عەتر

عهتر

پەترىك زويسكىند

وەرگێڕانى لە ئەڵمانىيەوە عەبدولموئمين دەشتى

خاندی موکریانی بز چاپ و بلاوکردندوه

عهت

• نووسینی: پهتریک زویسکیند

- وهرگیران: عهبدولموئمین دهشتی
 نهخشهسازی ناوهوه: سهنگهر دلاوهر عهبدوللآ
 بهرگ: ریّمان
 ژمارهی سپاردن: (۲۵۲۱) لهسالّی ۲۰۱۳
 نرخ: (۲۰۰۰) دینار
 چاپی یه کهم : ۲۰۱۳
 - چاپخانه: چاپخانهی موکریانی (ههولیر)

● تيراژ: ١٠٠٠دانه

زنجیرهی کتیب (۷۹۶)

ههموو مافیکی بو خانهی موکریانی پاریزراوه

مالپەر: mww.mukiryani.com ئىمەيل: info@mukiryani.com کاری ئه و وه رگیرانه م، پیشکه ش به هه موو ئه وانه ی که شانازی به زمانی دایکی خوّیان ده که ن.

چەند پەيقىك بى وەرگىرانى ئەو رۇمانەو زمانەكەمان:

تهواو حهوت ساڵ بهر له ئيستا له بهرلين و له زستانى ٢٠٠٧ دەستم به وهرگيّرانى ئهو رۆمانه كرد، له زستانى ساڵى ٢٠٠٨ برادەريّک له كوردستانهوه ليّى پرسيم خهريكى چيت، پيّم گوت خهريكى وهرگيّرانىي رۆمانى (عهتر)م، هىي پهتريك زويسكيند ، پيّكهنى گوتى ئهوه ليّره وهرگيّردراوهو بلّاويشكراوهتهوه . ئهو دەمه من بهشى دوومم تهواو كردبوو، زۆريشى پىي ماندوو ببووم دەبووايه ئهو ههواله دلّم خوّش بكات، خوّ ئهمه بازارى رۆشنبيرى كوردى دەولّهمەند كردووه، منيش خوّ ههر ئهوم گهرهكه، بهلام نازانم بوچى نيگهرانييهك دايگرتم، وابزانم ههستم به رەنجبهخهساريى خوّم كرد، بويه ههستم بهو نيگهرانييه كرد . نزيكه له كارهكهم سارد بوومهوه، بهلام پاشماوهيهك تيّى ههلّچوومهوه، گوتم سهريّكه هيّناومهو نايبهمهوه، دلّى خوّشم بهوه خوّش كرد، كه ههر وهرگيّرانيك بوّخوى جوّريّكه، جا بهراستيش وايه، ئهوه بوو له ١٩٠١٠١٠١ له وهرگيّرانهكهم بوومهوه، عهبدولغهنى كاكرى خوارزام بوي خويّندمهوهو پيّيدا چووهوه، وهرگيّرانهكهمى زوّر پهسند كردو ههندى سهرنجى باشيشى دامى، ليّره سوياسى دەكهم.

ههموو وهرگێڕ پاده کێشێت بێ رانسته کانی کیمیاو رووه کزانی و دهباغچێتیی، ئهوجا عهترسازیی، من کهمێک له کیمیاو رووه کزانی و دهباغچێتیی، ئهوجا عهترسازیی، من کهمێک له کیمیاو رووه کزانی دهزانم، به ڵام هیچ پهیوه ندییه کم به بابه ته کانی تر نه بوو. له لایێکی تر ئه و ههموو ناوه فره نسییانه ی که له ناواخنی ئهم رۆمانه دا ههیه، فێنه تیکه کانیان بـێ فره نسی نه زانێک ئاسان نیه و دژواره، گومان له وه دا نیه، که ناوه کانم وه ک خێیان نه خوێند و ته وه به نزیکیی نه بینت. وه رگێڕانه کهم نزیکه سـێ سـاله لـه ناو لیپتێبه کهم خهوتووه، ده زگه ی موکریان ئاماده یی چاپکردنی پیشاندا، سوپاسیان ده کهم، که به هێی ئه وان ئه و ره نجهم ده که وی ته به رچاوی خویندانی رومان و سه رنگوم نابیت.

ههرچهنده ئهو روّمانه باس له بکورژیک دهکات، به لام له ریّگهی ئهو بکورهوه ئهو راستییهمان لا روّشنتر و توّختر دهبیّتهوه، که مروّف بریتییه له کوّمه لیّک تاکار و سیما، که دهتوانین به تاکار و سیمای مروّفیی ناویان بهرین، ئهگهر مروّفیکت لهم تاکار و سیمایانه رووتکردهوه، یان لیّت بی

بهش کردن، ئەوەى دەمىننتەوە جانەوەرىكە وەك ھەر جانەوەرىكى تىر، واتە مىرۆڭ بەر لەوەى ناوىك بىت، بۆ رەگەزى مرۆڭ، چەپكىكى فەلسەفىيە بۆ ئاكارى مرۆڤىى.

پهتریک زویسکیند بهوه دهناسریّتهوه، که نووسینه کانی زوّر تایبه تمهند و جیاوازن، پالهوانی چیّروّک و روّمانه کانی هممووی که سانی زوّر ناموّ و نائاسایین، به لاّم له پهنای ئهو که سه ناموّ و عهنتیکه و سهرنجراکیّشانه ئه و مروّقی راسته قینه مان پی دهناسیّنیّت، ئه و مروّقه ی که به ههموومان ئاشنایه. له کوّتای وهرگیّرانه که م به پیّویستم زانی فهرهه نگوّکیّک بوّ ئه و وشانه دابنیّم که زوّر بلاّو نین، یان خوّم دامرشتوون، هیوادارم به م کاره و له ریّگه ی زمانه وه، که گرنگترین کوّلهگه ی نمته وایه تی ههر نه ته وه یه که خرمه تیّکی نه ته وه که کردبیّت.

هـهر لێـره، بـه هـهلی دهزانـم، وهک ماموٚسـتایێکی زانکـوٚ، بانگـهوازێک بـوٚ روٚشـنبیران و سیاسهتمهدارن بلاوبکهمهوه، که دهمیکه له دلم ورته ورتییهتی، له کاتی ئیستادا، من ههست به مەترسىيكى گەورە دەكەم لەسەر زمانى كوردى، لە كاتى ئىستادا لە ژىر دروشمى ئەوەى كە گوايە زمانی ئینگلیزی و عەرەبی، زمانی زانست و بازرگانییه، له ناو زور له دەزگا دەستروپشتووهکان، لەوانەي كە يەيوەندىيان بە ستراتىجى زمانى كوردى ھەيە، لەوانە لە ناو زانكۆكانى كوردستان، زمانی کوردی فهراموّش کراوهو لهسهردهمی ئازادیدا وهک زمانی خویّندن و زمانی نهتهوهیی ئهو کوردستانه بهکارناهینریت و بایه خی یی نادریت، ههر بویه شه بهده گمهن کتیبیکی زانستی دهبینیت بۆ كوردى وەربگيردريت، ئەگەر كار وا بروات ھەرگيز دەرگاى زانست لە زمانى كوردى ناكريتەوه، زمانی کوردی دهیوکیته وه گهشه ناکات و تهنها لهناو بازنهی زمانی بازار و ئهده بیدا دهمینیته وه . به لام به بینینی من ئهوه هه لهیه کی سیاسی گهورهیه، زمان به هیزترین پایه ی نه ته وایه تیمانه، زمانی کوردی له ههموو بواره کانی زانست توانای به کارهینانی تیدایه ، ئهگهر به شیوه یه کی زانستيي به كاريهێنرێت. به داخهوه ئێستا تهنها له قوتابخانه كاني سهرهتايي و ناوهندي به كاردێت، به لام ئەوەي چاوپک بە كتېبەكانى سەرەتايى و ناوەندىش بگېرېت، ھېنىدەي تىر گريانى بۆ زمانى كوردى ديّت. ئەمە بەھۆى بى توانايى زمانەكەمان نيە، بەھۆى فەرامۆشكارى و بايەخيينەدانـه، مـن نهوهی ریّکهوتنامهی ۱۱ی ئاداری ۱۹۷۰م، واته به زمانی کوردی سهرهتایی و ئامادهپیم خویّندووه، تاقیکردنهوهی شهشی ئامادهیی ئهوسام به کوردی کردووه، وانهکانی ماتماتیک و فیزیاو روووه کزانی و کیمیاو گیانه وهرزانی و ههموو وانه کانی شهشی ئاماده پیم به کوردی خویندووه، وەرگێرەكانى ئەوسا زۆر باشىتر و زانسىتانە تىر، ئەو كتێبانەيان وەرگێرا بوو بى كوردى، ئەوان نەھاتبوون ئەتۆم بكەن بە وردكە، مۆلىكيول بكەن بە شتتكى تر، زمانەكە كوردى بوو، بەلام ئەتۆم و مۆپكيول و تانجيّت و ساين و كۆساين و سيكەند...هتد هـەر لاتينـي بـوون، وەك هـەموو ئـەو میللهتانهی ئەوروپا ئەوانەپان بە مولکی كوردیش زانی بوو، مامۆستاپانی وەرگیری ئەوان رۆژان زۆر ورياتربوون و زانستيي تر بوون، كه چووين بر بهغدا له ههموو دهرسه زانستييهكان ئيمه له خویّندکاره عهرهبهکان باشتر بووین، ئهویش به هـری ئهوهی به زمانی دایک خویّندبوومان و وهرگيردراوه كانيش زانستانه بوون، من ييم وايه ئاستى زانستيى ههر گهليك تهنها به زمانى دايك ييشده كهويّت، تا ئيّمه ئاوا زماني دايك فهراموّش بكهين و به ئينگليزييه ناچله كانمان خهريكي تێگەياندنى خوێندكاران بين، ئەوا نە مامۆستايێكى سەركەوتوو دەبين، نە دەتـوانين وەك يێويسـتە زانست له ولاته که مان پیش بخهین، چونکه ئیمه بی پهرواو بی راده زالین بهسهر زمانی دایک، بۆيەش زۆربەي ھەرەزۆرى گەلان زمانى نەتەوايەتى لە زانكۆكانىش بەكار دەھىنن، وە ھەموو كتىبە زانستییه کان وهرده گیرن بق زمانی نه ته وایه تی خویان و نالین، فلان زمان زمانی زانسته و دهبیت زمانی خۆمان بخهینه مۆزهخانه، ئهلمان به ئهلمانی و فارس به فارسی و تورک به تورکی و چیک به چیکی و گریک به گریکی .. هتد دهخوینن، ئایا ئیمه زرهنگترین له و گهلانه ؟؟؟ خن ئهگهریش بريار وابيّت ئيتر له قوتابخانه سهرهتاييه ئههلى و تايبهتييهكانيش، ئيتر بو ههميشه زماني بياني بكەين بە زمانى منداللەكانمان، ئەوا خراپەيەكى نامرۆۋاپەتى لەگەل مينژووي نەتەوەكەمان و زمانه که مان ده که ین، هه روه هاش له گه ل کومه لگه ی ئه و کوردستانه، چونکه نابیت ئه وه شیمان لەبىرىچىّت، كە تەنھا دەستەپەكى تاپبەتى دەسترۆپشتوو، دەتوانن مندالەكانيان بنيّرن بى ئەو قوتابخانه ئینگلیزی و تورکی ئەمەریکی و ئەلمانییه ...، ئەوسـا لـه دوارۆرپیش هـەر ئـەو دەسـتەپە دەبن بە دەسەلاتدارى ئەو كوردە بى بەختە، كە بە زۆر دەيانەويت فيرە زمانى بيانىي بكەن. بە داخیکی زورهوهش سیاسهت لهم مهیدانه خهوتووه، ئهویش به ناوی ئهوهی نابیت سیاسهت دهست له زانست بدات، كەئەم بۆچۈۈنەش ھە ھەڭەيەكى گەورەپەو تى نەگەيشتنە لە سىاسەت.

هیوادارم ئه و پهیقانهم مهبهسته کانمی پیکابیت...

عەبدولموئمین دەشتى ۲۰۱۳/۰۲/۰۳ ھەول<u>ى</u>ر

بەشى يەكەم

١

له سهدهی هه ژدهم پیاویک له ولاتی فه ره نسادا ده ژیا، ئه و پیاوه یه کیک بوو له بلیمه تترین و سامناکترین بوونه وه ره کان ژماره یان که میندا مروّقه بلیمه ت و سامناکه کان ژماره یان که منه بود. ده مانه و یت لیّره به سه رهاتی ئه و پیاوه بگیرینه وه .

ئەو پیاوە ناوى (جۆن پاتیست گرێنوى) بوو. ئەگەرچى ئەمڕۆ ناوەكەى بە پێچەوانەى ناوى بلیمەتە دىندە چەپەلەكانى تر، لە بابەتى دى ساج، سا جوست، فۆشێیس، بۆناپارت...هتد كەوتۆتە چاڵى لەبىرچوونەوە، دڵنیا نین لەوەى، ئەگەر هۆیەكەى ئەوە بووبێت، كە گرێنوى لە ڕووى گەردنكەشى و ئازاردانى مرۆڤ و بێ ڕەوشتىى، یان بە كورتى لە بێخودایى، كەوتبێتە دواوەى ئەو پیاوە سامناكە بەناوبانگانە، نەخێر تەنھا لەبەر ئەوە بووە، چونكە تاكە بلیمەتى و زیرەكییە دانسقەكەى ئەو پیاوە لە بابەتێكى وەھا بوو، كە ھیچ شوونێك لە دواى خۆى لە مێژوودا بەجێناهێلێت: واتە مەملەكەتى ناجێگیر و پەرتەوازەبورى بۆن و بەرامەكان.

لهو سهردهمهی که ئیمه قسهی لیوه دهکهین، برگهنیکی ئهوهنده ناخوش و گهنده ل شارهکانی داگیرکردبوو، که بو ئیمهی مروّقی مرّدیرن درواره بتوانین بیهینینه بهر چاوی خوّمان. جادهکان بونی پاشهروّکی ئارهٔ لیان لی دههات، حهوشهی پشتهوهی خانووهکان بونی میزیان لی دههات، پهیژهی مالهکان بونی داری گهنیو و جورجی توّپیویان لی دههات، ئاشپه زخانهکان بونی کهلهمی رزیو و دونگی بهرانیان لی دههات، رووره ههوانه گورهکان بونی توزی گلمخایان لی دههات، رووری خهوهکان بونی بویی چهور و بونی دوشهکی پهری شیّدار و هالاّوی لهگهنی پیسایی شهویان لیّوه دههات. له ئاگردانهکان بوّگهنی گورگرد دههات، له دهباغخانهکان بوّنی خویّنی مهییو

دههات. مرۆفهکان بۆنی ئارەق و جلوبهرگی نەشۆراویان لن دەهات، بۆنی ددانی رزیو له زاریان دەهات، بۆنی پیازاو لهگەدەو جەستەیان دەهات، خۆ ئەگەر تەواو گەنج نەبان، ئەوا بۆنی كۆنەپەنیر و شیری ترشاو و بۆنی نەخۆشی كوڭك و لارەشەیان لن دەهات. روبار و مەیدانهكان بۆنیان لن دەهات، له كلّیساكان، له ژیر یردەكان له كۆشكەكان بۆنی كەلاكی تۆپیو دەهات. جوتیار و قەشە، كریّكار و سەركار،

شاگردان و وهستاو وهستاژنیش بۆنیان لی دههات، خانهدانهکانیش، واته چین و بنهمالهی پاشا تا دهگهیشته خودی پاشا خوّشی، ههر ههموو بوّنی کهلاکیان لی دههات، پاشا بوّنی دپن و بوّنی گیانداریّکی دپندهی کیّوی لیّ دههات، شاژنیش بوّن زستانی لیّ دههات.

چونکه له سهدهی ههژدهم هیشتان هیچ مهرزیکیان بۆ چالاکی بهکتریاکان دانهنابوو له رزاندن و گهنیوکردن، به و شیّوه هیچ کاریّکی مروّق، هیچ ئاواکردنیّک، هیچ ویّرانکردنیّک و هیچ گهشانهوه و ئاوابوونیّکی ژیان، هیچ دهرپرینیّکی ئه و ژیانه کرمی و رزیوه، بی یاوهری بۆنی برگهن بهریّوهنهدهچوو.

بی گومان چونکه پاریس گهورهترین شاری فهرهنسا بوو، له ههموو شویّنیّک گهنیوتر بوو، له ناو شاری پاریسیشدا شویّنیّک له نیّوانی شهقامی ئوّفیّر و شهقامی فیّروّنهری، به ناوی گورستانی ئینوّسوّم ههبوو، بونیّکی بوّگهنی یهگجار سامناکی لی دههات و به دریّژایی ههشت سهت سالّ مردووهکانی نهخوشخانهی "هوّتیّل دییوّ" و جقاتهکانی قهشایهتی ئه و دهورویهرهیان هیّنابووه ئه و شویّنه، به دریّژایی ههشت سهت سالّ، روّژانه چهندین کهلاکی مردوویان به گالسکه لیّره رووکردبووه ناو گوری به کوّمهلّی دریّژ و زهبهلاّح، به دریّژایی ههشت سهت سالّ چین چین هیّسکیان خستبووه سهر هیّسک. زوّر دواتر، بهر له ئیّوارهی شوّرشی فهرهنسا، کاتیّک ههندیّک له گورخانهکان به شیّوهیه کی مهترسیدار داته پین، بوّنی گهنیوی گورستانه داته پیوهکان نه کههر بووه هوّی چهندین راپهرینی راستهقینه، ئهوسا ئهو شویّنه ههر بووه هوّی ناپهزایی دانیشتووان، بهلکو بووه هوّی چهندین راپهرینی راستهقینه، ئهوسا ئهو شویّنه داده خریّت و ملیوّنان هیّسک و پرووسک و کهلله سهر به پاچ و پیّمه په هدّده کهندریّن و دهگوازریّنه وه بوّ گورخانه ی مرّمارتریّ، و ئهو شویّنهش دهکریّته مهیدانی خوّراکو سهوره هدّده کهندریّن و دهگوازریّنه وه بوّ گورخانه ی مرّمارتریّ، و ئهو شویّنه شده کورکیّته مهیدانی خوّراکو سهوره فروّشی.

ئا لیره، له بوگهنترین شوینی مهملهکهتی پاشایهتیدا له ۱۷ تهموزی ۱۷۳۸، له گهرمترین روژی ئه سالهدا، جون پاتیست گرینوی له دایک بوو.. گهرمایی وهک قورقوشمی توواوه ده پرژایه سهر گورستانه که و بونینکی تیکه ل له بونی کاله کی گهنیو و زوخالی قوچی سوتاو، وهک هالاوینکی بوگهن به کووچه کانی ده ورویه رویه رویه روده بووه وه .

دایکی گریّنوی که ژانی هاتیّ به سهر پیّوه بوو، له مهیدانیّکی ماسیفریّشی له دهم شهقامی ئیّفیّر خهریکی پاککردنه وهی ماسییّک بوو، که پیّشتر هه لیبژاردبوو. گوایه ئهو ماسییانه بهیانی ئهمریّژه له رووباری "سیّنه" دهرهیّنراون، لهگه ل ئهوه ش ئهوه نده بیّنیان لیّ دههات، که بیّنه کهیان بۆنى جەستە بۆگەنەكانى داپۆشىبوو. بەلام دايكى گرينوى نە ھەستى بە بۆنى ماسى دەكرد و نە بە بۆنى جەستەكان، چونكە لووتى ئەر ژنە بەتەواوى ھيزى بۆنكردنى كول ببوو، سەرەپاى ئەرەش لەشى ژانى دەكرد و ژان ھەموو ھەستىكى ترى سى كردبوو، ھەستى بە ھىچ شتىكى ترى ددەرەوى خۆى نەدەكرد. ئەر دەپويست ھەر چۆنى بىت ئەر ژانە يەقەى بەر بدات،

دەپويست تا دەكريت زوو ئەو نەوزادە بيزەوەرە لە يەقەي خۆي بكاتەرە . ئەمەيان يينجەمين مندالی بوو، ههمووی لیّره لهو شویّنی ماسی فروّشییه، به مردوویی یان به نیوه مردوویی، فریّ دابوون، چونکه ئهو گۆشته خوپناویهی که لیّی دههاته دهرهوه جیاوازییکی نهبوو لهگهل ئهو ههناو و ریخۆله فریدراوانهی ماسی که لهو ناوه کهوتبوون، ههروهها ئهوهنده زوریش نهده ژیان، ئیتر ئێواره لهگهڵ ئهو ههناو و ریخۆله فرێدراوانهی ماسی کۆدهکرانهوهو ههموو به خاکهناز فرێ دهدرانه گۆرستانەكە، يان دەھاويشترانە ناو رووبارەكە. ئەو نەوزادەى ئەمرۆشى دەبووايە ھەر ئاواى بەسەر هاتبا به دهردی ئهوانهی تری چووبا، دایکی گرینوی که هیشتا ژنیکی گهنج بوو، تهمهنی بیست ساڵ دەبوو يان نا، هێشتان ژيكەلە دەكەوتە بەرچاوان، هێشتان نزيكەي تەواوى ددانەكانى لە زاردا مابوون و کهمیک قری بهسهرهوه مابوو، جگه له نهخوشی جومگهئیشه و فهرهنگی و سەرسووراننکى سووک نەخۆشىيەكى ترى ئەوتۆى نەبوو كە بە ھەند وەربگيرنت، ھىشتان ھىواى ژیاننکی درنرژی نزیکه پینج یان ده سالی به بهردهمهوه مابوو، تهنانهت لهوانهش بوو روزژیک له رۆژان شوو بكات و وهک ژننكى شەرەفدارى بيوهميرديكى يىشەگەر مندالى راستەقىنەى ببيت يان ئاوا... دایکی گرینوی ئاره زووی ده کرد هه مووی کوتایی بیت و ببریته وه . که ژانی مندالبوون لیی تیر کرد و زوری بق هینا، خوی دانهواندهوهو له ژیر میزی ماسی پاککردنهوهکه، لهسهر چیچکان دانیشت و وهک چوار جاری تری پیشووی ئهو زگهشی دانا، ههر به چهقری لهتویهتکردنی ماسییه کان ناوکی شته تازه بووه که ی بری. به لام یاشان به هوی گهرمی و بونی بوگهن له هوش خۆى چوو، ئەگەرچى ئەو بەو شىيوەيە ھەستى بەو گەرمى و بۆگەنە نەدەكرد، بەلكو وەك ئەرەى كەوتبىتە ژىر كارىگەرى شتھايىكى بەرگەنەگىراو و سركەر، وەك بۆنى مىرگە زەنبەقىك، يان وەك بۆنى ژووریکى تەنگى ير گوله نیرگز، لار بووەو كەوتە ژیر میزەكه، له ناوەراستى جادە، به خۆو به دهستی به چهقوّه کهوته سهر زهوی.

له ناو زیرِهو بگرهبهردهو هاوار هاوار و راکه پاکه، خه لّک ئاپوّرهیان به ستبوو ته ماشایان ده کرد، پوّلیسیان بو بانگ کرد، ژنه هیّشتان به خوّو به چهقوّی دهستی له و ناوه که وتبوو، ورده ورده هاته و ه سه رخوّی:

- چیت بهسهر هاتووه؟
 - هيچ.
- چیت بهم چهقوّه کردووه؟
 - هىچ.
- ئەو خوينە چيە بە كراسەكەتەوە؟
 - می ماسیپهکانه!

ئيتر هەڭدەستىتەرە سەرپىيان و چەقۆكە فرىدەدات و ئەوى جى دەھىلىت، بى ئەرەى بچىت خۇى بشوات.

ئا لهو کاتهدا ئهوهی چاوهروان نهدهکرا روویدا، کۆرپهی ژیّر میّزه که دهستی کرد به زریکاندن. خه لْکه که تهماشایان کرد، له بن قوّمهتی بال و پووله که و ههناو و ریخوله و سهرهماسی فریّدراودا، چاویان به جهسته ی کورپه یه کهوت. رایان کیشا دهرهوه دولهت کورپه که ی دایه دایه نیّک و دایکه کهیان گرت. جا چونکه بن ئهملاو ئهولا دایکه دانی بهوهدا نا، که ئهو ویستوویه تی ئهو شته بتوّپینیّت، وه ک چوّن پیشتر چواره که ی تری توّپاندووه، بردیانه بهرهم دادگا. دادگاش، به تاوانی کوشتنی چهندجاره ی مندالآن، گوناهباری کرد و چهند ههفته یک دواتر له مهیدانی گریّق له سهریان دا.

تا ئەو كاتە كۆرپەكە سى جاران دايەنى گۆپى بوو. ھىچ يەكىكى لە دايەنەكان نەيويستبوو لە چەند رۆژىكى پتر ئەو زارۆكە بەخۆيەوە بگرىت. گوليە زارۆكىتكى زۆر چلىسەو بەشى دوو مندال شىر دەخوات و، بەشە شىرى شىرەخۆرەكانى ترىش دەخوات، بۆيەشە بۆ ئەوان، بۆ دايەنەكان دەرىناھىنىت و ئەوان ناتوانن تەنها بە مووچەى بەخىۆوكردنى تاكە زارۆكىكى بىرىن. ئەفسەرىكى بۆلىس، كە ناوى لافۆس بوو، بەرپرسى ئەم كىشانە بوو، بەزەبى بە زارۆكەكەدا ھاتەوە، ويستى زارۆكەكە بباتە خانەى مندالله دۆزراۋەو سىيويىيەكان لە شەقامى سانت ئەنتوان، كە لەويۆوش رۆرانە مىنداللەكان دەگواسترانەوە بى خانەى سەرەكى دەوللەتىي بى منداللە دۆزراۋەكان لە شارى رووا. مىنداللەكان لەلايەن بارھەلگرانەوە بە ھۆى زەمبىلى بارھەلگرى دەگواسترانەوە، ئەويش بە ھۆى دەستگرى و كابانى، بى كەمكردنەوە كەرجى، ھەموو جارىكى چوار زارۆك پىيكەۋە دەخرانە زەمبىلىكى، بۆيەشە رىۋەى مردنى زارۆكەكان لە رىگا بە شىيوميەكى نائاسايى زۆر بوو. لەبەرئەۋەش دەستىلىكى، بۆيەشە رىۋەى مردنى زارۆكەكان لە رىگا بە شىيوميەكى نائاسايى زۆر بوو. لەبەرئەۋەش نامەى گواستنەۋەى ياساييان بى ئامادە كرابوو، ئەو نامانەش دەبووايە لە شارى رووا مۆر بكرىن. بەلام چونكە ئەو زارۆكە، گرىنوى، نە ئاۋمۆر كرابوو، ۋە نە ناۋىشى لى نرابوو، تا بتوانىن ناۋەكەى بەلام گواستنەۋەى ياسايى بىنوۋوسىن، ھەرۋەھا بى پۆلىسىش باش نەبوو، مىدالىدىكى بى ناۋ

بخاته بهردهم دهروازه ی خانه ی منداله دورزاوه کان، که ئه وساش زوّر کاری روّتینی تری ده ما بوّ وهرگرتنی، جا به هوّی ئه م ههموو کاره بیروّکراتییانه وه، که بوّ ناردنی منداله که پیّویست بوون، کاته کهش ته نگه تاو بوو، ئه فسه ری پوّلیس، لافوّسی، له بریاره که ی یه که می په شیمان بووه وه وه رمانی دا که بهرامبه ر وه رگرتنی پسووله یه ک منداله که بده ن به دیّریک، تا له وی ناوموّری بکه ن و بریاری چاره نووسی داها تووشی بده ن به جوّره منداله که یان برده دیّری سانت میّری له شهقامی سانت مارتاو له کوّل خوّیان کرده وه . له وی ناوموّریان کرد و ناوی جوّن پاتیست گریّنوی - یان پی به خشی . جا چونکه نه و روّره سه رکاری دیّره که زه وقی باش بوو، هیّشتان ده ستکه و تی خیّروّمه ندان بنی نه ها تبوو، بریاری دا که منداله که نه نیّریّت بوّ شاری رووا، به لکو له سه رخه جمی دیّر به خیّو بکریّت. بو نه مه به سته منداله که درایه دایه نیّک به ناوی ژان بویسی له سه رشهقامی سانت دیّنی و هه فتانه یه کی سی فرانکی به رامه ر ماندوبوونه که ی بوّ برایه و .

۲

چەند ھەڧتەيەك دواتر ژان بويسى بە خۆو بە سەبەتەيەكەۋە ھاتە بەردەم دەروازەى دێرى سانت مارى، قەشە تێرىى دەرگاى لێ كردەۋە، پياوێكى پەنجاساڵەى سەر نيوە رووتاۋ، كەمێك بۆنى سركەى ترشاۋى لێ دەھات، ژان بويسى سەبەتەكەى خستە سەر ئاستانەى دەرگاكەو گوتى:

- "ئەومتا!"

تيريي خوى دانهوانده سهر سهبهتهكهو بونى كرد:

- "ئەمە چيە؟"، واى زانى خۆراكێكى تێدايە .
- "ئەمە حەرامزادە زارۆكورۋەكەيە، ئەوەى شەقامى ئۆفىد. تىرىيى بە پەنجەكانى ناوەوەى سەبەتەكەى پشكنى، تا دەموچاوى ساوا خەوتووەكەى دۆزىيەوەو تەماشاى كرد:
 - "باشه باش! تهندروست ديته بهرچاوان، گهشاوهو و تيره!"
- "به ڵێ! منی هه ڵلووشییوه و خوّی له من تیّر کردووه، ههتا سهر هیّسکانی هه ڵمژیوم! ئیتر بهسه!، لهمه ودوا خوّتان ده توانن بیژییّن، به شیری بزن، به شوربا، به شهربه تی گیزهر. ئه و جانه وه و شتیّک هه لّده لّووشیّت."

تیریی قهشه پیاویکی لهسه رخق بوو، ئه وکاته ی ئه و دیره که ی به پیوه ده برد و سه رپه رشتی خیراته کانی ده کرد، هه میشه پاره ی به سه ره هرار و نه داراندا دابه ش ده کرد. به رامبه رئه و چاکانه ی چاوی له وه بوو خه لک سوپاسی بکه ن و به شتیکی تر بیزاری نه که ن. ئه و حه زی له ورده کاریه ته کنیکیه کان نه ده کرد، چونکه ورده کاری هه میشه کیشه و در واری له پاش بوو، کیشه و درواریش واته سه رئیشه و تیکدانی ئارامی و ئاسووده یی، ئه ویش به رگه ی ئه مه ی نه ده گرت. روز په ست و په شیمان بوو، له وه ی که ده رگای له م ژنه کردبووه وه . له ته هی دلییه وه پیی خوش بوو که ژنه سه به ته که هه لابگریت به خو و به گیروگرفتی زاروکه که وه بگه پیته وه ماله وه و، به ئاسووده یی جینی به پیلیت. به نه می دارده وه وه ناسه یه کی قوولی هه لمژی، لووتی پر بوو له بونی شیر و خورییک

که بۆنی پهنیری لی بیّت، ئهو بوّنانه که له دایهنهکهوه دههاتن و بهو ناوه پهرت دهبوون، بوّنیّکی خوّش بوون. خوّش بوون.

- "من تێناگهم، تێ چیت گهرهکه، به پاستی تێناگهم، تێ دهتهوێ چی بکهیت، ئهوهی من لێی حاڵی دهبم ههر ئهوهیه، هیچ زیانێک ناگاته ئهو زارۆکه، ئهگهر ماوهیهکی تریش بهسهر مهمکهکانی تێوه بێت" دایهنهکه به بوڵهبوڵ وهڵمی دایهوه:
- "زیان ناگاته ئهو، دهگاته من!... من پینج کیلوّم کهم کردووه، پینج کیلوّم لیّ خوراوه، برّجی؟ تهنها بوّ سیّ فرانک، له ههفته یه کدا!"

تيريي كەميك ھەناسەي ھاتەوھ بەر و گوتى:

- "ئەھا، من تێگەييشتم، ئێستا تێگەييشتم، دىسان مەسەلە پووڵه." دايەن وەڵامى دايەوە:
 - "نەخىر!" -
- "بهدی! بهدی! ههمیشه مهسهلهکه پووله. ههر کاتیّک لهو دهرگایه دهدریّت، پهیوهندی به پوول ههیه. حهزم دهکرد جاریّک، تهنها جاریک دهرگا بکهمهوه، کهسیک ببینم، بو شتیّکی تر هاتبیّت. بو شتیّک که سهرنج رابکیشیّت، بو نموونه کهمیّک میّوه یان ههندیّک گویّز، خو ئهوه پاییزهو دنیا پره له شت، کهسیّک شتیّک لهگهل خوّی بیّنیّت، بو نموونه دهسکه گولّیّک. ههر نا ههر نا، با کهسیّک بهاتبایه به روویّکی خوّش بیگرتبا: "سلّاوی خودات لیّ بیّت! قهشه تیّریی، هیوای روّژیّکی خوّشت بو دهخوازم!" بهلام دلّنیام من ئهوه ههرگیز نابینم، ئهوهی له دهرگا دهدات ئهگهر سوالکهر نهبیّت ئهوه وهستاو پیشهگهره، ئهگهریش سوالکهر نهبیّت، ئهوه لیستهی حسیّباتیی پیّیه، ئیتر ناتوانم به جادهوه بروّم، ههر پی نهگهریش سوالکهر نهبیّت، ئهوه لیستهی حسیّباتیی پیّیه، ئیتر ناتوانم به جادهوه بروّم، ههر پی
 - "ئەوە من نيم!"
- "بەلام با من شتیکت پی بلیم! تق تاکه دایهن نیت لهم جقاته، سهدان دایکی بهخیرکاری پله یهک ههن، که خوا خوایانهو دهپارینهوه ئهو زارقکه بخهنه سهر سنگییان، شوربا، شهربهت یان شتیکی تری له دهم بکهن، بو ئهوهی ههفتهی سی فرانکیان بدریتی..."
 - "ئي ده بيدهره يهكيّك لهوان!"
- "... له لاییکی تر ئهمه شتیکی باش نییه، ئاوا مندالّیک فری بدهیته ئیره کی ده لیّت شیریکی تری وهک شیری توی لیّده کهویّت، ئه و زاروّکه له بوّنی سنگی تو و لیّدانی دلّی تو راهاتووه، ییّویسته ئهمه بزانیت!"

ئینجا هەناسەیەکی قووڵی بەجاریٚک لەو ھالاوه گەرمە ھەڵمژی، كە لە دایەنەكەوە ھەڵدەستاو بەوناوەدا پەرت دەبوو، ئیتر كە زانی قسەكانی ھىچ كاریگەریەكیان لە ژنەكە نەكرد، ووتی:

- "ئێستا ئەو زارۆكە ھەڵگرەو بىبەوە ماڵ! من قسە لەگەڵ سەركارى دێر دەكەم، پێشنيارى ئەوە دەكەم كە ھەفتانە چوار فرانكت بدەنێ." دايەن وەلامى دايەوە:
 - . "t;" -
 - "باشه: پێنج"
 - "نا" تێريي هاواري کرد:
- "ئەدى تۆ داواى چەند دەكەيت؟ پێنج فرانك پارەيەكى زۆرە! بۆ كارێكى كەم، بۆ بژێوى منداڵێكى بچووك!" دايەن وەلامى دايەوە:
- "من به هیچ پارهیهک ئهو کاره ناکهم! من نامهویّت چیتر ئهو جانهوهره ببهمه مالهکهی خوّم!" تیّریی گوتی:
- "به لام له بهر چی، خانمی خۆشهویست؟" تیریی ئهمهی گوت و دیسان نهویهوهو به پهنجه کانی ناو سه به ته که ی پشکنی:
- "تەماشا چەند ساوايىكى ژىكەلەو خوينشىرىنە، دەلايى گولە، نازرىكىنىت، چەند جوان نووستووە، ئى خۇ ئاومۆرىش كراوه".
 - "ئەوە شەيتان چۆتە ناو جەستەى!"

تێريي خێرا پەنجەكانى خۆى لە سەبەتەكە كێشاپەوه.

- "ئەوە مەحاللە، ئەوە شتىكە ھەرگىز نەبووەو ناكرى، شەيتان بچىتە جەستەى ساوايىكى شىرەخۆرە، شىرەخۆرە ھىشتان نەبووە بە مرۆف، قۇناغىكى بىش مرۆقە، ھىشتان گىانى تەواو دروست نەبووە، بۆيەشە شەيتان بايەخى پى نادات، ئايا ئەو زارۆكە قسان دەكات؟ ھىچ شتىك لە ژوورەكەت دەجوولىنىت؟ بۆنىكى ناخۇشى لى دىت؟" دايەن وەلامى دايەوە:
 - "ئەسلەن ھىچ بۆنىكى لى نايەت!"
- "ببینه، وهک تق ده ڵێی وایه، ئهوه نیشانهیه کی روٚشنه! ئهگهر شهیتان بچووبایه جهسته ی، ئهوه بوّنی که لاکی تقییوی لیّوه دههات"

ئیتر تیریی تا دایهن هیور کاتهوهو قسهکانی خوّی بسهلمیننیت، سهبهتهکهی بهرزکردهوهو هیننایه ژیر لووتی خوّی و ماوهیهک بوّنی کرد . ئهوجا گوتی:

- "من ههست به هیچ بۆنێکی ناخۆش ناکهم، بهراستی هیچ بۆنێکی نامۆی لێ نایهت، تهنها کهمێک بۆنی پهرۆکهکهی نهبێت"، سهبهتهکهی بۆ دایهنهکه برد، تا ئهویش پشتگیری بۆچوونهکهی بکات. دایهنهکه به قیزهوه سهبهتهکهی پالدایه دواوهو له خوّی دوور خستهوه:
- "من مەبەستم ناو پەرۆكەكەى نيە. راستە پيساييەكەى بۆنى ديّت، بەلاّم ئەو عاجباتىيە بە خۆى ھىچ بۆنيكى لىخ نايەت." تىرىي گوتى:
- "چونکه تهندروستی باشه، مندالّی تهندروست هیچ بۆنیّکی لیّ نایهت! تهنها مندالّی نهخوّش بۆنیان لیّ دیّت، خوّ ئهوه ههموو کهسیّک دهیزانیّت. مندالّیْک بونی لیّ دیّت که ئاولّه ی گرتبیّت، بونی تهرسی ماینی لیّ دیّت، ئهوهشی تووشی سووره تا دهبیّت بونی سیّوی کونی لیّ دیّت، ئهوهشی تووشی مانگگرتن دهبیّت بونی پیازی لیّ دیّت. ئهو مندالّه تهندروستی باشهو بونی لیّ نایهت، ئهوه ههموویه تی. چیتی؟ پیویسته بونی بوگهنی لیّ بیّت، مندالهکانی خوّت بونیان لیّ دیت؟" دایهن وهلّمی دایهوه:
 - "نهخير، منداللي من ئهو بۆنهيان لني دينت، كه له ههر بيچووه مرۆڤيكي تر دينت."

تیّریی به ئاگایی سهبهتهکهی خسته وه سهر زهوی، چونکه ههستی به وه کرد، له ئهنجامی لاملی ئه و ژنه خهریکه تووره یی تینی بو دیّنیت. زانی له ئاکامی بهرده وامی ئه و لاسارییه پیّریستی به جوولّه ی ههر دوو دهستی دهبیّت، ترسا له وه ی زیانیّک به زاروّکه که بگات. به لام سهره تا ههردوو دهستی خوّی له پشته وه له یه ک گری داو ورگی خوّی له دایه ن نزیک خسته وه و یکی گری:

- "كەواتە تۆ دەتەويت بانگەشەى ئەوە بكەيت، گوايە دەزانيت بۆنى مندالآيكى خودا دەبيّت چۆن بيّت، پيشەكيش حەز دەكەم ئەوەت بە بير بهيّنمەوە، كە ئەو مندالله ئاومۆر كراوه!"

دايەن وەلامى دايەوە:

- "بەڵێ!"
- "دواتریش بانگهشهی ئهوه دهکهیت، ئهگهر ئهو منداله ئهو بۆنهی لن نیّت که تق دهتهویّت لیّی بیّت، تق ژان بویسی دایهنی شهقامی سانت دیّنی! ئهوا ئهو منداله مندالی شهیتانه؟"

دەستى چەپى خۆى لە پشتەوەى راپسكاند و ھێنايە پێشەوەو، بە شێوەيەكى ھەڕەشەئامێز پەنجەى ئاماژەى خۆى لە وێنەى نىشانەى پرسيار چەماندەوەو خستىيە بەر دەموچاوى ژنه. دایهن بیری کردهوه، شتیّکی راست نییه قسه کان ئاوا به و ئاراسته یه بروات و به جاریّک ببیّته دانوستاندنیّکی ئایینزانی، که دیاره ئه و تیّیدا دوّراو دهبیت. وهلّامی دایه وه:

- من ئەوەم گەرەک نەبووە، كە بلّيْم شتەكە پەيوەندى بە شەيتانەوە ھەيە يان نا، ئەوە پيۆيستە جەنابتان بريارى لەسەر بدەن، ئەى باوكى قەشە، تيْريى، من حەددى ئەوەم نيه. من ھەر ئەوەندە دەزانم، من لەو مندالله دەترسم، چونكە ئەو مندالله بۆنى وەك منداللەكانى تر نيه." تيْريى بە ئاسوودەييەوە وتى:
- "ئەھا"، ئەوجا دىسان دەستەكانى بە خۆى شۆپكردنەوەو لە قسەكانى بەردەوام بوو: "كەواتە واز لە مەسەلەى شەيتانەكە دەھێنين. باشە. ئێستا پێم بڵێ، بە باوەپى تۆ، ساوايێكى شيرەخۆرە چ بۆنێكى لێ دێت، كە لەم زارۆكە نايەت، ھا؟" دايەنەكە گوتى:
 - "بۆنێكى خۆشى لى دێت". تێريى نەڕاندى بەسەريا:
- "رۆر شت بۆنى خۆشيان لى دىنت، چەپكەگولى لالە بۆنى خۆشى لى دىنت، گۆشتاو بۆنى خۆشى لى دىنت، گۆشتاو بۆنى خۆشى لى دىنت، باخچەكانى عەرەبستان بۆنى خۆشيان لى دىنت. من دەمەويىت بزانم مندال چ بۆنىكى لى دىنت؟"

دایهن بیری کردهوه، ئهو زوّر باش دهیزانی که مندالّی شیرهخوّره چ بوّنیّکی لیّ دیّت، ئهو شیری دابووه چهندین مندالّ، خزمهتی کردبوون، رایژهنیبوون، ماچی کردبوون… ئهو دهیتوانی له شهوی تاریکدا به بوّن بیاندوّزیّتهوه، به لاّم ههرگیز به وشه ناوی لهم بوّنانه نهنابوو، تیّریی حهیاندی:

"ເລ" -

ئەمەى وت و بەبى ئارامى بە پەنجەكانى كەوتە چەقەنە لىدان. دايەن ھاتە قسە:

- "چ بۆنێكى لى دێت؟ ئەرە شتێكى ئاسان نيە بە دەم بيڵێيت، چونكە ... چونكە، بۆنى ھەموو شوێنێكيان وەكوو يەك نيە، ھەرچەندە ھەموو شوێنێكيان بۆنى خۆشيان لى دێت. تێگەيشتى گەورەم، بۆ نموونە پێيەكانيان بۆنى بەردێكى گەرمى لووسيان لى ديت، نا بۆنى مەنجەليان لى دێت، يان بۆنى كەرە، بۆنى كەرەى تازە، بەڵێ بە تەواوى: بۆنى كەرەى تازەيان لى دێت... جەستەشيان بۆنى... بۆنى كێكێكى لى دێت كە خرابێتە ناو شير. سەريشيان، ئێرە لاى سەرەو، پشتى سەر، لەو شوێنەى كە قر لە پنتێكدا سوڕيان خواردوو، تەماشا گەورەم ئەليرە، ئەو شوێنەى سەرى تۆ قرى پيوە نەماوه ...،پتى خۆى خستە سەر سەرى رووتاوەى قەشە، قەشەش تا ئێستا گوێى خۆى قولاغ كردبوو بۆ زنجيرەى ئەو باسە گێلاتييە پې

وردەكارىييە، ماوەيەك ھىچ قسەيەكى بۆ نەھات، سەرى خۆى كەچ كردبوو، گوێڕايەلانە گوێى لێ گرتبوو:

"لیّره به تهواوی ئهلیّرهیان بۆنیکی له ههمووان خوشتر دیّت. بۆنی کارامیّلی لیّ دیّت، بۆنیکی روّر شیرن، بۆنیکی روّر خوّش، جهنابی قهشه، هیچ بیری لیّ مهکهرهوه، مندالّی خوّته یان نا، ئهگهر ئیّرهیانت بوّن کرد، خوّشت دهویّن، جا مندالّی خوّت بن یان هی بیّگانه، گرنگ نیه، پیّویسته مندالّ ئاوا بوّنیان بیّت و بوّنیّکی تریان لیّ نهیهت. ئهگهریش هیچ بوّنیکیان لیّ نیّت، هیچ بوّنیّک لیّره لهسهرهوهی سهریان نیّت، بوّنی ههواییّکی ساردیشیان لیّ نیّت، ههر وهکوو ئهو مندالّه، وهکوو ئهو جانهوهره،... ئهوا گهورهم ئیّوه دهتوانن چوّن بخوازن ئاوا لیّکی بدهنهوه، به لاّم من" -دهستهکانی خوّی له ریّر مهمکهکانی خستبووه سهر یهکتری و به قیّزهوه تهماشای سهبهتهکهی ریّر پیّی خوّی دهکرد، وهک ئهوهی سهبهتهکه بوّقیّکی تیّدا بیّت - من ژان بویسی جاریّکی تر ئهوهیان ناگرمه خوّم!"

باوکه تیریی، به هیواشی سهری خوّی بهرزکردهوه، چهند جاریّک پهنجهکانی به سهره رووتاوهکهی خوّی داهیننا، وهک نُهوهی بیهویّت قرّی خوّی ریّکبخات، پاشان دهتگوت به ریّکهوت پهنجهکانی خسته ژیّر لووتی و، به بیرکردنهوه کهوته بونکردن. پرسی:

- "بۆنتىك وەك بۆنى كارامىل...؟" ئەمەى وت و ھەولى دا كە دەنگى خۆى بىنىتەوە سەر بارى گرانى خۆى: "كارامىل، جا تۆ ھىچ لە كارامىل دەزانىت؟ چ جارت خواردووه؟" دايەن وەلامى دايەوە:
- "راستەوخۆ نەمخواردووه، بەلام جارىكيان لە مۆوانخانەيەكى گەورە، لەسەر جادەى سانت ئۆتۆرىي دىتم چۆنيان دروست دەكرد، لە شەكرى كولاو و سەرتوپىژ؛ ئەوەندە بۆنى خۆش بوو، ھەرگىز بۆنەكەيم لە ياد ناچىت."
- "به لنی به لنی، نه وه وایه" تیربی نه مه ی گوت و په نجه کانی له که پوی دوور خسته وه: "تکایه ئیتر بی ده نگ به! بن من درواره له سه ر نه و ئاسته چیتر له گه ل تن قسه بکه م. ئیستا تیکه پیشتم به هه ر هن پیک بیت، تن ناته ویت ئه و شیره خوره، جون پاتیست گرینوی، ببه یته وه لای خوت و شیری بده یتی، به مه ش لیپرسراویه که ی ده ده دیری سانت ماری. من نه وه م له لا روز خراپه، به لام ناتوانم شتیک له مه بگورم، ئیتر تن له م کاره ئازاد بووی. "تیربی سه به ته که ی هه لگرت و هه ناسه یه کی تریشی له ها لاوی گه رمی شیره بون خوریه که هه لم دوروازه که ی داخست و چووه نووسینگه که ی خوی.

ينتەر تىرىيى قەشە يياوىكى تىگەيشتوو بوو. تەنھا ئاينزانى نەخوىندبوو، بەلكو بەرھەمى فه یله سووفه کانیشی خویند بووه و، لابه لاش خوی به رووه کزانی و کیمیاش خه ریک کرد بوو. هه ندیک سەرنج و تێبینی رەخناوی بەرامبەر بیروباوەرەكەی خۆی ھەبوو، ھەرچەندە ئەوەندەش زێدەرۆپی نەكردبوو، وەك ھەندى كەسى تر، كە يەرجووەكان و غەيبزانى، يان ھەقىقەتى دەقە ييرۆزەكان بخاته ژیر یرسیار. ئهگهریش هەندیکییان به تەماشاكردنی توندگرانه، به پیّی ژیریی، رۆشن نەدەكرانەوەو، بەلىّى تەنانەت راستەوخۆ رەت دەكرانەوە. ئەو واى پى باشتر بوو، كە خۆى لەم کیشانه بهدوور بگریّت، ئهو کیشانه ئهویان نارهحهت دهکرد و دهبوونه هوّی دلهراوکی و نائارامیه کی نه گونجاو، له کاتیکدا وا پیویست بوو، که ئهو ژیریتییه کهی خوّی له پیناوی دلنیایی و ئارامی به کاربهیننیت. به لام ئهوه ی که بی ئه ملاو ئه ولا ئه و بریاری به ربه ره کانیی دابوو، بریتی بوو له ئەندىشەو خەيالاتى ير لە خەرافاتى خەلكى سادە: جادووبازى و كارت خويندنەوە، نوشتە، چاوپیسیی، سیحر، شهوهو جادووی مانگیری و ههموو ئهو بهندوبالۆرانهی که ههبوون، ئهمه لای ئەو جنگەى خەمنىكى قوول بوو، كە دەدىترا، ھەزار سال دواى دامەزران و جنگىربوونى ئۆلى مەسىحايى، ھێشتان ئەو خەرافات و باوەرە كافريانە بنبرنەببوون! ھەروەھاش شێتى، بە ھۆى دەست لى وەشاندنى جنۆكەو، ھاويەيمانىتىي لەگەل شەپتانىش، بە لى وردبوونەوھو سەرنجدان لنيان له نزيكهوه، دەركەوتووه وەكو ئەوانەى تر خەرافياتن. ھەرچەندە تنريى ئەوەندە دوور نەدەرۆپىشت، كە نەھى لە بوونى خودى شەپتان، يان گومان لە دەسەلاتەكەي بكات. بۆ برياردان لە يرسيكي ئاوا، كه يەيوەندى بە بناغە داريرراوەكانى ئاينزانى ھەيە، ييويستى بە بريارى دەزگاو دەسەلاتى بەرز ھەيە، نەك ھى قەشەيەكى سادەو بچووك. لە لايەكى تر، وەك رۆژى رۆناك ديار بوو، کاتیک کهسیکی وه کو ئهو دایهنه بیت و بانگاشهی ئهوه بکات، که به چکهشه پتانیکی دۆزىوەتەوە، ئەوا ھەرگىز نەكراوەو نابىت ئەو كارە يەيوەندى بە شەپتانەوە ھەبىت. ئەگەرىش ئەو ژنه بەراستى باوەرى وابيّت، كە شتىكى شەيتانىي دۆزىوەتەوە، ئەوە ھەر بۆخۆى بەلگەيەكى رۆشن بوو لهسهر ئهوهی، که هیچ شتێکی شهیتانیی له ئارادا نهبووه تا ئهو بێت و بیدوزێتهوه،. چونکه شهیتان ئهوهنده خوٚی گێل ناکات، وا به ئاسانی لێ بگهڕێت، لهلایهن ژان بویسیێکی دایهن ئاشکرا بکرێت. ئهوجا به چیش به کهپوو! به سادهترین ئهندامی بوٚنکردن، نزمترینی ههستهکان! وهک ئهوهی دوٚزه خبوٚنی گوگرد و، بهههشتیش بوٚنی بخوور و مایرهی لێ بێت! خراپترینی خهرافییاتان، وهک هی کافرترین کافری سهردهمهکانی پیشوو، هی ئهو سهردهمانهی مروٚقهکان وهک گیانهوهران دهژیان و هییشتان خاوهنی دیدی تیژ نهبوون، رهنگهکانیان نهدهناسی، بهلام باوه پیان وابوو که ده توانن بونی خوین بکهن و، بهو بونه دوٚست و دوژمن لیکتر جیا بکهنهوه، ئهو مروٚقانهی هیشتان به نه پوو لوورهی فهلامهرزه یهکترخوٚرهکان و ئهو مروٚقانهی که مانگ پر دهبوو، شیّوهیان دهگورپاو دهبوون به گورگی چاوشین، دهوره گیرابوون، دهکهوتنه بهر توٚلهی ئیّرینیانی خودای توٚله، قوربانی سووتاوی به چرهدووکهلیان دهبرد بوٚ خودا چهپهلهکانیان. عهجایب! پتر له چاوان، گیلان به بوّن دهناسیّت! لهوانهیه پیّویست به وه بکات، چرای ژیری، که خودا بهخشیویهتی، هیشتان به بوّن دهناسیّت! لهوانهیه پیّویست به وه بکات، چرای ژیری، که خودا بهخشیویهتی، هیّشتان ههزار سالی تریش بدرهوشیّهوه، نهوسا دوایین ماوهی ساکارترینی باوهرپان، برهویّهوه.

"ئاخ، ئەدى ئەر زارۆكە بچووكە ھەۋارە! ئەر بەستەزمانە بى گوناھە! لە ناو سەبەتەكەى خۆى كەرتورەو نورستورە، ھىچ ئاگاى لەر بەدگومانىيە قىزەرەنە نيە. كە لە دۇيدا ھەلبەسترارە، تۆ بۆنت لى نايەت، ئەر بۆنەى كە پيويستە لە بەچكەمرۆڤ بىت، ئەر بى شەرمە زاتى ئەرە دەكات، ئەر بانگاشەيە بكات. بەلى، ئەدى ئىدى ئىدە چى دەلىنىدى لەر بارە؟ يىش يىش!

سەبەتەكەى خستە سەركۆشى و دەستى كرد بە راژەنىنى، بە پەنجەكانى منداللەكەى نەوازش كرد، پەنجەكانى بە سەرى منداللەكە دادەھنناو ناوە ناوە دەيگوت: "پش پش!"، لاى ئەو، ئەو دەربرپىنە بە ناسكى كار لە مندالى بچووك دەكات و ئارامى پى دەبەخشىنت. "تۆ پىنويستە بۆنى كارامىلت لىخ بىنت، ئاى لەو قسە بىخ مانايە،

پش پش!" پاش کهمیّک پهنجه کهی خوّی کیّشایه دواوه و، بردیه بهر لووتی خوّی، بوّنی کرد، به لام هیچ بوّنیکی لیّ نهده هات، جگه له بوّنی تورشی، که نیوه پوّ خوّی خواردبووی.

تێڔیی ههڵوێستهیهکی کهمی کرد، تهماشای ئهملاو ئهولای خوٚی کرد، نهبادا یهکێک چاودێری کردبێت، سهبهتهکهی ههڵگرت و بهرزی کردهوه، لووته گهورهکهی خوٚی برده ناو سهبهتهکه. لووتی خوٚی ئهوهنده لێ نزیک کردهوه، که قرْی سوورکاوی منداڵهکه ختووکهی لووتی دا، سهری زاروٚکهکهی بوٚن کرد، به هیوای ئهوهی، ههست به بوٚنێک بکات. ئهو به تهواوی نهیدهزانی، که سهری زاروٚکان چ بوٚنێکیان لێ دیٚت. بهڵم بیٚگومان بوو لهوهی که بوٚنی کارامیٚلیان لێ دیٚت. بهڵم بیٚگومان بوو لهوهی که بوٚنی کارامیٚلیان لێ نایهت، ئهوه

لای ئەو رۆشن بوو، چونکه کارامیل بریتییه له شهکری کولاو، جا چۆن دەبیت، ساواییک تەنها شیری خواردبیّتهوه، بوّنی شهکری کولاوی لی بیّت. لهوانهیه بوّنی شیری لی بیّت، بوّنی شیری دايەن. بەلام ئەو زارۆكە بۆنى شيريشى لى نەدەھات. لەوانەيە بۆنى قرى لى بيّت، بۆنى قرْ و ييست، ياخود كەميك بۆنى ئارەقەى مندالان. تيريى بۆنى كرد و، خۆى بۆ ئەوە ئامادەكردبوو، كە بۆنى يۆست، قرْ، يان كەمۆك بۆنى ئارەقەي مندالان، بكات. بەلام ئەو بۆنى ھىچى نەكرد. ھەموو هێزى بۆنكردنى خۆى خسته كار، بهڵام بۆنى هيچى نەكرد. لەوانەيە زارۆك بۆنى هيچيان لى نهیهت، وا بیری کردهوه، دهبیّت وا بیّت. تهگهر زاروٚکیّک به خاویّنی رابگیریت، تهوه بوّنی لیّ نايەت، ھەروەك چۆن ناتوانىت قسە بكات، بروات يان بنووسينت. ئەر شتانە وردە وردە لەگەل گەورەبوونى تەمەن دىنە كايەوە . خى ئەگەر راستىت دەويىت، مرۆف ئەو كاتە بىن و بەرامەي لىخ دیّت، که خوّی دهناسیّت. ئهوها و هیچی تر. ئهدی هوّراس نهینووسیوه: "لاوهکه به تهگه هات، كچەكەش گەشاوەو بۆنێكى خۆشى وەك بۆنى نێرگسى سيى لێ ھات…"؟ رۆمەكانيش ھەندێک تنى گەيشتبوون! كە وتووبوويان بۆنى مرۆف ھەمىشە بۆننكى گۆشتاويە، واتە بۆننكى گوناھاوى. کەواتە زارۆکەيەک، کە ھێشتان لە خەونىشدا بۆنى گوناھى نەکردووه، چ بۆنێکى لى دێت؟ يش یش! هیچ بۆننکی لی نایهت!دیسان سهبهته کهی به نارامی خسته وه سهر چۆکی خوّی و دهمنکی کهم به ئارامی تنبی راما، مندالهکه هیشتان له خهویکی قوول دابوو، چهچوکهی راستی له ژیر يۆشاكەكە ھاتبووە دەرەوە، چەچۆكەيەكى سوور و بچكۆلە، جارجار رادەچەنى و بەر روومەتى دەكەوت. تېرىي زەردەخەنەيەكى ھاتى و، لە ناكاوپك ھەستى بە ئارامىيەكى زۆر كرد. بۆ چاوتروکانیک ئەندیشەکانی خوی ئازاد کرد، به خەيالى داھات، كە ئەگەر خوى باوكى ئەو مندالله بنّت، قەشە نەبنت و ھاونىشتمانىيەكى ئاسايى بنّت، لەوانەبوو يىشەگەرنىكى رىككار بووايە، ژننكى بۆخۆى ھێنابايە، ژنێكى باوەش گەرم و خۆشى بۆن شىر، يێكەوە كورێكيان دەزاياند، ئێستا ئەلێرە لەسەر ئەژنۆكانى خۆى ھەڭيدەپەراند، مندالى خۆى، پش پش!... بەو فەنتازىايە ھەستى بە به خته وه ربیه ک کرد. فه نتازیاکه ی شتهاییکی ره وا بوو. باوکیک منداله که ی خوی له سه ر ئه ژنوکانی خۆى ھەڭدەيەريننيت، يش يش! ئەمە وينەيەكى زۆر دىرىنە، ئەوەندەى دنيا دىرىنە، ھەمىشەش وینه یه کی راست و نوییه، تا ئه و کاته ی جیهان ده میننیت، ئاخ به لی ! تیریی بریک له دلهوه گهرم هه لْگهراو هه ستى به خوشىينكى ساده كرد. ليره دا بوو كه منداله كه واگا هات. يه كه مجار لووتى واگا هات. لووته بچووکهکهی جوولایهوه، بهرهو سهرهوه راکشاو برنی ئهو ناوهی ههلمژی. ههوای هه لده مری و به هه ناسه دانه وه ی کورت کورت ده یدایه وه ده ره وه ک نیوه پرتمینیک. پاشان وهک

ئەرەي قيزى بووبيتەوە، لووتى خۆي گرژ كرد و چاوەكانى كردەوه. رەنگى چاوەكانى رەنگيكى دیاری کراو نهبوو، له نیّوانی بۆریّکی وهک گویّچکهماسیی و رهنگی بهردهشیپردا بوو، به چهرمیّکی ليچ دايۆشرابوون، وا دەردەكەوت كە هێشتان زۆرباش نەبينێت. تێريي زەينى بۆ ئەوە چوو، كە يێچەوانەى لووتى، چاوەكانى ھەر ھەستىيان بەو نەكرد. لە كاتێكدا چاوە خامۆشەكانى بى ئامانجیکی دیار، خیل هه لگه رابوون، وا ده رده که وت که لووتی خه ریک بوو به دوای ئامانجیکی دیار سێرهی دهگرت، تێریی بهتهواوی لهوه دڵنیا بوو، که ئهوه ئهو، تێریی، خۆیهتی بووه به ئامانجی سپرهگرتنی ئه و لووته. ههردوو دهفهی ئه و لووته وردیله، له دهوری دوو کونوچکهی ورد، له ناوهندی سهری مندالهکه، ههلدهمسان وهک خونچهیهکی گهش بووهوه، یان باشتر وهک پهری رووهکێکی بچووکی گۆشتخۆر، ئەوەی کە لە باخچەی رووەکەکانی پاشا، دەبینرێت. تەواو وەک ئەو رووهکه، هه لمژه هیزیکی، یان هیزیکی هه للوشینی سهیر، لهو لووته ره خوی پیشان دهدا. وهک ئهوه وا بوو، که مندالهکه به لووتی تهماشای تنریی بکات و زور به سافی ئهو ببینیت و سهرنجی بداتي، ديتنيک روونتر له تواناي ديتني چاو، وهک ئهوهي شتيک له لووتي مندالهکه گير بوو بيت، شتیک که لهم، له تیرییهوه، دهرچووبیت و ئیتر له دهست دهرچووبیت و توانای گیرانهوهو شاردنهوهی نهبیّت ... منداله بی بونهکه، بی شهرمانه ئهوی بون دهکرد، ئاوها! ئهو منداله بۆنەكانى ئەوى ھەڭدەمژى! تېرىي لە ناكاوپك، بە جارىك خۆى بۆگەن ھاتە بەرچاو، بۆنى ئەرەق، بۆنى سركه، بۆنى تورشى، بۆنى جله نەشۆراوەكانى. خۆى رووت و ناشيرن ھاتە بەرچاو، وەك ئەرەي لەلايەن كەسپكەرە تەماشا بكريت و بيشكنريت، بەلام ئەو كەسە ھىچى خۆي يېشانى ئەو نه دات. وا دهرده که وت، که ئه و منداله به ته وژمی بۆنکردنی، پیستی تیرپی کونبه دهر ده کات و ، تا قوولاییترین دیوی ناوهوهی، بۆنی تیریی ههلدهمژیت. ناسکترین ههست، پیسترین ئهندیشه، بهو لووته فزووله ورديله، ئاشكرا دهبن، بهو لووته، كه هيشتان نهرسكاوهو نهبووه به لووتيكي راستەقىنە، بەڭكو تەنھا بريتيە لە يۆقۋەيەك، لە ئەندامىكى لۆچدارى ھەلايساوى، لەرزيوى وردىلە. تێریی سهری سورما. بێزی بووهوه . لووتێ خوٚی کێشایه دواوه، وهک ئهوهی خوٚی له شتێکی بوٚن ناخۆش دوور بخاتەوەو، نەپەوپت ئەر شتە ھىچ يەيوەندىيكى بەرەوە ھەبيت. ئەو ئەندىشەيەى كە بۆی ھاتبوو، ئەو شتە لە گۆشت و ئیسقانی ئەو بیت، ئیتر بەسەر چوو، دیمەنی جوانی سادەی باوک و کور و دایکیکی بۆنخوش رهشبووهوه وهک ئهوهی، که تارای ئهو ئهندیشه خوشهی لی هەڭبزريّت، ئەو فانتازيايەي بۆ خۆي و مندالهكە بە جوانى سازى كردبوو: بوونەوەريّكى نامق، سارد، كەوتبورە سەر ئەژنۆكانى، گيانەوەرىكى ناھەز. ئەگەر بىت و ئەر كەسايەتىيكى تايبەتى وا له خواترس و، هۆشمەند نەبووايه، ئەوا به فركەيەك، لەبەر قىزبوونەوه، وەك جاڵجاڵۆكەيەك توورى ھەڭدەداو لە خۆى دوور دەخستەوه.

يهكين ههستايه سهريي و سهبهتهكهى لهسهر ميزهكه دانا. ئهو ويستى خوّى لهم شته دهرباز بكات، تا دەكريت زوو، تا دەكريت زوو، گەر بكريت دەسبەجىي لەو كاتەدا بوو، زارۆكەكە دەستى کرد به زریکاندن. چاوهکانی خوّی قوچاند، دهمه سوورهکهی خوّی بهش کردهوه، یهک بهدهنگی خوّی و بن وچان دهستی به زریکاندن کرد، به شنوه یه ک خوین له دهماره کانی تیریی مهیی. دەستى خۆى درێژ كردو سەبەتەكەي راژەند و نەراندى: "يش يش"، تا منداڵەكە ھێور بێتەوە، به لام منداله که هیننده ی تر قایم نهراندی، دهموچاوی تهواو شین هه لگهرا، ده تگوت ئیستا لهبهر نەرەنەر دەتەقىت. لاى بەن! تىرىي بىرى كردەرە، بۆ چركەيەك ھاتە خەيالى كە بلىت: "ئەر شهیتانه لا بهن!" بهلام دانی بهخودا گرت و خوّی ویّک هیّنایهوه … لای بهرن، ئهو جانهوهره، لای بهرن ئهو مندالله دژواره! به لام بق كويخ؟ ئهو چهند دايهن و ههتيوخانهيه كي ناس دهكرد له ناوچهکه، به لام ئەوانه لەو نزیک بوون، بر ئو ئەو وەک پیستى خۆى نزیکبوون، ئەو دەيويست ئەو شتهی پتر لی دوورخرابایه وه، ئهوهنده دوور، که گویی له دهنگی نهبووایه، ئهوهنده دوور، که نەتوانرابايە، ھەموو رۆژى بىھىننەوە بەر دەرگاى، ئەگەر بكرابا، دەبووايە بنىردرابايە بى جقاتىكى تر، بن سنووری بهریوهبهرایهتی جقات و دیریکی تر، بن ئهو بهرهکهی تر، به لام له ههمووی باشتر ئەرە بوو، رەوانەى ئەودىوى شوورەى شار بكرابايە، بۆ فۆبۆورگ سانت ئەنتوان. ئەوەبوو ئەو جەستە زريكەدارە نيردرا بەرەو ئەوى، دوور دوور بەرەو رۆژھەلات، بۆ ئەو بەرى باستيل، بۆ ئەو جێگەيەي شەوان خەڵک دەرگاكانى خۆيان قوفڵ دەدا. ئاوھا، تێرپى سەلتەي قەشاتى خۆي هەلكردو پرى دايه سەبەتەكەو بە نەرە نەر راى كرد، بەناو كوچەو كۆلانەكاندا رايكرد، رايكرد بۆ جادهی فۆبۆورگ سانت ئەنتوان، دوور، دوور، بەرەو دەرەوە تا شەقامی شارۆن، نزیکه تا کۆتایی، بق ئەو شوپنەي كە ئەو لە نزيك ديرى مادلين دى ترينى، شارەزاى ناونيشانىك بوو، بە ناوى مادام گایارد، ئەوەى كە ھەموو مندالْیکى، لەھەر تەمەنیک بووایه، بە یارە دەگرتە خۆى، تا ئەو كاتەى كەسىكك ھەبووايە، يارەي بەخپوكردنەكەي بدابايە، ئەوپش مندالەكەي، كە ھىستان ھەر دەيزريكاند، دايه ئەو، پيشەكى پارەى سالايكى بۆ داو بە ھەلاتن گەرايەوە شار، كە گەيشتەوە دیرهکهی خوّی، به یه له جلهکانی خوّی فری دا، وهک ئهوهی شتیکی لهکهدار فری بدات، خوّی له تەپلى سەرەوە تا ژير ينى شووشت و چووە حوجرەكەى خۆى و خزايە بن جى، چەندىن جار نیشانهی خاچی کیشاو، زور دوعای خویند، تا کهمیک ئارام بووهوه هیدی هیدی به یهکجاری

خەوى لى كەوت مادام گايارد ھێشتان نەببوو بە سى ساڵ، بەلام ژيانى خۆى ژيا بوو، ئاردى خۆى بێژتبوو، کەپەکى خۆى رێژتبوو. تەمەنى بە چاو ھەر بە قەد تەمەنى راستى خۆى ديار بوو، لە ههمانکات دوو به قهد تهمهنی خوّی، بگره سنی و سهدیش به قهد تهمهنی خوّی پیر دههاته بەرچاوان، باشتره بلنین، مۆمیای کچنک چۆنه، وا بوو، له ناوهوهش له میر بوو مردبوو. که مندال بوو، باوکی ماشهیه کی له تهختی ههنیه ی دابوو، ماشه که به سهرهوه ی رهگی لووتی کهوتبوو، ئيتر لەو كاتەرە ھەستى بۆنكردنى لەدەستدابور، نەك ھەر ئەوە بەلكو ھىچ ھەستىكى نەما بور، بەرامبەر ھەست و سۆزە گەرمەكانى مرۆڤ، يان سارد و سريەكانى مرۆڤ، بگرە بەرامبەر ھەموو ئازار و مەينەتەكانىش. بەزەيى، ناسكى و خۆشەرپستى، بەو لىدانە لاي ئەو بېرون بە شتى نامق، ههر ئاواش ترس، خۆشحالى، بى چارەيى و بەدبەختى، لاى ئەو ھەمووى نامۆ ببوون، ھەستى بە هیچ نهده کرد، دواتر که لهگه ل پیاویک جووت بوو، پاشانیش که منداله کانی زایاند، ههر ههستی به هیچ نهکرد. هیچ یه ژارهیه ک داینه گرت و هیچ پرسهیه کی دانه نا بق مردووه کانی، هیچ خوشییه کیشی بەوانە نەھات، كە بۆى مابوونەوه. كە ميردەكەى ليى دەدا، تەقەى سەرى دەھات، كە ميردەكەشى له هۆتێل دىيۆ به نەخۆشى رشانەوە مرد، ھەستى بە ھێچ بارسووكبوونێک نەكرد. تەنھا دوو شت به ئاستهم سەرنجى ئەويان رادەكىشاو يىيان ئاشنا بوو، ئەوانىش ھاتن و چوونى ژانەسەرەكەى بوون، مانگانه که ژانهسهرهکهی دهیگرت، به سووکی پهستی دهکرد، دووهمیشییان که ژانهسهرهکهی، بهریدهدا، دهنا ئه و ژنه مردهله ههستی به هیچ نهدهکرد. له لایپکی تر، که لهوانهیه ئەويش ھەر بە ھۆى مردنى ھەستەكانى سۆز و بەزەيى بيت، مادام گايارد ھەلويستىكى بى ئەملاو ئەولاى ھەبوو بۆ نيزام و داديەروەرى. لە نيوان ئەو مندالانەي كە بەو سياردرابوون، ھيچ جیاوازییه کی نه ده کردو که سیانی پیش که سیان نه ده خست و که سیانیشی له به رخاتری ئه وانه ی تر فەرامۆش نەدەكرد. رۆژ*ى سى* ۋەم خۆراكى دەدا بە ھەريەكەيان، قەيال<u>ى</u>كىشى يتر نەدەدا بە هیچیان. بچووکهکانی رۆژی سی جار قۆنداغ دهکرد، به لام تهنها تا پییان دهنایه تهمهنی دووسالی، ئيتر دواتر ههر يهكيكيان خوى پيس بكردبايه، ئهوا بن پيشگلهيى شهقازللهيهكى وهردهگرت و ژەمە خواردنێکی لێ کەم دەکرايەوە . بە تەواوى نيوەى ئەو يارەي كە وەرى دەگرت، بۆ منداڵەكانى خەرج دەكرد و بە تەواويش نيوەكەي ترى بۆ خۆي گلدەدايەوە. لەو كاتانەي كە ھەرزانى دادههات، هەوڭى نەدەدا دەستكەوتى خۆى زۆرتر بكات، بەلام لە كاتەكانى گرانىش، ئەگەر مەرگ و مردنیشی لی کەوتبایەوه، یەک قرانی خۆی لەسەر دانەدەنان. ئەگەر نا ئەو كارە ئەوەندەي نەدەھينا، ئەو خۆى پيوه خەرىك بكات. ئەو پيويستى بە پارە ھەبوو. ئەو حسيبى خۆى بە

تەواوى راگرتبوو. دەيويست بۆ كاتى پىرى خانەنشىنىيەك بە كرىن بۆ خۆى مسۆگەر بكات، جگە لەمەش دەپويست ئەوەندەشى دەستېكەوپت، كە لە مالى خۆى بمريّت و وەك ميردەكەى لە ھۆتيلى دینِق قاچهکانی دریْژنهکات، ههرچهنده ئهو مردنی میْردهکهی وا به ههند وهرنهگرتبوو، بهلام، لهم جۆرە مەرگە بە كۆمەلە، لەگەل سەدان مرۆۋى نەناسى تر، چاوترساو ببوو. ئەو دەيويست بەشى ئەرەندەي ھەبيّت، كە بتوانيّت بۆ خۆى بە تاقى تەنى و بە تايبەت بمريّت، بۆيەشە ييوستى بە نیوهی تهواوی کریّی کارهکهی ههبوو بز خوّی. راسته رستانی وا ههبوو، له دوو تاخمی میّوانه بچكۆلەكانى سىي چوارىكى لىي دەمردن، لەگەل ئەرەش، ئەو رىزدى مردنە زۆر باشتر بوو لە چاو مردنی مندالاًن لهلایهن زوّریهی دایهنه تاییهتهکانی تر، ههروههاش له خانهکانی مندالاًنی سهر بهدهولهتیش، یان سهر به دیر و کلیساکان، که زوبهی جاران نو له دهی مندالهکانیان دهمردن، به لام دانه دامان، چونکه مندالی دۆزراوهو سیوی کهم نهبوون، زور ههبوون جییان بگرنهوه، له ياريس سالانه ده ههزار مندال له دايک دهبوون، مندالي سنوي و بيژي. بۆيه ئهگهر ههندي جار دایهن دهستنه که وتبایه، ده بوو به کیشه . بق گرینوی بچکولانه خانه کهی مادام گایارد، دوو شه ش بوو، دهنا لهوانه بوو له هیچ شوێنێکی تر، به زیندوویی رزگاری نهبووایه. لای ئهو ژنه كەمئەندىشەيە گرىنوى گەشايەوە . ئەو كەوتبووە ناو دامودەزگايىكى جىڭگىر . ھەركەسىك وەك ئەو له ناو زبل و پاشهروّک لهدایکببیّت و رزگاری ببیّت، وا به ئاسانی واز له دنیا ناهیّنیّت. ئهو دەيتوانى بە درێژايى رۆژ شۆرباى ئاوئاسا بخوات، ئەو بە رۆنترين شيريش دەيبردە سەر، رزيوترين سەوزەو بۆگەنترىن گۆشتى پى دەكەوت. لە ژيانى منداللىدا، لە نەخۆشىيەكانى سۆرىكە، زگچوون، ئاوله، کولیرا رزگاری ببوو، له کهوتنه ناو بیریکی شهش مهتر قوول، سووتانی سک و سینگ به ئاوى كولاو، لهوانه ههموو دهربازى ببوو. ههرچهنده جيبرين و لوچ و شهق و كهميك ين سهقهتى يێوەمابوو، كە تووشى لەنگىنى كردبوو، بەلام ئەو ژياو نەمرد. وەك بەكتريايێكى بەرگەيەيداكردوو، چیر ببوو، یاخود وهک گهنهیه کی وا بوو، که به ئارامی خوّی بهسهر درهختیکه وه مات دابیّت و به تنۆكە خووپننىكى زۆر بچووك بژيت، كە يېش چەندىن سال ھەلى مرتبېت. تەنھا برۆكەيەكى زۆر کهم خۆراک و چهند تیلمه و جل بۆ سەرجەستە*ی* بەس بوو بۆ ئەو. گر<u>ێ</u>نو*ی* هیچی گەرەک نەبوو بق گیانی، ههستکردن به دلنیایی، نهوازش و ئاورلیدانهوه، دهست بهسهرداهینان، بهزهیی و سوّز و خۆشەويستى، يان ھەموو شتێكى لەو بابەتە، جا ھەرچيان پێ بووترێت، ئەوەى كە گوايە مندالان پیویستییان پی ههیه، بز گرینوی به تهواوی پیویست نهبوون. پتر وا دهکهوته بهرچاوی ئێمه، كه ئەو ھەر لە سەرەتاى ژيانىيەوە، خۆى واى كردبوو، كە پێويستى بەو شتانە نەبێت، بۆ

بیّگومان ئه و وهک کهسیّکی گهوره بریاری خوّی نهدا، وهک کهسیّک که م یان زوّر پیّویستی به ئه قل و ئه زموون ههبیّت، بو ئه وهی له نیّوان کوّمهلیّک ریّ، یهکیّکیان ههلّببریّریّت. بهلّکو ئه و بریاره که ی خوّی به شیّوه یه کی و رووه کی دابوو، ته واو وه ک بریاری ده نکه فاسوّلیاییّکی تووردراو، که ئایا چه که ره ده دربکات و برویّت، یان باشتره هه روا له خوّی بگه ریّت.

یاخود وهک گهنهکهی سهر درهختهکه، که ژین هیچ دهرفهتیّکی تری بو نههیّشتبوّوه، جگه لهوهی که بو ههمیشه بچیّته سووری سرپوون. ئهو گهنه ناشیرنه، که جهسته رهنگ بوّره قورقوشمییهکهی خوّی وهک گوییکک گرموّله دهکات، تا کهمترین رووبهری جهستهی بکهویّته دهرهوه، چهرمی خوّی لووس و گرژ دهکات، تا چ گهرداویّک کاری لیّ نهکات، هیچی ناوهوهی خوّی پیّشانی دهرهوه نادات. ئهو گهنهیه که به تایبهت خوّی ویّک دیّنیّتهوهو خوّی بچوووک دهکاتهوه، بو ئهوهیه نهبینریّت، بوّ ئهوهی که به تایبهت خوّی ویّک دیّنیّتهوه قری بچوووک دهکاتهوه، که خوّی له ناوهخوّ کوّکردوّتهوهو خوّی به دارهکهوه قرمساندووه، کویّر و که و لار، بوّن دهکات، بوّن دهکات، چهند میل دوور، بوّنی خوّی به دارهکهوه قرمساندووه، کویّر و دهی و لار، بوّن دهکات، بوّن دهکات، چهند میل دوور، بوّنی خویّنی ئهو گیانهوهرانه دهکات، که گوزهر دهکهن، بهلام ئهو به هیّزی خوّی ههرگیز نایانگاتی. ئهو گهنهید دهتوانیّت خوّی بهربداتهوه، خوّی بهربداتهوه سهر زهمینی دارستانه که و به شهش قاچه

ورده که ی چه ند میللیمه تریّک بق نه م لاو نه و لا بخزیّت، پاشان له ژیّر چرووه کاندا گیان له ده ست بدات، نه و مه خابن نیه بق نه و؟ خواش نه وه نازانی. به لام نه و گه نه لامله که لله په و و قیزه و نه مات ده کات و ده میننیته و میننیته و میننیته و چاوه پوان ده کات. چاوه پوان ده کات تا نه و کاته ی، نه و پیکه و ته که زور به ده گمه ن هه لده که ویّت، دیّته پیشه و هو، خوینی جه سته ی گیانه و هریّک راسته و خوی دیّته ژیّر دره خته که به رده داته و هو به چنگه کانی خوّی نه و گزشته ناموّیه کون دره کات و گازی لی گیرده کات...

گریّنویی مندالّ، گەنەیەکی ئاوا بوو. لەناوەخۆی بە قۆزاغەكراوی دەژیاو چاوەروانی كاتیّکی باشتری دەكرد. جگە لە پاشەرۆكی خۆی، هیچی تری نەدەدا ئەو دنیایه. نە زەردەخەنەیەک، نە هاواریّک، نە تروسكەیەكی چاوەكانی، هیچی نەدەدا، تەنانەت بۆنی خودی خۆی نەدەدا بە دنیا. هەر ژنیّکی تر بووایه، ئەو بەچكە دیّوەی رانەدەگرت. بەلام مادام گایارد وا نەبوو. بەلّی ئەو بۆنی نەدەكرد، تا بزانیّت ئەو مندالله بۆنی نایەت، ئەو چاوەروانی هیچ شتیّکی رۆحی لەم نەدەكرد، چونكە بۆ خۆشی رۆحی كایل درابوو.

به لام منداله کانی تر یه کسه ره هه ستیان به مه کردبوو، که گریّنوی چ بابه تیّکه، هه ر له روّژی یه کهمه وه، ده رکیان به وه بردبوو که ئه و منداله نویّیه، شتیّکی سهیر و نائاساییه، ئه و سندوقه یان له خوّ دوورکرده وه که ئه وی تیا بوو، له کاتی خه و تندا له جاران پتر له یه کتری نزیک ده که و تنه و پشتیان به یه کتری وه ده نا، وه ک ئه وه ی ژوره که یان سارد تر بووبیّت. ساواکان هه ندی جار به شه و ده یانزریکاند، وه ک ئه وه ی ته زووه باییّکی سارد به ناو ژووره که دا هه لبکات. هه ندیّکی تر خه و نیان ده یانزریکاند، وه ک ئه وه ی ته زووه باییّکی سارد به ناو ژووره که دا هه لبکات. هه ندیّکی تر خه و نیان ده دی تی تریش کی گرتوون و هه ناسه گیریان ده کات. جاریّک گه وره کانیان ویستیان پیّکه و بیخنکیّنن. دو شه ک که وره کانیان خسته سه ر ده موجواوی و خشت و به ردیان خسته سه ر . . . کاتیّک ما دام گایارد بو سبه ینی له ژیّر ئه م شتانه ی ده ره ینا، هه موو جه سته ی گه چرا و په سترا بوو، شین هه لگه پا بوو، به لام نه مردبو و . جاریّکی تریش بی نه نجام هه ولّیان دا له ناوی به رن. به لام هه رگیز هه ولّیان نه داو نه ویّران راسته و خوّ بیخنکیّنن،

دهستی خوّیان بخهنه سهر ئهوک و دهم و لووتی و ههناسهبری بکهن، نهیاندهویست دهستیان به پیّستی بکهویّت. وه کو جالجالوّکه یه ک بیّزیان لیّ دهبووه وه و نهیان دهویست به دهستی خوّیان بیفلیقیّننه وه.

که گریّنوی گهورهتر بوو، ئیتر ئهوان وازیان له کوشتنی هیّنا دیاره ئهوانیش رهچاوی ئهوهیان کردبوو، که ئهو کهسه هی له ناوبردن نهبوو له جیاتی ئهوه خوّیان لیّ دوور کردهوه، خوّیان تیّ نهدهگهیاند، ههرچوّنی بوو، خوّیان لهوه دهپاراست که جهستهیان بهر جهستهی ئهو بکهویّت.

ئەوان رقیان له گرینوی نەدەبووەوە، ئیرەپیشیان پی نەدەبرد، یان چاویان له خۆراکی وی نەبوو. ھیچ ھۆییک نەبوو، له خانەكەی گایارد، ناچاری ئەو ھەستانەیان بكات. تەنھا بوونی وی لەوی، جارسی دەكردن. ئەوان نەیاندەتوانی ھیچ بۆنیکی ئەو بكەن، لیّی دەترسان.

له راستیدا گرینوی هیچ شتیکی وای نهبوو، جیگهی ترس بیت. که تهمهنیشی بهرهو سهرهوه چوو، کەلەشىککى وا گەورەو بە ھىزى نەبوو، راستە ناشىرىن بوو، بەلام ئەوەندەش ناشىرى نەبوو، يياو زەندەقى لى بچيت. كەسىكى چەتوون و دەستوەشىنىش نەبوو، سەرەرۇ و ئاۋاۋەچىش نەبوو، پاشقوڵی له کهسیش نهدهگرت، شهری به کهس نهدهفرۆشت. خۆشی خۆی لاتهریک دهگرت. زیرهکاتیهکهشی وا نهبوو، جیکهی ترس بیت. که تهمهنی بووه سی سال ئهوجا توانی لهسهر دوو قاچ بووەستى، يەكەمىن يەيڤى بە چوارساڭى لە زار ھاتە دەرەوە، ئەو يەيۋەش "ماسى" بوو، ئەوپش لە چركەساتى ھەڭچوونىكى لە ناكاو، ئەو وشەي لى دەرچوو، وەك دەنگدانەوە، كاتىك ماسیفرۆشنکی سهر شەقامی شارۆن له دوورهوه هاتبوو، گازی بۆ فرۆشتنی كەرەسەكانی خۆی دەكرد. پەيۋەكانى داھاتووى، كە دەريبرين بريتى بوون لە "ئاخورى بزنان"، "كەلەم"، "جاك لۆرەر" ئەورەي دواپيان ناوى باخچەوانى كچەكەي لاكروا بوو، لە نزيكى ئەوان بوو، كە جار جار دەھاتە لاي مادام گایارد، ههندی کاری سهخت و دژواری بو جیبهجی دهکرد، شانازیشی بهوه دهکرد، که ئهو هەرگىز لە ژيانى دا، بۆ تاقە جارىكىش خۆى نەشۆردووه . گرىنوى زۆر كەم دەمەيەيڤ و ئاوەلناو تەواوكەرەكانى دەردەبرى. جگە لە "ئا" و "نا" يەيۋەكانى ترى زۆر درەنگ بۆ يەكەمىن جار لە ژیانیدا دەربرین. ئەو تەنها پەیقە سەرەكيەكان، بەلنى تەنها ناوى تايبەتى شتەكانى، هى رووهکهکان، گیاندار و مروّقهکان و هی خوّی دهردهبری، ئهوهش ئهو کاته که ئهو شتانه، رووهک، گیاندار، یان مروِّف، به بوّنی خوّیان، خوّیان بهسهردا زال کردبا.

مانگی ئادار بوو، لهسهر کوّمه لیّک دار چناری که لهکه بوو روونیشتبوو، داره کان له به رگه رما قرچه قرچه قرچه نوو، ئه و کاته بو یه که م جار بوو، که و شهی "دار"ی له ده م ده رچوو. پیشتر سه دان جار داری دی بوو، سه دان جار پهیقی داری بیستبوو. ده شیزانی دار چیه، خو له زستاندا ده نیردرایه ده ره وه، بو نه وه ی دار بینیت. به لام هیشتان دار لای نه و نه ببوو به و شته گرنگه، خوی

ييّوه ماندوو بكات، ناوى بهيّنيّت. كهچى ئەوە لەو رۆرەى مانگى ئادار روويدا. دارە كەللەكەبورەكان وهک تهختیک له لای باشووری عهمبارهکهی مادام گایارد لهسهر یهک داندرابوون، له بن ساييتهيهک، لێژنه دارهکهی سهرهوه بۆنێکی برژێنهری شيرينی لێ دههات، بۆنێکی قهوزهيی له قوولایی دارهکه لهکه بووه کان ده هاته دهرهوه، له دیواری عهمباره که ش، که له داری کاژ دروستكرابوو، بۆننكى سووكى زەمەقى لى دەھات.گرينوى لەسەر دارەكان دانىشتبوو، قاچەكانى لهسهر دارهکان دریزگردبوو، یشتی خوی به دیواری عهمبارهکه وهنابوو، چاوی خوی قوچاندبوو، ئارام، بن جووله. هیچی نهدهدیت، چی نه دهبیست و ههستی به هیچ نهدهکرد. تهنها بۆنی دارهکانی هه لده مری، که له چوار ده وری وی بلاو ده بوونه وه و له بن گیسوانه که پەنگيان دەخوارەدوه. ئەو بۆن و بەرامانەى نۆش دەكرد، ليى دەخواردنەوه، لە خۆى هه لده سوون، تا بنهوه ی بنهوه ی خانوچکه کانی پیستی، خوی ببوو به دار، ببوو به بووكۆكەيەكى دار، وەك "يينۆكيۆ"يەك كەوتبووە سەر ليْژنە دارەكان، وەك مردوويْك، تا ياش ماوهیه کی زوّر، نزیکه دوای نیو دهمژمیّر، ئه وجا پهیقی "دار"ی له دهم ده رپه ری. وه ک ئه وه ی یربووبیّت له دار، تا بنگویّکانی، وهک ئهوهی تا گهردهنی ئاخنرابیّته ناو دار ، وهک ئهوهی زگ و دهم و لووتی پربووبیت له دار، ئاوا رشاوهو وشهی داری هینایهوه . ئیتر ئهو وشه ئهوی واگا هیّنایهوه، رزگاری کرد، له کاتیّکدا خهریک بوو به بوّنی ئهو ههموو داره، دهخنکا. رایهری و لهسهر داره که لهکهبووهکان خزیه خوارهوهو به دوولاقه دارینهکهی لهوی دوور كەوتەوە . چەند رۆژېك دواتريش ھەر لەژېر كارىگەرى بۆنى دارەكان رەفتارى دەكردو منگە منگی دههات، کاتیک بیرهوهری ئهو بهسهرهاته به توندی له میشکی دهدا، ئهوا لهبه رخوّیه وه ، وه ک ئه وه ی سویّند بخوات ده یگوت: "دار، دار" ئه و ئاوا فیّری قسه بوو. به و وشانهی که هیچ شتیکی بۆنداریان وهسف نهدهکرد، واته به یهیقه نابهرجهستهکان، ئهو گهورهترین گيروگرفتي هه بوو به رامبه ر زاراوه سروشتي و مۆراليه کان. ئهو نهيده تواني فيريان ببيت و ليني تێڮەڵ و پێڮەڵ دەبوون، كە گەورەش ببوو، ھەزى نەدەكرد بەكاريان بهێنێت، ئەگەريش بەكارى هێنابان، زوٚرپهی جاران به ههڵه به کاری دههێنان: ماف، ویژدان، خودا، شادی، بهریرسیارێتی، شەرمەزارى، سوياسگۆيى...هتد. ئەو شتانە چيان دەگەياند، لاى ئەو ھەر ئاشكرا نەبوون و نهبوون، ههر له ژیر پهرده مانهوه له لایه کی تر، ههر زوو پهیف و وشهدانی زمانی ئاسایی، بهشی ناولێناني ئەو ھەموو جۆرە بۆنانەيان نەدەكرد، كە ئەو وەكو بۆنەزاراوە يان وەك فاكتەرەبۆنىيەكان له ناو دەروونى خۆى كۆى كردبوونەوه . چونكه ئەوەندەى پى نەچوو، كە ئەو ھەر تەنھا دارى بۆن ناسک، داری بولکو بونهکانی داری دارمیشووله ، دار ههرمین، داری کون، داری نوین، داری ناسک، داری رهق و داری قایمی لیکتر جیا دهکرده وه، ته نانه ت بونی تاک تاکه چینه کانی داری ده ناسی، هی تلیشه دار، هی داری چه ماو، ئه وانه ی وه کو شتی دیار به بون لیکتر جیا ده کرده وه، به جوّر یک که خه لکی تر نه یانده توانی، ئه مانه به چاو لیکتر جیا بکه نه وه. بو شته کانی تریش هه بر ئاوا. ئه و شهربه ته سپییه ی که هه موو به یانیییک مادام گایارد ده یدایه منداله کانی، پییان ده گوت شیر، که چی به پینی هه ستی بونی گرینوی، هه در روژه تام و بونیکی هه بوو، به پینی ئه وه ی ئه و شله یه چه ند گه رم بوو، له چ چیلیک وه رگیرابوو، چیله که چی خوارد بوو، چه ندیان که ره له شیره که هیشتبووه ... دووکه ل نویی تیکه له بونی که شه که که خوله کیک، بگره له چرکه یه کدا خزی ده گذریت و له یه که یه کی نویی تیکه له بون و به رامه ی تاگر، ده رده که وینی بیناسه یه کی ناومان بوی هه یه الله یه دانی بوینه بی تر ده گرین خوبه گوایه گه ره که هه در به و سی و شه پیناسه بکرین، ئه و هه موو به دحالی بوونه بی تر ده گرنه خوبه گوایه گه ره که هه در به و سی و شه پیناسه بکرین، ئه و هه موو به دحالی بوونه بی مانایه له نیوانی هه ژاری زمان و ئه و سامانه بی ژماره ی که له مه مله که تی بونه کان به بون ده ناسرانه وه، وایان له گرینویی لاو ده کرد، که هه ربه راستی گومان بخاته سه ر مانای زمان. ده ناسرانه وه، وایان له گرینویی لاو ده کرد، که هه ربه راستی گومان بخاته سه ر مانای زمان. به بون بوره به راستی گومان بخاته سه ر مانای زمان.

له تهمهنی شهش سالیدا ههموو شته کانی دهوروبهری خوّی به فاکته رهبونییه کان له زهینی خوّی توّمار کربوو. هیچ شتیک له ماله کهی مادام گایارد نهما بوو، هیچ شویّنیک له رویّ دی چارنوّی ژووروو نهما بوو، هیچ مروّفیّک، بهردیّک، درهختیّک، پنچکیّک، پهرژینیّک، ته نانه ت قانیّکی بچووکیش نهمابوو، که ئه و به بوّن شارهزایان نهبووبیّت و به بوّنه کهیان نهیاناسیّته وه و ههر یه کهیان وه ک بوونیّکی تاک و ته نهاو بی نموونه، له میّشکی خوّیدا نهییاراستبن. ههموو بوّنه تایبه تیه کهیان یه کوّکردبووه وه و بوّ کاتی پیّریست له بیره وه ری خوّیدا هه لی گرتبوون، ئه وه نده تایبه تیه کانیانی کوّکردبووه وه بی پایان، که نه که ههر ته نها ئه و کاته به بیری ده هاتنه وه، که دووباره بوزی کردبان، به لکو به پاستی بوّنه کانیانی بوّ ده هات، که دووباره بهاتبانایه وه خهیالّی. به لیّن، پتر لهمه ش، ته نانه ت ته ته به ناه دی نویّی لی ساز ده کردن، به م جوّره بوّنی نویّی له ناوه وه ی خوّیدا ده نافراند، نه و بوّنانه ی که هیشتان له واقیعدا بوونیان نه بوو. وه ک نه وه ی خاوه نی گهروه ترین و شهدانی بیّنه کان بیّت، نه وه ی که خوّی پیّیان بوونیان نه بوو، وه ک نه وه ی که خوّی پیّیان نهرون به رونیان نه بوه ی که خوّی پیّیان نه بوو، نه وه شه به به مهره ی نه وه ی پی به خشی بوو، که بتوانیّت به ناسانی، بی سنوور بریّکی ناشنا ببوو، نه وه شهره ی نه وه ی پی به خشی بوو، که بتوانیّت به ناسانی، بی سنوور بریّکی

زۆر يۆكھاتەي نوپى بۆنەكان بئافرىنىت، ئەوەش لە تەمەنىك، كە ھىشتان منداللە ھاوتەمەنەكانى تری وهک خوّی، بهو پهیڤانهی که زوّر به دژواری، بوّ وهسفکردنی جیهان، فیّری ببوون، ئهو پهرهکهی دهیانتوانی به لارویتی رسته په کی ئاسایی کهمیّک دریّژ، ده رببرن، شیاوترین نموونهی بەراوردكردن بۆ بەھرەكەي گرێنوى، لەوانەيە ئەو منداڵه يەرجووە مۆسىقارە بێت، كە تەنھا بە گوی گرتن، ههموو ئاواز و هارمونی و ئهلف و بنی یهکه یهکهی تونهکان فنرببوو، دواتر دهیتوانی خۆی ئاواز و هارمۆنی نوی دابنیّت، به جیاوازی ئهوهی که ئهلف و بیّی بوّنهکان به ژماره زوّر زۆرتر و لەيەكتر جياوازتر بوون لە تۆنەكانى مۆسىقا، دواتر بە جياوازى ئەوەى كە بەھرەى ئافراندن لاي ئەو منداله عاجباتيه، گرێنوي، تەنها له ناو خودي خۆي پيادەدەكراو جگه له خۆي، كەسى تر نەيدەتوانى سەرنج بداتە كارەكەى. گرينوى رۆژ دواى رۆژ پتر بەرامبەر دەرەوەى خۆى داده خرا. يتر له ههموو شتيک حهزي لهوه بوو که له ناو بورگ سانت ئهنتوين بوخوي به تهنها هاتوچۆ بكات، بەناو باخەكانى سەوزەوات، بەناو بێستانەكان، بەناو رەزەكان، بەسەر چىمەنەكان. هەندى جار شەوان نەدەگەرايەوە مالەوە، بە دريْژايى ھەموو رۆژەكە سەرنگوم دەبوو. بەرگەى ئەو سزايە داركاريەشى دەگرت، كە لەسەر ئەمە تووشى دەبوو، بى ئەوەى ئىش و ژانى ئەو داركاريەش ييشان بدات. بەندكردنى لە مالەوە، كەمكردنەوەى خواردن ليى، سزاى كارى بيگارى، نەياندەتوانى ئاكارى بگۆرن. بۆ ماوەي ساڵ و نيوێک ناوبەناو سەردانى خوێندنگەي بۆنسێكۆي دەكرد، ئەوەى قەشەكانى كليساى نۆتردام، بى ئەوەى ھىچ كارىگەريىكى لىدەربكەويت. كەمىك فیری خویّندنهوهی حونجهیی ببوو، فیّریش ببوو ناوی خوّی بنووسیّت، دهنا چی تر فیّر نهببوو. مامۆستاكەى بە كەم ئەقلى لە قەلەم دابوو. بەلام بە پېچەوانە، مادام گايارد، سەرنجى بۆ ئەوە چوو بوو، که ئهو کوره ههندی بههرهی دیاری کراو و تایبهتمهندیتی خوّی ههیه، که زوّر نائاسایین، ئهگهر نه لیّین که لهسه رهوه ی سروشتیی ئاسایی بوون: بر نموونه ئه و ترسه ی که مندالان له تاریکی و شهو هەپتیان لای ئەو نەبوو، ھەمیشە دەتوانرا بۆ ھەر كارنک لە ھەر كاتنک رەوانەی سەرداب بكرابايه، لە كاتيّكدا مندالهكاني تر به ههلّگرتني فانوّسيش، به درّواري دەويّران بچن، يان بوّ دەرەوه، بوّ عهمبار، بو هێنانی دار، له تاریکیی شهوی ئهنگوسته چاو. ئهو قهت چرای لهگهڵ خوٚیدا نهدهبرد، ئهو شتهی بۆی چوو بوو، بن گرفت دەيدۆزيەوە دەيھننا، بن ئەوەى دەستى خۆى بە ھەللە بۆ شىتىكى تر ببات، بیٰ ئەوەی ساتمەپەک بکات، یان خۆی به شتیک دابدات. لەوەش عەنتیکەتر، کە بە تەوای بۆ مادام گایارد دهرکهوتبوو و به تهواوی باوهری ین هینابوو، ئهوه بوو، که ئهو کوره توانای ئهوهی ههبوو، که له پشتی کاغهزان، له پشتی قوماشان، به لنی تهنانه ت له پشتی دیواری ئه ستوور و دهرگای قفلدراو، شتان ببینیت. ئهو دهیزانی چهند مندال له ژووری خهو دان، بی ئهوهی چووبیته ژوورهوه. ئەو دەيزانى كرمێک خۆى لە ناو قەرنابيتێک حەشارداوە، يێۺ ئەوەي قەرنابيتەكە يارچە يارچە بکریّت. جاریّکیشیان، که مادام گایارد یارهکانی خوّی وا باش شاردبووهوه، که ئیتر خوّشی نەيدەتوانى بياندۆزىتەوە، شوينى شاردنەوەكەي گۆرى بوو، گرىنوى، بى ئەوەى بۇ چركەپەكىش بىر بكاتهوه، ئاماژهی بق شويننیک کرد، له یشت کاریتهی دووکه لکیشهکه، گایارد تهماشای کرد، یارهکه لهوي بوو! تهنانهت تواناي ييشبيني ههبوو. جاريكييان زور ييش هاتني ميوانيك، گوتي وا ميوانيك دێت، يان دەيگوت، وا رەھێلەو بارانێک بەرێرەيە، بێ ئەوەى بچووكترين يەلەى ھەور بە بەرى ئاسمانهوه ببینریّت، ئهوهندهی نهدهبرد ههور پهیدا دهبوون و گهواله دهیگرماند و رههیّله دهستی یی دهکرد. دیار بوو، که ئهو، ئهو شتانهی هیچی به چاو نهدهدیت، به لکو به وردبزنکردنی لووتی، يەردەى لەسەر ئەو شتانە رادەماڭى: كرمى دەروونى قەرنابىتەكە، يارەى يشت كارىتەكە، مرۆڤى یشتی دیوارهکان، که به دریژایی چهندین ریگه دوور بوون، مادام گایارد ئهو شتانهی له خهونیشدا نەدەدىت، ئەگەرىش لىدانى ماشەكەش ھىچ زيانىكى پى نەگەياندبايە. ئەو لەرە دلنىيا بور، كە ئەو مندالله زیرهک بیّت، یان نازیرهک، خاوهنی روویکی تریشه. به لام چونکه دهیزانی دوورووهکان به لاو مەرگیان بە دوواوەيە، ببوو بە نیگەرانىيەک بۆ ئەو، لەرەش نیگەرانكەر تر، كە مادام گايارد نەيدەتوانى بەرگەي بگريّت، ئەوە بوو، كە ئەو دەيزانى لەگەڵ كەسيّک لە ماڵيٚكدا دەژيت، كە ئەو کهسه بههرهی ئهوهی ههیه، که یاره شاردراوهکانی له میانی دیوار و کاریتهکان، به ئاسانی ببینیت، ههر لهو کاتهوه، که دهرکی بهو بههره مهترسیدارهی ئهو کوره برد، ئیتر دهیویست خوّی لی رزگار بکات، ئەرەش زۆر باش ریکەوت، نزیکه ھەر لەو کاتەدا بوو، کە تەمەنى گرینوى ببوو بە ھەشت ساڵ، دێرى سانت مێرى، بێ ئاشكراكردنى هۆيەكەى، كرێى ساڵانەى بەخێوكردنەكەى وەستاند. مادام بى ئەوەى دىرەكە ئاگادار بكاتەوە، لە نيوە چاكەى خۆى ھەفتەيەكىش يتر چاوەروانى كرد، ئەوجا که کریّی به خیّوکردنه کهی ههر بو نه هات، دهستی کوریژگهی گرت و لهگه ل خوّی بردی بو شار.

له شهقامی مۆرتێلۆری، نزیک رووبارهکه، کابرایێکی دهباغچی دهناسی، ناوی گریمال بوو، ههمیشه پێویستی به هێزی کاری لاوان ههبوو، نهک بۆ کاری ئاسایی شاگردیی، به ڵکو بۆ کاری کهم و پیس، وهک کاری دارنینی گۆشت له پیستهی بۆگهن، تێکه ڵکردنی ئاوهرۆکی ژههراوی ماددهکانی دهباغیی و رهنگهکان، هه ڵگرتنی مادده سووتێنهرهکان، که زۆر مهترسیدار بوون و خهتهری مهرگییان پێوه بوو، وهستایێک، که ههستی به بهرپرسیارێتی کردبایه، نهیدهویست شاگرده هینبووهکانی بهم کارانه خهسار بکات، به ڵکو ههرچی و پهرچی، بێکار و رووت و ههمووشت لهدهستچووهکان، خۆری و

بەرەڭلا، مندالى بى خاوەن، ئەوانە ئەگەر شتىكىشيان بەسەر بھاتبايە، كەس نەبوو لىينان بیرسنتهوه . بنگومان مادام گایارد چاکی دهزانی، که گرینوی له کارگه دهباغییهکهی گریمال، وهک هەر مرۆۋنكى تر، شانسى ئەوەى نەبوو، بە زىندوويى دەرباز بېيت. بەلام ئەو، ئەو ژنە نەبوو، كە خهم لهمه بخوات. ئهو ئەركى خۆى جێبهجێكردبوو. كارى بهخێوكردنى وى كۆتايى هاتبوو. ئيتر ياشتر چې بەسەر ئەو منداللە دادەھات، پەيوەندى بەم نەبوو. خۆ ئەگەر دەرچوو، ئەوە باشە، ئەگەر مرد، ئەوپش ھەر باشە. گرنگ ئەوەپە، كە ھەموو شت بە ينى ياسا بروات بەرپوه، بەو جۆرە بە نووسینی ئیمزاکراو، کوریژگه درایه دهست جهنابی گریمال. له بهرامبهریشی گایارد یازده فرانکی سەرقفلانە بۆخۆى وەرگرت و بەرەو ماللەوە بۆ روى دى چارنۆ گەرايەوە . كەمترىن ئازارى ويژدان چيە، ههستی یی نهدهکرد. به یپچهوانه، نهک ههر ههستی به راستی کارهکهی دهکرد، به لکو وای دهزانی کاریکی زور رەواو دادیهروەرانهی کردووه، چونکه مانهوهی مندالنیک، که هیچ کهس کریی بهخێوکردنهکهی نهگرێتهخوٚی، ئهوا بوٚخوی دهبێته بار لهسهر مندالهکانی تر، تهنانهت دهبووه بار لەسەر خودى خۆى، كە ئەوەش مەترسى بۆ دوارۆژى منداللەكانى تر دەبوو، تەنانەت مەترسى بۆ پاشەرۆژى خۆشى دەبوو، واتە مەرگى تايبەتى خۆى، بە تەنھا لە خانەى خۆى، كە تاكە ئارەزووى ژیانی بوو، دهکهوته بهر مهترسی. چونکه ئیمه لیره لهو بهشه، مادام گایارد به جیده هیلین و جاریکی تر نایبینینهوه، دهمانهویت به چهند رستهیهک دواروژهکانی ژیانی بخهینه بهرچاو. هەرچەندە مادام لە مندالايەوە لە دەروونى خۆيدا مردبوو، بەلام لە بەدبەختى خۆى زيندوو مایهوه تا زور زور پیر بوو، له سالّی ۱۷۸۲، نزیکهی له تهمهنی حهفتا سالّیدا، وازی له کارهکهی خوّی هیّنا، وهک پیشتر نهخشهی بو کیشابوو، خانهنشینییکی بو خوّی کری، له مالوّکهکهی خوّی دانیشت و چاوه روانی مه رگی کرد. به لام مه رگ هه ر نه هات و هه ر نه هات. له جیاتی مهرگ شتیکی تر هات، که هیچ کهس لهسهر ئهو زهمینه، نهیده توانی حسیبی بق بكردبايه، ئەويش شۆرش بوو، واته گۆرانى كوتوپير و خيراى ھەموو بارە كۆمەلايەتى و ئەخلاقيەكان. لە سەرەتا ئەو شۆرشە ھىچ كارىگەرىيكى لەسەر ژيان و چارەنووسى تايبەتى مادام گایارد نهبوو. به لام ئیستا که تهمهنی نزیکهی دهبوو به ههشتا شال، لههیکرا بهریرسی موجهی خانهنشینه کهی، ناچارکرا را بکات و کوچ بکات بو ههنده ران، مال و سامانه که ی دهستی به سه رداگیراو بق کارگه یه کی شه روالدروویی، هه مووی هه راج کرا. ماوهیه کی که م ئاوا مایهوه، وه ک ئهوه ی که ئه و گۆرانه، ساکارترین کاریگه ری له سه ر ژیانی مادام گایارد نه بووبیّت، وا بوو، چونکه له وکاته وه کارگه ی شه روالدرووه که موچه که ی له

كاتى خۆيدا بۆ دەنارد. بەلام ئەر رۆژە ھاتە پیشەوە، كە ئیتر موچەكەى بە پارەى رەقى سکه بۆ نەدەھات، بەلکو بە کاغەزى بچووکى چاپکراو، ئىتر ئەوە كۆتايى ماددى ژيانى مادام بوو.دوو سال دواتر موچهی خانهنشینیهکهی بهشی نهوهی نهدهکرد، که داری سووتانیشی، یی بکریت. بۆیه ناچار بوو خانووهکهی بفرۆشینت، خانووهکهی به نرخیکی زور کهم فرۆشت، چونکه له ناکاو جگه لهو، ههزاران کهسی تر ههبوون، که ناچاری فرۆشتنی خانووه کانیان بوون، دیسان یاره ی خانووه که ی به و کاغهزوٚکه هیچانه ی سهردهم وهرگرت، دوای دوو ساڵی تر، ئهو یارهیهش نرخی وا دابهزی، وهک ئهوهی چ بههاییکی نهبیّت، له ساڭى ١٧٩٧ تەمەنى بەرەو نۆھەت سالان دەچوو، ئىتر تەواوى ئەو سامانەى كە بە زەحمەت و به رەنجى خۆى، كۆى كردبووەوە، ھەمووى لەدەست چوو، لە ژوورنكى چكۆلەي مۆبيلكراو ده ژیا، له روی دیس کوکویل. ئه وسا تازه به تازه، ده تا بیست سال دره نگتر، مه رگ لی نزیک کهوتهوه، ئهویش له شنوهی کولکیکی دریژدادر، که له گهرووی مادام هاتبوو، لەسەرەتادا چەشەى خواردنى نەھىنىت، پاشان دەنگىشى برى، ئاوا تواناى دەربرىنى يەك پەيۋىشى نەما، كاتىك گواستيانەو، بى ھۆتىل دىلى. لەوى برديانە ھەمان ئەو ھۆلەي، كە بەسەدان نەخۆشى ترى لى بوو، ھەمووى وەك خۆى لەسەرەمەرگدا بوون. ھەمان ئەو ھۆلەى که میرده که شی تیدا مردبوو، له سهر ته ختیکی هاوبه ش راکشا، که پینج مییینه ی تری پیری زۆر نامۆی لەسەر راکشابوو، بە قەرەپەستانى خرابوونە يال يەكترى و جەستەيان يېكتر ده که وت، ئینجا مه رگ لیّی گه را سی هه فته، به به رچاوی خه لْک و به ئاشکرا، گیان بدات. یاشان خرایه ناو تابووتیک و بزمارریزژکرا، ده مژمیر چواری بهیانی، لهگه ل یه نجا لاشه ی تر فری درایه سهر عارهبانهیه ک و له گه ڵ زرنگه زرنگیکی ناخوشی زهنگوڵهیه ک بردیانه گۆرستانى نوينى كلامارت، ميليك دوور له دەروازەى شارەكه، لەوى له گۆريكى به كۆمەڭ، بۆ ھەمىشە بە ئارامى راكشا، لە ژۆر چىنۆكى ئەستوور، لە گلەگەچى خاو. ئەوە لە سالىي ۱۷۹۹ بوو. سوياس بۆ يەزدان كە مادام ھىچى لە بارەي ئەو چارەنووسەي خۆي نهدهزانی، کاتیک که له سالی ۱۷٤۷ بهرهو مالهوه دهجوو، گرینوی و چیروکهکهی ئیمهی به جیده هیشت، دهنا له وانه بوو هیچ باوه ری به ره وایی و دادیه روه ری نه مابایه، ئه و شته ی لای ئه و تاکه مانای ژیان بوو.

له پەكەمىن تەماشاي خۆي بۆ مۆنزپور گرىمال، نەخير لەگەڵ يەكەمىن ھەناسەيدا، كە لەگەڵ بۆنى جەستەي بۆنى گريمال ھەڭيكێشا، گرێنوي تێگەيشت، كە ئەو پياوە لە دەستى دێت، لەسەر تاكە سەريپچييەك له ژپر ليداندا بيكوژيت. ژيانى ھەر بە قەد ئەو كارانە نرخى ھەيە، كە دەتوانيت بۆى رايەرينيت، ئيتر بووني ئەو تەنھا لەو سوودانە يېكھاتووە، كە گرىمال ئەوى يېدەپيوپت. بۆپە گرېنوى خۆي دايەدەست و ملی خوّی کهچ کرد، بی تُهوهی بو تاکه جاریکیش ههوڵ بدات نارهزایی دهرببریّت. روّژ دوای روّژ، دیسان، ههموو وزهی توران و لاملی خوی بردهوه ناو قوزاخه کهی خوی، تهنها بو ئهوهی به کارده هینا، بتوانیت وه کو گەنەيەک، مات ببيت و ئەو قۆناغى بەستەلەكە بېريت، بە چيرى، نەدارى و نەديارى، بە نەمرى و نەژى چاوەروانى كەمترىن ترووسكەى ھيواى ژيان بكات، بەلام نەھێڵێت ئەو چرا كزەى ژيانى، بۆ ھەمىشە بکوژنتهوه . له و کاته دا گرینوی ببوو به نموونه یه ک بن ملکه چی و گویرایه نی، هیچی داوا نه ده کرد، گویرایه نی ههموو فهرمانیک بوو، ههموو خواردنیکی به خوشییهوه دهخوارد. وهک مندالیکی ژیر، لی دهگهرا ئیواران له عەمباریک بەندى بکەن، ئەو عەمبارە كەوتبووە لايیکى كارگەكە، ئامراز و كەلوپەلى لى ھەلدەگىراو خاوهییستهی خویکراوی تیدا هه لده خسترا. لیره لهسهر عهردی رهق و تهق دهنووست، به روّژ تا روّناکایی مابایه کاری دهکرد، رستانان ههشت سهعات و هاوینان چوارده، یازده، شازده سهعات کاری دهکرد: گوشتی له پیسته دادرنی، ئهو پیستانهی بۆگەنیکی کوشندهیان لی دههات، ئاونمی دهکردن، مووی لی دهرنین، کالکی دەكردن، ياكى دەكردنەوە، رايدەخستن، دەرمانى خۆشكردنى تى ھەڭدەسوون، دارى دەشكاند، دارى سەروو و تیرووی له تهلاش یاک دهکردهوه، دهچووه ناو چاله پر جهفتاوهکان، که پر بوون له هالاوی زوورینهوهر، چۆن سەركارەكانى فەرمانيان يى دەدا، ئاوا يىست و تەلاشەكانى دەخستە سەريەكترى و مازووى فليقاوى بەسەروەدەكردن، ئەو يېستە لەسەريەك كەلەكەبووانەي، كە دىمەنىكى سامناكيان ھەبوو، بە خۆل و گەلاو چلّی داری سهروو دادهیوشی، چهند سالّی دواتر، ههلّی دهکولّینهوهو، چهرمه موّمیابووهکانی بوّ خوشکردن له چاڵەكان دەھێنايەوە دەر.

خۆ ئەگەر خەرىكى شاردنەوەو ھەڭكۆڭىن و دەرھننانى يىستەكان نەبووايە، ئەوا خەرىكى ئاوكىشان دهبوو. به دریزایی چهندین مانگ، به دوو سهتڵ، ئاوی له رووبارهکه دهکیشایه سهرهوه، روٚژی سهدان سەتل، چونكە ئەو كارگەيە بى سنوور يىويسىتى بە ئاو ھەبوو بۆ شووشتن، بۆ خووساندن، بۆ كولاندن، بۆ رەنگكردن. بە ھۆى ئاوكىشان، بە درىزايى چەندىن مانگ جلى وشكى بەبەر خۆيەوە نەدەبىنى، يىستى ساردو سر هه لّدهگهراو وهک کلینکس ناسک دهبوو. سالّیک دوای ئهو کاره، که یتر له کاری ئاژهڵ دهجوو، وهک له هی مروّق، تووشی نهخوّشی سیل بوو، ئهو نهخوّشیه سامناکهی دهباغهکان، به گشتی کهس لهو نه خوشییه به زیندوویی رزگاری نه دهبوو. ئیتر گریمال دهستی لی شووشت و به دوای جیکریک دهگهرا، که له جیّی ئهو کار بکات، واش نهبوو، بهمه گریمال تووشی پهروشی نهبووبیّت، چونکه ئهو ههرگین کریکاریکی له گرینوی کاراتر و بی خهمتری نهدی بوو. به لام به پیچهوانهی ههموو چاوه روانیه کان گرینوی لهم نهخوشییه رزگاری بوو نهمرد. تهنها، له پشتی گویکانی، لهسهر گهردهنی، لهسهر لاروومهتهکانی، چەند جیپرینیکی گەورەی کولک و دوومەلی رەش مانەوە، ییشتر بۆخۆی چەند ناشیرن بوو، ئەو جیپرینه رەشە گەورانە، ئەوەندەى تر ناشىرىنيان كرد. بەلام بەم نەخۆشىيە قازانجىكى بە نرخى دەستكەوت، ئەوپىش پەيداكردنى بەرگرىبوو لە لەشى، درى نەخۆشى سىل، ئىتر لەو كاتەوە بە دەستى رووتى شەقارېردوو و خویناوی خوی گوشتی له بوگهنترین و پیسترین پیست دادهرنی، بی ئهوهی جاریکی تر تووشی مهترسی ئەرە بېيّت، ئەو نەخۆشىيە بگريّتەرە . بەمەش ئيتر ئەو نەك ھەر جياوازى لەگەڵ شاگرد و سەركارەكانى تر هەبوو، بەلكو لەگەل ھەموو ئەوانەش كە رۆژى لە رۆژان جېگەى ئەويان دەگرتەوە. ئىتر لەبەر ئەوەش، كە چیتر نهدهتوانرا به ئاسانی جیّگهی ئهو پربکریتهوه، وهک دهمهکانی پیشتر، نرخی کارهکانی پتر بوون و بهمهش نرخی ژیانیشی زیادی کرد. لهنکاورا چیتر ناچاری ئهوه نهبوو، لهسهر عاردی رهق و تهق بنویّت، به لکو ریّگهی درا ته ختیکی دار له ژووری عهمباره که بوّخوّی دابمهزرینیّت، یووشیان دایی تا لهسهری رووبكات، يۆشاكۆك بۆ خۆدايۆشين. چيتريش له كاتى خەودا دەرگايان لەسەر كليل نەدەدا. خواردنيشيان يتر دەدايه . چيتر گريمال وەک گيانەوەريكى بى كەلك تەمەشاى نەدەكرد، بەلكو وەک ئاۋەلىكى سوودبه خشی ناومال . که تهمهنی بوو به دوازده سال ، گریمال ریّگهی دا که نیوهی روّژی پهکشهمموان کار نه کات و یشوو بدات، که بوو به سنزده سال بوی ههبوو روزانی ههفته، ئیواره دوای کار سه عاتیک بوخوی برواته دەرەۋە چى دەكات بيكات. ئەو سەركەوت، چونكە ئەو دەژيا، ھەندىك ئازادى ھەبوو، ئەرەندەي بهس بوو، تا یتر بژیت. چاخی سرپوونی کوتایی هات. گرینوی گهنه دووباره چالاک بووهوه. شنهی بهیانیه کی تازهی هه لمژت. زهوقی راو دایگرت. ئیتر گهوره ترین مهیدانی بوّن و بهرامه کانی بوّ کرایهوه: شاری پاریس.

وهک ئەوە وابوو كه له بەھەشتدا بيت. هەر به تەنها گەرەكە نزيكەكانى سانت جاك دولا بوشوري و سانت ئوستاژ بهههشتیک بوون بو ئهو. له شهقامه لاچهیهکانی سانت دونی و سانت مارتا خه لک وا به چری له یالیه کتریدا ده ژیان، خانووه کان ئهوه نده به ته نگی چنرابوونه یال يەكترى، يننج، شەش نهۆم بەرز، مرۆف ئاسمانى نەدەدىت، ھەوا لە ژېرەوە، وەك ھەواى زېرابە شیداره کانی، پهنگاوی دهخوارده وه و بوندا دهمهیی. بونی مروف و گیانداره کان تیکه لی یه کتری دهبوون، هی هالاوی خوراک و نهخوشییه کان، هی ئاو و بهرد، هی مشکی و ییسته، هی سابوون و نانی تازه برژاو، هی هیّلکه، که له سرکهدا دهیان کولاند، هی ههرشتهو سفری ساف و سیی کراوه، هی کریم و بیرهو رؤنهماسی، هی چهوری و کای ته ی و وشک. ههزاران و سهدان ههزار بؤن و بەرامە، شۆرباينكى نەدياريان يىكھىنابوو، كە ھەموو گۆشەو كونۆچكەيەكى كووچەكانى ير كردبوو، كەميك بەسەر سەربانەكاندا بلاودەبووەوە، بەلام ھەرگيز لەسەر زەوى نەدەجوولا. ئەو خەلكەي كە لەوى دەژيان، جگە لە بۆنى ئەو شۆربا ناديارە، ھەستىكى وايان بە ھىچ بۆنىكى تر نەدەكرد، ئەو شۆربابۆنە لەوانەوە سەرى ھەڭدابوو، ھەمىشە لىيان دەخواردەوەو دەخواردەوە، ئەوە ئەو ھەوايە بوو، كە ئەوان ھەلىيان دەمرى و يىپى دەريان، بۆ ئەوان وەك جلىكى گەرم بوو، كە دەمنک بوو يۆشىبوويان، ئيتر لني راھاتبوون و ينستيان ھەستى بەو بەرگە نەدەكرد، ھەستيان بە بۆنەكەي نەدەكرد. بەلام بۆ گرینوي وەك ئەوە وا بوو، كە يەكەمىن جارى بیّت بۆنیان بكات. ئەو نهک ههر تیکرای بوّن و بهرامهکانی یهکیارچه به تیکه لی ههست یی دهکرد، به لکو به شیوهیه کی شیکراوه، بهش و بهشوکه دوور دوورهکانیشی تاکه تاکه ههست یی دهکرد. لووته ههستیارهکهی ئەو گلۆرە ھالاو و بۆگەنەي وەردەگرت و دەزوولە دەزوولەي بۆنە بنچينەكانى شى دەكردنەوە، تا ئەو رادەيەى كە چيتر شى نەدەكرانەوە، ياشان سەرلەنوى ئەو دەزوولە بۆنانەى تېكەل بە یه کتری ده کردن و دووباره ده یرستن و ده پچنینه وه .

خۆشىيەكى بى رادەى واى لەمە وەردەگرت، كە ناتوانرىت بە زمان باسى بكرىت. زۆرجاران وەك ئەورەي گۆد بووبىت، بەرامبەر دىوارى مالىنى دەوەستا، يان خۆى دەپەستايە گۆشەپەكى تارىك، بە چاوی قوچاو، زاری نیوهکراوه، لووتی هه لمساو، ئارام وهک ماسییک کاتی که له ئاویکی گهورهی تاریکی ئارام، راودهكات. ئيتر كه سەرى دەزوولەيەكى ناسكى ھالاوەبۆننكى بەر دەكەوت، توند دەيگرت و بەرى نهدهدا، جگه لهو دهزووله بونهش، هیچ بوننکی تری هه لنهدهمژی، دهیگرت و رایده کیشایه ناوهوهی خوّى و، بق ههمیشه له ناوهوهى خوّیدا دهپهیشتهوه . جا با ئهگهریش کوّنهبوٚنیٚکی لای ئهو ناسراو، یان هاوچەشن بووايە، بەلام لەوانەش بوو، بۆننكى تەواو نونى ئەوتۆ بووايە، كە بە ئاستەم، يان بەھىچ جۆریک لهوانهی تر نهچووبایه، که ییشتر بۆنی کردبوون، وه یاخود چاوی یی کهوتبوون: وهک بۆنی ئاورىشمىكى ئوتوكراو، بەرامەى چاى جاترە، بۆنى پەشمە ئاورىشمىكى بە زيوچن، بۆنى تەپەدۆرى شووشەپەک، كە كەمنىک شەرابى تىدا بووبىت، بۆنى شانەپەک، بە ئارامى ئەو بۆنانەي بە قولابى ئەشق و ئارەزوو، راودەكردو لە ناوخۆيدا ياشەكەوتى دەكردنەرە. كە لە ھەڭمژينى بۆنى چرەشۆرباى بۆنى كوچهكان پر و تير دهبوو، ئيتر دهچووه قهراغه بادارهكان، ئهو شوينانهي ههوايان لي دهجوولاو بۆنەكانيان سووكتر بوون، بۆنەكان تىكەلى با دەبوون و بالودەبوونەرە، نزىكەى وەك عەترىك: لە مەيدانى ھالن، لەو شوپنەى كە ھيشتان رۆژ لە ناو بۆنەكانى ئيوارانىدا بەردەوام دەمايەوە، بە چاو نهدهدیترا، به لام زور به روشنی، وهک ئهوهی، که هیشتان بازرگان و فروشیارهکان له بهزم و ههرای خوّیاندا بن، وهک ئهوهی هیشتان سهبهتهی یر له سهوزهو قهرتارهی یر له میّوهو سندووقی یر له هیّلکه له مهیدانه که داندرابن، گورزهی یر له شهراب و سرکه، توورهگهی یر له بههارات و گونیهی پر له پهتاته و ئارد، سندووقی بزمارریز کراو، به پیچ و بورغی قایمکراو، میزی گوشت، سهرمیزی بر له قوماش و قاپ و قاچاغ و سۆڵ و بیدلاو و سهدان شتی تر، که به روّژ له مەيدانەكەدا دەفرۆشران... تەواوى ئەو ماجەرايە، تا وردترين و بچووكترين شت، كە لە دواى خۆيان، بۆنى خۆيان له ناو هەوادا بەجىدەهىنىشت، گرىنىوى ھەموو بازارەكەى وەك خۆى بە بۆنكردن دەبىنى، ئەگەر بتوانىن وا بلىيىن. زۆر بە وردى بۆنى دەكردن، وەك ئەوەى تەمەشايان بكات، ئىتر ورده ورده ئه و بازارهکهی وهک راستیهک و به شیوازیکی بهرزتر دههاته بهرچاو: وهک روّح و بیری بوونهوهریک، که بارودوٚخی ئهو دهمه کاری لی نهدهکردن، ههراو هوٚریا، روٚناکی، جهنجاڵی مرۆۋەكان وەك ئەوەى ھەر بەراستى لەوى بن وابوو. یان دهچوو بق ئهوی، بق ئهو شوینه ی که سهری دایکییان لی په پاند، بق مهیدانی گریّقی، که وهک زمانیّکی گهوره شقرپببووهوه ناو رووبارهکه، لیّره له کهناری ئاوهکه، که شتییه کان وهستابوون، یاخود به ستوونه کانه وی له کان شی ده هات.

له رۆژئاواوهش بهو دەروازەيە كه رووبارەكەى ييدا دەھات و شارى شەق دەكرد، باييكى سارد دەھاتە ناو شارو لە دەشتەكانەوە بۆنى گياو چيمەنەكانى نۆپلى لەگەڵ خۆى دەھێنا، بۆنى دارستانه کانی نیوان سانت گیرمیان و فیرسیلای و شاره دووره کانی روّئون و سینان، تهنانهت ههندی جار هی دەریاكانی لهگهڵ خۆیدا دەهینایه ناو شار. دەریا بۆنی كهشتییكی چارۆگەداری لی دەهات، که ئاو و خوی و خوریکی سارد خویان یپیهوه هه لواسیبیت. ئهو به ساکاری بونی دهریای دهکرد، له ههمانکاتدا بۆنێکی گهورهو بهرفراوانی بێ نموونه، به شێرهپهک گرێنری چاوی لهوه دهپێشی، ئهو بۆنە تايبەتە دەزوولە دەزوولە شى بكاتەوە، بۆن ماسىي، بۆنى خوى، بۆنى ئاو، بۆنى قەوزە، بۆنى تازه، تا دوایی، ئەر حەزى دەكرد بۆنەكانى دەريا وەك خۆى يېكەوە ھەلبمژیّت، ھەمووى يېكەوە لە ئەندېشەي خۆي دەپاراست، بە دابەشنەكراوى چەشەي لى وەردەگرتن. ئەو بۆنى دەرياي ئەوەندە يى خۆش بوو، هیوای دهخواست رۆژئ لەرۆژان، جاریک ئەو بۆنه به ساف و بن گەردی و بن تێڮﻪڵبووني بۆنەكانى تر، ئەوەندە زۆر ھەڵبمژێت، تا يێي سەرخۆش دەبێت. دواتريش كە لە گیرانهوهکانی خهلک بیستی، دهریا چهنده گهورهیه، مروّف دهتوانیّت به دریّژایی چهندین روّژ به كەشتى بەسەريا گوزەر بكات، بى ئەوەى وشكاتيىك بېينىت، ئىتر ھىچ ئەندىشەيەك لاى ئەو لەوە خۆشتر نەبوو، كە لەسەر كەشتىپك، لە بلندايىي لەناو سەبەتەي ستوونى يېشكۆكەي، دابنىشىت و له ئاسمانهبونی بی مەرزى دەریا له شەقەی بالان بدات، له راستیدا ئەمە چ بوننیک نەبوو، بەلکو هەلكىنشانى ھەناسەيەك بوو، دانەوەى ھەناسەيەك بوو، كۆتايى ھەموو بۆنەكان بوو، كە لە خۆشىيان خۆى لەو ھەناسەيەدا دەتواندەوە . بەلام ھەرگىز نەدەبووايە ئەو بگاتە ئەو مرازە، گرينوى كە ئيستا له مەيدانى گريْڤى، لەسەر كەنارى رووبارەكە، وەستابوو، چەندىن تىلمە شنەباى دەرياى بە لووتدا كەوتبوو، ھەلىم تتبوون و دابوونيەنەوە، نەدەبووايە ھەرگيز لە زيانى خۆيدا، دەريا، خودى دەريا، زەرياي گەورەو مەزن، ئەوەي كەوتۆتە رۆژئاوا بە چاو بېينٽت و خۆي تێكەڵى ئەو بۆنە بكات گرێنوي بۆنى ئەو دىوى گەرەكى سانت ئوستاڭ و ھۆتىلى ۋىلاشى بەزوويى و بە تەواوى ھەلمىرى، بە شێوهیهک له شهوی ئهنگوسته چاویشدا رێگهوبانی لێ گوم نهدهبوو. ئیتر مهیدانی راوهبۆنی بهربهرینتر بوو، له سەرەتا بەرەو رۆزئاوا، بەرەو فۆيۆخ سانت ئۆنروى ، ياشان بەرەو ھەورازى شەقامى سانت ئەنتوان تا ئەوبەرى باستىل، بۆ گەرەكى سۆربون و بۆ ناو فۆبۆخ سانت ژېرمه، بۆ ئەو شوينەى

خەڭكە داراو دەولەمەندەكانى تيدا دەژيا. لە نيوانى دەروازە مىلدارە ئاسنىنەكاندا بۆنى چەرمى يەپتوركەكانى ھەڭدەمژى، بۆنى پۆدرەى بارۆكەى لاوە پىشخزمەتچىيەانك، لە باخچەكانى پشتەوەى دیواره بلندهکان بۆنی گوله میخهک و سۆرگول و شهونمی تازه براوهی ههلدهمژت. ههر لیرهش بوو، بق یهکهمین جار له ژیانیدا، گرینوی بقنی عهتری، به مانای وشه، هه لمژی: بقنی لاوهنده، یاخود بۆنى گولاو، ئەو گولاوەى كە لە ئاھەنگ و بۆنە تايبەتيەكاندا دەكرايە ناو ئاوپرژينى ناو باخچەكان، به لام بۆنى عەترى ئالۆرتر و گرانبەھاترىش، تىكەل بە رۆنى لىمۆ و رۆنى گولى دەمەشىر، نىلۆڧەر، ياسەمىن، دارچىن، ئۆواران وەك چەپكە غەترىكى سەنگىن لە پشتەرەي پەپتوركەكانەرە، دەھاتن و بەو ناوە بلاودەبوونەوە. ئەو ھەموو بۆنە خۆشانەى لاى خۆى تۆمار دەكرد، وەك چۆن بۆنە سەرەتاييەكانىشى لاى خۆى تۆماركردبوون، لەبەر ئەوە نا كە ئەو بۆنانەى لا زۆر ناياب و عەنتىكە بن و سەرسام بنت ينيان، بەلكو ئەو مەراقى ھەموو بۆننكى نوى بوو. لە راستىدا ئەو لەوە گەيشتبوو، كه مهبهست له بهكارهيناني عهترهكان، بريتييه له مهستكردن و راكيشاني سهرنج و ههستهكان، هەروەها ئاشناى ئەو زاخ و يېكهاتانەش ببوو، كە ئەو عەترانەيان لى سازكرابوو، وەلى ھەموو يېكەوە تۆزىك ئالۆز و لىل دەردەكەوتن، وا دەردەكەوت كە ئەو يىكھاتانە يىتر شىلدراوى ناويەكترى ببوون، نه ک خرابووبنه سهر په کتری و پیکهاته گشتییه کهیان پیکهینابیت، ههروه ها دهیزانی، که ده توانریت بۆنى ترى خۆشى زۆر جياوارتر لەمانە بهينريته بەرھەم، ئەگەر بيت و ھەمان ئەو يېكهاتانەي بخەنە بەردەست، كە ئەمانەيان لى سازكرابوو ئەو يېشتر لە رېگەي گوڵ و بەھاراتەكانى بازار، ئاشناي زۆر لهو جۆره يێکهاته بنچينهييانه ببوو. تهنها ههندێکيان بۆ ئهو نوێ بوون، ئەوانهشى لهو بۆنه يچر يچر و تیکه لاوانه دهرده هیناو بی ناو له ئهندیشهی خویدا یاشه که وتی ده کردن: عهنبه ر، میسک، گوڵەپاچولى، گياكەڵەى ليگنوم سانتاليوم، ليمۆ، گياى ڤێتيڤێريا، مايره، بنێۺتى بخوور، گوڵەبيره، جێلي سهگڵاو...

ئەو بۆنەكانى بژار نەدەكرد، چ بۆنێك باشەو چ خراپە، ئەو جارێ هێشتان جياوازى لە نێوانياندا نەدەكرد. ئەو ھەر شەيداو مەرەقى بۆنى نوێ بوو. بێ ئەملاوئەولا، ئامانجى راوەكەى ئەو بريتى بوو لەوەى، كە ببێتە خاوەنى ھەموو ئەو بۆنانەى كە لە جيھان و مەملەكەتى بۆنەكاندا بوونيان ھەيە، گرنگ ئەرەيە بۆنەكە بۆ وى نوێ بێت و پێشتر پێێ ئاشنا نەبووبێت. بۆنى ماينێكى ئەرەقكردوو لاى ئەو وەك بۆنى ناسكى كەسكى خونچەيەكى خرپن بوو، بۆنى بۆگەنى پندێك يان قالۆچەيەك لاى ئەو، كەمتر نەبوو لەو بەرامەى كە لە گۆشتى چەورو سووركراوەى گوێرەكەيەك، كە لە ئاشبەزخانەى خانەكان دەھاتە دەرەوە. ئەو ھەموو، ھەمووى لووش دەكردن، ھەمووى بۆ

ناوه وه ی خوّی هه لّده مژی. به لام له ئاویّته ی متبه قی بوّنه کانی ئه ندیّشه یدا، که هه میشه به به رده وامی، پیکها ته بونی تری ده خسته سه ر، هیشتان ئامانجی جوانیی، بالاده ست نه بوو. ئه وه ی ئه و ده یئافراندن هه مووی نه خشی ئالوّز و سه یر و ناموّ بوون، سازی ده کردن و دووباره تیّکی ده دانه وه ک مندالیّک، که به قور وداروچکه گه مه بکات، ده وله مه ند له داهیّنان و، چالاک له تیکدان، بی ئه وه ی ئامانجیّکی ئافراندنی تیّدا ده ربکه ویّت.

گریّنوی له سیّبهری پاقیلیوّنی دوفلوّر، له کهناری دهسته راست، بهرامبهر پردی روّیال قور و قه و وهستا بوو. نه چهپلّهی لیّ دهداو نه هاواری دهکرد، تهنانهت که راکیّتهکانیش بهرز دهبوونهوه تهماشای نهدهکردن. ئه و به و هیواو باوه رهوه هاتبوو، که ده توانیّت بوّنی شتهاییّکی نویّ، ههلّبمژیّت، به لاّم زوو بوّی دهرکهوت، که ئه و ئاگرباران و تهقوتوّقه چی نویّیان لی ههلّناهیّنجریّت. ئه و ههموو ئاگرپژیّن و گوری و پروشک و پشکوّو هاوار و فیته و گرم و هوّره، تهنها تیکهلّهیه کی موّنوّتونی نه گور له بونی گوگرد و روّن و ترشی ناتریک له دوای خوّی به جیّده هیّلّن.

ئەو خەرىك بوو لە بىزارىيان ئەو ئاھەنگە بە جىنبھىلىنىت و، بە پال گەلەرى لۆقەر، بەرەو مال بچىتەوە، لەو كاتەدا بوو كە با شتىكى لەگەل خۆيدا بى ھىننا، شتىكى وردىلەو، بە ئاستەم سەرىجراكىش، زۆر كەم، ئەتۆمى بىزىنىك، نەخىر، زۆر وردتر، باشترە بىلىن سۆسەكىردنى بىزىنىك،

نهک بۆننیکی راستیی. به لام سۆسه کردنیکی راستیی، بۆ بۆننیک که ههرگیز پیشتر بۆنی نه کردبوو. دیسان گهرایهوه سهر دیوارهکه، چاوی قوچاندو لووتی کردهوه. بۆنه که ئهوهنده وردو ناسک و نائاسایی بوو، بۆی نه دهگیرا، دووباره لووتی پر دهکرد و هه لیدهمژیهوه، بۆنی بارووتی ته ته الله ته نوره کان ئه و بۆنۆکه ناسکهیان داده پۆشی، بۆنی ده رهاویشته ی ئه و هه زاران هه زار جهسته مرۆقه ریّگهیان لی دهگرت، به هزی هه زاران هه زار بۆن و به رامه ی شاره که، ئه و ورد که بۆنه چارچه پارچه دهبوو، ده پلیشاوه. به لام له ناکاویک دیسان ده ها ته وه، تیلمیکی زور بچووک و به سه چرکه ساتیک بونینی نایاب و خوشی بو ده شات و دیسان خیرا بزر ده بووهوه. گرینوی هه ستی به ئازاریک ده کرد، بو یه که مین جار له ژیانیدا تووشی شتهاییک ده بوو، که ته نها هه رسیمای مه راقیکی پووت نه بوو، که گازاری پیوه مه راقیکی پووت نه بوو، که گازاری پیوه ده چه شت، به لکو ئه وجاره به پاستی دلی بوو، که گازاری پیوه ده که در بونه تایبه ته کلیلی ریک خستنی هه موو بونه کانی تره، ئه گه رکه سیک له و بونه نه گات، ئه وا هیچ له باره ی بونه کان نازانیت. ئه و، گرینوی ئاماده بوو، نه گه که رنه توانیت، ئه و بونه به به بوون، به لکو بونه کان نازانیت. ئه و، گرینوی ئاماده بوو، نه گه که رنه توانیت، نه و بونه به به به به بوره به نارامکردنه وه ی بکات، پیریست بوو ئه و بونه به ده به به به به به دروه ی جوزه ی دلی.

له هه ژمه تان خه ریکبو و تیکبچیت. هیشتان ئه وه شیی بوّساخ نه کرابووه وه ، که ئایا ئه و بوّنه له کام لاوه دیّت. هه ندی جار چه ند خوله کیّکی پی ده چوو ، ئه وجا دیسان تیلمیّکی بوّنه که ده هاته وه ئارا ، هه ر جاریّک که بوّنه که په یدا ده بوو ، تووشی ترسیّکی در وار ده بوو ، حه زی ده کرد ، بوّ هه میشه بوّنه که سه رنگو و م ببیّت. تا له ئاکامدا به دوودلّی بروای به وه هیّنا ، که بوّنه که له م به ری رووباره که وه ، له شویّنیّک ، له لای باشووری روّرتٔ ناواوه دیّت.

 دەپەستا، بە چەند دەقىقەيەكى بى كۆتايى، گەيشتە ئەو بەر، بەردەم مىۆانخانەى دو مەيى كەنارى مەلەكى و شەقامى سىننە ...

ئەلىرە راوەستا، خۆى كۆكردەوەو بۆنى كرد، بۆنەكەي دۆزيەوەو توند گرتى. بۆنەكە وەك چەپكىك بە شەقامى سىننە دەھاتە خوارەوە، زۆر بە رۆشنى، ھى ئەوە نەبوو ھەللەي تىدا بكات، به لام هیشتان بونه که زور ناسک بوو، زور وردیله بوو. گرینوی ههستی بهوه کرد، که چون دلی لیّی دهدا، دهیزانی ئهو لیّدانی دلّه هی ماندووپوونی ریّگاکه نیه، بهلّکو ئهوه دلّه، به ناچاری، به کاریگهری ئهو بۆنه وا توند لی دهدات. بیری کردهوه، که شتیک بینیتهوه بیری خوی، ئهمهی ئيستاى لهگه لدا به راورد بكات، به لام شتيكى واى ييشتر نه ديببوو، هيچى نه هاته خهيال، ئهمه بۆننكى فريشه، بۆننكه تازەييى تندا هەيه، بەلام نەك وەك تازەيى بۆنى نارنج و ليمۆ، نەك وەك تازهیی بۆنی بخوور، یان هی گه لای دارچین، یان پونگ، یان سپیدار، یان کافوور، یان کاژ، یان هی بارانی بههاره، یان بای سهر بهسته لهک، یان هی کانیاو ... له ههمانکاتدا ئه و بونه گهرمیه کی ييّوهيه، به لام نه کوه که رمی ليمو و يرته قال، داري سه روو، گوله هيرو، نه کوه که رمی ياسەمىن، يان هى نيرگز، هى دارى ساج، يان هى شەوبۆ... ئەو بۆنە تيكەللەيەك بوو، لە بۆنى يەرتبووى ناجێگير و، بۆنى گران و سەنگين، نەك تێكەڵەيەك، بەڵكو يەكەيەك لە ھەردووكيان، به لام، کهم، سووک، سهقامگیر و هه لگرته، وهک یارچه یه ک ئاوریشمی ته نکی درهوشاوه ... دیسانیش وهک ئاوریشمیک نا، به لکو وهک شیریکی وهک ههنگوینی شیرین، که بسکویتی تیدا توابنتهوه، ههرچهنده بشمانهوی، شیر و ئاوریشم ناچنهوه سهر یهک: شیر و ئاوریشم! ئهوه بۆننکی بەرجەستە نیه، ناگیریت، وەسفی ناکریت، به هیچ شیوهیهک ریکناخریت، له راستیدا ئەوه شتيكه ناكريّت ههبيّت. كهچى به ئاشكرا ههبوو. گريّنوى شوونى بۆنەكەى هەلدەگرت، به دليّكى کاس و پر له تاسه، چونکه ئهو سۆسهى ئهوهى کردبوو، که ئهوه خۆى نيه کهوتۆته دواى بۆنەكە، بەلكو بۆنەكەيە كە ئەوى توند گرتووە، بە دواى خۆى كيشى دەكات.

به ههورازی شهقامی سیّنه سهرکهوت، کهس لهسهر جاده که نهبوو. مالهکان ههموو چوّل و ئارام بوون. خهلّکه که ههموو له خوارهوه له سهیری روّکیتبازی و ئاگریاری بوون. چیتر بوّنی حهشاماتی خهلّک، دووکهلّی تیژی بارووت، بیّزاریان نهدهکرد. جاده که بوّنی بوّنه ئاساییهکانی لیّ دهات، بوّنی ئاو، پاشهروّک، جورج، پاشماوهی سهوزهوات. به لام لهسهرهوهی ئهوانه، بوّنیکی ناسک سهقامی گرتبوو، که به روّشنی ئهو چهپکه بوّنه بوو، که ئهوی ریّنمایی کردبوو. دوای چهند ههنگاویّکی کهم، ئهو کهمه روّناکییهی که له ئاسمانه وه دهپرژایه خوارهوه، له لایه خانووه

بەرزەكانەوە ھەللووشرا، ئىتر گرىنوى لە تارىكايىدا دەرۇيشت. پىويستى بەوە نەبوو ھىچ بېينىت، چونکه بۆنهکه به سهلامهتی رینمایی دهکرد. دوای یهنجا مهتریک بهرهو دهسته راست وەرچەرخايەوە، چوۋە سەر شەقامى مارى، كە ھۆشتان تارىكتر بوۋ، كۈچەيەكى تەنگ، بە قەد بازوویک بەرین دەبوو یان نا. لەوی بۆنەکە زۆر بەھیزتر نەبوو له ییشوو. تەنها ھەندیک سافتر بوو، ورده ورده پاراوتر دهبوو، چهند پاراوتر دهبوو، ئهوهنده هیزی راکیشانهکهی زورتر دهبوو. گرینوی بی ئیرادهی خوّی، بی ویستی خوّی دهروّیشت. له شویّنیک بوّنهکه زوّر به توندی بهرهو دەستە راست رایکیشا، له ناوەراستى دیوارى مالیک بەرەو ژوورەوە، دەروازەییکى نزم بەرەو حەوشەي پشتەوھ دەچوو. وەک شەورۆپەک، وەک ئەوانەي خەودەبينن و بە نووستووپى هه لدهستنه سهر پی ری ده کهن، گرینوی چووه ناو دهروازه که، ههنگاوی نایه ناو حهوشهی یشته وه ی خانو وه که نه گوشه په که سرورایه وه ، گهیشته حه وشه په کی تری بچو وکتر، ئیتر رۆناكىيەكە لىرە بوو: شوينەكەى تەنھا چەند ھەنگاوىك لەم دوور بوو. مىچىكى دارى لار بەسەر دیواره که بن پیشه وه هاتبووه خواره وه . له ژیره وه مزمیک به سه رپووی میزیک وهنووسابوو . کچیک له تەنىشت ئەو مىزە دانىشتبوو، ھەلووۋەى ياك دەكردەوە، ھەلووۋەكانى لە سەبەتەيەكى دەستەچەيى ھەڭدەگرت، بە چەقۆپەك لەتى دەكردن، ناوكەكانى دەردەھينان، دەپھاويشتنە ناو يەقرەجێک. تەمەنى سێزدە، چواردە ساڵان دەبوو. گرێنوى وەستا بوو، تەماشاى دەكرد. ئيتر زانى چاوگی ئەو بۆنە ناسكە چيە، ئەو بۆنەى كە ئەو نيو ميل دوور، لەم بەرى رووبارەكەوە بۆنى كردبوو: ئەوە ئەو حەوشە يىسەى يشتەرە نەبوو، بۆنى ئەو ھەلووژانەش نەبوو، ئەوە ئەو كچە بوو، كانى ئەو بۆنە ئەو كىژە بوو ساتەوەختىك ئەوەندە سەرسام و يەشۆكاو ببوو، ھەر بەراستى هاته خهیالی، که له ژیانیدا هیچ شتنکی لهم کیژه جوانتری نهدیوه. له کاتنکدا که تهنها له یشتهوه، تارمایی کچهکهی لهبهردهم رؤناکی مۆمهکه دهدیت، به لام بیگومان ئهو مهبهستی وا بوو، كه له ژيانيدا بۆننكى لەمە خۆشترى بۆن نەكردووه. بەلام خۆ ئەو بۆنى مرۆڤى دەناسى، چەندىن ههزار بۆنی پیاو و ژن و مندالانی بۆن کردبوو، نهیدهویست باوهر بهوه بکات، که دهکریت مروّقیک بۆننىكى ئەوەندە ناسك و نايابى لى بىت. بە شىوەيەكى گشتى مرۆۋەكان ئەگەر بۆننىكى ناخۆشيان لي نيّت، ئەوا بۆنيكى ئەوتۆيان لي نايەت، كە شايانى باس بيّت. مندالان بۆنيكى بي بۆنيان لي ديّت، پياوان بۆنيكى ميزاوى و بۆنى ئەرەق و پەنيريان لى ديّت، ژنانيش بۆن چەورى ترشاو و ماسى بۆگەن. به گشتى مرۆۋەكان بۆننكى ناخۆش و قنزەوەنيان لى دىت... بۆيە ئەوە یه که مجاری بوو، گرینوی باوه ر به که پووی خوی نه کات و پیویستی به یارمه تی چاوه کانی ببیت،

تا بزانیّت ئەوەى كە بۆنى دەكات چیە. ئەو پەشۆكاوپە زۆرى نەكیٚشا، چونكە بەراستى تەنھا يٽويستي به چاوقوچانٽک ههبوو، بۆ ئەوەي به چاو، به ديتن خۆي لەمە دانيا بكات و بي ئەملاوئەولا مل بۆ سەرنجەكانى ھەستى بۆنكردنى خۆى كەچ بكات و دان بەلووتى خۆيدا بنيت. تەنھا بۆنى كرد، ئەوە بۆنى ئەو كىژە بوو، بۆنى مرۆڤنىك بوو، بۆنى ئەرەقەى بن ھەنگلى ، چەورى پرچى، بۆنى ماسىيانەى ئەندامى ميينەى، ھەمووى بۆن كردن، ئەو بۆنانەى زۆر پى خۆش بوون. بۆنى ئەرەقى جەستەي، بۆنىكى تازەي وەك بۆنى باي دەريا بوو، چەورى قرى، بۆنىكى شىرىنى وهک بۆنی رۆنی گویزی لی دههات، شهرمگای بۆنیکی وهک بۆنی شهرابی گولهزه ئبهقهی لی دەھات، ييستى بۆننىكى وەك بۆنى زەردەلووى لى دەھات...، دارشتەي ئەم ھەموو يىكھاتانە، پێڮەوە بۆنى عەترێكى لێ دەھات، عەترێكى ھارمۆن، عەترێكى ھاوسەنگ، عەترێكى ئەوەندە سیحراوی، که ههموو ئهو عهترانهی ئهو تا ئیستا بونی کردبوون، ههموو ئهو کوشک و تهلاره بۆنىيانەي كە ئەو بە يارى كردن لە ناوەوەي خۆى، سازى كردبوون، لە بەرامبەر ئەو ھەرەسيان دەھێناو به جارێک بێ مايەو بێ مانا دەركەوتن. سەدان ھەزاران بۆن لە بەرامبەرىدا دەتوانەوەو شەرمەزار دەبوون. ئەو بۆنە بوو ئەو يرەنسىيە بالايە، ئەو نموونە نمووونەييە، كە دەبووايە بكريت به سەرمەشق بۆ دامەزارندن و بۆ رێكخستنەوەى ھەموو بۆنەكانى تر. ئەوە ترۆپكى جوانيى بوو، جوانیی یاراو و بی گەرد. گرینوی تیگەیشت، که ئەگەر نەتوانیت ببیت به خاوەنی ئەو بۆنە، ئیتر ژیانی ئه و هیچ مانایکی نابیت. ییویسته شارهزای ئه و بونه ببیت، به وردرترین لق و چلهکانی، به رهگ و موولوولهی ریشهکانی ئاشنا ببیّت، تهنها بیرهوهری کوییکهاتهی ئهو بوّنه بو ئهو بهس نیه، بهمه به تهنها دلی دابین نابیّت. ئه و دهیویست پهرهی گرنج گرنج و شیّواوی روّحی رهشی خوّی به مۆرى ئەو بۆنە خوداييە مۆربكات، دەيوست زۆر بە وردى شنى بكاتەرە، ئاوپتەكانى ئەو يېكھاتە سیحراویه، تا بهشهکانی ناوهوهی، تا رهگ و ریشهکانی ورد ورد له ئهندیشهی خوی تومار بکات. دەيويست ئاويزەى ئاويتەكانى ئەو بۆنە ببيت و بۆخۆى بيانكات بە پيوەرى بيركردنەوەو بۆنكردنى ژیان. به ئهسیایی لنی چووه پیش، هیدی هیدی لنی نزیک کهوتهوه، گهیشته ژیر میچهکه، تهنها يهک ههنگاوي مابوو يني بگات ، لهجني خوّى وهستا، كيژه ئاگاي لهم نهبوو يرچيکي سوور، كراسنكى بۆرى بى قۆل. باسك زۆر سىيى، دەست زەرد بە ئاوى ھەلووژە لەتكراوەكان. گرىنوى لە یشته وه لهسه ر سهری وهستابوو، خوی بهسه ردا چهمانده وه، بونی کچه کهی به ته واوی و به بيْگەردى، بن تېكەلى ھىچ بۆنېكى تر، ھەلمژى، كو بۆنەكە لە گەردەنى، لە قژى، لە دەرزى كراسهكەي، ھەڭدەستا ئاوا، وەك خۆى ھەڭيدەمۋين، چۆړى دەكردنەوە ناو ھەناوى خۆي، وەك

شنهباييكي نەرم. ھەرگيز ئەوەندە ھەستى بە بەختەوەرى نەكردبوو. بەلام ساردىيك كچەكەي داگرت ئەو ھێشتان گرێنوى نەدىبوو. بەلام ھەستى بەشتێک كرد، شتێكى سامناك، ساردىێكى تايبهت، وهک چۆن مرۆف له ناکاو تووشی سامگرتنيک بيت، ئاوا. وهک ئەوهى باييکى سارد لهسهر یشتی هه لیکردبیّت، وهک ئهوهی کهسیک دهرگایییّکی کردبیّتهوه، ته زووه باییّکی زوّر ساردی لیّ هاتبیّته ژوورهوه . چهقوٚکهی دانا ، مهچهک و بازووی خسته سهر سینهی و خوّی وهرسووراندهوه .که چاوی به گرینوی کهوت له ترسان تاسا، هیدمی گرتی، زانی که ئهو پیاوه کاتیکی زوری لەبەردەمدا بووە، دەست لە ھەوكى وەرىنى. ھەوڭى ھاواركردنى نەدا، لە جېڭگەى خۆى نەبزووت، هیچ بزووتنهوهیه کی نه کرد بق بهرگریکردن له خوی. گرینویش سهیری ئهوی نهده کرد. ئهو دەموچاوه كه دەتگوت خونچەگوڵى كراوهى هاوينەيه، ئەو دەمە سووره، ئەو چاوه كەسكە يرشهداره، گرينوي هيچي نهدهديت، چونکه ئهو کاتهي خهريکي خنکاندني کچهکه بوو، چاوهکاني خۆى توند قوچاندبوو، ئەو ھەر لە خەمى ئەوەدا بوو، كە ھىچ بۆننكى كچەكەى لە دەست نەچنىت. که کچهکه گیانی لهدهستدا، خستیه سهر عهردهکه، خستیه سهر ناوکه ههڵووژهکان، کراسهکهی لەبەر ھەڭزراند، لافاوى بۆنى جەستەى تەورىمى ھينا، كوريژگەى نقوومى بۆنى خۆى كرد. گرينوى دەموچاوى خۆى خسته سەر يىستى، كونەلووتەكانى وەك دەف كرابوونەوە، لە جەستەي كچەي هه لدهسووی، له زگهوه به رهو سنگ و مهمکی، به رهو گهردهنی، دهموچاوی، بن ناو قری، دیسان دهگەرايەوە بەرەو زگى، بەرەو ژيرەوە بۆ سەر شەرمگاى، بۆ سەر رانەكانى، بۆ سەر قاچە سىيى و سۆلەكانى. لە سەريەوە تا يەنجەكانى ينى بۆن دەكرد، ھەموو بۆنە ماوەكانى ھەلدەمرى و كۆى دەكردنەوە، هى چەناگەى، هى ناوكى، هى لۆچەكانى بن بازووى.

ئەوەندەى ھەڵمژى تا كچە سىس بوو، پاشان ماوەيەك لەسەر چىچكان لە تەنىشتى دانىشت، تا خۆى كۆبكاتەوە، چونكە ئەوەندە پرپبوو لە بۆنى كچە، نەيدەويست ھىچى لى برژىت. دەبووايە جارى دەرزەكانى ناوەوەى خۆى كەڵىنىر بكات، ئەوجا ھەستايەوە سەريىدىان، مۆمەكەى كوژاندەوە.

له و کاته دا بوو، که ورده ورده خه ڵک به ره و ماڵ ده هاتنه وه، ده نگی هوراو بژی بژی، له شه قامی سینه به رز ده بووه وه . گرینوی به ناو تاریکیدا خوّی خشانده ناو کوچه که، به ره و شه قامی پوتی ئوگوسته شوّرپووه وه خوار، به ته ریبی له گه ڵ شه قامی سینه به ره و رووباره که چوو . هینده ی نه برد ته رمی کچه دوّرزایه وه . قیژه و هاوار ده ستی پی کرد . چرا پی کران . پاسه وان هاتن . ده میّک بو و گرینوی گهیشتبو وه نه و به رووباره که .

لەم شەوددا عەمبارى خەوەكەي وەك كۆشكۆك و تەختەخەوەكەي وەك كۆشى ئاسمان دەھاتە بهرچاوی. تا نُهو کاته نهیزانی بوو، بهخت و بهختهوهری لهو ژیانه دا چیه . تهنها چهند باریکی دهگمهنی دیبوو، که تیّیاندا دهرکی به تارمایی سووکه ئاسوودهپیهک کردبوو. به لام ئیّستا له خۆشىياندا موچركى دەھاتى، لە خۆشىيان نەيدەتوانى بخەويت. وەك ئەوە وابوو، كە جاريكى تر لە دايكبووبيّت، نهخيّر نهك جاريّكي تر، وهك ئهوه وابوو كه تازه بق يهكهم جار لهدايكبووبيّت، چونکه تا ئیستا تهنها وهک ئاژهلیک ههستی به بوونیکی تارماوی خوّی دهکرد. به لام لهم روّ بەدواوە، وەک ئەوە وابوو، كە تازە بۆى ئاشكرا بووبىت، بەراستى ئەو كىيە: واتە مرۆۋىكى بلیمه ته و، ژیانیش ماناو ئامانجیکی هه یه و شتی مه زنتری تیدایه: بر نموونه یا خیبوون و شورشکردن نرخيان كەمتر نيه له جيهانى بۆنەكان، ئەوەى كە ئەو بە تەنها خاوەنى ھەموو كەرەسەكانيەتى: واته لووتیکی تایبهت و ههستیار و بی وینه، ئهندیشهیهکی تیژی نائاسایی، له ههمووانیش گرنگتر، دارشتهبۆنی کیژیک له شهقامی ماری، ئهو ئاویته سیحراویهی که ههموو ئهو ییکهاتانهی تیدایه، که بۆ سازكردنى بۆننكى مەزن، عەترىكى مەزن پىويستن: ناسكى، ھىز، بەردەوامى، ھەمەجۆر و حەيەسىننەر، جوانىينک كە خۆى لەبەر رانەگىرىت و ھەموو گيانىك حەيران بكات. ئىتر ئەو قىبلەنامەي ژيانى ئايندەي خۆى دۆزىبورەۋە. ئەويش ۋەكوو ھەموق بلىمەتە سامناكەكان، كە رووداویکی دهرهکی، ریگاییکی راست دهئاخنیته ناو پیچه ئالوز و پر له گیژاوهکانی روحیان، ئیتر گرینویش وازی لهو ئاراستهیه نههینا، ئهوهی ئهو وهک ئاراستهی چارهنووسی خوّی، باوهری یی هێنا بوو. ئێستا ئەوەى بۆ رۆشن ببووەوە، كە بۆچى ئەوەندە چير و سەرسەختانە خۆى بە ژيان ھەڭواسىيوە: دەبىنِت ئەو ئافرىننەرىكى بۆنەكان بىنت. نەك ھەر ئافرىننەرىكى ئاسايى، بەلكو گەورەترىن عەترسازى ھەموو سەردەمەكان. ھەر لەو شەوەدا بوو، كە سروشى بۆ ھات، بە واگايى، ياشانيش له خەو، له ئاقاريكى ويرانى فراوانى بيرەوەريەكانى، مليۆنان مليۆن خشتەبۆنى لهبهردهست دابوو، ئەزمايشى دەكردن و نەخشەي بۆ دەكۆشان و بە يۆخ نەخشەسازىيەكى تايبەت رێکی دەخستن: باشەکان بۆ سەر باشەکان، خرايەکان بۆ سەر خرايەکان، نەمرەکان بۆ نەمرەکان. له هەفەتەكانى دوا تر ئەو رۆكخستنە ھەر ياراوتر و وردتر دەبوو، كەتەلۆگى بۆنەكان ھەر دەولەمەندتر و جۆراجۆرتر دەبوو، ھەرەمى بۆنەكان رۆشنتر دەبوو. زۆر زوو توانى دەست بە كارى ئاواكردنى يەكەمىن تەلارى بۆنەكان بكات، ئەوەى كە بە وردى نەخشەى بۆ كيشابوو: خانوو، دىوار، پەيژە، ژێرزەمىن، دىوە نهێنىيەكان... رۆژ دواى رۆژ پەرەى يى دەدا، جوانترى دەكرد، دەيرازاندەوە، تەواوترى دەكرد، باشترين و خۆشترين شۆوەبۆنى دەخستە ناو كەلووەكانى ناوەوەى. به وه ی که ئه و به رزی و بالاییه، ئه و مهزنییه، هه ر له سه ره تاوه، به کوشتنی که سیّک ده ستی پی کرد، ئه گه ریش به ئاگاییه وه، بو ووبیّت، به ته واوی بی باک بوو، لای گرنگ نه بوو. ئه و هه ر نه یده توانی ویّنه ی کچه که ی شه قامی ماری بیّنیّته وه بیری خوّی، ده موچاوی، جه سته ی. خوّ ئه و باشترین شتی کچه که ی لای خوّی پاراست بوو، کرد بوونی به مولکی خوّی: ئامانج و شیّوازی بوّنه که ی.

لەو سەردەمەدا لە ياريس دەستەپەک عەترسازى باش ھەبوون. شەشيان لە كەنارى دەستەراستى رووبارەكەدا دەژيان، شەشيان لە كەنارى دەستە چەپ، يەكيْكى يەگجار باشيش لە نیوانیان دا ههبوو، بهتهوای لهسهر پردی ئوشونز، ئهو پردهی که کهناری دهسته راستی به دولا سیتی، دورگۆکەی رووبارەکە، دەبەستەوە. ئەو پردە ئەرەندە لە خانووە چوارنهۆمىيەكانى ئەوبەرو ئەوبەر نزیک بوو، کاتیّک که مرۆڤ بەسەریدا دەپەرىپەوە، له ھیچ لاییّک چاوی به رووبارەکە نەدەكەوت، بەلكو وات دەزانى لەسەر جادەيەكى ئاسايى تا بلى قەشەنگ دەرۆى، كە لەسەر بناغهیه کی قایم داریزرابیت. له راستیدا یردی نوشونژ به جوانترین جیگهی بازاره که دهزاندرا. بەناوبانگترىنى فرۆشگاكان لەوى بوون. زېرىنگرەكان، دارتاشەكان، باشترىن بارۆكەساز، چەرمدروو، که باشترین گۆرەوی و جلی چەرمىيان بەبەرھەم دەھننا، سازگەی چوارچنوه، فرۆشگای يۆتىنى سوارچاكيى، گورنگ و تەنتەنەچن، دارێژگەى قۆيچەى زێر و، بانكەكان، ھەموو لەوێ كۆببوونەوه. خانوو و فرۆشگای جۆزىف بالدىن عەترساز و يەنجەوانەدرووش كەوتبووە ئەو شوىنه. كەبەنگىكى قەشەنگ، كە بۆيەى كەسكى لى درابوو، بالى بەسەر جامخانەى فرۇشگاكە داھىنا بوو، لە تەنىشتىيەوە ئالايىكى بالدىنىي ھەلواسرابوو. ھەمووى زىر بوو، شووشەيەكى زىرىن، كە چەپكىك گوڵی زیرینی لی رووابوو، مافوریکی سووریش لهبهردهم دهرگاکانی راخرابوو، ئهویش وینهی ئالاييكى بالدينى لەسەر نەخشكرابوو، كە بە سىمى زيرين چنرابوو. كاتىك دەرگاكان دەكرايەوه، زەنگولەيەكى ئىرانى دەزنگايەوە، دوو ماسىگرى زيوين، لە دەنووكەكانيانەوە، دەستيان دەكرد بە رِژتنی وهنهوشاو بۆ ناو جامیکی زیرین، ئهو جامهش ههر له شووشه دروستکرابوو، ئالای بالدينيشي لهسهر نهخش كرابوو.

له پشتی کانتوریکدا که له داریکی کالی درهختی سهروو سازکرابوو، بالدین خوی وهستا بوو. پیاویکی پیر و رەقەله، دەتگوت ستوونه لەوی چەقاوە، بارۆكەپەكى پۆدرەزیرینى لەسەر بوو، بەروانكەيەكى زيرچنيى لەبەردابوو. بە تەمىك لەو دونيا گولاوەى كە ھەموو رۆژیک بەخۆيدا دەيرژاند، چواردەورى گيرا بوو، بەو بۆنە، مەست و حەيران ببوو، ھەست و خەيالى لەو ناوە نهمابوو، هینده بی ههست و خوست وهستابوو، دهتگوت پهیکهریکی خویهتی. تهنها کاتیک زەنگوڭەى دوكانەكە دەزرنگايەوە، ماسىگرەكانىش ئاويان ھەڭدەرشت، كە ئەمانەش زۆر روويان نەدەدا، له ناكاويك وەك ئەرەي گيانى بيتەوە بەر دەژيايەوە، وەك ئەوەي يەيكەرەكەي بچيتەوە باریهک و بچووک و ورد بیتهوه، به پشتی چهماوه، به پهله له پهنای کانتورهکهوه خوی بهرهو پیشهوه دههیناو، خیرا فهرموو فهرمووی له موشتهری دهکرد، ئهوهنده خیرا له یشتی کانتورهکه دههاته پیشهوه، به زمحمهت تهمی گولاوی دهوروپهری، به دوای دا دههات. فهرموو، فهرمووی له موشتهری دهکرد، داوای لی دهکردن دابنیشن، بق ئهوهی باشترین بقن و میکیاجهکانی فرۆشگاكەيان پى بناسىننىت. بالدىن ھەزاران جۆر بۆن و بۆيەو كرىمى ئارايشتكردنى ھەبوو، ييكهاته كانيان گرنگترين بهرامهى سروشتييان لهخودا گرتبوو، رونى گولان، تينكتور، ئاوى گیاکه له و رووه که کان، ده رهاویشته ی گیانه وه ران، هه توانه کان، چه سیی دره خته کان، داو و دەرمانەكانى تر، بە وشكى، بە شلى، يان لە شىروى شەمى، رۆن، ھەوير، يۆدرە، سابون، كريم، سیریی، رهنگی قر، خهنه، کریمی سمیل، قهترهی بالووکه، پلاستهری ئارایشت تا ئاوی گهرماو، شیری ییست، خویی بوندار، کولونی و بی ژمار عهتری رهسهن. به لام بالدین بهو بهرههمه كلاسىكىيانەي ئارايشتسازى وازى نەدەھىنا، بەلكو چاوى لەوە بوو، كە ھەموو شتىكى بۆندارى ئەو دنیایه له فروشگاکهی خوی کوبکاتهوه، یاخود ههر شتیک که دوور و نزیک یهیوهندی به بون و بەرامەوە ھەبيت. لەبەرھەنديش لە يال ميخەک و چيلكەى بخوور و مۆمى بۆنخۆش ، تەواوى بههاراتهکان، زەردەچەۋە، كارى، رەيحان، رازيانە، دارچين، پونگ، جاترە، زيرە، شروب، ليكور، ئاوى ميوهكان، شهرابي قوبرس، شهرابي مهلهگاو كۆرنيس، قاوه، چا، بهلهچهك و مورهببا، ھەنجىر، شەكرۆكە، چوكلىّت، كاستانيا، تەنانەت كەبەرشۆرى بەرى كەبەر، ئاروو، يياز، ماسى توینی خویکراو. ئەوجا شەممۆری بۆنخۆش، کاغەزی عەتراوی نامه، مەرەكەبی خۆشەويستی، كه

له راستیدا ناوی ئه و کهسهی "بالدینی"یه، من کردوومه به بالدین، بز بانگکردن و خویندنهوه خوشتره

بۆنى رۆنى سۆرگوڭى لى دەھات، نامەدان لە يىستى ئىسيانى، خامەگر لە دارى سىي سەندەل، باولۆكە لە دارى جنۆكە، بخووردانى سفر، چەندىن جۆر شووشەي كريستالى بۆن و ھەتوان داو و دەرمان كە ھەموق بە دەرخۆنەي بەردى كارەب سويندرابووون، دەستەوانەي بۆندار، دەستەسر، بالیفوّکهی دهرزی، که پرکرابوون له گه لاگویزی بوّنخوّش، تاییتهی عهترکراو به هه لمی میسک، له ههر هۆدەيەک دانرابان، ئەو هۆدە سەت سال پر دەبوو لە بۆن بنى گومان ئەو شتانە ھەمووى لە جاده که وه، یان له سهر یرده که وه، به زریق و باق نه ده که وتنه به رچاوان، به لکو له به ر نهبوونی ژیرزهمینیک، گهنجینهی خانووهکهو ههموو ژوورهکانی نهویمی یهکهم و ههموو ئهو دیوانهی نهوّمی زەمىنى، كە كە كەوتبوونە لاى رووبارەكە، كرابوونە كۆگا، ھەر لەبەر ئەوەش بوو، گىژاوپك لە بۆن و بەرامەى تىكەل و يىكەل خانووەكەى بالدىنى داگىركردبوو. جا سەبارەت بەوەى بالدىن تەنھا باشترین جۆری بۆنەكانى دەكرى، بەرگەگرتنى كاريگەرى ئەر ھەموو بۆنە پېكەوە، ئاسان نەبوو، وهک ئەوهى گوێ بگرێت له ئۆركێسترايەكى هەزار سەرى، كه تێيدا هەر موزيكژهنێک ئاوازێک بژهنیّت. به لام بالدین و کریکاره کانی به رامبه ر ئه و گیژاوه کولببوون، وهک ئامورژکاریکی موزیکی پیر، که به گشتی گویّیان گرانه، ژنهکهی بالدینش که له نهوّمی سیّیهمدا ده ژیاو و به سهختی بەربەرەكاننى ھەڭكشانى كۆگاكەى دەكرد بەرەو سەرەوە، ئەويش ھەستى بەو ھەموو بۆنە نەدەكرد وينيان نارەحەت نەدەبوو. بەلام كاتنك موشتەرىيەك بۆ يەكەم جار دەھاتە فرۆشگاكەي بالدين، ئەر تىكەللە بۆنە توند و تىژە، وەك مستەكۆلەيەك بە دەموچاوى دەكەوت و ئىتر ھەر يەكىك بە جۆرى خۆى ھەڭويستەى دەكرد، سوور ھەڭدەگەراو تەنگەتاو دەبوو، يان مات دەبوو، ھەر چۆنى بوو، ئەوەندە كاس و گێژ دەبوو، ھەر لە بىرى دەچوو، كە بۆچى ھاتووە. يياوە جوامێرەكان كە دەھاتنە ژوورەۋە، دادەمان، ژنەكانىش ۋەك نىۋە شىتبوۋنىك، يان ۋەك ئەۋەي زەندەقيان بچىت، هه لده چوون و له هۆشخۆيان ده چوون، ئيتر تهنها به تيرترين بۆنى رۆنى گوله ميخه ک و ئهمۆنياک و سیرای کافوور واگا دههاتنهوه، ئیتر له بارودوٚخیکی ئاوادا شتیکی سهیر نهبوو که زهنگه ئيرانيه كانى دەرگاى دوكانه كهى جۆزيف بالدين هەمىشه زۆر كەم دەزرنگايەوەو ماسيگره كانيش هەمىشە كەم گولاويان ھەلدەرشت. چەندىن سەعات بوو بالدىن وەك ستوونىك وەستا بوو، چاوى بەرامبەر دەرگا لە ئەبلەق دامابوو، لە ناكاوىك لە پشتى كانتۆرەكەوە بانگى كرد: "چىنىر! بارۆكەكەت لەسەر كە!" چىنىرىش لە نىوانى تەنەكەكانى رۆنى زەيتوون و رانەبەرازە ھەلواسراوەكانى بايۆن دەركەوت، ئەو شاگردەى بالدىن تۆزىك لە خۆى كەمتەمەنتر بوو، بەلام ئەويش ھەر پياوىكى بەسالا چوو بوو، چىنىر ھاتە پىشەوە بۆ ناو بەشە رىكترەكەى فرۆشگا. بارۆكەكەى لە گىرفانى بەروانكەكەى دەرھىناو خستىيە سەرى. ئەوجا بالدىن پىيى گوت: "من بۆ چەند دەمژمىرىكىك دەچمە ژوورى كارەكەم، ھىوادارم بە ھىچ جۆرىكى ئىزعاج نەكرىم"

"ئەھا، تىدەگەم! جەنابتان عەترىكى نوى سازدەكەن."

چێنير: پليسيێ.

بالدین: بهلّن، پلیسین، راسته ناوی ئه و ... وایه "ئاموّر و پسوشه"ی پلیسین، خوّ دهزانی ئهوه چیه ؟ چیّنیر: بهلّن بهلّن، بهدی بهدی. ئیستا پیاو بوّنی ئهمه له ههموو شوینیّک دهکات. له ههموو جیّنیر: بهلّن بهدی بودی بهدی بهلام ئهگهر له من دهپرسیت، شتیّکی وا نیه! هی ئهوه نیه، به هیچ شیّوهیه ک بهراوردی بکهیت لهگهل ئهوانه ی که جهنابتان بهرههمی دیّنن، جهنابی بالّدین. بالّدین: بیّگومان نا.

چننیر: ئهو عهتره، "ئامۆر و پسوشه" بۆننکی په گجار ئاسایی لی دنت.

بالدين: بۆننكى عادى؟

چێنير: تەواو عادى، وەک ھەموو ھەرامەكانى پليسيێ. من پێم وايە كە رۆنى ليمۆى تێدايە . بالدين: بەراستىتە؟ چى تریش؟

چینیر: لهوانهشه ئهروّمای گولّهنارنجیشی تیّکرابیّت، لهوانهشه رهنگاوی گولّبهندی شاخیشی تیّکرابیّت. به لاّم لهمهیان دلّنیا نیم.

بالدين: بق من ئهو شته هيچ گرنگيه كي تيدا نيه.

چێنير: بێ گومان.

بالدین: بق من به قهد موویک گرنگ نیه که پلیسین فهندی چی له ناو عهترهکهی خوّی کردووه. ههر نامهوی جاریکیش بقنی بکهم و سهری خوّمی یی بهیشینیم.

چێنير: راست دەڧەرموون، جەناب.

بالّدین: وهک جهنابتان دهزانن، من ههرگیز سوود له عهتری تر وهرناگرم، من عهتری خوّم، خوّم سازی دهکهم.

چێنير: جهناب، دهزانم.

بالدين: عەترەكانى خۆم، لە من لەدايك دەبن!

چێنير: دەزانم.

بالدین: من دەمەویّت، شتیّک بق گراف فیرهاموّنت بئافریّنم، که بهراستی مروّق مهست بکات. چینیر: من باوه ری تهواوم بهوه ههیه، جهنابی بالّدین.

بالدین: تق سهرپهرشتی دوکانه که ده کهیت. من ئارامیم گهره که، هه موو شتیکم له یه قه بکهره وه، چینیر...

ئیتر بالدین چیتر وهک ستوون نهمایهوه، له شویّنی خوّی خزیی، وهک چوّن پیریّک دهجوولیّتهوه ئاوا، تهواو وهک ئهوهی دارکارییان کردبیّت، به هیّواشی بهسهر پلیکانه که بهروه نهرّمی یه کهم چوو، بوّ ژووری کارکردنی.

چینیر چووه پشتی کانتورهکه، بو شوینهکهی ئهو. به تهواوی وهکو وهستاکهی لهوی وهستا، به چاوی ئهبلهق رامایه دهرگا. ئهو دهیزانی له چهند دهمژمیری داهاتوو چی روودهدات: دهیزانی هیچ شتیک له ناو دوکانهکه روونادات، به لام لهسهرهوه، له ژووی کاری بالدین، وهک ههمیشه دهقهومی نهوسا بالدین بهروانکه شینهکهی که وهک جل به گولاو ته دهبیت، لهبهردهکاتهوه، لهسهر میزی نووسینه کهی دادهنیشیت و چاوه روانی ئیلهامیک دهکات، ئهو ئیلهامهشی بو ناییت. به پهله بهسهر متاقچکهکان ههلده گهریت، که سهدان کهموولهی ئهزمایشکردنیان بهسهرهوهیه، بی

هیوا، شهلم کویرم، شتهکان تیکهلی یهکتری دهکات. تیکهلهیهکی ناسهرکهوتوو. ئینجا جنیو دەدات، نەفرەت دەكات، يەنجەرە دەكاتەوەو بە ھەمو ھێزى خۆى تێكەڵەكە بۆ خوارەوە، بۆ ناو رووبارهکه توور هه لدهدات. ئهوجا شتیکی تر تاقی ده کاته وه، لهمه شیان سه رناکه ویت، ئهمجاره دەنەرىننى و يەلدەكوتى، لە ژوورەكەي كە بۆنى بەنجى لى دىت، توووشى خووى ھاوار و نەراندن دەبنت. له دەمژمنر حەوتى ئنواره، به مەلوولى دنته خوارەوه. به لەرز و به گريه دەلنت: "چننير، ئيتر من لووتم نيه، چيتر ناتوانم عهتر بهينمه ئهو دنيايه، من ناتونم پيستي ئيسياني بر گراف بنيرم، من تي چووم، دۆرام، من له ناوهوه مردووم، من دهمهوي بمرم، تكات لي دهكهم چينير، به هانام وهره، یارمهتیم بده با بمرم!" چینیریش پیشنیاری ئهوهی بق دهکات، که کهسیک بنیریته لای پلیسین، بق ئەوەی شووشەيەک عەترى "ئامۆر و پسوشه"ی بق بنیریّت، بالدین پیشنیارەكەی قەبول دەكات، بەلام بە مەرجىك، ھىچ كەسىك بەم ئابرووچوونە نەزانىت، چىنىر سويندى بق دەخوات، ئەرجا، شەرى، بە نەپنى يىستە ئىسيانىيەكە بى گراف فىرھامۆنت بەر عەترە بيانىيە بۆندار دەكات. ئەوە روودەدات و شتيكى تر ناقەومىخ. بەلام چينيىر ھيواى ئەوەى دەخواست ئەو شانۆگەرىيە زوو رووبدات و بېرېتەوه . چېتر بالدىن عەترسازىكى گەورە نەبوو . بەلى كاتى خۆى، لەسەردەمى لاوى، كە تەمەنى ئەوسا سى، چل سالنك دەبوو، ئەو بوو كە عەترى "سۆرگولى باشوور"ی ئافراند و ههروههاش "چهیکهگولی بالدین"، ئهوانهش مودهیان به تهواوی نهمابوو، نەدەفرۆشران، سالنک دواتر يتر دە بەقەد خۆيان رۆنتر كرابوونەوەو لە جياتى ئاو لە حەوزى كافوورهكان بەكاردەھينران. حەيف بق ئەو، چينير بيرى كردەوەو تەماشاييكى ئاوينەى كرد، تا بزاننت بارۆكەكەى رىك لەسەر كردووه، ئەفسوس بۆ پىرە بالدىن، بە داخەوە بۆ بازرگانىيە جوانه کهی، ئهمه ده په پنیته خواره وه، به داخه وه ش بر من، چونکه تا ئه ویش داده به زینریّت، من زۆر پیر دەبم و كەلكى ھەلگتنەوەى دوكانەكەم نامینیت...

جا به راستی جۆزیف بالدین بهروانکه بۆندارهکهی خوی داکهند، به لام تهنها وهک خوویک که لێی راهاتبوو. دهنا له مێژ بوو ئهو به بۆنی گوڵاو چیتر بێزار نهدهبوو، دهیهها ساڵ بوو ئهو بەروانكە گولاواويەي لەبەر دەكرد، ھێندە لێ راھاتبوو، چيتر ھەستى بە بۆنەكانى نەدەكرد. دەرگاكانى ژوورى كارەكەكەشى داخست و بە ھێمنى كەوتە بىركردنەوە، بەلام نەچوو لەسەر ميزهكه دابنيشيّت و خهياليلاوانه چاوهرواني ئيلهاميّک بكات، ئهو زوّر باشتر له چينير دهيزاني، كه هيچ ئيلهامێکي بێ نايێت، چونکه له رابردووش چ جاران ئيلهامي بێ نههاتبوو. راسته ئهو پير ببوو، له كەڭك كەوتبوو، ئەوەش راست بوو، كە چيتر ئەو عەترسازىكى مەزن نەبوو، بەلام ئەوەشى دەزانى، كە ئەو ھەرگىز لە ژيانىدا عەترسازىكى مەزن نەبووە . عەترى "سۆرگوڵى باشوور"ى بە ميرات له باوكيهوه بن مابووهوه، رهچيتهى "چهيكهگوٽي بالدين"شي له بازرگانيكي گهروٚكي بههاراتفرۆش، كريبوو، كه خهڵكى گێنوا بوو. عهترهكانى تريشى بريتى بوون له تێكهڵه باوه كۆنەكان. ئەو ھەرگىز شتىكى لە ژيانى خۆيدا دانەھىنابوو، بەلام بەھرەى ئەوەى ھەبوو، كە زۆر بە دیققهت و یوختهیی، بونه ههبووهکان هه لبهینجی و له شووشهدا بیانیاریزیت، وهک ناشبهزچییک بوو، که به کاره روّتینیهکانی ئاشبهزخانهو به رهچیتهی باش، ئاشبهزخانهیهکی مهزن بەرپوەببات، بەلام ھەرگىز چىشتىكى تايبەت بە خۆى دانەھىنابىت. ئەو بەزم و رەزمى ئەزمايشگاو، تاقىكردنەوەو، سروش و ئىلھامبازى و نھێنىكارىيەش كە خۆى يى ئالۆز دەكرد، لەبەر ئەوە بوو، حونکه ئهمه مهرجیّکی پیویست بوو بق پیشهی "عهترساز و پهنجهوانهدروو"یی. عهترساز، خوّی بق خۆى نيوه ئالشيميستێكه، وەك ئەوانەى لە سەردەمى كۆندا، لە لابۆرەكانيان دەيانويست ئاوى حهيات سازيکهن و مهعدهن بکهن به زير، عهترسازيش ئاوا پهرجوو دهئافريننيّت. ئهوه چاوهرواني خەلك بوو لىيان! كە ئاوا باش بان! بالدين ھەر خۆى دەيزانى، كە يىشەكەي ئەويش، يىشەيەكە وهک ههموو پیشهکانی تر، تاکه شتیکیش که شانازی پیوهدهکرد، ههر ئهو زانینهی بوو. ئهو هەرگىز نەيدەويست بېيتە كەستكى داھتنەر. داھتنان لاي ئەو شتتكى گومانلتكراو بوو، چونكە هەمىشە ماناى داهىننان برىتىپە لە شكاندنى رىساكان، دەرچوون لە نەرىتەكان. ئەو ھەر بىرىشى لەبەرى بخوينىت، بۆ ئەوەى بچىت شووشەيەك عەترى "ئامۆر و پسوشه"ى پلىسىيى بۆ پەبدابكات. چونكە پىشتر ئەو عەترە لا ھەبوو. لەسەر مىزى نووسىنەكەى دانرابوو، لەبەردەم پەندابكات. چونكە پىشتر ئەو عەترەى لا ھەبوو. لەسەر مىزى نووسىنەكەى دانرابوو، لەبەردەم پەنجەرە، لە شووشەيەكى دەمەوان لووس. چەند رۆژىك پىشتر كېيبووى. بىنگومان بەخۆى نەيكېيبوو. خۆ نەدەبوو ئەو بەخۆى بچىتە لاى پلىسىيى، بۆ ئەوەى عەترىكى لى بكرىت! بەھۆى كەسىكى، ئەو كارەى كردبوو، كەسەكەش بەھۆى كەسىنىكى تر، دەبووايە ئەو كارە بە نەيىنى و بەو ئاگاييە بە ئەنجام بگەيەنىت، ئەوە شىتىكى پىيوسىت بوو. بەلام نەيدەوسىت ھەروا بە ئاسانى ئەو شووشە عەترە لە بۆنداركردنى پىستە ئىسپانىيەكە خەرج بكات، ئەو قىچە عەترە ھەر بەشى ئەرەشى نەدەكرد، شىتىكى خراپىترى لە ئەندىشەدا بوو: ئەو دەيوسىت ئەو عەترە كۆپى بكات.

ئەوەش ئەوسا قەدەغە نەبوو. بەلام شتىكى بى پادە كرىت و كەم بوو. بچىت بە دزى لاسايى عەترى عەترسازىكى پىشبپركىكارت بكەيتەوەو، پاشان بەناوى خۆت بىفرۆشىتەوە، ئەمە كارىكى شەرم و ئابپوتكىن بوو. لەوەش نەنگتر ئەوە بوو، ئەوەت لى ئاشكرا ببىت، بۆيەشە قەت نەدەبووايە چىنىر ھىچ لەم بارە بزانىت، چونكە چىنىر كەسىكى زۆربلى بوو، ھىچ شتىكى لە زمان رانەدەوستا.

ئاخ، کاریّکی چەند خراپه، پیاو خوّی دانهری یاسا بیّت و، ناچاریش بیّت، ریّگاییّکی ئاوا چهوت بگریّته بهر! چهند خراپه، ئهو شته پر نرخهی که ههیهتی، پوومهتی خوّی، نامووسی خوّی، ئاوا پیس و لهکهدار بکات! به لام دهبووایه ئهو چی کردبایه؟ ههرنهبی موشتهرییهکهی گراف فیّرهاموّنته، به هیچ شیّوهیهک پیّی تیّ ناچیّت ئهو دوّپاو بیّت. خوّی موشتهری نهماوه، زوّر کهم موشتهری رووی تیّ دهکات. ئهو دهبووایه بازاپی فروّشگاکهی وهک سهرهتای سالهکانی بیست گهرم بکاتهوه، وهک سهرهتای بهزربوونهوهی له کارهکهیدا، ئهو کاتهی که به دهستگیّپی و سوورپانهوه به جادهکاندا دهستی پی کرد. ههر خوا دهزانیّت، کی نالیّت جوّزیف بالّدین، خاوهنی گهورهترین عهترخانهی پاریس، له باشترین شویّنی بازاپی پاریس، له پووی داراییهوه ناکهویّته سهر رینگ و، ناچارنابیّت، دیسان زهمبیل ههلّبگریّت، دهستتگیّپ به مالاندا بسوورپیّتهوه، ئهوهی قهت پی خوّش نهبوو، ئهو تهمهنی شهست سالّی برپوه، جا بهو پیرییه بچیّته ژووری ساردی پیّش فروّشگاکان، بان له ژیّر چهتری دووکانهکاندا چاوه پوان بکات، بو نهوه ههزاران گولاو و ئاوی گیاکهلان پیشبرکیّکردنیّکی زوّر چهتری دووکانهکاندا چاوه پوان بکات، بو نهوه نهوهی ههزاران گولاو و ئاوی گیاکهلان پیشبرکیّکردنیّکی زوّر یان به ههتوانی دژه ژانهسهردا ههلّبلیّت. سهره پای نهوهش لهو شویّنانه پیّشبرکیّکردنیّکی زوّر قیّزهوهن له ئارادایه. لهو شویّنانه بوو، نهو نهدیدکهیه، بروّویّ، نهوهی شهقامی دوّ فینه، خوّی بهوه قیّزهوهن له ئارادایه. لهو شویّنانه بوو، نهو نهدیدکهیه، بروّویّ، نهوهی شهقامی دوّ فینه، خوّی بهوه همدّوریا، یان کالتوّ، نهوهی شهقامی درّ فینه، خوّی بهوه

موکونستنی، گوایه یهکیک بووه لهوانهی، که بهرههمهکانی خوّی ناردووه بو کوّشکی ئهمیرهی ئهرتیّزیا، یان ئهو کابرا ناجینسه، ئهنتوّن پلیسیی، ئهوهی سهر شهقامی سانت ئوّندریّی ئاخ، ئهوهی که له ههر کهژیّک بوّنیّکی نویّی دهخسته بازارو ههموو دونیا بوّی شیّت دهبوو.

پلیسیینکی ئاوها دهیتوانی تهواوی بازار بشلهژینیت. سالیکیان موده مودهی "ئاوی ههنگاری" بوو، بالدین بق ئەوەى موشتەريەكانى رازى بكات، ئەو ساللە، ئەمەى بە ئاوى لالەو لىمق و رووەكى شەونمەى دەريا بە رێ كرد، ئەوجارە پليسينى عەترى "ھەواى ميسك"ى خستە بازار، كە بۆننكى زۆر تىزى مىسكىى بوو، ئىتر لە ناكاوپك ھەموو كەسىك بە ناچارى دەبووايە بۆنى ئاۋەڵ هه لبمژیّت، بالدینش توانی شهونمه ده ریاکهی خوّی بکاته ئاوی قرْ و، لاله کانیش بکاته کیسه بوّن. له بەرامبەر ئەمەدا پلیسین بۆ سالى ئايندە بریکی گونجاو له میسکی پشیله و جیلی سەگلاوی راسیارد و هاته خهیالی، عهتریکی به ناوی "گولهکانی دارستان" هینا بهرههم، دهستبهجی ئهوهی بۆ بوو به سەركەوتنىكى تر. بالدىنش دواى ھەولىكى درىردخايەن، ياخود دواى دانى بەرتىلىكى زۆر، ئەوجا توانى بزاننت، كه "گولهكانى دارستان" له چى يېكهاتووه، بەلام تا ئەو حەلە، يليسيى به عهتری "شهوی تورکی" یان "بهرامهی لیسابۆن" یان "چهیکه گوڵی دیٚلا کۆر" یان ههر شهیتان به خۆی دەزانیت به چی تر، ئاهەنگی دەگیرا. ھەرچۆن بوو، ئەو پیاوه، به بەھرەی جلەونەگیری خۆى لە داھيناندا، ببوو بە مەترسىيكى بۆ تەواوى پىشەگەر و عەترسازەكان. خەلك خۆزگەى بە سەپاندنەوەى ياسا كۆنەكان دەخواست، ياساى پېشەگەران، ھەروەھا ياساكانى دراكۆنى، ئەوانەى سنووریان بۆ پیشهگەران دانابوو، له دری ئهم کابرا مهرز بهزاندووه، له دری ئهو قهیرانکارهی بازارى عەتر. ئەوسا مۆلەتى كاريان لى دەسەندەوە، كارەكەيان لى قەدەغە دەكرد...، ئەسلەن دەبووايە جارى بچىتە خولى فىربوون! چونكە ئەو كابرايه، ئەو پلىسىيد ھىچ وانەيەكى فىربوونى لە بواری عەترسازی و پەنجەوانەدرووپى نەخوپندبوو، باوكى لە سركەسازىك پىر شىتىكى تر نەبوو، خۆشى ھەر سركەكوڭين بوو، شتيكى تر نەبوو. تەنھا لەبەر ئەوەى وەك سركەكوڭينيك مافى ئەرەي ھەبوو، دەست لە ئەرەق و ئەلكھول بدات، توانى بە دزىيەوە خۆي بخزىتە ناو مەيدانى عهترسازی و وهک ئاژهڵێک تيايدا بگهوزێ. ئاخر کهی و له چ دهورانێک ئهمه بووه، کێ له ههر كەژىكى نوى، يىويستى بە عەترىكى نوى ھەيە؟ ئايا ئەمە پيوست بوو؟ خەلك جاران بە ئاوى وەنەوشەو بە چەپكە گوڭيكى سادە زۆر خۆشحال دەبوون، لەوانە بوو، لە ھەر دەسال جاريك کهمیک گورانکاری تیدا کرابا . ههزاران سال مروّف به بخوور و مایره، به چهند دانه یودرهو کریّم و هەتوانیک، به رۆن و وشکەبەھارات، ئاسوودەو رازی بوون. کاتیکیش شارەزای دەزگای دلۆپاندن

بوون، به دلویاندنی ئاوی گیاکه له و گول و داروچکه، رونی ئیتیری بونداریان لی داچوراندن، به گوشه ری داری به روو، تر و ناوک و تویکلی به ره کانیان ده گوشی و دهیان تولاندنه وه، یان زور به ئاگاییهوه به زهیتی یالیوراو، شیریان له یه لکی گولان دهگرت، ئهوسا ژمارهی جوری عهترهکان به پەنجەي دەست دەژمىردران، كەسىكى وەك پلىسىن، ھەر جىگەى نەدەبورەورە، چونكە ئەوسا بەرھەمهننانى كريمنكى سادە، بەھرەى گەرەك بوو، ئەو بەھرەيەى كە ئەو سركەچيە لە خەويشدا نەيدەدىت. ھەر ئەرە نەبوو، ھەلماندن و دلۆياندن بزانيت و بەس، پيويست بوو بزانيت ھەتوان بگریته وه و ده رمانسازیش بیت، ده بووایه له یه ککاتدا، شیمیازان و پیشه گهر و بازرگان و مروّناس و باخچهوان بیت. دهبوایه توانای ئهوهت ههبووایه چهوری گورجیلهی بهران و بهزی مانگا، وەنەوشەي قىكتۆرياو ھى يارما، لىكتر جودا بكەيتەوە. دەبوايە زمانى لاتىنى باش بزانىت. يياو دەبووايە بزايت، كەنگىنى گولى ھىليۆترۆپ دەچنرىت، كەي گولى يىلارگۆنيوم يىدەگات، بشزانىت كه رۆژئاوابوو، گوڵى ياسەمىن عەترى خۆى لەدەست دەدات. يليسىنى بە قسەى خۆى ھىچ سەرەدەرى لەو شتانە دەرنەدەكرد. وابزانم قەت پارىسى بەجىننەھىنشتبوو، ھەرگىز لە ژيانىدا گوڵى گەشاوەى ياسەمىنى نەدىبوو. باسى ئەوەش ھەر مەكە، كە تەنھا خاوەنى زەرەپەك ئەو كار و توانا زۆر و زەوەندەبوو، كە يياو ييويستيەتى بۆ ئەرەى بتوانيت لە سەدان ھەزار گولەياسەمين، تەنھا چۆرنكى زۆر كەم لە شىرى ئەو گوله، يان چەند دلۆپىنك لە ياراوى عەترەكەى دابچۆرىت. لەوانەيە بتوانيّت تهنها ئهمه بكات، لهوانهيه بتوانيّت تهنها ياسهمين وهك شلهيهكي زوّر چر له ناو شووشۆكەكەى بناسىتەرە، كە رەنگىكى قارەيى تىرى ھەپەو لەتەنىشت شووشەكانى ترى ناو دۆلابەكەي دانراوە، ئەو شووشانەي كە يرن و، بە تىكەلاوكردنيان ئەو مۆدىلە عەترانەي لىخ سازده کردن. نه خیر، که سیکی لمووزیه رزی وه کیلیسیی نهیده توانی له سهرده مه کونه کانی پیشهگهری دهستیی، قاچ بخاته سهر ئهرز. هیچ جۆره تواناییکی ئاوای تیدا نهبوو: له رووی كەساپەتىپەوە، لە رووى پەروەردەو فېرپوونەوە، لە رووى دەستېپوەگرتن، لە رووى سادەپپەوە، لە رووى ھەستكردن بە بەرپرسيارىيەتيەكانى يىشەگەرى و خۆبەستنەوە بە مەرجەكانى. تاكە سەركەوتنى لە بوارى عەترسازى دەگەرايەوە بۆ ئەو نهێنىيە كە دوو سەت ساڵ لەمەوپەر لە لايەن بلیمهتی ئیتالیایی ماوری فرانگییانی، دۆزرایهوه! نهینی تواندنهوهی ماددهی عهتری له روّحی شەراب. فرانگییانی یۆدرەبۆنەكەی خۆی لەگەڵ كحول تێكەڵ كردو، بەمەش بۆن وبەرامەكەی گۆری بق عەتریک له باری شله، که بون و بهرامه لهخوگرتووهکهی پهخش دهکرد.

بەمەش توانى بۆن لە ماددە رزگار بكات، بۆنى كردە خەياڭ، بۆنى كردە بۆننكى ياراو، بە کورتی: عەترى ئافراند، ئەمە چ کاریک بوو کردی! چ داھینانیکی گەورەی سەردەمی خوّی بوو! له راستیدا ئەوە تەنھا لەگەل بەرھەمە مەزنەكانی رەگەزی مرۆف بەراورد دەكریّت، وەک دۆرینەوەی نووسین له لایهن ئاشووریهکان، ئەندازەي ئۆپکلیدى، فیکرهکانى ئەفلاتون، ھەوەھا گورینى تري بۆ شەراب لەلايەن يۆنانىيەكان. بەراستى كارىكى مەزن بوو!بەلام ئەمەش وەك ھەر بەرھەمىكى ترى مەزنى بىرى مرۆڤ، ھەر تەنھا رۆناكى بەخش نەبوو، بەلكو سىبەرىكى تارىكىشى ھەبوو، لهگهڵ خۆشى و چاكهكانى، بى ھىوايى و چەرمەسەرىشى ھىننا بۆ مرۆۋايەتى. بە داخەوە ئەو دۆزىنەوە مەزنەى فرانگىپانىش ھەر ئاوا بوو: چونكە مرۆڤى فۆركرد، رۆحى گوڵ و گياكەڵەكان، رۆحى دار و چەسپەكان، هى دەرهاويشتەى جەستەى گياندارەكان، لە ناو رەنگاودا دەستبەسەر و بەرزەفت بكات و شووشەيان يى يركات، بەو جۆرە، ھىدى ھىدى ھونەرى عەترسازى خزايە دەستى ھەندىك لە يىشەگەرانى جيھان و ھەندىك لە ھەتوانسازان، دەرگاى والا كرايەوە، ئيتر هەرچى لووتىكى كەمىك بۆنكەرى ھەبوو خۆى لىمان كرد بە عەترساز، ھەر بۆ نموونه، يەكىكى وهک ئەو دەللەكە بۆگەنە، يليسينى. بى ئەوەى بزانىت چۆن چۆنى ئەو ناواخنە گرنگەى ناو شووشه کانی، جاریک له جاران هاتوونه ته نارا، که وتوته دوای زهوقی بونه کانی خوی و به ئارەزووى خۆى تۆكەڵ و پۆكەڵيان دەكات، جا چۆنى بە خەياڵ داھات، يان بە پێى ئارەزووى خەلك بىن گومان ئەو درىندەيە، پلىسىين، ئىستا بە خۆو بەو تەمەنى سى و پىنىج سالىييەوە بووە بە خاوهنی سامان و داراییه کی زورتر لهوه ی بالدین ههیهتی، له و سامانه ی که ئه و به سی نهوه و به رەنجىكى زۆر كۆيكردۆتەوە . سامانەكەي پلىسىنى رۆژ لە دواي رۆژ پتر دەبىت، كەچى ھى بالدىن لە كەمى دەدات. لە سەردەمى كۆن، شتى ئاوھا نەدەكراو نەدەبوو! يېشەگەرىكى دىار و بازرگانىكى ماقووڵ، بوونی بکهوێته بهرمهترسی و بۆ بوونی خۆی بجهنگێت، ئهوه تهنها له چهند دهيهيه کی دوایی شتی وا دهبیّت! لهو کاتهوه که له ههموو لاییکهوهو له ههموو مهیدانیکهوه، خووی نوێكردنەوە بلاوپووەتەوە، ئەو ھەليەكارىيە بى بەربەستە، ئەو ھاربوونى تاقىكارىيە، ئەو زلخوازییهی که له بازرگانی و هۆپهکانی هاتوچۆو ههروهها له زانست هاتۆته پیشهوه.

یان شیختی خیرایی! ئاخر ئه و ههموو جاده بو چیه، که به ههموو لادا بلاوبوونه این ئه و ههموو پرده؟ بوچی؟ باشتر نهبوو که تا دهگهیشتی به لیون ههفته یه کی دهویست؟ له بهرژه وه ندی کی دابوو، یان سوودی کیی ههبوو، به سهر ده ریای ئه تله سدا برویت و به مانگیک بگهیته ئهمه ریکا؟ وه کی نهوه ی ئه و ههموو ساله های ساله، بی بوونی ئه و کیشوه ره هه لیان نه کردبیت. ئه و

مرۆۋە خاوەن شارستانىيە چى لى گوم بووە لە دارستانەكانى ھىندستان يان لە نىجىرىا؟ تەنانەت خى دەگەيەننە لێيلاندىش، لە باكوور، لەو شەختەستانە بى كۆتاييە، لەو شوێنانەى درندەكان زيندەگى دەكەن، ماسى خاو ھەڭدەلووشن. دەيانەوى ھېشتان كېشوەرىكى ترىش بدۆزنەوە، گواپە دەكەوپتە ناو دەرياي خواروو، يان له هەر شوپننكى تر. ئەو شپتاتىيە بۆچى؟ ھەر چونكە خەڭكى تر واي كردووه؟ ئسيانىيەكان، ئىنگلىزە نەفرەتلىكراوەكان، ھۆلەندىيە ناكەسبەچەكان، ئايا پىۆيستە بكەويە ركابەرى لهگهڵ ئهوانه، له شتێکد که لهبارت دا نيه. کهشتيێکي جهنگي ئاوا ٣٠٠٠٠٠ ليڤرهي تێ دهڃێت، باشه ئەرە چاكە، بەلام لە يېنج دقىقەدا بە تۆيىك نقوومى دەريا دەبىت و تى دەچىت و ھەرگىن نايبينيتهوه، ههمووشى به يارهباجى ئيمه دهكريت. چونكه بهم دواييه جهنابى وهزيرى دارايى، داخوازى دەيەكى ھەموو دەستكەوتەكان دەكات، خۆ ئەگەر ئەو بەش نەدەيت، ھەر ويران بووه، ئاكارى خەلكەكە ھەمووى بووە بە تاوانكارى. بەدبەختى مرۆف لەمە دايە، ھەروەك ياسكال دەلىّت، که نایهویّت له مالهکهی خوّی، لهو شویّنهی که لیّی هاتووه، سهقامگیر بیّت. به لام یاسکال ا مرۆۋنكى مەزن بوو، گولاوى ئەقل بوو، لە راستىدا مافى پىشەگەرەكان بوو، ئىستا كەس لە پياوى وا نايرسنتهوه، ئيستا ئهوان كتيبي هوگنوتهكان و ئينگليزهكان دهخويننهوه، يان خهريكي نووسینی ئەو بابەتانەن، كە گواپە شاكارى زانستین، كە تییاندا ھەموو شتیک دەخەنە ژیر پرسیار، ئيدى چيتر ناگوزهري، ههموو شتيک له ناکاويکدا گوراوه. گوايه ده لين لهم دواييه له يهرداخيک ئاودا، دیویانه جانهوه ری زور بچووک مهله دهکهن، که پیشتر که س نهیدیون، بانگاشهی ئهوه دەكەن، كە گوايە لەمەودوا فەرەنگى، نەخۆشىيەكى ئاساييەو چيتر سزاى خودا نيە بۆ مرۆڤ، گوایه خوداش جیهانی به حهوت روّژ دروست نهکردووهو چهندین ملیوٚن ساڵی ییٚچووه، تا دنیا دروست بووه، خو ئهگهر وا بنت، ئهوا درندهكانيش وهك ئيمهى مروّڤن، ئيمه مندالهكانمان به ههله به خيوده كه ين، چيتريش زهوى خر نيه و به لكو ئه ملا ئه ولاى وه ك شووتى يانه، وه ك ئه وه ي واى لي هاتبیّت، له ههموو بابهتیّک بییچریتهوه و بکولدریتهوهو بونبکریّت و ئهزمایش بکریّت، ئهوهنده بهس نیه، که بگوتریّت، فلانه شت چیهو چبووه، به لکو دهبیّت ئیستا بسه لمینریّت، به باشترین شێوه، به ئامێر و به ژماره، يان به تاقيكردنهوهيهكي گاڵتهجار. ئهو ديترۆت و دى ئالێمبێرت و قۆلتىر و رۆسۆپە، كە بە نووسەرۆكەپان ناودەبەن، ئەو جەنابى خاوەنبىرانە، ئىتر خان و شازادەي ئەو سەردەمەن! بەراستى ئەوانە بۆيان چووە سەر و خۆيان سەپاند، ئاينى فىڭلاوى خۆيان، ھەوەسى نائاسوودەيى خۆيان، ھەروەھا ھەموو ئەو شتانەي ئەوان لەو دنيايە چاويان لى تېر نەدەبوو، بە كورتى: بلاوكردنەوەي ئەو ئاژاوە بى كۆتاييەي، كە لەسەرياندا خول دەخواتەوە، بە

ناو هەموو كۆمەلگادا!تەمەشاى ھەر جېگەيەك دەكەيت، تەنگەتاويە، خەلك كتېب دەخويننەوە، تەنانەت ژنانىش. قەشەكان لە قاوەخانەكان لەسەرچىچكان دانىشتوون. كاتۆكىش بۆلىس ھۆرشىيان بباته سهر و یهکیک له سهرکردهکانیان بخاته بهندیخانه، ئهوجا لایهنگرانیان دهست دهکهن به هاوار و شکاتکاری دهکهن و خان و خانمانی گهوره دهکهونه کار، تا دوای چهند ههفتهیهک ئازاديان دەكەن، يان رەوانەي دەرەوە دەكرين، بۆ ئەو شوينانەي تيياندا بە ئازادى خۆيان ئاژاوهدهگنرن. له دیوهخانه کان باس باسی ئهستنرهناسی و لنکولینه وهی زانستییه، باسی باسکی هیز و نیوتنه باسی ئاواکردنی کهنال و سووری خوین و تیرهی گؤی زهویه یاشا به یاشایهتی خۆي رێگەي ئەوەي داوه، پەكێک لەو تاقپكردنەوه باوانەي لە پێشدا بكەن، جۆرێک لە بروسکهی دهستکرد، ئەوهی پنی دهلین عهلهتریک: له بهرچاوی ههموو دانیشتوانی کوشکی یاشا، مرۆڤێک شتێکی له شووشهیهک خشاندووه، پروشکی ئاگری فری داوه، خهڵک دهڵێن جەنابى ياشا سەرى سورماوه باوەرناكريت، باوكيكى ئاوا گەورە، لودڤيكى بەراستى مەزن، ئەوەي كە چەندىن ساللە بالدىن لە ژېر سايەيدا بە بەختەوەرى ژياوە، رېگەي ئەوەي دابېت ئەو گالتهجاریهی لهبهرچاودا بکهن. به لام ئهوه بیری سهردهمی نوییه، ههموو شتیک به خرایی كۆتايى ديت!چونكه كاتیک كهسیک لافى بلیمهتى لی بدات و به ناماقوولترین شیوه گومان له توانای خودای کلّیسا بکات، کاتیک کهسیک لهسهر ئهو پاشایهتییه که ویستی خودایهو شتیکی که م نیه، یان لهسه ر کهسایه تی پیروزی یاشا قسه نه کات، وه ک ئه وه ی دوو یوستی ساده ی ناو كەتەلۆگى فۆرمەكانى حوكمەت بن و ھەڭبزيردرابن، ئەگەر ھەر ئاوا مرۆف بەرزەفرى بكات، وەك روویداوه، خودی خودا ، که له ههموو کهسیک و له ههموو شتیک به تواناتره، خودی خودا خوی فهراموش بکریت و بی سوود له قهلهم بدریت، بانگاشهی ههموو شتیکی جیددی بکهن، به بی خودا، بیر له رئساکان، له رهوشت و نهریتهکان و بهختهوه ری سهرزهمین بکهنه وه، تهنهاو تهنها به چاوی ئەخلاق و ئەقلى مرۆف، ئۆه خودايه ... ئۆه خودايه! . ئەگەر وابنت ئەوه ھىچ سەير نيه، ههموو شتیک سهرهوژیر بیّت، نهریّتهکان لهناوبچن، مروّقایهتیش خوّی بکات به خاوهنی روّژی قیامهت، دادگای سزا، ئەوەي ئەوان نكۆڭى لى دەكەن. دنياكە زۆر بە خرايى كۆتايى دېّت. ئەستێرە دارژاوەكەي ساڵى ١٦٨١، ئەوەي ئەوان گاڵتەيان يى دەكرد، دەيانگوت ھىچ نيە تەنھا ئەستىرەپەكەو ھىچى تر، ئەوە نىشانەپەكى بەراپى بوو لەلاى خواوە، ئىستا بى گومان دەبىت تىي بگەن، ئەوە نىشانەي ئاوابوونى سەدەپەك بوو، نىشانەي ھاتنى ئەو زەلكاوەي فىكر و سىاسەت و ئاينه بوو، ئەرەى ئەوان بەخۆيان تێيدا نغرۆ بوون و تێ چوون، تەنھا گوڵەزەلكاوێكى بريقەدار و

بۆگەنى وەك پلیسینى تیدا رووااله دیار پەنجەرەكە راوەستا بوو، بالدین، ئەو پیاوە پیرە، بە چاویکی توورهوه تهماشای روزی دهکرد، روزهکه لهم دیوی رووبارهکه بهلاری وهستا بوو. له ژیرهوه كەشتىه بارھەڭگرەكان بە ھێواشى لەسەر رووبارەكە دەخزىن، بەرەو رۆژئاوا بەرەو يۆنت نۆيف و بەرەو بەندەرەكەى بەردەم گەلەرى لۆقەر دوچوون، لەو شوپنەدا ھىچيان يېچەوانەى شەيۆلى رووبارەكە نەدەجوولان، بەلكو قۆلەكەي ترى ئەوبەرى دورگەكەيان دەگرت. لىرە ھەموو كەشتىيەكان لهگهڵ ئاراستهی رووبارهکه دهرۆپشتن، کهشتی خاڵی، کهشتی بارکراو، ههرواش بهلهمی سهوڵدار و كەشتىيە تەختەكانى ماسىگران، ئاوى قاوەيى چلكن و ئاوى كەف زيرين، ھەموو دەرۆيشتن، ھيدى هیّدی، به بهرینی و بی وچان. کاتیّک بالّدین به لاری تهماشای خوارهوهی دهکرد، به دریّژایی دیواری خانووهکه، وا ده هاته بهرچاو که تهورثمی ئاوه که بناغهی پردهکه لهگه ل خوی دهبات، بالدین تووشی سەرەسوورە بوو. ئەوە ھەڭەيەك بوو، كە خانووى سەر يردەكەى كريبوو، ئەرەش دوو ھەڭە بوو كە بەرى رۆژئاواى ھەڭبژاردبوو. ئىتر ھەمىشە ئەو رووبارە بە تەوژمەى لەبەر چاوان بوو، لاى ئەو وەك ئەورە وا بوو، كە خۆى و خانووەكەي ھەموو ئەو سامانەي كە لەچەندىن سالدا بەدەستى ھيناوە، وهک تهورژمی رووبارهکه دهروات، وای دههاته بهرچاو، که ئهو زور پیر و کهنهفت بووهو ناتوانیت خۆى بەرامبەر تەورىمى بەھىزى ئاوەكە رابگرىت. ئەگەر ھەندى جار كارىكى لەبەرى چەيى رووبارهکه ههبووایه، له گهرهکی سۆربۆن، یان له سانت سولییس، ئهوا بهسهر دورگهکهو پردی سانت میشیّلدا نەدەچووە ئەو بەر، بەڵكو ریّگە دریرژهكەی دەگرتە بەر، بەسەر یوٚنت نوٚیف، چونكه ئەو يردە ھىچى لەسەر دروست نەكرابوو، دەيتوانى لەسەرەوە تەماشاى رووبارەكە بكات، ھەر نەبنت بۆ جارنک دەپدىت كە ھەموو تەوژمەكانى رووبارەكە بەرەو ئەو دنن، چەند چركەپەك دەكەوتە خەيالى ئەوەى، كە ئاراستەكانى ژيانى وەرسووراونەتەوە، بازارى گەرم بۆتەوە، خيزانى گەشاوەتەوە، ژنان بەرەو يىرى دىن و يىشوازى لى دەكەن، بوونى، لە جياتى ئەوەى تووشى داخوران بنِّت، زیاد دهکات و یتر دهبنّتبه لام که توزنیک چاوی بهرزتر دهکردهوه، له دووری سهت مەترىك خانووەكەي خۆي دەدىت، بارىك و بلند بەسەرەوەي پردەكەي ئۆشۆنژ قىت ببووەوە، تەماشاي يەنجەرەي ژوورى كارەكەي دەكرد، خۆي دەدىت، كە لەبەر دەم يەنجەرەكە وەستا بوو، خۆى دەدىت كە لەوى تەماشاى دەرەوە دەكات، تەماشاى خوارەوە بۆ رووبارەكە، تەمەشاى تەورىمى رووبارەكە دەكات كە چۆن دوور دەكەوپىتەرە، رەك ئىستا. بەمەش خەرنە خۆشەكەي دەرەوپەۋە، بالدىن كە لەسەر يۆنت ئۆيف ۋەستا بوۋ، دەگەراپەۋە، تەپپوتر لە يېشوۋ، تەپپو ۋەك ئیستای، پشتی له پهنجه ره که ده کرد و تهمه شای میزی نووسینه که ی ده کرد، دهچوو داده نیشت. شووشه عەترەكەى پليسىينى بەرامبەر دانرابوو. شلەكەى ناوى بەرامبەر تىشكى رۆژ بە رەنگىكى قارەيى زىرىن دەدرەوشايەرە، ساف، بى ئەرەى كەمترىن خلّت و لىللىي تىدا بىت. زۆر بى گوناه دەكەرتە بەرچاران، رەك چايىكى رۆشن، بەلام جگە لە پىنجىيەكى ئەلكھول، پىنجىيەكى ئەلكھول، پىنجىيەكى تىدكەلەيەكى پى نەپىنى تىدا بوو، ئەر تىكەللە توانىيبورى تەراوى شارىكى تورشى ھەلچورى بكات. ئەر تىكەللەش لەرانە بور، لە سى يان لە سى ماددەى جياراز پىكھاتبىت، كە بە رىردى جيا جياى ديارىكرار تىكەللى يەكتركرارن، رىردەكان چەند بە چەندن، بى ژمار شىمانە ھەيە، ئەر پىنجىيەكەى رۆحى عەترەكە بور، بى ئەرەي لە رىگەي عەترىكەرە قسە لەگەل رۆحى ئەر بازرگانە خوينساردە، بىلىسىيى بكەيت، دەبورايە پەردە لەسەر پىكھاتەي ئەر عەترە ھەلىدەيتەرە.

بالدین به ئاگایی و ههستیارییهوه بوزی بونه کهی ده کرد، جالوزینی په نجه ره که که میک هینابووه خواره وه، چونکه تیشکی روز کاریگه ری له هه موو مادده یه کی بونیی و چپی هه موو بونیکی ناسک ده کات. ده سپی پاکی له چه کمه جهی میزه کهی هینا ده ره وه و ده قه کانی کرده وه، پاشان ده مه وانه ی شووشه کهی به سووکی باداو شووشه کهی کرده وه. لهم کاته دا ته واو سه ری خوّی له شووشه که دوور خستبووه وه، لالووتی خوّی هینابووه باریه ک، چونکه خوانه خواسته، نهیده ویست یه کسه ر بکه ویّته به رکاریگه ری بوزی بوزی شووشه که، پیویسته عه تر له باری هه وایی و له باری کرانه وه بوزی بکریّت، هه رگیز نابیّت له باری چپیدا بون بکریّت. چه ند دلوّپه یه کی داچوّپانده سه رکارنه وه بوزی بوزی می بوزی بوزی به کرده وی بوزی دورباره پفی کرده ده ره وه بار به کورتی و یه که دوای یه کی بوزه کهی هه لمری و موک پوشر و بوزی کرده وه به کورتی و یه که دوای یه کی بوزه کهی هه لمری کرده وه به کورتی دیسان سی جاری تر وه کی پیشو و بوزی کرده وه به کوتاییشدا به هه ناسه یه کی نه فه سی راگرت، دیسان سی جاری تر وه کی پیشو و بوزی کرده وه به کوتاییشدا به هه ناسه یه کی فه فول بوزه که که دوار پاگرتنی، دیسان سی جاری تر وه کی پیشو و بوزی کرده وه به کوتاییشدا به هه ناسه یه که قوول بوزه که که هه لمرثی، به و هه ناسه وی هی مه لمرثی، به وه ها سه قووله شی هیواش هیواش هیواش هیواش به کوتاییشدا به هه ناسه یه که قوول بوزه که که ها لموری به کورتی و به کورت که دو بوزه که کوتاییشدا به که کوتاییشد که کوتاییشد که که خور بوزه که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که که که که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتاییشد که کوتایی که کوتاییشد که کوتایی که کوتاید که کوتایی که کوتایی که کوتایی که کوتایی که کوتای کو

دایه وه ، وه ک چۆن به سهر پلیکانه یه کی دریزی راست بخزیته خواره ئاوا . ده سته سره که ی فریدایه سهر میزه که ، کشایه دواوه و پشتی خوی خسته سهر پشتوکی کورسییه که ی .

عەترەكە عەترىكى بى تام باش بوو. بە داخەوە ئەو پلىسىيد ناكەسبەچەيە، خاوەن بەھرە بوو، تواناى ھەبوو. با گلەيى لە خوا بكرىت، ئەو پياوە وەستايىك بوو بى خۆى، ئەگەر ھەزاران جارىش، ھىچى نەخوىندبىت! بالدىن خۆزگەى دەخواست كە ئەم عەترە بەرھەمى خۆى بووايە، ئەو "ئامۆر و پسوشە". شوونى ھىچ شتىكى نويى پىوە دىار نەبوو. بىنىكى بى ئەملا ئەولا كلاسىك بوو، خى و ھارمۆن. لەگەل ئەوەش كارىگەرىيكى نويى ھەبوو. تازە، بەلام نەك زەق و بە زرىق و

باق، گولاوی. بهلام نهک سادهو سهرهتایی. قوولایی ههبوو، قوولاییکی پرشنگداری، سهقامگرتووی، پری قاوه یی تیر، بهلام پری و تیرپیه کهی کهمیکیشی لی زیاد نهبوو.

بالْدین وهک بلّیی به سهنگینی ههستایه وه، جاریّکی تر دهسه سره که ی ههلّگرت و بردیه ژیر لووتی خوّی. "شتیّکی عهجاییه، عهجاییه" منه منیّکی لّیوه هات. به ئیشتیاوه بوّنی ده کرد: "رهنگ و بوّنیکی روّناکی ههیه، سووک، ناسک، وهک ئاواز وایه، یه کسه ر زهوقیّکی خوّش ده داته پیاو... قسه ی قوّی، زهوقیّکی خوّش!" دهسته سره که ی به تووره یی توردایه وه سه ر میّزه که، پشتی خوّی تی کردو چووه گوشه یه کی پشته وهی ژووره که، وهک ئه وهی شهرمی له و حه ماسه ته ی کردبیّته وه .

شەرمەزاريە! بەو پياھەلگوتنانە ھەلبخەلەتنىت! "وەک ئاوازىك، رۆناك، عەجايب. زەوقى خۆش" قسەى ھىچ! قسەى مندالان" كارىگەرىىكى ساتەوەختى، دەردە پىرى. بارىكى دەروونى.

لەوانەيە كارىگەرى بەشە پاشماوەى ئىتالىياىى بىت لە جەستەت. لە كاتى بىندكردىدا حوكم مەدە، ئەوە رىساى يەكەمىنە، ھەى بالدىن سەر پىرەمەر! بىن بكە كاتىكى تى خەرىكى بىزنكردىنىت، ئەو كاتەش حوكم بدە، كە بىنت كرد! "ئامۆر و پسوشە" عەترىكى ساغلەم نيە. تەنها بەرھەمىىكى سەركەوتووە. تىكەلەيەكى دەسترەنگىنى بەرھەمى چەند كارىكى ترە، ئەگەر نەلىيىن كارىكى كويرانەيە. جگە لە كارى كويرانەش پتر لە كەسىنكى وەكى پلىسىيى چاوەروان ناكرىت. بىرگومان نموونەيەكى وەكى پلىسىيى ناتوانىت چەند دانە عەترىكى بەرھەم. ئەو كابرايە باشترىن تواناى چاوبگىركردنى خەلكى ھەيە، بە ھارمىزىيىكى تەواو، ھەستى بىزىكردن سىر دەكات، ئەو مرۆۋە گورگىكە لە پىستى مەپ و ھونەرى كلاسىكى بىزىكارى، بە يەكى وشە: چەپەلىكى ئەورەردارە. ئەومش خراپترە لە گالىتەكردن بە ئاين.

به لام تق، بالدین، ریّگهنادهیت سه ره روّت بکه ن. ته نها ئه وه نه بیّت له ژیّر کاریگه ری ئه و مادده دهستکرده، چه ند چاوتروکانیّک تووشی هه لّچوون بوویت. به لام ده زانیت، دوای سه عاتیّک ئه و مادده یه چ بوّنیّکی لی دیّت، کاتیّک پیّکهاته فریوه کانی بلّوبوونه وه و مادده بنچینه که ی مایه وه ؟ یان ئه مرق ئیّواره چ بوّنیّکی لی دیّت، کاتیّک بوّنی ئه و پیّکاهاته تاریک و گرانانه ده رکه وتن، که ئیّستا که و توونه ته ژیّر په رده جوانه کانی گولّ ؟ چاوه روان که بالّدین! چاوه روان که ادووه مین ریّسا پیّمان ده لیّت: عه تر له ناو کاتدا ده ژیت، ده می لاوی، ده می پیری هه یه نهگه ر له هه رسی قوناغی ته مه نی هه مان بوّنی خوّشی بلّوکرده وه ، ئه وا نه وا عه تره سه رکه و تووه ، نه دی چهندین جار تووشی ئه وه نه هاتووین، بلاوکرده وه ، نه وا نه و عه تره سه رکه و تووه ، نه دی چهندین جار تووشی ئه وه نه هاتووین، بلاوکرده وه ، نه وا نه و اقیکردنه وه یه که می بونیّکی زوّر خوّشی لی هاتووه ، دوای

ئيمه دەبىنىن. چۆن تەورىكى تىژ دار يارچە يارچە وورد دەكات، كەپووى ئىمەش عەترەكەي يليسيي ئاوا يارچه يارچه شي دهكاتهوه . ئهوجا ئاشكرا دهبيّت، كه ئهو بهناو بونه سيحراويه، به ریگاییکی زور ئاسایی و کون و ناسراو، هاتوته ئارا. ئیمهی، بالدین، عهترساز، یهرده لهسهر رووی راستى ئەو پلیسییه سرکه تیکه لکاره هه لده دهینه وه . ئیمه دهمامکی سهر رووی ناشیرینی لاده بهین و بق ئەو نوپخوازانە دەيسەلمينن كە يىرە يىشەگەرەكان چيان لەباردايە. كتومت، سەت لە سەت وهک خوّی تیکه لی ده که م، وهک عه تره مودیله که ی. عه تره که ی ئه و به ده ستی ئیمه به نوییی دیته ئارا، سەت لە سەت وەک خۆى كۆپى دەكەم، بە شىوەپەك تاژىش نەتوانىت لە بۆنەكەي ئەوى جودابكاتهوه، نهخير! ئهوه بن ئيمه بهس نيه! ئيمه زوّر باشتريشي دهكهين! ئيمه ههلهكاني دەسەلمپنین و وەلایان دەنئین، بەو شیوەیه دەخەینە ناو كەللەی: تۆ كابرایەكى بى بەھرەى ساختەچىت يلىسىنى! تۆ دەلەكىكى بۆگەنى! تۆ تەنھا كابرايىكى نارەسەن و يەروەردەنەكراوى، كەوتوپتە ناو پېشەگەران، دەنا تۆ ھېچ نېتادەي ئېستا دەس بكە بەكار! بالدىن! لووتى خۆت تېژ بكهو بۆن بكه، بن ئەوەى خۆت به كەم بنته بەرچاو! بۆن به ينى ريساكانى ھونەر شى دەكرىتەوە، تا ئەمرۆ ئىوارە دەبىت فۆرمەلەي يىكھاتەكەي بخەيتە دەستى خۆت! گەراوە لاي میزه کهی و خوی خسته وه سهر کورسییه کهی، کاغه زیک و مهره که ب و دهسته سریکی تازه ی هینا دەرەوه، ھەمووى لە شوپنى خۆى داناو دەستى كرد بە كارى شېكردنەوه. كارەكەشى ئاوا دەكرد، دەستەسرە به عەتر تەرەكەي بە خيرايي بە ژير لووتى خۆيدا رەت دەكرد و دوورى دەخستەوە، بق ئەوەي لە ھەورەبقنى عەترەكە يىكھاتەيەك بناسىتەوە، جا بى ئەوەي بھىلىت بقنى تىكەللە ئالۆزەكە خەيالىي يەرت بكات، بە باسكى كراۋە دەستەسرەكەي لە خۆي دوور دەكردەۋە، ئەوسا بە یه ناوی ئه و پیکهاتهی دهنووسی، که له لووتی گیر دهبوو، پاشان دیسان به خیرایی دەستەسرەكەي بەلاي لووتى دادەھينايەوە، تا يېكھاتەيەكى ترى لەلووت گير بيت، بەو شيوەيە بەردەوام بوو... دوو دهمژمیّر بی وچان خهریکی کار بوو. جار له دوای جار خیّرا تر دهجوولآیهوه، خیّراتر خامهکهی لهسهر کاغهزهکه دهخشاند، جار له دوای جار، له شووشهکهوه پتر عهتری دهپژانده سهر دهسته سرهکهی و دهیبرده ژیّر لووتی.

ئیتر وای لی هات هیچی تری بون نهده کرد، له میژ بوو به هه لمژینی پیکهاته ئیتیرییه کان به نج بببوو، ته نانه ت له بیری چوو بووه وه، که ئامانجی تاقیکردنه وه کهی چیه و خه ریکی شیکردنه وه ی چیه و زانی که هیچ ماناییکی نیه، له و کاره به رده وام بیت هه رگیز ناتوانیت بگاته ئه وه ی بزانیت به و عه تریکه تو وه ی پیکهاتو وه، ئه میون ئه وه هیچ، به لام به یانی ئه گه ر خوا حه زبکات، لووتی بیته وه سه ر باری خوی، ئه گه ر نا به یانیش هه ر هیچ، ئه و هه رگیز شاره زای ئه و بونه نه ده بوده و شیکردنه وه ی عه تریک بو ئه و کاریکی ناخوش و دژوار بوو، تیکه له یه کی باش یان که میک باش تیکه لکراو، به ته وای شی بکه یته وه، بو یه که یه که یه که ی پیکهاته کانی . ئیتر ئه وه لای ئه و گرنگ نه بوو، چیتریش نه یه دو و کار و بکات .

به لام ئەوەندەى ئەو كارە كردبوو، ھەزاران جار ئەو جووللە جووللەى كردبوو، وەك مەكىنەيەك بە دەست خۆى نەبوو، دەستەكانى دەجوولان، دەستەسىپەكەى بە عەتر دەكردو رايدەتەكاند و بە پەلە بە ئۆر لووتى خۆى دادەھننا، بە شىۆويەكى مىكانىكى لەگەل ھەر جارىك راتەكاندنى دەستەسىپەكە ۋەمىكى بۆنى ھەلدەمئىيە ناو سىينگى خۆى. تا لووتى خۆى لەو چەرمەسەريە رزگار كرد، لووتى لە ناوەوە تووشى حەساسىيەت بوو، ئاوسا، وەك ئەوەى بە تۆپەلايك شەمى لووتيان گرتبيت. ئىتر ھەر نەيدەتوانى ھىچ بۆن بكات، بە ئاستەم ھەناسەى بۆ دەدرا. وەك ئەوەى تووشى چەسيويكى قورس ھاتبيت، ئاوا لووتى گىرا بوو، دلۆپە فرمىسكى ورد ورد لە گۆشەى چاوەكانى قەتىس مابوون. زۆر سوپاس بۆ خوداى ئاسمان! ئىستا دەيتوانى بە ويژدانى ئاسوودەوە واز بېنىت. ئىتر ئەو ئەركى خۆى جىنبەجى كردبوو، ھەموو ھىزى خۆى خستبووە كار، ھەموو

هیچ کهسێک بۆی نیه له توانای خوّتت پتر لێ داوا بکات. ئیتر کاتی پشووه. سبهینێ زوو دهنێریت، پلیسیێ شووشهیهکی گهورهی "ئامۆر و پسوشه"ی بۆ بنێرێت و پێسته ئیسپانییهکهی پێ بۆندار دهکهیت بۆ جهنابی گراف ڤێرهامۆنت، چۆنی ویستووه، ئاوها. ئهوجا جانتاکهی دێنێت و سابوونه کۆنهکانی دهخاته ناو، ههروهها کرێم و پۆدرهو مهرههمهکانیش، پیاسهی خوٚی بۆدیوهخانی خاتوونه به ساڵچووهکان دهکات. ئهوجا روٚژێکیش دێت دوا پیره خاتوون کوٚچی دوایی دهکات و، بهوهش موشتهریهکانی به یهگجاری کوٚتاییان دێت. ئهوسا خوٚشی پیر دهبێت و پهکی دهکهوێت، ناچار دهبێت خانووهکهی بفروٚشێت، بیفروٚشێته پلیسیێ، یان به یهکێک لهو بازرگانه تماعکارانه، لهوانهیه چهند ههزار لیرهیهکی پێ وهربگرێت. ئهوجا کهلوپهلهکانی بخاته یهک دوو جانتا و لهگهڵ ژنهکهی، ئهگهر تا ئهو کاته بمێنێت، سهفهر بکهن بو ئیتالیا. جا ئهگهر له پێگا خانویکی بچکوڵه بوخویان دهکوپێت، ئینجا کهنگینێ خوا حهز بکات، جوٚزیف باڵدین گهورهترین خانویکی بچکوڵه بوخویان دهکوپێت، ئینجا کهنگینێ خوا حهز بکات، جوزیف باڵدین گهورهترین خانوی پاریس، زور به ههژاری لهوێ دهمرێ، ئهوهی خواش حهز بکات، جوزیف باڵدین گهورهترین

دەمەوانەى شووشەكەى داخستەوە، خامەكەى دانا، بۆ دواجار بە دەستەسپە عەتراويەكە تەويّلى خۆى سرپەوە. ھەستى بە فىندكى بەھەلمبوونى ئەلكھول كردو ھىچى تر. ئەوجا رۆژ ئاوا بوو.

بالدین قیت بووهوه . جالۆزینه که ی کردهوه ، جهسته ی تا ئه ژنو ی له تاریکی ئیواره نقووم بوو ، له شخه لیک کو ژاوه ی دوای سووتان ده برژایه وه . دوا روزناکی سووری روژی له پشته وه ی لوقه ر ده دیت ، هه روه هاش روزناکی چراکان له سه ر بانه جزیرییه کانی شار ، که له ژیره وه ی رووباره که وه ک زیر ده بریسکانه وه ، ئیتر که شتییه کان له به رچاو گوم ببوون . باییکی فیننک هه لی کرد ، بایه که ده یدا له رووباره که ، به شه پولی ورد ورد ئاوه که ی هینابووه له ره ، رووی ئاوه که ی وه ک پووله که ی پشتی ماسی ده بریسکانده وه ، ده تگوت ملیونان لیره ی زیرت فری داوه ته ناوه که ، بالدین بو چه ند چرکه یه کاراسته ی ئاوه که ی به پیچه وانه ها ته به رچاو ، شه پوله کان وه ک لافاویک زیری یا راو به ره و لای ئه و ده هات .

چاوهکانی بالدین شیدار و خهمبار بوون. ساته وه ختیک به ئارامی وهستا، ته ماشای ئه و وینه جوانه ی ده کرد. پاشان له ناکاو په نجه ره که ی ئاوه لا کرد، هه ردوو بالی په نجه ره کهی به به رینی کرده وه، تا هیزی هه بوو، به که وانه یه کی گه وره شووشه عه تره کهی پلیسییی تووپ هه لادایه خواره وه. دیتی که چون شووشه که شلپه ی هات و به ر رووی ئاوه که که وت، بو چاو قوچانیک پووی بریسکاوه ی ئاوه که ی شیواند.

باییّک هه لّی کرده ژوورهوه بالّدین ههناسه یه کی هه لّمژی و هه ستی به نیشتنه وه ی ئاوساوی لووتی کرد . ئه وجا په نجه ره که داخست . نزیکه هه ر له هه مان چرکه دا، له ناکاو بوو به شه و، شهویّکی ته واو . دیمه نی وه ک زیّر تریسکاوه ی شار و رووباره که به ستی ، بوو به تاریکییّکی برّری خوّله میّشیی . به جاریّک ژووره که سارد و سر هه لّگه پا . هیشتان بالّدین به هه مان باری پیشوو ، له جینی خوّی وه ستا بوو ، له په نجه ره که وه چاوی به ره و ده ره وه له ئه بلّه ق مابوو . "من به یانی نانیّرمه لای پلیسیی " ئه مه ی و ت و به هه ردوو ده ستی باوه شی کرده پشتوّکی کورسیه که ی ، "من ئه مه ناکه م . به یانیش پیاسه که ی دیوه خان ناکه م . به لکو به یانی ده چم بوّلای دادنووس ، خانوو و دووکانه که م ده فروّشم ، من ئه وه ده که م و برایه وه!" .

نیشانه یه کی بۆمه له رزه ئاسای لاملیی له ده موچاویدا ده رکه و تا به نکاو پا هه ستی به به خته وه رینکی زوّر کرد. دیسان ببووه و به بالدینه کوّنه لاوه که ی جاران، که ل و ئازا وه ک سه رده می زوو، رووبه پرووی چاره نووس ده وه ستا، هه رچه نده ئه مجاره رووبه پرووبوونه وه کهی ته نها کشانه وه برو. جا ئه گه ریش وابو و! خوّ چیتری بو نه ماوه ته وه خودا کاتی باش و خراب به به نده ی خوّی ده به خشی، به لام خودا نایه ویّت ئیّمه له کاته خرابه کاندا ده ست به کرووزانه وه و پاپانه وه بکه ین، به لکو ده بیّت میّرانه خوّمان بپاریّزین. خودا نیشانه یه کی پیشاندا. دیمه نی هه لخه له تنینی وه ک خویّن سووری زیّرینی شار ئاگادار کردنه وه یه ک بوو: شتیک بلّی بالّدین، تا دره نگ نه بووه! هیشتان خانووه که ت له شویّنی خوّی ماوه، هیشتان عه مباره که ت پره، هیشتان ده توانیت پاره یه کی باش له بازرگانییه دوّ پاوه که ت، وه ربگریت. هیشتان بپیاره کان له ده ستی خوّتن. ده توانیت به شه ره فه مه نازندی خاکی له شاری میسینا به ره و پیری بچیت، راسته نه وه نامانجی ژیانت نه بوو، به لام نه وه شه ره فه مدانه تروی و کالتوّ و پلیسیی ناهه نگ بگیّ پن. جوّزیّف بالّدین مه یدانیان بوّ چوّل ده کات. به لام ه به نازادی خوّیه ی و مل که چ ناکات!

بالدین ژیانی خوی گوری و ههستی به خوشییه کی زور کرد. ئیستا دهچیته سهرهوه بو لای ژنهکهی، لهو بریارهی خوی ئاگاداری دهکاتهوه، یاشان دهچینته ئهوبهر بق زیارهتی نوتریدام، موّمیک دادهگیرسیننیت و، سویاسی خودا دهکات، بق ئهو بهزهیی و رینمایی و ئهو هیزه زورهی که بهمی بهخشي، به جۆزىف بالدين. نزيكه وەك لاوێك، به جۆشەوە، بارۆكەكەي له بەروانكەكەي ھێنا دەرەوەو خستیه سەر سەرە رووتاوەكەي خۆي، پرى دا چراكه، كە لەسەر ميزى نووسینەكە داندرا بوو، ژووری کارهکهی بهجیهیشت. تازه مۆمی مۆمدانی ژووری پلیکانهکهی داگیرساندبوو، تا ریّگای خۆى بۆ چوونەسەرەوەى رۆناك بكاتەوە، كە لە خوارەوە لە نهۆمى زەمىنى گويى لە زەنگى دەرگا بوو. ئەوە دەنگى زەنگولە جوانە ئىرانيەكەي دەرگاي فرۆشگاكەي نەبوو، بەلكو زرنگەي دەروازەي خزمهتگوزاری پهیک بوو، زرهنگهیهکی ناخوش، ئهو ههمیشه به دهنگی ئهو زرنگهیه بیزار دهبوو. زۆرجار ویستبووی ئەو زەنگوله لا ببات، زەنگولەيەكى دەنگسازگارترى لە جنگە قايم بكات، بەلام هەمىشە لەبەر خەرجى دلى نەدەھات، لەم كاتەدا لە ھىكرا ھاتە خەيالى، ئىستا ئەوە گرنگ نيە، ئەو زەنگە ناخۆشەو ھەموو خانووەكەى يېكەوە لەگەڵ يەك دەفرۆشىنت. با ئەوەى دواى من دەيكريت خەمى لى بخوات!دىسان زەنگەكە زرنگايەوە . گويى خۆى بەرەو خوارەوە قولاغ كرد. دەبيّت چينير ئيستا دوركانەكەى بەجى ھيشتبيت. ئەرە كچە خزمەتچىيەكەش نيە، ھاتبيّت خۆى ماندوو كردبيّت. ئيتر بالّدين خوّى چووه خوارهوه، دهرگاكه بكاتهوه، كيلوّني دهرگاكهي راكيشا، دەرگا قورسەكەي كردەوه، ھىچ ديار نەبوو. تارىكى رۆناكى مۆمەكەي بە تەواوى قووت دابوو. ياشان هيدى هيدى تارماييكى هاته بهرچاو، منداليك يان لاويكى ورديله بوو، شتيكى له باوهش گرتبوو.

^{- &}quot;چيت دهوێ؟"

^{- &}quot;مایتری گریمال منی ناردووه، پیستی بزنم بو هیناوی" تارماییه که مه ی گوت و ههندیک هاته پیشهوه و به بازووی کراوهی ههندیک چهرمی لهسهریه ککه له کهبووی بو هینا پیشهوه لهبه ر روناکی مومه که بالدین توانی دهموچاوی لاویک ببینیت، دووچاوی ترسنوکی چاوه روان، لاویکی مهلوول وه ک ئهوه ی خوی له پشتی بازووه کانی شاردبیته وه و چاوه روانی لیدان بکات که و لاوه گرینوی بوو.

چەرمى بزن بۆ پێستى ئيسپانى! باڵدىن ھاتەوھ بىرى. چەند رۆژێک لەمەوبەر لاى گرىمال رايسپاردبووكە ئەو پێستانەى بۆ بێت، چەرمێكى نەرمى سرپىنەوھ، بۆ كەرەسەكانى نووسىنى گراف قێرھامۆنت، ھەر پارچەى بە پازدە فرانك. بەلام لە راستىدا ئىتر پێوستى بەم چەرمانە نەمابوو، دەيتوانى پارەكەى بۆ خۆى پاشەكەوت بكات. لە لايێكى تر ئەگەر ئاوا، سووك و سانا، لاوەكە رەوان بكاتەوه…؟ كۆ دەزانێت ئاكامى ئەمە چى دەبێت، سەرەنجامێكى نەگونجاوى لۆ ناكەوێتەوە، لەوانەيە خەلك قسە بكەن، قسەوقسەلۆك بێتە كايەوە: چىتر بالدين جێى باوەڕ نيە، بالدين هيچ كارى تر وەرناگرێت، بالدين ئيفلاسى كردووه ... ئەوەش شتێكى باش نيە، نەخێر، ئەخێر، شتێكى ئاوا نرخى فرۆشگاكەشى دەشكێنێت. باشترە ئەو پێستەبزنە بێ سوودانە وەربگرێت. يێى ناوێ لەو ناوەختە كەس بەرە بزانێت، كە بالدين ژيانى خۆى گۆريوە.

- "وهره ژوورهوه!"

ریّگهی لاوهکهی دا بچیّته ژوورهوه، چوون بق ناو فرقشگاکه، بالّدین به خوّی و چراکهی دهستی به پیّشی کهوت، گریّنویش به خوّو به چهرمهکانی دهستی له دواوهی دهرقیشت. ئهوه یه کهمین جاری بوو، گریّنوی له ژیانیدا پیّ بخاته ناو فرقشگاییّکی عهترسازی، شویّنیّک که بیّنه کان تیّیدا شتیّکی ناموّو لاوهکی نهبوون، بهلّکو به تهواوی کهرهسهی ناوهندی و سهره کی بایه خپیدان بوون. بیّگومان ئهو ئاشنای ههموو فرقشگاکانی عهتر و داو و دهرمانی شاره که ببوو، به دریّژایی چهندین شهو، لهبهر دهم ئهو دوکان و بازارانه وهستا بوو، لووتی خوّی ژهنیبووه ناو دری دروزه کانیان. ههموو ئهو بونانهی دهناسی، که لهو شاره بازرگانی پیّوه دهکرا، له ناوهوهی خوّیدا زورجاران چهندین عهتری زوّر بونخوّشی لیّ سازکردبوون. بوّیه هیچ شتیّکی نویّ چاوه پوانی ئهوی نهده کرد. به لام وهک مندالیّک که ئاشقی موسیقا بیّت، دلّی بوّ ئهوه لیّ دهدا، که له نزیکهوه نورکیسترایییّک ببینیّت، یان جاریّک بچیّته کلیّساییک بهسهر سهکوّی تاقهکان بکهویّت و به چاوی خوّی نورگله حهشاردراوهکان ببینیّت، گریّنوی ئاوا له ناوهوه دهسووتا، بوّ دیتنی عهترخانهیهک، خوّی نورگله حهشاردراوهکان ببینیّت، گریّنوی ئاوا له ناوهوه دهسووتا، بوّ دیتنی عهترخانهیهک، خوّی نورگله حه بیستبووی چهرم بو فروشگای بالّدین دهنیّردریّت، ههموو ههولیّکی دابوو، بوّ نهوهی بوّیهه که بیستبووی چهرم بو فروشگای بالّدین دهنیّردریّت، ههموو ههولیّکی دابوو، بوّ نهوهی

ريِّگەي بدەن، ئەو ئەو ئەركە بخاتە ئەستۆي خۆي. ئيستاش وا لە ناو فرۆشگاكەي بالدين وەستا بوو، لهو شوینهی یاریس، که زورترین ژمارهی یاراوی بونهکان له ژووریکی تهنگ کوکرابوونهوه. لهبهر رۆناكى كزى مۆمەكە چى واى به چاو نەدەدىت، تەنھا كەمنىك سىببەرى كانتۆر و تەرازووەكەى دەدىت، دوو ماسىگرەكەى سەر حەوزەكەشى دەدىت، كورسىيك بۆ موشتەريان، ههرزاله تاریکهکانی یال دیوار، دیدیکی خیرای گۆزهو بهرمیل و ئامیره سفرهکان و رهچیته سییه کانی سهر شووشه و کهموو له و قایز که کان، یتریشی لهوه بون نه ده کرد، که ده میک بوو لەدەرەوە لەسەر جادە بۆنى كردبوون. بەلام يەكسەر ھەستى بەوە كرد، كە لەو ژوورانەدا كاريكى جیددی له ئارادایه، وهک بلیّن جیددییهت و به ههندوهرگرتنیکی پیروّز، ئهگهر وشهی "پیروّز" لای گرینوی ماناییکی ههبووبیت، ئهو ههستی به بهههندوهرگرتنیکی سارد کرد، هوشیاری پیشهگهریی، سيماي وشكى بازرگانى، لەسەر مۆبيل و ھەموو ئاميرەكان، لەسەر كەموولەو شووشەو قايۆكەكان، چەسپ ببوون. كاتنك گرينوى له يشت بالدين، نهخير له سيبهرى بالدين دەرۆيشت، چونكه بالدین خوّی بهوه ماندوو نهکرد ئهو بخاته بهر روناکی، بیری ئهوه ی بوّ هات، که ئهو سهر بیّرهیهو بق ئيره باشه، جگه لهم شوينه ئهو سهر به هيچ شويننكي تر نيه، ئيتر ليره دهمينيتهوهو، ليرهوه دنیا به چهنگالی خوی راو دهکات. دیاره ئهمه بق ئهو خهیالیکی بیباکانهی نائاسایی بوو. هیچ شتیک نهبوو، ههر بهراستی هیچ شتیک نهبوو، بق ئهوهی ریگه خوش بکات شاگردیکی دهباغچی نه ناس و نه دیده، که که س نازانیّت له کی هاتووه، بی پهیوه ندی و بی بیمه، بی که مترین شویّن و یایه، هیوای ئهوه بخوازیّت، یی بخاته ناو بهناویانگترین فروّشگای عهتر و مادده بوّنییهکانی شاری یاریس. لهوهش کهمتر، وهک ئیمه دهزانین، ههلوهشاندنهوهی ئهو بازرگانییه، شتیک بوو بریاری لەسەر درابوو، برابووەوە. بەلام ئەو بىرە تەنھا ھىوايىكى رووت نەبوو، بە ئەندىشەى بىباكى گرینوی داهاتبیّت، به لکو ئهمه خهیالیّک بوو، له ییناوی دوزینه وهی زانینیّک. دهیزانی، ئهو تهنها هەر ئەوەندە ئەو فرۆشگايە جى دەھىلىنىت، تا دەچىت جلوبەرگەكانى لاي گرىمال دەھىنىت بۆ ئىرەو چيتريش نا. گەنەكە خوينى كەوتبووە جۆش. چەندىن ساڵ بوو كر كەوتبوو، چووبووە ناو قۆزاغەي خۆى و چاوەروانى دەكرد. ئىستاش دەيويست بە بى باكى، بى ھيوا خۆى بداتە دەستى قەدەر، ھەر بۆيەشە ئاوا زۆر بى منەت و دلنيا بوو بەناو فرۆشگاكەدا گەرا. بالدىن دەرگاى ژوورى یشته وهی ئاوه لا کرد، به شیکی ئه و ژوورهی وه ک عهمبار و، به شیکی وه ک تاقیگه به کارده هینا، سابوونی تیدا ده کولاند و کریمی تیدا تیکه ل به یه ک ده کردو گولاو و ناوه بونداره کانی له شووشه ی زل زلی زگ گهوره تیکهل به یهکتری دهکرد.

"ئا لەوپۆوە!" بالدین ئەمەی گوت و ئاماژەی بۆ سەر میزە گەورەكەی بەر يەنجەرە كرد، "لەوي دايبني!" گرینوی له سیبهری بالدین هاته دهرهوه، چهرمه کهی خسته سهر میزه که، به خیرایی گهرایهوه دواوه، له نيّواني بالّدين و دهرگاكه وهستا. بالّدين كهميّك وهستا. موّمهكهي كهميّك لادابووه لاوه، نەورەكا دلۆپە تواۋەكانى بكەونە سەر مىزدەكە، يشتى پەنجەكانى بە روۋى لوۋسى يىستەكەدا داهینا . یاشان ییسته که ی وه رگیرا، دهستی به رووه نهرم و که میک زبره که ی لای ناوه وه ی داهینا . ئەو چەرمە چەرمىكى زۆر باش بوو. وەك ئەوە وابوو، كە بۆ پىستى ئىسپانى خۆش كرابىت. ئەوە له وشککردنهوهدا گرژنابیت و ناچیتهوه باریهک، ئهگهر داردهقیشی یی دابینی، زوو دیتهوه باری خۆى، كاتىك چەرمەكەى خستە نىوان پەنجەى گەورەو پەنجەى شادومانى، يەكسەر ھەستى بەوەش كرد، كە ئەو چەرمە پينج تا شەش سالان بۆن لەخۆيدا رادەگريت. ئەوە چەرمىكى زۆر زۆر باش بوو. لەوانەيە يەنجەوانەي لى دروست بكات، دوو سى جووت بۆ خۆى و سى جووتىش بۆ ژنه کهی، بق سهفه ری میسینا دهستی خوی کیشایه وه . به ههستیاریه وه تهمه شای میزی کاره کهی دەكرد: ئەو شتانەي سەرى، بۆتەكەيەك بۆ تىكەلكردنى بۆنەكان، يلاتىكى شووشە بۆ وشککردنهوه، جامیک بر تیکه لکردنی رهنگهکان، دهسکه هاونیک و کهوچکیک، فلچهیهک و داردهق و مەقەسىكى. وەك ئەوە وابوو شتەكان تەنھا بە ھۆى تارىكى خەوتبن، بەيانى ھەموو واگادىن و زيندوو دەبنەوه، لەوانەيە ييويست بيت ميزەكە لەگەل خۆى ببات بۆ ميسينا؟ ھەندىك لە ئامرازه کانیش...؟ لهسه رئه و میّزه داده نیشت و زوّر باش کاری لهسه ر ده کرد . له داری به روو سازکرابوو، پیچکهکانیشی ههر له داری بهروو بوون، به دریزی داندرابوو، نهدهجوولاو هیچ شتیکی لەسەر نە دەلەقى، نە ھىچ ترشىك، نە ھىچ رۆنىك، نە ھىچ دەمە چەقۆيەك كارى لى نەدەكرد. به لام ئەو میزه لهگه ل خوی بباته میسینا، ئەوه یارەپه کی باشی تی دەچیت! ئەگەریش به کهشتی بىبات! بۆيەشە سبەينى مێزەكەش دەڧرۆشرێت، سبەێنى دەيڧرۆشرێت، بە ھەموو ئەو شتانەي سەرو بن و تەنىشتىيەوە، ھەمووى دەفرۆشرىن! ئەوجا ئەو، بالدىن، ھەرچەندە راستە دلايكى ناسكى ھەيە، بەلام كەسايەتىپكى بە ھېزىشى ھەيە، بۆيەشە ھەر چەندە زۆرى لا دژوار بوو، بەلام برياره که ی خوّی جیّبه جیّ ده کات، به چاوی به فرمیّسکه وه ههموو شته کان دهفروّشیّت، سهرهرای ئەرەش ھەر دەيانفرۆشنىت، چونكە دەزاننىت ئەرە كارىكى راستە، ئەو نىشانى دىوە. خۆى وهرسووراندهوه، تا بروات. مروّقه لاواز و يوته که له ناو دهرگاکه وهستا بوو، ئهوی ههر لهبير چوو بوو. ئەوجا روى تى كرد: "باشە! لە زمانى منەوە بە وەستا بلّى، يىٚستەكە زۆر باشە، من لەم رۆژانه دێمه لاى، پارەكەى دەدەمىخ." "بەڵێ، بەسەرچاو"، گرێنوى وەلامى دايەوەو لە شوێنى خۆى مايەوە، رێگەى باڵدينى گرتبوو، كە دەيويست ژوورى كارەكەى بەجێبهێڵێت. باڵدين ھەڵوێستەيەكى كەمى كرد، بەلام سۆسەى ھيچى نەكردبوو، بۆيەشە ئەو ئاكارەى بە گێلى يان بى ئەدەبى، لێنەگرت، بەڵكو واى زانى لە شەرمان حەيەساوە. لێى يرسى:

"ها، چیته، هیچ راسپاردهیهکی ترت بق من هیّناوه؟ ئیّستا؟ پیّمی بلّیّ!"

گریّنوی پهست و خهمبار وهستا بوو، تهمهشای بالدینی دهکرد، ترسیّک له چاوهکانی بهدی دهکرا، بهلام له راستیدا ئهمه گرژییّک بوو خوّی له دهروونی مهلاس دابوو، بازی دهدایه دهرهوه:

"من دەمەويّت لاى ئيّوه كار بكەم، جەنابى بالّدين. لاى ئيّوه، دەمەويّت لە فرۆشگاكەت كار بكەم." ئەمەى بە شيّوەى پارانەوە دەرنەبرى، بەلْكو وەك داخوازىيەك، لە راستىدا دەرى نەبرى، بەلْكو بە پالەپەستۆ دەرى پەراندە دەرەوە، بە چرپاندن، بە دووبارەكردنەوە. دىسان بالّدىن بە ھەللە لەو باوەرپەخۆكردنە نائاساييەى گريّنوى گەيشت و، بە ئاكاريّكى سادەى مندالانەى دايە قەللەم. بە رووخۆشى و زەردەخەنەيەكەوە پيّى گوت: "تۆ شاگردى دەباغچيت، كورەكەم! من ھىچ كاريّكم نيە بۆ شاگردىكى دەباغچيى، من خۆم ھاوكاريّكم ھەيە، پيويستىم بە شاگرد نيه."

وهک ئەوهى گرینوى وه لامه کهى بالدینى به ههند وهرنه گرتبیّت، یان گویّی لی نهبوو بیّت، به چرپه چرپ وتى:

- "ئيوه دەتانەويىت ئەو چەرمە بزنە بۆندار بكەن، جەنابى بالدين؟ ئەو چەرمە، كە من بۆم ھيناون، دەتانەويىت بۆندارى بكەن؟" بالدين گوتى:
 - —"وايه!"
 - -- "به ئامۆر وپسوشه ى پليسيى ؟ گرينوى ئەمەى پرسى، ھيندەى تر خۆى ويكنايەوەو رۆچووە ناوخۆى.

بهو پرسیاره، ترسیکی سووک جهستهی بالدینی راجفراند. نهک لهبهر ئهوهی لهخوّی بپرسیّ، ئهو کورپیژگه ئهو زانیارییه تهواوهی له کویّ دهستکهوتووه، به لکو تهنها به هیّنانی ناوی ئهو عهتره رهزا قورسه، ئهوهی که ئهمروّ له ههولّی هه لهیّنانیدا سهرکهوتنی بهدهست نههیّنا بوو.

- "چۆن ھاتىتە سەر ئەو بىرە بى مانايە، من عەترىكى بيانى بەكاربھىنم بۆ..."
- "بۆنى ئەو عەترە لە جەنابتان دىت!" گرىنوى چرپاندى. "بۆنەكەى لە نىزوچەوانتان دىت، ھەروەھاش دەستەسرىك لە گىرفانى راستى بەروانكەي جەنابت دايە، بەو بۆنە

رشینندراوه . ئه وه عهتریکی چاک نیه ، ئه و -ئامور و پسوشه - عهتریکی خراپه ، لیموی زور تیکراوه ، زوریش شهونمه ده ریا ، که میش رونی سورگول ."

- "ئەھا" بالدین ئەمەی گوت و، له راستی قسەكانی بەو وردییه تووشی حەپەسان بوو: "چی تریش؟"
- "گوڵی نارنج، لیمۆ، مێخهک، میسک، یاسهمین، گیانی شهراب و ههندێک...، له شتێک که من ناوهکهی نازانم، ئهوهته، لێره، جهنابتان دهیبینی، لهولاوه! لهناو ئهو شووشه!" به پهنجه ئاماژهی بۆ ناو تاریکایی کرد. بالدین چراکهی ئاراستهی ههمان شوێن کرد، که ئهو ئاماژهی بۆ کردبوو، به ئاراستهی ئاماژهی لاوهکه تهماشای کرد، چاوی کهوت به شووشهیهک لهناو ههرزالهکه، که مهرههمیٚکی بۆری زهردی تێدا بوو.
 - "شتۆراكس؟" بالدىن يرسى. گرينوى سەرى خۆى راوەشاند:
 - "به لني. ئەوەى ناو ئەو شووشە، شىتۆراكس."

پاشان وهک ئهوهی خوی گرتبیّت، خوّی چهماندهوهو به لای که م دوازده جار به منه من وشه ی شتوراکس ی لهبهرخوّی دووباره کردهوه: "شتوراکس شتوراکس شتوراکس شتوراکس شتوراکس شتوراکس شتوراکس شتوراکس به بالدین موّمه که ی لهبهرامبه رئه و مروّقه شتوراکس ورتینه چلّکنه راگرت و بیری کردهوه: ئه و کوره شیّت بووه، یان فیلّبازیّکی ساخته چیه، یان خاوه ن به هره یه کی خوداییه . چونکه ئه و ماددانه ی ناوی هیّنان، ده کرا، که پیّکهاته ی راستی عه تری "ئاموّر و پسوشه" بن، بگره زوریشی ریّ تی ده چوو، که وابیّت . روّنی سوّرگولّ، میّخه ک و شتوّراکس، ئه و سی پیّکهاته بوون، که به مروّ دوای نیوه روّ، بی هیوا به دوایاندا ده گه راو نه یده دوزینه وه، ئه و سی پیّکهاته ، له گهلّ ئه و پیّکهاتانه ی تریش، که ئه ویش به باوه ری خوّی ئاشکرای کردبوون،

پێکهوه ئهو کێکه جوانه خڕیلهیان دروست دهکرد. ئێستا ههر ئهوه دهمایهوه، که ئایا ئهو پێکهاتانه پێویسته به چ رێژهیهک تێکهڵی یهکتر بکرێن. بۆ ئهوهی ئهمه ههڵبدات، دهبوایه تهواوی رۆژهکه باڵدین خهریکی جهرباندن و تاقیکردنهوه بووایه، که ئهمهش کارێکی زۆر دژوار بوو، دژوارتر له دۆزینهوهی بهشه پێکهێنهرهکانی، چونکه دهبووایه بپێوی و بکێشی و یادداشت بکات و دیققهت بدات، بێ ئهوهی غافلگیر بێت، چونکه کهمترین غافلگیری و لهرزینی کهوچکهکهی دهستی و ههڵهکردن له ژماردنی تنوٚکهکان، ههموو ههوڵهکانی به فێڕوٚ دهچوون. بویهشه ههوڵدانهکه چهند به دیققهتتر کرابایه، ئهوهنده ئاکامهکهی پتر نرخی دهبوو. ئهو بویهشه که ههڵهشییان تێدا دهکرا، بههایێکی کهمییان دهبوو... باڵدین ویستی ئهو مروٚقه

یووتهلهیه تاقی بکاتهوه، پرسیاری پیکهاتهی سهت له سهتی (ئامور و پسوشه)ی لی کرد. ئهگەر ئەوەي بە تەواوى زانى، بە گرام و بە تنۆك، ديارە ئەوە ساختەچىيەو بە شيوەيەك لە شيوه کان ره چيته ي عه تره که ي پليسيني په پداکردووه، بق ئه وه ي بتوانيت له لاي بالدين خوى يي دامەزرىننىت. ئەگەرىش بە دوودلىيىكەوەو بە نزىكەيى پىكھاتەكەى زانى، ئەوا دىارە ئەو مرۆۋە بليمهتيكي بۆنناسەو دەپەويت لە بەرژەوەندى راستەقىنەي بالدىن بكەويتە كار. نەك لەبەر ئەوەي بالدین له بریاری وازهننانی له کارهکهی، کهوتبنته دوودلی و گومان! شتهکه چ پهیوهندنیکیشی نهبوو به عەترەكەى يليسيى و هى تر، ئەگەرىش ئەو كورە چەندىن لىترى بۆ دروستېكات، بالدىن له خەونىش بىرى لەوە نەدەكردەوە، يىستە ئىسيانىيەكەي گراف قىرھامۆنت بەو عەترە بۆندار بكات، به لام... خو ئه گهر پياو به دريزايي تهمهني خوي عهترساز نهبووايه، ژيانيكي تهواوي به بەرھەمھێنانى عەتر بەسەر نەبردبووايە، ئەوا دەكرا لە سەعاتێكەوە بۆ سەعاتێكى تر، ھەموو ئەشق و ئارەزووەكانى كارەكەي خۆى لەبىربچىت! ئىستا لاي گرنگ بوو، يىكھاتەي ئەو عەترە نەفرەتلىكراوە بزانىت، لەوەش يتر، دەپويست لە بەھرەى ئەو گەنجە نائاساپيە بكۆلىتەوە، ئەوەى كە بۆننكى لەسەر نيوچەوانىدا خوينبووەوه. بالدىن دەيويست بزانىت، ئەوە چ نهىنىيەكە خۆى حه شارداوه . به کورتی لنی ببووه مه راق . که گرینوی له فرته فرته که ی بووه وه ، بالدین ینی گوت: "لاوه! وا دیاره تق لووتیکی زورههستییارت ههیه" ئهوجا گهرایهوه ناو کارگهکهی، چراکهی لەسەرخۆ لەسەر مىزى كارەكەى دانا. "گومان لەوەدا نيە، كە لووتىكى ھەستيارت ھەيە، به لام..." گرینوی قسه کهی یی بری و به دهنگیکی که رخ و تیژ، وتی:

"من باشترین لووتی پاریسم ههیه، جهنابی بالدین، من ههموو بوّنه کانی جیهان دهناسم، ههموو، ئهوهی که له پاریس ههیه، ههموو، به لام من ناوی ههندیکیان نازانم، به لام من دهتوانم ناوه کانیشیان فیّر بیم، هی ههموو بوّنه کان، ئهوانهی که ناویان ههیه، ژمارهیان زوّر نیه، ههر چهند ههزاریّکن، من ههمووی فیّرده بم، من ناوی ئهو ههتوانه، شتوّراکس، ههرگیز له یاد ناکهم، ئهوه ناوی شتوّراکسه، شتوّراکس..."

"بێ دەنگ به!" باڵدین هاواری کرد. "قسهم پێ مهبڕه، کاتێک من قسه دهکهم! تۆ لووتبهرز و لهخۆبایی! هیچ مرۆڤێک نیه ناوی ههزار جۆر بۆن بزانێت. منیش بهخۆم ناوی ههزار بۆن نازانم، بهناو، تهنها چهند سهتێک نهبێت، له کارگهکهی ئێمهش له چهند سهتێک پترمان نیه، ئهوانهی تر، ههموو بۆن نین، بهڵکو بۆگهنن!"

گریّنوی، که پیّشتر قسهکانی بالّدینی به قسه دریّر و توّنتروّقهییهکانی خوّی بری بوو، وهک بلّی ههندیّک جهستهی خوّی ئاوه لا کردبووهوه، تهنانهت برّ چهند چاوقوچانیّک ههردوو بازووی خوّی به بازنهیی کردبووهوه، برّ ئهوهی که "ههموو، ههموو" ئهو برّنانهی که دهیانناسیّت، بیانخاته بهرچاوان، به لام که بالّدین وا بهرپهچی دایهوه، دیسان چووهوه قاوغی خوّی و چوّوه باریهک، وهک کیسهلیّکی رهش به ئاستانهی دهرگاکه وهنووسایهوه، کهوتهوه چاوهروانی. بالّدین لهسهر قسهکانی خوّی بهردهوام بوو:

گرينوى وه لامى نەدايەوه .

"لهوانهیه بتوانیت، به نزیکهیی پیمی بلّیت؟" بالّدین ئهمهی گوت و ههندیّک خوّی بنّ پیّشهوه چهماندهوه، تا کیسهلهکهی بهردهرگا بهتهوای ببینیّت، "ئاوا، تهنها، به تهخمینیّکی نزیک؟ ها؟ ده ئیّستا قسه بکه، باشترین لووتهکهی پاریس! دهتوانی ئهمه بکهیت؟"

گریّنوی ههر بی دهنگ مایهوه . بالدین وهک ئهوهی ههم ئاسوودهبووبیّتهوهو ههم هیوابراویش . بووبیّت، دیسان خوّی راست کردهوهو کهوتهوه قسه:

- "کهواته ناتوانیت، بیّگومان ناتوانیت. جا چوّن دهبیّت نهمه بتوانیت. توّ وهکو یهکیّکی، که به تام دهزانیت شوّرباییّک گژنیژی تیّدایه یان کهرهوز. باشه وایه، به لاّم نهمه قهت مانای نهوه نیه، توّ چیّشتلیّنهریّکی باشیش بیت. له ههموو هونهریّک و ههموو پیشهیهک، بزانه، پیّش نهوهی

ئیره جیبهیلیت! به هره به ته نها هیچ حسیبیکی بن ناکریّت، به لکو ئه زموون حسیبه، ئه زموون، ئه وه ی به زانین و زیره کی یه یدای ده که یت."

چرای سهر میزه که ی دیسان هه لگرت، له و کاته دا بوو، گرینوی له به ر ده رگا به دهنگی گیراوی که و ته و ته ده نگی گیراوی که و ته ده نگی کیراوی که و ته ده نگی کیراوی که ده نگی کیراوی کیراوی که ده نگی که ده نگی کیراوی که ده نگی که ده نگی کیراوی که داد که ده نگی که داد که ده نگی که ده نگی که داد که داد که داد که داد که داد که داد که دیرای که در نگان که دیران که کیراوی که کارت که دو تا که دیران که داد که د

- "من نازانم، پێکهاته چیه، بهڕێز، من ئهوهیان نازانم، دهنا ئهوی تر ههمووی دهزانم!" باڵدین چونکه دهیویست قسهکان کوتایی یی بهێنێت، به سهختی وهلام دایهوه:
- "پێکهاته، یان فۆرمل، بریتییه، له وهسفێکی تهواو، به چ رێژهیهک پێویسته بهشهکانی تێکهڵهیهک تێکهڵ بهیهکتری بکرێن، بۆ ئهوهی بۆنی مهبهست، ئهو بۆنهی ئارهزوو دهکرێت، بهبێ خهوشی، بێته بهرههم، ئهوهیه پێکهاته، پێکهاته پهچێتهیهکه، ئهگهر تۆ باشتر لهو پهیڤه دهگهىت."
- "پێکهاته، پێکهاته" گرێنوی دهستی کردهوه به فرته فرت و لهناو دهرگاکه جهستهی کهمێک گهورهتر بوو: "من پێویستیم به پێکهاته نیه، من رهچێتهکهی لهناو لووتمه، بۆتی دروست بکهم؟ "بیکهم جهناب؟ بۆتی دروست بکهم؟ "بیکهم؟"

بالدین کهمیک به دهنگیکی بهرز هاواری کرد:

- "ئەدى چۆنى دروست دەكەيت؟"

چراكەى بردە بەر دەموچاوى گورپنەتەللەكە: "ئەدى چۆنى تىككەل دەكەيت؟"

بۆ يەكەمىن جارى بوو گرينوى بى پرينگانەوە قسەى دەكرد:

- "ئى خى ھەموو شتەكان لىرە ھەن، ئەوەى كە پىرىستە، خى بىزنەكان ھەمووى لىرە ھەن، ئەوە، كە پىرىستە، خى بىزنەكان ھەمووى لىرە ھەن، لەو ژوورە." ئەمەى گوت و دىسان پەنجەى بى تارىكى ئاماۋەكرد: "رۆنى سۆرگوڵ ئەرەتىنىى! گولە نارنج ئەرەتە لىرىيىنى! مىخەك لىرىيىنىد! ئەرىيىنىش شەرنمەدەرى!...!"

بالدين نەراندى:

- "راسته ههمووی لیّره ههیه! ههموو ههیه! به لام من ده لیّم، ههی بهدوای دلّ کهوتوو، ههی گیروّده ی دلّ، ئهوه سوودی هیچی نیه، ئهگهر فورمولهی پیّکهاته کهمان لهدهستدا نهبیّت!"
- "ئەويۆھى ياسەمىنە! ئەويۆھى گيانى شەراب! ئەويۆھى لىمۆ! ئەويۆھىش شتۆراكس!" گرىنوى ھەر فرتە فرتى بوو، بە پەنجە ئاماۋەى شوينى جيا جياى دەكردو ناوى ماددەكانى ۋورەكەى دەگوت، كە ھەموو لەناو ھەرزاللەو تارىكايى ۋورەكە حەشاردرابوون. لەبەر رۆناكى چراكە، بە ئاستەم سىبەرى تاقچكەو ھەرزاللەكان دەردەكەوتن.

- "هێی! دیاره تۆ له تاریکیشدا باش دهبینیت؟" بالدین لێی پرسی. "تۆ نهک ههر باشترین لووتت ههیه، بهلکو تیژترین چاوی پاریسیشت ههیه، وانیه؟ خۆ ئهگهر گوێچکهیهکی باشیشت ههیه، گوێ بدێ من چیت پێ دهڵێم: تۆ کهسێکی ساختهچی نیت. لهوانهیه تۆ به دزی لای پلیسیێ شتێکت دهستکهوتبێت، یان ههستی خۆت لێ راگرتووه، چۆن چۆنی؟ ئێستاش وا دهزانیت، دمتوانیت من دهسخهرۆ بدهیت؟"

لهو کاته دا گرینوی به ته واوی کرابووه وه ک بلّنی به ته واوی جهسته ی خوّی، له ناو ده کا و هستا بوو، که منّک قاچه کانی کردبوونه وه هه رواش بازووه کانی، به شنوه یه ک وه ک جالّجالوّکه یه کی په ش ده هاته به رچاو، ده تگوت خوّی به ئاستانه و چوارچیّوه ی ده رگاکه و هه کواسیوه به زمانیّکی تا راده یه ک ره وان به بالّدینی گوت:

- "تهنها ده دهقیقهم بدهری این من عهتری (ئامور و پسوشه)ت بو دروست دهکهم، ئیستا ها ئالیره، لهو ژووره، جهناب، تهنها یینج دهقیقهم بدهری!"
- "تق وا دەزانى، من رێگەت دەدەم، لە ناو كارگەكەى مندا، لە ناو ئەو بۆن و گوڵاوانەدا دەست بە شڵپ و هۆپ بكەيت؟ كە ھەر يەكێكىيان بۆ خۆى سامانێكە؟ چما پێگەت دەدەم؟"
 - "به ڵێ!" گرێنوي وه ڵامي دايهوه .
- "په حح!" بالدین بهم په حه ههموو ههوای ناو سینگی خوّی دهردایه دهرهوه، پاشان ههناسه یه کی قوولّی ههلّمژی، ماوه یه کی دریّر تهمه شای گریّنوی کرد، که وه ک جالّجالُوّکه یه کدهاته به رچاو، بیری کردهوه. خوّ تُه گهر راستت دهویّت، شته که زوّریش گرنگ نیه،
- وا بیری کردهوه، خق به یانی شته کان خوّیان ههر کوّتاییان دیّت. راسته من دهزانم، ئهوه ی ئه و دهیلّیت، بانگه شه یه پرووته و به س، ناتونی جیّبه جیّی بکات، ههر ناشکری بتوانیّت ئه مه بکات، ئه وه نالیّم ئه و کوره له فرانگیپانی مهزنیش مهزن تر بیّت. به لاّم بوّچی لیّ بگه ریّم شتیّک له به رچاومدا تاقیبکریّته وه، که من خوّم ئه نجامه که ی ده زانم؟ به لاّم ئه وه شهیه، له وانه یه روّژیّک بیّت له میّسینا ئه وه بکه ویّته وه بیرم، چونکه هه ندیّک جار مروّف، به تایبه ت له کاتی پیریدا، یه خه ی له یه نه که می شیّتانه ترین ئه ندیشه گیر ده بیّت، ئه وجا ئه وه م بکه ویّته که لکه له و خوّم بخوره و می بویده بوری بلیمه تیّکی بوّنناس و عه ترناسم نه زانی، که خودا میهره بانی خوّی به سه ردا باراند بو و، مندالیکی په پچوو ... نه خیّر ئه وه نه بو وه و نابیّت. به پیّی هه موو ئه و شتانه ی که به سه ردا باراند بو و، مندالیکی په پچوو ... نه خیّر ئه وه نه بو وه و نابیّت. به پیّی هه موو نه و شتانه ی که گومان نیه . نیّستا که من روّژیک دی له میسینا ده مرم، له کاتی سه ره مه رگدا ئه و ئه ندیشه بیّت و

یه خه م بگریّت: ئه وان سه رده مان له پاریس، فلانه ئیّواره، تق چاوی خوّت به رامبه ر په پچوویّک قوچاند...؟ ئه مه شتیّکی خوّش نیه بالّدین! ده لی گه پی، لی گه پیّ! با ئه و بلحه هه ندیّک تنوّکه روّنی سوّرگولّ و پهنگاوی میسک به خه سار بدات، خوّ خوّشت بیت هه به وه نه وه نده خه سار ده که یت، نه گهر به پاستی عه تری پلیسییّت هی شتان لا گرنگ بووایه . نه وجا ده بیّت نرخی چه ند تنوّکیّک چی بیّت . نرخی چه نده ، نرخی روّر روّره! نه گه ر به رابه ری بکه ین له گه لّ ویژدانیّکی ناسووده و نیّواره یه کارامی ژیان؟ .

بالدین بهدهنگیک که خوی با ئانقهست، گرانی کردبوو، وتی:

- "گوي بگره! جاري بابزانم تق ناوت چيه؟" گرينوي وه لامي دايهوه:
 - "گرينوي، جون پاتيست گرينوي!" بالدين گوتي:
- "ئەھا، كەواتە جۆن پاتىست گرىنوى گوى بگرە! من بە تەواوى بىرم لى كردەوە . من شانسى ئەوەت دەدەمى، ئىستا، يەكسەر، تۆ ئەو بانگاشەيەى خۆت بسەلمىنىت . ئەوەش لە ھەمان كاتدا ھەڭىكە بۆ تۆ، بۆ ئەوەى بەو فەشەلە قىزەونەى كە تووشى دەبىت، فىرى نرخ و بەھاى قەناعەتكردن ببىت، ئەو قەناعەتەى كە لە تەمەنى لاوى تۆ، لەوانەيە بەھۆى بەھۆلە بەھۆلەپەروەردەكردنەوە، فىرى نەبووبىت . ئەو قەناعەتە بۆتۆ دەبىتە مەرجىكى بنچىنەيىى بۆ ئەوەى لەدوارۆژدا ببىت بە ئەندامىكى باشى ھاوپىشەكانت، ھاوقەرانەكانت، وەك پىاوىكى خىزاندار، وەك خرمەتكارىك، وەك مرۆۋىكى، ھەروەھا وەك دىانىكى باش . من ئامادەم لەسەر خەرجى خۆم ئەو وانەيەت پى بىلىم، چونكە ئەمىۆ من بەھۆيىكى تايبەتى، ئامادەم خىرىك بكەم، كى دەزانىت، لەوانەيە رۆژىك لە رۆژان، بىرەوەرى دىمەنى ئەو ئىرارەيە، بەختەرەرىيكىم پى ببەخشىت . بەلام من باوەپ ناكەم، تى بتوانىت، لە ھەلسەنگاندندا پىش لەمن بگرىتەوە! لووتى جۆزىق بالدىن پىرە، بەلام تىرۋە، ئەوەندە تىرۋە بتوانىت، يەكسەر كەمترىن جياوازى نىوان تىكەلەكەى تۆو ئەو بەرھەمە، بىخزىتەوە".

ئەمەى گوت و دەستەسرەكەى لە گيرفانى خۆى راكيشا دەرەوە، دەستەسرەكە بە "ئامۆر و پسوشه" شىدار بوو، لە پیش لووتى گرینوى رايوەشاند و، لە قسەكانى بەردەوام بوو:

- "نزیک بکهوه، باشترین لووتی پاریس! به لام ئاگادار به، هیچم لی به رنهدهیته خوارهوه! جاری دهست له هیچ مهده! دهمه وی چرای تریش دابگیرسیننم، ئیمه پیویستیمان به روناکی پتره، بو ئه و ئه زمایشه بچووکه! وا نیه؟" به و جۆره دوو چرای تری هه ڵگرت، که له سهر رۆخی میزه داربه پرووه که دانرابوون، دایگیرساندن. ههر سی چرای له تهنیشت یه که له سهر روّخه دریژه که ی پشته وه ی میزه که دانا، پیسته کانی پالدایه لاوه، ناوه پاستی میزه که ی بو چول کرد. به نارامی و له هه مانکاتدا به خیرایی نامرازه کانی هینا، هه موو نه و شتانه ی که پیویست بوون: شووشه زگداره گه وره که ی تیکه لکردن، کوفکه شووشه کان، که وچکه کان، پیوه ره شووشه بچووک و گه وره کان، هه مووی به ریکوپیکی له پیش خوی، له سه در میزه به رووه که، دانان .

لهو کاتهی که هیشتان بالدین خهریک بوو موّمهکانی لهسهر میّزهکه ریّکدهخست، گرینوی خوّی خزاندبووه لا تاریکهکهی کارگهکه، خوّی گهیاندبووه ههرزالهو تاقچکهکان، که دوّشاوه بهنرخهکانیان لهسهر بوون، دوّشاوی پون و دوّشاوی پهنگاوهکان، دهستی کرد به ههلگرتنی ئهو پیّکهاتانهی که بوّ عهتره که پیّویست بوون، به ههستی لووت دهیدوّرینه وه ههلیدهبراردن. رهارهیان نوّ بوو: گولاوی نارنج، روّنی لیموّ، روّنی میّخهک، روّنی سوّرگولّ، روّنی یاسهمین، روّنی لیموّی سهور، روّنی شهونمهی دهریا، رهنگاوی میسک، ههتوانی شتوّراکس. ههمووی هیّنانه خوارهوه و به ریّکی له لیّواری میّزه که داینان، پاشانیش شووشه گهوره زگنه کهی راکیشا پیّشهوه، که پر بوو له دو شاوی گیانی شهراب. ئهوها چوو له پشت بالّدین راوهستا، به لهرزهو بهبی نارامی چاوهپوانی نهوه یه بوو، پیره بالّدین دووریکهویّته وه شویّنی بوّ چوّلّ بکات، بالّدینش هیّشتان به دیققهت خهریکی ریّکخستنی شووشه کانی پیّوان بوو، یه کیّکی کهمیّک بوّ دواوه پالّدهدا، یه کیّک بوّ پیّشهوه، ههولّی دهدا، وه ک خووی پیّوه گرتبوو، ههمووی له ریّکی یه کدابنیّت و بیانخاته بهر روّناکی ههولّی دهدا، وه ک خووی پیّوه گرتبوو، ههمووی له ریّکی یه کدابنیّت و بیانخاته بهر روّناکی هراکان.

- "ئاوها" ئەمەى گوت و ھەستايەوە، خۆى دايە لايەك و، بەردەوام بوو لە قسە: "ئەوەتە ھەمووى لۆرە ريزكراون، ئەوەى تۆ پيويستتە بۆ…، با دۆستانە بلين، بۆ --تاقىكردنەوە- كەت.

هیچم لی نهشکیّنیت، چیم لی نهریّژیت! ئهوهش بزانه! ئهو شلانه، که ئیّستا بوّت ههیه پیّنج خوولهک خوّتیان پیّوه خهریک بکهیت، نرخیان زوّر گرانهو دهگمهنن، بهو خهستییه توّ ههرگیز جاریّکی تر له ژیانتدا ئهوانه لهدهست ناگریت!" گریّنوی لیّی پرسی:

- "جهناب! چهندتان بۆ دروست بكهم؟

بالدین: دەتەرى چى ...؟ " گرینوى پرسیارەكەى پى برى و ووتى:

- چەندتان لەو عەترە بۆ دروست بكەم؟ چەندتان لەو عەترە پۆرىستە؟ ئەو شووشە گەورەيەتان بۆ پراو پر بكەم؟" ئاماژەى بۆ شووشەيەكى گەورە كرد، كە بەلاى كەم سى لىترى دەگرت.

بالدین به تهنگهتاوی هاواری کرد: "نه ا نابیت ئه به بکه به تا له ناخی ناخه به مه مه اواره ی کرد، وه ک ئه وه ی له ناکاو تووشی مه ترسی ئه وه بوو بیت هه موو سامانه که ی به خه سار بدریت به لام وه ک ئه وه ی شه رمی له م هاواره ی خوی کردبیته وه و بیه ویت پینه ی بکات به کسه ر دوای هاواره که ی نه پاندی: "ناشبی تو قسه م پی ببپیت!" ئه وجا به ده نگیکی ئارامی په لارئامیز به رده وای مه وو ایکیم سی لیترمان له و عه تره بو چیه ، که لای هه ردووکمان نرخیکی نیه ایوه ی به به دوه وی بیه یوه کی تیوه ی شووشه پیوه ریک پی ببیت به سه به لام ده زانم تیکه لکردنی ئه و بره که مانه به وردی له گه ل یه کتری کاریکی درواره ، بویه ریگه ت پی ده ده م تا سیده کی ئه و شووشه ی تیکه لکردنه به کاربه پینیت ."

- "باشه، من سییه کی ئه و شووشه ت بق پر ده که م له (ئاموّر و پسوشه) به لام جه نابی بالّدین، من به شیّوازی خوّم دروستی ده که م، من نازانم که شیّوازه که ی من وه ک هی پسپوّرانه یان نا، چونکه من شیّوازی پسپوّران نازانم، به لام من به شیّوازی خوّم دروستی ده که م." بالّدین گوتی:
- "فهرموو!" بالدین دهیزانی، که تهنها یه که شیّواز بو دروستکردنی ئه و عهتره ههیه، شیّوازی من و هی توّ، یان هی پسپوّران نیه، تهنهاو تهنها یه که ریّگای راست ههیه، ئهویش دهبیّت به پیّی فورموله که و به پیّویسته کانی دوّشاوی بوّنه کان، به دیققه تیّکی تهواو و به چرپیه کی تهواو، تیّکه ل به یه کتری بکریّت، پاشان ئه لکهولی تیّبکریّت، ئهویش به ریّژه یه کی تهواو و ورد، که زوّربه ی جاران ده کهویّته نیّوانی یه ک بوّ ده و یه ک بوّ بیست، تا بگهیته عهتریّکی باش. دهنا ریّگاییّکی تر نیه. بوّیه شه ههوی ئیّستا ئه و به چاوی خوّی دهیدیت، ئهوه ی لهسهره تا به گالته جاری و پاشانیش به حه پهساوی سه رنجی ده داییّ، وه کوو په پچوویّک ده کهوی ته به به دهی بالدین کرد، تا کوّتایی ژبیانی ده کهوی به بادی نه چوون.

یه که مین جار گرینوی، ئه و مروّقه بچووکه، تهیه دوّری شووشه زه به لاحه که ی کرده وه، ئەوەى گيانى شەرابى تىدابوو. زۆر بە سەختى و ماندووبوونىكى زۆر، توانى ئەو شووشە گەورە بەرزېكاتەوە، ناچاربوو نزيكە تا ئاستى سەرى خۆى بەرزى بكاتەوە، چونكە شووشەي تێڮهڵڮردنهکه ئاوا بهرز بوو، کوفکێکی شووشهش لهسهر دهمهکهی دانرابوو، هێندهی تر بەرزى كردبووەوە، ئەويش پێوەر و پەرداخى عەيارى بەكارنەھێنا، بەڵكو يەكسەر ئەلكھولەكەي لە شووشە گەورەكەوە، لە شووشەي تىكەلكردنەكە كرد. بالدىن سەرى سوورما بوو، دەترسا، لەم ھەموو نەگونجانە: ئەو كورە نەك ھەر نىزامى دونياى عەترسازى ئاوە ژووكردۆتەوە، بەوەى كە بى ئەوەى چرى ئەو شلەيە بزانىت، دەستى كرد بە بەكارھىنانى، هەروەھاش لە رووى جەستەييەوە هى ئەوە نەبوو، ئەو كارە بكات، لە دڵێ خۆى دەيگوت، ئيستا ئەو شووشە زەبەلاحە دەكەريتە خوارەوەو لەسەر ميزەكە يارچە يارچە دەبيت. چراکان، بیری کردهوه، چراکان، بکه له راهی خوای! ئیستا تهقینهوهیهک روودهدات، مالهکهم دەسووتێنێت، ماڵەكەم كاول دەكات...! خەرىك بوو يرى بداتى و ئەو كويە گەورە لە دەستى ئەو شىپتە رابىسكى، بەلام لەو كاتەدا گرىنوى خۆى شووشەكەى بەسەلامەتى دانايەوە سەر زەوى و تەپەدۆرەكەي خستەوە سەرى. شلە تېكراوەكە لە شووشەي تېكەلكردنەكە دەشلەقىيەوە، تنۆكىشى بە تەنىشتەكانىدا نەرۋا. گرىنوى كەمىك بۆنى شتەكانى كرد، لە دەموچاوى وا دیار بوو، که له بارودۆخهکه رازییه، وهک ئهوهى بهشه دژوارهکهى کۆتايى يې هينابيّت. جا له راستيدا بهشه ماوه که ی کاره که ی ئهوهنده به خيرایی به ئهنجام گهياند، به شيوهيه ک چاوي بالدين بهوه رانه دهگهيشت بکهويته دواي ههنگاوه کاني، يان ههست به زنجیرهی ریکی ههنگاوهکانی کارهکهی بکات. دهتگوت گریّنوی بی هه ڵبژاردن و بی بیرکردنهوه پپی دهدایه شووشه بیّنهکان، دهمهوانهکانی دهکردنهوه و چرکهیهک له ژیر لووتی خیّی رایدهگرتن و،

هەندىكى لى روودەكردنە ناو شووشەى تىكەلكردنەكە، يەكى دادەنا، يەكى ترى ھەلدەگرت. كەوچك، كەموولەي ئەزمايش، ييوەر، چيلكەي تيكەلكردن و ھەموو ئەو ئامرازانەي، كە يارمەتى عەترساز دەدەن، تا بەسەر كارى ئالۆزى عەترسازىدا زاڵ بېێت، لەسەر مێزەكەدا دانرابوون، ئەو تاکهجاریکیش دهستی بر هیچیان نهبرد. وهک ئهوه وا بوو که وازی بکات، وازی به ئاو، وازی به رژاندن و پرژاندن و شهپهشهپی ئاو، یان وهک مندالنیک گیاو بهرد و خوّل بخاته ناو لهگهنیک ئاو و بِلْنِت، ئهها ئهوه شوربایه لیم ناوه . بالدین ئاوا بیری له گرینوی دهکردهوه . به جاریک گرینوی وهک مندالیّک ده هاته به رچاوی، سه ره رای ده ستی شهقار شهقار و غاراوی، سه ره رای جیّبرین و لۆچەكانى دەموچاوى، سەرەراى لووتى گرمۆلەبووى، كە وەك لووتى پياويكى پير وابوو. من وا تێگەيشتم كە ئەرە كەسێكى بە تەمەنترە، لە تەمەنى راستى خۆى، بەلام ئێستا بچووك دەكەوێتە بەرچاوم، وەک مندالْیکی سی چوار سال. دەلْیی مرۆڤیکی کەمتەمەنی سەردەمی سەرەتاییه، ناتوانيّت، تيٚيبگەيت، تيٚيبگەيەنىت، كەللەرەق، تەنھا بىر لەخۆى دەكاتەوە، تەنھا بە زۆرى زۆردارى دیته ژیر بار، دیته ژیربار به لام ئهگهر مهراق و خولیا شیتاتییه کهى خوّى بو دابین بکهیت، نهک به یهروه رده کردنی سهخت، ئیدی هیدی هیدی فیرده بیت و خوی کونترول ده کات و دەبيتە مرۆڤى تەواو. مندالنيكى ئاوا سەرەرۆ و كەللە رەق خۆى لە ناو ئەو يياوە لاوە حەشار داوه، ئەوەى كە بە خۆو بە چاوى سووربووەوەى، لەسەر ميزەكە وەستاو تەواوى دەوروبەرى خۆى لەبىركرد، وەك ديار بوو، چيتر ئاگاى لەوە نەمابوو، كە جگە لە خۆى و ئەو شووشانەى دەستى شتى تريش له ناو كارگەكەدا ھەبوون، ئەو شووشانەى كە زۆر بە نارىكى ھەلىدەرشتنە ناو رەحەتى شووشەى تېكەلەكە، تا شۆرباويكى شېتانە دروست بكات، كە ھىچ گومان لەوە دا نیه، که پاشان بانگهشهی ئهوه دهکات، که ئهوهی دروستی کردووه، ئهوه عهتری پیگهییوی (ئامۆر و یسوشه)یه . بالدین ترسی لی نیشتبوو، کاتیک لهبهر رؤناکی موّمهکاندا چاوی بهو مرۆقە سامناكە دەكەوت كە ئاوا بە باوەربەخۆبوونىكى ترسىنەر خۆى خەرىك كردووە: شتى ئاوا قەت نەبووە! بىرى كردەوە، دىسان وەك دواى نيوەرۆ بۆ چەند چركەساتىك يەستى و خەمگىنى و توورهیی دایگرت، وهک ئهو کاتهی که له کاتی رۆژئاوابووندا تهماشای شاره درهوشاوهکهی دەكرد. نەخير زەمانى زوو، ھەرگيز شتى وا ھەڭنەكەوتووە، ئەوە نموونەيەكى نوينى جۆرەكانە، تەنھا لە سەردەمىكى ئاوا خراپ و بۆگەن شتى ئاوا ھەڭدەكەويت... بەلام لىنى گەرى، با دەرس

وەربگریّت، ئەو لمووز بەرزە بلّحه! لە كۆتايى ئەو شانق عەنتىكەيەى، كە خۆى وەك چەسپ ، يێوەنووساندوووە، چى دەست ناكەوێت، چۆن ھاتبوو، ئاواش دەرواتەوە. جانەوەر! لەو زەمانە نابیّت پیاو روو بداته کهس، چونکه ههمووی بووه به مار و میّروو ، بهو جوّره بالّدین لهگهلّ توورهیی دهروونی خوی و قیزبوونهوهی لهم سهردهمه خهریک بوو، کاتیک بی نهوهی تیبگات، دیتی گریّنوی سهری ههموو شووشه کانی داخسته وه، کوفکه کهی له شووشه که دهرهیّنا، شووشهکهی به دهستیک گرتوو، به ناوله یی چه پیشی دهمی شووشهکهی گرت و به قایمی دەستى كرد بە شلەقاندنى. دواى ئەرەى ماوەپەك شلەقاندى، ناواخنە بەنرخەكانى ناوى، وەك لیمو و ئهوانی تر، له گهردهنی شووشهکه چورانده خوارهوه، توورهبیهکهی بالدین تهقیهوه، یهک به دەنگى خۆى نەراندى: "راوەستە! بەسە ئىتر! ئىستا گويىم لى بگرە! بەسە! شووشەكە يەكسەر بخەرە سەر مێزەكەو دەستى لى مەدە! تێگەيشتى؟ بەسە! من دەبى شێت بوويم، گوێم داوەتە گالته جاری تق. ئەوەى تق لەگەل ئەو شتانەت كرد، لەو تىكەل و يىكەل كردنه، بە مىشكى ھىچ و پووچی خوّت، بوّم دهرکهت، که تو کهسیّکی گیّر و ویّر و هیچ نهزانی! کهسیّکی قهشمهر و بلّحى. تۆ بەھرەى تىكەلكردنى شەربەتى لىمۆشت نيە، تەنانەت تۆ بەھرەى ئەوەشت نيە، ببيت به شەربەت فرۆشىش، ئەوە عەترسازى ھەر ھىچ! خۆشحاڵ بە، سوياسى خوا بكه! ئەگەر وەستاكەت ھەر لە دەباغخانەكەي خۆي راتېگرېت! نەكەي جارېكى تر بويرى ، گويت لېمه؟ نه کهی جاریکی تر بویری یی بخهیته سهر ئاستانهی دهروازهی سازگهی هیچ عهترسازیک!"

بالدین ئاوا قسهکانی کردن. له و کاته شدا که خهریکی قسهکردن بوو، ژووره که و دهوروبه ری ئه و پر ببوو له بۆنی (ئامۆر و پسوشه). بۆنهکان هیزیکی قهناعه تیدهینی وایان هه یه، که زوّر به هیزترن له هی پهیقهکان، له دیتنی چاو، له هه سته کانی تر هه روه ها له ئیراده ش، بوّن ده چیته قولایی ناخمان، وه ک هه ناسه بوّ ناو سیه کانمان، سیه کانمان پر ده کهن، جه سته مان پر ده کهن، هیچ شتیک نیه بتوانیت د ژیان بوه ستی .

گریّنوی شووشه که ی دانا، له پی دهستی، که خستبوویه سهر دهمی شووشه که، ته پر ببوو، سریه وه به لچکی به روانکه که ی دوو هه نگاو کشایه وه بر دواوه، به هرّی ریّنمایی و تووره ی بالدین، که میّک جهسته ی تووشی ته کین و راچه نین بوو، به شی نه وه ی هه ندیّک شه پوّلی با له ده وری خرّی دروست بکات و نه و برّنه به بازنه یی له ده وری خرّی بالا و بالا ی دوای هیشتان بالدین هه ر له سه ر جنیّو و سه رزه نشتکردنی خرّی به رده وام بوو، به لام له دوای هه الم مین مه و هه وا عه تراویه، تووره یه که که متر خرّاکی له ده روونیدا

دەستدەكەوت. سۆسەى ئەوەى كردبوو، كە سەرچىغ چووە، بۆيەشە قسەكانى دوايى ھىچ تووپەيى و ھەڭچوونتكيان تىدا نەما. كاتىكىش لە قسەكەوت، ماوەيەكى درىن بى دەنگ بوو، چىتر پىويسىتى بەوە نەبوو، سەرنج بداتە گرىنوى: "عەترەكە تەواو بوو!" بى ئەوەى ئەو قسەى گرىنوى بېيسىتى، دەيزانى دروستكردنى عەترەكە تەواو بووە.

هەرچەندە هەواى بارگاوى بۆندار به عەترى (ئامۆر و پسوشه)، هەرچوار دەورى گرتبوو، لەگەڵ ئەرەش لە مۆرە داربەپرووەكە نزيك كەوتەوە، تا ئەزمايشى بكات. دەستەسرپككى تازەى وەك بەفر سپى لە گيرفانى چەپى بەروانكەكەى هێنا دەرەوە، دەقەكانى دەستەسرپككى كردەوەو چەند تۆكۆكى عەترەكەى بە كەوچك لە شووشەكە دەرهێناو رژانديە سەرى. بازووى خۆى كردەوە، دەستەسرپككى عەترەكەى لە هەوا راتەكاند، بۆ ئەوەى بۆنەكەى تێدا پەرت ببێت، ئەوجا وەك عادەتى خۆى، بە ھۆواشى و بە ناسكى دەستەسرپكەى بردە بەر لووتى خۆى، بۆنى كرد. ئەوجا پشتاوپشت گەړايە دواوە، لەسەر كوڤلێك دانيشت. پێشتر كە لەگەڵ تەقىنەوەى توورپەييەكەى سوور سوور بوو: "باوەر ئاكرێت" ناوە ناوەش، بە بەردەوامى دەستەسرپكەى بە لووتى بوو: "باوەر ناكرێت، بە خودا باوەر ناكرێت" ناوە ناوەش، بە بەردەوامى دەستەسرپكەى بە لووتى خۆى وەدەناو بۆنەكەى ھەلدەمژى و سەرى خۆى بادەدا و دەيمنگاند: "باوەرپناكرێت": ئەوە (ئامۆر و پسووشە بوو)، ئەوە تێكەلاوێكى بليمەتانە بوو، مێ كەمترين گومان ئەوە (ئامۆر و پسووشە بوو)، ئەرە تێكەلاوێكى بليمەتانە بوو، ھێندە بە دىققەت كۆپى كرا بوو، تەنانەت خودى پليسيى نەيدەتوانى لە بەرھەمەكەى خۆى جودا بكاتەوە. "قەت باوەر ناكرێت...".

کووپ و رهنگ زهرد لهسهر کوقلهکه هه نترووکابوو، به خوّو به دهستهسپی دهستی، که خستبوویه سهر لووتی، عهنتیکه دههاته بهرچاوان، دهتگوت ژنیّکی گهنجهو پهسیوی گرتییه. به تهواوی قسهی له گهروو گیر ببوو، کپ کهوتبوو. چیتر "باوه پر ناکریّت"یشی نهدهگوت، به نیم بهردهوام سهری به هیّواشی بادهداو به تهبنه ق له شووشه ی بوّنه که پرادهما، به تاوازیّکی نهگوپ: "هم، هم، هم، هم، هم، هم "ی له لووتی دههاته دهرهوه. دوای ماوهیه ک گریّنوی خوّی لیّ نزیک کردهوه و بیّ دهنگ، وه ک سیّبهریّک هاته بهردهم میّزهکه و گوتی:

- "ئەوە عەترىكى باش نيە، ئەو عەترە زۆر خراپ تىكەل بەيەك كراوه." بالدىن گوتى:
 - "هم، هم، هم" و گرينويش لهسهر قسهكهى رۆيشت:
- "ئەگەر جەنابتان رىڭگەم پى بدەن، گەورەم، دەمەويىت ئەو عەترە باشتر بكەم. تەنھا يەك دەقىقەم مۆلەت بدەنى، بۆتى دەكەم بە عەترىكى ماقوول!" بالدىن گوتى:

- "هم، هم، هم" و سهری لهقاند. سهر لهقاندنه کهی مانای رهزامهندی نهبوو، به لّکو خوّی که وتبووه باریّکی حه پهساوی ده روونی وا، که بو ههموو شتیّک و بو ههموو قسه یه هم "هم" و سهری لهقاند. هم، هم "ی لیّوه ده هات و سهری ده لهقاند. بوّیه دیسان منگاندی "هم، هم "و سهری لهقاند. کاتیّک گریّنوی بو جاری دووه م ده ستی کرده وه به تیّکه لّکردن، ئه و خوّی له گروره نه برد و ریّگه ی لی نه گرت. گریّنوی مهندیّکی تر گیانی شهرابی رژانده ناو شووشه ی تیّکه لّکردنه که، که عهره کهی تیّدا دروستکردبوو، ناواخنی شووشه کانی تریشی، وه ک دیار بوو، بی لیّکدانه وه هه لبراردن، به پهمه کی یه که دوای یه کی رووده کردنه ناو کوفکی شووشه که . نه مجاره له کوّتایی کاره کهی شووشه که ی نه شلّه قانده وه ، به لکو شووشه کهی به هیّواشی وه ک پهرداخیّک کوّنیا کی کاره کهی شووشه که ی نه شلّه قانده وه ، به لکو شووشه کهی به هیّواشی وه کی دردبیّت، یان لهوانه یه نه بادا، لهوانه شه له به رخاتری هه ستی ناسکی بالّدین نه مجاره یان وای کردبیّت، یان لهوانه یه نه هاتبوو، کاتیّک بالّدین له به نگبوونه که یدا به ناگا هات و قیت بووه وه ، بی ویستی خوّی، هی شتان ده سته سروی کهی هه رده په ستایه سه رلووتی، وه که نه وه ی دژی هیّرشیّکی نوی بو ناوه وه ی خوّی به باریزیّت. گریّنوی گوتی:
بیاریّزیت گریّنوی گوتی:

- "بەرىز، ئەوە تەواو بوو. ئىستا بەراستى عەترىكى باشە." بالدىن وەلامى دايەوە:
- "به لّی به لّی، ئیستا باشه، ئیستا باشه." ئهمه ی گوت و دهسته خالیه که ی بیّ هه ژانده و ه. گرینوی وه ک ئه وه ی غهرغه ره بکات، له گهرووه و گوتی:
 - "ناتانەوى بۆنى بكەن؟ جەناب، ناتانەوى ئەزمايشى بكەن؟"
- "پاشان، ئیستا مگیزی ئەزمایشکردنیم نیه، شتی ترم له میشکدایه. ئیستا بریّا! وهره!"

 یهکیک له چراکانی هه لگرت و چووه ئهوبهری دهرگا، بیّ ناو فریّشگاکه. گریّنوی به دوایدا چوو.
 هاتنه ناو ئه و راړه وه تهنگهی، که به رهو دهرگا تایبه تییه کهی پیّستکاریی ده چوو. پیره بالّدین پری
 دایه ده روازه که، کیلیّنه کهی کرده وه، خنّی لادا لاوه، تا ریّگای کوره بکات بچیّته ده رهوه دیسان
 گریّنوی له ئاستانه ی ده روازه که گیربوو، دیسان چاوی کهوته وه چاوه روانی و، پرسی:
 - "گەورەم بۆم ھەيە لاى جەنابتان كار بكەم، بۆم ھەيە؟" بالدين وەلامى دايەوە:
 - "نازانم، بيرى لي دهكهمهوه، جاري برق!"

گریّنوی روّیشت، یه کسه ر که و ته گهرووی تاریکی و له به رچاودا گوم بوو. بالّدین له جیّی خوّی به چاوی نه بلّه ق به رامبه ر تاریکی وهستا بوو. به دهستی راستی چراکه ی هه لّگرتبوو، به دهستی چهپیشی هیّشتان دهسته سره که ی به لووتیه و گرتبوو، وه ک یه کیّک لووتی دارسا بیّت، ترسیّک

گرتبووی، به پهله دهرگاکهی کلیل دا، پهروّکهکهی له دهموچاوی خوّی دوورخستهوهو خستیه گیرفانی، ئهوجا به ناو دوکانهکهدا چووه ژووری کارگهکه.

بۆنێكى خۆش دنياى داگيركردبوو، ئەوەندە خۆش، يەكسەر چاوەكانى بالدين ئاويان كرد. پێويستى بە ئەزمايشكردن نەبوو، ئەو لە رۆخ مێزەبەرووەكە وەستا بوو، ھەناسەى ھەلدەمژى. عەترێكى زۆر

ناياب بوو. به بهراوردكردن لهگهڵ (ئامۆر و يسوشه)، وهک ئهوه وا بوو، كه سيمفونياييك لهگهڵ دەنگى كەمانجەيەكى ژى خەوشدار بەراورد بكەيت. ھێشتان باشتريش بوو. باڵدين چاوەكانى خۆى قوچاند، بیری له یادگارییهکانی خوّی کردهوه . سهردهمی لاویّتی خوّی هاتهوه بهرچاو، کاتیّک بهناو باخچه کانی نایولیدا دهرویشت، خوی له باوهشی ژنیکی هه ژاردا دیت، ژنیکی قر رهش و لوول، تارمایی چەپكێک گوڵەباخی ھاتە بەرچاو، كە لەسەر رۆخی پەنجەرەيەک داندرابوو، شنەبايێكی شەو دەيلەراندەوە . گوێى لە جريوەي باڵندان بوو، كە لەوێ بۆ ئەوێ ھەڵدەڧرين، لە دوورەوە دەنگى . موزیکی مەیخانەيەکی كەنار دەریا دەھات، زۆر لە نزیکی گوێچکەی گوێبیستی چریه چریێک بوو، "من ترم خرش دهوي" ييكي هاته ناو گوي، وهك ئهوهي له خوّشييان موچركي بيّتيّ و ههموو ا مووه کانی جهسته ی قیت بووه ستن، ئا ئیستا! ئیستا له و چاوتروکانه دا! چاوی خوی هه لیناو له خۆشىيان كەوتبوۋە ھەناسەبركنى. ئەو عەترە لەو عەترانە نەبوۋ، كە ئەو تا ئىستا يىيان ئاشنا ببوو. ئەرە عەترىك نەبوو بۆنى خۆشتر بىت، عەتر نەبوو، كۆلۈنى و گولاو ئەو شتانە نەبوو، ئەوە شتىكى ته واو نوێی که سنه دیو بوو، شتێک که دهیتوانی جیهانێک له خوٚیدا بئافرێنێت، جیهانێکی سیحراوی دارا، که تیدا مروّف به جاریّک ههموو دهوروبهری قیزهونی خوّی له یاد دهچوو، ئهوهنده ههستی به دارایی و ئاسوودهیی و ئازادی و خوشبهختی دهکرد...مووه چهقیوهکانی بالدینی ههژار نیشتنهوه، ئارامىيكى رۆحى بەسەر جەستەيدا زالبوو. يىستەكانى گرت بە دەستەوە، يىستەبزنەكان، كە لەسەر لێوارى مێزهکەدا بوون، چەقۆيێکى هێنا، پێستکەى ھەڵبرى. يارچە ھەڵبراوەکەى خستيە ناو لەگەنتكى شووشە، عەترەكەي بەسەردا رژاند. بە يلاتتكى شووشە لەگەنەكەي دايۆشى، ماوەي عەترەكەي لەناو دوو شووشەي بچووك كرد، كە رەچيتەيان لەسەر چەسپ كرابوو، لەسەريان نووسرابوو "شهوى نايۆليى". ئەوجا چراكانى كوژاندەوەو رۆيشت.له نهۆمى سەرەوە، لە كاتى خواردن هیچی لای ژنهکهی نهدرکاند. خق ههر باسی بریاره بهرزو پیرۆزهکهی خوّی نهکرد، ئهوهی دوای نیوهرێ دابووی. ژنهکهشی چ قسهی نهکرد، که دیتی میٚردهکهی خوٚشحاڵ دیاره، ئهویش بهوه زوٚر دلْخوْش بوو. نهشچوو بو کلیّسای نوّتردام، تا لهوی سویاسی خوا بکات بو نهو نیراده به هیزهی که پنی بهخشیوه . تهنانهت ئهم شهوه بز یهکهمین جار له ژیانیدا له بیری چوو، نویژی شهوی بکات. سبهینی زوو راسته و پاست چوو بو لای گریمال. یه که مجار پاره ی پیسته برنه کانی دایی، پاره که ی به یه کجی، بی بو له و گله ی خسته ده ست. پاشان بو نوشینی شووشه یه ک شهرابی سپی، بانگهیشتی کرد بو مهیخانه ی "توور دی ئارگینت" و پاشان ده ستی کرد به سهوداکردن له گه لی له باره ی گرینوی شاگری. بینگومان ئاشکرای نه کرد، که بوچی پیویستی به گرینوی هه یه باسی ئه وه ی کرد، که گوایه برینکی زور پیستی بونداریان لا به پادان داوه، بو ئه مه پیویستی به به رده ستینکی نه خوینده وار هه یه بینویستی به کوپیژگه یه کی گویزایه ل و بی ته ماع هه یه ، که کاری به به به به باده بین بین بین بین بو بانگ ساکاری بو بکات، پیسته ی بو ببریت و ئه و جوره کارانه شووشه یه کی تریش شه رابی بو بانگ کرد، ئه وجا پینی گوت ، که له به رامبه ر گرینوی بیست لیره ی کاشی ده داتی بیست لیره پاره یه کی زور بوو . گریمال یه کسه ر رازی بوو . پیکه وه چوونه ده باغخانه که ، بو ئه و شوینه ی که گرینوی به تایبه ت خوی ته یار کرد بوو ، چاوه پوانی ده کرد . بالدین بیست لیره ی دا به گریمال و یه کسه ر کوپه ی له گه ل خوی برد . بالدین ده یزد ی باشترین بازرگانی بوو که له دریژایی یه کسه ر کوپه ی له گه ل خوی برد . بالدین ده یزانی که ئه وه باشترین بازرگانی بوو که له دریژایی یه کسه ر کوپه ی له گه ل خوی برد . بالدین ده یزانی که ئه وه باشترین بازرگانی بوو که له دریژایی به تایندا کرد بیتی .

گریمالیش لای خوّی، که باوه پی وا بوو، ئهوه باشترین بازرگانی ژیانی بوو که کردی، گهرایه وه بوّ مهیخانه کهی توّور دی ئارگینت، دوو شووشه شهرابی تریشی خوارده وه، بهره بهری نیوه پوّ گواستییه وه برّ مهیخانه ی لیوّن دینور، برّ کهناری ئه و بهر، لهویش بی پهروا دهستی کرد به خواردنه وه، ئهوه نده ی خوارده وه، سهرخوّش بوو، له درهنگی شهو کاتیک دهیویست بگهریّته وه بوّ "توّور دی ئارگیّنت"، ریّگه ی لی تیّکچوو، له جیاتی بچیّت بوّ جاده ی "گیوّنووی لیانیری"، جاده ی "نوّنایندیری" گرته بهر، بوّیه له جیاتی ئهوه ی یه کسه ر بچیّت بوّ "پوّنت ماری"، که مهبهستی بوو، له به دبه خوّی تووشی بوو به قهراغی "کوای ئوّرمیّس"، لهویّوه ش

ئاو لاشه که ی بردو له که شتیه بارهه لَگره له نگه رگرتووه کانی تی په پاند، ماوه یه کی پیچوو، تا رووباره که له ته ته ته په هیزی ناوه پاستی خوّی رایکیشا بو ته نکاویّک، به ره به ری به بیانی گریمالی ده باغچی، یان "لاشه ته په کهی" سه رئاوکه و تیتر به ئاسانی به ره و خوار، به ره و روز ئاوا چوو کاتیّک جوّن پاتیست گریّنوی له پردی "ئوشونر" په پییه وه، به کپی، بی ئه وه ی خوّی له ستوونه کانی پرده که بدات، بیست مه تریّک هه وراز تر، راست چووه ناو جیّگه له گوشه ی پشته وه ی کارگه که ی بالدین، ته خته خه وی بو دانرابوو، ئیتر ئه مه بووه جیّی ئه و، ئا له و پشته وه ی کارگه که ی بینشووی هه ر چوار په لی له ناو ئاودا دریّز ببوو، لاشه ی ساردی به ره و رقی مه له ی ده کرد. گریّنوی به ئاسووده یی خوّی لوول داو، خوّی ویکنایه وه، خوّی بچووک کرده وه، به قه د گه نه یه که و که نه وی لی که و ت، روّچووه ناوه خوّی، قوول و وول پوچووه ناوه خوّی، تاگه یشته ناو قه لاّی پر له ئاهه نگی ده روونی خوّی، له وی له سه ر شه ره نی که وت، نو چه ددی ناهه نگی ده روونی خوّی، له وی له سه ر شه ره نی که وت ناهه نگی ده روونی خوّی، له وی له سه ر شه ره نی که وت ناهه نگی ده روونی خوّی، له وی له سه ر شه ره نی که وت ناهه نگی ده روونی خوّی، له وی ناهه نگی ده روه و ناوه خونی ناهه نگی سه رکه و تنی بونه کان، که و ته ناو جه نای دا بینبوون و له زرّه و شه و می دی شه و می ناهه نگی ده به ناه و ناوه خونی ناهه نگی ده روه و ناوه و ناوه خونی ناهه نگی ده به ناه و ناوه خونی ناهه نگی ده به ناه و ناوه خونی ناهه نگی ده به ناوه ناوه خونی ناهه نگی ده به ناه ناوه ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناوه خونی ناوه خونی ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناهه ناوه ناوه خونی ناوه خوور و ناوه خونی نا

لهگهڵ هاتنی گریّنوی، عهترخانهکهی جوٚریّف بالدین گهشهی سهند و پهرهی سهند، له ناوهوهی ولات و لهسهر ئاستی ئهوروپاش، ناوی دهرکرد. ئیتر زهنگوله ئیرانییهکه کپ نهدهبوو، ماسیگرهکانی سهر پردی ئوٚشوّنر له پرژاندنی بوٚناوهکهیان نهدهوهستان.

ههر ئیوارهی یهکهم، پیویست بوو گرینوی دهبهیه کی گهوره له عهتری (شهوی ناپولی) دروست بکات، له چهند روّری دوا تر، پتر له ههشتا شووشهبوّنی ئهو عهتره فروّشرا. ناوبانگی ئهو عهتره زور زوو به ههموو لاینکدا بلّاوبووهوه، چینیر ئهوهنده پارهی ده رارهی ده راد، چاوه کانی پردهبوون له ئاو، ئهوهنده ی خوّی بچهمیّنیتهوه و کرنووش ببات، پشتی به ران کهوتبوو، چونکه کهسه ههره بالآو پایه بهرزه کان، یاخود ههرنا خرمه تکاره کانیان ده هاتن بو فروّشگاکه. ته نانه تجاریّک ده رگا کرایه وه، له گهل جیّرهی ده رگا، پاسه وانی گراف دی ئارگنسوّن هاته رژورهوه و وه کهر پاسه وانیک هاواری کرد، که پینج شووشه ی له بوّنه تازه که ده ویّت، یه ک چاره گه سه عات چیّنیر له ترسان له رزی، چونکه گراف دی ئارگنسوّن به پیّوه به ر و وه زیری جه نگی جه نابی پاشا بوو، به ده سه لاتترین پیاوی پاریس بوو.

له کاتێکدا چێنیر له ناو فرۆشگاکهدا سهرقاڵی پێشوازی لێشاوی مێوان و کڕیاران بوو، باڵدین لهگهڵ شاگرده نوێکهی له ناو کارگهکهی دا دهرگایان لهسهر خوٚ کلیل دابرو. چێنیر له خهیاڵی خوٚی و به بێردوٚرێکی فهنتازیایی پوازشی بو ئهم باره نوێیه دههێنایهوه به "دابهشکردنی کار و بهکارهێنانی ژیری" ناوی دهبرد. چهندین ساڵ بوو، چێنیر باره نوێکهی ههروا بوخوٚی لێکدهدایهوه، به سهبرهوهش تهماشای دهکرد، بزانێت، هاوپیشهکانیان، پلیێسیر و بهوانهی وهک ئهو، چوٚن کڕیارهکانیان لی دهپرهوێننهوهو ئهو بازرگانییهیان لی تێکدهدهن. چیتر پلیسیی بهرگهی ئهم باره ناگرێت، هاکه ئێستا دێتهوه مهیدان و بهرپهچی ئهو بازرگانییه بی

تامه دەداتەوە، بەڵێ بە شێوازى تايبەتى خۆيان، بەرپەرچىيان دەداتەوە: بۆ ھەر كەژێك، بۆ ھەر مانگێك، خۆ ئەگەر ناچار ببێت، بۆ ھەرھەڧتەيەك جاڕى بۆنێكى نوێ دەدات، بەڵام چ بۆنێك! بۆنێك كە تەواوى دەمارى داھێنانى خۆى تێدا خەرىك دەكات. بۆ ئەوەش تەنھا شاگردێكى نەخوێندەوار و مەكتەبنەدىوى پيويست دەبێت، بۆ ئەوەى سەرپەرشتى بەرھەمەكانى بكات و، لە كاتێكدا چێنێریش تەنھا كارى ئەوە دەبێت، بیانڧرۆشێت. بەو مۆدێلە نوێیه لاپەرەيەكى يەگجار تازە لە مێژووى عەترسازى ھەلدەدرێتەوە. ململانێ بە لاوە دەندرێت، بێ رادە دەوڵەمەند بوون بەلێ، ئەوجا بە ئاگاييەوەو بە رۆشنى دەڵێت "ماڵەكەت"، چونكە بىر دەكاتەوە، با ئەو كۆنە شاگردانەى كە خزمەتىيان كردووە، لە بەشێكى دىارى كراوى ئەو سامانە دەكاتەوە، با ئەو كۆنە شاگردانەى كە خزمەتىيان كردووە، لە بەشێكى دىارى كراوى ئەو سامانە زۆرۈزۈبەندە، ھاوبەش بن.

چەند رۆژێک پێشتر، ئەگەر وەستاكەى قسەيەكى ئاوھاى كردبايە، چێنير بۆى بە خەڵەفاوى و دەردەپيرى حسێب دەكرد، لە خەياڵى خۆى دەيگوت: "ئێستا كاتى ئەوەى ھاتووە ببرێتە خەستەخانە، ئيتر ئەوەندەى نەماوە، بە يەگجارى دەسكە ھاوەنەكەى بخاتە دەست."

به لام وای لی هات چیتر بیری نهدهکردهوه . چونکه ئهوهنده کاری رژابووه سهر ، ماوه ی بیرکردنه وه ی نهما بوو . ئهوهنده خهریک دهبوو ، ئیواران به ئاستهم تاقهتی ئهوه ی دهما ، قاسه پرهکه خالی بکات و به شی خوّی لی جیا بکاتهوه . له خهویشدا بیری لهوه نهدهکردهوه ، که بالدین شتهاییکی نائاسایی یان نایاسایی به کار دههینییت ، کاتیک ههموو روّژی به بونیکی نوی له کارگهکهی دههاته وه دهروه ه .

به لام چ بۆنێک! نهک ههر باشترین و ههره باشترین عهتری دنیاو بهس، به لکو کریّم، پۆدره، سابوون، کریّمی قرّه ئاو و روّن ... ئهوانه ههموو، ههموو ئهو شتانهی که بوّ بوّنخوشی بهکار دهاتنه دهاتن، ئیستا به بوّنی نویّی زوّر خوّشتر له ههموو بوّنهکانی پیشوو، لای بالّدین دهاتنه بهرههم. بوّنخوّشترین شت، له ههموو بابهتهکان، ههر به پاستی له ههموو بابهتهکان، تهنانهت قردیّله ی بوّنداری نویّی پرچ بهستن، روّژیّک زهوقی سهرسوپهیّنهری بالّدین، قردیّلهیه کی خسته بازار، خهلک به قهره په پستبوو، دهتگوت جادوویان لی کراوه، ئیتر گرنگ نهبوه، شتهکان نرخیان چهنده. ههرچی بالّدین دروستی دهکرد، دهبوو به سهرکهوتنیّک. سهرکهوتنهکانی ئهوهنده زوّر و زهوهند بوون، وای لیّ هات چیّنیر ئهمهی وه ک رووداویّکی سروشت له قهلهم دهدا، چیتر له چاوگهکانی ئهو سهرکهوتنانهی نهدهپیّچایهوه، ئهو شاگرده سروشت له قهلهم دهدا، چیتر له چاوگهکانی ئهو سهرکهوتنانهی نهدهپیّچایهوه، ئهو شاگرده سروشت له قهلهم دهدا، که کارگهکهی کردووه به کوّلیتی خوّی و جار بهجار، که وهستا

دیته دەرەوه، وهک سهگیک له بنهبانی ژوورهکه دهکهویته بهرچاو، دهبینریّت، به پیّوه وهستاوه، شووشهکان دهسریّتهوه، هاوهنهکان خاویّن دهکاتهوه، لهوه ناچیّت ئهو چنهیه، پهیوهندییّکی لهگهلّ مروّف ههبیّت، که شایانی گوتن بیّت، لهگهلّ مروّف ههبیّت، که شایانی گوتن بیّت، ههرگیز ئهوه به خهیالی چینیردا نهدههات، ئهگهر پیّشیان گوتبایه، قهت باوهری نهدهکرد.

بیگومان ههمووی له ژیر سهری ئهو جنوکهیه بوو. ئهو شتانهی که بالدین دهیهینانه فروشگاکهو دەپخستنە بەردەستى چينير بۆ فرۆشتن، ئەوە ھەر بەشىكى ئەو تىكەلانە بوون، كە گرىنوى لە یشتی دەرگا کلیلدراوهکه سازی کردبوون، بالدین به بۆنکردنیان رانهدهگهیشت. ههندیک جار له ژیر کاریگهری بریاردان و هه لبزاردنی ئه و ههموو بونه خوش و بهرزانهی که گرینوی دروستی دهکردن، ههستی به ئازاریکی راستی دهکرد. ئهو شاگرده سیحربازه دهیتوانی ههموو عهترسازهکانی فەرەنگستان بە رەچىتتەي جۆراوجۆرى عەترسازى باربوو بكات، بى ئەوەي ھىچ رەچىتتەپەك دووبارە ببیّته وه، بی ئه وهی به هاو باشی هیچ یه کیّکیان که م نرخ، یان ناوه نجی بیّت، به لام ئه وه مان له بیر نەچێت، بە رەچێتە، واتە بە فۆرمولەي پێكھاتەكانيان، ئەوەي ئەو نەيدەزانى، بۆيە نەيدەتوانى ئەو کاره بکات، چونکه ئه و هیشتان ههر به شیوازه ناریک و رهمه کییه کهی خوی، به ناماموستاییه کی تهواو، بۆنەكانى دروستدەكردن، بالدين شارەزاى ببوو، دەيدىت كە گرىنوى بە دەستىكى ئازاد، وەك دهردهکهوت، به شیوازیکی ناریک و نامق، بی ریسا، به ههشتاوی، به تیکچریژاوی، چراوی بونهکانی تێڮﻪڵؠ يﻪﻛﺘﺮ ﺩﻩﻛﺮﺩﻥ. نﻪک ﺑﯚ ئﻪﺭﻩي ئەو شێۅازﻩ شێتانەيە كۆنترۆل بكات، بەڵكو ﺑﯚ ئەﺭﻩي ﺑﻪﻻي که م تنی بگات. رۆژنک بالدین داوای له گرینوی کرد، که ینی خوشه، ئهگهریش ئه به ینویستی نازاننیت، له کاتی تیکه لکردنی دهرمانه کان تهرازوو، ییوهرگلاس و کهوچک به کارپهیننیت، یاشان حهز دهکات، که خوّی وا لی رابهیننیت، که دوشاوی گیانی شهرابه که وهک مادده یه کی بوندار تهماشا نه کات، به لکو ته نها وه ک مادده یه کی توینه رهوه، که که م که م و ورده ورده ده کریته سهر نهوانه ی تر، له دواییشدا بیکات له راهی خوای، کهمیّک لهسهرخوّ، به ئاگایی، به هیّواشی شتهکان تیکهلّی یهکتر بكات، وهك له پيشهگهرى دەستىيدا باوه .

گریّنوی وای کرد. ئهوه یهکهمین جاری بوو، بالّدین بتوانیّت چاوی بکهویّته دوای ههنگاوهکانی جوولّهی دهستی ئهو وهستا سیحربازه، یان چاوی بهوه رابگات تاک تاکهی ههنگاوهکانی ببینیّت و لای خوّی بیاننووسیّتهوه خامهو کاغهزی دهرهیّناو له تهنیشت گریّنوی دادهنیشت و سهرنجهکانی خوّی یادداشت دهکردن، ناوه ناوهش بهبیری دههیّناوه، که لهسهرخوّ، هیّدی کارهکهی بکات، چهند گرام لهمهیان، چهند پیّوهرهیّل لهوهی تر، چهند تنوّک له پیّکنهری

سێیه می ده کرده شووشه ی تێکه ڵه که ، هه مووی دۆکۆمێنت ده کردن. به و شێوه تایبه تییه ، پاشتر بالدین به هه مان که رهسه کان ، هه نگاوه کانی شێده کردنه وه ، تا ده گهیشته دۆزینه وه ی ئاوێته یان فۆرموله ی ئه و تێکه لانه ی که گرێنوی سازی ده کردن ، ده نا بی به کارهێنانی ئه و که ره سانه دۆزینه وه ی پێکهاته کان شتێک بوو نه ده کرا. به لام بی به کارهێنانی ئه و که ره سانه ، چۆن گرێنوی دهیتوانی عه تره کانی خوی ساز بکات ، ئه وه لای بالدین هه روه ک مه ته ڵێکی هه ڵنه دراو مایه وه پتریش له مه ته ڵ وه ک په پچووی که به لام به لای که م توانی ئه و په پچووانه بکاته فۆرموله ی نووسراو و گیانی تێنووی بۆر رێساکان هه ندیک ئاسووده بکات و ، جیهانی عه ترناسی خوّی له ویرانبوونی ته واو بیار یّزیت .

ورده ورده بالدین به ناواخنی ههموو رهچیتهی ئهو عهترانهی گرینوی شارهزا بوو، که تا ئەق كاتە دايھێنابوون، تەنانەت لە گرێنوى قەدەغەكرد، ھىچ عەترێكى ترى نوێ ساز بكات، ئەگەر خۆى، بالدىن، بە قەلەم و كاغەز لە لاى ئامادە نەبىت، ئىتر بە چاوى يشكنىن، بەردەوام، سەرنجى دەدايه ھەنگاوى كارەكانى و خال بە خال دەينووسىنەوە. بەو جۆرە ئەوەندەى يى نەچوو، چەندىن فۆرمولەي كۆكردەوە بە ھۆي ئەو تېبىنىيانەي كە دەپنووسىنەوە، ياشان ههمووی به جوانی له دوو نامیلکهی جیاواز نووسینهوه، یهکییکانی خسته ناو قاسهی یاره، قوفلی دا، ئەوەى تریشی بەردەوام لە لا بوو، تەنانەت لەكاتى نووستنیشدا. بەمە ھەستى بە دلنیایی ده کرد. چونکه به و نامیلکه یه دهیتوانی، ئهگهر بیویستبایه، ههمو و پهرجووه کانی گرینوی دووباره بکردبایهوه، ئهو پهرجووانهی که پهکهم جار، به دیتنییان، له قوولایی ناخییهوه، تووشی حەپەسان ببوو. وای دەزانی، كە توانيوپەتى، بەو فۆرمولە نووسراوانە، جلەوی ئەو گیژاوه بی سهروبهر و ئافرینهره، که له ناخهوهی ئهو شاگرده هه لده قولیّت، بهرزهفت بکات،. ههروههاش بهمه چیتر به حهیهساوی و گیلانه تهماشای ناکات، به لکو بهو سهرنجدان و تۆماركردنه، لەو كارى ئافراندنەدا بەشدارى دەكات، ئەرەش ئارامى و بارەربەخۆبوونى بە بالدين دەبەخشى. دواى ماوەيەك، واى بىردەكردەوە، كە ئىتر رۆڭى ئەويش لە بەرھەمھينانى ئەو بۆنە ناسک و ياراوانه، رۆلێکی کهم نيه. کاتێکیش فۆرمولهکانی دهخسته دوو توێی نامیلکهکانی و دەپخستنە ناو قاسەو سەرسنگى خۆى، ئىتر ھىچ گومانى لەوە نەدەما كە ئەو ھەموو داھێنانە، ئيتر دهبوون به مولكي تايبهتي خوّى. به لام گرينويش سوودي لهم حسيبات و ئهزمووني ريسادانانه وەردەگرت، كه بالدين بەسەرى سەياندبوو. له راستيدا ئەو بۆخۆى ييوپستى بەمە نەبوو، ئەو ھەرگىز پيرىستى بەوە نەبوو، تەماشاى فورمولەيەكى كۆن بكاتەرە، تا دواى چەند

هەفتەپەک يان چەند مانگێک سەرلەنوێ دروستىيان بكاتەوە، چونكە ئەو ھەرگيز بۆنەكانى لەبير نەدەچوو. بەلام بە بەكارھېنانى ناچارى مەن و يېوەرگلاس و تەرازوو، فېرى زمانى عەترسازى بوو، هەروەھاش لە ھەستى زاماكىيانەي خۆيەوە، دەركى بەوە بردبوو، كە دەبى ئەو زانيارىيە سوودی بق ئه و ههبیّت. دوای چهند ههفتهیهک گریّنوی نهک ههر فیّری ناوی ههموو بقنهکانی كارگەكەي بالدين بوو، بەلكو دەپتوانى فۆرمولەي ئەو عەترانەش بنووسىتەوە كە خۆي دروستى دەكردن و به پنچەوانەش، دەپتوانى فۆرمولەو رەچنتەكانى عەترە بيانىيەكان و پنكنەرە بۆنىيەكان، بگۆرى و بەكاريان بهيننيت. لەوەش يتر! لە دواى ئەوەى كە فير بوو، بيرى عەترەكانى خۆى بە گرام و بە تنۆك دەربېرىت، ئىتر يىدىسىتى بەوە نەما، لە نىرانى هەنگاوەكانى بەرھەم ھێنان، ھىچ ئەزمايشێك بكات. كاتێك بالدين رايدەسپارد، بۆنێكى نوێ وەك عەترى دەستەسر، كىسەبۆن، يان بۆ ئارايشى بۆ دروستېكات، ئىتر وەك جاران گرينوى يەكسەر دەستى نەدەبرد بۆ كەموولە و شووشەو يۆدرەكان، بەلكو لەسەر ميز دادەنيشت و يەكسەر فۆرمولەكەي دەنووسىينەوە . فيرى ئەوە ببوو، كە ئەندىشەي بۆنەكانى خۆي، بۆ بەرھەمهىنان، بە شنوهی فۆرمولهی عهتریی دهرببریت. ئهمه بن گرینوی تهنها رینگاگورینیک بوو و بهس. به لام له چاوی دنیا، واته له چاوی بالدین، ئهمه پیشکهوتنیک بوو، دهنا پهرجووهکانی گرینوی ههر ههمان ئەوانەي پېشوو بوون. بەلام فېربوونى نووسىنى رەچېتە بۆ فۆرمولەي بۆنەكان، ترسى لاي ئەو نەھێشت، كە ئەوەش سوودێک بوو بۆى. ھەرچەند گرێنوى يتر بەسەر رێوشوێنى عەترسازيذا زال دهبوو، یتر فیری زمانی ئاسایی عهترسازی و دهربرینی ئهو زمانه دهبوو، بهوهش کهمتر تووشی ترسی توورهیی وهستاکهی دهبوو. هیندهی پی نهچوو، چیتر بالدین وهک مرؤفیکی نائاسایی بههرهدار له بونناسی، یان وهک فرانگییانی دووهم، یان وهک وهستاییکی سیحربازی نهینیدار لیی نهده روانی، به لکو وه ک خودی گرینوی خوی، ته ماشای ده کرد. ئه و به هره پیشه پیه سروشتییه بزی بوو به تارای پیشوازی کردنی. گرینوی بالدینی کرد به سهرمهشقی خوی، له باری کیشانی ییکنهرهکان، له هه ژاندن و سوراندنی شووشه ی تیکه له، له ته رکردنی یه روی سیی ئەزمايشكردن. تەنانەت فێرى ئەوەش ببوو، كتومت وەك وەستاكەى بە ناسكى دەستەسرەكە راته كينني و به جواني به ژير لووتي خويدا بهري. وهك ئهويش جار به جار خوى تووشي هه له دەكرد، بە شىرەميەك ھەلەكان سەرنجى بالدينيان رادەكىشا: لە بىرى دەچوو شلەكان بيالىرى، تەرازووەكەي بە ھەڭە دادەنا، رێژەپەكى يتر لە رادەي رەنگاوى عەنبەرى بەكاردەھێنا لە فۆرمولەيەك... لى دەگەرا، تا بالدىن سەرنجى بۆ ئەر ھەلانە رابكىشىت، ئەوجا يەكجى وەك ئاوخواردنهوه، راستى دەكردنهوه، بهو شيوه توانى وا له بالدين بگەيەنيّت، كه راسته ههموو شتیک به ریساو پاسا بهریّوه دهچیّت. خوّ گریّنوی خوّشی نهیدهویست بهریهرچی نُهو پیاوه پیره بداتەرە، بەراستى دەيويست لنى فىرببىت. نەك لەم فىرى تىكەلكردنى عەترەكان ببىت، نەك فيّري ييّكهاتهي بوّنه كان ببيّت، بيّگومان نا! لهو مهيدانه دا هيچ كهسيّك لهو جيهانه دا نهبوو، يتر لهم بزانیّت، تا شتیّکی لی فیرببیّت، ئهو شتانهی که له دوکانهکهی بالدینشدا ههبوون، بهشی ئەوەيان نەدەكرد و هى ئەوە نەبوون، كە بتوانىت ئەو عەترە مەزن و گەورەي لە ئەندىشەيدا بوو، پییان دروستبکات. ئه و بونانهی که ئه و لای بالدین دروستی دهکردن، لای ئه و گهمهی مندالان بوون، له چاو ئەو بۆنانەي كە ئەو لە ناخى خۆيدا ھەڭيگرتبوون و، بيرى لەوە دەكردەوە، رۆژپك له رۆژان بيانهێنێته بەرھەم. بۆ ئەمەش ئەو دەيزانى، كە يێويستى بە دوو مەرج ھەيە: يەكەميان وهک هاونیشتمانییهکی ئاسایی تهماشابکریّت، ههر نا وهک پیشهگهریّک، که بتوانیّت بهم ریّگایه بکهویّته دوای حهز و ئارهزووهکانی و چیّریان لی وهربگریّت و، بی سهرئیشه بکهویّته دوای ئامانجەكانى. ئەوەى تريش فيرى ئەوە بېيت، فيرى ئەو ئەزموونە پيشەپيە بېيت، كە بتوانيت خۆى مادده بۆندارەكان بەرھەمبيننى، جيايان بكاتەوە، چريان بكات، بەرزەفتىيان بكات و لە شوشه یان بکات و بیانیاریزیت، ئه وجا بتوانیت به شی به کارهینانیشیان لی دروستبکات. چونکه لهگهڵ ئەوەي كە گرێنوى بەراستى خاوەنى باشترين لووتى جيهان بوو، ھەر بە بۆنكردن دەپتوانى ههموو بۆن و عەترەكان شى بكاتەوەو بيانهيننيته بەرچاوى ئەندىشەى خۆى، بەلام تواناى ئەوەى نهبوو، بهسهر ئهو بۆنانهدا زال بېنت و وهک کهرهسهکانی تر بیانخاته بهردهستی خوّی.

 خلتاوهکهی جیادهکاتهوه، شارهزای وشککردنهوهی گیاکهلهکان و گولهکان بوو لهسهر حهسیر و له بهر سیّبهری گهرم، ههروهها یاراستنی چرق و گهلاً له مهنجهلٌ و باولی سهر به شهمیّ. فیّری هونهرهکانی شووشتنی کریمهکان، دلویاندن، یارزنین، ههروههاش چراندن بوو، بو یاراوکردن و يالاوتن. بى گومان كارگەكەي بالدىن بى ئەرە نەدەگونجا كە بە برى زۆر رۆنى گول و گیاکه له کانی تیدا به رهه مبهینریت. له شاری پاریسیش گول و گیاکه له کان به بری پیویست دەستنەدەكەوتن. بەلام ئەگەر ھەندى جار، گولەشەونمەى دەريا، نەعناع، يونگ، كونجى، رازيانە له بازار ههرزان دهستبکهوتبان، یان ئهگهر به بریکی زور سهوسهن و ناردینی روّمی، زیره، گوێزبۆ، یان گوڵهمێخهکی وشک، بهاتبا بازار، ئهوا دهماره عهتریهکانی باڵدین دهجووڵانهوهو مەنجەڭە گەورەكەى دڭۆپاندنى دەھيننا، كە مەنجەڭيكى گەورەى مس بوو، قەپاغيكى گەورى دلۆپاندنى لەسەربوو، ئەرەى بە "مەنجەلى ماورىنى" ناودەبرد، ھەمىشە بە شانازىيەوە باسى ئەوەى دەكرد، كە چۆن چل سال لەمەوبەر، بەو مەنجەللە لە دامنىنەكانى خوارووى لىگورىن و لە بەرزاييەكانى لوبنرۆن، لە ناو كۆلگە ئازادەكاندا گولەخەزىمەى دلۆياندووه. لە كاتىكدا گرىنوى گياو گولهکاني ورد دهکردن، بالدين به يهلهو تهنگهتاوي _چونکه لاي ئهو خيرايي ئهلفوبيي ههموو کاریک بوو_ ئاگردانه به دیواردهورگیراوهکهی، گهرم دهکرد و مهنجهله مسینهکهی پر ده کرد له ئاو. رووه که کانی تیدا رووده کرد و قه پاغه دووچینییه ماورینیه که ی ده خسته سه رو دوو سۆندەى ھاتووچوونى ئاوى لى قايم دەكرد. ئەو سىستەمە رىكويىكەى ساردكردنەوە، بە قسەى خۆى، خۆى بۆ ئامىرەكەى دروستكردبوو، چونكە كاتى خۆى، ئەو سەردەمانەى كە لە كىلگەكاندا به کاری هیّناوه، وه ک شتیّکی ئاسایی تهنها به تهورهی با سارد کراوه تهوه .

 ئاگایی گولاوه بۆندارهکهی ژیرهوهی جیاکردهوه، به و جۆره تهنها رۆنیکی پاراو له ناو کهموولهکه مایهوه، ئهوهش ماکی پاراوی عهتر بوو، که پیکنهری بنچینهیی بۆنی رووهکهکان بوو.

ئەو كارە زۆر سەرنجى گرينوى راكيشابوو، ئەوە شتھاييكى ژيان بوو، كە ھەندىك حەماسەتى ئەرى وروژاندبوو، بەلام بى گومان لەدەردوه ئەمەى يىرو ديار نەبوو، بەلكو حەماسەتىكى شاراوە بوو، وەك بلىسەيكى ساردى ناو حەماسەتىكى گرگرتوو، ياشان ئەو کاره، که به ناگر و ناو و هه لمو نامیریکی ساردکهرهوه، روّحی بوّنداری نهو گوڵ و گیاکه لانه یان داده که لاند، ئه و روّحه بوّنداره، روّنی ئیتیری، که ماکی بنچینه یی و باشترین پێکنهری پێکهاتهکانیان بوو، تاکه پێکنهر بوو، که ببوو به هۆی ئهوهی ئهو بایهخییان یێ بدات. ئيتر ياشماوه بي ماناكاني تريان: گولهكانيان، گهلاكانيان، تويكلهكانيان، بهرهكانيان، رەنگەكانيان، جوانىيەكانيان، گەشاوەييان، زيندووييان و ھەموو ئەو سيمايانەي تريان، لاي ئەو بى بايەخ بوون و خۆى يىرە خەرىك نەدەكردن. ئەوانە لە دىدى ئەو ھەمووى ھەر بەرگ و بار بوون، هي نهمان و له ناوچوون بوون. ناوه ناوه، كه دلوّپينراوهكه وهك ئاو ساف دەبوو، مەنجەلەكەيان لەسەر ئاگر لادەبرد، دەيانكردەوە، ئەنجناوە كولاوەكەى ناويان روو دهکرد، که وهک کاییکی خووساوه و بوگهن، قیزهون و زهرد بوو، چونکه ئهوهنده کولابوو، بی تام، ریشاڵ ریشاڵ، وهک قوړ، زوّر به زهحمهت دهناسرانهوه، قیّزهون، چونکه تهواوی بۆنەكانيان لى سەندرابوو. لە يەنجەرەوە ئەو ياشەرۆكەيان فرى دەدايە ناو رووبارەكە. ئەوجا چننیکی نوی رووهکی تازهیان تی دهکرد، بریان دهکرد له ئاو و مهنجه لهکهیان دهخستهوه سەر ئاگر. دىسان مەنجەڭە بۆرە دەستى دەكردەوە بە بلقەبلق، دىسان شىلەي رۆحى رووه که کان ده چۆرايەوه ناو کەموولەی دلۆيپنراوه که . زۆرجاران بەو جۆرە تەواوی شەويان بەسەر دەبرد. بالدین ئاگای له ئاگرەكە دەبوو، گرینوی ئاگای له شووشەكان دەبوو، ئیتر كاريكى تريان نەبوو ھەردووكيان لەدەورى ئاگرەكە لەسەر كوڤل دادەنىشتن، وەك يەك لە تهماشای ئهو مهنجه له دا به مهراقهوه رادهمان و ئهندیشه دهیبردنهوه، ههرچهنده سۆنگەي رامان و ئەندىشەكانيان زۆر لە يەكترى جودا بوون. بالدىن چىرى لە تەماشاي پەنگرى گەش و سوورىي مەشخەلى ئاگرەكەو مەنجەلە مسىنەكە، وەردەگرت، حەزى لە قرچه قرچی سووتانی دار و، بلّق و هۆری کولانی شۆربای ناو مهنجه لهکه بوو، چونکه ئەوە رابردووى دەھينايەوە بەرچاو. لەوانەبوو پياو تووشى حەماسەت بكات!

چووه ناو فرۆشگاكەى شووشەپەك شەرابى ھێنا، چونكە گەرماكە تێنووى كردبوو، ئەوەش ههروهکوو سهردهمی رابردووی بوو. ئهوجا دهستی کرد به گیرانهوهی چیروّک و رووداوهکان، ئەوانەي ئەوان سەردەمان، ئىتر ئەو چىرۆكانە بى كۆتاپى بوون. سەربوردەي جەنگى ياشەمىراتى ئیسیانیی دژی نهمساوییهکانی دهگیرایهوه، گوایه خوّی تیّیدا بهشداری کردووه، ههروهها لهگهڵ كاميساردهكان، كه چۆن كىڭنىهكانى تووشى دلەراوكى كرد، باسى كچى يرۆتستانتىك، لە ئێسترێل، که چون به بۆنی عەترو گوڵاو بۆلای خۆی ھەڵيفراندبوو، باسی سووتانی دارستانێک، که چۆن موویکی مابوو، تیابچیت، بهو ئاگرهی که به هزی هه لکردنی بایهک، که له ههموو لاوه هه لمى كردبوو، تەواوى ھەريمەكەي سووتاندبوو. باسى كارەكانى دلۆپاندنى گوڵ و گياكەلەكانى دهگیرایهوه، ههمیشه دههاتهوه سهر میرگ و کیلگه نازادهکان، که کاری تیدا کردوون، به شەويش لەبەر رۆناكى مانگەشەو، چۆن شەرابى لەگەلدا خواردۆتەوەو گويى داوەتە ويزەويزى كوللهو سيرسيرهكاني شهو، ههروهها باسي عهتريكي دهكرد كه له گولهخهزيمه بهرههمي هينابوو، که بۆننکی هننده یاراو و بههنزی ههبووه، که خهلک به زیو دهیانکیشا، باسی سهردهمی چوونه قوتابخانهی له شاری گینووادا دهکرد، باسی سالهکانی گهران و سوورانی به شاری گراسدا، ئهو شارهی که یره له عهترساز و عهترخانه، به قهد یی لاودرووی شوینه کانی تر، باسی دهولهمهنده زۆرەكانى، كە ھەموو وەك ياشايان دەژيان، خانووى قەشەنگ و رازاوە بە سىنبەرى باخچەو هەيوانەكانيان، بە ژوورى نانخواردنيان كە ير بوون لە ميزو كورسى دار، كە خواردنيان لەسەردا له ناو قایی فهخفووری و کهوچک و چهنگال و چهقوی زیرین دهخوارد، ئیتر بهو شیوهیه ...

پیره بالدین ئه و چیروّکانه ی ده گیّرایه وه شهرابی له گهلّدا نوّش ده کردن، به و شهرابه و به گری ئاگره که و به حه ماسه ته ی که ده یگرت، گویه کانی وه ک ئاگر سوور ههلّده گه ران. به لاّم گریّنوی، که شویّنی دانیشتنه که ی پتر که و تبووه به ر سیّبه ر، گویّی له هیچ نه بوو. چونکه ئه و گریّنوی، که شویّنی دانیشتنه که ی پتر که و تبها رووداوه نویّکان لای ئه و گرنگ بوون. ئه و چیروّکه دیّرینانه لای ئه و بایه خیّکییان نه بوو، ته نها رووداوه نویّکان لای ئه و گرنگ بوون. ئه و به رده وام چاوی به رامبه ر لووله بچووکه که ی سه رپوشه که له ئه بلّه ق مابوو، که که و تبووه به رشه وقی کزی مه نجه له که و تبیی راده ما و بیری له وه ده کرده وه، ئه گه ر بیّت و خودی خوّی ببوایه به مه نجه لاّیکی دلّویاندنی ئاوا، ده روونی وه ک ده روونی ئه و مه نجه له بلّق و هوّر بکولابایه، وه کو ئیّره دلّویی یندرابایه، به لام باشتر، نویّتر، نائاسایی تر، دلّویاندنیّک له رووه که نایاب و تایبه تبیه کان، ئه وه ی که خوّی له ده روونی خوّیدا روواون و گه شه یان کردووه و، جگه له خوّی که س برّنی نه کردوون، له و رووه کانه باشترین و بی نموونه ترین عه تری کردووه و، جگه له خوّی که س برّنی نه کردوون، له و رووه کانه باشترین و بی نموونه ترین عه تری که دوره و بگه له خوّی که س برّنی نه کردوون، له و رووه کانه باشترین و بی نموونه ترین عه تری

دنیا دیّته بهرههم، ئه و عهترهی به بوّنی خوّی دهتوانیّت جیهان بکاته بهههشتی عهدهن. له و بهههشتهدا تا رادهیهک ئه و دهتوانیّت به هوّی بوّنهکان بهرگهی بوونی خوّی بگریّت. مهنجه لیّکی روّد روبه لاّح بیّت، که به عهتری دلّوپیّنراوی خوّت ته واوی دنیا لهخوّندا نقووم بکهیت. ئه و خهونه پر ئاره زووه بوو، که گریّنوی تیّیدا نقووم بووبوو.

له کاتیکدا بالدین به شهراب گپی گرتبوو، بی پهرواو مهستانه، به گهرمی بهسهرهاتهکانی دهگیرایهوه، هی سهردهمانی زوو، جار له جار پتر و بی پهرواتر بی ناوهخوّی ههلّدهچوو، گریّنوی له ناو ئهندیشه سهیر و عهنتیکهکانی خوّیدا تووابووهوه، جاری ئهندیشهی مهنجهله فهلامهرزهکهی له سهری خوّی دوورخستهوهو، له جیاتی ئهوه بیری لهوه کردهوه، که ئایا چون دهتوانیّت ئهو شتانهی که بهم دواییه فیّری ببوو، بی ئامانجه نزیکهکانی خوّی بهکاریانبهیّنیّت.

زۆرى نەبرد، گرێنوى بوو بە پسپۆرێكى دڵۆپاندن. بەھۆى يارمەتى لووتە ھەستىيارەكەى، لە رێساكەى باڵدىنى تێپەپاند، باڵدىن پێى وا بوو، پلەى گەرمايى ئاگر، كاريگەرى سەرەكى لەسەر باشى بەرھەمە دڵۆپێنراوەكان ھەيە، بەلام گرێنوى زانيارى نوێى دەستكەوت، ھەر رووەكێك، ھەر گوڵێك، ھەر دارێك، ھەر رۆنێك، پرۆسەى تايبەتى خۆى پێويستىيان بە ھەڵماندنێكى خێراو بە ھێزە، ھەندێكىيان پێويستىيان بە كوڵاندنێكى مام ناوەندىيە، ھەندێكىشىيان، ئەو كاتە باشترىن بەرھەمى خۆيان پێشكەش دەكەن، ئەگەر بخرێنە سەر چرايێكى كز ولێيان گەرێيت تا لە ناوخۆياندا ئارەق دەكەن.

ههروههاش ئاماده کردنییان زوّر گرنگه دارچین و گولهخه زیّمه ده توانریّت به ههموو پنچکه کانیانه وه بدلّوپیّندرین له کاتیّکدا هه ندیّکییان پیّویست به وه ده که ن که به پاراوی و به ئاگایییه وه بچنریّن، براربکریّن، بره نجندریّن، ته نانه ته هه ندیّکییان پیّویسته به رله وه ی بخریّنه ناو مه نجه ل ، وه ک تیّچینه له ناو یه کتری بتلیّنه وه ده ندیّکیشیان هه ر نادلّوپیّندریّن، ئه وه شییان لای گریّنوی له ههمووان دروارتر بوو.

کاتیک بالدین دیتی، گریّنوی زوّر شارهزای ئامیّرهکان بووهو بهسهریاندا زالهو دهتوانیّت به باشی و به پیّکی بهکاریان بهیّنیّت، ئیتر دامودهزگاکهی خسته ژیّردهستی و به ئازادی خوّی بهکاری دههیّنان. به روّژ گریّنوی خهریکی تیّکهلّکردنی عهتر و بوّن و بهرههمه بههاراتییهکان دهبوو، به شهویش خوّی به هونهری پی له راز و نهیّنی ههلّماندن و دلّوّپاندن خهریک دهکرد. نهخشهی ئهوهی کیّشابوو، که بوّنی تهواو نویّ بهیّنیّته بهرههم، ههر نا بهلای کهم بتوانیّت ههندیّک لهو بوّنانهی که لهدهروونی خوّیدا حهشاری داون، بهیّنیّته بهرههم. سهرهتا ههندیّک سهرکهوتنی بچووکی بهدهستهیّنا، توانی روّنی گهزگهزوّک و تهیهتیزه بهیّنته بهرههم، ههروههاش شاوکیّک له تویّکلّی تازه ی بهلهسان و لقی داری سهروو، ههرچهنده ئهو دلوّپیّندراوانه زوّر کهم بوّ ناوکیّک له تویّکلّی تازه ی بهلهسان و لقی داری سهروو، ههرچهنده ئهو دلوّپیّندراوانه زوّر کهم بوّ

بق ئەوەي كە ھێشتان كاريان لەسەر بكرێت. لە تاقىكردنەوەي ھەندى ماددەش ھىچ جۆرە سەركەوتننكى بەدەستنەدەھننا. بۆ نموونە گرينوى ھەولى دەدا شووشە بدلۆپيننت و بۆنەكەي وەربگریّت، بۆنى شووشەي لووسى لە قور دروستكراو، ئەو بۆنەي مرۆڤى ئاسايى ھەستى يى ناكات. شووشهی پهنجه رهو بتله شووشهی دهه نناو پارچه پارچهی ده کردن و ده پهارین، به لام كەمترىن سەركەوتنى بەدەستنەدەھێنا. ھەوڵى دڵۆياندنى سفر، فەخفوورى، يێست، بەردە مردەو بەردە زىخىي دەدا. خۆلى رووتى دەدڵۆياند، قرى خۆى دەدڵۆياند. تەنانەت ئاوى رووتىش، ئاوى رووباری ساین، که لای ئهو گرنگ بوو، بتوانیّت بۆنهکهی هه لبهینجیّت و بییاریّزیّت. ئهو وای دەزانى، وەكو سىر و گوڭە خەزىمەو تۆى زىرە، دەتوانىت بە ھەڭماندن و دلۆپاندن بۆنى تاپبەتى ئەو ماددانەش بدۆشىنت و بيانيارىزىنت. ئەو نەيدەزانى كە دلۆياندن كارىكى يتر نيە لە لێککردنهوهو لێکجوداکردنهوهی مادده تێکهڵهکان، به پێی پلهی به ههڵمبوونيان، بێ وهرگرتنی عەترەكانىيان، بە جياكردنەوەى رۆنە عەترىيەكانيان لە بەشە بى بۆن و كەم بۆنەكانيان. بۆيەشە ئەو ماددانەي رۆنى ئيترىيان دەبەخشى، ھەلماندن و دلۆياندنيان شتيكى ماقوول بوو. ئيمەي مرۆۋى ئەمرۆ، ئەوانەى فىرى فىزىا بووين، يەكسەر لەو مەسەلە دەگەين. بەلام لاى گرىنوى ئەو هەويرە ئاوى زۆر كێشا، تا گرێنوى شارەزاى ئەو زانستە بوو، چەندىن تاقىكردنەوەى بى ئاكامى بری. به دریزایی چهندین مانگ، ههموو شهویک بهدیار مهنجه لی دلویاندن دادهنیشت، ههرچی و ههر ریّگهیهک به خهیالی دادههات تاقی دهکردهوه، تا به ریّگای دلّقیاندن بوّنی نوی بخولقیّنیّت، دۆشاوى ئەو بۆنانەى كە ھێشتان رووى زەوى بەخۆيەوە نەيدىوە. بەلام جگە لە چەند رۆنێكى سادەي رووەكى، چيترى دەستنەكەوت. لە قولايى بيرى بۆنەكانى ناو ئەندىشەي خۆيدا نەپتوانى تنۆكێكیش یێكنەرەبۆن، لەو بۆنانەى لە ئاسمانى خەياڵيدا بوون، بهێنێته ئارا، تەنانەت نەيتوانى تاكه ئەتۆمنكىش بئافرىنىن. كە تىگەپشت ناگاتە ھىچ ئەنجامىنك، وازى لە ئەزمايشەكانى خۆي هنناو، زور به سهختی نهخوش کهوت و کهوته خهتهری مهرگ. تاییّکی گهرم دایگرتبوو، له رۆژانی سهرهتاو دواتریش ئارهقهیه کی ئهوهنده زۆری دهکرد، دهتگوت کونۆچکه کانی پیستی پی پاناگهن ئهم ههموو ئهرهقه دهریکهن، پفکهیه کی سووری بی ژمار تهواوی جهسته ی داپوشی. زوّر لهو پفکانه دهتهقین، خیزاویّکی سپییان دهرده کرد و، هی نوی ده هاتنه جیّگهیان. ههندیّک لهو پفکانه هه لده ئاوسان و ده بوون به کوانی گهوره گهوره، سوور هه لدهگه پان، پاشان وه ک بورکان ده ته قین کیّم و ئادابیّکی چپ و خویّناویّکی زهردی لینجیان لی ده هاته ده رهوه، ئه وه نده ی پی نه چوو، گریّنوی وه ک شه هیدیّک ده هاته به رچاو، که له ناوه وه را به ردباران کرابیّت و سه دان جیّگه ی کونبه ده رکرابیّت.

بیکومان بالدین خهمی کهتبووه بهر. ئهوه شتیکی گونجاو نهبوو بر ئهو، ئهو شاگرده به نرخهی لهدهستبچیّت، به تایبهت له کاتیکدا خهریک بوو بازرگانییه کهی دهبوژایه وهو سنووره کانی پیته خت و، بگره ههموو ولاتی دهگرتهوه. جا به راستی روّژ دوای روّژ پتر داخوازیکهری عهتره نویکانی، نه ک ههر له سنووری پاریزگاکهی، به لکو له کوشکه بیانییه کانیشه وه ده هاتن، ئه و عهترانه که پاریسیان هینابووه جرّش و خروّش، پاریس برّیان شیّت ببوو. بالدین بیری لهوه ده کردهوه، برّ ئهوهی بتوانیّت وه لامی ئهم ههموو داخوازیانه بداته وه، لقیّکی فروّشگاکهی و کارگهیه کی بچووکی گرنجاو له فوبرّخ سانت ئه نتوان بکاته وه. ۱ ههر له ویّوه شروشولهی جوان و خبیلانه، به دهست و په نجهی کیژی شهنگ و نه شمیل، پر بکریّن له تیکه لهی برنه کان و بییچرینه وه، ئه وجا بنیردریّن بر هو له پاریس بیّت، کاریّکی ئاوا روّر ئاسایی و یاسایی نه بوو، به لام بالدین، به مواییه به هرّی عهتره نایابه کانی، موله تی کارکردنی بر سنووریّکی به رفراوان و وهرگرتبوو، ئه و موّله تی نه که له چاودیّره به رپرسه کان وهرگرتبوو، به لکو موّله تی تایبه تی له لایهن که سایه تییه گرنگه کانه وه پی درابوو، وه ک جه نابی سه روّکی باجگرانی پاریس، ههروه ها له لایهن که سایه تییه که له ده سته ی که ده ده بی بالیس بیت، ههروه ها له لایهن جه ند که سایه تیبه که له ده سته که نه دارایی پاشایه تیپی، ههروه ها له لایهن جه ند که سایه تیبه که له ده سته که نه دارایی پاشایه تیپی، ههروه ها له لایهن جه ند که سایه تیبه که له ده سته که که ده دارایی پاشایه تیپی، ههروه ها له لایهن جه ند که سایه تیبه که له ده سته که که دورای دارایی پاشایه تیپی، ههروه ها له لایهن جه ند که سایه تیبه که له ده سته که که دورای دارایی پاشایه تیپی، ههروه ها له لایه نویونه که کارگه که کارگه که کارگه کانه و به در بوده ها له لایه نوید که سایه تیبه که له ده سته که که در کوره که کارگه که کارگه کارگه کانه و که کارگه که کارگه کارگه کانه و که کارگه کارگه کارگه کارگه کانه و که کارگه کانه و که کارگه کاره کاره کربی بایگرانی کارگه کارگه کارگه کارگه کارگه که کارگه کار

کۆمهککار و بهلیّندهرانی برهودانی ئابووری، وهک جهنابی فیدو دو بروّ. تهنانه تئهوهیان ههریّی ئهوه ی پی دابوو، که ئیمتیازی پاشایه تی بو وهربگریّت، دیاره شتیّکی لهمه باشتر نهبوو، ئهو ئارهزووی بکات، ئهو ئیمتیازه وهک پهساپورتیک بوو، که دهیتوانی خوّی پی له تهواوی داموده زگاو نویّنهرایه تیبهکانی دهولّه ت بپهریّنیّته وهو، ئیتر هیچ خهم و کوّسپیّک له ریّگای بازرگانیکردنه که یدا نهدهماو، دهبوو به دلّنیایی و مسوّگهرییه ک بو ئاسووده یی ژیانی.

كەڭكەلەي نەخشەپەكى ترپش كەوتبوۋە سەرى بالدىن، نەخشەپەكى زۆر گرنگ، نەخشەي جۆرە يرۆژەيەك بەرامبەر يرۆژەكەي كارگەي فۆبۆخ سانت ئەنتوان، بەلام تايبەت بۆ بەرھەمھێنانى ئەو كەلوپەل و عەترانەي كە بە ھەموو كەس نەدەكردران: نيازى ئەوەي ھەبوو، كە بۆ دەستەپەكى برژاردهی موشتهریهکانی، بر کریاره پایه بلندهکان، عهتری تایبهت بهینیته بهرههم، راستتر، وا بکات که بهپنرینه بهرههم، وهک جلوبهرگی بردراو و به راداندراو، عهتری تاییهت و گونجاو بو کهسانی تايبهت، واته تهنها ئهو كهسه بۆى هەبيت ئهو عهتره بهكاربهيننيت و ناوى بهريزيان لهسهر عهترهكه نووسرا بیّت. بر نموونه، بیری له عهتری "مارکیز سیّرنی" کردبووهوه، یان عهتری "ماریشال دو ڤيلاخ"، يان عەترى "دۆق دى گيۆ" ھەروەھا ھى تريش. خەونى بە عەترىك دەدىت بە ناوى "عەترى مادام لا ماركيز دي يوميهدوخ"، تهنانهت به عهتريكيش به ناوى عهترى "ماژيستى لو خوا" له شووشه یه کی لووس و خنجیله ی ناسک، که پشتینه یه کی زیر کرابیته کهمه ره ی و له رووی ناوه وه ی بنكهكهشي به شاراوهيي و به هه لكۆلدراوى نووسرابيت "عهترساز جۆزيف بالدين". ناوى ياشاو ناوى خۆى بە ھەمان ماددەو بە ھەمان شێوە دەنووسى. بالدين كەلكەللەي ئەو بير و ئەندێشە بەرزەفرانەي كەوتبوۋە سەرى! لەو دەمەشدا گرينوي نەخۆش كەوتبوۋ. گريمال، خواي لى خۆش بنّت، خوّ سویّندی خواردبوو، که ئه و کوره له هیچی کهم نیه، بهرگهی ههموو شتیّک دهگریّت، تەنانەت بەرگەى تاعونى رەشىش دەگرىت. جا بەراستىش ھىچى نەبوو، دەرد لە من بىت لەو نەبوو، له كاورا وا هاته سهر روّخي مهرگ، ئهگهر ئهو كوره بمريّت؟ ئهوه كارهساتيّكه! چونكه به مردني ئەر، نەخشە گرنگەكانى كارگەكانى، كىژە شەنگ و نەشمىلەكان، عەترە تايبەت و نايابەكانى ياشا، ههموو به جاریک دهمرن و دهبن به بلقی سهرئاو.

بۆیه بالدین بریاری دا، ههموو ههولّنک بدات، بۆ ئهوهی ژیانی گرانبههای شاگردهکهی رزگار بکات. نهیهنشت چیتر لهسهر تهختی ناو کارگهکه بمننیتهوه، گواستییهوه بۆ سهر تهختیکی خاویّن له نهومی سهرهوهی خانووهکه . دۆشهگهکهی به چهرچهفیّکی نهرمی شامی داپوشرا بوو. به دهستی خوّی یارمهتی گواستنهوهی نهخوشهکهی دا، که به پلیکانه تهسکهکه بهرهو سهرهوهیان برد،

فەرمانى دا، ژنەكەي چەلاوى مرىشكى بە شەراب بۆ لێبنێت. ناردى بە دواي يرۆكۆپ، باشترين پزیشکی گەرەكەكە، كە دەبووايە پیشەكی پارەی بدەنى، بیست فرانک! بۆ ئەوەی زەحمەتى ھاتن بداته بەرخۆى. يزيشكەكە ھاتە سەرى، بە سەرى پەنجەكانى ليفەكەى لەسەر لادا، تەماشاييكى جهستهی گریّنوی کرد، که بهراستی وا دههاته بهرچاو، وهک نهوهی به سهد گولله کون بهدهر کرابیّت، ژوورهکهی بهجیّهیّشت، بی ئهوهی جانتا پزیشکییهکهی بکاتهوه، که ههمیشه بەردەستەكەي بە دواپيەوە، بۆي ھەلگرتبوو. دەستى كرد نەخۆشىيەكەي گرينوى بۆ بالدين رۆن بكاتەوە: "نەخۆشىيەكەي زۆر ئاشكرايە، بريتىيە لە نەخۆشى فەرەنگى، جۆرى لارەشە، تىكەڵ بە سورێژهي کێمکردوو، نهخۆشىپەکەي گەپشتۆتە قۆناغى دواپى، بۆپەشە ئيتر پێوپستى بە چارەسەر نیه، چونکه ناتوانریّت ئامیّری خویّنبهردان لهو جهسته رزیو و تلاوه گیربکریّت، ئهوه یتر جەستەيەكى مردووه، نەك ئۆرگانىكى زىندوو، بەھىچ شىوەيەك ناتوانرىت دەستى لى بدرىت. هەرچەندە ھێشتان بۆگەنى نەكردووە، ئەو بۆگەنىيەى كە مۆركى دواقۆناغى ئەو جۆرە نه خۆشىيەيە، ئەوەش ئەگەر بە چاوى زانست تەماشاى بكەين، جێگەى سەرسورمانە، جا ھيچ گومانیک لهوهدا نیه، که له چلوههشت سهعاتی داهاتوو، دهمریّت، ههروهک چوٚن گومان لهوهدانیه، که من ناوم دخترر بروکوپ." جا بیست فرانک ههقی هاتنی و پینج فرانکیشی بق دەستنیشانکردنی نەخۆشىپەكەی وەرگرت، بەلام ئەوەشى روونكردەوە، كە ئەو يېنج فرانكەی دوواییان دەداتەوە، ئەگەر لاشەی مردووەكەی بدەنى، بۆ ئەوەی لىكۆلىنەوەی يزيشكى لەسەر بكات. ئەمەي گوت و خوداحافيزي كرد. بالدين ئاگاي لەخۆي نەما بوو. لە حەژمەتان گلەيى لە چارەنووسى خۆى دەكردو ھاوارى دەكرد. لە توورەپيان خەرىك بوو پەنجەكانى خۆى دەكرۆشت. جاریکی تریش نهخشهکانی بو سهرکهوتنیکی زور زور گهوره، کهمیک بهر لهوهی بگاته ئامانج، هه لوه شانده وه . كاتى خوّى يليسيي و شاگرده ييسكه كانى، سهبارهت به داهينانه زۆروزەوەندەكانيان ببوونە ھۆي سەرنەكەوتنى، ئەمرۆش ئەو كورەو بەھرەي لەبننەھاتووى بۆ دۆزىنەوەى بۆنەكان، ئەو كورىژگە چەيەلە، كە بە زىر نەدەكىشرا، لە زىدە ھەموو وەختان، ئىستا، له كاتى بووژانهوهى بازرگانييهكهى، هات تووشى فهرهنگى و لارهشهو سوريژهى كيمكردوو بوو، گەيشتۆتە قۆناغى دوايى، قۆناغى مەرگ! چ وەخت نەما ئىستا! بى دوو سالىي تر نا؟ بى يەك سالىي تر نا؟ تا ئەو كاتەش دەكرا وەك كانەزيونك تىكبدرىت، يان وەك ئەو كەرەى لە جياتى تەرس زیری دهرده دا. دوای سالیکی تر دهیتوانی به نهوازش بتؤییت. به لام نا! تازه مرد، ئاخ خودای ئاسمان، ئاى لەو نەگبەتىيە! ئاخ بۆ چلوھەشت دەمژميرى تر!

چرکهساتیکی کورت، بالدین هاته خهیالی، بچی بق ئهو بهر، بق کلیسای نقتردام، مقمیک دابگیرسیننیت و له خودای گهوره بیاریتهوه که گرینوی بن چاک بکاتهوه، به لام وازی لهم ئەندىشە ھىننا، چونكە كاتەكەي زۆر تەنگەتاو بوو. رايكرد مەرەكەب و كاغەزى ھىنناو ژنەكەي لە ژوورى نەخۆش دەركردە دەرەوه، خۆى ياسەوان بۆ نەخۆشەكە دەگرىت، ئەوجا لەسەر کورسییهک و له تهنیشت تهختهکه دانیشت، کاغهزی تیبینییهکانی خسته سهر ئهژنوکانی، خامه به مەرەكەبە تەربووەكەي لەدەستگرتوو، ھەوڭى دا، ھەواڭى بۆننك لە گرينوى دابچۆريت. لە راھى خوا، ئەو گەنجىنەي كە لە ھەناوى خۆي ھەڭيگرتووە، خۆ ھەمووى لەگەڵ خۆي نابات! بەڭكو خوا حەز بكات، ئيستا له دوا سەعاتى ژيانى، وەسپەتىك بداتە ئەو دەستە ئەمىنانە، بۆ ئەوەى له دوای خۆیدا دنیا له باشترین عهتری ههموو سهردهمهکان بیبهش بهجینههیلایت! ئهو، بالدین، ئەو وەسىيەتە، ئەو قانوونى فۆرمى تەواوترىن و باشترىنى بۆنەكان، بە دەستىاكى بەكاردەھىنىت و پهرهیان یني دهدا. ناوی گرینوی به نهمریی و جاویدانی دهیاریززیّت، به ڵێ، ئهو لیّره سویّند به ههموو شته پیرۆزهکان دهخوات، باشترینی بۆنی پاشاکان، بهخوی بخاته ژیر ینی، له شووشەيەكى كريستالى زېركەش، لىنى ھەلكۆلرابېت: "ئاغاى جۆن پاتىست گرىنوى، عەترسازى یاریس" بالدین وای گوت، یان باشتر وای له بن گویّچکهی گریّنوی چریاند. به سویّندخواردن، به پارانهوه، به کلکهسووتێ، بێ وچان. بهڵام ههمووي بێ هووده بوو. گرێنوي هيچي لێ هه ڵنه ده چۆرا جگه له ئاو و زهلزه له په کی سیی رهنگ و کیمیکی خویناوی. وهک لالیک له سهر جيْگه كەوتبوو، ئەو خيزاوه بيزهوهرهى لى دەهاتە دەرەوه، بەلام گەنجينەكانى نا، زانيارىيەكانى نا، كەمترىن فۆرمولەي بۆننكىشى لى نەدەھاتە دەرەوە . بالدىن دەيوپست بىخنكىنىت، حەزى دەكرد ليّى بدات، ئەوەندەى لى بدات تا نهيّنىيە بە نرخەكانى لە جەستە مردووەكەيدا دەردەھێنێت. ئەوەى دەكرد، ئەگەر ھاتبا ئومێدى سەركەوتنى بەم كارە ھەبووايە، يان ئەو كارە ئاوا به زەقىيى دژى باوەرە مەسىحايەتيەكەي نەبووايە، واتە دژى خۆشەويستى بۆ مرۆۋەكانى تر. به شیرینترین ئاواز له نووزه نووز و منگه منگی خوّی بهردهوام بوو، نهخوشهکهی نهوازش دەكرد، بە يەرۆى شىدار نىرچەوانى بە ئارەق تەربووى فىنىك دەكردەوە، زامەكانى بۆ ياك دەكردەوە، كە دەتگوت كوانووى ئاگرن، ئەمەش ئازارىكى وەحشەتناك بوو بۆ گرىنوى، بە كەوچك شەرابى لە دەم دەكرد، تا زمانى بهيننيته قسه، به دريزايى شەو، بەلام بى سوود بوو. بەرە بەرى بەيانى كۆڭى دا، بە داھيزراوى خۆى خستە ناو قەنەفەيەك لە بنەبانى ژوورەكە و

كەوتە رامان. چىتر توورەييەكەى نەمابوو، ئەرە نەبيت كەوتبووە بارى بى ھىواييەكى ئارامتر،

چاوی بهرامبهر جهسته ی بچووک و مردووی گرینوی لهسهر تهختهکه، لهو بهر، له ئهبلهق مابوو، نه دهیتوانی رزگاری بکات و نه بیرووتینیتهوه، نه دهشیتوانی هیچ شتیکی بو خوی لی رزگار بکات، به ناچاری و بی دهسه لات تهماشای روّچوونی ئهو مروّقه ی ده کرد، وه ک چون ناخوداییک تهمه شای نقوومبوونی که شتیه کهی بکات، که ته واوی سامانی له گه ل که شتیه که نغرو ببیت.

له ناکاویّک لیّوهکانی ئهو نهخوشه مردووه کرانهوه، به دهنگیّک، که زوّر به روّشنی و توّخی ئهوه ی ئاشکرا دهکرد، که ئهو ئاگاییّکی لهو مهرگ و ئاوابوونه نیه، دهستی کرد به قسهکردن: "پیّم بلیّن، بهریّز: هیچ ریّگاییّکی تر ههیه جگه له گوشین و دلّوپاندن، که بتوانریّت به هوّیهوه بوّن له جهسته یه ک وهربگیریّت؟"

بالدین بروای به گویچکهی خوّی نهکرد، وای زانی ئهوه دهنگیکه له خهیالی خوّیهوه دیت، یان له دونیاکهی ترهوه، وهک مهکینهیهک وهلامی دایهوه: "بهلیّ، ههیه."

لەسەر جنگەكەيەوە كوپە پرسى: "چ رنگاينك؟". بالدين چاوە خەستەكانى خۆى زەق كردەوە . گرىندى بى ھىچ جوولەيەك لە ناو جنگاكەى كەرتبوو. "ئايا ئەر مەيتە بوو قسەى كرد؟"

"چ رێگایێک؟" دیسان گرێنوی پرسیاری کرد، ئەمجارەیان جووڵهی لێوهکانی سەرنجی باڵدینان راکێشا. "ئیتر ئەمە کۆتایێتی" ھاتە خەیاڵی باڵدین، "ئیتر دەچێتە ئەو دنیا، ئەوه ھوڕێنەی تایە، یان ھوڕێنەی سەرەمەرگە." ھەستایەوھ سەر پێیان، چووە ئەو بەر، لە تەختەكە نزیک كەوتەوە، خۆی چەماندەوە سەر نەخۆشەكە. نەخۆش چاوی كردبووەوە، كەمینگرانە تەماشای باڵدینی دەكرد، وەک تەماشای كاتی یەكەمین رووبەروبوونەوەی لەگەڵ باڵدین.

"چ رێگايێک؟" گرێنوی پرسی.

ئەوجا بالدین ورەی هیننا بەرخۆی، حەزی نەكرد دوا ویستی كەسیکی سەر سەرەمەرگ رەت بكاتەوە، وەلامی دایەوە: "سی پیگا هەیه كوپەكەم: "هەلمژین بە گەرمی، هەلمژین بە چەوری، هەلمژین به ساردی. ئەمانە لە زۆر لایەنەوە كاری زۆرتر و وردتریان دەویت لە دلۆپاندن، تەنها بۆ بەرهەمهینانی پاراوترینی هەموو بۆنەكان بەكاردەهینرین: عەتری یاسەمین، هی سۆرگول، هی گولەنارنج."

"له كويخ؟" گرينوي يرسى. بالدين وه لامي دايهوه:

"له باشوور، به تایبهت له شاری گراس." گرینوی گوتی.

"باشه"

ئیتر چاوهکانی نوقانده وه الدین به هیمنی خوّی راست کرده وه و زوّر خهمناک بوو. کاغه زی تیبینییه کانی کوّکرده وه که تاکه رسته یه کیشی له سهر نه نووسیبوون، پفیّکی له موّمه که کرد و کوژاندییه وه دنیا روّناک ببووه وه هینده ماندوو بوو، ده تگوت سالیّکه نه نووستووه له دلی خوّیدا بیری کرده وه که ده بووایه قهشه یه کی بهیّنابایه سه را پاشان به دهستی راستی و به خیّرایی نیشانه یه کی خاچی کیّشاو چووه ده رهوه .

به لام گرینوی زوّر دوور بوو له مردن. ته نها خه و یکی گرانی لی که و تبوو، خه ونی قوولّی ده دیت، شلاوه کانی هه لّده مژییه وه ناوه خوّی. پفکه کانی ده ستییان به و شکبوونه وه کردبوو، خیزاوه کان ده بوون به قه تماغه، زامه کانی ده ستییان به سارپیژبوون کردبوو. له ماوه ی هه فته یه کدا هاته وه سه رخوّی.

پنی خوش بوو دهسبه چی به ره و باشوور بکه و ی باس کردبوو. به و شوینه ی که ده یتوانی تیدا ریکا نویکان فیر ببیت، ئه وانه ی پیره که بوی باس کردبوو. به لام بیگومان نه ده کرا بیر لهمه بکاته وه . چونکه ئه و ته نها شاگردیک بوو و به س، واته ئه و هیچ نه بوو. خو ئه گه ر راستیت ده و ی ته بود که هستانه وه ی گرینوی باری ده و ی ته بود و هه می خوشحالییه که ی بالدین به بونه ی چاکبوونه وه و هه ستانه وه ی گرینوی باری ئاسایی خوی وه رگرته وه بالدین گرتی، ئه گه ر راستت ده و یت، گرینوی له هیچیش که متره ، چونکه بو ئه وه ی که سیک به شیوه یکی ریسایی به شاگرد وه ربگیریت، پیویسته له خیزانی کی به شه ره ف و بی که موکورتی هاتبیت، مه رجی گشتیش پله ی خرمایه تی و گریبه ستی فیربوونه ، به لام ئه و خاوه نی هیچ یه کلیک له مه رجانه نیه . ئه گه ر ئه و ، بالدین، سه ره رای ئه وه شه ر له به ر ئه و ده بیت که گرینوی خاوه نی به هره یه کی نائاساییه و ، ئه گه ریش له ئاینده ئاکاری باش بیت ، هم روه ها له به رخاتری د لباشی بی سنووری بالدین، هه رچه نده ئه گه ریش ئه و د لباشییه هه میشه هم روه ها له به رخاتری د لباشی بی سنووری بالدین، هه رچه نده ئه گه ریش ئه و د لباشییه هه میشه به زیان بوی گه راوه ته وه هه رگیز ناتوانریت نکولی لی بکریت .

به لام تا ئه و به لنینه خوشه جنبه جن کرا، کاتیکی باشی خایاند، نزیکه سی سالّی رهبه قی خایاند. له و ماوه یه دا بالّدین توانی به یارمه تی گرینوی خه ونه به رزه فره کانی خوی بهینیته دی. کارگه یه کی له فربوخ سانت ئه نتوان دامه زراند، به هری عه تره تایبه تیبه کانی، خوی به سه رکوشکه کاندا سه پاند، مافی ئیمتیازی پاشایی وه گرت، به رهه می بونه پاراوه کانی ده گهیشتنه پیته رسبورگ، ده گهیشتنه پالیرمون، ده گهیشتنه کوپنهاگن. جوره عه تریکی میسکبونی ده گهیشته قوسته نتینییه و له وی زور ئاره زووی له سه ربوو، هه رجه نده هم خوا بو خوی ده یزانی، خویان جه ندین بونی هه مه جوریان هه بوو. له کوگاکانی له نده ن بونی عه تره کانی بالّدین ده هات، هم روه هاش له کوشکی گرافه کانی بالّدین ده هات، هم روه هاش له کوشکی گرافه کان جگه له بونه کانی

بالدین، بۆنی تر نەدەھاتن، ھەروەھاش لەوانەی ولاتی لیپه-دیتمۆلد. ئیتر بالدین كه وازی لهو بیره هیننا بوو، تەمەنی پیری خوّی به ھەڑاری له میسین بباته سەر، له تەمەنی حەفتا سالی بی ئەملاوئەولا بووه گەورەترین عەترسازی ئەوروپاو دەوللەمەندترین هاوولاتی شاری پاریس.

له سهرهتای ساڵی ۱۷۰۱ به دواوه، خانووه لاچهپهکهی سهر پردی ئۆشۆنژی تهنها بۆ ژیانی خوی به کاردههیّنا، چونکه سهرتاپای کوّنه خانووهکهی تری، له عهردهوه تا بنمیچ، به مانای وشه، به مادده عهترییهکان و ئامرازاکانی عهترسازی، پراوپر، ئاخنرا بوو. ئهوجا ریّگای له گریّنوی ئاوه لا کرد، که دهتونیّت ئازاد ببیّت، به لام سی مهرجی بو ئه م ئازادکردنهی دانا: یهکهم نابیّت تهواوی ئهو عهترانهی که له ژیر سایهی بالّدین بهرههمهیّنراون، له دوا روّژ، نه له لایهن خوی بیّنه بهرههم، وه نه فورمولهکهیان بدات به کهسی تر، دووهم، پیّویسته پاریس بهجیّبهیّلیّت و تا بالّدین مابیّت، نابیّت پی بخاتهوه ناو پاریس، سیّهم مهرجیش ئهوه بوو، که ئهو دوو مهرجهی پیشوو، وهک نهیّنییهکی یهگجاری، لای خوّی بپاریّزیّت و لای کهس نهیاندرکیّنیت. بوّ ئهمه شهرو پیروّزایه تییهکان، به گیانی هه ژارانه ی دایکی و به شهره فی خوّی سویّند بخوات، که ئه م مهرجانه جیّبهجیّ ده کات.

گریّنوی، که نه دهیزانی شهره چیه و، نه پیرۆزایهتی، نه باوه پیشی به گیانی هه ژاری دایکیشی ههبوو، سویّندی خوارد. سویّندی به ههمووان خوارد. ههموو مهرجیّکی قهبول ده کرد، چونکه دهیویست ئه و باوه پنامه عهنتیکه یه شاگردی وه ربگیّت، که به هوّیه وه دهیتوانی بیّ پهروا برثیت و سه فه ر بکات و کاریّکی پی بد وّزیّته وه . ئیتر شته کانی تر لای ئه و گرنگ نهبوون. ئه و مهرجانه چ بوون بو ئه و! جاریّکی تر پی نهنیّنته ناو پاریس؟ ئه و چ پیّوسیتی به پاریس ههبوو! ئه و به مهموو شاره که ئاشنا بوو، تا برّگهنترین گوشه ی، بو هه ر شویّنیّک بچووبایه، پاریس لهگه لدا بوو، ئه و چهندین سال بوو خاوه نی پاریس بوو. هیچ له بوّنه سهرکه و تووکانی بالدین به بهرهم مهمیّنه، هیچ فوّرمولیّکیان مه ده به که س؟ وه ک ئه وه ی نه و نه توانیّت هه زاری تر دابهیّنیّت، وه ک ئه وان باش، بگره باشتریش، ئه گه ر بخوازیّت! به لام ئه و هه ر هیچی نه دهویست. نه نیازیشی نه بو و پیشبرکی له گه ل بالدین، یان له گه ل هه ر عه ترسازیّکی تری ئه هلی بکات. ئه و نه وی پیشدا نه بوو، به هونه ره که ی پاره یه کی زوّر په یدا بکات، ته نانه ته ئه و نه ده یویست ناوه وه ی هونه ره که ی برگره یه به شتیکی تر برثیت. ئه و ده ویویست ناوه وه ی خوّی ده ربیریّت، ده روونی خوّی، که لای خوّی له ههمو و نه و شتانه ی تر باشتر و په سند تر بوو، خوّی ده دینوون. ده وی ده دروونی خوّی، که لای خوّی له ههمو و نه و شتانه ی تر باشتر و په سند تر بوون.

کهژی بههار بوو که گریّنوی کهوته پیّ، له بهیانییّکی زووی روّژیّکی مایس. کوّلهپشتیّکی بچووکی له بالدین وهرگرت، کراسیّک، دوو جووت گورهوی، باسترمهیه کی گهوره، جلهماینیّک و بیست و پیّنج فرانک. بالدین پیّی گوت: "ئهوه زوّرتریشه لهو ههقهی کهوتوّته لای". به تایبهت لمبهر ئهوهی گریّنوی قرانیّکی نهداوه تیّ، بو کریّی مهشق و فیّربوونی لای ئهو. ئهو لهسهریه تی ته نها دوو فرانکی پارهی روّیشتنی بداتی، دهنا هیچ ههقیّکی تری لای ئهو نیه. بهلام نهشیده توانی نکوّلی لهو رهزامه ندی و سوّزه بکات، که له ماوهی ئهو سالانه دا له دلّی خوّی کوّیکردبوونه وه بهرامبهر جوّن پاتیست گریّنوی. هیوای به خته وه رییّکی زوّری بوّ خواست له گهشتی گهرانه کهی و جاریّکی تریش به جه خته وه ئاگاداری کرده وه، که نه کا سویّنده کانی خوّی فهراموّش بکات، تا دهروازه ی کاروباری پهیکیی، له گهلّی چوو، له وی له و شویّنه ی که یه که م جار پیشوازی لیّ کردبوو، ئازادی کرد.

تا ئەو رادەيە سۆزى بۆى نەبوو دۆقەى لەگەڵ بكات، بۆيە دەستى نەخستە دەستى. ئەو ھەرگىز دۆقەى لەگەڵ نەكردبوو. ھەمىشە خۆى لەوە پاراستبوو، دەستى بەر دەستى بكەويّت، وەك بڵييت جۆريٚك قيزى لى دەبووەوە، وەك ئەوەى مەترسى ئەوەى ھەبووبيّت، نەخۆشى لى بگريّتەوە، نەبادا پيس ببيّت. بە ئاستەم گوتى: خوداحافيز. گريّنوى ملى چەماندەوەو كەوتە رى، لەوى دوور كەوتەوە. جادەكە جۆل و ھۆل بوو.

بالدین تهماشای دهکرد، چون به پهله له پردهکهوه بهرهو خوار شوّردهبیّتهوه، بوّ نهو بهر، بهرهو دوورگهکهی ئهویهر، بچووک، چهماوه، کوّلهپشتهکهی پشتی ههلّگرتبوو، دهتگوت کووری پشتیهتی، له پشتهوه وهک پیاویّکی بهسالاچوو دههاتهبهرچاو. لهم بهر، له نزیک تهلاری پهرلهمان، لهو شویّنهی که کوچهکه دهسوورایهوه، لهبهرچاوی ون بوو، له رادهبهدهر بالّدین ههستی به بارسووکی کرد.

ئه و ههرگیز ئه و کوپه ی خوشنه ویستبوو، ئیتر ئیستا کاتی ئه و هاتبوو بتوانیت دان به مهدا بنیت. ئه و ههموو کاته ، که ئه و له ماله که ی خوی په نای دابوو، تالانی کردبوو، به لام قه ته دلی پی خوش نه ببوو. ئه وه ی ئازایه تیبه کی بوو، که وه ک که سیک قه ت سزا نه درابیت و بی یه که مین جار له ژیانی شتیکی قه ده غه بکات ، گهمه کردنیک بوو به شتیکی ریگه پینه دراو. راسته مه ترسی ئه وه ی که کاره که ی ئاشکرا ببیت ، زور که م بوو، ئاسوی سه رکه و تنیشی زور نور انسوی سه رکه و تنیشی زور فراوان بوو، به لام دله پاوکن و ئازاری ویژدانیشی زور بوو. جا به پاستی له و ههموو ساله دا روژیک نه به نهرو، که خه یالایکی خرابی بو نیت . ئه و ههر ده بیت به شیوه یه که شیره کان سزای ئه مه وه ریگریت ، که ریگه ی ئه و مروقه ی دا بیته ماله که ی ههمیشه به ترسه وه له خوا ده پاپایه وه که وه ریگریت که ریگه ی ئه و مروقه ی دا بیته ماله که ی باش بکه ویته وه بی ئه وه ی باجه که ی بده به ناکه دروست نیه ، به لام خود انه گه ر بیت ئه وه می و می باجه که ی بده به ناکه دروست نیه ، به لام خود اله گه که ربیت نه وه می ده یک می باش به که ویت از به بی نویست سزای داوم ، که واته هه رئه و کاته ره وای هه قه ، نه گه رئه و ئه و جاره در ستایه تیم له که له ایم داوم ی ده بی ده ستووری پیشه گه ری جوولاومه ته وه در در به وی در ستایه تیم له که له ایکه که که میک که میک له ده ره وه ی ده ستووری پیشه گه ری جوولاومه ته وه ، به وه که خواه که در به وی که در در به وی که در به وی که در به که که در به وه که که در که در در در در به وی که در که وی که در در در در که در که در که در که در که در که که که در که در در در که که در که که در که که در که

بالدین له ساله کانی رابردوو زورجاران ئاوا بیری کردبووهوه، کاتیک سبهینان به پهیژه ته سکه که دهچووه خوارهوه، ئیواران کاتیک پارهی فروشگاکهی بهرهو سهرهو دهبرد، کاتیک پارهی قورسی زیر و زیوی ده راه و دهیخستنه ناو سندووقی قاسه کهی، شهوانیش کاتیک له تهنیشت یرخه یرخی ژنه کهی یالده که و و له ترسی به ختی خوی خه و نه ده چووه چاوی.

به لام ئاخیری ئه و ئهندیشه ناخوشانه کوتاییان هات. ئه و میوانه سامناکه وه ل بوو، ئیتر بو ههمیشه ناگه پیته وه. به لام سامانه کهی بو مایه وه، ئیتر پاشه روژی مسوّگه ر بوو. بالدین دهستی خوّی خسته سه ر سنگی خوّی و له ژیره وهی به روانکه کهی هه ستی به ده فته ره کهی سه ر دلّی کرد. شهش سهت فورموله ی لهم ده فته ره دا نووسی بوو، پتر له ههمو به و عهترانه ی که یه ک نه وه یه ترسازان پیکه وه روژی که روژان بتوانن به رههمیان بهینن. به گهر به میو ههمو به وانه ی که هه نه له دهستی بچن، به وا به و ده توانیت ته نها به هوّی به و ده فته ره به نرخ و به رزه له ماوه ی سالیّک دا به جاریّک بییته وه پیاویّکی ده و له مواده مه ند. جا به راستی، له مه زیاتر به و چیتری گه ره که !

تیشکی خۆری بهیانی زهرد زهرد، گهرم گهرم، کهوته سهر دیواری لاتهنیشتی خانووهکانی بهرامبهر و سهر دهموچاوی بالدین. هیشتان بالدین تهماشای لای باشووری دهکرد، تهماشای شهقامهکهی دهکرد که بهره وخوار شوّرده بووه وه، بهره و کوشکی پهرلهمان. ههستی به ئاسووده ییهکی زوّر دهکرد، به وه ی که هیچ شتیکی گریّنوی دیار نهبوو! له ژیّر

هه په شهی ئه و هه ستانه ی که به خه یالیدا ده هاتن، بریاری دا هه ر ئه مروّ له پووی سوپاسه وه بچیّته ئه وبه ر بو زیاره تی کلیّسای نوّتردام، بو ئه وه ی له وی سی موّم دابگیرسیّنیّت و کرنووش بو خودای خوّی ببات و شوکرانه برّیری بکات، بو ئه و هه مو و به خته وه دریه ی به سه ریدا باراندوویه تی و، له سزا یاراستوویه تی.

به لام له نه گبهتی دیسان شتیک هاته پیشه وه ریگه ی لی گرت، چونکه ئه و پاشنیوه پویه که خه در کی خوناماده کردن بوو به ره و کلیساکه، ده نگوی ئه وه بلاوبووه وه که ئینگلیزه کان بانگه وازی شه پیان له دری فه ره نسا راگه یاندووه . له راستیدا خودی ئه م بانگه وازه شتیک نه بوو، بانگه وازه شتیک نه بوو، که بو بالاین ببیته مایه ی نائارامی، به لام ئه و روزه بالاین نیازی وا بوو، باریک له عهتره کانی به ره و له بنده نیزیت، بویه سه ردانی نوتردامی دواخست و له جیاتی ئه وه چووه ناو شار، هه تا برانیت ده نگوباس چییه، ئه وجا بچیته کارگه که ی فوبوخ سانت ئه نتوان و هه ناردنی عهتره کانی جاری رابگریت شه و، که میک به رله وه ی چاوی بچیته خه و، بیریکی بلیمه تانه ی بو هات : به له به رجواوگرتنی ئه و دانوستاندن و بارود وخه شه پاوییه ی که له سه رولاته کولانیکراوه کان چاوه پوان ده کرا، ویستی، عهتریک بخاته بازا پ به ناوی "ناوبانگیی به کوفیتیک"، که بونیکی خوشی تایبه تی پیاوانه ی هه بیت، به جوریک سه رکه و تنی مسرگه ربوو، وه قه ره بووی زیانی خوشی نینگلیستانیشی ده کرده وه دله گه لوره خه یاله شیرنانه ی ناو که لله گه لوره پیره که ی که به سووکی خستییه سه رسه رین، له خوا پارایه وه، به شیوه یه کیالکه وت، که به ناسووده یی هه ستی به ده فته ری فرموله کانی ناو باخه لی کرد. ئیتر جه نابی بالدین خه وی لی ناسووده یی هه ستی به ده فته ری فرموله کانی ناو باخه لی کرد. ئیتر جه نابی بالدین خه وی لی که وت و چیتر له ژیاندا هه لانه ستایه وه .

چونکه ئه و شه وه کاره ساتیکی بچووک روویدا، نه دان و دواخستنی کری ببووه هو ی ئه وه ی که به فه رمانی پاشا، ته واوی خانووه کانی سه ر پرده کانی شار ده بووایه یه ک له دوای یه ک بو خیندرین: به لام به بی هوی کی زانراو پردی ئوشونژ له لای روژئاوایه وه، نیوانی ستوونی سییه م و چواره می هه ره سی برد و رما . له به خته وه ری ته نها دوو که س بوونه قوربانی، ئه وانیش جوزیف بالدین و تیریزای ژنی بوون . خزمه تکاره کان ، به موله تیان بی موله تخویان ده رباز کرد . چینیر که به ره به ره به یان که میک به مه ستی به ره و ماله وه ده هاته وه ، پتر له وه ده چوو که بیه ویت به ره و ماله وه بیته وه ، به لام که دیتی ماله که ی له وی نه ماوه تووشی تاسان و حه په سان ببوو . ئه و سی سالان به هیوای ئه وه ده ژیا ، بالدین ، که چ مندال و خزمی نه بو و ، ناوی وه ک خاوه ن میرات له وه سیه تنامه که ی بنووسیت .

به لام ئىستا لە پرىك ھەموو مىراتەكەى لەدەستچوو، ھەمووى، خانووەكە، فرۇشگاكە، كەرەسە خاوەكان، ھەروەھا كارگەكەش، كە لەوانە ئەويشى بۆ جىنبهىلىنىت!

هیچی نهدوزرایهوه، نه لاشهکانیان، نه قاسهی پاره، نه دهفتهری شهش سهت فورملیی. تاکه شتیک که له دوای جوزیف بالدین، گهورهترین عهترسازی ئهوروپا جی ما، تیکهله بونیک بوو له میسک، عهنبهر، دارچین، سرکه، گولهخهزیمه و ههزاران ماددهی تر، که چهندین ههفته ههوری بونهکهی بهسهر پاریس و ههتا لوئافر دهسوورایهوه.

بەشى دووەم

24

لهو کاتهی که خانووهکهی جۆرتف بالدین ههرهسی هیّنا، گریّنوی ریّگای ئۆرلییهنس گرتبووه بهر و بهره و بهره و بهره و بهره بهراو هالاوی شاره گهورهکهی له دوای خوّی بهجیّهی شتبوو. ههنگاو به ههنگاو، ههرچهند پتر له شار دوور دهکهوتهوه، ههوای دهوروبهری سافتر دهبوو، پاک و پاراوتر دهبوو، تهنک و سووکتر دهبوو. چیتر مهتر دوای مهتر، سهدان و ههزاران بوّنی جیاجیا به ههلّپه جیّگورکیّیان نهدهکرد و نه دهگوران، تهنها ههستی به چهند بوّنیکی کهم دهکرد، بوّنی جاده زیخییهکان، بوّنی چیمهنهکان، بوّنی خوّل، بوّنی رووهکهکان و بوّنی ئاو، به بهربلّوی بهسهر دهشت و دهرهکه دهخشین و به ئارامی بلّودهبوونهوهو هیّدی هیّدی دهتوانهوه، مهگهر به دهگهن، دهنا قهت له هیکیا نهدهپچران.

گریّنوی بهرامبهر ئه و سروشته ساده ههستی به ئازادبوونیّک دهکرد. بوّنه خوّشهکان بهر لووتی دهکهوتن و لووتیان نهوازش دهکرد. بوّ یهکهمین جار بوو له ژیانیدا ئیتر پیّویستی بهوه نهبوو، لهگهلّ ههر ههناسهوهرگرتنیّک بیر لهوه بکاتهوه، که بوّنیّکی نویّ، چاوهرواننهکراو یان بوّنیّکی در و ناموّ یهقهی دهگریّت، وه یاخود سهرهداوی بوّنیّکی خوّش و گونجاوی لیّ گوم دهبیّت. ئهمه یهکهمین جاری بوو که دهبتوانی نزیکهی به ئازادی ههناسه ههلّبمژیّت، بیّ ئهوهی به ناچاری سایه دی بوّنکردن بیّت و به سرکی ههناسه بدات. دهلّیّین "نزیکه"، چونکه له راستیدا هیچ شتیّک به ئازادی خوّی، به کونه لووتهکانی گریّنوی رهت نهدهبوو. ئهگهر کهمترین هوّ و پوازشیشی بوّ ئهمه نهبوهایه، ئهوه ههر وهک ههستیّکی غهریزی، ههستیّکی یهدهک و پهروّشدار، بهرامبهر ههموو ئهو شتانهی که لهدهرهوه را دههاتنه ژوورهوهی جهستهی، واگاو له بوّسه دهمایهوه. له ههموو ژیانی

خۆیدا، ئەگەر بۆ چرکە ساتێکی کەمیش، ھەستی بە دابینبوون، ئاسوودەیی، یان لەوانەیە بەختەوەری کردبێت، ئەوا پتر حەزی لە ھەناسەدانەوە کردووە وەک لە ھەناسەھەلٚمژین، بەلێ، ھەروەک چۆن ژیانی خۆی بە وەرگرتنی ھەناسەیەکی پڕ ھیوا دەستپێنەکردبوو، بەلٚکو بە زریکەیەکی بکوژ، ئاوا. بەلام بە چاوپۆشی لەو بارە مەرزدارە، کە بۆ ئەو مەرزێکی زگماکی سروشتیی بوو، چەند لە پاریس دوور دەکەوتەوە، ئەوەندە پتر ھەستی بە ئاسوودەیی دەکرد، سووکتر و ئاسانتر ھەناسەی دەدا، بە زەوقتر ھەنگاوی دەھاویشت، تەنانەت جەستەی خۆی پتر راست دەکردەوەو رێکوپێکتر دەرۆیشت، بە شێوەیەک کە لە دوورەوە تێی ڕادەمای، دەتگوت وەک

له ههموو شتیک پتر که ههستی ئازادبوونی پی دهبهخشی، دوورکهوتنه وهی بوو له مروقه کان. له چاو ههموو شاره کانی سهرزه وی، پتر له شاری پاریسدا ژماره یه کی زوّری مروّف له فه زایه کی تهنگدا ده ژیان. شه ش- تا حه وت سه ته دار مروّف له شاری پاریسدا ده ژیان. شه قام و مهیدانه کانی سیخناخ بوون له ئاپوّره ی خه لک، خانووه کانی هه در له ژیرزه مینه کانیانه وه تا بنمیچه کانیان تژی بوون له مروّف. به ده گمه ن گوشه یه کی پاریس هه بوو، که به مروّف دانه یو شرابووایه، به ردیک نه بوو، بسته زه وییه که نه بوو که بونی مروّفی لی نه ها تبووایه.

ئەوە ھالاوى ئاپۆرەى ئەو مرۆۋانە بوو، كە ھەژدە سالان وەك رەھێلەيەكى بركدار تەنگەنەڧەسى كردبوو، تازە بە تازە گرێنوى ئەوەى بۆ رۆشن دەبووەوە، چونكە خەرىك بوو لێێ دەرباز دەبوو. تا ئەوكاتە واى دەزانى، كە دونيا ھەمووى ھەر وەسايەو پێويستە خۆى لێ لابدات. بەلام ئێستا بۆى دەركەوت، كە ئەمە دنيا نەبوو، بەلكو ئەمە مرۆڧەكان بوون وا بوون، دەنا دنيايێكى خالٚى لە مرۆ؈، شايانى ئەوەيە لێى بژيت.

له سێیهمین رۆژی سهفهرهکهیدا کهوته ناو کایهی راکێشانی بۆنهکانی شاری ئۆلیانس. زۆر پێش ئهوهی که هیچ نیشانهیهکی ئهوه دهرکهوتبێت، که له شارهکه نزیک بووهتهوه، به بۆنی ههوا ههستی به چڕی ئاپۆرهی مرۆڤهکان کرد، بۆیه به پێچهوانهی ئهو نیازهی که ههیبوو، برپاری دا که خۆ له شاری ئۆلیانس لابدات. نهیویست ئازادی ههناسهههڵمژینی خۆی، که تازه دهستی کهوتبوو، ئاوا زوو جارێکی تر به کهش و ههوای مرۆڤهکان ئالووده بکات. به کهوانهیهکی گهوره له دهوری شارهکه پێچی کردهوه، له نزیک شاتیانۆفهوه رووبهرووی زێی لۆیر بووهو له نزیک شاری سۆلی لینی پهریهوه. باسترمهکهی بهشی کرد تا ئهوێ. لهوێ باسترمهیهکی نوێی کڕی، ئهوجا به کهناری رووبارهکه و به تهختایی دهشتهکاندا کهوتهوه رێ.

ئیتر نهک خوّی ههر له شارهکان لا دهدا، بهلّکو خوّی له ناوایی و گونده بچووکهکانیش دوور دهخستهوه . دهتگوت بهو ههوایه، که ههر پتر و پتر دووره مروّڤ و سووک و بێگهردتر دهبوو، مهست ببوو. تەنھا بۆ نوپكردنەوەي يرياسكەي خواردنى رېگە، خۆى لە ئاواپيەك يان لە ماللە جوتيارېكى تاک و تهنیا نزیک دهکردهوه، نانی خوّی دهکری و لهبهرچاوان گوم دهبوو، دیسان دهکهوتهوه ناو دارستانه کان. دوای چهند ههفته یه کی که م، ئهوه شی پی زوّر بوو، که له ریّگاوبانه کان تووشی ژمارهیه کی کهمی ریبوار و موسافیران دهبوو، چیتر بهرگهی ئهوهشی نهده گرت، که جی جی و ناوه ناوه بۆنى ماڵه جوتيارەكانى بۆ بێت، ئەوانەى لەسەر كێڵگەكان خەرىكى دروێنەى گياكەڵەى تازهشینبوو بوون. به ترسهوه خوّی له ههموو میّگهله مهریّک لادهدا، نهک لهبهر مهرهکان، بهلّکو لهبهر بۆنى شوانەكان. به بەرىنى بەناو كۆلگەكاندا دەرۆپىشت، لارىكانى دەگرت و چەندىن مىل رىگاى خۆى دوور دەخستەوە، ئەگەر سەعاتە رىيەك، دوور بۆنى دەستە سوارىك بھاتبايە. نەك لەبەر ئەوەى، ترسى ھەبووبېت، كە وەك كورېكى يېشەگەر، يان وەك كەسېكى بەرەللا، تەماشا بكرېت و داوای کاغهز و ناسنامه ی لی بکریت، یان لهوانهش بیت که رایکیشن بی خزمهتی سهربازیی، ئهو ههر نەيدەزانى كە شەر دەستى پى كردووه، بەلكو تەنھاو تەنھا لەبەر ئەوە بوو، كە قىزى لە بۆنى سوارهکان دەبووەوه، ئیتر ئاوا، ھەر لە خۆپەوە، بەبى برياریکی تايبەت، نەخشەکەی، كە يیشتر داینابوو، که به خیراترینی ریگاکان بگاته شاری گراس، هه لوه شایهوه . نه خشه کهی وه ک بلیّی له ئازادىدا توايەوە، وەك ھەموو نەخشەو مەبەستەكانى ترى. گرىنوى نەيدەويست بچىتە ھىچ جىڭگايىك، ئەو دەپەوپست، تا بۆى دەكريت لە مرۆف دوور و دوورتر بكەويتەوه .

تا له ئاكامدا تەنها شەوان ریّگای دەگرته بەر. رۆرەكانیش دەخزیه بن كوڵكەداریّک، بن گەوەریّک، سەر تاویږه بەردیّک، لەناو دەوەن و پنچكان، لەسەر پووش و پهلاشان، تا دەكرا له جیّگەیهک كه مرۆڤ ریّی نەكەوتی، وهک زیندەوەریّک خوّی لوول دەداو جلهماینه خاكییه مەیلەو قاوهییهكهی بهخیّی دادەداو سەری خوّی دەبردە ناوەوه، لووتی خوّی دەخسته نیّوان هەردوو بازووی و دەیقرمسانده خوّیی و پووی له زەوی دەكرد، تا كەمترین بوّنیکی ناموّ خەوەكانی لیّ تیّکنەدەن و بیرزاری نهكەن، بەو جوّره لیّی دەنووست. كه روّرْ دەگەیشته ئاوابوون، واگا دەھات، به هەموو بوتیارهكان ئاراستهكان هەستی بوّنی خوّی رادهگرت، كاتیّک لەوه دلّنیا دەبوو، كه هەموو جوتیارهكان كییّلگهكانی خوّیان بهجیّهیشتووهو ئازاترین ریّبواری ریّگاكان، پهناگاییّکیان دەستكەوتووه، ئەوجا كاتیّک شەو له مەترسی بوونی مروّفهكان پاکرْ دەبووەوه، ملی ریّگای سەفەرەكەی دەگرته بەر. ئەو پیریستی به چرا نەبوو، تا ریّگا ببینیّت. هەر له سەردەمانی زوو، كاتیّک روّزانه به رورْد دەگەپا،

چهندین سه عات به چاوی قوچاوه وه به ریّگه وه دهروّیشت، ته نها ده که و ته دوای که پوی خوّی. ویّنه ی روّشنی دیمه نه کان، تیشکه به هیّزه کان، دیتنی له هیک پا، دیتنی ساف به چاوه کانی، ته ویان تازار ده دا. ته و ته نها حه زی له روّناکی مانگه شه و ده کرد. روّناکی مانگه شه و رهنگه کانی ده رنه ده خست، ته نها به تاسته م مه رز و هیّلی زه وی و زاره کانی ییشانده دا.

تاریکاییکی ئەنگوستەچاو دەشت و دەرەكەی داپۆشی، بە دریزایی شەویک ژیانی كوژاندەوه. ئەو جیهانە كە دەتگوت لە قورقوشم داپیژراوه، جگە لە با هیچ شتیکی تری تیدا نەدەجولايەوه، ئەو بایەی كە ھەندیک جار وەک سیبەر دەكەوتە سەر دارستانە تاریكەكەكان، كە جگە لە بۆن و بەرامەی زەوی رووتەن چیتریان تیدا نەدەژیا، ئەمە تاكە جیهان بوو لای ئەو، چونكە ئەو جیهانه وەک جیهانی روحی گرینوی بوو.

بهم جۆره به ئاراسته ی باشوور رۆیشت. نزیکه به ئاراسته ی باشوور، چونکه ئه و به پنی هیچ قیبله نوماینک نه دهروزیشت، به لکو که و تبووه دوای قیبله نومای لووتی خوّی، ئه و قیبله نومایه ی ئه وی له هه موو شار و گوند و ئاواییه ک دوورده خسته وه . چه ندین هه فته بوو چاوی به هیچ مروّقیّک نه که و تبوو. ئه و ده دورده خسته وه در نه دورده که به که وی تاکه که سه له و نه که و تبوی به باوه ریّکی ئارامی به خش له وه در نیا بیّت که خوّی تاکه که سه له و جیهانه تاریک و سارده ی به روزناکی مانگه شه و، ئه گه ر بها تبا قیبله نوما ورد و هه ستیاره یه که ریّگاییّکی باشتری پیشان نه دابایه .

شهوانهش مرۆقه کان له و دهشت و دهره ههبوون. له ناوچه زۆر لاچه په کانیش مرۆق ههبوون. به لام ههموو وه ک جورج خویان خزاندبووه گوشه و کونجه کانی حه وانه وه یان و نووستبوون. زهوی له وان پاکژ نهبووبووه، چونکه ئه وان له خه ویشدا هالآوی بونیان لی ده هات، ئه و بونه ی له په نجه رهی کراوه و درزی ماله کانیان ده هاته ده ره وه و له هه وای ئازاددا بلاوده بووه وه، ئه و سروشته، که وا ده هاته به رچاوان له وان ئازاد بووه، به بونه کانیان بوگه ن و ئالووده ده بوو. هه رچه ند گرینوی پتر له هه وای پاکتر راده هات، ئه وه نده پتر به رامبه ربونی مروقه کان هه ستییارتر ده بوو، له کانویک، بی هیچ چاوه پوانییه ک، بونیکی وه ک بوگه نی چاله پیسایی ده هات، ده یزانی که هه بی و نه بی بیشتر په ناگه یه کی کوره خه لووزیک یان گهوه ریکی ریگران له و نزیکانه دا هه بووه. هینده ی تر هه لاده هات و دوور ده که وته و هه ستییارتر هه ستی به که مبوونه وه ی بونی مروقان ده کرد. به مجوّره لووتی رانمایی ده کرد بو شوینه پتر لاچه په کان، به رده وام دووری ده خسته وه له مروقه کان و جار له جار خیراتر به ره و ترویکی گه وره ترین ته نهایی راکیشی ده کرد.

ئهو ترۆپكه، واته دوورترین پنت له مرۆفهكان، له تهواوی سهرزهمینی پاشایهتی، كهتبووه چهقی بهردهلانیی ئۆڤێرنیه، نزیكهی پێنج رۆژ رێ دوور له باشووری شاری كلێرمۆنت، لهسهر لووتكهی دووههزار مهتر بهرزی شاخیكی بوركانیی به ناوی شاخی "یلوم دو كێنتل".

شاخه که وه ک قوچه کینکی زهبه لاح له و ناوه چه قی بوو، پیکها تبوو له به ردیکی بوّری وه ک قورقوشم، ده وروبه ری بن شرمار به رهوه زه به ردی ده رپوقیو ده وره گیرابوو، روویان هه موو به قه وزه و گیای ره نگ مشکیی گیرابوو. لیّره و له وی نووکی تاشه به ردی ره نگ قاوه یی، وه ک ددانی کلوّر و بوّگه ن، له گه لِّ چه ند کوّلکه داریّکی سووتاوی به خه لووزبوو ده رپوّقیبوون. هه مووی بوّر ده چوونه وه، ئه و ده وروبه ره ئه وه داریّکی سووتاوی به خوّراک بوو، به روّری روّناکیش هه ژارترین شوانی ئه و ناوچه یه –که هه ر خوّشی ناوچه یه کی هه ژار بوو مه پ و ناژه له کانی نه ده هی شوینه شوینه بوّ له وه پ خوّ له شه وانی مانگه شه ویشدا، له به روّناکی زه ردی مانگ، ئه و سه رزه مینه رووته نه که خوداش فه راموّشی کردبوو، ده تگوت چیتر به شیکی ئه م جیها نه نیه . ته نانه ت لیّبرون، چه ته که به خوار له ت، نه ک خوّی له چیای پلوّم دو کینتل حه شار بدات، نه گه رچی له وه دلّنیابوو که بیکه نه چوار له ت، نه ک خوّی له چیای پلوّم دو کینتل حه شار بدات، نه گه رچی له وه دلّنیابوو که له وی خوراد نه به که روو ده به ناخی شوری ده وری که دوری ده وی در بین میل دوور له بازنه ی ده وری زیندانیی ته نهایی و هه تا هه تایی پی ناخی شتر و خرابتر بوو . چه ندین میل دوور له بازنه ی ده وری شه و چیای بین می خوینگه رمی ماقوول نه ده ژیا، جگه له چه ند شه مشه مه کویّر و چه ند قالون چه و پیسپیسوّکه و چه ند تیره ماریّک نه بیّت. ده یان سالٌ بوو هیچ مروقی که به سه رئه و لووتکه یه دا هه له نه گه درابوو.

له شهویکی مانگی ئابی سالّی ۱۷۰۱ گریّنوی گهیشته سهر ئهو شاخه. له تاریکوروونی سبهینه یه که سهفه ره که ی ئا لیّره دا سبهینه یه که سهفه ره که ی ئا لیّره دا گهیشتون که توناغی که سهفه ره وای ده زانی ئه وه قوناغیکه له قوناغه کانی ئه و ریّگایه که به رده وام ده روا

ههوای پاراوتر و بنگهردتری هنناوه، به بازنهیی سوورپایهوه به چاوی لووتی دیمهنی فهلامهرزی ئه و سهرزهمینه رووته به بررکانییهی ته ی کرد: بهره روزهه لات، ئه و شوینهی که گردولکه بهرزهکانی سانت فلور و زه لکاوهکانی رووباری ریوی لی هه لکه وتبوو، بهره و باکوور، بو ئه و ناوچهیهی، که خوی لیی هاتبوو، له و شوینهی که به دریزایی روز به ناو ناوچه شاخاویه رووته و پ له شهقارهکان رهوی کردبوو، بهره روزئاوا، له و شوینهی که شنهبای بهیانی جگه له بونی بهرد و وشکهگیا چیتری بوده کردبوو، بهره و باشوور، بهره و شوینهی که دامینهکانی شاخی پلوم به بهرینایی چهندین میل بهره و خوار شوردهبوونه و تا دهگه پشتنه دول و خهره نده تاریکهکانی ترویخ، له همهوو لاییک تابلیی بهره و خوار شورده به دوور بوو، له ههمانکاتدا ههر ههنگاویکی تری بو ههر لاییک بهاویشتبا ئه وا مروز و له مروز این ده دول د می این در نه دول د خهره این در نه دول د که ویت د نه دول د که ویت و کاراسته یه کی تر نه دول د ده که ویت د که ویت و کارندی گرینوی گهیشتبووه نامانج، به لام له ههمان کاتدا گیرا بوو.

کاتیّک خور بهرز بووهوه، هیشتان ههر له شویّنی خوّیدا وهستا بوو، لووتی خوّی دابووه بهر ههوا. به دلّهراوکی ههولّی نهوهی دهدا، بوّنی نهو ناراسته یه هلّبمژیّت، که هه پهشهی بوّنی مروّقی لیّ دههات، ههروهها بوّنی نهو ناراسته پیّچهوانهی که دهبووایه هیشتان بهرهو نهوی رابکات. ههستی خوّی بهرامبهر ههموو ناراسته کان راگرت، بهلّکه کهمه بوّنیّکی شاراوهی نادهمیی بدوّزیّتهوه، بهلاّم نیّره هیچ بوّنیّکی نادهمیزادی لیّ نهبوو. نهویّ تهنها نارامیی و بیّدهنگیی بوو، نهگهر بکریّت ناوا بلیّین، نارامیی بوّن. له ههرچوار دهور تهنها خورهی هیّمنی بوّن و بهرامهی بهرده مردووهکان دههات، بلیّین، نارامیی بوره بوّرهکان و هی کژوگیا و شک ههلاتووهکان، دهنا بوّنی هیچی تر نهدههات.

زۆرى برد تا گرێنوى باوەڕى كرد، كەوا بۆنى هيچ شتێك ناكات، چاوەڕوانى ئەو شانسە باشە نەبوو، بۆيە خۆى بۆ ھەبوونى بەختێكى ئاوا ئامادە نەكردبوو. دەمێكى درێژ بوو دڵەڕاوكێ و بێ بڕوايى وايان لێ كردبوو، كە روانگەيەكى باشتر لە ژياندا نەبينێت. تەنانەت كە رۆژ كەوتە ئاسمان، بە يارمەتى چاوەكانى كەوتە پشكنينى ئاسۆ، دەگەڕا بەدواى كەمترين نيشان و شوونى بوونى مرۆڤ لەو ناوە، بەدواى بانى كەپرێك، دووكەڵى ئاگرێك، پەرژينێك، پردێك، ڕەوە ئاژەلێك. دەستى لەسەر گوێچكەكانى داناو ھەستى خۆى راگرت، بەڵكو دەنگى دروێنەى داسێك، حەپەى سەگێك يان قيژەى منداڵيك بێتە گوێى. تەواوى رۆژەكە لەبەر چرقەى گەرما، كە دەتگوت گپى ئاگرە، لەسەر ترۆپكى لووتكەى چياى پلۆم دو كێنتل بێ سوود چاوەڕوانى كرد، ھەستى بە ھيچ ئاگرە، لەسەر ترۆپكى لووتكەى چياى پلۆم دو كێنتل بێ سوود چاوەڕوانى كرد، ھەستى بە ھيچ نيشانێك نەكرد. ئەو كاتەي كە رۆژ ھاتە ئاوابوون، ئەوجا ھەستێكى دڵخۆشى و شاگەشكەبوون،

که بهره بهره بههیّزتر دهبوو، گومانه کهی رهواندهوه: له دهستی نهو جانهوهره رزگاری ببوو! نهو بهراستی و به تهواوی تاک و تهنها بوو! نیتر نهو تاکه مروّفیّک بوو لهو جیهانهدا!

له خۆشیان یه ک به دهنگی خوّی قیژاندی. وه ک که شتیه وانیکی گومبوو، که له دوای ئه وه ی به دریزایی هه فته ریّگای لی گوم بووبیّت و تازه گه یشتبیّته که نار دورگه یه کی ئاوه دان و خه لکی ئه وی به خیرهاتنی بکه ن، ئاوا گریّنوی له خوّشی گه یشتنی به شاخی ته نهایی ئاهه نگی ده گیرا. له خوّشییان هاواری ده کرد. پریاسکه و جله ماین و داره که ی ده ستی فری دا، به قاچه کانی زه وی ده کوتاو له خوّشییان هه لده په پی بازووه کانی به رز ده کرده وه و به بازنه یی سه مای ده کرد، رووی له هه موو لایی ک ده کرد و به نه پاندن ناوی خوّی بانگ ده کرد. ده سته کانی خوّی ده کرده کوّله مست و به خوّشییه وه به ره و ده ره کانی خواره وه و به به به و کوری ئاوابو و رایده وه شاندن، به ئاهه نگ و خوّشیی، وه ک ئه وه ی به خوّی خوّری ئاسمانی پاو کرد بیّت. به و جوّره وه ک شیّتیّک تا قوولایی شه و رایبوارد.

له رۆژانی دواتر گرینوی خەریکی ئەوە بوو، خۆی لەسەر شاخەكە دابمەزرینیت، چونكە ئەو لهوه دلنیا بوو، که وا زوو ئهو ناوچه خوش و دلگیره بهجیناهیلیت. بهر له ههموو شتیک بهدوای بۆنى ئاودا گەراو لە شەقارىكى خوار لووتكەكە ئاوىكى دۆزيەوە، تەراتىيكى تەنك تەنك بەسەر تاشه بەردىكدا دەھاتە خوارەوە، تەراتىيەكە زۆر نەبوو، ئەگەر ئەو بە سەبرەوە دەمژمىرىكى تەواق بەردەكەي بلستبايەوە، ئەوجا بەشى رۆژێک ئاوى لى ھەڭدەمژت. خواردنىشى يەيداكرد، واتە مارمیلک و کویروماری بچکوله، دوای ئهوهی سهریانی دهیلیشاندهوه به ئیسک و پیستهوه قووتی دەدان. جگه لەمانەش ھەرچى دەستكەوتبايە لە بەرى وشكھەلاتووى گياكەلەو پنچكە گياو قەوزە و قارچكى وشكبوو، دەپخواردن. ئەو تەرزە خۆراكانە، كە بە پيوەرەكانى مرۆۋنيكى ئاسايى، ھى ئەوە نین وهک خوراک ناو بهینرین، ئهو زور به بی باکی وهک گهزو و حهلوا دهیخواردن. گرینوی چهند هەفتە يىشترىش ھىچ خۆراكىكى نەخواردبوو، لەوانەي كە بەدەستى مرۆڤ ئامادەدەكرىن، وەك نان و باسترمهو یهنیر، به لکو که برسیتی هیرشی بر دههینا، ههموو ئهو شتانهی که دهکهوتنه سهر ریّگای و بق خواردن دهشییان، ییکهوه هه لیده لووشین. ئه و هیچی که متر نه بوو له وانه ی یسیقری چێژکردنی خواردن و خواردنهوهن، به لام بن ئه و چێژ پێوهرێکی نهبوو، ئهگهر بهاتبایه چیژی خۆراكەكان شتىكى جودا ببووان لە بۆن و بەرامەى بى جەستە . لاى ئەو ئاسوودەيىش شتىكى وا نەبوو، ئەو بەرە خۆشحال دەبوو، ئەگەر تاشەبەردىكى دەستېكەوتبايەو شوينى حەوانەودى خۆى لەسەر دابمەزراندبايە . بەلام ئەو شتىكى باشترى دۆزيەوه .

له نزیک شوینی ئاوه که گهوه په ئهشکه و تیکی سروشتیی دیته وه، کونیکی ته نگی پیچاو پیچ به به ره ناوه وه ی شاخه که ده چوو، نزیکه دوای سی مه تریک به کومه له به ردیکی هه ره سبردوو کوتایی ده مات. کوتایی ئه شکه و ته که وه نده ته نگ بوو، شانه کانی گرینوی له م لاو له و لا به دیواره کانی ده که و تن، میچه که ی نه که وه نده نزم بوو، ده بووایه خوّی کوور بکاته وه، تا سه ری پی نه که و ی ته به لام ده یتوانی به ئاسانی له ناویدا دابنیشیت،

خۆ ئەگەر خۆى گرمۆلە كردبايە، دەيتوانى لە ناويدا رابكشيّت. ئەو جيّگەيە ھەموو ئاتاجىيەكانى ئەوى دابىن دەكردو ليۆشى زياد بوو، دەيتوانى بۆخۆى بە ئاسوودەيى تيدا بريت. چونكە ئەو شويّنە شتى يەگجار بەنرخى تيدا بوو: كۆتايى تونيّلەكە بە دريّژايى رۆژ شەويّكى تاريكى ئەنگوستەچاو بوو، ئارام وەك ئاشى ئاو ليّبپاو، ھەواكەى ناوى بۆنيّكى فيّنكى خويّواوى لى تاريكى ئەنگوستەچاو بوو، ئارام وەك ئاشى ئاو ليّبپاو، ھەواكەى ناوى بۆنيّكى فينكى خويّواوى لى دەھات. گريّنوى يەكسەر بۆنى شويتەكەى كردو زانى، كە تا ئيستا قەت ھىچ زيندەوەريّك ريّگەى نەكەوتۆتە ئيرە. كە پييّى خۆى نايە ژوورەوە، وەك بليّى ھەستى بە پيرۆزايەتى جيّگەكە كرد، زۆر بە ئاگاييەوە جلە ماينەكەى لەسەر عەردەكە راخست، وەك ئەوەى سەكۆى قوربانگەيەك دابپۆشيّت ئاوا، ئەوجا لەسەر جلەماينكە راكشا، واى دەزانى ھاتۆتە بەھەشت. گريّنوى پەنجا مەتر لە قولايى ھەناوى شاخيّكى تەنھاى فەرەنسا، لە ژير زەوى، پال كەوتبوو، وەك ئەوەى لە گۆرى تايبەتى خۆى راكشابيّت. ھەرگيز لە ھەموو ژيانى خۆيدا ئەوەندە ھەستى بە دلّنيايى نەكردبوو، تەنانەت لە خۆى راكشابيّت. ھەرگيز لە ھەموو ژيانى خۆيدا ئەرەندە ھەستى بە دلّنيايى نەكردبوو، تەنانەت لە ناو زگى دايكيشيدا، ئەگەر لە دەرەوە دونيا ئاگريشى تى بەرببا، ئەو ليرە ھەستى بىي نەدەكرد. دەستى كرد بە گريان، گريانىيكى ئارام، نەيدەزانى بۇ ئەو بەختە گەورە خۆي، سوپاسى كى بكات.

له رۆژانی دواتر تەنها به خیرایی بۆ لیستنهوهی شوینئاوهکهو میز و خوخالیکردن و راوی مار و مارمیلکه، دهچووه دهرهوهو پاشان دهگهرایهوه ژوورهوه، ئهو زیندهوارانه به شهو به ئاسانی راودهکران، چونکه بو حهوانهوه دهگهرانهوه بن پانهبهردهکانیان، یان بو ناو کونهکانیان. گرینویش به لووتی خوی دهیدوزینهوهو دهیگرتن.

له هەفتەى يەكەم چەند جارىكى تر بە خۆشىيەوە، چووەوە سەر لووتكەى شاخەكە، تا بۆنى ئاسۆ و دەوروبەرەكە بكات. بەلام ھەر زوو ئەوە بوو بە خووىكى پووتى وەپسكەر و چىتر پىدىستى پى نەبوو، چونكە ھىچ جارىك بۆنى شتى نامۆ ۆ مەترسىدارى نەكرد. ئەوەبوو ئىتر وازى لەم پىشكنىنە ھىنا، ئەگەرىش بۆ شتە زۆر پىدىستەكانى ژيانى بهاتبايە دەرەوە، ئەوا زۆر بە پەلە دەگەپايەوە كونەكەى خۆى. چونكە بە پاستى ئەو ھەر لە ناو ئەشكەوتەكە دەۋيا. واتە لە ھەر رۆژىكدا پتر لە بىست سەعات لە ناو تارىكايىكى ئەنگوستەچاو و ئارامى و بى جووللەييەكى تەواو، لەسەر جلەماينەكەو لە بنەبانى ئەشكەوتەكە دادەنىشت، پىشتى خۆى دەدايە قۆمەتى بەردەكان و شانەكانى خۆى لە نىوان تاشەبەردەكان دەقرەساندو قناعەتى بەمە دەھىننا.

زانراوه، که ههندیّک مروّف ههن، به دوای ژیانی تهنهایی عهودالّن: چلهکیشهکان، توّبهکار و دهروییشهکان، بهزیو و شکستخواردووهکان، پیاوچاک و پیّغهمبهرهکان، ئهوانه پتر خوّدهکیشننهوه بوّ ناو بیابانهکان، لهو شویّنانهی که دهتوانن به خواردنی کوللهو ههنگویّنی کیّویی بژین.

هەندىكىيان لە ناو گەوەپ و ئەشكەوتى ھەوراز دوورگەكان دەژىن، يان بە شىپوەيەكى زۆر سەرنجراكىش خۆيان دەئاخننە ناو قەڧەس خۆ لە ھەوا شۆپ دەكەنەوە. ئەمانە ئەوە دەكەن، تا خۆيان لە خودا نزيك بكەنەوە. ئەوانە بە چلەكىشى و تەنهايىكردن خۆيان سزاى خۆيان دەدەن. ئەوان باوەپيان وايە، كە بەم تەرزە ژيانە، خودا لەخۆيان رازى دەكەن. ياخود بە سالان و مانگان چاوەپوانى دەكەن، بەلكو لەو تەنهاييەدا سروشىكى خوداييان بۆ بىت، تا بە پەلە لەناو مرۆڧەكانى تر بلاوى بكەنەوە.

ئهمانه هیچی گریّنوییان نهدهگرته وه . ئه و هه ر نه شیده زانی خودا چیه ، نیازی توّبه کردن و خوّسزادانیشی نهبوو . چاوه پوانی هیچ سروشیّکی ئاسمانیشی نهده کرد . ته نها بو خوّشی و ئاسووده یی خوّی ، خوّی کیّشابووه ناو ئه و ته نهاییه ، ته نها بو ئهوه ی خوّی له خوّی نزیک بکاته وه . ئه و خوّی له ناو خوّی ده شوّرد ، ئه و ده یویست بکاته وه . ئه و خوّی له ناو خوّی ده شوّرد ، ئه و ده یویست جله وی بوونی خوّی بخاته ده ستی خوّی . ئه مه ش بوّ ئه و زوّر گرنگ بوو . وه ک ته رمی خوّی که و تبووه ناو به رده کانی گه وه په که هناسه ی ده داو نه ده دا ، به ئاسته م دلّی لیّی ده دا ، له گه ل ئه وه ش روّر چر و پر ده ژیا ، به جوّریّک ، که هیچ که سیّکی به خته وه ر و خواپیّد او له ده ره وه ، له سه ر دونیا ، ئاوا نه ژیاوه .

قەت نەدەكرا ھۆى ئەو بىناكىيەى گرىنوى شتىكى تر بووبىت جودا لە سەرزەمىنى دەروونى. ئەو سەرزەمىنەى كە بېرو بە مەملەكەتى ھەموو ئەو بۆن و بەرامانەى كە ھەر لەكاتى لەدايكبوونىيەو تا ئىستا، رۆژىك لە رۆژان تووشى ھاتبوون. وينەى ھەمووانى لەو زەمىنەدا ھەلكۆلىبوو. بۆ ئەوەى بىتەو سەرەخۆى، بىيارى دا جارى يادى كۆنەبۆنەكان بكاتەو، ئەوانەى كە زۆر زوو، بەر لە ھەمووان پاشەكەوتى كردبوون: بۆنە ناحەز و ھەلاماويى و ھالاويەكەى ژوورى خەوەكەى مادام گايارد، بۆنى پىستى ترشاو گەنبوى دەستەكانى، ھەناسەى ترشاو و بۆن سركەى خەمەكەى مادام گايارد، بۆنى ئىرەقى شلەۋار و دايكانەى جان بويسى دايەن، لاشە بۆگەنەكانى گۆرستانى ئىنىزسۆم، بۆگەنى كوۋەرى دايكى خۆى. چىرى لەو بۆنە ھىلانجەين و كىنەئامىزانە وەردەگرت، ئىنىزسۆم، بۆگەنى كوۋەرى دايكى خۆى. چىرى لەو بۆنە ھىلانجەين و كىنەئامىزانە وەردەگرت، دەتگوت رۆنى سەگە، لە لەشى ھەلدەسوون، شاگەشكە دەبوو، لە خۆشىيان موچىكى دەھاتى و

ئهگەریش هەندیک جار بەو پیکه سەرەتاییه قیزهونانه، بەشی پیویست مەست و گەرم نەبووبایه، ئەوا ریکگای بەخۆی دەدا له لای گریمال، نۆشی قومیک بۆنی بۆگەنی خاو و گزشتاویی چەرمەکان و شۆربای دەباغکردن ھەلبمژیت، یان له بۆنی ھالاوی شەش سەت ھەزار دانیشتووانی پاریس، که له هەوای خنک و گەرمی چلهی هاویندا بەناو شاری پاریسدا پەرش و بلاودەبووەوه.

پاشان به جاریّک هه لّده چوو _ههر ئه وهش بوو ئامانجی مهشقه که ی _ ماسولّکه کانی ره پ و گرژ ده بوون و کینه په نگاوخواردووه کانی خوّی به جاریّک ده ته قانده وه . وه ک گه والّه به سه ر به بنانه دا ده ینه پاند، که زاتی ئه وه یان کردبوو، قه ره له قه ره ی لووتی هه ستیاری بده ن و ئازاری بده ن . چوّن ته رزه داده باریّته سه ر ده غلّودان، ئاوا داده بارییه سه ریان و ده یپوکاندنه وه ، وه ک گه رده لوول به بای ده کردن و وه ک لافاویّکی ئاوی هه لمیّندراو هه لیده مژین و نوّشی ده کردن . تووپه ییه که ی ئاوا په وا بوو، توّله کردنه وه که ی ئاوا مه زن بوو . ئای! که ئه وه چ ساته وه ختیّکی ورد و هه ستیار بوو! گریّنوی، مروّفه بچووکه که ، ئه وه نده هه لّده چوو، سه رتایای گیانی ده له زری،

جهسته ی شهته ک و پر دهبوو له ئاسووده یی کی خوش، به کووری هه آدهستایه وه سه رپییان، به شیره یه ک بر ماوه یه کی کورت ته وقی سه ری به میچی ئه شکه و ته که ده که و تا بو نه وه ی سه رله نوی، به هیرواشی خوی نزم بکاته و و رابکشیت، بو نهوه ی ئازاد ببیت و بگاته قرولایی ره حه تبوون. به راستی ئه م کاره شتیکی زور خوش بوو، وروژاندن و کردنه وه و هه آنه کاندنی کوتوپر و به له زی ئه و هموو بونه قیزه و نانه ، به راستی ئه مه کاریکی زور خوشیبه خش بوو... له و شانوگه ریه ده روونییه ی و ه ک بایی نه م په رده یه ی نه مهوو په رده کانی تر لا خوشتر بوو، چونکه به هوی ئه مهوه هه ستی به ماند و و بوورنیکی رووا ده کرد، ئه و هه سته ی که ته نها عه و دا آلی کاری مه زن و قاره مانانه بوو.

دەپتوانى تەنها بۆ ماوەپەكى كورت، ويژدانى خۆى ئاسوودە بكات. لەسەر جلهماینه کهی دریژ بوو، چهندی ده کرا به جهسته، خوّی لهناو کونه تهنگه بهردینه که دریژ کرد، به لام به دهروون، لهسهر دۆشهكى ياكى گەسكدراوى روحى، به ههموو دريزيى جەستەي خۆى، به ئاسوودهیی راکشا، به بورژاوی کهوته هه لمژینی بونه بیگهرد و ناسکهکان: بونیکی سووکی بەھاراتىي، وەك بۆنى گياكەلەي بەھاران، شنەبايىكى نەرمى مانگى گولان، كە تازە بەناو گەلا ساوا سەوزەكانى سوورەچناراندا ھەڭبكات، باينكى دەريا، مەيلەو سوير، وەك باويى سويركراو. دوا نیوه رؤییکی دره نگ بوو، که واگاهات و خوی قیت کردهوه، با بلّیین دوانیوه روّییکی دره نگ، چونکه بن گومان هیچ دوانیوه رو یان پیشنیوه رو یان ئیواره و سبهینه بوونی نه بوو، هیچ روناکی یان تاریکییک بوونی نهبوو، ههروههاش هیچ چیمهنی بههار و گهلای سهوری چنار له ئارادا نه بوون ... بيجگه له بوني شته كان هيچ شتيكي تر له جيهاني ناوهوه ي گرينويدا نه بوو. (لهبهر هەندىش تەرزە زمانىكى تايبەتىمان يىوپستە بى قسە كردن لە بارەي ئەو دىمەنە، بىگومان تەنھا بە زمانىكى تايبەت دەتوانىن باسى ئەو رووداوانە بكەين، چونكە زمانى ئىمەمانان بۆ ئەوە ناشنت، وهسفی جیهانی بۆنهکانی یی بکهین، یان بهسهرهات و رووداوهکانی جیهانی گرینوی یی بگذرینه وه). که واته با وا دابنیّین که دوا نیوه روّییکی دره نگ بوو، وا ناوی بنیّین، باشتره بلّین، بار و ساته وه ختیکی روحی گرینوی بوو، وهک له ولاتانی باشوور، له کوتایی خهوی نیوه رو روودهدات، کاتیک هیدی هیدی خهوی نیوهرو کوتایی دیت و، ژیان خهریکه دیسان دەستىپىدەكاتەوە. گەرمى توورپەو سووتىنەرى چرقەى نىوەرۇ، دورىمنى سەرسەختى كزە بۆنىكى، رهویهوهو نهما، نهخشهی ئههریمهن لهناوچوو. بهههشتهکانی ناوهوه رووت و نهرم و نیان كەوتبوونە ناو ئارامى دواى واگاھاتن و، چاوەروانى فەرمانى (خان)يان دەكرد، تا بزانن چيان بەسەر دىت. گریّنوی خوّی بهرزکردهوه، وهکو دهلّیّن، توّزی خهوی له چاوهکانی خوّی ههلّتهکاند. بهلاّم ناوهوهی مهزنی گریّنوی به ههموو ههیبهت و مهزنی خوّیهوه ههستایهوه، وهک فهلامهرزیّک لهسهر پیّیان راوهستا، دیمهنیّکی زوّر جوان بوو بوّ تهماشاکردن، بهلاّم مهخابن، کهس نهیدهدیت! لیّوان لیّو له شکوّ و سهروهری و شانازی، تهماشای جواردهوری خوّی کرد:

به لّێ! ئەوە مەملەكەتى خۆى بوو! مەملەكەتى تاك و تايبەتى گرێنوى! لەلايەن خودى خۆى، لەلايەن گرێنوى بە تەنێ و بە تايبەتى ئافرێندرابوو، فەرمانڕەواش بە تەنڼا ھەر خۆى بوو، ھەر لەلايەن خودى خۆى تەخت و وێران دەكرێت، ئەگەر فەرمان بدات، ھەر بە فەرمانى خۆشى دادەمەزرێتەوە، دەتوانيت سنوورەكەى بێ پايان فراوان بكات و بە شمشێرى ئاگرينيش دژى ئەو كەسانەى بيانەوێت لێى داگيربكەن، بەرگرى لێ دەكات. لێرە جگە لە فەرمانى خۆى، شتێكى تر ناخوات، فەرمانى خاوەنشكۆ، گرێنوى تاك و تەنهاو مەزن و بالادەست. جا دواى ئەوەى بۆنە بۆگەن و چەپەللەكانى رابردوو وەل بوون و نەمان، دەيويست ئێستا مەملەكەتەكەى پر بێت لە بۆنە ناياب و دلّپۏێنەكان. بە ھەنگاوى گران و سەنگين كەوتە پياسە بەسەر پارەۋە بەيارەكانى و تۆوى بۆنى ھەمەجۆرى بەسەردا پرڅاندن، لە ھەندى جێگە بە گۆلمى پر و دەستكراوەيى و لە ھەندى شوێنى بە دەستگرى و كابانىي، بەم جۆرە، گۆلم گۆلم بى پايان مێرگ و لاتى گچكەو گەورەى تۆ كرد، جا يان گۆلمەكانى دەپرڅاند، يان دانە دانە لە شوێنى دياريكراودا دەيخستنە ژێر زەوى. گرێنوى مەزن، باخەوانى بەلەنگاز، سەختترين و لاچەپترين چمك و شوێنى مەملەكەتەى پر كرد لە گرێنى بۆيەكان، ھەر زوو ھېچ گۆشەو كەلىنىتكى نەما تۆيان بەرنەكەوتبێت.

جا که دیتی، کارهکهی باش هه لکهوت و، سهرتاپای ولاتهکهی تیّر بوو له توّی خودایی گریّنوی، گریّنوی مهزن لیّی گهرا تا نهرمهبارانیّک له گیانی شهراب بهسهر کیّلگهکانیدا بباریّت، تا به ئارامی زهویهکان تیّراو بوون له گیانی شهراب، ئیتر له ههموو لاییّک توّکان چهکهرهیان کرد و گریکهیان دهرکرد، گیاکه له سهریان دهرهیّناو ئهویش دلّی پر بوو له ئاسوودهیی. میّرگهکان گهشانهوه، لاسکی ته پ و ناسک رووی باخچهکانیان داپوشی. کاسهی خونچه گولهکان کرانهوه خونچهکان گهشانهوه، گهش سهریان له قاوغی خوّیان دهرهیّنا.

لیّره دا گریّنوی فه رمانی راگرتنی بارانه که ی داو باران وهستا، نُه وجا به خوّری سووکی زمرده خه نهی خوّی روّناکی پهخشی سه ر زهویه که کرد،

پاشان به یه کجار له و ملیزنه ها گوڵ و کوڵیکه جوان و رهنگینانه، لهم به رتا ئه و به ری مهمله که ته که که ما مهمله که ته ماهووریّکی رهنگاورهنگی بوٚخوّی چنی، که له ملیزنه ها گری له شووشه گوڵاوی

کهواته گریّنوی مهزن فهرمانی دا، بهم جوّره له کاتیّکدا که گهلی ساده ی بوّنه کان به خوشحالیه وه له ژیره وه سهمایان دهکرد و ناههنگیان دهگیرا، گریّنوی بالهکانی خوّی به فراوانی ناوه لاکردبووه و، له ههوره زیّرینه کانه وه بهره و خواره وه ، داده به زیه سهر زهوی سروشتی روّحی خوّی، بهره و ماله که ی ناو دلّی .

44

پنی خۆش بوو، که بهرهو مالهکهی دهگه پنته وه! به رهو کۆشکی تۆلهسنن و دونیائافرنن، که شویننیکی خراپ نه بوو بن قه ره بووکردنه وه، ئهگه ریش چه ند ده مژمیریک ئازاد بوون له ئافریندراوه کانی، پشوویکی پوخت و بی گه رد نه بوو. به لام به هنری شه که تی ئه رکی خودایی و ئه رکی ئافراندن و نوینه رایه تی، گرینوی مه زن غه ریبی خوشییه کانی ماله وه ی کرد بوو.

دڵی گریّنوی کێشکیّکی پونگاوپونگ بوو. کهوتبووه ناو ساراییّکی بهردهڵن، باهوٚز به شاخیّک له زیخی بیابان دایپوٚشیبوو، له پشت حهوت دیواری بهردین، دهورهگیرابوو به میٚرگیّکی زوّنکاوی. تهنها به فرین دهکرا بگهیت به شویّنه، ئهو کۆشکه ههزار هوّدهی ههبوو، ههزار سهردابی ههبوو، ههروهها ههزار موّلی رازاوهی ههبوو، له یهکیّک لهو هوّلانهدا قهنهفهیهکی ساکاری رهنگاوپهنگ دانرابوو. گریّنوی، که چیتر گریّنوی مهزن نهبوو، بهلکو ههر گریّنوی خاکییهکهی جاران بوو، یان ئاسانتر بلّیین جوّن پاتیست گریّنوی بوو، له خهستهیی کاری روّژ، بوّ پشوودان خوّی خستبووه ناو ئه و قهنهفه ساکاره.

به لام هۆدەكانى كۆشكەكە پى بوون لە ھەرزالە، لە زەويەوە تا مىچەكانيان، ھەموو بۆنەكان، ئەوانەى كە گرىنوى لە ھەموو ريانى خۆى كۆى كردبوونەوە، لە ناو ئەو ھەرزالانە دانرابوون، چەندىن مليۆن بۆن دەبوون. رىرزەمىنەكانى كۆشكىش پى بوون لە بەرمىل، كە باشترىن بەرامەبۆنى رىيانى گرىنوىيان تىدا ھەلگىرابوو. كاتىكى ئەو بەرامەبۆنانە پى دەگەيشتن دەخرانە ناو شووشەو لە پارچورىكى شىدارى فىنىكى چەندىن كىلۆمەتر درىن دادەندران، بەپنى سال و تەمەنيان رىز دەكران، ئەومنىدە رۆربوون، كە رىيانىكى تەواو بەشى نۆشكىردنى ھەمووى نەدەكىد.

ئەوجا جۆن پاتىست گرێنوى خۆشەويست ھاتەوە، گەيشتەوھ ناو ماڵەكەى خۆى، لە ھۆڵە رەنگاورەنگەكە، خۆى خستە ناو قەنەفە ساكارەكە، يۆتىنەكانى لە يى داكەند،

ئەگەر بشیّت ناوی بنیّین پوّتین، چەپلّەی كوتاو بانگی خزمەتكارەكانی كرد. دەست لەسەر سینگ: بەلىّ قوربان؟ بەلىّ قوربان؟

ئەو خزمەتكارانە نەدەدىتران، نابەرجەستە بوون و نەدەگىران، نەدەبىستران، لە ھەمووانىش گرنگتر بى بۆن بوون بۆن نەدەكران، كەواتە بەتەواوى خزمەتكارى ئەندىشەيى بوون. گرىندى فەرمانى دەدا، بچن بۆ ژوورەكان و لە كتىبخانە گەورەكەى بۆن و بەرامەكان، فلانە كتىب يان فلانە بەندەكتىبى بۆ بىينن و بچن بۆ سەردابەكان خواردنەوەى بۆ بهىينن. خزمەتكارە ئەندىشەييەكان بەلەز دەچوون، گرىنویش بە تەنگەتاوى و بە ھەشتاوى گەدەى خۆى وىكدىينايەوە و چاوەپوانى دەكرد. لە ناكاويكى، وەك كەسىتك كە خووى بە خواردنەوەوە گرتبىت، ترسى ئەوە دايدەگرت، داخوازيەكەى بە ھۆيەكك لە ھۆيەكان، رەت بكرىتەوەو بادە شەرابەكەى بۆ نەھىنىزىت. چى دەكات ئەگەر سەرداب و ھۆدەكان ھەموو خالى بوون؟ چى دەكات ئەگەر شەرابى ناو بەرمىلەكان ھەموو تىكچووبن؟ بۆچى خزمەتكارەكان دوا كەوتن؟ بۆ ناتوانن دەستبەجى بگەرىنەۋە؟ ئەۋ ھەر ئىستا ئىتكچووبن؟ بۆچى خزمەتكارەكان دوا كەوتن؟ بۇ ناتوانن دەستبەجى بگەرىنەۋە؟ ئەۋ ھەر ئىستا ئاتاجى شەرابە، زۆر تىنووى خواردنەۋەيە، ئەۋ خوۋى بە مەينۆشىيى گرتبوۋ، ئەگەر شەرابى ناۋ دەستبەجى لە جىگەى خۆي گيان دەدات.

به لام جوّن پاتیست ئارام ببه! خوّشهویست سهبرت ههبیّت! ئهوه دیّن، به لی ئهوه دیّن، ئهوهت بو دیّن، که تو ئاره زهووی ده کهیت. ئه وه خزمه تکاران هاتنه وه، له سهر سینییّکی نادیار کتیّبی بونه کانیان بو هیّنای، به دهستی نادیاری به پهروّی سپی داپو شراویان گوزه گرانبه هاکانیان هه لگرتووه، ئه وا ده یخه نه به رده مت، زوّر به ئاگایی، کرنووش ده به و بزر ده بن.

ئۆخهی! باش بوو، دیسان به تهنها جیّیان هیّشتم! جوّن پاتیست دهستی برد بوّ باشترینی بوّنهکان، شووشهی یهکهمی کردهوه، پهرداخیّکی لیّوان لیّوی بوّخوّی لیّ پر کرد، خستیه سهر دهمی و نوّشی کرد. گلاسیّک بوّنی فیّنکی به یهک ههناسه خالّی کرد، بادهیه کی زوّر به چیّر بوو! نهشئه به خش بوو، زوّر پوخت بوو، وه ک ئازادی به تام بوو، له خوّشییان جوّن پاتیستی خوّشه ویست موچرکی هاتی و ئاوی له چاو قه تیس ما، یه کسه ر گلاسی دووه می له و برّن پر کرد: بوّنیّکی دیّرین بوو، له سالّی ۲۵۷۲ وه دایکردبوو، زوّر زوو، له و سالّه، له کاتی روّر ثاوابوون، له سهر پردی روّیال، کاتیّک رووی لووتی له روّر ثاوا کردبوو، لهو شویّنهی شنه باییکی سووک ده هات، بوّنی ده ریاو دارستانی له گه ل که مه بوّنیّکی قه ترانی که شتییه کان تیّکه ل به یه که ده کرد و ده یهیّنایه دهم که نار. نه وه دوایین کاتی یه که مینی نه و شه وانه بوو، که به بیّ موّله تو وه رگرتن له گریمال، به پیاسه و گه ران، لیّره و له ویّ، له پارس به سه ری

دهبرد، ئهوه بۆننێکی فێنک و تازه ی رۆژی دوایی بوو، بۆنی شهبهقی بهیانی دوای ئهو شهوه بوو، که به ئازادی ژیانی تێیدا بهسهر برد بوو، ئهوه بۆنی ناسکی تاریکوروونی رۆژێکی نوئ بوو، بۆنی ئازادی بوو، ئهوی رۆژێ ئهو بۆنه ئهوی به تامی ئازادی ئاشنا کرد، به تامی جۆره ژیانێکی تر. بۆنی ئهوی سبهینێ بوو، بۆ گرێنوی بۆنی هیواو ئاواتهکان بوو، زۆر به ئاگایی ئهو بۆنه ی پاشهکهوت کردبوو. ههموو رۆژێک لهو بۆنهی دهخواردهوه.

دوای ئهوه ی پیکی دووهمیشی نوش کرد، ههموو دهمارگرژی و ناپهحهتییه کی توایهوه، دوودلّی و دلّه پاوکیّی لیّی تهکینه ه، ههموو جهسته ی پر بوو له ئارامی و ئاسووده یی. پشتی خوّی دایه سهر پشترکی نه رمی قهنه فه که کتیّبیّکی والاکرده وه دهستی کرد به خویّندنه وه ی بیره وه ریهکانی. برّن و بهرامه کانی سهرده می مندالّی خوّی خویّنده وه، برّنه کانی قوتابخانه که، برّنه کانی جاده و کون و قورژبنه کانی شار، برّنی مروّقه کان. بارانیّکی خوّش به سه ریا داباری، چونکه به پراستی ئه مانه برّنه ناهه مواره کان بوون، برّنه قیّزه و نه کان ده هاتنه ده ره وه و له وی ده رده که و تن. به مه راقیّکی به قیّزه و هریّنوی ئه و برّنه قیّزه و ناه که کتیبه ده خویّنده و ه کاتیّکیش ئیراده ی به سه ر مه راقه که ی زال ده بوره به و و کتیّبه ی و و لا ده ناو یه کیّکی تری هه لّده گرت.

له پاڵ ئەمەشدا بێ وچان له بۆنه ناياب و خانەدانەكانى دەخواردەوە. دواى داچۆرپىنى شووشەى بۆنى ھىواكان، تەپەدۆرى شووشەيەكى ساڵى ١٧٤٤ى ھەڵپچراند، كە پر بوو له بۆنى گەرمى دارى بەردەم ماڵەكەى مادام گايارد. دواى ئەوەش شووشەيەك بۆنى ھاوينەئێوارەيەكى نۆش كرد، بۆنى عەتر و گرانگوڵى قەراغى باخچەيەكى سانت گێرمە دى برێس ئاننۆ، ھى ساڵى ١٧٥٣ ئەو ناوەى پر كرد بە خەستى ھەموو جەستەى پر بوو له بۆنەكان. ئەندامەكانى وردە وردە گرانتر رۆدەچوونە ناو قەنەڧەكە. تەمى شەراب بە جوانى گيانى داپۆشى بوو، بەڵام ئەو ھێشتان نەگەيشتبووە كۆتايى ئەو ژەمە. راستە چاوەكانى چيتر تواناى خوێندنەوەيان نەبوو، دەمێك بوو كتێب لە دەستەكانى خزابوونە خوارەوە، بەڵام ئەو نەيدەويست كۆتايى بەم ئێوارەيە بەێنێت، بەر لەوەى دوا شووشەى بۆنە يەگجار خۆشەكە خاڵى نەكات: ئەوميان بۆنى كىژەكەى شەقامى مارى لەوەى دوا شووشەي بۆنە يەگجار خۆشەكە خاڵى نەكات: ئەوميان بۆنى كىژەكەى شەقامى مارى تىدا بوو... بە ھەموو ئەندىشەى خۆيەوە ئەو شووشەيانى نۆش كرد، بەر لەمە بە رێكى لەسەر قەنەڧەكە دانىشت، ھەرچەندە بەم حاڵەى ئەوە ئاسان نەبوو، چونكە لەگەڵ ھەر جووڵەيەكى ھۆڵە رەنگاورەنگەكە لەبەر چاوى وەك جۆڵنە دەھات و دەچوو، دەسوورايەوە. ئەژىۆكانى خۆى كوشىيە سەرى دەنىيەدى، بىڭيەكانى بە يەكتريەوە قرمساند، دەستىدىى خىستە سەر رانى چەيى،

ئهوجا گریّنوی ئه و بوّنه به چیّر و گرانبههایه ی ناو رژیر زهمینی دلّی نوّش کرد، پیّک دوای پیّک، لهگهل ههر قومیّک و ههر پیّکیّک خهمبارتر دهبوو. دهیزانی روّری خواردوّتهوه. دهیزانی که بهرگه ی ئه و ههموو بوّنه خوّش و باشانه ناگریّت. لهگهل ئهوهش ههر خواردیهوه، تا شووشه که خالّی بوو: به ناو جاده تاریکهکاندا روّیشت، بهرهو حهوشه ی دواوه. چووه بهردهم روّناکی موّمه که کچه که دانیشتبوو ههلّووره ی زهردی کووز دهکرد. له دوورهوه دهنگی تهلقه ته نوور و راکیّتان دههات...پهرداخه کهی دانا، به لام ههر له شویّن خوّی مایه وه، مهست و سهرخوّش، گیّر، ده تگوت بووه به بهرد، چهند دهقیقه یه کاوا دانیشت، تا ئه و کاته ی دوا تنوّکی چیّری شهرابه که له دهمیدا چکی کرد. له شویّنی خوّی گوّد ببوو. له ناکاویّک میشکیشی وه ک شووشه کان خالّی بوون. ئینجا به لاداهات، له ته نیشته وه کهوته سه رقه نه نه نه ره دهویکی به نگاویدا نقووم بوو.

له ههمان کاتدا گریّنوی دهرهوهش لهسهر جله ماینه کهی خهوی لیّ کهوت. خهوی ئهویش وه ک خهوی گریّنوی که ماندووبوون و شهکهتی گریّنوی دهرهوهش به و کاره پالهوانبازییانه له هی گریّنوی ناوه وه، کهمتر نهبوو. خوّ له راستیشدا ههردووکیان ههر یه ک بوون و، ههمان که س بوون.

به لام کاتیک واگا هات، له ناو هوّلی رهنگاورهنگی کوشکه به زریقوباقه که و له پشتی حه وت دیواری به ردین واگا نه هات، هه روه ها له ناو ماجه رای به هاری روّحی خوّی به خه به رنهات، به لکو تاک و ته نها له ناو گهوه ره به رداویه که ی و له کوّتایی تونیله که له سه ر عاردی روق و ته ق و له تاریکییه کی ئه نگوسته چاو واگا هات. له برسان و له تینان زگی ژانی ده کرد، داماو هه ژار وه که مه باده نوگرتوو، دوای شه وی خواردنه وه . به هه رچوار په لی خوّی به ناو ئه شکه و ته که دا خشی .

لهدهرهوی ئهشکهوته که کاتیک له کاتهکانی روّژ بوو، پتر به دهستپیک یان کوّتایی شهویّک دهچوو، به لام خوّ ئهگهر نیوه شهویش بووایه، ئهوا تیشکی ئهستیرهکان وه ک دهرزی دهچه قینه چاوه کانی. وا ههستی کرد که ههواکه ی توزاوییه، تیژه، سییه کانی دهسووتانده وه، دیمه نیکی دلاّره ق، خوّی هاویشته سهر بهرده کان. ته نانه ت ناسکترین بوّن به توندی کاری لیّ ده کرد، کونه لووته کانی ده زوررانده وه . گریّنوی، گهنه که، زوّر ههستییار ببوو، وه ک قرژالیّک، که قه پیلکی خوّی جیهی شتینت و به پووت و قووتی به ناو دهریادا بگه پیّت چووه سهر چاوگی ئاوه که، شوینه ته په به رده ته پ و شیداره که داده هیناو به رده که ی ده لسته وه ، یه که، دوو دهمژمیّری ته وه وه ، ده شود دونیای ته واو . نه وه ، ده شود دونیای بوو، ده میّک بوو، ده تیدا دونیای

راستیی لهسهر پیستی دهسووتینن. چهند پنچکه گیاییکی له بهردهکان هه لپچراند، لهناوهوهی خوّی دهپهستاو، به لهز ئاودیوی دهکردن، لهسهر چیچکان دانیشت، لهکاتیکدا قهوزهکانی هه لدهلووشی، لهههمان کاتدا خوّی خالّی دهکرد "زوو که، زوو که، دهی! دهبیت ههمووی زوو کوتایی بیت"، دهتگوت راویان ناوه، وهک زیندهوهریکی گوشتینی نهرم، که له ههواوه دالّ و باشووکه له دهوری بسوورین و بیانهویت راوی بکهن، به خیرایی گهراوه ناو ئهشکهوته کهی خوّی و تا کوتایی کونه کهی نهوهستا، تا ئهو شوینهی که جلهماینه کهی لی راخرابوو. ئوخه ش دیسان لیزه ههست به دلنیایی دهکات.

پشتی خوّی دایه قوّمهتی بهردهکان، قاچهکانی دریّر کردن و کهوته چاوه پوانی. ئیستا پیدیسته جهسته ی خوّی به تهواوی ئارام راگریّت، ئارام ئارام، بی ههست بی خوست، وهک بهرمیلیّک که لهبهر شلهقانی زوّر، مهترسی ئهوه ی لی بکریّت لیّی بپرژیّت. ورده ورده توانی جلهوی ههناسه دانی خوّی بهرزه فت بکات. لیّدانی دلّی هه لْچووی ئارامتر بووه وه، شه پوّله کانی ناوه وه هیندی بوونه وه. له پریّک ته نهایی وه ک پارچه ئاویّنه یه کی پهش کهوته روح و ههستی. چاوه کانی خوّی والا کرد، چووه ناوه وه. شانوّگه رییّکی تری رحیی گریّنوی ده ستیییّکرد.

71

به و جۆره ههموو رۆژ و ههموو ههفته و ههموو مانگهکانی لی گوزهرا. گرینوی حهوت سالی تهواوی ئاوا بهسهربرد.

له ماوه ی ئه و حه وت ساله دا له جیهانی ده ره وه جه نگ قه وما، جه نگی جیهانیی. له شلیزیه ن و زاکسن، له هانو فه ر و به لچیکا، له بویمن و له پومیرن، کوشتن و پیکدادان قه وما. له هیسن و له فیستفالن، له بالیریه ن، له هیندستان، له میسیسیی، له که نه دا، سه ربازه کانی پاشا کو ژران و له له ناوچوون، ئه گه ر له ریکا به نه خوشی له رز و تا نه مردبن. یه ک ملیون مروف له م جه نگه گیانیان له ده ستدا، پاشای فه ره نسا ئیمبراتوریه تی کولونیایی خودی له ده ستدا، هه موو ئه و ولاتانه ی که له جه نگیشدا به شدار بوون، ئه وه نده پاره یان زیان پیکه وت، که له ئاکامدا به ناچاری و به دلیک گران، بریاری کوتایی هینانی جه نگه که یان دا.

لهو کاتانهدا بوو، گرینوی بی ئهوهی بو فری ههستی پی بکات، جاریکیان خهریک بوو له ناو سهرماوسو لی زستانیکدا ببیته شهخته و رهق هه لیت. پینج روزی ریک که تبووه ناو کوشکه رهنگاوره نگهکهی، کاتیکیش که له ناو ئه شکه و ته کهی واگا هات، له سهرمان نهیده توانی له جیی خوی بجوولیت. یه کسه ر دیسان چاوی خوی قوچانده وه، بو ئه وه ی ئه م جاره بو مردن بخه و یت. به لام زستان تووشی شکه ست بوو، جهسته ی توایه وه و له مردن رزگاری بوو.

جاریّکیان بهفر ئهوهنده باری بوو، ئهوهنده لهسهر یهک که لهکه ببوو، ئیتر توانای پی هه لْگهرانی نهبوو، بچیّته دهرهوهو خوّ بگهیهنیّته پنچکه گیاکان. دهستی کرد به کروّشتنی ئهو شهمشهمه کویّرانه ی، که له سهرمان ببوون به شهخته.

 کارهساته که بۆمهلهرزه یه کی زهوی نهبوو، سووتانی دارستان نهبوو، خزین و ههرهسی شاخ نهبوو، ههروه ها دارمانی ئهشکه و ته که شهرود. هیچ جۆره کارهساتی کی دهره کی نهبوو، به لکو کارهساتی کی ناوه کیی بوو، هی ناوه وه ی خۆی. ئه و کارهساته زۆر شله ژین و نه گونجاو بوو، چونکه ئیتر ریّگای هه لاتنی له گریّنوی گرت. ئه و کارهساته له کاتی خهوتندا، یان باشتر وایه بلیّین له خهوندا روویدا. له مه ش باشتر له خهونی خهویدا له ناو دلّی ئهندیّشه کانیدا.

لهسهر قهنهفهی ناو هۆڵه پهنگاوپهنگههی دانیشتبوو. دهورویهری پپ بوو له شووشهی خاڵی. یهگجار زوری خواردبووهوه، له کوتایی ههموو خواردنهوهکهی، دوو شووشهی له بونی کیژه قر سوورهکه نوش کردبوو. لهوانهیه ئهمه زور بوو بیّت، چونکه نووستنهکهی وهک قوولاییکی مهرگاوی بوو، ئهم جاره خهوهکهی بی خهون نهبوو، به لکو نووستنیک بوو پپ له خهوی تارماییاوی و جناوی. تارماییهکان به ئاشکرا دهناسرانهوه، بریتی بوون له تیلمی بونهکان. ئهو تارماییانه له سهرهتا وهک روویهری تهنک و سووک به لای لووتی گرینوی تیدهپهرین، پاشان هیدی هیدی چپتر دهبوون و شیوهی ههوریان وهردهگرت. تا وای لی دههات وهک ئهوهی له ناوهندی زهوییکی مرداو وهستا بیّت، ههلم و هالاو له مرداوهکه بهرز دهبووهوه. ههور و هالاوهکه هیدی هیدی بهرز دهبووهوه، تا دهوری گرینوی به ته دهگیرا، نقوومی ناو ته دهبوو، له ناو چینی تهمهکان هیچ ههواییکی ئازاد نهدهما. بی ئهوهی نهخنکی به ناچاری ههناسهی لهو تهمهدا ههدی دهری خودی خودی خودی خود، به بونی گرینوی.

ئەوجا ئەوەى لەم خەونەيدا لە ھەمووى سامناك تر بوو، ئەوە بوو، لەگەڵ ئەوەى كە گرێنوى دەيزانى ئەو بۆنە بۆنى بۆنە بۆنى بۆنە و، و بۆنى خۆشى بى بۆنەو ناكرىت بۆنى بىت و،

لهوانهش بوو به تهواوی نقوومی ناو خوّی، نقوومی ناو بوّنی خودی خوّی بیّت و، ئهو حهله ههموو شتیّکی دونیا بوّ ئه و بی بوّن دهبوو!

که به تهواوی ئهمهی بق روشن بووهوه، له ترسان به ههموو هیزی خوّی هاواری کرد، وهک ئهوهی که به زیندوویی بیخهنه ناو ئاگر و بیسووتیّنن. هاوارهکهی دیوارهکانی هوّله

پونگاوپونگهکهی کونبهدهر کرد، دیوارهکانی کوشکی بری، له ناو دلّهوه دهرپه پی و به سه ر چاڵ و زونکاوهکاندا تیّپه پی، وه ک گهرداویّکی ئاگرین به تهورژم به سه ر دهشت و ده رهکانی روحیدا زریکاندی، له دهمیدا دهرچوو، وه ک له ئهشکهوته کهوه گرماندی و وه ک هاواری چیاکه نه وهستا تا گهیشته سه ر به رزاییه کانی سانت فلیّر. که له خه و راپه پی پهلهکوتیّی بوو، به دهست و پیّیه کانی دهوروبه ری خوّی ده کوتی، وه ک ئه وه ی بیهویّت ئه و ته مه بی بوّنه له خوّی دوور بکاته وه، که خهریک بوو تییدا ده خنکا، زهنده قی چوو بوو، له ترسان هه موو جهستهی وه ک بینای ئاو ده له درزی به گه رهاواره کهی تهمه کهی دانه درپیا، ئه وا خوّی له ناو خودی خوّیدا ده خنکاو، ئه مه شهر بو نه و مهرگیّکی سامناک بوو. که بیری له مه ده کرده وه، هه موو گیانی سر ده بوو، موچرکی ده هاتی کدا هیشتان به له رزین، دانیشتبوو، هه ولّیده دا ئه و خهیاله ته ماوی و ترساناکه ی خوّی کوّبکاته وه، شتیّکی به ته واوی لا روّشن بوو: ئیتر پیّویسته ژیانی خوّی بگوّپیّت، هه ر نا له به رئوه ی ئه و نایه و یّت جاریّکی تر خه و نیّکی ئاوا سامناک ببینیّت، ئه و جاریّکی تر به رگه ی خه و نیّکی ئاوا سامناک ببینیّت، ئه و جاریّکی تر به رگه ی خه و خونیّکی ئاوا ناگریّت.

هیدی هیدی ترسه که ی پره په ویده ورده ورده ژههری ترسه که سووک بوو، ورده ورده گرینوی هه ستی به دلنیایی کرد. به ره به ری نیوه رق هاته وه سه ر باری خوینساردی خوی. په نجه ی ئاماژه و ناوه پاستی خسته به ر لووتی و له نیوانیاندا هه ناسه ی هه لمژی. بونی شیدار و گولاوی هه وای به هاری کرد. په نجه کانی خوی هیچ بونیکییان لی نه هات. ئه وجا باسکه قووچاوه کانی خوی گرژ کردو قولی کردو قولی کراسه که ی خوی هه لکرد، لووتی خوی خسته ناو چالی نیوان مه چه ک و بازوویی و

بۆنى كرد. دەيزانى كە ئەوە ئەو شوێنەيە كە ھەموو مرۆڤێك بۆ ھەڵمژينى بۆنى خۆيان بۆنى دەكەن. بەلام ئەو بۆنى ھىچى نەكرد. بنھەنگلى خۆى بۆن كرد، پێيەكانى، ناوگەلى، تا ئەو رادەيەى توانى خۆى بچەمێنێتەوە، بەلام ھەستى بە ھىچ بۆنێك نەكرد. حەپەسابوو: ئەو، گرێنوى، دەيتوانى چەندىن مىل دوور بۆنى مرۆڤەكانى تر بكات، بەلام نەيدەتوانى بۆنى ناوگەلى خۆى بكات، كە چەند بستێك لە لووتى دوور بوو! بەلام تووشى شلەژان نەبوو، لەسەرەخۆ بىرى كردەوە، وا بىرى كردەوە: "ئەوە وا نىيە كە من ھىچ بۆنێكم لى نايێت و بى بۆنم، چونكە ھەموو كەسێك بۆنێكى ھەيە. ئەوە نەبێت، كاتێك من بۆنى خۆم دەكەم، ھەست بە بۆنى خۆم ناكەم، چونكە من ھەر لەسەردەمى لەدايكبوونمەوە، شەو رۆژ بەردەوام بۆنى خۆمم ھەلٚمژتووەو لووتم بە بۆنى خۆم، بۆ بۆنى خۆم كوڵ بووە. ئەگەر بمتوانىبايە بۆنى خۆم، يان ھەر نا ھەندێك لە بۆنى خۆم، لە خۆم دووربكەمەوەو دواى ماوەيەك خۆم لە دوورى بۆنەكە رابھێنابايە، ئەوجا بچووبام خۆم، لە خۆم دووربكەمەوەو دواى ماوەيەك خۆم لە دوورى بۆنەكە رابھێنابايە، ئەوجا بچووبام بۆنەكەم بۆن بكردبايه، ئەوسا بێگومان دەمتوانىيى خۆم ھەست بە بۆنى خۆم بكەم."

جله ماینه که ی فری دا، کراسه کهی، یان ئه و پارچه و تیلمه جلانه ی که لهبه ری مابوون، لهبه ر خۆى داكەندن. حەوت سال بوو ئەمانەى لە لەشى خۆى دوور نەكردبوونەوە. دەبوو ئەو جلانە ير بووبان له بۆنى خۆى. ھەمووى لەبەردەم ئەشكەوتەكە كەلەكەى سەر يەكترى كردن و لييان دوور كەوتەوە . ئەوجا بۆ يەكەمىن جار دواى ئەو حەوت ساللە چوو بەسەر شاخەكەدا ھەلگەرا، لەوى لە ههمان ئهو شوينه وهستا، لهو جييهى كه له كاتى گهيشتنى بهو شاخه، لهسهرى وهستا بوو. لووتی خوّی بهرهو روٚژئاوا راگرت، لهشی رووتی خوّی دایه بهربا. نیازی ئهوهی ههبوو، تهواوی جەستەي خۆي بە باي رۆژئاوا، واتە بە بۆنى دەرياو چيمەنى شيدار، تير تير بشوات، تاكو بۆنى دەريا بەسەر بۆنى جەستەى خۆى زال بېيت و جوداييك له نيوان خۆى، واته گرينوى و، جلوبهرگهکانی بیته نارا، به لکو بتوانیت به رؤشنی ههست به و جوداییه، واته به بونی جهستهی خۆى بكات. بۆ ئەوەي تا دەكرىت كەمتر بۆنى خودى خۆى بچىتە ناو لووتى، بەشى سەرەوەي جەستەي خۆي بەرەو يېشەوە چەماندەوە، ئەوەندەي يىپى كرا ملى خۆي درىد كردو، لووتى خۆي بهرهو رووی با بلندکردهوهو، بازووهکانی بهرهوه پشتهوه دریّژ کرد. ههر دهتگوت مهلهوانیّکهو دەپەوپت بازېداتە ناو ئاو بەو بارە عەنتىكەپە چەند دەمژمپرىك دانى بەخۆپدا گرت، بە جۆرىك ييستى، كه سەرەراى ئەوەى دەمىك بوو بە ھۆى بى ھەتاوىي سىيى ببوو، لەبەر ئەو ھەتاوە كزە وهک تهماته سوور ببووهوه، بهره بهری ئیواره بهرهو ئهشکهوتهکه شور بووهوه خوارهوه، له دوورەوە جلوبەرگە كەلەكەبووەكانى خۆى كەوتە بەرچاو، لە دوورى چەند مەترىك لووتى خۆى گرت و، ئه و کاته ی گهیشته جلوبه رگه کانی و خوّی به سه ردا نه وی کردن، ئه وجا لووتی خوّی کرده وه د ئه زمایشیکی بوّنی جله کانی کرد، وه ک چوّن له لای بالدین فیّری ببوو ئاوا، له هه وادا هه نی ته کاندن و لی گه را هیّدی هیّدی بوّنه که ی بوّ بیّت. بوّ ئه وه ی بوّنه که به ر لووتی خوّی بگریّت، هه ر دوو ده ستی خوّی له شیّوه ی زه نگرلیّک گرت و لووتی خوّی وه ک به ندوّلیّک خسته ناوی. به هه موو باریّک هه ولی دا که له و جلوبه رگانه وه بوّنی خوّی بکات. به لام ئه و بوّنه یان تیدا نه بوو. زوّر به روّشنی تییاندا نه بوو. هه زاران بوّنی تریان تیّدا بوو. بوّنی به رد، زیخ، گیا، قه وزه، چه سپ، خویّنی قه له باچکان، ته نانه ت بونی ئه و کالباسه ی که به ر له چه ندین سال له نزیک ئاوایی سوّلی کریبووی، زوّر به روّشنی هه ستی پی ده کرا. جلوبه رگه کانی ده تگوت ده فته ریّکی بیره وه ری بونه کانی حه وت، هه شت سالی رابردوون. ته نها بوّنی خوّی، بوّنی گریّنویان تیّدا نه بوو، واته بوّنی ئو و مروّقه ی که حه و ت سال بیّویان ئه و جلوبه رگانه ی له سه ریه جه سته ی خوّی هه لگرتبوو.

كەمنك هەستى به گنزى دەكرد. رۆژ بەرەو ئاوابوون دەچوو. بە رووت و قووتى لەبەردەم ئەشكەوتەكە وەستا بوو، ئەو ئەشكەوتەي ھەوت سالىي تەواو لە بنەبانە تارىكەكەي ژيانى بەسەر بردبوو. باییکی سارد دههات، خهریک بوو دهبوو به شهخته، به لام ههستی یی نهدهکرد، که سهرمایهتی، چونکه شتیکی دژ به سهرمای له ناو جهستهدا بوو، ئهویش ترس بوو. ئهوه ههمان ئەو ترسە نەبوو، كە لە خەرەكەي تووشى ھاتبوو، ترسى سامناكى خنكان لە ناو خۆيدا، ئەرەي ئيستا هەستى يى دەكرد، ترسى نەناسىنى خۆى بوو. ئەو ترسە بەرامبەر ترسەكەى تر وەستا. ئەو نەيدەتوانى لەو ترسە رابكات، بەلكو دەبووايە رووبەرووى بووەستىتەوە. ئەو دەبووايە بزانىت، يٽويست بوو ههر ئيستا دهمودهست و به دلنيايي بزانيّت، که ئايا ئهو هيچ بونيّکي ههيه يان نا، ئەگەرىش ئەو زانيارىيە زۆر سامناك بوو بۆى. گەرايەوە ناو ئەشكەوتەكە. دواى چەند مەترىك تاریکییکی ئەنگوستەچاو دەوریان گرت، بەلام لای ئەو وەک رۆژی رۆناک وا بوو. چەندىن ھەزاران جار ئەو ریکهیهی تهی کردبوو، شارهزای ههموو کون و قوژینیکی ببوو، له دوای ههر ههنگاویکدا بونی بەردىكى شۆربوۋەۋە بانەكەي، يان بەردىكى دەريەريوى ئەملاو ئەو لاى دەكرد. دۆزىنەۋەي رىگا بۆ ئەر دروارييكى تيدا نەبوو. ئەرە دروار بوو كە تەم و ھالاوى خەرنە وەحشەتناكەكەى دەھاتەوە بەرچاو، چەند بەرەو بنەبانەكە دەچوو، ئەرەندە توندتر وەك لافاو شەپۆلپان دەداو بەرز و نزم دەبوونەوه . بەلام ئەو جەربەزە ببوو، واتە بەو ترسە بەربەرەكانى ئەوەى دەكرد، كە ھەست بە ترسى زانینی واقیم نهکات، لهوهشدا سهرکهوتوو بوو، چونکه بۆی دهرکهوت جگه له ئاشکراکردنی واقیعی خۆى رێگايێكى ترى لەبەردەمدا نيه . كە گەيشتە كۆتايى تونێلى ئەشكەوتەكەو بەسەر قۆمەتى بەردە که له که بووه که که وت، هه ردوو ترسه کهی په ویه وه هه ستی به ئارامی کرد، میشکی ته واو ساف بوو، لووتی وه ک ده می گیزان تیژ بوو. له سه ر چیچکان دانیشت، ده سته کانی خسته سه ر چاوی و ده ستی کرد به بی نکردنی ئه و جیگه یه، ئه و حه وت سالی ته واو له ناو ئه و گوپه دووره ئاوه دانییه پال که وتبوو. ئه گه ر شوینیک هه بیت له و که ونه بینی گرینویان لی بیت، ده بیت هه ر ئیره بیت. به هیرواشی هه ناسه ی وه رگرت. زور به وردی ئه زمایشی کرد. په له ی له هه لسه نگاندن و حوکمدان نه کرد. چاره گه سه عاتیک له سه ر چیچکان دانیشت. زاکیره ی هی ئه وه نه بوو ده ستخه پوی بکات، به ته واوی شته که ی لا روشن بوو، ئه و حه وت سالان ئا ئه لیره بینی کردووه: بینی به رد و شی، بینی فینکی خوی وای، بینی نینکی نه وه نه وه نه وه نه وه نه وه ونه وه ریک، مروق یک، کرووک نه بیت وانیوه ریک نه وه نه سافی بینی دیت. گیانه وه ریک خوبی به سافی بینی دیت.

کەمیکی تر لەسەر چیچکان مایەوه، زۆر به ئارامی، تەنها به هیمنی سەری خوّی دەچەماندەوه. پاشان خوّی سووراند روّیشت، لەسەرەتا به کووری، کاتیکیش میچی ئەشکەوتەکە موّلەتى دا، ئەوجا خوّی بەرز کردەوەو به ریّکی بەرەو دەرەوە چوو.

پهروٚپاتالهکهی لهبهر کرد، پیٚلاوهکهی چهندین ساڵ پیشتر ههلا به ههلا ببوو، جلهماینهکهی خسته سهر شانهکانی و ههر ئهو شهوه شاخی پلوم دو کینتلی به جینهیشت و رینگای بهرهو باشوور گرته بهر.

شیوه یه کی زور ترسناکی هه بوو. مووی سه ری هه تا قورتی ئه ژنوکانی شورپبوونه وه، ریشیکی ته نکی دریژ تا سه ر ناوکی. نینوکه کانی وه ک جنجروکی په له وری لی ها تبوو، له باسک و لاقه کانی و، له و شوینانه ی بزگوره کانی به شی ئه وه ی نه کرد بوو دایانبیوشی، تیلم تیلم ییستی لی هه لاده وه ری.

ئەو كەسانەى يەكەمىن جار چاويان پى كەوت، جوتيارەكان ئەوانەى لەسەر كىڭگەكانيان لە نزىك شارى پىيەرفۆرت خەرىكى كار بوون، كە چاويان بە گرىنوى كەوت لە ترسان ھاواريان لى ھەلساو تىيانتەقاند. لە ناو شارىشدا بوو بە ھەراو ھەللايىكى سەرنجراكىش. سەدان كەس پىكەرە بى تەماشاكردنى غاريان دەدا. ھەندىك وايان دەزانى حەپسىكى سەر دەريايەو رايكردووە، لەوانەى كە بە سەوللدانى بىگارى لەسەر كەشتيە جەنگىيەكان حوكمدرابوون. ھەندىكىشان دەيانگوت، ئەوە مرۆڤى ئاسابى نىيە، بەلكو گياندارىكى دوو رەگە لە مرۆڤ و ورچ ھاتۆتە ئاراو گياندارىكى دارستانىيە. يەكىكىيان كە كاتى خۆى سەفەرى دەرياى كردبوو، بانگاشەى ئەوەى دەكرد، كە ئەو مرۆڤە سەر بە تىرەيەكى كىرى دورىدى ئارچەكى كاينە، ھى ئەو نارچەيەك كە دەكەرىتە ئەوبەرى ئوقيانووسى گەورە.

خه لکی گرتیان و بردیانه لای پاریزگاری شار. شتیکی زوّر سهیر و چاوه پواننه کراو بوو، گریّنوی له وی نامه ی شاگردییه که ی خوّی پیشانی ئاماده بووان دا، زاری خوّی کرده وه و به چه ند وشه یه کی کوڵ و به فرته فرت دهستی کرد به قسه کردن، چونکه یه که مین جاری بوو له دوای حه وت سالان قسه ی ده کرد، به لام هه رباش بوو، ئاماده بووان تیّن ده گهیشتن، گیّرایه وه، که گوایه له سه فه ر دابووه، جه رده ریّگایان پی گرتووه و فراندوویانه، حه وت سالان له ناو ئه شکه وتیّک ده ستبه سه ریان کردووه. له ماوه ی ئه و حه وت ئه و ساله دا نه تیشکی خوّری دیوه و نه چاوی به هیچ مروّفیّک که وتووه، به هوّی ده ستیکی نادیار له تاریکاییه وه به سه به ته خواردنیان بو شریک دورته وه، پاشان به هوّی ده ستیکی نادیار له تاریکاییه وه به سه به ته خواردنیان بو شریک دورته وه باشان به هوّی په یژه دی ده ستیک نازاد کراوه، بی نه وه ی برانیّت بوچی فراندوویانه، وه بی

ئەوەى چاوى بە رێگرەكان بكەوێت، يان چاوى بەو كەسە بكەوێت كە رزگارى كردووە . گرێنوى بۆخێى ئەو چيرۆكەى ھۆنيەوە، چونكە ئەو چيرۆكە پتر جێگەى باوەڕ بوو لە بەسەرھاتى راستەقىنەى خۆى، جا بەراستىش ئەو جۆرە رووداوانە، واتە كارى جەردەيى و رێگرى، لە شاخەكانى ئۆڤێرنيەو لانگويدۆك و كێڤێنن كەم نەبوون . ھەرچۆنێكى بوو پارێزگارى شار بێ ئەوەى بىرى لێ بكاتەوە ناوى لە پرۆتۆكۆل تۆماركردوو، راپۆرتێكىشى لەبارەى بەسەرھاتەكەى بۆ گراڨى تايادە ئىسىپىناس نووسى، ئەو پياوە دەرەبەگێكى شار و ئەندامێكى پەرلەمانى تولوس بوو.

گراف تایاده ئیسییناس له تهمهنی چل سالیهوه یشتی له ژیان و کاروباری کوشکی فیرسایی کردبوو، گەراببوهوه سەر مولک و سامانی خۆیی و خەریکی زانست و لیکولینهوه بوو. کتیبیکی به نرخی لهبارهی دونامیکی ئابووری نهتهوهیی نووسی بوو، که تیّیدا باجی زهوی و بهرووبوومی كشتوكالى لابردبوو، به ييچهوانه ييشنيارى سهندنى باجى دەستكەوتى كردبوو، لەوەش له ههمووان يتر چينې هه ژاران زيانييان يې دهگهيشت و ده شبوو به هوي گه شهو به هيزبووني چالاكي ئابووریهکهی خوّی و هی کهسانی وهک خوّی. سهرکهوتنی لهو نامیلکهیه دا هانیدا که نامیلکهیه کی تر له بارهی پهروهرده کردنی کور و کچان، له تهمهنی پینج تا ده سالان، بنووسیت. پاشان رووی له ئەزمایشی ئابووری کشتوکالیی کرد و هەولیدا، به هزی پرژاندی تزمی گا بەسەر گیای هەمەجۆر، جۆرە دوورەگێكى تێكەڵى گياندارىي- رووەكيى بۆ بەرھەمهێنانى شير پێبگەيەنێت، واتە جۆریک له گوانهگوڵ. دوای سهرکهوتنه سهرهتاییهکانی، توانی له شیری گیا جۆره یهنیریک بيِّنيِّته بەرھەم، كە بە ييّى ئەزمايشكردنى لەلايەن ئاكادىمياي ليۆن، "تامى بزنى لى دەھات، ئەگەرىش كەمنىك تال بوو". دواي ئەمە ئىتر ناچار بوو بە ھۆي خەرجى يەگجار زۆرى ئەو ھەوللە، كۆتايى بە تاقىكردنەوەكانى بهيننيت. چونكە دەبووايە چەندىن ھىكتارى زەوى بە تۆمى گا بیرژینیّت، که ئەوەش دەرى نەدەھیّنا. بەلام ھەر باش بوو، بە ھۆى ئەو خۆخەریككردنەى بە کیشه کانی کشتوکال و بیولوگی نه که ههر بایه خی کهوته سهر زهوی و چاندن، به لکو به گشتی بایه خی که و ته سهر عارد و پهیوه ندییه کانی به زینده و هر.

هیشتان به تهواوی وازی له کاره پراکتیکییهکانی پهیوهند به گوانهگوڵ نههیننا بوو، که به گهرمی کهوته خوٚخهریککردن به لیٚکوڵینهوه له نُهزمایشیٚکی تری مهزن له بارهی پهیوهندییهکانی نیٚوان "نزیکایهتی له زهوی" و "توانای ژیان". تیٚزی بابهتهکهی بریتی بوو لهوهی، که ژیان تهنها له دوورایهتیپکی دیار له زهوی توانای بهردهوامی و برهودانی ههیه،

چونکه بهردهوام زهوی گازاویکی لهنیّوبهر دهردهدات، "گازاوی مهرگ" ئهو گازاوهش توانای ژیان پهک دهخات و نزیک یا دوور به تهواوی لهناوی دهبات. برّیهشه ههموو زیندهوهریّک له کاتی گهوره بوون و فراژی بوون رووی له ههوا دهکات و خرّی لهزهوی دوور دهخاتهوه، له جیاتی بچیّته ناویهوه، پیّکهاتهو ئهندیّشهکانیان ههمیشه سیمای ئاسمانییان پیّوهدیاره، برّ نموونه: فهریکی دانهویّله، گولّی دارگول، سهری مروّف ههموو، بهرهو ئاسمان بهرز دهبنهوه، کاتیّک پیری دهیانچهمیّنیّتهوهو بهرهو زهوی کوورپیان دهکاتهوه، برّ ئهوهیه، تا به ناچاری بکهونه بهر گازاوی مهرگی زهوی و، له ناویدا بکهونه بهر پروّسهی تلّنهوهو رزییوون، له ئاکامیشدا دوای مردنیان، خوّشیان دهبن به بهشیّک له گازاوی مهرگ.

کاتیک گراف تایاده ئیسپیناس بیستی، کهسیک له شاری پییهرفورت دوزراوه هوه، حه وت سالای ته واو له ناو ئهشکه وت ژیانی به سه ر بردووه، واته حه وت سالان به ته واوی له ناو گازاوی مه رگی زه وی ژیاوه، له مه راقان وه خت بوو دیق بکات، هه ناردی ده سبه جی گرینویان بر هیناو یه کسه ر بردیه ناو تاقیگاکه ی خزی، بر نه وه ی له کوی به ته واوی و زوّر به وردی بیپشکنیت و یه کسه ر بردیه ناو تاقیگاکه ی خزی، بر نه وه ی گرینوی به سه لمینه ری بیردوزه که ی خزی ده زانی: تاقیکردنه وه ی له سه ر بکات. گراف دو زینه وه ی گرینوی به سه لمینه ری بیردوزه که ی خزی ده زانی: "گازی مه رگ نه وه نده کاریگه ری له گرینوی کردووه، جه سته ی بیست و پینجساله ی پوکاندوته وه وه ک جه سته ی مروفیکی پیر، ماکه کانی رزانه وه ی که وتو ته سه ر". گراف تایاده نیسپیناس دی گوری بووینه، نه وانه یه نان یان به ره رووه کییه کان بووین، شور کراونه ته وه ی پوه که به کاتی ده ستبه سه ربووین بروین، نه مانه نه ویان له مه رگ پاراستووه نیستاش له وانه یه بتوانریت که به پنریته وه سه رباری شه ماند نه وردی چاره سه ری یه کیک له نامیره گونجاوه کانی خزی، نامیری هه لمرثی گازاوی مه رگ، به وردی چاره سه ری یه کیک له نامیره گونجاوه کانی خزی، نامیری خزی له شاری مورگ، به وردی چاره سه ری یه کیک که ناماده بیت، خو بخاته به ریکرینه و بی هیواییه رزگاری ده که ین، که به موری نامیوه یه کانی ده وین، که به موری به موری به موری به موری به گازاوی مه رگ تووشی هاتووه، به لکو پاره یه کی باشیشی له ده ستدا ده نین ..."

ئیتر دوو سه عات دواتر هه ددووکیان له ناو پهیتوکه یه ک دانیشتن. هه رچه نده تا بلّنی ریّگاکه خراپ و پر کوّسپ و قوّرت بوو، به لام توانییان شیّست و چوار میلی ریّگه، نزیکه به دوو روّر ببرن، چونکه گراف تایاده ئیسپیناس ئه وه نده به و دوّرینه وه یه شاگه شکه ببوو، ئیتر پیری و ته مه نی به سالاچووی ریّگه ی ئه وه یان لی نه گرت، خوّی پهیتوونه که لی بوخریّت و جله وی ئه سپه کان بگریّته ده ست و بیانداته به ر قامچییان و چه ندین جار برخوّی مژانه و چه دخه کانی پهیتوونه که ش

دابمهزرێنێتهوه، بۆ ئهوهی تا دهکرێت زوو بیردۆزهکهی خۆی بخاته بهردهم ڕای گشتی و بهرچاوی خهڵک، ههرچی گرێنوییه بۆی نهبوو تاقهجارێکیش پهیتوونهکه بهجێبهێڵێت، بهتهواوی نقوومی ناو بزگوره خۆڵوی و شێدارهکهی ببوو، بۆی ههبوو له ناو پهیتوونهکه دابنیشێت و له شوێن خۆی نهبزووێت، له رێگاش بۆ خواردن بهردهوام رهگی خاوی رووهکی دهخرایه بهردهم، ئامانجی گرافیش لهمهدا ئهوه بوو، که ئالوودهبوونهکهی گرێنوی به گازی مهرگ بۆ ماوهیهک وهک خوّی بمێنتهوه.

گەیشتنه شاری مۆنتپلینر، یهکسهر گرینوی برده ژیرزهمینی کۆشکهکهی و، بانگهیشتننامهی بۆ ههموو ئهندامانی بهشی پزیشکی و یهکینتی رووهکزانان و قوتابخانهی ئابووری و یهکینتی شیمو فوزیکییهکان و ناوهندی پیشه و زانستهکان، ههموو کۆمهله و یهکینتییه زانستیهکانی تر نارد، که ژمارهیان لهو شاره له ده دوازده کۆمهلهیهک کهمتر نهبوون. چهند روزییک دواتر، یان به تهواوی ههفتهیهک دوای ئهوهی گرینوی ژیانی سهختی تهنهایی ناو ئهوشکهوتهکهی به جیهیشت، لهسهر سهکوی گهورهترین هولی زانکوی شاری مؤنتپلییر، وهک رووداویکی سهرنجپاکیشی زانستیی، خرایه بهرچاوی ئایورهیهکی سهدهها کهسی.

 باری خۆی، به شیرهیهک که ههموو کهس چارهسهری تهواو له چاوهکانیدا ببینیّت، بۆیه داوای له به بشداربووان کرد که له ماوهی ههفتهیهکی تر، بینهوهو به چاوی خوّیان سهرکهوتنی ئهو پیشبینییهی ببینن، که ئهمهش بیّگومان دهبیّته به لْگه، بو سه لماندنی بیردوّزه کهی، بو ئهوهی ئیتر له راستی بیردوّزی گازاوی مهرگ دلنیا بن.

کۆرەكەى كۆرېكى يەگجار سەركەوتوو بوو. بەشداربووانى كۆرەكە زۆر بەگەرمى چەپلەيان بۆ لىنداو پاشان بە رىزە بە لاى سەكۆى ھۆلەكەدا تىپەرىن، كە گرىنوى لەسەردا وەستا بوو. گرىنوى وەك ئەوەى ئەو خەلكە بە ھىچ بزانىت ئاوا خوىنسارد و نەبان وەستا بوو، بەو شىرە وەستانەى و بە جىرىينە كۆنەكانى و كوورپەكانى، ئەوەندە ترسناك و سەرنجراكىش دەكەوتە بەرچاوان، ھەر بەرپاستى ھەموو كەس واى دەزانى، كە نىيوەى رزىيوەو ئىتر كەس ناتوانىت فرياى كەويت، ھەرچەندە ئەو بىر خىزى ھەستى بە وزەو تەندروستى دەكرد. ھەندىك لە بەشداربووان وەك كەسانى پسپۆر و شارەزا دەستىيان لە جەستەى دەداو جەستەيان دەكوتاو دەيان پىرواو، تەمەشاى ناو دەم و چاويان دەكرد. ھەندىكى رووى پرسياريان لى دەكرد و دەيانويست بزانن چۆن لە ناو ئەشكەوتەكەى ژياۋەو ئىستاش ھەست بە چى دەكات. بەلام گرىنوى بە توندى وابەستەى ئەو ئاماژەو ئامۆژگاريانە بوو، كە پىئشتر لە گراف وەرى گرتبوو، تەنھا بە گەرووىى دەكرد، كە گوايە ناتوانىت قسە بكات، بى دەدايەۋە، بە ھەردوو دەستى ئاماژەى بى گرىيى گەرووى دەكرد، كە گوايە ناتوانىت قسە بكات، بى دەدايەۋە، بە بەشداربووانى رابگەيەنىت، كە گەرووى دەكرد، كە گوايە ناتوانىت قسە بكات، بى ئودە، بە بەشداربووانى رابگەيەنىت، كە گەرووشى بە "گازاۋى مەرگى زەۋى" پارە پارە بوۋە.

له کوتایی کوپه کهیدا گراف تایاده ئیسپیناس قولّی گرت و به ره و کوگای کوشکه کهی راپیچی کرد. له وی به ئاماده بوونی چهند دکتوریکی به شی پزیشکیی خستیه ناو ئامیری هه لمری گازاوی مه رگ به و ئامیره ش پیک هاتبوو له ژووروکه یه کی دزر و که لیّن له داری کاژ، به هوّی باکیشیکی بلّند که به رز ببووه وه بو بانه وهی سه ربان، هه وای سافی بی گه رد له گازاوی مه رگ هه لاده مژرایه ناو ئه و ژووره و له لای ژیره وه ش به هوّی ده رچه یه کی چه رمین هه واکه ده چووه ده وره و به ای ژیره وه ش به هوّی ده رچه یه کی ده روه ده به واکه ده چووه بوزه که نه و ده سته خزمه تکار خرایه کار، ئه رکی ئه و ده سته خزمه تکاره ئه وه بوزه که شه و و روز مشووری ئه وه بخون، که هه واکیشه کان بی و چان کار بکه ن و نه وه ستن له و ماوه یه شدا که گرینوی به رده وام به ته وژمی هه وای خاوین و پاکژکه ره وه ده وری گیرابوو، هه رده مرمی شیریک جاریک له ده رکوکه یه کی لاچه پ، له ناو تیپه پگه یه کی جووت دیوار، به پیشکه شکردنی خواردنی دووره عه رد پاریزی پی ده کرا: چه لاوی کوتر، ما جوونی گوشتی بالنده، گوشتی مراوی کیوی به هاراتکراو و سووره و که روه که له قووتوو کراو، نانی تایبه ته و جوره گه نمانه ی که کیوی به هاراتکراو و سووره و کراو، میوه ی له قووتوو کراو، نانی تایبه ته که و جوره گوشانه ی که

لاسكەكانيان زۆر بلند دەبنەوە، شەرابى شاخە بەرزەكانى پيروينى، شيرى بزنە كيوى، سپيلكاوى هيلكەمريشك، ئەمانە ھەمووى لەسەربانى كۆشكەكەى گرافدا ھەلگيرا بوون.

ئهم پاکسازی و چاکسازیه له گازاوی مهرگ و بوژاندنهوه یه هیزی ژیان تییدا، پینیج روّژی خایاند. ئهوجا گراف فهرمانی دا باکیشهکان راگرن، گرینوی برده ژووری گهرماو، لهوی چهندین سه عات له ناو باراناوی شیله تین خووساندیان، پاشان به روّنی گویّزی شاری پوّتوّسی ئاندنی له ته وقی سهریهوه هه تا پیّی شوشتییان. نینوّکی په نجه کانی ده ست و پیّیّان کرتاند، ددانیان به مه عجوونیّکی پاراوی کالکی دوّلوّمیت پاکژ کردهوه، ریشیان تاشی و، قریان کورت کردهوه و بریّان داهینا و پوّدرهیان لی داو ئارایشتییان کرد. به رگدروو و پیّلاودروویان بانگکردوو، کراسیّکی داهینا و پوّدرهیان لی داو ئارایشتییان کرد. به رگدروو و پیّلاودروویان بانگکردوو، کراسیّکی ناوریشمی یه ک به قه د خوّیان بوّ دروو، به روانکه و بنکراسیّکی سپی، گوّره وی ئاوریشم، روّکیّک، پانتوّل، هیله گیّک به سیمی شین و پیّلاویّکی چهرمی که شخه ی قهیتاندار، ریّکیی پیّلاوه که قاچه گوجه کانی به پریّکی داپوشت. گراف به ده ستی خوّی به سپیاو جیّبرینه کانی سه ده ده وجواوی بو ئارایشت کردو هه ندیّک سووراوی له لیّو و روومه ته کانی هه نسووی و بروّکانی به قه نه میّمی نوری نه و که وانه بو نه خش کرد. ئه وجا هه ندیّک له عه تره تایبه تیبه که خوّی به وشه پیّدا پرژاند، که بریتی بوو له عه تریّکی تاراده یه ک سووکی بوّنه وه نه وشه یه که یک دو و هه هه نگاویّک لیّی دوورکه و ته و ما ساتیّکی دریژی برد، تا گراف توانی شاگه شکه یی خوّی به وشه هه نگاویّک لیّی دورد ده ستی کرد به ئاخاوتن:

"جەناب! بەراستى زۆرم شايى بە خۆ دىت. سەرم لە بلىمەتىى خۆم سورماوە. ھەرچەندە من ھەرگىز گومانم لە راستى بىردۆزى گازاويى خۆم نەدەكرد، بىڭگومان گومانم لى نەدەكرد، بەلام لە بەكارھىنانىكى پراكتىكىدا بەو چەشنە بتوانرىت ئاوا بە جوانى بسەلمىنىزىت، ئەوە منى حەپەساندووە. ئىيوە گيانەوەرىكى بوون، من مرۆۋىكىم لە ئىرە دروستكرد. ئەوە بە راستى كارىكى خوداييە. لىمى مەگرن كە وا من سەرم سورماوه! برۆنه پىش بۆ بەردەم ئەو ئاوىنەيە، جەنابتان تەماشاى خۆتان بكەن! بۆ يەكەمىن جار لە ژيانتان دەبىن، كە جەنابتانىش مرۆۋىكىن. مرۆۋىكى زۆر تايبەت يان زۆر كەشخە نا، بەلام ھەر باشە، بە تەواۋى لە مرۆڤ دەچن. دەى جەناب برۆنە پىش! تەماشاى خۆتان بىكەن، با سەرتان لەو پەرچوۋە سوور بمىنىت، ئەو پەرچوۋەى كە بۆ ئىرەم ھىنايە ئارا".

ئەوە يەكەمىن جار بوو، كەسىك بە گرىنوى بلىت "جەناب".

گرینوی چووه بەردەم ئاوینهکەو تەماشای ناو ئاوینهکەی کرد. تا ئەو رۆژه چ جاران تەماشای ئاوینهشی نەکردبوو. ئاغاینکی کەوتە بەرچاو، بە بەرگیکی شینی خاوین، کراسیکی سپی، گۆرەوی

ئاوپیشم، بی ویستی خوّی و بهشیّوه یه کی زوّر غهریزی خوّی چهمانده وه، ههر وه ک چوّن ههمیشه خوّی بی ئاغا خاویّن و پوّشته کان ده چهمانده وه به لاّم ئاغا پوّشته که ش خوّی برّ ئه و چهمانده وه، جا که خوّی راست کرده وه، ئاغا پوّشته که ش خوّی راست کرده وه، ئه وجا هه ردووکیان له شویّنی خوّیان جهمدین و به رامبه ریه کتری رامان.

ئەوەى لە ھەموو شتتكى پتر گرينوى گيّر كردبوو، ئەو راستىيە بوو، كە خۆى زۆر بە ئاسايى ھاتە بەرچاو. گراف تايادە ئيسپيناس راستى گوتبوو: ئەوەندە تايبەت نە دەھاتە بەرچاوان، جوان نەبوو، بەلام ئەوەندەش ناشىرىن نەبوو. ھەندىكى بچووكى ببووەوە، رەڧتارى كەمىك ڧيلابازانە دىاربوو، ھىچى لە دەموچاودا دەرنەدەكەوت، بە كورتى وەك ھەزاران لە مرۆڧەكانى تر ديار بوو. ئىستا ئەگەر بچىتە سەر جادە، كەس خۆى بۆ وەرناسوورىنى و كەس ئاوپى لى ناداتەوە. تەنانەت خۆشى ئەگەر جارىكى لە جاران تووشى كەسىنكى ئاوا ببىت، كەسىنكى وەك ئىستاى خۆى، ئەوا ئەو كەسە زۆر سەرنجى راناكىشىت. ئەوە نەبىت، كە بۆنى ئەوە دەكات، كە ئەو كەسە، جگە لە بۆنى وەنەوشە، وەك ئاغاى ناو ئاوىنىدەكەو وەك خۆى، كە لەبەردەم ئاوىنىدەكە وەستاوە، ھىچ بۆنىنكى ترى لى نايەت.

به لام ده روّژ به رله ئیستای، جوتیاره کان که چاویان پی ده که وت ده یان زریکاند و له ترسان تیّیان ده ته قاند. ئه وان روّژان، ئه و هه مان هه ستی هه بوو هه روه کو ئیستا، ئیستا هه ست به شتهایی نویّی جیاواز ناکات. خو ئه گه ر چاوه کانی خوّی بنووقیّنیّت، که میکیش هه ست به جودایی ناکات له گه ل ئه و کاتدا. هه وای هه لمرّت، ئه و هه وایه ی له جه سته ی به رز ده بووه وه، بونی عه تره خراپه که ی هه لمرّت، بونی سیم و پیّستی تازه ده قکراوی پیّلاوه که ی کرد، بونی به رگه ئاوریشمییه که ی کرد، بونی پودره و ئارایشته کانی کرد، بونی سووکی سابونی پوتوسیی کرد، ئه وجا له پریّک تیّگه یشت ئه وه چه لاوی کوّتر و جادووی ئامیّره هه لمژه که نه بووه، که ئه ویان وا بو مروّقیّکی ئاسایی گوریوه، به لکو ته نه او ته نها چه ند پارچه جل و قرّبرین و هه ندیّک مه سخه ره ی ئارایشته که ئه ویان وا گوریوه.

به پهله چاوی خوّی کردهوهو دیتی، که چوّن گراف له ئاویّنهکهوه به بزه تهماشای دهکات و چوّن ههولّی سرینهوهی بزهی سهر لیّوی وهک سوّراو سووری دهدات، به تهواوی وهک ئهوهی بیهویّت ئاماژه بهوه بکات، که ئهو ئهوهنده ئهمی لا بیّ بایه خنیه . گریّنویش ههر ئاوا له ئاغای ناو ئاویّنه که گهیشت، له و مروّقه پوّشته کراوه، دهمامک کراوه، له و پهیکهره بیّ بوّنه، که ئهوهنده یه گجار چنه نیه، به لای کهم لای گراف،

وهک ئەوهى ئەگەر ئەو پەيكەرەش ئەگەر بە تەواوى دەمامک بكريّت، ئەوا كاريگەرييّكى لەسەر دونياى دەرەوهى خۆى دەبوو، بەلام ئەويش وهک گريّنوى، وهک خۆى، ھەرگيز ئەو باوه پەى بەخۆى نەبوو. سەرى رەزامەندى بۆ پەيكەرەكە لەقاند، لە كاتيّكدا كە پەيكەرەكەش سەرى بۆ لەقاندەۋە، بە دزيەۋە لووتى فيشاندى...

3

رۆژى دواتر له كاتێكدا گراف خەرىكى ئەوە بوو گرێنوى فێرى ئەتەكێتى وەستان و پۆزە پێويستەكان و جوڵان و ھەنگاوەكانى سەماكردن بكات، بۆ ئامادەكارى و بەشدارى لە بۆنەيەكى كۆمەڵايەتى، گرێنوى تووشى سەرسووران و گێژبوون ھات، دەتگوت بە تەواوى شەنگ و تاقەتى لەبەر براوەو خەرىكە دەخنكێت، بەلاداھات و كەوتە سەر قەنەفەيەك.

گراف تهنگهتاو بوو. هاواری خزمهتچییهکانی کرد، هاواری کرد باوهشین و پانکه بیّنن، له کاتیّکدا خزمهتکارهکان به پهله رایان کرده لای، گراف له تهنیشت گریّنوی خوّی چهماندهوهو به دهسهسریّکی کهمیّک ته پاوهشیّنی لی دهکرد و نزای دهکرد و لیّی دهپارایاوه که ئیّستا لهو دهمهدا نهمریّت و، ئهگهر ههرچوّنی بیّت تا دوو بهیانی سهبر بگریّت، دهنا چارهنووسی بیردوّزهکهی، بیردوّزی گازاوی مهرگی زهوی، دهکهویّته ئه پهری مهترسی.

گریّنوی خرّی وهرسووراند و خرّی کوور کردهوه، به تهنگهنه فهسی ههناسه ی دهدا، دهنالی، چاوه کانی خرّی له پهنای قرّله کانی له ده سه سره که شارده وه، پاشان زیّر به در واری خرّی له قهنه فه خسته خواره وه و به خشین خرّی گهیانده درور ترین گرشه ی رژوره که به وه نده ی میّزی تیامابو و هاواری کرد: "به و عهتره نا! به و عهتره نا! به و عهتره من ده کورژیت!" تا گراف تایاده بیّسپیناس ده سه سره که ی له په نجه ره فری نه دایه ده رموه و، به روانکه برّن عهتره وه نه وشه ییه کی بیّسپیناس ده شه رژوریّکی لاچه پ، گریّنوی نه هاته وه هرّش خرّی، به وجا به دهنگیّکی کر و هیّدی گیرایه وه، که به و وه ک عهترسازیّک لووتیّکی ههستیاری ههیه، ههمیشه و به تایبه تبیّستا، له و قرّناغی چاکبوونه وه ی به رگه ی برّنی ههندی عهتر ناگریّت و به رامبه ریان زوّر ههستییار بووه. به و عهتره ی گرافیش، عهتری به و گوله جوان و خرّشه و بسته که باوا زوّر به توندی کاریگه ری لی عهتره ی گرافیش، عهتری به و گوله جوان و خرّشه و بسته که باوا زوّر به توندی کاریگه ری لی ده کات هه بی و نه بیّت، ده بیّت، ده بیّت، که شیله ی ره گی وه نه و شهی زوّر تیّدا بیّت،

جا سەبارەت بەوەى رەگەكەشى لە ژێر زەويەوە ھاتووە، ئەوا بۆ كەسێكى وەك ئەو، وەك گرێنوى دەردەدارى دەستى گازاوى مەرگى زەوى، كارىگەرىيەكەي زۆر خەتەرناكە. ھەر دويننى كە بۆ یه که مین جار ئه و بۆنه ی بۆ هات، هه ستی به نارحه تینکی زور کرد، ئه مروش که به جاریک بونی ئەو رەگەى ھەڭمژت، وەک ئەرە وابوو، جارێكى تر كەسێك ياڵى يێوەبنێتەوە بۆ ناو كونە ئەشكەوتە سامناكەكە، ئەو كونەي كە ھەوت ساڭى تەواو ژيانىكى دروارى تىدا بەسەر برد. بەلام دوای ئهوهی به هوی هونهری گراف تایاده ئیسپیناس و به هوی شووشتنهوهی به ههوای بیگهرد و خالّی له گازاوی مهرگ، ژیاننکی مروّقیی یی بهخشرایهوه، ئیتر جهستهی وهک شتیکی سروشتی نارەزايى دەرىرى، كە ينى باشترە دەمودەست بمرنت، نەك دووپارە بىخەنەوە ناو گازاوى نەفرەتى مەرگ، ئەو ناتوانىت بە جۆرىكى تر ئەو رووداوە رۆشن بكاتەوە . ئىستاش كە عەترى ئەو رەگەى دیّته وه یاد، لهشی ههموو موچرکی ییّدا دیّت. به لام ئه و باوه ری وایه، دیسان دیّته وه سه رباری خۆی و چاک دەبنتەوە، ئەگەر گراف رنگەی ئەرەی يى بدات، خۆی بۆننىكى سافى وەنەوشە بە تایبهت بر خوی دروستبکات. بونیکی تایبهتی سووک، بونیک که نوتهکانی گونجاو بن، بونیک که به شنوهیه کی سه ره کی له به رهه مه دووره زهویه کان هاتبیته به رههم، وه ک له رؤنی باوی و گولاوی گوله نارنج و کالهیتوز و رونی کاژ و رونی سهروو. ئهگهر بیت و پروشکیکی عهتریکی ئاوای به جلوبهرگیدا بپرژینن و چهند تنوکیکی بخهنه سهر گهردهن و روومهتهکانی، ئیتر ببرای ببرای جاریکی تر له هۆش خوی ناچیت بو ههمیشه بهرگری له دری لههوشخوچوون و خووگرتن یهیدا دەكات، ئەو خووەى كە ئەمرۆ بەسەرى ھات...

ئەوەى كە ئىدە وا بە رۆشنى و ھەندىك بە رىكى، بە ناپاستەوخۆيى لىرە گىپامانەوە، لە پاستىدا گرىنوى بە ھەزار نارى عەلى، بە نيو دەمۋمىر، بە ناپەوانى و بە كۆخە كۆخ و ئاھو تەنگەنەنەسىي، بە پچپپچپى و گەرووى گىراو و بە نيوەچلى، بە فلتەفلت و لەرزە لەرز دەرىبىپىن. قسەكانى زۆر كاريان لە گراف كرد، پوازشهىنانەوەكەى گرىنوى بە تەواوى لە پوانگەى بىيردۆزى گازاوى مەرگ ھەلھىننجرابوو، لەگەل بىردۆزەكەى گراف جووت بوو، بۆيە قسەكانى پتر لە ئازار و دياردەكانى نەخۆشىيەكەى، گرافيان لەۋە دلنيا كرد، كە زۆر راستە، عەترەكەى، عەترى بنەۋشە، بەرھەمى روۋەكىكى نزىكەزەۋيە، تەنانەت لە پىكەلتەى بن زەۋى بەرھەمھىنداۋە، ھەبىي نەبىي خۆشى بەر عەترە نەفرەتلىكراۋە، كە سالەھايە بەكارى دەھىنىنىت، توۋشى نەخۆشى بوۋە. ئەۋ چوزانى، بەر عەترە نەفرەتلىكراۋە، كە سالەھايە بەكارى دەھىنىت، توۋشى نەخۆشى بوۋە. ئەۋ چوزانى، ماسولكەكانى، پەقبوۋنى ئەندامەكانى، مايەسىريەكەى، پالەپەستۆى ناۋ

عەترسازىي پىشەيەكى نەرىتى كۆن بوو لە شارى مۆنتىلىيىر، ھەرچەندە لەو كاتانەى دوايى لە ملانىيدا لەگەل شارى گراس ھەندىك دواكەوتبوو، بەلام ھىنىتان ھەندىك عەترساز و وەستاى دەستەوانەدروويى باش لە شارەكەدا دەريان. بەرچاوترىنيان عەترسازىك بوو بە ناوى رونىل. رونىل كۆشكى گراف تايادە ئىسپىناسى بە سابوون و رۆن و عەتر باربوو دەكرد، جا بە ھۆى ئەو پەيوەندىيە بازرگانىيەى لەگەل كۆشكى گراف تايادە ئىسپىناس، بە شىوەيەكى زۆر نائاسايى و بە سىنگىكى فراوانەوە رىلى كەئلى كۆشكى گراف تايادە ئىسپىناس، بە شىوەيەكى زۆر نائاسايى و بە سىنگىكى فراوانەوە رىلى دا، كە ئەو شاگردە پارىسىيە تايبەتەى ناو كەراۋەكە بۆ ماوەى سەعاتىكى بېيتە ناو كارگەى عەترسازىيەكەى. گرىنوى ھىچ پرسيارى نەكرد و نەشى ويست بىزانىت، ئەو شتانەى كە ئەو پىرويستىەتى لە كوى دەياندۆرىتەرە، گوتى، ئەو پىرويستى بە ھىچ بىرانىدى دەرانىت چى دەكات، چووە ناو كارگەكەو دەرگاى لەسەر خۆى داخست و سەعاتىكى تەواو لەوى مايەوە. لە ماوەى ئەو سەعاتەدا رونىل لەگەل سەركارەكەى كۆشكى گراف و لەگەل تولونى مايەوە. لە ماوەى ئەو سەعاتەدا رونىل لەگەل سەركارەكەى كۆشكى گراف و لەگەل نىرىنىتى چەند پىكىتىكى شەراب دەيەويست تى بىگات، كە بىرچى گراف تايادە ئىسپىناس چىترى وەنەوشەكەى بىكات.

کارگهو فرۆشگاکهی رونیّل ئهوهنده پر و دهولّهمهند نهبوو، وهک کارگهو فرۆشگا عهترییهکهی جارانی بالدین له پاریس. عهترسازیّکی نیّوهندیی ئاوا نهیدهتوانی به چهند دانه جوّره روّنهگوڵ و ئاوک و بههاراتیّک بازیّکی گهوره بر پیشهوه بدات. به لام گریّنوی ههر لهگهڵ یهکهم ههناسهیدا زانی، ئهو کهرهسانهی که لهویّدا ههن، به سن بو مهرامهکانی. ئهو نهیدهویست عهتریّکی مهزن بیّنیّته بهرههم، ئهو نهیدهویست وهک جاری جارانی لای بالدین، چهندین شیلاو و گولاوی به نرخ بیّنیّته بهرههم، ئهو نهیدهویست وهک جاری جارانی که وهک ئهوه بیّت له دهریاوه هاتبیّت و خهلک تیکهڵ به یهکتری بکات، بوّنیّکی وا بسازیّنی، که وهک ئهوه بیّت له دهریاوه هاتبیّت و خهلک ههمووی حهیران بکات. تهنانهت نهیدهویست بوّنوّکهیه کی ساده ی گولهنارنجیش بسازیّنی، وهک بههمووی حهیران بکات. ده نانهت نهیدهویست بوّنوّکهیه کی ساده ی گولهنارنجیش بسازیّنی، وهک

بردبوو، ههر بۆ ئەوه بوو، مهرامی تایبهتی خۆی بشاریتهوه، واته ئافراندنی ئهو بۆنه تایبهتییهی، که دهیهویست بیهینیته بهرههم: ئهو بۆنهش بۆنی مرۆف بوو. ئهو دهیهویست ههرچۆنی بیت خۆی لهگهل بۆنی مرۆفهکاندا بگونجینیت، ئهگهریش جاری بهدیلیکی خراپی دهستبکهویت ههر باشه، چونکه خۆی هیچ بۆنیکی ئادهمیزادی لی نهدههات. بهلام له راستیدا چۆن مرۆفهکان ههموو روخساریان وهک یهک نیه، ههر مرۆفیک بۆنیکی تایبهتی روخساریان وهک یهک نیه، ئاواش ههموویان بۆنیان وهک یهک نیه، ههر مرۆفیک بۆنیکی تایبهتی خوی ههیه، گرینوی ئهمهی له ههموو کهسیک باشتر دهزانی، ئهو ههزاران و بگره پتریش تهرزه بۆنی تایبهتی تاکهکانی مرۆفیکانی مرۆفی دهناسی. ئهو ههر له کاتی له دایکبوونیانهوه مرۆفهکانی به بۆن له یهکتری جودا دهکردنهوه، بهلام ماکهبۆنیکی بنچینهیی هاوبهش، تارادهیهک ساده، له ههموو مرۆفهکاندا ههبوو: ماکی بزنیکی ئارهقاوی چهور، بزنیک وهک بۆنی پهنیریی ترشاو، ئهمه ماکهبۆنیک له ههموو ماکهبۆنیک قیزهوهنتر، که به یهکسانی وهکو یهک به ههموو مروزهکانی گرتووه.

به لام ئه و تریفه زوّر زوّر ئالوّزه، که جفره ی نهگوری بوّنی تایبه تی هه ر تاکیّکه، له لایه ن روّربه ی مروّقه کان هه ستی پی نه ده کرا. زوّربه ی مروّقه کان هه ر نه یان ده زانی، که خاوه نی ئه و بوّنه تایبه ته ن و، بی ناگا هه موو کاریّکییان بوّ ئه وه یه که له بن جلوبه رگ و به هوّی بوّنه ده ستکرد و هاو چه رخه کان بیشارنه وه . ته نها بوّنه بنچینه یه هاوبه شه که یه الاّوه ساده که ی جه سته ی مروّق، که ئه وان له گه لی راها توون و تیّیدا ده ژین و تیّیدا هه ست به دلّنیایی ده که ن، وه ته نها ئه و که سه ی که ئه و هالاوه بنچینه بیه قیره و نه ی لی هه لبسابایه، له لایه ن ئه وانه وه ی خوّیان خوّیی و وه ک مروّق ته ماشا ده کرا.

عەتریّکی عەنتیکەو سەیر و سەمەرە بوو، کە گریّنوی ئەو رۆرە دەبویست بیهیّنیّته بەرھەم. تا ئەوی رۆرى لەسەر زەوی عەتریّکی ئاوا عەنتیکە بوونی نەبوو. بۆنەکەی وەک بۆنی عەتر نەبوو، بەلگكو وەک ب**بۆنی مرۆر بور**. ئەگەر كەسیّک لە رووریّکی تاریکدا بۆنی ئەو عەترهی كردبا، وای دەزانی كەسیّکی تری له تەنیشت وەستاوه. ئەگەر كەسیّک بۆ خۆی وەک مرۆۋیّک بۆنی لی هاتبایەو ئەو بۆنەشی لە خۆی دابایه، ئەوا ئیمه بە بۆن كردن وامان دەزانی ئەو كەسە دوو كەسە، یان خراپتر، وامان دەزانی بووونەوەریّکی دووانەیی جنوّكەییه، وەک پەیكەریّک كە نەتوانریّت بە سافی ببینریّت و وەک تارمایی، لیّل دەربکەویّت، وەک ویّنەیەکی بنی دەریا، كە لە رژیر شەپوّلاندا بلهرزیّتەو، ئاوا.

گرینوی له کارگهکهی رونیّل به دوای پیکهاته پیکهینه رهکانی ئهو بوّنه دهگه را، بوّ ئهوهی لاسایی ئهو بوّنهی مروّف بکاته وه، هه رچهنده دهیزانی که ئهمه به س نیه، به لام به س بوو بوّ ئه وهی به باشی مروّفه کانی تری پی هه لبخه له تینیّت.

لهسهر ئهو بۆنه بۆگەنه، كه پتر بۆنى كەلآكى تۆپيوى لى دەھات وەك له بۆنى ئادەمىزاد، گرێنوى چينێك بۆنى چەور و تازەى رووكرد: له بۆنەكانى پونگ و گوڵەخەزێم و بەلسەم و ليمۆ و كالەپتۆز. ئەو بۆنانەشى به بۆنى رۆنى گوڵه گيانوسك و گوڵەباخ و نارنج و ياسەمين خۆش كرد. پاشتر ھەندێك ئەلكۆل و سركەى ترى رژاندە ناو و ھەمووى لە ژێرەوەڕا تێكوەردا، ئيتر چيتر بۆنه قێزەونەكە بۆنى نەما. بۆنە بۆگەنەكە بەو بۆنە تازانە گوم بوو، بۆنە قێزەونەكە بە بۆنى ئەو گوڵانه پازانەوەو جوان بوون، بۆنەكەى نزيكە لە بۆنى گوڵەكانيش خۆشتر بوو. چيتر ھەست بە بۆنى بۆگەن نەدەكرا، ھەر قيچێكيش بۆنە بۆگەنەكە نەما. بە پێچەوانە بۆنێكى خۆش و بەھێزى ژيان لە بۆگەن ئەدەكرا، ھەر قىچێكىش بۆنە بۆگەنەكە نەما. بە پێچەوانە بۆنێكى خۆش و بەھێزى ژيان لە

گریّنوی دوو شووشه ی بچووکی له و بوّنه پر کرد و سه ری به ده مه وانه قه پات کردن و خستنیه باخه لی خوّی. پاشان که مولّه و هاوه ن و ره حه تی و که وچکه کانی به باشی به ئاو شرّردن. هه مووی به ئاوی لیموّی تالّ بسمیل کردن، برّ ئه وه ی هه موو شوونیّکی برّنه کانی پیشو و بسریّنه وه که مولّه یه کی تری هیّنا. به په له عه تریّکی تری تیّدا سازکرد، عه تریّک وه ککوّپی عه تره که ی که مولّه یه کی تری هیّنا. به په له عه تریّکی تری تیّدا سازکرد، عه تریّک وه ککوّپی عه تره که ی پیشو و، به لکو پیشو و، به لام به پیکهاته ی تازه و گولاویی، ئه وجاره یان بنچینه که ی ئه لکهوّل نه بوو، به لکو بنچینه یه یه بوو، له هه ندیّک میسک و عه نبه ر و روّنی داری سیدار. بونیّکی تری بنچینه یه یه وی تیّدا نه بوو، که لاسایی کراوه ی برّنی مروّقی بیّت. به لام ئه گه ر مروّقیّکی ئاسایی له خوّی دابایه و له گه ل برّنی تایبه تی خوّی تیّکه لی کردبا، ئه وا هیچ جیاوازی نه ده بوو له گه ل برّنی تایبه تی خوّی دروستی کردبو و.

دوای ئهوه ی شووشه یه کی پری له بۆنی دووه م دروست کرد، خوّی پروت کرده وه و جلوبه رگه کانی خوّی پن رشاند. بن ههنگل و ناوگه ل و نیّوان پهنجه کانی پن و سنگ و گهرده ن و گویّچکه و قرّی خوّی به بوّنه که ی یه که م به ئاسته م ته پ کرد. ئه وجا خوّی له به ر کرد و له کارگه که هاته ده ره وه .

که گهیشته سهر جاده، له پریّک ترس دایگرت، چونکه دهیزانی، ئهوه یهکهمین جاریهتی له ژیانی، که برّنی ئادهمیزادی لیّ بیّت. ئهو برّخوّی وا ههستی دهکرد که برّنی برّگهنی لیّ دیّت، برّنیّکی یهگجار ناخوّش. نهیدهتوانی باوه په بکات، که مرزقهکانی تر وهکو ئهو، ههست بهو برّنه برّگهنهی ناکهن، برّیه زاتی نهکرد راستهوخوّ بچیّته ناو ژووری میّوانان، برّ لای رونیّل و سهرکاری کوّشکی گراف، که لهوی چاوه پوانیان دهکرد. مهترسیهکهی پی کهمتر بوو، ئهگهر جاری تریفهی بونه نویّکهی له شویّنیّکدا، که نهناسریّت، تاقی بکاتهوه.

به تەنگەبەرترىن و تارىكترىن كووچەكاندا بە ئەسپايى بەرەو رووبارەكە چووە خوارەوە، بۆ ئەو شوينەى كە دەباغچى و خمچى و رەنگكارەكان كارە بۆگەنەكانى خۆيانيان تىدا ھەلدەسووراند. كاتىك كەسىنك رووبەرووى دەھات، يان بەبەردەمى مالىنكدا رەت دەبوو، لەو شوينانەى مىدالان گەمەيان لى دەكرد، يان پىرەژنان لەوى دانىشتبوون، زۆرى لەخۆى دەكرد، تا ھىواشتر بروات و بۆنەكەى خۆى چرتر لە دەورى خۆى پەخش بكات.

ئه و له سهردهمی لاویهوه لهوه راهاتبوو، که ئه و مروّقانه ی به لای دا رهت دهبوون، هیچ جوّره سهرنجیّکیان بوّ نه و رانه دهکیشا، نه ک له به ر ئهوه ی رکیان له م دهبووه وه ک جاریّک ئه و وای بوّ چوو بوو، به لکو له به ر ئه وه ی ههستییان به بوونی گریّنوی نه ده کرد. ئه و وه ک خه لکی تر، هیچ راورایه تی و هیچ ته وژمه شه پوّلیّکی له هه وای ده وروبه ری خوّی دروست نه ده کرد، وه ک ده لیّن هیچ سیّبه ریّکی نه بوو، بیخاته سه ر ده موچاوی مروّقه کانی تر. ته نها ئه گه ر له به ر ته نگه تاوی، یان له ناکاویّک، له گوشه ی جاده یه ک خوّی له یه کیّک بدابایه، ئه وجا چاو تروکانیّک سه رنجی خه لکی ده که وای ورماوی ته ماشای گریّنوی ده کرد، وه ک ئه وه ی بوونه وه ریّک ببینیّت، که له راستیدا نه ده بوونی هه بیّت، که چی حاشاهه لنه گرانه ئه و بوونه وه ره واله به رده میدا وه ستاوه، که چی له به ره هو هوری ده کرد و دیسان له به ره هوری که بیت، خودی بوونه وه ره که ناماده نیه نه وجاو ته مه شای دووری ده کرد و دیسان نه و چاو تروکانه یه دام ره شری که نیت، خودی بوونه وه ره که ناماده نیه نه وجاو ته مه شای دووری ده کرد و دیسان نه و چاو تروکانه یه داره ش ده ده کرد ...

به لام ئیستا له کووچه کانی شاری موّنتیپلییر گریّنوی به روّشنی ده یدیت و هه ستی پی ده کرد، که کاریگه ریه ک له مروّقه کانی تر ده کات، هه رجاریّکیش ئه مه ی ده ددیت جه سته ی پر ده بوو له شانازی و هه ستیّکی به هیّز. کاتیّک به لای ژنیّکدا ره ت بوو، که خوّی چه ماندبووه وه سه رلیّواری بیریّک، گریّنوی هه ستی به وه کرد، که بو ساتیّک ژنه که سه ری خوّی به رز کرده وه، بو ئه وه ی برانیّت، کی به لایدا ره ت ده بیّت، ئه و جا دلّی داکه ت و به هیّمنی خوّی چه مانده وه بو سه ریانیّت، کی به لایدا ره ت ده بیّت که بوو، خوّی بو سوراند و ماوه یه که فروولی ته مه شای ئه می په قره جه که ی په یو و به رووی ده بوون، خوّیان لی لاده دا، نه که له ترسان، به لکو بو ئه وهی ریّگه ی بو بکه نه وه که که تو به خوری ده وی کرینوی ده بو به شیّوه یه کی ئاسایی خوّیان لی لاده داو دوور ده که وی ته وه که که سیّک خوّی لیّیان نزیک ده کاته وه .

 ئەوانەى تر ھەستىيان بە ھىچ نەكرد، ھىچ شتىكى لەوە ئاسانتر نەبوو، كە ئەو پياو و ژن و مندالانه، كە خۆيان قرمساندبووە سەر جەستەى، ئاوا فريوبدرين و، بۆنى تىكەللەى بۆگەنى گووپشىلەو پەنىر و سركە، بە بۆنى خۆيان تىنبگەن و وەك بۆنى خۆيان ھەلى بمژن و، گرينوى وەك مرۆۋىكىكى لە نيوان خۆياندا قەبوول بكەن.

ههستی کرد ئه ژنزکانی بهر مندالّیک دهکهون، کچیّکی چکوّله، که خزابووه ناو گهورهکان و چهقی بوو، دروّزنانه گوایه خهمی مندالّهکهیهتی، مندالّهکهی بهرز کردهوه، بوّ ئهوهی ماجهرایهکه ببینیّت. دایکهکه نهک ههر ئهوهی پی خوّش بوو، به لکو سوپاسیشی کرد، مندالّهکهش له خوّشییان دهزریقایهوه.

که کاروانی ئاههنگگیّرانی مارهبرپینه که دوور که وتنه وه و خه لّکه که دهستی به بلّاوبوونه وه کرد، منداله که ی دایه وه دایکی و چووه ناو کلیّسایه که، تا هه لّچوونه که ی دابمرکیّنیّته وه و پشوویّک بدات. هه وای ناوه وه ی کلیّساکه پر بوو له برّنی بخوور، که وه ک دوو چره دووکه لّ له دوو بخووردانی ئه ملاو ئه ولای قوربانگه ی کلیّساکه به رزده بووه وه وه ک میچیّک برّنه ناسکه کانی ئه و خه لّکه ی داده پر شی، که هیّشتان له وی دانیشتبوون. گریّنوی له سه ر ته خته یه کی به رده م سه کرّی ئه لتاری کلیّساکه له سه رچیکان دانیشت.

له ناکاویّک ههموو جهسته ی پر بوو له خوشییه کی گهوره . ئهمه خوشییه کی مهستانه نهبوو وه ک نهو خوسیانه ی که جاران له ناو کوشکی بن شاخه که ههستی پی ده کرد و له تهنهایی خوّیدا پیّیان مهست و دابین دهبوو، به لکو خوشیی کی به ناگا و هوشیارانه بوو، وه ک خوشی دهستکه و تنی دهسه لات ماتنه دی ده سه لاتی تایبه تی خوّی . به به کارهیّنانی که مترین مادده و ته نه له سایه ی بلیمه تبی خوّیدا، توانی لاسایی بوّنی مروّف بکاته وه، ئه ونده ش باش لاسایی بکاته وه، که ته نانه ت مندالیّکی پی هه لبخه له تیّنیت . زانی که ئه و ده سه لاتی زوّر له وه پتره . تیگهیشت که توانای ئه وه ی هه یه که و بوره بوره و چاکتر بکات . ئیتر ئه و ده توانیّت بونیّک بهیّنیّته به رهه م، که توانای ئه وه ی هم یه به و بوره بوره بوره و به به به لکو بورنیک بیت که به رزتر بیّت له مروّف مروّفی مروّف مروّفی تر بیّت، بونی په ری و فریشتان بیّت، بونیّکی باشی پر ژیان، بونیّکی به هیّز، ئه وه ده مراقی بون بکات، وه ک نه وه و این به و شه باسی لیّوه بکریّت، عه تریّکی وا بیّت، که هه رکه سیّک جاریّکی بون بکات، وه که نه و ها بیّت که سیحری لی کرابیّت و بی ده ستی خوّی ئه ویان، واته گریّنوی، هه لگری ئه و عه تره که الله ناخی دله وه خوش بویّت .

به ڵێ، كاتێؼ له كایهی بۆنهكهی ئهودا دەوەستان، ناچار بووان ئهویان خۆش بوێت، نهک ههر ئهوەنده وهكو یهكێکی وهک خۆیان قهبووڵی بکهن و بهس، به ڵکو ئهوەنده ئهویان خۆش بوێت، تا پادهی خۆتهسلیمکردن، پێویسته بهو بۆنه بلهرزن و موچپکهیان به لهشدا بێت، هاوار بکهن، له خۆشییان بگرین، كاتێکیش تهنها بۆنی ئهویان، واته هی گرێنویان، بۆ دەچێت، بێ ئهوهی بزانن، بۆچی وا دهکهن، كپنووش بهرن و بچهمێنهوه سهرچۆک، چون له ژێر دهچێت، بێ ئهوهی بزانن، بۆچی وا دهکهن، كپنووش بهرن و بچهمێنهوه سهرچۆک، چون له ژێر چۆن بوو، ئاوا، به لام ئێستا له ناو دونیایێکی راست و بهرامبهر مرۆڨی راستیی. زانی ئیتر ئهوه کهورتۆته ژێر دهسهلاتی خۆی. چونکه مرۆڨهکان دهتوانن بهرامبهر گهورهییهکان، بهرامبهر شته ترسناکهکان، بهرامبهر جوانییهکان، چاویقوچێنن، بهرامبهر ئاوازهکان، وشه رهق و تهوساوییهکان گوێی خوّیان بگرن، بهلام نهیاندهتوانی خوّ له بوّنی عهترهکهی ئهو رزگار بکهن. چونکه بوّن برای همناسهدانه بون بهرن، بهلام نهیاندهتوانی خوّ له بوّنی عهترهکهی ئهو رزگار بکهن. چونکه بوّن برای شهو بهاریزین، ئهگهر بیانویستبایه برین. بوّن دهچێته ناخی ناخهوهیان، راستهوپاست دهچێته ناو چهقی دلّییان، جا لهویّش، له کانگای دلّیانهوه ئهو جوداییه، جودایی نیّون مهیل بوّچوون، پق، قیّزبوونهوهو زهوق، خوشهویستی و کینه دهردهکهویّت. ئهوهی دهسهلاتی بونهکانی لهدهستدا بیّت، دلی مروڜهکانی لهدهستدا بیّت، دلی مروڜهکانی لهدهستدا بیّت،

گریّنوی لهسه ر تهخته که ی کاتیّدرای سانت پییه ر به ته واوی هه ستی به نازادی ده کرد، دانیشتبوو و پیّده کهنی نه وه هه ستکردن به خوّشینکی هه لّچووننامیّز نه بوو بو نه و، کاتیّک نه خشه ی نه وه ی کیشا، مروّقه کان بخاته ژیّر ده سه لاّتی خوّی نه و ره شکه وپیشکه یه کی شیّتانه نه بوو که به به رچاویدا ره ت ده بوو، نه وه خه نده یه کی شیّتانه نه بوو که که و تبووه سه رده موچاوی وه نه بیّت ناگای له خوّ نه مابیّت، به لکو بیر و نه ندیشه یه کی سافی هه بوو، به شیّوه یه کی پرسیاری له خوّی کرد، نه ریّ به پراست من نه وه م بوچی گه ره که ؟ خوّشی به خوّی گوت، نه و نه وه که ره که ، چونکه نه و روّ و پیکه نی و روّ خرابتر ده بیّت نه وه ی به به خوّی گوت و پیکه نی و روّ دخوش حال بوو کی گرینوی روّ و بی گوناه ده که و ته به رچاوان، وه که هه ر مروّقی کی تر، کاتیک هه ست به به خته وه ری ده کات.

ماوه یه ک ئاوا به دانیشتوویی مایه وه، زوّر به قوولّی که و تبووه ناو ئه ندیشه کانی خوّی، هه وا بخروراویه کهی پر به سنگی خوّی هه لّده مرّی و ده یدایه وه. دیسان زهرده خه نه یه که و ته سه رده موچاوی: ئه و بوّنه که له و خودایه وه دیّت و په رت ده بیّت و بلّوده بیّته وه بوّنیکی چه نده ناخوشه! ئه و بوّنه چه ند به گالّته دروستکراوه، ئه وه هه ربونی بخووری راسته قینه ش نه بوو، که له بخووردانه کانه وه به چره دو که له هه لّده ستا . ئه وه بخووریّکی قه لّپی خراب بوو، له داری سنجو و دارچین و شوّره، به قوللّابی دروستکرابوو. خودا بوّنی بوّگه نی لی ده هات . خودا هه ژاریّکی نابووتی بوّگه ن بوو. خودایان فریّودابوو، ئه و خودایه، یان هه رخوی فریّوده ربوو، جیاوازییّکی له گه ل گرینوی نه بوو _ ئه وه نه بیّت فریّوده ربّی زوّر خرایت ربوو!

 بۆ ئەمە دادەنا، ئەمەشى دركاند، كاتێك باوەشى لە گرێنوى دەكردوه، جا بە ڕاستى، زۆر دۆستانەو رووخۆش، كەمترين نەگونجانى پێوه ديار نەبوو، وەك ئەوەى خۆى لە خۆى بكاتەوە، گوتى، بەو زووانە پێشكەوتووترين رێكخراو دادەمەزرێنێت، كە ئامانجى بريتى بێت لە چارەسەرى تەواوى كێشەكانى گازاوى مەرگ، ھەوڵ بۆ ئەوە بدات كە بە زووترين كات ئەو گازاوى مەرگە بە گازاوى ژيان بگۆپێت، يەكەمىن ئەندامى ئەو رێكخراوەش گرێنوى دەبێت، لە ئێستاوە پەيمانى ئەمە دەدات. پاشان داواى كرد كە پەچێتەى عەترەكەى بۆ لەسەر كاغەزێك بنووسێت، كاغەزەكەى خستە گيرفانى و پەنجا ليرەى لويسىشى بە ديارى دايە گرێنوى.

له کات و ساتی تهواوی خوّیدا، ههفته یه ک دوای یه که مین سمیناری، گراف تایاده نیسییناس له گەورەترىن ھۆلى زانكۆ شاگردەكەى خۆى خستەوە بەرچاوى تەماشاكەران. ھەشاماتىكى يەگجار زۆر به قەرەپەستانى ئامادە ببوون. ھەموو خەلكى شارى مۆنتىلىيىر ھاتبوون، نەك ھەر ھەر خەڭكى زانستىي، بەڭكو خەڭكى ئاسايىش، لەوانە ژنان زۆر ھاتبوون، دەيانويست بە چاوى خۆيان مرۆۋە ئەفسانەپيەكەي ناو ئەشكەوت بېينين. ھەرچەندە درەكانى گازاوى مەرگ بە گشتى و نویّنه رانی "بازنه ی دوّستانی باخه کانی رووه کی زانکوّ" و ئه ندامانی "ریّکخراوی کوّمه ککاری كەلتوورى كشتوكالى" ھەموو ھێزى خۆيان لە درى ئەو پێشاندانە بەكارھێنابوو، بەلام سمينارەكە سەركەوتننكى بى وينەى بەدەستهينا. بۇ ئەوەى بارودۇخى ھەفتەيەك لەمەوبەرى گرينوى بيننيتەوە بیری خه لک، تایاده ئیسییناس له سهره تا کیمه لیک وینهی پیشانی ئاماده بووان دا، بی ئهوهی مرۆڤى ئەشكەوتەكەيان بە ھەموو ناشيرينى و شر و شەيريوى ئەوساى بە تەواوى بېتەرە بەرچاو. ئەوجا گرینوی نویی هینایه بەرچاویان، به پانتۆل و کراسیکی ئاوریشمی جوان، پۆدرەو ئارایشتکراو، به قری چاککراو، به قیت و قوزی و به لهنجه و به ههنگاوی ناسک ناسک، به سمتبادانیکی خانانه بهبهرچاویاندا دههات و دهچوو، بی هیچ یارمهتی و بی هیچ راگریک خوّی به قوولّی چەماندەوەو كرنووشى برد، خيرا خيرا بەرەو ئەملا و ئەولا بە زەردەخەنە دەخەنىيەوەو ملى دەلەراندەوه، واى كرد، كە گوماندار و رەخنەگرانىش بى دەنگ بېن. تەنانەت دۆستانى باخەكانى رووهکی زانکوش به بی دهنگی خشینه ناو هوّلهکه. ئهو گورانهی بهسهر گریّنویدا هاتبوو، له راده بهدهر بوو، ئهوهی لیره روویدا بوو، پهرجوویکی ئاشکراو به هیز بوو: لهو شوینهی ههفتهیهک بهر له ئیستا گیانهوهریکی شر و شیواوی کیوی هه لتوترکابوو، ئیستا ههر به راستی مروقیکی شارستانی ریکوییک وهستا بوو. ئهو رووداوه به قوولی سهرنجی تهواوی ئامادهبووانی هولهکهی بۆخۆ راكێشا بوو، كاتێک تاياده ئێسپيناس بۆ پێشكهشكردنى سمينارهكهى ههستايهوه، ههست و خوست له هۆلهکه نهما، ئارامىيكى تەواو هۆلهکەى داگرت. تاياده به جاريك پەرەى بە بىيردۆزە بەناوبانگەکەى خۆى دا، بىيردۆزى گازاوى مەرگى زەوى، پاشان كەوتە قسە، باسى ئەوەى كرد كە بە چ هۆييكى مىكانىكى و پاريزكارى، جەستەى گرينوى لە گازاوى مەرگ پاك كردۆتەوەو لە جياتى ئەمە بە گازاوى ژيان باربووى كردووه، ئەوجا داخوازى لە ھەموو ئامادەبووان كرد، لە دۆستان و لە دژانى، كە با بەم بەلگە سەلمىينەرە گەورەيە، ئيتر واز لە بەربەرەكانىي بىيردۆزەكەى بهينن و بىن ھەموو پىكەوە لەگەل ئەو، تايادە ئىسپىناس، ھەولى لەناوبردنى ئەو گازاوە مەترسىدارە بدەن و خۆيان بۆ گازاوى چالاكى ژيان ئاوەلا بكەنەوە، لەگەل ئەو چەند وشەى دوايى، باوەشى خۆى بە فراوانى كردەوەو چاوەكانى بەرەو ئاسمان بەرزكردوه، زۆر لەو پياوە زانايانەى كەلەوى ئامادەبوون لاساييان كردەوەو ژنانىش دەستيان كرد بە گريان.

گرینوی لهسهر سهکوکه وهستا بوو، به لام گویی لهو قسانه نه گرتبوو. ناش له خهیالی و ئاشەوان لە خەيالىن، ئەو بە خۆشىيكى زۆرەوە تەماشاى كارىگەرى گازاويكى ترى دەكرد، گازاویکی زۆر راستەقىنەتر: گازاوە تايبەتىيەكەي خۆي. گەورەپى ژوورايەتى ھۆلەكە چەندى گەرەك بوو، ئەوەندە بە چرى عەترەكەى لە خۆى دابوو، ھێشتان بە تەواوى نەگەيشتبووە سەر سەكۆى هۆلەكە، كە تىشكەكانى ترىفەي بۆنەكەي بە توندى بە هۆلەكەدا يەخش ببوون. گرينوى دەيدىت، ههر به راستی به چاویش دهیدیت! که چون تیشکهکان دهگهنه ریزی پیشهوهی تهماشاچییان، یاشان بهرهو یشتهوه یهرت دهبن، تا دهگهنه ریزهکانی یشتهوهی دانیشتووان. جا که تریفهی بۆنەكەي دەگەيشتە خەلكەكە دلى گرينوي ير دەبوو لە خۆشى، دەگەشايەرە. خەلكەكە بى ئەرەي بۆخۆيان ھەستى يى بكەن، لە ژىر كارىگەرى بۆنەكەي گرىنوى رەنگى دەموچاويان دەگۆرا، شىواز و ههستییان دهگورا. ئهو کهسانهی که پیشتر به سهرسامی تنی رامابوون، ئیستا به چاویکی نەرمتر تەماشايان دەكرد، ئەرەى تا ئىستا بەرەو ياشەوە يشتى خۆى دابووە سەر يشتۆكى کورسیپهکهی و، نیوچهوانی لوچی رهخنهیان تیدا زابوو، گوشهکانی دهمی مانادارانه گرژ بوون، ئيستا كەميك بەرەو پيشەوە ھاتبوو و دەموچاوى خاوببووەوەو مندالانه ھەلگەرابوو. تەنانەت لە دەموچاوى كەسە ترسنۆكەكان، زەندەقچووەكان، هى ئەوانەي كە لە ھەمووان ھەستيارتر بوون، كە پیشتر به چاوی سام و ئیستاش کهمیک به چاوی گومان و بی بروایی تهماشایان دهکرد، که بۆنەكەيان دەگەيشتى، ھەندىك نىشانەى دۆستايەتى بگرە لايەنگرىيان لى بە ديار دەكەوت.

له کوتایی کوّرهکه تهواوی خه لکهکه ههستانه وه سهر پیّیان و چه پله و غه لبه غه لبی حهماسه ت به جاریّک ده نگی دایه وه . "بژی گازاوی ژیان! بژی تایاده کیّسپیناس! به رزی برّ بیردوّری گازاوی

مەرگ! بروخى پزيشكى ئۆرتۆدۆكسى!" ئاوا خەلكى خويندەوارى گرنگترين شارى زانكۆيى باشوورى فەرەنسا، شارى مۆنتپليير هاواريان دەكرد، ئەمەش مەزنترين سات بوو له ژيانى گراڤ تايادە- ئيسپيناسدا. ھەرچى گرينويە، له سەكۆكە ھاتە خوارەوەو خۆى تىكەلى ئاپۆرەى خەلكەكە كرد، ئەو دەيزانى كە ئەو چەپلە لىدانە لە راستىدا دەبوايە بۆ ئەو بىت، تەنھا بۆ ئەو، بۆ جۆن پاتىست گرينوى، ئەگەرچى ھىچ كەسىك لە چەپلەلىدەرانى ھۆلەكە ھىچى لەو بارە نەدەزانى.

گریّنوی چهند ههفته یه کی تریش له شاری موّنتپلییّر مایه وه . له وی ناوبانگی ده رکردبوو ، له هوّله کان بانگهیّشتن ده کرا ، بو نه وه ی له باره ی ژیانی ناو نه شکه و ت و چاکبوونه وه ی به دهستی گراف پرسیاری لی بکه ن نه ویش ناچار بوو هه میشه به سه رهاتی ریّگره کان بگیّریّته وه ، نه وانه ی که فراندبوویان ، هه روه ها چیروّکی نه و سه به ته ی که بوّی شوّرکرابووه وه ، هه روه ها هی پهیژه که ش . جار دوای جار چیروّکه که ی جوانتر ده رازانده وه و ورده کاری تری ده خسته سه ر . به و شیّوه یه نه ه بوّ نه و به مه شقیّک بو قسه کردن ، به لام بی گومان له سنووریّکی زوّر به ر ته سک ، چونکه نه و له هه موو ژیانی خوّیدا ، نه وه نده سه روکاری له گه ل قسه کردندا نه ببوو ، نه وه ی لای نه و گرنگ بوو ، دووباره کردنه وه ی ورّتینی دروّیی کی وو .

له راستیدا، ئهوهی بر دهرکهوتبوو، که ئهو دهتوانی ههرچی بخوازیّت، بر خه لّکی بگیریّتهوه . که خه لّکهکه جاریّک باوه پیان پی کرد، به هه لمریینی یه کهم هه ناسه له بر نه دهستکرده کهی باوه پیان پی کرد، ئهوا ئیتر ههموو شتیّکی پی باوه پر ده کهن . ئه و شتیّکی تریشی دهستکهوتبوو، له هه لسوکهوتی به رامبهر کرّمه لگا ههستی به جرّریّک له دلّنیایی ده کرد، ئه و قهت ههستی به دلّنیاییّکی ئاوا نه کردبوو . ئه و دلّنیاییه ته نانه ت خوّی له جولّهی جهسته شی پیشانده دا . وه ک نهوه ی گهوره تر بوو بیّت . کووپی پشتی گوم ببوو . نزیکه ته واو به قیت و قرّزی ده پریّوشت به پیّوه . کاتیّکیش ده یاندواند، چیتر خوّی ویّک نه ده نایه وه ، به لکو به قیتی به رامبه ر نیگای به رامبه ره که که که دیار یان دوه هستا . دیاره له و کاته دا پیاویّکی جیهانی لی ده رنه چوو بوو ، نه شبووبوو به که سیّکی دیار یان پیاویّکی سه ربه خوّی ناو کرّمه لگا . به لام چیتر سیمای گومان و فیّل و فه ره جی پیّوه نه مابوو ، له جیاتی ئه وه ببوو به که سیّکی خاکی سروشتی ، یان ئه و په پی وه که سیّکی به زگماک شهرمن جیاتی ئه وه به رچاو و سوّزی هه ندی له ژنانی بوّخوّی راده کیشا . له وان سه رده مان خانمان پتر مه یایان ده که و شه رمی ساده و سروشتی ده چوو .

رۆژێکی سەرەتای ئادار، بەیانی زوو بە دزی ئەوێی بەجێهێشت. هێشتان دەروازەکان بە تەواوی نەکرابوونەوە، بە نهێنی کەلوپەلەکانی خۆی پێچايەوە، چاكەتێکی قاوەیی سەرنجرانەكێشی لەبەر

کرد، که رۆژی بهری له کۆنهخانه کړی بووی، کلّیتهیه کی کۆنه ی لهسهر کرد، که نیوه ی دهموچاوی داپۆشی بوو. کهس نهیناسییه وه، کهس نهیدیت، کهس ناگای لی نهبوو، چونکه نهو رۆژه به ناقهست بۆنه که ی له خوّی نه دا. کاتیّک بهره بهری نیوه پوّ گراف تایاده نیّسپیناس ناردی به دوایدا بگه پیّن، پاسه وانه کان سویّندییان به خواو پیّغه مبه ران خوارد، زوّرکه سییان دیوه نهم پوّ، که شارییان به جیّهیّشتووه، به لام نه و مروّفه ناسراوه نهشکه و تیبیهیان نه که توّته به رچاو، دهنا بیّگومان ده یانناسییه وه. نیتر دوای نه وه گراف بلاوی کرده وه، که گوایه گریّنوی به په زامه ندی نه و شاری مؤنتپلییری به جیّهیّشتووه، بی کاروباری خیّزانیی خوّی سه فه ری کردووه بیّ پاریس. به لام له دله وه گراف روّر قه لس و ده هری ببوو، چونکه نه و نه خشه ی نه وه ی کیشابوو، گریّنوی به هه موو سنووری گراف روّر قه لس و ده هری لبوو، چونکه نه و نه خشه ی نه وه ی کیشابوو، گریّنوی به هه موو سنووری ممله که تدا بگیریّت، بی نه وه ی لایه نگر بی بیردیّزی گازاوی مه رگ په یدا بکات.

دوای ماوهیه ک گراف هیور بووهوه، چونکه بهبی ئهو گهرانهش ناوبانگی به ولاتدا بلاوبووهوه، بى ئەوەى ئەو كارىك بى ئەمە بكات. چەندىن مەقالەي دوورودرىڭ لەسەر گازاوى مەرگ بالوكرايەوه، له گوفاري زانستيي "Journal des sçavans" و تهنانهت له گوفاري " العلام العلام العلام العلام العلام العلام العلام Europa "ش، چەندىن نەخۆشى گازاوى مەرگ لە دوورە ولاتانەوە ھاتنە لاى بۆ چارەسەرى. لە هاوینی ۱۷۹۶ ریکخراویکی به ناوی "ریکخراوی گازاوی ژیان" دروستکرد و ههر له شاری مونتیلییر ۱۲۰ ئەندامى ھەبوو، لقى ئەو رېكخراوە لە شارەكانى مارسىيى و ليۆنىش دامەزران. پاشان گراف بریاری دا، یهل بهرهو یاریسیش بهاویّت، به لام بهر لهمه ویستی وهک یروّیاگهندهیه کی یالیشت بوّ هەوللەكانى شاكارىكى مەزن لە بارەي گازاوەكەي بە ئەنجام بگەيەنىت، كارىك كە گرەو لە تاقىكردنەوەي مرۆڤى ئەشكەوتەكەو ھەموو تاقىكردنەوەكانى ترى بېاتەوە . ئەوە بوو لە سەرەتاي مانگی کانوونی دووهم کۆمهڵێک له شاگرده جهربهزهکانی خوّی کوٚکردهوه بو گهشتێکی زانستیی بهرهو بهرزترین شاخ له شاخه کانی ههریّمی یوریّنیان، بهرهو شاخی "ییک دو کانیگو" که ده کهویّته سەر ھەمان ئەو ھۆلى يانىيەى، كە يارىسى كەوتۆتە سەر. ئەو يياوە، كە گەيشتبووە ئاستانەى پیریی ویستی تا سهر لووتکهی ۲۸۰۰ مهتر بهرزی ههڵیبگرن، لهوی سی ههفتهی تهواو ههوای تازهو بيّگهردي ژيان هه لبمژيّت. گراف رايگه ياندبوو، كه بيّ دواكهوتن، تهواو له كاتي خوّى و له شهوى پيرۆزدا وهک لاوێکي خورتي بيست ساڵه له شاخهکه دێته خوارهوه. شاگردهکاني کهمێک له دواوهی فیرنیّت، که دوا ئاوایی بوو له دامیّنی شاخه سامناک و سهختهکان، کولّیان دا. به لام گراف باکی به هیچ نهبوو، هیچ شتیّک پهشیمانی نهدهکردهوه، بهو سهرما بهفراویه، جلهکانی فریداو به دەنگیکی بەرز و به هاوار هاوار، به تەنها دەستىيیکرد به شاخەكەدا ھەلْبگەریّت. دوا شتی كه لیّیان دیت کلاوه که ی بوو، وه ک ئه وه ی حالّی گردبیّت ده سته کانی به ره و ئاسمان به رزکردبووه و گورانی ده گرت و به م شیّوه له ناو زریان و به فردا گوم بوو شهوی پیروّز هات، شاگرده کان بی سوود زوّر چاوه ریّی گه رانه وه ی گراف تایاده کیّسپیناسیان کرد. نه وه ک پیره میّردیّک و نه وه ک لاویّک نه گه رایه وه . له سه ره تای هاوینی سالّی نویّشدا، هه ندیّک له شاگرده جه ربه زه کانی زوّر به دوایدا گه ران، هه رجه نده هیشتان لووتکه ی شاخی "پیک دو کانیگر" به فر دایپوّشتبوو، به لاّم هیچی لیّ نه دوّزرایه وه، نه پارچه جلیّک، نه پارچه یه کی جه سته ی، نه نیّسقانیّکی.

به لام بی گومان بیردوزه کهی کوتایی نههات. به پیچهوانه، ئهوهنده ی پی نهچوو، بوو به حه کایهت، بوو به ئهفسانه، لهسهر لووتکهی شاخه که گازاوی ژیانی ماره کردووه، ئهو خوّی له گازاوی ژیان و گازاوی ژیانیش خوّی لهم تواندوّته وه، ئیتر ئیستا به نادیاریی به ههواوه ده ژی، له لاویّتیکی جاویدانی به سه ر شاخه کانی پوریّنیاندا ده سووریّته وه، ههر که سیّکیش بچیّته سهر شاخه که بو لای ئه و، ئه گه ر سالیّک له وی بمیّنته وه، ئه و به شی خوّی وه رده گریّت و بو ماوه ی سالیّک نه نه خوّش ده بیّت و نه پیر. تا سه ده ی نوّزده میش بیردوّزی گازاوی تایاده ئیسپیناس تیکه لی هه ندیّک خویّندنی پزیشکی قوتابخانه پزیشییه کان ببوو، له زوّر چاره سه ری و چاککردنه وه ی نه خوّشان به کارده هی نیزاد، ئیستاشی له گه له ا بیّت، له م لاو له و لای شاخه کانی پوریّنیان، واته له پیرپیگنان و فیگوراس، تایاده ستناوّگه لایه نگرانی نهیّنیی ، سالی جاریّک یه کتر ده بین و پیکه وه به سه ر شاخی "پیک دو کانیگو" دا هه لده گه ریّن.

لهوی لهسهر لووتکهی شاخهکه ئاگریکی گهوره دهکهنهوه، گوایه ئهو ئاگره به بوّنهی هاتنی هاوین و بوّ ریّزگرتن له یوّحهننای پیاو چاک دهکهنهوه. به لاّم له راستیدا ئاگرهکه بوّ گراف تایاده- ئیسییناس و بهرزراگرتنی بیردوّزی گازاوی مهرگ دادهگیرسیّنن، بوّ ئهوهی بگهن به ژیانی ئهبهدی.

بەشى سێيەم

40

گریّنوی حهوت سالّی تهواوی پیّویست بوو تا قرّناغی یهکهمی سهفهرهکهی بهناو فهرهنسادا تهواو کرد، کهچی قرّناغی دووهمی به کهمتر له حهوت روّر بری. چیتر له جاده جهنجاڵ و شاره قهرهباڵغهکان دوور نهدهکهوتهوهو لاری و ریّگا دوورهکانی نهدهگرته بهر. ئیتر ئهو (بوّن)یّکی ههبوو، پارهی ههبوو، باوهری به خوّی ههبوو، پهلهشی بوو.

ههر ئیوارهی ئهو روّژهی که شاری موّنتپلییری بهجیّهییّشت، گهیشته شاروّچکهی "لو گراو دروا"، که شاروّچکهیه کی سهر بهندهر بوو له باشووری روّژئاوای ئایگویز-موّرتیّس، لهوی سواری پشتی کهشتییی بارهه لگر بوو بهرهو شاری مارسیّی. له مارسیّش بهنده ره کهی بهجیّنه هیّشت، به لکوو یه کسه ر کهشتییی تری دوّزییه وه، که به دریّژایی کهناری ده ریادا به رهو روّژهه لاتی برد. دوو روّژ دواتر گهیشته شاری کان. ئیتر ماوهی ریّگاکهی به پیاده یی بری. به ریّگایی که به ناو دهشته کاندا به ره و باکوور ده چوو، به سهر گردوّلکه کاندا هه لگهرا.

دوای دوو دهمژمیران گهیشته ههورازی گردوّلکهکان، لهویّوه به دریّژایی چهندین میل دوّلیکی دوور و دریّژ دهستی پیدهکرد، دوّلیّنکی زهبه لاحی دهشتاوی، ههر چوار دهوری به زنجیره شاخی سهخت و گردو زورگان گیرا بوو، ورده ورده بهره بهروایی دهچوون و دامیّن و چالاییهکانییان به کیلّلگهی تازه چیندراو و باخچهو داری زهیتوون رووپوش کرابوون. ئاو و ههواییّکی یهگجار سازگار و تایبهت ئهو دوّلهی داپوشیبوو. ههرچهنده دهریا زوّر نزیک بوو، تهنانهت لهسهر تروّپکی گردوّلکهکانیشهوه دهتوانرا ببینریّت، کهچی لهم دوّلهدا هیچ نیشانهییکی دهریایی، خویّواوی، زیخاوی، هیچ شتیّکی ئاوهلاً، نهدهدیترا، بهلکوو ئارامییّکی کپ و دابراو و شاراوه، به تهواوی ئاوها، دهتگوت ئهو ههریّمه چهندین روّژهری که له دهریاوه دووره. ههرچهنده له لای باکوورهوه به ریّزه شاخیّکی بهرز دهورهگیرا

بوو، که هیشتان بهفریان بهسهره وه مابووه وه بر ماوه یه کی دریز تریش ئه و بهفره هه ر دهمایه وه ، که چی لیره ههستت به هیچ شتیکی سارد و سر و در نه ده کرد، هیچ باییکی ساردیش نه ده هات. زور زووتر به رله مینتپلییر، به هار گهیشتبووه ئیره . هالاو و تهمیکی سووک و ته نک، وه ک زه نگوله یه کی شووشه به سه ر کیلگه کانه وه وهستا بوو . دارقه یسی و دارباد امه کان گهشابوونه وه ، هه واییکی گهرم برنی نه رگزه جاری به م ناوه دا یه رت و بلاو ده کرده وه .

له کۆتایی ئه و دیوی دۆلهکهدا، نزیکهی دوو میل دوورتر، شاریّک که وتبووه، یان باشتره بلیّین، شاریّک به دامیّنی شاخهکان وه نووسابوو. له دووره وه که سهیرت دهکرد، له وه نه ده چوو که شاریّکی به زریق و باق و سه رنجراکیّش بیّت. جگه له که لوویّکی کولّی کلّیساییّک نهبیّت، چ کاتیّدرالیّکی مه زنی تیّدا نه ده دیترا که له خانووه کان به رزتر خو بنویّنیّت، چ قه لاییّکی تیّدا نه ده دیترا خوی یه کانه بنویّنیّت، چ کوشکیّکی شه نگ و رازاوه سه رنجی رانه ده کییشا. دیواره کان سارد و سپ و خهمین دیار بوون، لیّره و له وی چهقه ی دووکه ل له دووکه لکییّشی ماله کانه و به سه رشاخه که دا په رت ده بوون و داده چپرژانه ناو ده شتاییه کانی ژیره وه، ماندوو بووه و، ئیتر چیتر پچپپچپرتر ده کرد. ده تگوت ئه و شویّنه زورجاران داگیر و ویّران کراوه، ماندوو بووه و، ئیتر چیتر به جیددی به رامبه ر هیچ هیّرشیّکی تر، حه وسه له ی به رگریکردنی نه ماوه به لام نه که له به لاوازی، به کورو به هوّی وه پسی، یان له بی باکی و هه ستکردن به به هیّزیی. وا ده ها ته به به به دیریا کورو به هوّی وه پسی، یان له بی باکی و هه ستکردن به به هیّزیی. وا ده ها ته به به به دیگیا یه ئاتاجی زریق و باق و جوانیی نه بوو. دوّلیّکی پی بوّن و به رامه ی له دامیّنی خوّیدا هه لگرتبوو، دیار بوو که ئه وه نده بوق به و به سه بوو.

ئهو شویّنه که ئهوهنده نادیار و ئهوهندهش باوه پهخوّ بوو، ئهوه شاری گراس بوو، ئهو شارهی که بی ئهملاوئهولا چهندین دهیه بوو، ببوو به مهلّبهندی بهرههمهیّنان و بازرگانی بوّن و کهرهسهی عهتریی و سابوون و زهیت. جوّزیّف بالدین ههمیشه که ناوی ئهم شارهی دههیّنا دهگهشایهوهو موچپکی دههاتیّ. دهیگوت ئهو شاره (روّم)ی بوّنهکانه، سهرزهمینی عهترسازانه، عهترستانه، ئهوهی ئهزموونی ئهویّی نهبیّت و نیشانی ئهویّی وهرنهگرتبیّت، پهوایی نیهو شیاوی ئهوه نیه که نازناوی عهترساز لهخوّی بنیّت.

گریّنوی به چاویّکی زوّر واگا ته ماشای شاری گراسی ده کرد. ئه و له ولاتی عه ترستان و عه ترستان و عه ترستان نه ده گه پا، دلیشی نه ده که ده به دامیّنی کیّوه کان وه نووسا بوو. ئه و ها تبووه ئیّره، چونکه ده یزانی، له هه موو شویّنیّک باشتر، لیّره ده توانیّت فیّری ته کنیکاری بر نهه له پیّنجان و برّنگرتنه وه ببیّت. ئه و ده یه ویست برّخوی فیّری ئه و

له قهراغی سهرهوهی شار، له میّوانخانه یه ک له مهیدانی تُوتایرس نانی خوارد. رووباریّک ته و مهیدانه ی به دریّژی کردبووه دوو لهت، دهباغچییه کان له و رووباره دا پیسته کانی خیّیان دهشووشت، تا پاشتر بیّ وشکبوونه وه لهبهر خوّر هه لیّانبخه ن. بیّنیّکی تهوه نده ناخوّش و خنکیان لیّ دهات، که چهشه ی خواردنیان له ههندیّک له میّوانه کان تیّکده دا. به لاّم هیچ کاریّکی له گریّنوی نه ده کرد، ته و لهمیّن بوو له و بیّنه پاهستی به دلّنیایی ده کرد. ته و بچووبایه هه ر شاریّک، به که م جار لهگه ی دهباغ خانه کان و گهره که ی دهباغ خانه کان و گهری به ده با که ده چوو، تیتر ده تگوت له و شویّنه که ده چوو، تیتر ده تگوت له و شویّنه که یه ده ده و بیّت ده شوی به ده شویّنه که ده چوو، تیتر ده تگوت له و شویّنه که یه ده ده به ده و شویّنه که ده چوو، تیتر ده تگوت له و شویّنه چیتر نامیّ نیه .

ته واوی دوای نیوه روّ به ناو شاره که دا سوو رایه وه . هه تا بلّیّی شاریّکی چلّکن و پیسوپلوّخ بوو، به تایبه ت به هوّی نه و هه موو ناوه روّره ی، که له چه ندین کانیاو و چالّاو هه لّده قولّان و به ناو جرّگاو و ریّرابی ناریّک ناریّک ده رژانه ناو شار و به ناو کووچه کاندا په رت ده بوون و دار و به ردیان ده کرده قور و ریّلاق. له هه ندیّک له گه ره که کان کوّلانه کان نه وه نده ته نگه به ربوون، هه ربه قه د باسکیّک ماوه بوّ پهیژوکه و روّیشتنی ریّبواران مابووه وه، کاتیّک ریّبواران به خوّو به جلوبه رگی قوراویان له یه کتری تیده په رین ناچار ده بوون خوّ له یه کتری بخشیّنن. ته نانه ت له مه یدانه کان و جاده که میّک به رینه کان، گالسکه و پهیتووکه به درّواری له یه کتری ره تده بورون.

کهچی لهگه ل نه و ههموو پیسییه، لهگه ل نه و ههمو ته سکی و ته نگه به ربیه، شاره که له گهرمه ی بازاپو بازرگانیدا بوو. له یه ک پیاسه دا نه و خانه سابوونکه رانه ی که کهوتنه به رچاوی گرینوی، ژماره یان له حهوت که متر نه بوون، ده دوازده عه ترساز و فرو شگای ده ستکیشدروو، بی ژمار ده زگای بچووکی هه لماندن و سالونی نارایشت و فرو شگای به هارات و له دواییشدا نزیکه ی حهوت فرو شگای تری زه به لاحی بون و گولاوی ژمارد.

ئەوانە ھەموو بازرگان بوون، خاوەنى كۆگاى گەورە گەورەى عەتر و ماددە بۆنخۆشەكان بوون. كەچى لە شۆرەى ماللەكانيان زۆر بە دروارى ھەست بەمە دەكرا. رووى ماللەكانيان بە ديوى جادەوە، زۆر مركى و خاكى خۆيان دەنواند. بەلام پشتى ئەو ديوارانە ھەمووى كۆگاو سەردابى زەبەلاح بوون، پر بوون لە تەنەكەو بەرمىلى زەيت و رۆن، پربوون لە سابوونى بۆندارى سافى لەسەر يەك كەللەكەبوو، پربوون لە كوپە گولاو، كوپە شەراب، كوپە ئەلكەول، پربوون لە بەستەى

پیستی بودار. پر بوون له گونیه و گهنجینه و سندووق، پر پر بوون له بههارات... گرینوی ئهمانهی یه یه یه یه یه یه که له پشتی ئه و دیواره ئهستوورانه بوّن کرد. ئهوانه سامانهاییکی وا بوون، که هیچ ئهمیریک نهبوته خاوهنی ئه و تهرزه سامانه. خوّ ئهگهر بهاتبایه تیژتر بوّنی هه لبمژتابایه، نیگای بونی بههیه بنه نه و دیوی عهمبار و فروّشگاکان، ئهوا ژووره لوکسوّس و زهنگینهکانیشی دهدیت، که کهوتبوونه بنهبانی ئه و خانووه مرکی و خاکییانه. ههموو خاوهنی باخچهی بچووک بچووک بوون، به لام باخچهی شهنگ و نهشمیل، دهوریان به ژاله و دارخورمای گهش گهش پازابووهوه، له ناویاندا نافووره ئاوی به گول و گولزار دهورگیراو هه له دهولان، ئه و باخچانه که به کهوانهیی روویان له باشوور کردبوو، بالدیکی خانوه کانیان پیکدههنا: ژووری خه و له نهوّمی سهرهوه، که ههموو به کاغهزدیواری ئاوریشمی داپوشرابوون، یه ک به قوولایی خوّیان تیشکی ههتاویان دهرژایه ناو، له نهوّمی زهمینی سالونیّکی گهوره ی دانیشتن و ژووری نانخواردن، که به قهنه کورسی و میزی نازد، که هه ر به پاستی، وه ک بالدین باسی لیّوه ده کرد، به چهنگال و کهوچکی زیّرین و له چینییه نازاد، که هه ر به پاستی، وه ک بالدین باسی لیّوه ده کرد، به چهنگال و کهوچکی زیّرین و له چینییه قاپی فهخفووری نانیان دهخوارد. ئه و ناغایانه که له پشتهوه ی نه و خانوه ساکارانه دهژیان بونی زیّ و بوّنی ده ساکرانه ده دهات، بوّنی سامانیّکی ده وله مهده هدا عهودالی بوو.

گریّنوی ماوه یه کی دریّژ له به رده م کرّشکیّکی نابه رچاو و وه شاردوو وه ستا. ئه م خانووه که وتبووه سه ری جاده ی دروات، که جاده یه کی سه ره کی بوو، به دریّژایی شاره که له و سه ر تا ئه و سه ر، به ناو شاره که دا به ره و روّژهه لاّت ده چوو. خانوویّکی نائاسایی نه بوو، ئه ره نه بیّت که میّک له وانه ی تر به ربه رینتر و رووه که شی هه ندیّک له خانووه کانی هاوسیّی باربووتر بوو، به لاّم به هیچ جوّریّک له وانه ی دی به زریق و باقتر نه بوو. له به رده ده روازه که ی عاره بانه یه کی پر له بوشکه وه ستا بوو، بوشکه کانیان له ماشیّنیّک بارده کرد. سه یاره یه کی تریش چاوه پوانی ده کرد. پیاویّک که هه ندیّک نامه و کاغه زی له ده ستدا بوو چووه ناو فروّشگاکه، له گه لّ پیاویّکی تر ها ته ده ره وه مه دردووکیان له ناو ده روازه که بزر بوون. گریّنوی له م به ری جاده که، به رامبه رده روازه که وه ستا بوو، ته مه سای ماجه راکه ی ده کرد، لای ئه و گرنگ نه بوو، که ئه وان چی ده که ن، له گه لّ نه وه شنه ته ماشای ده کردن. شته ایی ک ئه وی توند راگر تبوو ،چاوه کانی خیّی قوچاند و به چری بیری له بی نه کان کرده وه ، له و بی بیری له م خانووه وه ده ها تنه ده ره وه و ناوه دا په رت ده بوون. ئه مانه بی نی کرده وه ، له و بی برمی به که له م خانووه وه ده ها تنه ده ره وه و هو ها وه دا په رت ده بوون. ئه مانه بی نی کوپه و ته نه که و به رمی به کان به وون شه روه ها ش چه ند سه ت بو نی کی خه ست و کرپه و ته نه که و به رمی به کان به وون شه راب هه روه ها ش چه ند سه ت بو نی کی خه ست و

توندی ناو عهمباره که، ئهوجا بۆنی سهروهت و سامان، که له دیواره کاندا دههاتنه دهرهوه، وهک بۆنی ئارهقه ی زیّرین، ئهوجا بۆنه کانی باخچه یه که ده بیّت که وتبیّته ئه و به ری بنه بانی خانووه که . شتیّکی ئاسان نه بوو، هه ست به بۆنه ناسکه کانی باخچه که بکه یت، چونکه به تالّه بۆنی ته نک ته نک له دیواری ده ره وه ی خانووه که ئاودیو ده بوون به جاده که دا په رت ده بوون. گریّنوی بۆنی گوله ماگنزلیاو گوله هاس و گوله ده فنه و دارگولی روّدودندروّنی لیّکتر جودا ده کرده وه ... به لام بونیّکی تری جوداش ده هات، بونیّکی خوّشی دلّپفیّن، کوژه ر، ئه و بونه که له و باخچه وه ده هات، بونیّکی زوّر تایبه ت بوو، بونیّکی وابوو، که گریّنوی چ جاران له ژبیانی خوّیدا بونی وای نه کردبوو، ته نها جاریّک نه بیّت و به س. ده بووایه خوّی له و بوّنه نزیک بکاته وه .

گریّنوی بیری کردهوه، که یه کسه ر له ده روازه که وه بچیّته ناو ماله که، به لام خه لکیّکی زوّر له وی خه ریکی گواستنه وه و چاود بیریکردنی به رمیله کان بوون، گومان له وه دا نه بوو، که ده یانبینی. برپیاری دا به جاده که دا بگه ریّته وه دواوه، بو نه وه ی کووچه یه کیان ریّگاییّکی وا بدوّریّته وه، که به ته نیشت ماله کاندا ره ت ببیّت. دوای که میّک گهیشته ده روازه ی شار که که وتبووه سه ری جاده ی دروات. چووه ناو ده روازه که، ده ستی چه پی گرت و به ته نیشت شووره ی شاره که دا به لیّژاییه که دا چووه خواره وه مییّنده دوورنه که وتبووه وه ، که دیسان به ناسته م بوّنی باخچه که ی بو هات، هی شتان بوده که که له گه ل هه وای کیّلگه کانی ده وروبه ری تیکه ل بوو. بونه که هیدی هیدی به هیّزتر ده بوو، تا گهیشته شویّنیّک، زانی که زوّر له باخچه که نزیک بووه ته وه ، باخچه که که وتبووه سه ر شووره ی شار. نه و راسته وخوّ له ته نیشت باخچه که دا وه ستا بوو. نه گه ر که میّک بگه رابایه دواوه، نه وا ده دورونی لقه کانی سه ره وه ی دار پرته قاله که ، له سه رووی دیواره که وه بینییت.

 كاتى خۆى به دەستى خۆى كوشتبووى. ئىستاش كە ئەو بۆنەى دىسان لەو سەرزەمىنە دۆزىبووەوە، لە خۆشىيان فرمۆسكى بە چاوەكاندا دەھاتە خوارەوە، بەلام چونكە نەدەكرا ئەمە راستى بۆت، بۆيە لەترسان زارەترەك ببوو.

ههستی به گیزبوون کرد، کهمیک سهری سووراو بهلاداهات، خوّی به دیوارهکه گرتهوهو به هێواشی به دیوارهکه خزایه خوارهوه تا کهوته سهر چیچکان. خوّی ههندیٚک کوٚکردهوهو بیری خوّی رام كرد، دەستى يېكرد بە ھەناسەي كورت كورت و كەم مەترسىتر بۆنەكە ھەڭبمژېت. بۆي دەركەوت، كە راستە ئەو بۆنەى يشتى دىوارەكە، يەگجار زۆر بە بۆنى كچە قرسوورەكە دەچيت، به لام كتومت وهكو ئهو نيه . بي گومان ئهو بۆنهش بۆنى كيژيكى قرْ سووره، هيچ گومانى لهوهدا نهبوو. گرینوی به ئەندیشه بۆنىيەكانى خۆى ئەو كیژهى دەدىت، وەك ئەوەى وینەكەى لەبەرچاودا بيّت: "كچەكە بە ئارامى دانەنىشتورە، بەلكور لەوى بۆ ئەوى دەخولْيتەرەر باز دەدات، جەستەي گەرم دادنىت و فىننى دەبىتەرە، ھەبىن و نەبىنت، دەبىت خەرىكى جۆرە گەمەيەك بىنت، گەمەيەكى وا که پیویستی به جوولهی خیرا خیرا ههیهو پاشانیش وهستان به نارامی، دهبیت کهسیکی تریشی لهگه لدا بیّت، ئه و که سه بوّنه که ی زوّر به روّشنی دیاره . کچه که پیّستی زوّر گه ش و سیییه، چاوه کانی شینن، دهموچاو و گهردهن و سهر سینهی زیوانین..." گرینوی ماوه یه که ههناسهی خوّی راگرت، ئەوجا بە خیرایی و بە ھیز بۆنەكانى ھەلمرى، ھەولى ئەوەى دەدا، بیرەوەرى بۆنى كچە قرسوورهکهی شهقامی ماری لهبیر خوی بباتهوه ... واته، ئهو کچه که ههر بهراستی، یر به مانای وشه، هیشتان مەمکی نەقنجابوو، مەمکی دەستی به گۆکردن نەکردبوو. بی سنوور بۆنەکەی ناسک و بي هيز بوو. لهوانهيه چهند روزيک بيت ئهو خالانه پيستهيان داگرتبيتهوه، يان لهوانهيه بهر له چەند سەعاتىكى... لە راستىشدا لەو چاوتروكانەوە، كلاوەى مەمكۆلەكانى دەستىيان كردووە بە هه لكشان. به كورتى بيليين: ئهو كچه هيشتان منداله، به لام چ منداليك!

گریّنوی ههنیهی ئارهقهی کردبوو. ئهو دهیزانی که مندالآن برّنیّکی ئهوترّیان نیه، وهک خونچهی نهپشکروتوون. به لام ئهمهیان، ئهو گوله نزیکه هیشتان داخراوهی پشتی ئهو دیواره، که جگه لهم، له گریّنوی، هیّشتان کهسی تر تیّبینی ئهوهی نهکردووه، کهوا خهریکه دمکه سهرهتاییه برّندارهکانی خرّی پیّشان دهدا، ههر له ئیّستاوه تالهمووی برّنی خودایی خرّی پهخش دهکات و، ئهو کاتهش که بهتهواوی به ههموو جوانی خرّی پی گهییشت، ئهوسا عهتریّک دهپرژیّنیّت، که تا ئیستا جیهان عهتری ئاوای برّن نهکردووه، گریّنوی بیری کردهوه، ههر ئیستاکی برّنهکهی خوّشتره له برّنهکهی ئهوهنده توند نیه، ئهوهنده چر نیه، ئهونده قهبه

نیه، به لام پاراوتر، دەوللەمەندتر، ئاوپتەتر، لە ھەمان كات سروشتى تر. سالنىك تا دوو سالى تر بۆنەكەي يى دەگات، گەشە دەكات، ئىتر ھىچ مرۆۋىك، نە يياو و نە ژن، ناتوانىت دەستبەردارى ئەو بۆنە بېيت. خەلك بەرامبەرى بى دەسەلات دەبن، چەك دەبن، بەرامبەر سىحرى ئەو كچە ملكهچ و دەستەوسان دەبن، بى ئەوەى بزانن بۆچى وايان بەسەر دىت. جا چونكە ئەو خەلكە گىلن و لووتیان تهنها بق چلم و هه لمشین به کاردینن، باوه ریان وایه، که ده توانن هه موو شتیک ههر به چاوه کانیان بناسنه وه، ده لین، بویه وایان لی دیت، چونکه ئه و کچه جوان و شهنگ و نهشمیله. دین و به هوی کهمزانینی خویان، به لهش و لار و بهژن و بالای ریک و مهمکی قنجی دا هەڭدەڭين. له روانگەي چاوەكانيان دەڭين: ئەو كچە دەڭيى ئەلماسە، ددانى دەڭيى مروارىيە، ئەندامى لەشى ئەوەندە لووسە، دەڭيى مىنايە، ئىتر لەو بابەتە گەلۆرە بەراوردكاريانەو ھى تريش. ئيتر وهک شاجواني ژنان هه ليده بريرن و، نيگاركيشه شهحتوکانيش وينهي ده کيشن و، تهماشاي ویّنه کانی ده کهن و ده لّین، ئهوه شاجوانی فهرهنسایه . لاوه کان به خوّو به عوده کانیان لهبهر دهم پهنجه ره کهی ده وه ستن و دوور و دریژ بزی ده نووزینه وه ... پیاوه قه له و و ده وله مه نده کان سوژده بق باوکی دهبهن و به یارانهوه داخوازی دهستی کچهکهی لی دهکهن ... ژنان، گهنج و پیر، که چاویان یی دهکهوی، ههناسهی سهرد هه لدهمژن و له خهودا خهون بهوه دهبینن، خوزگهی ئهوه دهخوازن که ئهگهر تهنها بن تاکه روزیکیش بیّت، وهک ئهو دلرفیّن و دلّبهر بکهونه بهرچاوان. ههمووشیان ئهوه نازانن، که ئهوه سیمای نیه، ئهوانی وا شهیدا کردووه، ئهوه شهنگی و جوانیه که ی نیه، به لکوو ئه وه بونه خوش و نایاب و بی نموونه که یه تی! ته نها ئه و، گرینوی، ئه و راستییه دهزانیّت، به لی نهو ههر له ئیستاوه نهمه ی دهزانی.

ئاخ! ئەو دەيويست بېيت بە خاوەنى ئەو بۆنە! بەلام نەك بە شيوەيەكى بى سوود و بە ھەدەرچوو، بە شيرەكى ناشى و نەزانانە، وەك ئەوسا، وەك بۆنى كچەكەى سەر شەقامى مارى، ئەو بۆنەى كە تەنھا ھەلى لووشيە ناوخۆى و بەمەش تىكوپىكى دا. نەخىر! ئەو دەيويست ھەر بەراستى بېيتە خاوەنى بۆنى پشتى دىوارەكەو بىكاتە بۆنى خۆى، وەك پىستىكى لەبەر كچەكەى دامالىت و لەبەر خۆى بكات. ئەوە چۆن دەكرىت، گرىنوى ئەوەى ھىشتان نەدەزانى. بەلام دوو سال ماوەى لەبەردەمدا ھەبوو، بۆ ئەوەى ئەمە فىربېيت. لە راستىشدا ئەمە سەختتر نەبوو، لەداپچرىنى بۆنى گولىكى كەم ۋمارەو ناياب.

ههستایه وه سهر پیخ، زوّر به ئاگایی، وهک ئه وهی شتیکی پیروّز، یان کچیّکی خه و توو جیبهییّلیّت، له وی دوورکه و ته وه، به ئه سپایی، به هیّمنی، به شیّوه یه که س نهیبینیّت، که س گویی

 له نزیک دەروازەی فیننیئانت، لەسەر شەقامی لووف، گرینوی کارگەیەکی عەترسازیی دۆزیەوەو، یرسیاری لی کردن که ئایا دەتوانیت کاریان له لا بکات.

دەركەوت كە خاوەنەكەى، ھۆنۆر ئارنولف، وەستاى عەترسازىى، لە زستانى رابردوو كۆچى دوايى كردبوو، بێوەژنەكەى، ئافرەتێكى چاڵكى قڗ ڕەش، كە تەمەنى دەوروبەرى سى ساڵێك دەبوو، بە يارمەتى شاگردێك كارگەكەى بەرێوە دەبرد.

دواي ئەوەي مادام ئارنولف بە دریزی گازندەو گلەیی خۆی لە خراپیی ئەو سەردەم و كزیی بارودۆخى ئابوورى كرد، گوتى: له راستيدا لهگەڵ ئەوەى ئەو تواناى ئەوەى نيە كە شاگردېكى تر بهخيوبكات، به لام له لاييكى تر به هوى ئهو ههموو كارانهى كه لهسهرى كه لهكه بووينه، زور يٽويستي به کهسٽک ههيه کومهکي بکات. ههرچهنده ئهو ناتوانٽت شاگردٽکي تر له مالهکهي خۆیدا بخەوپننیت، بەلام لە باخی زەپتوونەكەيدا، لە پشتى دىرى فرانسىزكا، كۆختىكى بچووكى ههیه، که ده خوولهک لیرهوه دوور دهبیت و نابیت، لاویکی قانیع و بی تهماع له کاتی ییویستیدا دەتواننىت شەوى تىدا بەسەرببات، ھەرچەندە ئەو وەك وەستاژنىكى ئابروومەند خۆى بە بەرپرسيار دەزاننت له تەندروستى و ئاسوودەپى شاگردەكانى، بەلام له لاينكى تر تواناي ئەوەي نيە ھەموو رۆژنک دوو ژەمه خواردنی گەرم دابین بکات. به کورتیهکهی: مادام ئارنولف ژننکی تهندروست و تێگەپشتوو بوو، ئاوەزێکى چاکى لە بازرگانىيدا ھەبوو، بێگومان گرێنوى بۆنى ئەمەي كردبوو. جا چونکه ئەویش مەبەستى پارەوەرگرتن نەبوو، ھەموو مەرجەكانى لى قەبوول كردو بەوە رازى بوو، که ههفتهی به دوو فرهنک کاری لا بکات. بهم جوّره به خیرایی گهیشتنه ریککهوتن. شاگردی یه که م بانگ کرا، پیاویکی قهبهی چوارشانه، ناوی دروّت بوو. ههر که گریّنوی چاوی یی کهوت زانی، ئەو پیاوه راهاتووه لەوهى كە لەگەل خانم لەسەر يەك جيدا بخەویت، خانمیش لە ھەندى مەسەلەدا بى راویژى ئەو بریاران نادات. درۆت ھاتە بەردەم گرینوى وەستا، گرینوى لە چاو ئەو فهلامهرزه ين يانه زور بووده لهو ورد و عهنتيكه دههاته بهرچاو. ههوره بونيك له بوني سييرمي ئادەمىزاد ئەو ناوەي گرتەوە، رووى لە گرينوى كردو بە زەقى چاوەكانى لە چاوى گرينوى برى، وهک ئهوهی به و شیّوهیه بیهویّت، ههندی مهتهل و مهبهستی نادیار و بیّ دهنگ هه لبدات، یان به گاییّکی هاوجووتی خوّی ئاشنا بیّت، تا له کوّتاییدا هیّدی هیّدی زهرده خهنهیه کی ته لِّخ له دهموچاوی رهویه وه و، به راوه شاندنی سهری ره زامه ندی خوّی بیّشاندا.

ئیتر ههموو شتهکان ریسای خویان وهرگرت. توقهکردنیک لهگه ل گرینوی، نانیکی سارد بو ژهمی ئیوارهی، لیفهشریک و کلیلیکیش بو کوختهکه کوختهکه ژووریکی بی پهنجهره بوو، بونیکی خوشی کاو کونه قشپلی مهرانی لی دههات، ئهوهندهی کرا، جیگهکهی خوی تیدا دامهزراند. بو روژی دوایی دهستی کرد به کارکردن له لای مادام ئارنولف.

كاتهكهى كاتى نيرگزه جار بوو. مادام ئارنولف رايده سيارد كه له ميرگه باخچه بچووكه كانى خۆپەوە گوللەكانى بۆ بهينن، ئەو باخچانە كەوتبوونە دۆللە گەورەكەي خوارشار، ياخود گوللەكانى له جوتيارهكان دهكرى، بق كهميّك گول بينهبهرهو سهوداييّكى سهختى لهگهل ئهم جوتيارانه دەكرد. سبەينان زوو سەبەتە سەبەتە گولەكان دەھينرانە ناو كارگەكەو روودەكرانە سەريەكترى، هەزاران گوڵ، گوڵى قەبە قەبە، بەلام بۆن ناسك. درۆت لە قازانىكى گەورەدا بەزى مانگاو بهرازانی دهتواندهوه، تا دهبوون به رؤنیکی کریمی، کاتیک گرینوی ئهو بهزه تواوهی بی وچان به خاكەناسىكى دەسك درىڭ تېكوەردەدا، سەتل سەتل درۆت گوللە تازەكانى روودەكردە ناو رۆنەكە. وهک چاویک که له ترسی مهرگ زهندهقی چوو بیّت، تاویکی کهم دهکهوتنه سهر رووی توواوهکهو یاشان سیس هه لّدهگهران، به خاکهناز تیکی وهردهدان و چهورییه گهرمهکهش وهک گیژهن بوّ ناوهخوی هه لمی ده لووشین. نزیکه له ههمان چرکهساتدا بوو که گولهکان سیس دهبوون و دهمردن. ديار بوو ئەو مەرگە لە ناكاوە وا بەسەرياندا زال دەبوو، ئيتر ھيچ دەرووپكيان لەبەردەمدا نەدەمايەوە، جگە لەوەى كە بە دوا ئاھو نالەي عەتراوپيان بۆنەكانى خۆيان بە ناچارى برژيننە ناو ئەو شلەپەى كە دەپخنكاندن. بە خۆشىپكى بى ئەندازە، گرىنوى ئەمەى دەدىت، دەپدىت كە هەر چەند گوللەكان بەر تېكوەردانە پتر رۆدەچنە ژېرەوە، ئەرەندە بۆنى چەررىيەكە بەھيزتر دەبيت. له راستیشدا چیتر گولهمردووهکان نهبوون که له ناو چهورپیهکهدا بۆنیان دههات، نا، بەلكوو چەورىيەكە بۆنى گولەكانى كردبووە مولكى خۆى و، خۆى بوو كە بۆنى گولى لى دەھات.

چەورىيە تواوەكە لەبەرپا ھەر پەيت دەبوو، پێويست بوو كە بە خێرايى و بە بێژنگى گەورە بىياڵێون، تا لە لاشەى ژاكاو و ھەڵمژراوى گوڵەكان پاكى بكەنەوھو بۆ گوڵى تازە ئامادەى بكەن. ئەوجا دىسان دەستىيان دەكردەوە بە رووكردنى گوڵى تازەو تێكوەردان و پاڵاوتن، تەواوى رۆژەكە، بى وچان، خەرىكى ئەو كارە دەبوون، چونكە ئەو كارە دالدەى ھىچ جۆرە پشووێكى نەدەدا،

به و جۆره ته واوی گو له کان رووده کرانه ناو مهنجه لی چه وراییه که . بن ئه وه ی هیچ به خوّرایی نه پروات، پاشماوه ی گو له کان ده خرانه ناو ئاویّکی کو لاو و تیّکوه رده دران، ئه وجا له ژیّر کوشه ریّکی پیّچدار تا دوا تنوّکی بوّنیان ده گوشران، ئه وه ش هه رباش بوو، ده بوو به روّنیّکی بوّن خوّش. به لام به شه مه زنه که ی بوّنه که روّحی ده ریاییّک گولّ بوو، له ناو مهنجه له که ده مایه وه، داپو شراو و یاریزراو، له ناو چه ورییّکی نادیاری بوّری سیی، که ئیتر هیّدی ده مه یی.

بۆ رۆژى پاشتر، ئەو چەورىيە مەيى و بەستووە دووبارە لە ناو مەنجەلاەكەدا گەرم دەكرايەوه، تا چەورىيەكە دەتووايەوه، بە گولى تازە باربوو دەكرا. بەو جۆرە بە دريزايى چەندىن رۆژان لە بەيانىيەوە تا درەنگ كارى تىدا دەكرا. ئەمە كارىكى زۆر سەخت و دروار بوو. گرىنوى كاتىك وەردەكەوتە ناو كۆختەكەى، بازووەكانى رەق ببوون، دەستەكانى ئاوسابوون، پشتى زانى دەكرد. درۆت، كە سىخ بە قەد ئەو بەھىز بوو، تەنانەت تاكە جارىكىش لە جياتى گرىنوى مەنجەللەكەى تىكوەرنەدەدا، ئەر تەنھا گولەكانى رۆدەكردە ناو مەنجەللەكە، كە وەك پەرەمووچە سووك بوون، ئاگاى لە ئاگرەكە دەبوو، جار بە جارىش گەرمىيەكە تاوى بۆ دەھىناو دەچوو قومىكى دەخواردەوە. لەگەل ئەوەش گرىنوى دەنگى لىوە نەدەھات، بى ھىچ گلەيى و گازندەيەك گولەكانى لە ناو چەورىيەكە تىكوەردەدا، لە بەيانىيەوە تا ئىوارە، لە كاتى تىكوەرداندا بە دەگمەن ھەستى بە ماندووبوون دەكرد، چونكە ئەو زۆر بە مەراقەوە دەيروانىيە ئەر پرۆسەيە، كە لەبەر چاوى و لە بە ماندووبوون دەكرد، چونكە ئەو زۆر بە مەراقەوە دەيروانىيە ئەر پرۆسەيە، كە لەبەر چاوى و لە يېش لووتى رووى دەدا: ئاكانى خىراى گولەكان و دەردانى بۆنەكانيان.

دوای ماوه یه کدروّت برپاری دهدا، که ئیتر روّنه که گهیشتوّته پله ی تیری و ناتوانیّت چیتر بوّن هه لّبمژیّت. ئاگره که یان ده کوژانده وه، بوّ دوا جار ئه و شله تیره یان ده پالاوت و روویان ده کرده ناو مهنجه لّی فوخاری ، له ناو مهنجه له که دا زوو ده مه یی و ده بو و به کریّمیّکی بوّندار.

ئیتر ئەوە كاتى ھاتنى مادام ئارنولف بوو. مادام دەھات بۆ ئەوەى ئەو بەرھەمە بەھادارە ئەزمايش بكات و لە رووى چۆنايەتى و چەندايەتى لە دەڧتەرەكانى خۆيدا ياداشتى بكات. دواى ئەوەى بۆخۆى بەدەستى خۆى سەرى مەنجەلەكەى دادەخست، مۆرى لىخ دەدا، ھەليان دەگرت و دەيانبردە ناو قولايى ساردى ژېرزەمىنى كارگەكە، خانم كراسە رەشەكەى لەبەر دەكرد و، پەچەى بېروژنىيەكەى دەپۆشى، ئەوجا سوورپتكى بەناو بازرگان و عەترسازەكانى شاردا لىخ دەدا. بە قسەى كاريگەر و دلتەزىن باسى بارى تەنھايى خۆى بۆ خاوەنەكانيان دەكرد، دەيپرسى كە بەرھەمەكەى لىخ دەكرن يان نا، چەندى پىخ دەدەن، نرخەكانى ھەموو لەگەل يەكترى بەراورد دەكرد، ئاھىتكى ھەلدەكىشا، ئەوجا لە كۆتايىدا دەيفرۇشت يان ناپدەڧرۇشت. كريمە عەتراويەكە بە ڧىندىكى لە ژېر زەمىندا ھەلگىرابوو، ماوەيەكى درىرى

وهک خوّی دهمایه وه و تیکنه ده چوو. ئه گهر ئیستاش نرخه کان داشکابن و به ئاره زووی ئه و نه بووبان، کی نالیّت له زستان، یان له سه رهتای به هاردا هه لنه ده ستانه وه و به رز نه ده بوونه وه . بیری له وه شده کده ده که له جیاتی ئه وه ی به رهه مه که ی به و به هاراتفرقشه ده ولّه مه ندانه بفرقشیّت، وا باشتر نیه که له گه ل به رهه مه هینه بچووکه کانی تر به هاوبه شی باریّک کریّم به که شتی بنیّرن بو گینوا، یان به کاروانیّک بینیّرن بو پیشانگای بازرگانی پایزه له بوکیّر، راسته کاریّکی مه ترسیداره، به لام ئه گه ر سه رکه و تو بیّت، ئه وا قازانجیّکی یه گجار زورتری دی ته ده ست. مادام ئار نولف زوّر به په روّشییه وه ئه و ریّگایانه ی له گه ل یه کتری به راورد ده کرد، هه ندیّک جار هه ردووکی تیکه ل ده کردن، واته به شیّکی گه نجینه کانی ده فروّشت و، به شیّکیشی هه لاده گرت بو ریّگایی کی تر و به رپرسی مه ترسییه کانی ده گرته ئه ستوّی خوّی. به لام ئه گه ر به به روانگه ی زانیارییه کانی هه ستی به وه کردبایه، که بازال پر بووه له کریّمی بوّندار و بازال ی کریّم شکاوه و وا زوو نرخه که ی هه لناستیته وه، ئه واله گه ل له ره له ری په چه که ی به خیّرایی ده گه رایه وه ماله وه و در روی روی در خه که ی هموو کریّمه کان دابشوّرن دوّشاوی سافی گولّوی ی به خیّرایی ده گه باز به که ن بازی به نافی و این و در نوده که که مومو کریّمه کان دابشوّرن دوّشاوی سافی گولّوی لیّ ساز به نه ن

دیسان مهنجه لّی کریمه که له ژیرزهمین دههینرایه دهره وه به ناگاییه وه له مهنجه له سهرداخراوه که گهرم ده کرا، گیانی بی گهردی شهرابی تی ده کرا، به کهرهسهیه کی تیکوهردان، که له ناو مهنجه له کهدا دامه زرینرابوو، زوّر چاک تیکوه رده درا، ئه وه ئه رکی گرینوی بوو. مهنجه له کهیان دهبرده وه ژیرزهمین، تیکه له که له وی زوو سارد دهبووه وه شله ی کحووله که له کریمه به ستووه که جیاده بووه وه وه نیزی شهمه بریتی بوو له عهتریک، به لاّم چ عهتریک، عهتریک زوّر خهست، مهرچی کریمه که ش بوو، زوّربه ی زوّری بوّنه که ی خوّی عهتریک، عهتریک زوّر خهست، مهرچی کریمه که ش بوو، زوّربه ی زوّری بونه که که خوّی کاره که ته ته ته به به کاغه زی پالاوتن، به وردی ده پالیورا، ئه گهر گری و گول و کاره که ته واو نه ببوو. دوشاوه که به کاغه زی پالاوتن، به وردی ده پالیورا، ئه گهر گری و گول و خلتی چهوری تیدا بمابایه، به مه جیاده کرانه وه، پاشان دروّت ئه م کحووله عهتراویه ی روده کرده کحووله که ده مایه وه، بریتی بوو له شله یه کی رهنگ ته لخ، گرینوی دهیزانی ئه مه کحووله که ده مایه وه، بریتی بوو له شله یه کی رهنگ ته لخ، گرینوی دهیزانی ئه مه پاروییکی ئاوا برنی ئه م شته ی نه کردبوو: رونی سافی گول، بونی رووتی گول، ئه ستیرکه چراویکی مهزاران جار چرتر له وانه ی ئه و دیبوونی. بونی ئه و عهتره چره بونیکی شووک نه بوو. نزیک مهوری تیزیکی توندی ئازورده بوو، بونیکی تیژ و زوریزیه ر. ئه گه ر تنوکیکی ئه و درشاوه له لیتیریک موندی توندی ئازورده بوو، بونیکی تیژ و زوریزیه ر. ئه گه ر تنوکیکی ئه و درشاوه له لیتیریک

کحوول بتوینرابایهوه، تاکو چالاک بووبایهوه، بهس بوو، بن ئهوهی بننی تهواوی میرگی گونستانیکی یی زیندووکرابایهوه.

بهرههمه که بریّکی یه گجار که م بوو. ته نها به شی ئه وه ی ده کرد سی شووشه ی بچووکی پی پ پ بکریّت. له سه دان هه زاری گوله کان له و سی شووشه برّنه بچووکه پتر، نه دهمایه وه . به لام نرخی ئه میی شووشه ، هه در لیّره له شاری گراس، سامانیّکی زوّر بوو. ئه دی ئه گه در په وانه ی پاریس بکرابان چه ندییان پتر ده کرد، یان به ره و لیوّن، گریّنوّبل، گیّنوا یان به ره و مارسیّی ره وان کرابان چه ندییان ده کرد! مادام ئارنولف له سه یری ئه و شووشه بچووکانه دیمه نیّکی لیّکتر تواوه ی جوانی ده دیت، ئه و شووشه کانی به چاو تام ده کرد، که شووشه کانی هه لگرت و سه ره کانی به ده مه وانه شووشه ی لووسکراو داخست، هه ناسه ی خرّی راگرت، برّ ئه وه ی هیچ له ناواخنه پر به هایه که یان به بای هه ناسه نه هه لمی ناویان ده رنه په پریّته ده ره وه ، ئه و جا به شه میّی شل ده وری ده مه وانه ی شووشه کانی داپر شت و پاشان ده مه وانه ی شووشه کانی له کیسه هه وای ماسی هه لاکیّشا به به نیّک له ملی شووشه کان توند گریّی دان و خستنیه ناو سندووقیّکی کیسه هه وای ماسی هه لاکیّشا به به نیّک له ملی شووشه کان توند گریّی دان و خستنیه ناو سندووقیّکی پیر لاکه، ئه وجا به ردنیه ناو سه درابی پشته وه ی کوشک و ده رگای سه دردابه که ی خشت قوفل دا.

له مانگی نیساندا گولهترنج و گوله نارنجیان دهخوساند، له مانگی گولاندا، دهریاییک له سۆرگوڵ، بۆنەكانيان وەك تەمنكى شيرينى كريميى ناديار، بۆ ماوەي مانگنک تەواوى شارەكەي دادەپۆشى. گرىنوى وەك ئەسپىك دەخەبتى. وەك بەندىكى ژىردەست، ھەمىشە خاكىيانە ئامادە بوو، ههموو ئهو كار و فرمانانهى كه دروّت يني را دهسياردن، جنبه جني دهكردن. ههرچهنده له کاتی خەریکبوونی به کاری تێکوهردان و لووسماڵ کردنی کرێمهکان، شوشتنی بوشکهکان، خاویّنکردنهوهی کارگهکه، یان هیّنانی داری سووتان، گیّرٌ و ور دههاته بهرچاو، بهلام له راستیدا ھیچ گۆشەپەكى گرنگى كارەكە نەبوو، ھیچ ھەنگاويكى گۆرانى بۆنەكان نەبوو، كە لە سەرنجى ئەودا رزگاریان ببیت. زۆر چاکتر لەوەى كە درۆت دەپەويست، گرینوى بە لووتى خۆى چاودیرى گواستنهوهی عهتری یه ره گوله کانی ده کرد بق ناو رونه که و، پاشان بق ناو کحووله که، تا روده کرانه ناو شووشه گرانبههاکان. زور زووتر لهوهی دروت سهرنجی بو بچیّت، گرینوی به بونهکهی دەيزانى، چ كاتنك رۆنەكە زۆر داغ دەبنت، چ كاتنك گولەكان چكىيان دەكرد، چ كاتنك رۆنەكە لە بۆنمژین تیربۆ دەبوو، بۆنی دەكرد و دەیزانی، كه چ گۆرانیک له ناو مەنجەلی تیکەلەكە روویدەدا، به تهواوی له چ چرکهساتیکدا کاری هه لماندن و دلویاندن ییویست بوو کوتایی یی بیت. جاربه جاریک خوّی وا پیشانده دا، که ئهویش ئهقلی به کاره که دهشکیّت، به لام ته واو بی وابه سته یی تەنھا بە زانىنى خۆى و، بى ئەوەش كە ئاكارىكى وا بنوينىت كە بۆنى سەربەخۆيى و ملكهچنهبوونى لى بەدەربكەويت. ئەو دەيگوت: "وا ديته بەرچاوم، لەوانەيە رۆنەكە زۆر داغ بووبيّت"، "وا بزانم، ده ليّي كاتي يا لاوتني هاتووه ."، "وا ههست دهكهم، كه كحوولهكه له ناو مهنجه لِّي هه لماندنه که ئاره قي کردووه ." ... دروتيش که له راستيدا ئهوه نده زرنگ و زانا نهبوو، به لام هینده ش گیل و شهحتن نهبوو، ورده ورده لهوه گهیشت، که ئهگهر ئهو به ینی بریاره کانی گرینوی کارهکان رایهرینیت، ئهوا کارهکان زور به مهن و ریکوییک مهیسهر دهبن، ئهو بریارانهی که گرینوی به شیّوازی "وابزانم" یان "وا ههست دهکهم" دهری دهبرین. بهلام چونکه ههرگیز گریّنوی ئەوانەي ھەستى پى دەكردن و دەيزانين، واتە نيازەكانى خۆى بە دەنگىكى بەرز دەرنەدەبرى، يان بهشیّوه یه که وا پیّشانبدات، که ئه و باشتری لیّ دهزانیّت، ههروه ها لهبه و ئه وهی، که ئه و ههرگیز، پایه ی ده سه لاّت و فهرمانه کانی دروّتی به پهلاریش بیّت، نهده خسته بهرگومان، به تایبه ت لهبه و چاوی مادام ئارنولفدا، بوّیه هیچ هوّیه ک نهبوو، وا له دروّت بکات، که گویّرایه لی پیشنیاره کانی گریّنوی نه کات، یان هیدی هیدی بریاره کان، بوّ ئه و به جیّنه هیّلیّت.

رۆژ دوای رۆژ پتر، گرێنوی نه که ههر کاری تێکوهردانی مهنجه ڵهکهی دهکرد، به ڵکوو سهره پای ئه و کاره ی، باری هه ڵدهگرت، ئاگری پێ دهکرد، دهیکو ڵند، دهیپارزنی، ههرچی دروّته به بازێک خوّی دهگهیانده مهیخانه ی (کوڤاترێ داوفین)، بو ئهوه ی پێکێک شهراب بخواته وه، یان ده چووه سهره وه بو لای مادام، بو ئهوه ی بزانێت، بارودوّخه که ی له باره ههرچه نده کاره که ی گرێنوی دوو هینده ی پێشووی زیادی کردبوو، به ڵام چێژی له وه وهردهگرت، که به ته نها بمێنته وه و، خوّی له و هونه ره نوییه به ته واوی شاره زا بکات و جار به جارێکیش تاقیکردنه وه یه کی بچووک به ئه نجام بگهیه نیّت. به دزی د ڵی خوّی زوّر به وه خوّش ده کرد، که ده یدیت ئه و کرێمه ی که ئه و خوّی به ته نها سازی ده کات، زوّر بیره هم نه و دوّشاوه عه تره ی که ئه و ئاماده ی ده کات زوّر پاراوتره، له وه ی که پیکه و له گه ڵ دروّت به رهمی ده هیّنن.

کوتایی مانگی گهلاویژ کاتی گولّی یاسه مین ده ستیپیده کرد، له مانگی ئابیش گوله شهوبوّ. ئه م درو گوله ئه وه نده نایاب و عه تره کانیشیان ئه وه نده ناسک بوون، که ده بوایه نه که مه ر به رله روزهه لاتن گوله کانیان بچنریّن، به لکوو پیویستییان به کاریّکی یه گجار نه رم و نیان و له سه رخوّ بوو. به گهرمی بوّنه که یان که م ده بووه وه ، له ناکاو بخرابانه ناو روّنی گهرم، به ته واوی خراپ ده بوو. به گهرمی بوّنه که یان که م ده بووه وه ، له ناکاو بخرابانه ناو روّنی گهرم، به ته واوی خراپ ده بوو. به گهرمی بونه که یان که م ده بووه وه ، له ناکاو بخرابانه ناو روّنی به ئاسانی ده ستییان له گیانی خوّیان به رئه ده ده بوایه پیاو مه راییان له به ردا بکات . له ژووریّکی تاییه تی بوندار، له سه ر ته خته ی ساردی چه ورکراو هه لاه خده خستران، یان ده خرانه ناو په پویییّکی چه ور، به و جوره ده بوایان لی بینن، تا به هیواشی گیانییان ده دا. سی روّژ یان چوار روّژی ده خایاند، تو اسیس ده بوون و بونه کانی خوّیان به هه ناسه ده به خشییه چه وری و روّنی ده وروبه رییان . نه و جاران رو روّن به و چینه گوله لاده بران و گولّی تازه یان ده خسته جیّگه یان . نه و کاره ده جاران بگره بیست جاران دو و بازه ده کرایه وه ، تا چه ورییه که یان تیّراو عه تراوریژ ده کرد، نه و جاره ده کرایه وی این ده چه دری نه میانه به هانگی نه یلوول داها تبوو . بری به ره همه که ده گوشریو ، له وه ی که به تیّکوشین و کولّندن ده هانگی نه یلوول داها تبوو . بری به ره مه کریّمی یا سارد ده هاته ده ست،

یان هی ئه و گولهشهوبریه که به چهوری وشک سازدهکرا، له تهواوی بهرههمهکانی تری هونهری عهترسازی پاراوتر و رهسهنتر بوو. به تایبهت گوله یاسهمین، وا دیار بوو، که برخنه شیرینه ئیروتیکییهکهی خوی وا دهپپرژانده ناو ئه و تهخته چهورانه، به شیوهیهک تهختهکان ده تگوت ئاوینهن، نه بکهی نهبخوی نه برونیین، برنهکهیان کتومت وه کو خوی تیشک دهدایه وه جوزنکه بیگومان کهپووی گرینوی هیشتان برنی گولهکان و برنه دوشراوکانیانی لیکتر جوودا ده کرده وه: برنه که چه په پاراو دهبو و با ببایه، هیشتان برنی خودی چهورییه که وه ک تاراییکی تهنک که وتبووه سهر رووی وینهی ئهسلی برنهکه و، برنهکهی که م ده کرده وه، نهری و ناسکی زیده جوانی برنه کهی لاواز ده کرد، له وانه شه هه رئاواو به وه نه پاراوییه ی مروقی ئاسایی بیتوانیبایه به رگه ی ئه و جوانییه ی بگریت شهرچونی بوو به و ریگای سارد مربیه، به و ریگا ورد و کاریگه ره ده توانی لووتی گرینوی تیر نه ده محرکرد، به لام ده یزانی ئه وه بر چه واشه کردنی دنیاییکی پر له که لله ته واوی لووتی گرینوی تیر نه ده کرد، به لام ده یزانی ئه وه بر چه واشه کردنی دنیاییکی پر له که لله ته واوی لووتی گرینوی تیر نه ده کرد، به لام ده یزانی ئه وه بر چه واشه کردنی دنیاییکی پر له که لله ته ووت و کوله لووت هه زاران جار به سه .

وهک بهکارهیّنانی ریّگای تیّکوشین و کولاندن، ئهوهندهی پی نهچوو، لهو هونهرهش، هونهری بوّندارکردن به ریّگای سارد، گریّنوی توانی بهسهر دروّتی وهستای بالادهست بیّت و به ریّگاییّکی نهیّنی، به ملکهچی و گویّپایهلی توانی ئهم بالادهستییهشی له دروّت بگهیهنیّت. بهخترشییهوه دروّت ریّگای پی ده دا که بچیّته قهسابخانه و چهوری و به زی گونجاو بکریّت و، خاویّننیان بکات، خوّشییان بکات و بیانپالیّوییّت و ریّژه ی تیکهلکردنیان دیاری بکات، دروّت خوّی لهم کارانه دهترساو ئهوانهی لا ئهرکیّکی ناخوش و دروار بوو، چونکه چهورییّکی ناپاراو، پیس، تیکچوو، یان زوّر بوّنی بهراز، بهران، یان مانگای لیّ بهاتبا، لهوانهبوو ههموو کریّمه گرانبههاکه خراپ بکات. دانانی نیّوانی تهختهچهورهکان له ژووری بوّندار، کات و ساتی گورینی چینه گولهکان، دیاری کردنی پلهی تیّربوّ بوونی کریّمهکان، ههمووی بوّ گریّنوی به جیّ هیّشتبوو، چوّن بالّدین کاتی خوّی کردنی پلهی تیّربوّ بوونی کریّمهکان، ههمووی بوّ گریّنوی به جیّ هیّشتبوو، چوّن بالّدین کاتی خوّی گریّنوی، زوّربه ی کارهکانی وه ک ئهو ریّسایانه پیادهده کرد، که فیّری ببوو، بهلام له راستیدا گریّنوی به زانستی لووتی خوّی کاری ده کرد، بیگوهان دروّتیش ئاوا ههمووی بهلام له راستیدا گریّنوی به زانستی لووتی خوّی کاری ده کرد، بیگوهان دروّت به مهمی نهدهزانی.

درۆت دەيگوت: "ئەو كوپە دەستپەنگىنە، ھەستىكى باشى ھەيە بۆ شتەكان." ھەندى جارىش بىرى لەوە دەكردەوە كە: "بە كورتى، ئەو كوپە زۆر لە من بەھرەدارترە، سەد جار لە من پتر عەترسازترە." لە ھەمان كاتدا درۆت وەك گىلىك تەمەشاى دەكرد، چونكە ئەو باوەپى وا بوو، كە

کهس کهمترین شت له بههرهکانی گریّنوی فیّرنابیّت، له کاتیّکدا ئهو، دروّت، بهو قیچه بههره ی خوّی، که خوّی، کهسانی تر فیّری وهستایی دهکات. گریّنوی ئهو باوه پهی ئهوی بههیّزتر دهکرد، بهوهی که ژیرانه خوّی گیّل دهکرد و، کهمترین ههولّ و پهنجی خوّی پیشاننه دهدا، وهک ئهوهی هیچ شتیّک له بارهی بلیمهتییه تایبهتییه کهی خوّی نهزانیّت، به لکوو تهنها به پیّی ئاموّژگاریه کانی دروّتی خاوه ن ئهزموون رهفتار دهکات، بهبیّ ئهوه ی خوّی له هاوکیشه کان شتیّک بیّت. بهم شیّوه یه ئهوان به تهراوی لهگهلّ یه کتردا گونجابوون.

پاشان بوو به پایز و زستان هات. کارهکانی کارگهکه هیّمنتر بوونهوه عهتری گولّهکان له مهنجه ل و شووشهکان له سهردابهکه کهوتبوون، نهگهر مادام نارهزووی نهوهی دهرنهبریبایه، نهم، یان نهو کریّم دابشوّریّت و بکریّت به عهتر، یان فهرده یه ک وشکهبههارات، بههلّمیّنریّت، کاریّکی نهوتو نهبو که بیکهن. زهیتوون هیّشتان دهستدهکهوت، ههر ههفتهی چهند سهبهتهیه کی پر. ددیانگوشین و روّنی یهکهمییان لیّ دهردههیّنان، سهرپاتهکهیان دهدایه ناشی زهیتوون. ههندی جاریش گریّنوی کحوولی له شهراب دهگرت، به ریّگای ههلّماندن و پالّاوتن.

درۆت كەم دەكەوتە بەرچاو. ئەو ئەركى خۆى لەسەر جېخەوى مادام جېنېەجى دەكىد، ئەگەرىش دەرىكەوتبايە بۆنى دىنى ئارەق و تۆوى لى دەھات، ھەر بۆ ئەوەش دەردەكەوت كە بچېتە مەيخانەى كوڤاترى داوفىن، ئىتر لەوى گىرم دەبوو. مادامىش كەم دەھاتە خوارەوە، خۆى بە كاروبارى كوڤاترى داوفىن، ئىتر لەوى گىرم دەبوو. مادامىش كەم دەھاتە خوارەوە، خۆى بە كاروبارى سامانەكەى خەرىك دەكىد و، خەرىكى رېكخستنى سندووقى جلوبەرگەكانى دەبوو، بۆ كاتەكانى دواى سالى رەشپۆشى. زۆربەى رۆژان گرېنوى كەسى نەدەدىت جگە لە ژنە خزمەتكارىكى، كە شۆرباى نىدودىق و نانى ئېوارەو زەيتوونى بۆ دەھېنا، بە دەگمەن دەچووە دەرەۋە، لە ژيانى گىشتى و زبارەو ماوكارى يەكتر، واتە لە گواستنەۋە لە كۆبۈونەۋەى شاگىدەكان، ھەر ھىندە بەشدار دەبوو، دەنا ئامادەبوون و ئامادەنەبوونى سەرنجى كەسى رائەدەكىشا، ھىچ دۆستايەتى و پەيوەندىيكى نزىكى لەگەل كەسدا نەبوو، بەلام زۆرىش لە خەمى ئەۋە دابوو، كە ئەمەى بە ڧيز و روحزلى، يان بە بخوازن، بىدۆزنەۋە پېۋەندى پېۋە بېكەر، ئەلە دەرەستى دەھىتىتەۋە كە شاگىدەكانى تى ئەگەر بخوازن، بىدۆزنەۋە پېۋەندى پېۋە بېكەن، ئەۋ ۋەستاى ھونەرى دروستكىدنى بېزارىي و گالتەي پى خۇگىلېيشاندان بوو. بەلام بېگىرمان نەى دەگەياندە ئەۋەى، كە خەلكى پېتى پابويىن و گالتەي پى بېدوى وا بىكات، كە بە تەۋلوى كەس بايەخى پى نەدات، خەلكى بې ھالى خۆى وازيان لى ھېنابوو. بەرۇس جگە لەمە شىتېكى ترى نەدەۋىستى.

3

زۆربەی كاتى خۆی لە كارگەی عەترسازىيەكە دەبردە سەر. لە بەرامبەر درۆتدا وای پێشاندەدا، كە گوايە، لە ھەوڵى ئەوە دايە، رەچێتەيەكى نوێ بۆ ئاوى كۆلۆنيا بدۆزێتەوە. بەلام لە راستىدا تاقىكردنەوەى لەسەر ھەندێ بۆنى ترى زۆر جياواز دەكرد. ئەو عەترە تايبەتىيەى كە كاتى خۆى لە شارى مۆنتىپلىێر بۆ خۆى سازى كردبوو، ھەرچەندە زۆر دەستىشى پێوە گرتبوو، بەلام وردە وردە نەماو كۆتايى ھات. عەترێكى ترى بۆ خۆى سازكردبوو. بەلام ئەمجارەيان بەوەندە وازى نەھێنابوو، كە بە پەلەكروزێ لەو ماددانەى كە بۆنە بنچىنەييەكانى مرۆڤى لىن دێت، بە خراپى بەلام بە راستى لاسايى بۆنى مرۆڤ بكاتەوە، بەلكوو ئەمجارە تواناى خۆى خستبووە كار، بۆ ئەوەى بۆنێكى تايبەت بەدەلەم.

له سهرهتا بۆننێکی سهرنجبپی بۆ خۆی دروست کرد، بهرگه بۆننێکی بۆری مشکاوی بۆ کاری رۆژانه، ئیتر که ئهو بۆنهی له خۆی بدابایه، کهس سهرنجی ئهوی نهدهدا، راسته ئهوهشیان مقشتان بۆننێکی مرۆڤیی وهک بۆنی پهنیری ترشاوی تێدا بوو، به لام وهکوو ئهوه وا بوو، که کهوتبێته سهر پێستی وشکی مرۆڤێکی پیر و، به ناو چینێک جلوبهرگی ئهستوور له گوش و خوریدا به هاوسانی بێته دهرهوهو بلاوببێتهوه. به بۆننێکی ئاوا دهیتوانی بێ گرفت بێته ناو خهلٚک. توندی بۆنهکه بهشی ئهوهی دهکرد، که بوونی مرۆڤێک له رووی بۆنهوه بسهلمێنێت، تا ئهو رادهیهش پهنهان بوو، که کهس بێزار نهکات. کاتێک گرێنوی ئهم بۆنهی له خۆی بدابایه، ئیتر له راستیدا له پووی بۆنهوه بوونی نهبوو، بهلام له رووی بوونهوه به سادهترین شێوه ئامادهبوونی خوی پوازش دهکرد. بارێکی دوو لایهنهی دهبوو، دهیتوانی بهو بۆنه ههم له مالهکهی ئارنولف و گهر پێویستیش بوو، له کووچهو پێ و بانهکانی شار زور باش ههلبکات.

بی گومان ههندیک جار ئه و بونه ساده خاکییه بوی دهبو و به کوسپ. بو نموونه کاتیک دروت رایده سپارد کاریکی بو بکات، یان ئهگهر خوی ویستبای له فروشگاییک ههندیک میسک، عهنبه ریان شتیکی تر بکریت، جار وا بوو، به هوی بونه که سهرنجی مروّقی به تهواوی رانهده کیشا، دوکانداره کان

ههر نهیاندهدیت و فهراموّشیان دهکرد، یان دهیان دیت، به لام به هه له رهفتاریان لهگه لّدا دهکرد، یان لهکاتی سهوداکردن، جاریّکی تر له بیر دهچووه و فهراموّش دهکرا. بو نهم جوّره بارودوّخانه نه و عهتریّکی تری کهمیّک پوختتر و کهمیّک بوّن نارهقاوی سازکردبوو، که به هوّی چهند گوشه و هیّلیّکی بوینی، بوونی گریّنوی توّختر به دهردهخست و وای دهخسته بهرچاوی خهلّک، که کاریّکی تهنگهتاوی ههیه و پهلهیهتی. ههروههاش توانی به بوّندارکردنی په پوّکیّکی چهور به ههویریّک، که له تیّکه لّکردنی هییلکهمراوی تازه و ناردهگهنمیّکی نیوهبرژاو تریفهبوّنی دروّت ساز بکات، به و بوّنه ش دهیتوانی، نهگهر پیّریست بووایه، تا رادهیه ک سهرنجی خه لّک بوّخوّی رابکیّشیّت.

بۆننکی تر له گەنجینهی بۆنهکانی که دروستی کردبوون، بریتی بوو له بۆنی وروژاندنی ههستی بەزەيى پياھاتنەوە، كە بۆ ژنانى تەمەن نيوەنجى بە كارى دەھينا. ئەمە بۆنى شيرى رۆن و داریکی خوساوی خاوینی لی دههات. ئهگهریش گرینوی ریشی خوی نهتاشیبایهوهو فیلایکی تاریکیشی له بن سهردا بایه، به بهکارهینانی ئهم عهتره خوّی دادهیوٚشت و، وهک مندالْیکی هه ژاری رهنگ زهرد، که چاکه توکه په کی سیی له بهردا بیت و پیویستی به پارمه تی بیت، ده هاته بەرچاوان. ژنه دوكاندارەكان ئەگەر بۆنيان كردبايه، گويز و ھەرميّى وشككراوەيان دەخستە گیرفانی، چونکه زور برسی و زهلیل دهکهوته بهرچاوی ئهوان. خو لهلای ژنه قهسابهکهش، که ژننکی پیر و دل پر له سۆز بوو، دەیتوانی به ئارەزووی خوی له ناو پاشماوهی هیسک و گوشتی بۆگەن بگەرابايەو چەندى بويستبايە بە خۆرايى بۆخۆى بيبردبان، چونكە بۆنە بى گوناھىيەكەى دڵى دايكانەي دادەخورياند. راستەوخۆ بە ھۆي تێئاخنينى ئەو ياشماوانەش لە ئەلكحوول يێڬنەرێڮى سەرەكى بۆنێكى ترى ھەڵدەھێنجى، ئەو بۆنەشى لە خۆى دەدا، ھەر كاتێک بيويستبووايه تاک و تهنها بووايهو کهس خوّى له قهره نهدابايه . ئهو بوّنه چواردهوري گريّنوي به ئاووهه واييكى هيمنى قيزهون و هالاويكى بۆگەن دادەيۆشى. وەك ئەو بۆگەنىيەى كە لە كاتى لە خەوھەلساندا لە دەمە نەشۆراو و بايەخيىنەدراوەكان دىتە دەرەوە، ئەو بۆنە كارىگەرى تەواوى ههبوو، تەنانەت درۆت كە كەمىش ھەستىيار بوو، بى دەستى خۆى يشتى خۆى تى دەكرد و بە یه له پروزی خوی دهگهیانده ههوای ئازاد، بی ئهوهی خوشی به روشنی بزانیت چی بهرهو دهرهوه يالِّي پيوه دەنيّت. ئەگەر ئەو كورە يەك دوو دانە تنۆكى ئەو بۆنە قيزەونەي لە نيوچەوانى خۆي هه لبسووبایه، به س بوو، بن ئه وه ی هه موو مروّف و گیانداریکی لی دوور بکه ونه وه .

له پهنای ئهو بۆنه جۆراوجۆرانه، که به پێی پێویستییهکانی دهرهوه وهک جلوبهرگ دهیگوپین، بۆ ئهوهی به هۆیانهوه بتوانێت له جیهانی مروّقهکاندا بێ کێشهو گیروگرفت رابوێریت و بوونی

راستهقینه ی به نهناسراوی بمیّنیّته وه، بق نهمه گریّنوی سوپاسی نهشقه راستهقینه که ی خوّی ده کرد: راوی سهختی بوّنه کان. جا چونکه نامانجیّکی گهوره ی لهبهرده می خوّیدا ده دیت و هیشتان پیتر له سالّیک کاتی لهبهرده مدا مابوو، نه که هه ر به حه و و مهراقیّکی ناگرین ده چووه پیشه وه به لاکوو به چنینی نه خشه یه کی ورد خوّی چه کدار ده کرد و هونه ره کانی خوّی پر و دهوله مه ند ده کرد و هیّدی هیّدی ریّگای کاره کانی پوخت و ته خت ده کرد. له و جیّگه یه وه دهستی پی کرد، که له لای بالدینی دهستی لی هه لگرتبوو، واته له دادوّشین و گرتنه وه ی بونه کانی شتی بی گیان: به درد، میّتال، شووشه، دار، خویّ، ناو، هه وا...

ئەوەى جاران بە بەكارەپنانى رىڭاى ئالۆزى ھەلماندن بە سەختى تىنياندا فەشەلى ھىنا بوو، ئىستا بە ھۆى ھىزى توندى ھەلمىۋىنى چەورىيەكان سەركەوتنى تىدا بەدەستدەھىنان. دلى كەوتە سەر دەسكەدەرگايىكى سفر، كە بۆنىكى ساردى كەرواوى لىن دەھات، چەند رۆرۋىك لە دۆنى مانگاى گرت. پاشان چەورىيەكەى لىن داكەلاند، بۆ ئەوەى ئەزمايشى بكات، لە راستىدا ئەگەرىش برى بۆنەكەى رۆر كەم بوو، بەلام بە رۆشنى بۆنى دەسكى دەرگاكەى لىن دەھات. كاتىكىش كە چەورىيەكەى بە ئەلكحوول داشۆرى، ھىشتان بۆنەكەى ھەر مابوو، بۆنىكى بىن پايان خۆش، دوور، كە بە ھالاوى گىانى شەراب داپۆشرابوو. بەلام لەو جىھانەدا تەنھا لووتى پاراوى گرىنوى ھەستى بەم بۆنە دەكرد، ئەوەى گرىگە بۆنەكە بوونى ھەبوو، ئەوەش ماناى ئەوە بوو: كە بەلاى كەم لە پووى مەبەست و ئامانجەوە بۆنەكە لە ئارادا بوو. ئەگەر بھاتبا گرىنوى ھەزاران دەسكە دەرگاى ھەبووايەو ھەزار رۆر لە دۆن و چەورى گرتبان، ئەوا دەيتوانى تنۆكىكى وردىلەى بىن گەردى چراوى بۆنى دەسكەسفر بەرھەم بهىنىنىت، كە بۆنەكەى ئەرەندە توند بووايە، بە بۆنكردنى ھەموو كەسىك دەرىتوانى خەيالى دەسكەسفر بەرھەم بەينىنىت، كە بۆنەكەى ئەرەندە توند بووايە، بە بۆنكردنى ھەموو كەسىك دەرىتوانى خەيالى دەسكەسفر بەرھەم بەينىنىت، كە بۆنەكەى ئەرەندە توند بووايە، بە بۆنكردنى ھەموو كەسىك

ههمان سهرکهوتنی بهدهستهیّنا له بهکارهیّنانی بهرده کلسیّکی پوّرگدار، که له رهزه زهیتوونه کهدا لهبهرده م کوّخته که ی خوّی دوّزیبوویه وه له چهوری هه لیخست، بریّکی که م کریمیّکی بهردی لی بهدهستهیّنا، ئهوهنده بوّنی ئهو کریّمه ی پی خوّش بوو، که باسی ناکریّ. ئهمه ی به تیّکه لی به بوّنی ههموو ئه و شتانه تاقیکرده وه، که له دهوروبه ری کوّخته که ی به دهستی کهوتن. له ئاکامدا ههنگاو به ههنگاو توانی تهواوی باخچه زهیتوونه کهی پشت کلیّسای فرانسیزکا وه ک موّدیّلیّکی وردی مینیاتوری له شووشوّکه ی بچووک بهرهه م بهیّنیّت و دهمهوانه یان بخاته سهر و له گه ل خوّیدا بیانگیّریّت و ههر کاتیّک بیویستبایه دهیتوانی به هوّی بونه کان تهماشای باخچه که بکات.

ئەوە ھونەرى پارچە بۆنەكان بوو كە گرينوى وەستايانە ھينابوويە ئارا، ئەمانە جۆرە گەمەيەكى خنجيلەى زۆر جوان بوون، كەھىچ كەسيكى تر جگە لە گرينوى نە نرخى دەزانين و نە دەيتوانى ئاشنايان ببيت. بەلام ئەو خۆى بە تەواوكارى ئەو كارە بى مانايە لە خۆشىيان شاگەشكە ببوو، بە شيوەيەك نە لە رابردووى و نە دواتريش ھىچ چركە ساتىكى بەختەوەرى راستەقىنەى ئاواى لە ژيانى خۆيدا نەدىبوو، چونكە ئەو بە مەراق و تىكۆشانىكى گەمەئامىز، دىمەن و ژيانى ئارام و وينەى تاكە تاكەى شتەكانى لەو بۆنانە دەئافراند، ئىتر ئەرەندەى نەبرد دەستى بە بەكارھىنانى شتى گىاندار و زيندوو كرد.

میشه زستانه و کرم و جورج و بیچووه یشیلهی راو دهکرد و ههمووی له چهوری گهرم دەخنكاندن. شەوان دەخزايە ناو پشتير و ئاغەلان و بۆ چەندىن دەمژمير پەرۆى چەور يان لەفافى له روّن هه لکیشراوی له جهستهی چینل و بزن و کوده له به رازان ده تالاند. یان به دزی ده چووه ناو كۆزنىك بۆ ئەوەى بە نهننى خورى لەبەر بەرخنىك دابېرىت و خوريە بۆندارەكەى لە ناو گيانى شهرابدا دابشۆریت. له سهرهتادا جاری بهرهنجامهکانی زوّر به دڵ نهبوو. چونکه گیاندارهکان وهکو شته بی گیانه کان، وه ک ده سکه ده رگاو به رده کان، خویان نه ده خسته به رده ستی و سه رینچییان دەكرد لەوەى كە بۆنىيان لى وەربگىرىت. بەرازەكان خۆيان لە كۆلەگەى ئاغەلەكان ھەلدەسووى و لەفافەكانيان لەبەر خۆيان دادەپچرى. كاتپك گرينوى بە چەقۆۋە خۆي لە مەرەكان نزيك دەكردەوە، مەرەكان دەيانباراند. مانگاكان دەغەزرىن و يەرۆ چەورەكانىيان لە گوانى خۆيان دەكردەوه. ھەندىك قالۆنچە، كە راوى دەكردن، كاتىك دەيويست كاريان لەسەر بكات، دەرھاویشتەپەكى قیزەون و بۆگەنییان دەردەدا، جورجەكان له ترسان خۆیان پیس دەكرد و پیساتییهکهیان تیکه ل دهبوو به کریمه بونداره زور ههستییارهکهی، ئهو گیاندارانهی که ئهو دەپوپست لە چەورىيان ھەڭبھێنێت، وەک گوڵەكان بە ئاسانى، بى كێشە بۆنەكانى خۆيان نەدەدايە دەست، ياخود به ناڵين و هەناسەبركى بۆنى خۆيان دەدايه دەست، بەرگرىيان دەكرد لە درى مردن، یان نهیان دهویست دهست له ئهندامه کانییان بدریّت، سهرییّچییان ده کرد و دهجهنگان، بهمهش ئارهقهیه کی زوری ترس و مهرگییان دهرده داو چهورییه گهرمه کهیان دهترشاند و تیکیان دەدا. به شيوه يه كى ماقوول ناتوانيت يياو ئاوا كار بكات. ييويسته گياندرهكان هيور بكرين، به شيوهيه كى كتوير هيور بكرين، به شيوهيه كه بهوه رانهگهن بترسن يان سهرييچى بكهن. بويه ناچار بوو که بیانکوژیت.

يەكەمىن جار تاقىكردنەوەى لەسەر گوجىلە سەگۆك كرد. گوجىلەكەي لەبەر دەم قەسابخانەيەك بە هۆی يارچه گۆشتێکەوه فريوداو له دايکې به دوووري خستەوه، تا گەياندىيە ناو كارگەكەي، لە كاتێكدا گوجیله که به خۆشحالییه وه چلیسی یارچه گزشته که ببوو، یری دایه گزشته کهی دهستی چهیی، ئەويش كوتكە دارەكەى دەستى راستى خيواندە يشتى سەرى و گوجيلەكە دەسبەجى گيانى لەدەستدا. بهشيوه یه ک دهمیک بوو گرینوی گوجیله کهی لهسه ر شیشبه ندیک خستبووه نیوان چهند چینیک چەورى، بەلام ھێشتان خۆشحالى بە لمووز و چاوەكانيەوە مابوون. بەوجۆرە سەگبۆى لەو گوجيلەسەگە وهردهگرت، بي ئەوەى ئەو بۆنە بە ئارەقى ترس ئالوودە بووبيت. بيكومان دەبووايە ئاگاى لەوە بووايه! که که لاک و گوله چنراوه کان زوو سیس دهبوون و ده ژاکان. بۆیه شه گرینوی پاسه وانی له نیچیره کهی خوّی گرت، نزیکهی دوازده سهعات یاسهوانی گرت، تا ئهو کاتهی یهکهمین هالاوه بونیکی هیشتان خۆش، بەلام خەراببور لە جەستەي سەگەكە ھەلى كرد. ئىتر دەمودەست كۆتابى بە كارى بۆنگرىي هیّناو کهلاکی سهگهکهی دوور خستهوهو چهورییه کهمیّک بوّناویی بووهکهی رووکرده ناو مهنجهلیّک و په کسه ر به ئەلکحوول دەستى به شۆردنى كرد. ئەوجا ئەلكحوولەكەي ھەڵماند تا بريكى به قەد سەرى پەنجە مايەوە، ئەو قىچەشى رۆكردە ناو كەموولەيەكى شووشەي بچووك. ئەو غەترە بە رۆشنى بۆنتكى شیداری، تازهی، کهمیک توونی مووسه گی لی دههات، به شیوه ییکی سه رسورهینه ر بونی گوجیله کهی لى دەھات. كاتىك گرىنوى شووشە عەترەكەي لە لووتى بىرە دىللەسەگەكەي قەسابخانە نزىك كردەوه، به خۆشحالىيەوە دەستى بە حەيين كرد و ئيتر دايكى گوجيلەكە نەيدەويست لمووزى خۆى لە شووشه که دوور بخاته وه . به لام گرینوی سه ری شووشه که ی توند داخست و خستییه باخه لی خوّی، بق یادگاری ئەو رۆژە خۆشە، كە بۆ پەكەمین جار لە ژیانیدا لەوە سەركەوت كە بۆنی جەستەی زیندەوەریّک بگریّت، تا ماوه یه کی زور شووشه که ی لای خوّی یاراست.

سهرهتادا به توپیکی خانه فراوان خوّی نزیک دهکرده وه، چونکه لهسهرهتادا ئهوهنده مهبهستی نهبو نیچیر بگریّت، به لکوو پتر مهبهستی ئه وه بوو، که ئامانج و ریّوشویّنی راوه کهی تاقیبکاته وه. ئیواران بوّنه سهرنجبره کهی خوّی له خوّی ده داو ده چووه ناو میّوانخانه ی کیاتر دوّتفا، خوّی ده خزانده نیّوان میّوانه کان، پارچه په روّی بچووک و وردیله ی چه ور و له روّن هه لکیّشراوی ده خسته ریّد کورسی و میّزه کان و ناو ئه و کون و قورژبنانه ی که به رچاو نهبوون. چه ند روّریّک دواتر کورسی و اقیکردنه وه ی لهسه ر ده کردن. به راستی له پال هه موو بوّن و به رامه کانی چیشتخانه که و چه قه دووکه لی جگهره و بوّنه کانی شه راب، که میّک بونی ئاده میشییان لی ده هات.

ئيتر هێدى هێدى، بهڵام زور لهسهرخوّو به ئاگاييهوه، خوّى له مروّڤ نزيک کردهوه. له

به لام بۆننىكى ئاستەم و زۆر نادىار و شاراوه، پتر بۆنى ھالاوى ئاپۆرەيەكى دەھىنايەوە بىر، لەوەى
بە بۆنى كەسىنكى تايبەت بچنت. توانى لە ناو كلنساش تريفەبۆننىكى نزىك لەو بۆنە لە ئاپۆرەى
خەلكەكە وەربگرىنت، بەلام پاراوتر و ئارەقاوى تر. بۆ ئەمە پەرۆيەكانى تاقىكردنەوەى لە ٢٤ى
مانگى تشرىنى دووەم لە بنەوەى تەختەكانى كلنسا ھەلواسى و لە ٢٦ى ھەمان مانگ كۆيكردنەوە،
دواى ئەوەى پتر لە حەوت ژەمە نويژ خەلك لەسەر تەختەكان دانىشتبوون: تىكەلەبۆنىنىكى قىزەون
لە بۆنى ئارەقى سمت و، خوينى ژنان و بن ئەژنۆى شىندار و دەستى شەتەكخواردوو لەگەل
ھەناسەى ھەزاران سروودگۆ و گەرووى پر چرپە چرپى سلاوكردوو لە حەزرەتى مەربەم و ھەلم و
دووكەلى بخوور و مايرە، ھەموو ئەم بۆنانە نىشتبوونە سەر پارچە پەرۆكان: قىزەون لە
تىكەلوپىنىكەلى، لە نەدىيارى و نارۆشنى، لە قەرەبالغى، مرۆف ھىلىنجى پى دەھات، بەلام بى ئەملاو

له و رۆژانهی زستان گرینوی ئهزمایشیکی تریشی کرد. ژنه دهروزهکهریکی کهرولاڵ ههبوو، که به شارهکهدا دهگه را. گرینوی فرانکیکی داین بهرامبهر بهوهی رازی بیّت که روّژیکی تهواو پهروّی

چهورکراو به تێکهڵهی جیا جیا له رۆن و چهوری بخاته سهر پێستی به رووتی، ئهوهی دۆزیهوه که تێکهڵه چهوریێکی شێڵدراو له چهوری باش پالێوراوی بهراز و مانگا به رێژهی دوو بۆ پێنج و تێکردنی برێکی کهم له رۆنی تازهی رووهک گونجاوترین چهورییه بۆ گرتنی بۆنی ئادهمیزاد.

ئیتر گریّنوی ئەمەی بەس بوو. وازی لەمە هیّنا كە تەواوی جەستەی هیچ مرۆڤیكی زیندوو بەرزەڧت بكات و كاری عەترسازی لەسەر بكات. ھەولّیّكی ئاوا مەترسییەكی گەورەی تیّدا بوو، جگە لەمەش هیچ زانیارییّکی نویّی پیّ بەدەست نەدەكەوت. ئیّستا تیّگەیشت كە ئیتر ئەو بەتەواوی بەسەر تەكنیكەكەدا زال بووەو دەتوانیّت بۆن لە ئادەمیزاد ھەلّبهیّنجیّت، ئیتر پیّویستی بەمە نەبوو دیسان ئەمە برّ خۆی بسەلمیّنیّت.

خودی بۆنی ئادەمىزادىش بۆ ئەو شتێكی وا گرنگ نەبوو. چونكە ئەو دەيتوانی بۆنی ئادەمىزاد بەشى پێويست بە تەواوی لاسایی بكاتەوە، ئەوەی ئەو مەراقی بوو، بۆنی ھەندى مرۆڤی تايبەت بوو: مرۆڤه زۆر دەگمەن و نايابەكان، دانسقەكان، ئەوانەی ئاوری خۆشەويستیی لە دڵی خەڵك دادەگیرسیّنن، ئەوانە بوون قوربانییەكانی ئەم.

له مانگی کانوونی دووهم مادام ئارتۆلف شووی به دۆمینیکۆ درۆتی شاگردی یهکهمی خۆی کرد. بهمه پلهی درۆت بهرز بووهوه بۆ وهستای عهترسازیی و دهستکیشدروویی. وهستا خواردنیکی باشی وهردهگرت و شاگردیش خواردنیکی ساده. مادام دۆشهکیکی نویی بۆ تهختهکهی کپی، که لهمهوبهدوا به فهرمی دهبوو به جیخهوی خوی و دروّت، جله رهنگاوپهنگهکانی له سندوقهکه دهرهینا، ئیتر ئهوهی دی ههموو وهکو پیشوو مایهوه. مادام ههر ناوه خوشهکهی فامیلی خوّی هیشتهوه، واته ئارتوّلف، دارایی کارگهو کلیلی ژیرزهمینهکهشی ههر له دهستی خوّی هیشتهوه. دروّت ههموو روّژی ئهرکه سیکسیهکانی خوّی جیبهجی دهکردو، پاشانیش خوّی به شهراب فیّنک دهکردهوه، گرینویش فهرچهنده ئیستا ببوو به شاگردی یهکهم و تاکه شاگرد، به لام پاشماوهی کارهکانی تریشی به ههمان کهمه مووچهکهی ییشووی راده به راند و له کوّخته ههژارهکهی خوّی شهوی بهسهر دهبرد.

ساڵی نوی به لافاوی کاسیا، میلاقه، بهیبوون و وهنهوشه و نهرگزهجاپ دهستی پی کرد. له یه کشهممه یه کی مانگی مارت، نزیکه ی سالنک دوای گهیشتنی به شاری گراس، گرینوی خوّی ئاماده کرد بو ئهوه ی بچینت بزانینت کیژوله که گهیشتوته کوی، ئهوه ی ناو باخچه ی پشت دیوار، له کوتایی شاره که . ئه و جاره گرینوی خوّی بو هه لمژینی بونه که ی ئاماده کردبوو، وه ک بلّنی به تهواوی دهیزانی چی چاوه پوانی ده کات...، له گه ل ئهوه شه هه له نیوه ی ریگه، له نزیک ده روازه ی ناف، کاتیک هه ستی خوّی راگرت و بونی کرد خوینی ده ماره کانی فیچقه یان کرد: کچه که هیشتان هه د کات که شاوه ته و پیوه، ته پریوه، ته پریوه، ته پریوه، ته پریوه، گه شاوه ته و بونی کرد بووه، جوانه بی وینه یه باراوی که م بووبیته وه . ئه و بیشبینی کردبوو، بونه که سالیک کردبوو، بونه که سالیک کردبوو، بونه که کردووه و خه ست لهمه و پیش روز ته نک و ناسک خوّی ده پروشاند و ده تکاند، ئه وا ئه میون خوناوه ی کردووه و خه ست بوده و بوده به روباریک له کریمیکی سووکی بوندار، که به هه زاران ره نگ ده دره و شینه وه،

سهره رای ئه وه ش هه ر ره نگیکی گرد بووه ته وه و چیتر پسو ک و له رزوک نیه . ئه و رووباره ش ئاوی خوی له کانیاویک وه رده گریت که هه میشه ئاوی خورتر ده بیت و پتر ده زی ، گرینوی ئاوای هینا به رچاوی خوی . سالیکی تر ، ته نها سالیکی تر ، دوازده مانگی تر ، ئه وسا ئه و کانیاوه ده ته قی ، هه لده قولی ، ئه وسا ده توانیت بیت و هه لیبه پنجینت ، برژاوی بونه سروشتتیه که ی راوبکات .

تا ئەر شوینهی نیازی بوو به دریژایی دیواری شارهکه رویشت، باخچهکه کهوتبووه پشتی دیوارهکه. ههرچهنده کچهکه له ناو باخچهکهدا نهبوو، به لکوو له ژووریکی پشت پهنجهره داخراوهکاندا بوو، به لام بونهکهی وهک نمهبایهک بهم ناوهدا هه لی دهکرد. گرینوی روز به ئارامی وهستا. ئهمجاره به هه لمثرینی ئهو بونه وهک جاری پیشووش به هه هاندی نهبوو، گیژ و کاس نهبوو، وهک جاری پیشووش رهفتاری نهکرد. به لکوو لیواولیو پر بوو له ههستی به ختهوهری ئهشق و خوشهویستیی، له دوورهوه ههستی له پهرستراوهکهی خوی راگرتبوو، چاودیری دهکرد، دهیزانی دوای سالیکی تر بو خوی هه لی دهگریت. به پاستیش گرینوی، ئهو گهنه تاک و تهنهایه، ئهو جانهوهره، ئهو گرینوی-یه نائادهمییه، که ههرگیز ههستی به خوشهویستیی نهکردبوو، له خوشهویستی نهگهیشتبوو، لهم روژهی مانگی مارت له پال دیوارهکهی شاری گراس وهستابوو، خهریکی ئهشق و خوشهویستیی بوو، له ناخهوه بهو خوشهویستیی بوو، له ناخهوه به خشهویستیهی خوی ههستی به به ختهوهری دهکرد.

بی گومان گریّنوی مروّقیّکی خوّش نهدهویست، تهنانهت ئه و کیژه ی پشت دیواری ماله کهشی خوّش نهدهویست، برّنه کهی له کهلله ی دابوو، ئهشقی برّنه کهی ببوو. تهنها برّنه کهی خوّشدهویست و هیچی تر، گهره کی بوو له دواروّژدا تهنها ببیّته خاوه نی برّنه کهی و به س. سویّندی به ژیانی خوّی خوارد که دهبیّت دوای سالیّکی تر بوّنه کهی بهیّنیّته ماله وه دوای ئه و سویّنده، یان دوای ئه و بهلیّنیه، که بوّ ئهم بوّنه ی دواروّژی وه فادار بمیّنته ماله وه دوره گهرایه وه شار.

بۆ شەوەكەى كاتۆك لە ناو كۆختەكەى پاڵ كەوتبوو، جارۆكى تر بۆنەكەى ھۆنايەوە خەياڵى خۆى. بەلام لەم ھەوللە سەركەوتوو نەبوو، نەيتوانى بۆنەكەى وەك دەيغواست بھۆنتە بەر خەياللى خۆى، لە ژۆريا نقووم دەبوو، لە نزيكەوە بۆنەكەى نەوازش دەكرد و بە بۆنەكەش خۆى نەوازش دەكرد، ئەوەندە خەوناوى لە بۆنەكە نزيك كەوتبووەوە، وەك ئەوەى بەراستى ھەر ئۆستاكى خاوەنى بۆنەكە بۆت، بۆنى تايبەت بە خۆى، مەستانە ماوەيەكى درۆژى پر لە چۆژى ئەشق و خۆشەويستى بۆنەكە بۆخۆى بەسەر برد. ئەو دەيويست ئەو ھەستى ئاشقبوون بە خۆيە لەگەل خۆى ئاوديوى خەو بكات. بەلام ھەر كە چاوەكانى خۆى قوچاند و بە

قەد ماوەى ھەناسەدانىك بۆرژا. بۆنەكە ئەمى بە تەنھا بەجى ھىنشت و، لە ھىكى ئاوا بوو، لە جىاتى ئەم، بۆنىكى سارد و تىرى ئاغەلى برنان ژوورەكەى تەنىيەوە.

گریّنوی سامگرتوو راپه پی، "ئهمه چییه؟" ئاوا بیری کرده وه، "ئهگهر ئهو برّنه، که من دهمه ویّت ببم به خاوه نی... ئهمه چیه، ئهگهر ئهو برّنه کوّتایی هات؟ ئهمه وهک برّنه کانی تر نیه، له ئه ندیی شدا جاویدان و سه قامگرتوو نابیّت، ئهمه به راستی خهرج دهبیّت و نامینیّت. ئهمه به برنیّکی پهرته واز و ناجیّگیره، ئهدی ئهگهر ئهو برّنه ههمووی به کار هات و کوّتایی هات، ئه وساش ئه و سهرچاوه یه ی که من برّنه کهم لی وهرگرتووه، چیتر له دنیا بوونی نابیّت، ئه وسا وه کو پیشوو من پووت و قووت دهمینیمه وه ناچار ده بم به برّنه قوللابییه کان خوّم بیاریّزم، نهخیّر حالم پهریّشانتر دهبیّت له پیشوو! چونکه من لهو ماوه ده بم به خاوه نی ئه و برّنه، برّنه جوانه تاییه تیبه که ی خوّم، ئه وسا من ناتوانم ئه و برّنه جاریّکی تر له یاد بکهم، چونکه من ههرگیز ناتوانم برّنیک له یاد بکهم، خوما ده بخومه وه ده که بری نه و برّنه خوره که ده کهم، گومی خومه که که ده که که که که که که که ده که در که م سه نه که روایه من ئه و برّنه من نه و برّنه م برّویی گهره که؟"

ئەمە بۆ گرێنوى ئەندێشەيەكى گەلێك ناخۆش بوو. زەندقى بەم خەياڵە چوو بوو، خەياڵى ئەوەى ئەو بۆنە كە ھێشتا دەستى نەكەوتووە، كاتێكىش بە دەستى دەكەوێت، بخوازێت و نەخوازێت لە دەستى دەچێت. ئەو بۆنە دەبێت بەشى چەندى بكات؟ بەشى رۆژێكى؟ چەند ھەڧتەيەكى؟ لەوانەيە ئەگەر زۆر بە رەزىلى بەكارى بهێنێت، ھەر بەشى مانگێكى دەكات؟ ئىتر دەھاتە بەرچاوى كە چۆن دوا تنۆكى بۆنەكە بە خۆيدا دەكات، پاشان گیانى شەراب لە شووشەكەى وەردەكات، تا كەمترىن برى بۆنەكە بە ڧيڕۆ نەچێت. ئەوسا دەھاتە بەرچاوى، بۆنى دەكرد، كە چۆن بۆنە خۆشەويستەكەى بۆ ھەمىشە، بى دەسەڵت، كۆتايى دىت و نامىنىت. ئەوە وەك مەرگێكى ھۆواش دەبێت، ئەمە خنكانێكى ئاوەژوو دەبێت، ئەمە وردە وردە ھەلماندنى پر

تەزووى بە لەشدا دەھات. خەيالى ئەوەى بۆ ھات واز لە نەخشەكەى بەپنىت، بچىتە ناخى دەرياى شەو. گەرەكى بوو بەسەر شاخە بەفراوييەكاندا ھەلْبگەرىت، بى پشوو، ھەزاران مىل بېرىت و خۆى بگەيەنىتەوە شاخەكانى ئۆقىرنيە، خۆ بخزىنىتە ناو كونى ئەشكەوتەكەى جارانى و بچىتەوە خەوى مەرگاوى. بەلام ئەمەى نەكرد. ھەستاوە دانىشت، كۆلى نەدا بۆ ئەو خەيالە، ھەرچەندە خەيالىكى بەھىز بوو. كۆلى بە ئىدى خۇى بوو،

خۆبكىشىتەوھو خۆ بخزىنىتە ناو ئەشكەوتىك، دەمىكى بوو بەو خەياللە ئاشنا ببوو. ئەوھى پىلى ئاشنا نەبوو ئەوھ بوو، بېت بە خاوەنى بۆنىكى ئادەمىيى ئاوا مەزن، وەك بۆنى كچەكەى پشت دىوارەكە. ئەگەرىش بىزانىبايە، خاوەنىتىيى ئەم بۆنەى، بە كۆتايى ھاتن و نەمانى پى ئازارى بۆنەكە دەستدەكەوىت. واى بۆ دەچوو، كە دەستكەوتن و پاشانىش لەدەستچوونى بۆنەكە پىر شايانى ھەيە، لەوھى وا بەسەرپىيى واز لە ھەردووكىيان بهىنىت. چونكە ئەو دەمىكى بوو وازى لە شايانى خۆى ھىنا بوو، بەلام ھەرگىز رىكنەكەوتبوو بېيت بە خاوەنى و ئەوجا گومى بكات.

ورده ورده دوودلییهکهی پهوییهوهو بهمهش تهزی جهستهی کۆتایی هات. ههستی بهوه کرد، که چۆن بۆ پیادهکردنی ئهو نهخشهیهی که بۆ خۆی کیشابوو، دووباره خوینی گهرم ژیانی دهخاتهوه بهر و ورهی پی دهبهخشیتهوه. بهلام ورهیهکی بههیزتر لهوهی پیشوو، چونکه ئهمجاره چیتر ورهکهی تهنها حهزیکی پووت نهبوو، بهلکوو ئهمجاره برپاریکی ئهزمایشکراویشی هاتبووه سهر. گرینوی گهنه کهوته بهردهم ههلبژاردن، خوی له ناوخویدا وشکههلینیت، یان خوی بهربداتهوه. هی دووهمی ههلبژارد و چاکیشی دهزانی، که ئهمه دوا جاری دهبیت. به خوشییهوه گهرایهوه ناو بارهگاکهی خوی، بو ناو پووشهکه، بو ژیر پیخهفهکه، خوی وهکو پالهوانیک دههاته بهرچاو.

به لام گریّنوی ئه گریّنوی یه نهدهبوو، ئهگهر ههر ههستیّکی سادهی پالهوانبازی ئهمی ئاسووده کردبایه. بهلکوو لهگهل ئهوهش ئه و خاوهنی ویستیّکی چیری خرّسهلماندن بوو، ئهو بونه وی بونه وه ریّک بوو خاوهنی غهریزه یه کی خرّسه پیّن بوو، خاوهنی بیریّکی ورد و ساف بوو. باشه ئه وه بریاری دا، ببیّته خاوهنی ئه و برّنه ی کچی پشت دیواره که کاتیّکیش دوای چهند ههنته یه بریاری دا، ببیّته خاوهنی ئه و برّنه ی کچی پشت دیواره که کاتیّکیش دوای چهند شعفته یه بریادی که م برّنه که ی له دهست ده دات، ئه وه شتیّکی باشه به لام لهوه ش باشتر ئه وه ده بیّت، که ئه و به مه نه مریّت و بمیّنیّت و برّنه که شه به به بیت، یان به لای که م تا ده کریّت مهرگه که ی دوا که ویّت. پیّویسته هه ولّی ئه وه بدات برّنه که به بینیّت. پیّویسته ریّگه له نه مانی بگیریّت، بی ئه وه ی برّنه که ده یان سال به چه سپاوی ده میّننه وه . کانترّریّک که مسکیان تی هه لسووا بیّت، تیلمه چهرمیّک که روّنی دارچینی هه لمژتبیّت، سه رکه که نه داری سیدار دروستکرابیّت، وه ک بلیّی خاوه نی برّنیکی عهترسازییه که له داری سیدار دروستکرابیّت، وه ک بلیّی خاوه نی برّنیکی ههتاهه تایین . ئه وانه ی تر روّنی لیموّ، شیری کوفکه گول و برّنی چهنده ها گولّ، ئه گه ر مروّف بی به ربه بست به ره لای هه وایان بکات، ئه وا دوای چهند ده مرثمیّریّک دهه لمیّن و نامیّنن، به لام هونه ری عه ترسازیییه که به رامبه ر ئه و خه سله ته نه گونجاوه یان ده وه ستیّت و ریّگه له هه موو ناجیّگیری و عه ترسازیییه که به رامبه ر ئه و خه سله ته نه گونجاوه یان ده وه ستیّت و ریّگه له هه موو ناجیّگیری و

پهرتهوازییهیان دهگریّت و بهرزهفتییان دهکات، واته زنجیریان دهکات و لهنگهریان دهکات، ئازادییان جلّه و دهکات، مونهرهکهش لهوهدایه، که زنجیرکردنهکهیان به شیّوهیهک دهبیّت، که بوّنه به ستراوهکهیان ئازادی دهرخستنی خوّیان لهدهست نادهن، به لاّم ئهوهنده ش توند دهبهستریّنه وه که نه نه توانن رابکهن. جاریّک گریّنوی له گرتنه وهی بوّنی کوفکه گول توانیبووی به شیّوازیّکی زوّر ته واو به به به موّنه بریّکی زوّر که به به به موّنه و زال ببیّت، توانیبووی بوّنه ناجیّگیر و کورتخایه نه کهی بریّکی زوّر که به میسکی پشیله، فانیّلا، لابدانوم، داری سهروو به ند بکات، ئه وجا به راستی توانیبووی به کاری بهیّنیّت. جا ئهگهر وابیّت بوّچی نه توانریّت کاریّکی ئاوا له سهر بوّنی کچه که ش بکریّت؟ ده بیّ بوّچی نه و نایابترین و به نیرخترین بوّنهی ناو بوّنان وا به خه ساره ت به کاربهیّنیّت و به فیروّی بدات؟ ئه مه کاریّکی نه گونجاوه! کاریّکی یه گجار نه شیاوه! ئایا که س ئه لماس به لووس نه کراوی به کارده هیّنیّت؟ که س که رت و پارچه ی زیّر به گهرده نی خوّی وه ده کات؟ کی وا ده کات؟ گریّنوی راوکه ری نه زانی بونه که س که رت و پارچه ی زیّر به گهرده نی خوّی وه ده کات؟ کی وا ده کات؟ گریّنوی راوکه ری نه زانی بوره که وره ده کان به و گهوره ترین عه ترسازی سه رئه و زه مینه نیه ؟

بۆچى زووتر نەھاتبووه سەر ئەو بىرە، لە داخان لە سەرى خۆى دەدا: بېڭومان ناكرېت ئەو تاكە بېنە بى وېنەي ھەر ئاوا بە كالى بەكار بەينرېت. پېويستە بېنەكە بگرېت و خېشى بكات، كارىكى زېرىنگەرانە لەسەر مەزىترىن رووه جوانەكانى بكات، لە ھەمان كاتدا لە ناو بېنەكانى تردا بەند و بەرزەڧتى بكات، تا بەو شېوەيە بېنەكەى تىشك بداتەوە. دەبېت ئەو عەترىكى بەكارھىنانى ھەموو رېساو ھونەرەكانى عەترسازىي دروست بكات و بېنى كچى پىشت دىوارەكەش دەبېت نېتەككانى دىلى بىر

به دلنیایی مادده یه کی کومه ککار، وه ک نوته ی بنچینه یی، نوته ی ناوبژ، نوته ی سه ر ده بیت به کار به پنریّت، مسک، زیبد، روّنی گوله باخ یان لیموّ وه ک سه ره نوته، وه ک نوکه بوّن، نه گونجاون. بوّ عه تری ئاده میزاد، پیّکهاته ی تر پیّریستن.

له مانگی مایسی ههمان ساڵ، له ناو میرگیکی گولهباخان، له نیوان شاری گراس و ئاوایی ئرپیودا، که به لای روّرهه لاته وه ههلکهوتبوو، لاشهی کچیکی پازده سالان به رووت و قووتی دو زرایهوه. به کوتهکیکی دار له پشتهوهی سهری درا بوو. ئه و جوتیارهی که ئه و لاشه سامناکهی دو زرییهوه له حهژمهتان وا پهشوّکابوو، خهریک بوو گومان بخاته سهر خوّی، کاتیک به شلّهژاوی و به دهنگیکی لهرزوّک ئهم ههوالهی به پوّلیس راگهیاند. له جیاتی ئهوهی به پوّلیس بلّیت ئه و ههرگیز شتی وا سامناکی نهدیوه، گوتی، ئه و ههرگیز له ژیانیدا شتیکی لهمه جوانتری نهدیوه.

جا به راستیش کچێکی زیده جوان بوو. جوانیکی خوین شیرین، رهشهسمهر، لهو جوانانهی که دهڵیی له ههنگویّنیکی تیر و تاریک دروستکراون. لووس و شیرین، ههتا خوا حهزی دهکرد در لا فیزن له وانهی که تهنها کاتیک تیلهیه کی نیگایان، یان تالهموویکی قربیان، وه ک قامچی ده وه شینن و ئارامی دهخه دهوروبه ری خوّیان، به لام چ ئارامییک، وه ک ئه وه ی له چه قی گهرده لوولیک گیرسابیته وه، خاوه نی هیّزیکی راکیشانی وا، وه ک ئه وه ی بوّخویان پیّی بزانن، بی به بهرگری، حهزه کانی پیاوان و ژنان بوّخویان راده پچریّنن. کچیّکی گهنج بوو، تازه خویّن به بهرگری، حهزه کانی گیانی پیاوان و ژنان بوّخویان راده پچریّنن. کچیّکی گهنج بوو، تازه خویّن به ته واوی، به تیری پیشاننه دابوو. هیشتان نه ندامه رسکاوه کانی لووس و تورت بوون، مهمکه کانی ده تگوت هیّلکه ی سپیکراون، مووی پر و ره ش بلاوه ی سهر ته به شی پانی ببوو، هیّشتان هیّله کانی له شی پر بوون له ناسکی و نهیّنیی. پرچی به سهریه وه نه ما بوو، بکوژه که ی بری بووی و له گه ل خوّی بردبووی، وه ک چوّن جلوبه رگه که شی له گه ل خوّی بردبووی،

گومانی ئه و تاوانه خرایه سه ر قه رهجه کان . قه رهجه کان هه موو شتیان لی ده وه شایه وه . وه ک ده زانرا قه رهجه کان فه رشییان له کونه جلوبه رگان ده چنی و به مووی مروّف بالیفیان دروستده کرد، له پیست و ددانی له سیداره دراوه کان بووکه شووشه ی بچووکیان دروستده کرد . بو هه موو تاوانه

نائاساییه کان خه لک بیری بن قهره جه کان ده چوو. به لام له و کاته ی ئه و ته رمه دوزرایه وه هیچ قهره جه یک کانوونی یه که مه وه قه ره جه کان نه و ناوه نه ما بوو، له مانگی کانوونی یه که مه وه قه ره جه کان نه و ناوه یان به جههشتبو و .

جا چونکی هیچ قهرهجیّک له و ناوه نهبوو، گومان که وته سه ر ئه و ئیتالیانه ی که له کار دهگه ران و بر کارکردن ده هاتنه ئه ویّ. به لام لهم ده مه دا هیچ ئیتالییّکیش لهم ناوه نهبوو، هیّشتا بر هاتنییان زوو بوو، ئه وان له مانگی حوزه یرانه وه ده هاتنه ئه و ولاته، بر چنینی گوله یاسه مین، که واته نه ده که واته نه ده که واته نه ده ده ده که واته نه ده که واته سه رکه واته نه ده ده بارزکه دروستکه ره کان له نیو ئه واندا به دوای بکوری کچه که دا گه ران، به لام هه مووی بی ئه نجام بارزکه دروستکه ره کان، له نیو ئه واندا به دوای بکوری کچه که دا گه ران، به لام هه مه وه سبازه کانی بوو. ئه وجاره گوترا ده بیّت جووله که کان ئه م تاوانه یان کرد بیّت، پاشتر گوایه قه شه هه وه سبازه کانی دیری بیّنیدیک، که ته مه نی هه مووان له حه فتا سالان پتر بوو، ئه وجا ئه ندامانی بزووتنه و هی ماوره ره کان، ئه وجا نه و اسوالکه رو ئه وجا پاشانیش به گله ره بی ئه ده به تایبه ت نه وجا ره ژووسووتینه کان، ئه وجا سوالکه رو ئه وجا پاشانیش به گله ره بی ئه ده به کان، به تایبه ت گراف کابریس گرمانی خرایه سه ر، چونکه ئه و سی جاران ژنی هینا بوو، له گه ل ئه وه ش وه ک گراف کابریس گرمانی خرایه سین به سیکسابازی سازده کرد و له و ناهه نگانه دا خوینی کچانی فرده کرد، بی ئه وه ی توانای په رینی پتر بیت. دیاره که س نه یده توانی نه م شتانه بسه لمینیت. که س تاوانی کوشتنه که ی به چاوی خوی نه دیتبوو، جلوبه رگ و قری کچه که ش نه دو زرایه و دوای چه ند تاوانی کوشتنه که ی به چاوی خوی نه دیتبوو، جلوبه رگ و قری کچه که ش نه دو زرایه و درای چه ند

ناوهندی مانگی حوزهیران زوّر له ئیتالییهکان به خوّو به خیّزانهوه دهرکهوتن، بو نهوه ی کاری گولّچنین بکهن. ههرچهنده وهک جاران جوتیارهکان کاریان دهدا به ئیتالییهکان، بهلام بههوّی تاوانهکه له کچ و ژنهکانی خوّیان قهدهغه کرد، ههلسوکهوتیان لهگهلّدا بکهن. خوّپاراستن ههر باشه. لهگهلّ نهوه ی بهراستی نهو گهروّکانه له روودانی تاوانی کوشتنه که بهرپرسیار نهبوون، بهلاّم له رووی نامانجهوه، دهکرا نهوان دهستییان لهو کوشتنه دا ههبوو بیّت، بوّیهشه باشتر بوو که لیّیان سایه د بن. دوای دهستپیّکی یاسهمینچنین نهوهندی نهبرد دوو تاوانی تری کوشتن روویاندا. دیسان قوربانییهکان دوو کچی جوانی وهک نیگار بوون، دیسان دوو کچی گران و شهنگی قرّپهش بوون، دیسان رووت و قووت له ناو میرگی گولاندا دوّزرانهوهو برینیّکی پان به پشتی سهریانهوه بوو. دیسان بکوژ هیچ شوونیّکی دیار نهبوو. نهو ههواله وهک ناگر بلاوبووهوه، خهریک بوو کینهو دوژمنکاری دژی خهلکه گهروّکهکان ده ته قییه وه کاتیّک زانرا که ههر دوو کوژراو، دوو کچی ئیتالی دوژمنکاری دژی خهلکه گهروّکهکان ده ته قییه وه کون و کچی کریّکاریّکی خهلّک گهروّکه گیّنوا بوون.

ئيتر ترس ولاتي داگير كرد. خەلك نەياندەزانى توورەيى زۆرى خۆيان درى كى دەرببرن. هەندىك ھەبوون ھىشتان گومانيان دەخستە سەر ملى شىپتەكان يان سەر گرافى گومانلىكراو، بەلام کهسیش به تهواوی نهیدهتوانی به ههق باوهر بهمه بکات، چونکه نهمانه شهو و روِّژ له ژیر چاودیریدا بوون، گرافیش دهمیک بوو بهرهو پاریس سهفهری کردبوو. ئیتر خه لک خویان كۆكردەوەو لەيەكترى نزيككەوتنەوە، يێشتر ھەموو لە ئاقارە چۆلەكان باريان لى خستبوو. شارهکان دەستەى ياسەوانى شەويان لە ھەموو گەرەكنك دامەزراند. يۆلىس چاودىرى لەسەر دەروازەكانى شار توندتر كرد. بەلام ئەمانە ھىچىيان سووديان نەبوو. چەند رۆژنىك دواى دوو كچە كوژراوهكان، ديسان لاشهى كچيكى كوژراويان دۆزىيەوه. ئەويش بە ھەمان شيوازى يېشوو كوژرابوو، هەمان هەلسوكەوتى لەگەلدا كرابوو. ئەمەيان كچيكى سەردىنىي جلشۆر بوو، لە كۆشكى قەشەكان كارى دەكرد، لە نزيك حەوزە گەورەكەى دەم نافوورەى فۆكس كوژرابوو، واتە راستەوخۆ لەبەردەم دەروازەى شارەكە. سەرەراى ئەوەى كە بەردەم بەريوەبەرايەتىيەكانى شار ير ببوون له ئاپۆرەى راپەريو و تېكچرژاوى هاوولاتىيان، هېشتان پاسەوانى سەر دەروازەكانى شار و ياسهواني شهوان چر تر و بههيزتر كران. دواي كهوتني تاريكي، هاتنهدهرهوه بر ههموو مييينهكان قەدەغە كرا. ئىتر لەم ھاوينە ھەفتە نەبوو، لاشەي كچێكى كوژراو نەدۆررێتەوە. ھەموو كچەكانىش تازه لهسهرهتای ئهوهدابوون، ببن به ژن، ههر ههمووشییان له جوانترینی کچان و زوربهی جارانیش له رەشەسمەرە دلبەرەكان بوون. ھەرچەندە ئەوەندەى نەبرد، كە ئىتر بكوژەكە دەستى لە كچە خۆییهکانی دانیشتوانی ئهویش نهده یاراست، که به زۆری نهرمینه و ییست سیی و گوشتنتر بوون. تەنانەت كچە قرخەنەييەكان، قرزەرەدەكان، ئەگەر زۆر لەر نەبان، دەكەوتنە رىزى قوربانىيە نوێکان. ئەو لە ھەموو لایێک دەیدۆزینەوە، نەک ھەر لە دەوروبەرى شار، بەڵکوو لە ناوەراستى شارى گراسیش، تەنانەت لە ناو مالەكانیش. كچى دارتاشنك لە ناو ژوورى مالەكەي لە نهۆمى يێنجهم به کوژراوي دۆزرايهوهو، کهسيش له ماڵهکه ههستي به هيچ خشيهيهک نهکردبوو، هيچ سەگىكىش دەستى نەگەياندرابووى، لەگەل ئەوەش سەگەكان لە شوينى خۆيان نقەيان ليوە نههاتبوو، هەرچەندە ئەم سەگانە ھەمىشە بە رووى ھەموو بيانىپك دەوەستانەوەو دەجەيين. دهتگوت بكوژهكه وهك جنۆكه نهبيراو و بي جهسته بووه.

خه لک تووره یی خوّیان دری کاربه ده ستان ده رده بری و جنیّویان پی ده دان. بچووکترین ده نگو خه لکی ده هه ژاند و دری ده ولّه ت کوّیده کردنه وه . دیّوه ره ییکی گهروّک، که پوّدره ی ئیشق و کریّم و هه توانی ده فروّشتن، گرتییان و خه ریکبوو پارچه پارچه ی بکه ن، گوایه به رهه مه کانی له هه نجنراوی

قژی کچان دروست دهکات، ئاگریان له نهخوشخانهی شاریتی بهردا. ئهلیکسهندهر میزنارد، که بازرگانیکی کوتالفروش بوو، نوکهری ماله کهی خوّی دایه بهر گولله، کاتیک بهشهو دهگهرایهوه مالهوه، چونکه وای دهزانی، بکوژی کچهکان ئهم خوّیهتی. ئهمانهی بوّیان ههلّدهسوورا، کچه ئازهبهکانی خوّیان دهنارده لای خزمه دوورهدهستهکان، یان بوّ میّوانخانهکان له شارهکانی نیتسا و ئایکس و مارسیّل. ئهنسهری لیّکوّلهرهوه به فهرمانی ئهنجوومهنی شار له پوّستهکهی لادرا. جیّگرهکهی فهرمانی دا که لاشهی مووبراوی کچهجوانهکان لهلایهن دهسته یه کی پزیشکان له باری کچهجوانهکان تخوون نهکراون. کچیّتی بیشکنریّن. دهرکهوت که هیچیان له کچیّتی نهکهوترون و هیچ یهکیّکییان تخوون نهکراون.

له جیاتی ئهوه ی ئه و زانیارییه ترسی خه لکه که بره ویّنیّته وه ، به پیّچه وانه هیّنده ی تر ترس و سامی خه لکه که ی زیاد کرد، چونکه هه موو که س له دلّی خوّیدا وای برّ چوو بوو، که ئه و کچانه ده ستییان بر بردراوه و به مه ش وا تیّگه یشتبوون، که به لای که م، هه رنه بی بالّنه ریّکی ئه م تاوانانه ی بکوژ ئاشنان. به لام ئیّستا دوای ئه م پشکنینه هیچینا نه ده زانی و به ته واوی سه رسام ببوون و نه یانده زانی چی بکه ن. ئه وانه شی که باوه ریان به خودا هه بوو، ده چوون به نویریکردن و خوّیان رزگار ده کرد، بیریان ده کرده وه ، که هه ر نه بیّت خودا مالّی خوّی له ده ستی ئه م تاوانکاره ئه هریمه نییه ده پاریّزیّت.

ئەنجوومەنى شار، دەستەيەكى سى كەسى لە دەوللەمەنترىن و دىارترىن پىياوە گەورەكان و خانەدانەكانى شارى گراس، كە زۆربەيان رۆشنبىر و دژانى كلۆسا بوون، لەو كەسانە بوون كە تا ئەو كاتە خوازيارى ئەوە بوون، كە قەشە وەك پىياوىكى باش رىڭگەيان بدات، كە دىر و كلۆساو پەرستگاكان بكەن بە كۆگا يان كارگە، ئەو پىياوە زل و خۆبەگەورەزانانەى ئەنجوومەنى شار بە ناچارى خۆيان دەستەودامىنى قەشەى پىياوچاك كرد، كە بۆيان لە خوا بېاپىتەوە، بەلكوو ئەو جانەوەرە كچكورە نەفرەتىيەيان بۆ ئاشكرا بكات، كە بە دەسەلاتى دىيايى ناتوانن دەستگىرى بكەن، وەك چۆن پىياوە نوورانىيە پىشىنەكەى لە سالى ١٩٠٨ لە دەردو بەلاى كلۆمسكە رزگارى كردن، كە ئەو ساللە ھەرەشەيان لە ولاتەكەيان دەكرد. جا بە راستى لە كۆتايى مانگى ئەيلوول كرى ئەو كچكورەى شارى گراس، كە تا ئەو كاتە بە لاى كەم بىستوچوار كچى لە كچە ھەرە شەنگەكانى شارەكە، لە ھەموو چىنەكانى دانىشتووان كوشتبوو، لە لايەن خودى قەشە خۆى لە ھەموو دىر و كلۆساو پەرستگاكانى شارەكە و ھەروەھاش لە كلۆساى نۆتردام بە نووسىن و بە ھەموو دىر و كلۆساى ئەفرەتكردنى لە دردا گۆردرا.

نەفرەتلىكردنەكە سەركەوتووانە كارىگەرى خۆى كرد. كچ كوشتن كۆتايى ھات. مانگى تشرينى یه کهم و دووهم بی دوزینه وهی هیچ تهرمیک رهت بوون. له سهره تای مانگی کانوونی یه کهم، له شاری گرینزبلهوه ههوالی ئهوه هات، که بکوژیک پهیدا بووه، کچان دهکوژیت، دهیانخنکینیت، جلوبهرگییان لهبهردا دادهپچرینیت، قریان له بنوبوتکهوه دهردههینیت. جا لهگهل ئهوهی ئهو تاوانه چەپەلە بە ھىچ شىرەپەك وەك ھى بكورەكەي شارى گراس رىكوپىك بە ئەنجام نەگەپەنرابوو، به لام ههموو دنیا لهوه دلنیابوو که ئهمهش تاوانی ههمان بکوژهکهی شاری گراسه. خه لکی گراس زانىيان كە چىتر ئەو درىدەيە لە شارەكەيان نەماوە، بەلكو ھەوت رۆژەرى لە دوورى ئەوان لە شاری گرینوبل رق و کینهکانی خوی هه لده ریژی، بهمه ههستییان به نازادییک کرد و سی جاران خاچییان کیشا. کاروانیکی مهشخه لهه لگرتنیان بق ریزگرتن له قهشهی شار ریکخست و له بیست و چواری مانگی کانوونی پهکهم نویزیّکی گهورهی سویاسگوییان دابهست. له پهکی کانوونی دووهمی ساڵی ۱۷٦٦وه ئیتر یاسهوانی چر و توندی شار سووک کراو قهدهغهکردنی چوونهدهرهوهی شەوانەي ژنان ھەڵگىرا. مرۆف باوەرى نەدەكرد، چۆن ئەوەندە زوو ژيانى گشتىي تايبەتى خەڵك گەراوه بارى ئاسايى جاران. دەتگوت ترس و سامەكەى پیشوو فووى لى كراو كوژايەوە، ئىتر كەس باسی ئه و تاوانکارییهی نهدهکرد، که ییشتر بالی بهسهر شارهکه و دهوروبهریدا کیشا بوو. تهنانهت له ناو ئهو خیزانانه شدا باسی لیّوه نهده کرا، که بهر ئهو تاوانه که وتبوون. ده تگوت نه فره ت و نزای قهشه تهنها کاری له بکوژ نهکردبوو، به لکوو ههموو بیرهوهری و یادیکیشی لهو شارهدا سری بووهوه . ئەوەش بۆ خەڭكى ئەوى باش بوو .

تەنها ئەرەى كىژىكى واى ھەبوو، كە تازە پىرا دەگەيشت، ھىشتان چاودىرى لى دەكرد و حەزى نەدەكرد بى چاودىر بسوورىتەرە، كاتىك دنيا تارىك دەبوو، ترس دايدەگرت و بەيانىش كە بە زىندوويى و بە تەندروستىي دەيدىت، خۆشحال دەبوو. بىڭومان بى ئەوەى بىەوىت دان بەھىي ئەمەدا بىنىت.

به لام له شاری گراسدا پیاویک هه بوو، باوه ربی به گه رانه وهی ئه و ئاشتی و ئاسایشه نه بوو. ئه و پیاوه ئه نتون ریچ بوو. دووه مین پیاوی گه وره ی ده وله ت بوو، له خانوویکی ده وله تدا ده ژیا که که وتبووه سه ره تای جاده ی درویت.

ریچ کابراینکی بنوهمنرد بوو، کچنکی ههبوو ناوی لاورا بوو. ههرچهنده هنشتان تهمهنی چوارده سالی ته واو نه کردبوو. ریچ هیشتان لهسه ر شنگ و تاقه تی خوی مابوو، بیری لی کردبووهوه که جاری ژن نههێنێتهوه، ئهو دهيويست جاري کچهکهي به شوو بدات، به راستيش چاوی لهوه نهبوو که بیداته باشترین پیاو، به لکو پیاویکی که لیی بووه شینته وه بتوانیت سەريەرشتى بكات. بەلام تا ئەو كاتە سەرلەنوى ژنهينانەوەى خۆى دوا خستبوو. بارۆنيك لە شاری بۆیۆن ھەبوو، خاوەنی کوریک بوو، مولکیکی زۆریشی له شاری قینسی ھەبوو ، که يارەيەكى چاكى دەكرد، زوو لەگەڵ رىچ يەيمانيان دابوو ھەركە كور و كچەكانيان گەورە بوون لنكييان ماره بكهن. ئهگهر بنت و لاورا بچنته رئي خوّى، ئهوجا ياشان ئهويش ههستى خوّى رووهو ماله خانهدان و دیارهکانی دریّی، ماوبیّرت یان ئهوانهی فوّنتمیشیّل رادهگریّت، نهک لهبهر ئەوەى ئەو فىزى زۆرەو خۆى بە زل دەزانىت، يان دەيەويىت لە كەلى شەيتان بىتە خوار و دەبىت بووكێكي خانهداني ههبێت، بهڵكوو ئهو دهيهوێت خانهوادهيهک دابمهزرێنێت و نهوهو وهچهي بخاته سهر سکهی ژیان، وهچهو نهوهیه ککه له ناو کومه لگا دیار بن و کاریگهرییان له ژیانی سیاسیدا هەبنت. بۆ ئەوەى بگات بەو ئامانجەش بەلاى كەم ينويستى بە دوو كور ھەيە، يەكنكيان كاروبارهكاني بۆ بگريته ئەستۆ، لە كاتيكدا ئەوەي تريان ھەنگاو بە ھەنگاو ريچكەي ژيانى ياسابى خوّی بهرهو پیشهوه دهبریت و دهگاته پهرلهمان و بگره دهگاته پایهی گرافیش. گهیشتن بهو ئامانجانه بق پیاویکی وهک ئهو ههر ئهو کاته جیدگهی ئومید و سهرکهوتنه، ئهگهر بیت و خوی و خيزانه که ی له گه ل ئاغاو به گلهر و گرافه کانی ناوچه که ی تیکه ل ببن. ئەوەى پاڵى پێوە دەنا كە خۆى بە شايستەى گەيشتن بەو ئامانجە بەرزانە بزانێت، سامانە زۆر و زەوەندەكەى بوو. ئەنتۆن رىچ دەوڵەمەندترىن كەسى ناوچەكەو دەوروبەرى بوو. نەك ھەر لە گراس خاوەنى زەوى و زار بوو، كە نارنج و زەيتوون و گوش و گەنميان تێدا دەچىندرا، بەڵكوو لە شارەكانى ڤێنس و دەوروبەرى ئەنتىبىش زەوى و زارى ھەبوو، كە ھەمووى بە كرێ دابوون. خانوو بەرەى ھەبوو لە شارى ئايكس و لە لادێكان، بەشى لە چەندىن كەشتى ھەبوو، كە ھەموو لە رێئاوەكانى ھىندستان كاريان دەكرد، بازارگەيەكى لە شارى گێنوا ھەبوو، ھەروەھا خاوەنى گەورەترىن عەمبارى بازرگانى كەرەسە عەترىيەكان و بەھارات و رۆن و چەرم بوو لە فەرەنسا.

به لام لای ریچ کچه کهی له هه موو سامانه کانی به نرخ تر بوو، لاورا تاقانه بوو، تازه تهمهنی دەبووه شازدا سالان، قرى سوورى خەنەيى، چاوەكانى سەوز، خوين شيرن، دلبهر، به جۆريك چ ژن چ پیاو که دهیان دیت، به جاریک له جوانیدا حهیران دهبوون و ئیتر نهیاندهتوانی چاوی لى ھەڭبگرن، وەک ئەوەى بەستەنىيەک بە زمان بلىسىنەوە، ئاوا دەموچاويان بە چاو دەلىسايەوھو گىلانە بى دەستى خۆيان ئەو كارە تاموچىردارەيان لە چارە بەدەردەكەوت. تەنانەت ریچ خۆشى كە چاوى بە كچەكەى دەكەوت، گرفتارى ئەو جوانىيە دەبوو، بۆ كاتۆكى نادیار، چارهگه سهعاتیّک، یان بق نیو سهعات، ههموو دنیا و کارهکانی خوّی لهبیر دهچووهوه، به جۆرێک که له خهویشدا جارێک له جاران ئاوای بهسهر نهدههات، به تهواوی له تەماشاكردنى ئەو كچە جوانە دەتواپەوەو، ياشان كە واگا دەھاتەوە، نەيدەزانى دەيويست چى بلّنت و چی بکات. بهم دواییه به دلّنکی زوّر نارهحهت سهرنجی دهدا خوّی، کاتیّک ئیّواران کچه کهی ده خه واند، یان به یانییان، کاتیک ده چوو کچه کهی واگا بهینیت، ده یدیت کچه کهی هیشتان له خهو دایه، دهتگوت خوی خستوته ناو باوهشی خودا، وینهی سمت و سنگی له ژیر جله کانی خه ویدا ده ریه ریبوون، نیگاری مه مکه کانی، مه چه که لووس و نانشکه کانی، که دەمووچاوى خۆى خستبووه سەريان، ھەناسەدانە گەرم و ئارامەكەى...، كاتى ئەمەى دەدىت گەدەى ويك دەھاتەوە، گەرووى تەنگ دەبوو، ئەوندە تفى قووت دەدايەوەو، ئيتر ھەر خودا بۆخۆى دەزانىت! نەفرەتى لە خۆى دەكرد، كە ئەو باوكى ئەو ژنەپەو پياویكى ترى بیگانە نيه، جا ههر پیاویک باو ئهو ژنهی وهک ئیستا لهبهردهمدا بکهوتبایه، ئهوجا دهیتوانی بی سلهمینه وه و یر به ئاره زووی خوی، خوی بخستبایه تهنیشت و سهر و ناو باوهشی. ئارهقه واگای دههیّنا، ئەندامەكانی جەستەی دەلەرزین، كاتیّک ئەو ھەزە سامناک و درەندەپەی لە ناو خۆيدا دەخنكاندو خۆى بۆ دەچەماندەوەو بە ماچێكى پاكى باوكانە واگاى دەھێنا.

له سالّی پیشوو، کاتی کوشتنی کچهکان، هیشتان گرفتاری ئه و حهز و ئارهزووه نهگونجاوه نه هاتبوو. کاریگه ری سیحری جوانی کچه کهی، سیحریکی مندالانه بوو، به لای که م ئه و بق خوی وای ليّكدهدايهوه، بۆيه چ جاران به جيددي لهوه نهترسا بوو، كه لهوانهيه لاوراش ببيّته قورباني دەستى بكوژەكە، بە تايبەت لەبەرئەوەى، ھەموو كەس بەوەى دەزانى كە نە مندال و نە ژن، به لکوو تهنها کچانی ویراگه پشتوو بوون، که دهبوون به قوربانی دهستی ئهو بکوژه . راسته ئهویش ياسەوانىي كۆشكەكەي بەھيزتر كردبوو، يەنجەرەي نهۆمەكانى سەرەوەي سەرلەنوى ھەموو شیشبهند کردبوو، فهرمانی به کارهکهر و نوّکهرهکان دابوو، که پاسهوانی ژوورهکهی لاورا بکهن، به لام ئەو قەت لەگەل ئەوەدا نەبوو، كە كچەكەى خۆى رەوانەى دوورەدەستان بكات، وەك هاوقەرانەكانى كە نەك ھەر كچەكانيان، بەلكوو ھەموو خيزانەكانى خۆيان ناردبووە پەناوپەسيوان. ئەر ئەمەى بە كەمايەتى دەزانى و دەيگوت، ئەمە بى حورمەتىيە، يىويستە ئەندامىكى ئەنجوومەنى شار و نویّنهری یله دووی دهولهت، له خوراگری و بیّباکی، له نازایی و ملکهچنه کردن ببیّته نموونه و پیشهنگ بر هاوولاتییان. سهره رای ئهوه ش ئه و پیاویکی وا بوو، که لی نهدهگه را خهلکی تر بریاری بۆ بدهن، به تایبهت خه لکیکی ته نگه تاو کراوی سه رلیشیواو، خو به ره لاییکی تاوانکاری نەناسراو، ئەوە ھەر ھىچ. بۆيەشە ئەو يەكىكى بوو لەو كەسە دەگمەنانەى شارەكە، كە لە جەرگەى رۆژه پر ترس و سامناکهکان، ترس تەنگەتاوى نەكردبوو و خۆى لە گوورە نەبردبوو. بەلام ئيتر ئەر بارە بەشنوەيەكى سەرنجراكىش گۆرا. لە كاتىكدا خەلكى شار ھەمور خەرىكى ئاھەنگگىران و فهرامۆشكردنى رۆژانى ير ترس و ناخۆشى بوون، وەك ئەوەى بكوژەكەيان گرتبيت و لەسيدارەيان دابیّت، ترس و سام وهک ژههریّکی کوشنده گهرایهوه دهروونی ئهنتوّن ریچ. کاتیّکی زوّر نەيدەويست خۆى بخاتە ژير بارى ئەو ترسەو، خۆى لە سەفەركردن دەدزىيەوە، ھەزى نەدەكرد كە مالهکهی بهجیبهیلینت، ههولی دهدا سهردان و دانیشتنهکانی کورت بکاتهوه، بن ئهوهی زوو زوو بگهریّته وه مالهوه . داوای لیّبوردنی ده کرد، لهوه ی که هه ست به هیلاکی و ناره حه تی ده کات، دانی بهوهدا دهنا، که ئهویش وهک ههر باوکیکی هاوتهمهنی خوّی کهمیّک له خهمی کچهکهیدایه، ئهمهش خەمىكى ئاساييە ... چما ناوبانگى جوانى كچەكەى بالونەبورەوە ؟ چما رۆژانى يەكشەممە كاتىك كچه دەچوو بۆ كڵێسا، خەڵک چاوى بۆ نەدەسووړاند؟ چما ھەندێک له ئاغايانى ئەنجوومەن، بۆ خۆيان يان بۆ كورەكانيان خۆيان لى خۆش نەكردبوو ...؟ به لام پاشان له رۆژیکی مانگی مارتدا، کاتیک جهنابی ریچ له دیوهخانه که ی دانیشتبوو، لاورا چووه ده ره وه بو ناو باخچه که، کراسیکی شینباوی له به ردا بوو، قره سووره کهی به سه ردا شو ببووه وه، له به رتیشکی روّژ ده بریسکایه وه، ریچ هه رگیز کچه که ی خوّی وا جوان نه دی بوو، چوو بو باخچه که و له پشتی په رچینیک له به رچاوان ون بوو. ته نها ماوه ی دوو لیّدانی دلّ ریچ چاوه روانی کرد، تا کچه دیسان ده رکه و ته و ه ختا بوو له ترسان زاره تره کیه که ی له ده ست چونکه به دریّژایی ماوه ی دوو لیّدانی دلّ، وای هاته خه یالّ، که ئیتر بو هه میشه کچه که ی له ده ست چوو.

له ههمان شهودا بوو، به خهونیکی زور ناخوش له خهودا راچهنی و واگا هات. نهیدهتوانی ناواخنی خهونهکهی بهینینته و یادی خوی، به لام خهونهکه پهیوهندی به لاوراوه ههبوو، به پهلهپروزی خوی گهیانده ژوورهکهی، دلنیابوو لهوهی که کچهکهی گیانی لهدهستداوه، به کوژراوی لهسهر جینگاکهی کهوتووه، ههتک کراوه، مووهکانی براوه، به لام که چووه ژوورهوه دیتی کچهکهی ساغ و سهلیمه.

گەراوە سەر جى خەوەكەى، ھەموو جەستەى نقوومى ئارەق ببوو، لە تەنگەتاويدا ور ببوو، نەخێر نەك لەبەر تەنگەتاوى، بەڵكوو لە ترسان، ئىتر كاتى ئەوە ھاتبوو دان بەوەدا بنێت، كە ترس بەسەرىدا زاڵ بووە، ئەوجا كە دانى بەوەدا نا، ھەستى بە ئارامىيێك كرد، مێشكى ساف بووەوە. ئەگەر ئەو فێڵى لە خۆى نەكردبايەو لەگەڵ خۆى راست بووايە، ھەر لە سەرەتاوە ئەو باوەرى بە نەڧرەتى قەشايەتىي نەبوو، ھەروەھا باوەرىشى بەوە نەبوو، كە ئێستا بكوژەكە لە شارى گرينۆبل دەسوورێتەوە، ئەسڵەن ھەر باوەرى بەوەش نەبوو، كە شارەكەى ئەوانى بە جێهێشتووە. گرێنۆبل دەسوورێتەوە، ئەسڵەن ھەر باوەرى بەوەش نەبوو، كە شارەكەى ئەوانى بە جێهێشتووە. ئەخێر، ھێشتان ئەو لێرە دەژى، لە نێوان گراسىيەكان، ھاكە دىسان دەستى وەشاندەوە. لە مانگى ئاب و ئەيلوول رىچ بە چاوى خۆى ھەندىك لە كچە كوژراوەكانى دىتبوو. دىدەنى كچەكان كارىگەرىێكى ترسناكىيان لى كردبوو، لە ھەمانكاتدا، وەك بە ناچارى دانى پێدا دەنا، بەم دىمەنانە سەرى سوپ مابوو، چونكە ھەموو كچە كوژراوەكان يەك لەيەكترى جوانتر بوون و ھەر يەكێكىيان جوانى تايبەتى خۆيان ھەبوو. ھەرگىز بىرى لەوە نەكردبووەوە، كە لە شارى گراسدا ئەو ھەموو جوانىيە ھەيە. بكوژەكە چاوى ئەمى والا كردبووەوە، دەبێت ئەو بكوژە زەوقێكى زۆر تايبەتىي

هەبىت، ئەندازەگىرىيەكى تايبەتى خۆى ھەبىت. نەك ھەر بەتەنھا كوشتنەكان ھەموو بە شىغوازىكى پىكخراو پىادەكرابوون، بەلكوو ھەلبراردنى قوربانىيەكانىش ئەوەى ئاشكرا دەكرد، كە مەبەستىكى ئابوورى نەخشەبىركىشراو لە پىشتى ئەم تاوانانەيە. راستە رىچ نەيدەزانى، كە بكورەكە چىئارەزووىىكى لە قوربانىيەكانى دابىنكردووە، چونكە نەيتوانىوە باشترىن شتى قوربانىيەكان: جوانىيەكانىيان، لەززەتى لاويتىيانى لى بفرىتىتىت. ياخود، كردوويەتى؟ ھەرچۆنى بىت، ئەگەرىش نا مەنتىقى بىت، ئەو واى بىر دەچوو كە بكورەكە خاوەنى بىرىتكى تىكدەرانە نىه، بەلكوو كەسىتكە بە دواى شت كۆكردنەوە سەودايە. رىچ وا بىرى دەكردەوە: ئەگەر مرۆڤ وەك تاكە تاكەى كەسەكان تەماشاى كورراوەكان نەكات، بەلكوو وەك بەشەكانى ئامانجىتكى بەرز بىيانەيتىتكى بەرچاوى خۆى و بە شىيوازىكى ئايدىايى سىفاتەكانى ھەر يەكىتكيان وەك پارچەى يەكايەتىيتكى جورانىي بىت، ئەوسا سىحرى ئەو جوانىيە چىتر سىحرىتكى ئادەمىيى نىه، بەلكوو سىحرىتكە لە جوانىي بىزدانىي. (وەك دەبىينىن، رىچ مرۆڤنىك بوو، بە رۆشنى بىرى دەكردەوە، باكى بەوەش جېرى نەدەكردەوە، بەلكوو بە بىنىنى ئەگەرەكان بەرەنجامگىرىي دەكرد، لەگەل ئەوەش زۆر لە بىرى نەدەكردەوە، بەلكوو بە بىنىنى ئەگەرەكان بەرەنجامگىرىي دەكرد، لەگەل ئەوەش زۆر لە بىرى نەدەكردەوە،

ریچ ئاوا بیری کردهوه: کهوابوو دهبیّت مهسهله که ئاوا بیّت، ئهو بکوژه کوٚکهرهوهیه کی وا بیّت، که خووی دابیّته کوٚکردنه وه ی جوانییه کان و کار له پیّناوی هیّنانه ئارای نیگاریّکی ره ها بکات، دهبیّت ته نها کهوتبیّته ناو ئهندیّشه ی میّشکی نه خوّشی خوّی، دواتر دهبیّت ئهو پیاوه که سیّک بیّت خاوه نی به رزترین زهوق بیّت و به وردی و به تهواوی کاره که ی راپهریّنیّت، جا بهراستیش ههر ئاوا ده رده که وت، کهواته ناتوانریّت وا دابنریّت، که ئه و پیاوه ده ست له به نرخترینی ئه و بهردانه هه لّده گریّت که بو تهواو کردنی نیگاره که ی له سه ر سهرزه وی هه ن و پیّریستن: واته جوانیی لاورا. چونکه بی جوانیی لاورا ئه و نیگاره ی که تا ئیستا ئافراندوویه تی، نرخیّکی نیه، دهبیّت لاورا به ردی کوتایی ته واوکردنی خانووه که ی بیّت.

کاتیک ریچ گهیشته ئه و بهرهنجامگیرییه سامناکه، به جلی خه و لهسه ر تهخته که ی دانیشتبوو، سهری له وه سوپما، که به گهیشتن به ئاکامه ههستی به ئارامبوونه وه ی خوّی کرد و له رز و موچپکه کهی کوتاییان هات. ترسه ناموّکه ی، که چهندین ههفته بو و بهروّکی گرتبوو، نهماو، له ناو یه قینبوونی مهترسییکی ناسراو و دیاردا رهویه وه: بیر و ئامانجی بکوژه که به تهواوی ئاشکرا بوو،

که ههر له سهرهتاوه ئاراسته کهی بهرهو لاورا هاتبوو. ههموو کاره بکوژییه کانی تری ئاماده کاری و خوشکردنی ریّگه بووه، بر گهیشتن بهو دوا تاجی کوشتنه. راسته هیِشتان دیار نهبوو، که ئهو بکوژه کهوتبووه دوای چ ئامانجیّکی ماددی، یان ئایا چ قازانجیّکی ماددی لهم کوشتنانه دا ههبوو، به لام ریچ دهرکی به گرنگترین لایه نه کاری بکوژه که برد، واته کاریّکی نه خشه برّکیشراو و ئامانجیّکی نموونه یی. جا ههرچه ند قوولّتر بیری لی ده کرده وه، باشتر بهره نجامگیریه کانی خوّی پهسند ده کردو، پایه ی خوّی لای بکوژه که بالاتر ده دیت، پایه یه که وه ک ئهوه ی له ئاوینه یه کی سافه وه تیشک بداته وه خوّی، چونکه ههر نه بیّت ئهمه ئهم خوّی بوو، ریچ، که توانی به هوّی شافه وه شیکردنه و هه کی وردبینانه، یه رده ی نهیه که سافه و شیکردنه و هه کی وردبینانه، یه رده ی نهی که سافه و شیکردنه و هه کی وردبینانه، یه رده ی نهینی له سه در دوژمنه که ی خوّی لا بدات.

ئهگەر بیت و ریچ بن خزی بکوژیک بووایهو که لکه له ی ئه شقی ههمان بیری بکه وتبایه سهر، ئه وا ئه ویش نهیده توانی شتیکی تری جیاواز بکات، لهمه ی ئه م که تا ئیستا کردوویه تی، ئه ویش وه ک ئه م بکوژه هه موو هه ولیکی له پیناوی ئه وه دا خه رج ده کرد، که کاره شیتانه که ی خزی به کوشتنی لاورای جوان و بی وینه کوتایی پی بهینیت.

ئەو بىرەى دوايى خۆى، بە تايبەت لەلا زۆر پەسند بوو. بەوەى دەيتوانى بە خەيال خۆى بخاتە جېڭگەى بكورى دوارۆرى كچەكەى، خۆى زۆر بالادەستتر دەدىت لە بكورەكە. چونكە ئەو لەمە دلنيا بوو، كە بكورەكە بە ھەموو زىرەكىي و بلىمەتىي خۆيەوە تواناى ئەمەى نەبوو، خۆى بخاتە جېڭگەى بوو، كە بكورەكە بە ھەموو زىرەكىي و بلىمەتىي خۆيەوە تواناى ئەمەى نەبوو، خۆى بخاتە جېڭگەى رىچ، ھەر نا لەبەر ئەوەى بكورەكە نەيدەتوانى سۆسەى ئەوە بكات، كە رىچ دەمىككە خۆى خستۆتە جېڭگەى ئەو. لە بنچىنەدا ئەمە ھىچ جىلوازىيكى نەبوو لەگەل سەوداكارىيەكانى ترى ريان، جگە لە چەند گۆړانكارىيكى پۆرست. ئەگەر كەسىكىك لە پېشىرىكىيەكدا مەبەستەكانى بەرامبەرەكەى بزانىت، ئەگەر بەسەريا زال دەبېت و رىگەى نادات لىلى بېاتەوە، ئەگەرىش ئەو كەسە ناوى ئەنتۆن رىچ نەبېت ولە ھەموو ئاوتىكىشى نەدابېت و خووى ململانىشى نەبېت. خۆ لە خۆړا نەبوو، كە ببوو بە خاوەنى گەورەترىن بازرگانى عەترى فەرەنساو سامانىكى زۆر و زەۋەند و پايەى دووەمى نوينەرايەتى دەولەت، بەلكوو ئەمەى ھەموو بە خەبات و ململانى بەركەوتبوو، چونكە ئەو ھەمىشە لە كاتى خۆيدا پەى بە مەترسىيەكان بردبوو، زىرەكانە نەخشەى بەرامبەرە درەكاتى خۆى ئاشكرا كردبوون و كۆسپ وبەرھەلستى خستبوۋە رىگەيان، ھەر بەو شىۋوميەش دەگاتە ئامانجەكانى داھاتوۋشى، ۋاتە دەسەلات وخانەدانى و ۋەچەنانەۋە، بە ھەمان شىۋەش نەخشەى بەرۋەكە تىككوپىكى دەدات، نەخشەى درەكەي بىز دەستبەسەرداگرتنى لاورا، ئەگەر ھەر تەنھا لەبەر ئەۋەش بېت، كە لاورا بۆ رىچ خۆشى، دوابەردى خانۇرى نەخشەكانىيەتى. راستە ئەۋرىشى خۆش دەۋىت،

به لام ئهم پیویستیشی بهم کچه ههیه، بن بهدیهینانی بهرزترین ئامانجه کانی، بنیهشه ریّگا نادا هیچ که سیّک ئهمه ی لی بستینیّت، ئاماده یه به ددان و به چنگه کانی پاریّزگاری لی بکات.

پتر ههستی به ئاسوودهیی کرد. دوای ئهوهی توانی بیرکردنهوهی شهوانی خوّی له ململانیّی درِی دیّوهکه، دابهریّنیّته ئاستی ململانیّیه کی بازرگانیی، ههستی کرد، که چوّن ئازایهتییّکی تازه، ئازایهتییّکی زال زایه ناو دهمارهکانی. ئهو ترسهی مایبوو نهما، گومان و باوه پهخوّنه بوون، خهم و پهروّشیی، که وه ک لهرزشی کاتی پیریی ئازاریان دهدا، گومبوون، تهمی سوّسهکردنه تاریکهکانی پهوینهوه، که چهندین ههفته بوو به لهپهکوتیّ به ناویاندا سهرگهردان ببوو. ههستی به دلّنیایی کرد و باوه پی پهیداکرد، که دهتوانیّت خوّی له قهرهی ههموو بهربهرهکانیّیک بدات.

به لهشیکی سووک و تا راده یه ک ئاسووده قه له مبازیکی داو له سه ر ته خته که ی هاته خواره وه ، په تی زهنگه که ی راکیشاو خزمه تکاره نیوه خه و تووه کانی هاتن، فه رمانی پی دان که جلوبه رگ و ئازووقه بپیچنه وه ، چونکه ده یه ویت له گه ل شه به قی روّژ خوّی و کچه که ی به ره و شاری گرینوبل سه فه ر بکه ن . نه وجا خوّی گوری و هه موو به رده سته کانی تری له جیّگه ی خه و رایه راند .

له نیوه ی شهودا ئه و خانووه ی سه ر شه قامی در قیت واگا هات و که و ته ژیانیکی چالاک پر کار. ژنه کان ئاگری ئاشپه زخانه یان هه لایساند، له پاپه وه کان خرمه تکاره کان به ته نگه تاوی و به په له ده هاتن و ده چوون، نوکه ره کان به پلیکانه کان هه له ده گه پان و ده چوونه خواره وه، له بن گومه زه کانی ده هات، مه شخه له کانی حه و شه ده تریسکانه وه، مه یته ره کان به ده وری ئه سپ و ماینه کان رایان ده کرد، هه ندیکی تر له ته ویله کان و لاخیان ئالیک ده دا، جله و و لغاویان ده کردن، زینیان ده کردن، ئاماده یان ده کردن و باریان ده کردن، ده تگوت شالاوی دو ژمن به پیله وی نووسینه که یه نوه نمال به په له پرووزی و به ته نگه تاوی خه ریکی هه لاتنه. به لام شتی وا له ئارا نووسینه که ی دانیش تبوو! خاوه ن مال ده تگوت مارشالی فه ره نسایه، له ژووری خوّی به ئارامی له سه ر میزی نووسینه که ی دانیش تبوو، شیر قاوه ی ده خوارده وه و فه رمانی به سه ر نوکه ر و ده ستوپی وه نده کانی دانیوسه که ی، بو پاریزه ره که ی، بو سه رکاری بانکییه که ی له مارسینی، بو بارون دی بویون و بو خوندین له هاوکاره بازی گانه کانی.

له کاتژمیر شهشی بهیانی ههموو کاروبار و راسپارهدکانی خوّی تهواو کرد و ههموو پیّویستییهکانی نهخشهکهی ئامادهکرد. دوو دهمانچهی بچووکی سهفهری خسته باخهلّی خوّی و، کیسهی پارهی له خوّی گری داو میّزی نووسینهکهی داخست. ئهوجا چوو بوّ واگا هیّنانی کچهکهی.

کاتژهێر ههشتی بهیانی کاروانی سهفهرهکهی کهوته جووڵه، ریچی سوار خوٚی به پیش کهوت، سهڵتهیهکی رهنگ سووری شهرابی، که به زیٚر چنرابوو، پاڵتوٚیهکی رهش، شهبقهیهکی رهش که به پهرهمووچه رازابووهوه، زوٚر پوشتهو پهرداخ دههاته بهرچاو. کچهکهی له دواوهی دهروّیشت،

سەڧەرەكەى ئەنتۆن رىچ و كچەكەى كارىگەرىيۆكى قووڵ و سەيرى لە خەڵكەكە كرد. وەك ئەوە وا بوو كە لە مەراسىمى قوربانىدانىڭكى ئارشىيايى سەردەمانى كۆن بەشداريان كردبىت. قسە كەوتە سەر زاران كە رىچ سەڧەرى كردووە بۆ شارى گرىنۆبل، واتە بۆ ئەو شارەى كە لەم دوايىيەدا جانەوەرە كچ كوژەكەى لى دەژيا. خەڵك نەياندەزانى ئەمە چۆن بېيىن و چۆنى لىخىدەنەوە، ئەوەى رىچ كردبووى، نەزانىيىكى نابەرپرسانەو سىزابار بوو، يان ئازايىيەكى سەرسورھىنەر؟ ئايا ئەوە روبەروبوونەوەى جەنگ و ململانى بوو، يان ئارامكردنەوەيەكى خوداكان؟ ھەموو سۆسەى ئەوەيان دەكرد، كە ئەوە دوا جاريان بوو، كچە جوانە قىر سوورەكە بېيىن، بەلام نەيان دەزانى لەبەرچى، سۆسەى ئەوەيان دەخرانى دەزانى لەبەرچى، سۆسەى ئەوەيان دەخرانى دەزانى لەبەرچى، دىكىرد، كە ئەرە دوا جاريان بوو، كچە جوانە قىر سوورەكە بېيىن، بەلام نەيان دەزانى لەبەرچى، دىكىرد، كە ئەرە دوا جاريان بور، كې مەمىشە لاوراى رىچيان لەدەستچوو، جارىكى تىز نايىيىندە وە

ئه و سۆسه کردنه یان دهبووایه راست دهربچیّت، هه رچه نده له سه ربنچینه ی هه لومه رجی هه له بنیا تنرابوو. سه فه ره که ی بر شاری گرینو بل نهبوو، کاروانه پر زه مزه مه و هه راکه جگه له فیل و چاوبه سته کی شتیّکی تر نهبوو. دوای میل و نیویّک له سه رووی روزئاوای گراس، له نزیک گوندی سانت قالیر کاروانه که وه ستا. ریچ وه کاله تنامه و راسپارده کانی دایه ده ست نوّکه ره کانی و فه رمانی پی دان، که به ته نها کاروانی و لاخه کان له گه ل خزمه تکاره کان به ره و شاری گرینو با به به نه دان، که به ته نها کاروانی و لاخه کان له گه ل خزمه تکاره کان به ره و شاری گرینو بل به به نه دان، که به ته نها کاروانی و لاخه کان له گه ل خزمه تکاره کان به ره و شاری گرینو بل به نه در مانه کاروانی و ک

خۆی و لاوراش لهگه ل کارهکهرهکهی روویان له کابریس کرد، بۆ ئهوهی لهوی پشووی نیوه پۆ بدهن، ئهوجا بهناو بهرزایی شاخه کانی تهنیرون به رهو باشوور لیّیان خوری. ریّگاییّکی تابلیّی سهخت و دروار بوو، به لام به م ریّگایه دهیانتوانی خوّیان له گراس و دوّلی گراس لابدهن و تا ئیّواره، بی ئهوه ی بناسریّنه وه، بگهنه کهناری دهریا ... نهخشه ی ریچ وا بوو، که بوّ روّدی دوایی

خو بگهیننه دورگهکانی لیّرین و بچن بو دیّره بچووکهکهی سانت هوّنورات، که لهلایهن کوّمه له قهشهیه کی پیر به پیّوهده بردرا، به لاّم هیّشتان توانای پاریّزگارییان له دیّره که هه بوو. ریچ لهگه ل ئه مانه ئاشنایه تییّکی کوّنینه و باشی هه بوو، چونکه چه ندین سال بوو هه موو به رهمه کانی ئه و دیّره ی له دوّشاوی کاله بتوّز و ناوکه کاژ و روّنی سه روو ده کریه وه. ریچ بیری کرده وه، که هه دیّره ی له دوّشاوی کاله بتوّز و ناوکه کاژ و روّنی سه روو ده کریه و رییدانی ئی سانت مارگریّت به ویّن دیّری سانت هوّنورات، له ته نیشت به ندیخانه ی شاتوی دیف و ریندانی ئی سانت مارگریّت دلّنیاترین و ئه مینترین شویّنی ناوچه که یه بو ئه وه ی جاری کچه که ی لی حه شار بدات. به لاّم خوّی نیازی وا بوو یه کسه ربگه پیّنی ناوچه که یه بو گراس. ده یویست به ریّگای ئه نتیب و کاگنیّس به رمو و روّزهه لاّت باداته وه، بو ئه وه ی هه ر له هه مان ئیّواره دا بگاته وه فیّنس. پیّشتر داد نووسه که ی راسپار دبوو، که له گه ل باروّن بوّین ریّک که وی یه کتری ببینن بو ئه وه ی لاورای کچی له ئالفونسی کوری باروّن ماره بکه ن. ئه و وای دانا بوو، که پیّشنیاریّک بخاته به رده م باروّن، که هی ماره یی، چه ند پارچه زه مینیّک و ئاشیّکی روّن له ماگنوّس، هه روه ها مووچه یه کی خانه نشینی ۲۰۰۰ لیره یی بو بودی و زاوای لاو. تاکه مه رجی ریچیش ئه وه بوو، که له ماوه ی ده روّژدا ئاهه نگی لیره یبی بو بودی و زاوا که خانوه که ی فانس نیشته جیّ ببن.

ریچ دهیزانی، بۆ به خیراکردنی پهیوهستکردنی مالهکهی خوّی به مالّی بویون نرخیّکی له رادهبهدهر ناهاوسهنگی پیشنیار کردووه. ئهگهر بهاتبا چاوه روانی کردبایه، دهیتوانی زوّر ههرزانتر بگاته ئهو مهرامه. ئهوسا باروّن به خوّشییهوه دههاته داخوازی کچی بازرگانیّکی وا گهورهی وهکوو ئهو بو کو برو کوی بازرگانیّکی وا گهورهی وهکوو ئهو بو کوی بارو کهی بارو کهی بارو بود بود باری ئه بود باری دوره کهی، چونکه روّر دوای روّر جوانی لاورا گهشهی دهسهند، سامانی ریچ پتر دهبوو، باری دارایی باروّن بوّیونیش ههر خراپتر دهبوو. بهلام مهسهله شتیّکی تر بوو! لهم بازرگانییه ئهوه دارایی باروّن نهبوو که ریچ سهودای لهگهلدا دهکرد، بهلکوو بکورژی نهناسراو بوو. لای ریچ ئهوه گرنگ بوو که سهوداو نهخشهی بکورژهکه تیّکبدات. ژنیّکی شووکردوو، که کچیّتیی له دهستدابیّت، یان لهوانهیه زگیر کرابیت، ئیتر به کهلکی پیشانگا نایابهکهی بکورژ نایهت. لهوانهیه دوا بهردهکهی ئیتر کویّر ببییّتهوه و لهبهینبچیّت، ئیتر لاورا بو بکورژهکه هیچ نرخیّکی نهمیّنیّت، کارهکهی سهرنهکهویّت. بکورژ ببییتیت! ریچ دهیویست زهماوهندهکه له شاری گراس به ناههنگیّکی گهوره و به ناشکرا ساز بکات. نهگهریش نه و هاوسهودا دژهکهی نهدهناسی و لهوانهش بوو ههرگیز پیّی ناشنا نهبیّت، بهلام نهوه بو نهم خوّشییهک بوو، که بزانیّت، هاوسهودا دژهکهی به چاوی خوّی به چاوی خوّی به بود که بزانیّت، هاوسهودا دژهکهی به چاوی خوّی دوری خوّی ده که برانیّت، هاوسهودا دژهکهی به چاوی خوّی دوری خوّی ده که برانیّت، هاوسهودا دژهکهی به چاوی خوّی ده که کوی خوّی ده که برانیّت، که خوّشهویسترینی کچهکانی لهبهر چاوی خوّیدا، لی دهفریّین.

نهخشه که زوّر ورد بیری لی کرابووه وه ناچارین جاریّکی تر سهرمان له زیره کی ریچ سوربمیّنیّت، که چهنده له راستیی نزیک کهوتبووه وه چونکه نهمه راست بوو، زهماوه ندی لاورا له کوپه کهی باروّن بوّیوّن، مانای ههرهسیّکی لهناوبه ر دهبوو بوّ کچکوژه کهی شاری گراس. هیشتان ریچ کچه کهی نه گهیاندبووه ژیّر سهیوانی رزگاری. هیشتان نهیگواستبووه وه بوّ دیّری ناسایش و دلّنیاگهی سانت هوّنوّرات. هیشتان سیّ سوار به پشتی ماینه کانیان به ناوچه شاخاویه رووته نییهکانی تانیروّن به پیّگهوه بوون. ههندی جار ریّگاکه نهوه ند دژوار بوو، دهبووایه له ولّخه کانییان داببه زن. ههموو کاره کان زوّر هیّواش ده چوونه پیشهوه. ناواته خوازی نهوه بوون دهروره بری بودن دوروره بری باین ناوی کان.

لهو ساتهوهختهی که لاورا لهگه آ ریچی باوکی شاری گراسیان به جیهی شت، گرینوی لهو سهره کهی تری شار له کارگه کهی ئارنولف خهریکی که آندنی گوله نه رگس بوو. ته نها بوو، خوشحا آل بوو. کاته کانی له شاری گراس به رهو کوتایی ده چوو. روزی خوشی و گهیشتنه مرازی نزیک که و تبووه وه بیست و چوار شووشه ی بچکو آله له ناو سندوقی یی بچووکی به په مو به رگکراو له ناو کوخته کهی داندرابوون، نهم شووشانه تنوکی تریفه ی بیست و چوار کچیان تیدا بوو، نه مانه به نرخترین پیکهاته ی عه تری بوون، که له سالی رابردوو به ریکای ساردی چهوریی، به به کارهینانی جلوبه رگ و قره کان، نه وجا به دلوپاندن، ده ستی که و تبوون. نه مروز نیازی وا بوو، که بو بیستوپینجه مین شووشه، به نرخترین و گرنگترینیان، پیویستیه کان ناماده بکات. پیشتر بوری یه چه ندین چین چهوری پاراو چهوری کردبوو، ناسکترین په روزی بی پیوی بیزی به روای دوا ماسی په روزی بیزون، شووشه یه کی گهوره له باشترین جوزی کحوول، نه مانه ی بوری اوی دوا ماسی په روزی و شوینگه ی راوی زور به دیققه ت دیاری کردبوو. شه و یکی تاریکه مانگ بوو.

دەيزانى ھەموو ھەولۆك بۆ دزەكردن بۆ ناو كۆشكە پر پاسەوانەكەى شەقامى درۆيت كارىكى بى مانايە، بۆيە دەيويست لە كاتى تارىكىى رۆزئاوابووندا، بەر لەوەى دەروازەكانى شار دابخرىن، لە پەناى بى بۆنىيەكەى خۆيدا، كە وەك تارايىكى سەرپۆش لە سەرنجى مرۆڤ و گيانەوەرەكان، دەيشارىتەوە، دى بەر بكاتە ناو كۆشكەكەو خۆى لە گۆشەيەكى خانووەكە حەشارىدات. دواتر كاتىك كە خەو ھەمووان دەباتەوە، ئەوجا قىبلەنوماى لووتى بە ناوتارىكايىدا رانمايى بكات تا دەيگەيەنىتە ژوورى گەنجىنەكەى. جا ھەر لە ژوورەكەى خۆى و لەسەر جىڭگاكەى پەرۆچەورەكانى لە جەستەى دەئالىنىتىت. تەنھا قى ولەلەكانى، وەك كارەكانى پىشووى، لەگەل خۆى دەبات، چونكە دەتوانى ئەمانە راستەوخۆ لە ناو گيانى شەرابدا بشواتەوە، ئەوەش كارىكە بە ئاسانى دەتوانىت لە كارگەكەدا بە ئەنجامى بگەيەنىت. پاشان بىلى كارى كۆتايى بەرھەمەكەى و ھەلماندنى بىلى دەستكەوتنى چىلومكەى شەوىكى ترى كارى پىيويستە. جا كارى كۆتايى بەرھەمەكەى و ھەلماندنى بىلى دەستكەوتنى چىلومكەى شەوىكى ترى كارى پىيويستە. جا كارى كۆتايى بەرھەمەكەى و ھەلماندنى بىلى دەستكەوتنى چىلومكەى شەوىكى ترى كارى پىيويستە. جا كارگەكەد كارەكەردى بىلى بەرھەمەكەلى و ھەلماندى بىلى دەستكەوتنى چىلومكەى شەوىكى ترى كارى پىيويستە. خا ئەگەر ھەموو كارەكە باش بەرىيومبروات، كە ھىچ ھۆيىكىش نىھ بىلى ئەۋەمى گومان لەمە يەيدا بىكات، ئەوا

دوو سبهی دهبیّته خاوهنی ههموو پیّکنهرهکانی باشترین عهتری دونیا، ئهوسا وهک دهولّهمهندترین کهسی سهر زهوی، گراس به جیّدههیّلیّت.

بەرەبەرى نىوەرۆ لە كارى نەرگزكولاندن بووەوە . ئاگرەكەى كوژاندەوەو سەرى مەنجەلى چەورىيەكەى داخست، لە كارگەكە چووە دەرەوە بۆ ئەوەى خۆى فۆنك بكاتەوە . باينك لە رۆزئاواوە دەھات.

لهگهڵ یهکهمین ههناسه ههستی بهوه کرد که شتیک تهواو نیه، شتهاییک روویداوه، ئاووههوای به دڵ نهبوو. له بهرگهههوای شارهکه، لهو تارای به ههزاران داو چنراوه، داوهمووه زیّرینهکه نهمابوو. له کاتیّکدا لهم چهند ههفتهی دواییدا، ئهو تالّهمووه بوّنداره ئهوهنده بههیّز ببوو، که گریّنوی لهو سهری شارهکهو له ناو کوّختهکهی خوّی ههستی پیّ دهکرد. ئیّستا ئهو تالّهبوّنه نهماوه، گوم بووه، تهنانهت که به چریش ههستی بوّنی خوّی پادهگرت، ههستی به بوونی نهماوه، گوم بووه، تهنانه له شویّنی خوّی وشک ههلگهرا، وهک ئهوهی گود بووبیّت.

دیاره مردووه، گریّنوی بیری کردهوه، پاشان لهوهش سامناک تر: یه کیّکی تر دهستی خوّی پیشخستووه، بهر لهمن یه کیّکی تر گوله کهی منی چنیوه و بوّنه کهی بوّخوّی بردووه! گریّنوی ئهوهنده داهیّزرابوو، له هاواری نهداو نهیقیژاند، به لام به شی ئه و فرمیّسکانه ی هیّزی بهبهرهوه مابوو، که له گوشه کانی چاوی قهتیس مابوون و له ناکاویّک بهملاو بهولای لووتی چوّرانه خوارهوه.

له کاته دا بوو، که دروّت له مهیخانه ی کوفاتری داوفینه و بوّ نانی نیوه روّ به ره و ماله وه هاته وه و گیرایه وه که ئه مروّ به یانی زوو کونسولّی دووه م و کچه که ی له گهلّ کاروانیّکی دوازده ولاّخی به ره و شاری گریّنوبل سه فه ریان کردووه . گریّنو ی فرمیّسکه کانی خوّی قوت دایه وه ، به راکردن به ناو شاره که دا به ره و ده روازه که وه ستا، هه ستی خوّی راگرت و بوّنی کرد . له ناو ئه و شنه بایه ی که له روّژناواوه ده هات و هیشتان به بونه کانی شار ئالووده نه ببوو، تاله بوّنه که ی دوّزییه وه ، راسته تاله بوّنه که زوّر باریک و بیّهیّز بوو، که چی له گهلٌ ئه وه شده ده ناسرایه وه . به لام ئه و بونه خوّشه ویسته له سه رووی روّژئاواوه نه ده هات، واته له سه رووی روّژئاواوه نه ده هات، خوّ له له ی بارسته ی کابریسه وه ده هات، خوّ له لای باشووری روّژئاواوه ، ئه وه هه رهیچ .

گریّنوی پرسیاری له پاسهوانه که کرد، که کرّنسولّی دووه م به کام ریّگادا چووه . پاسهوانه که ئاماژه ی بر باکرور کرد . ئایا به ره جاده ی کابریس نه چوون ؟ یان به ره و جاده که ی تر، به ره و باشوور ، به ره و نوروّبیا و ناپوّلی ده چن؟ پاسهوانه که گوتی ، به دلّنیایی نا! ئه و به هه ردوو جاوی خوّی ئه وانی دی ، که به ره و کی چوون .

گریّنوی به پاکردن گهرایهوه ناو شار، چووه ناو کوّخته کهی، پهروّ و له فاف و مهنجه نی کریّمه کانی، پیّچایهوه، چهمچهو مهقه س و کوتکه لووسه بچووکه کهی هه نگرت، که له داری زهیتوون دروستکرابوو، ههمووی خستنه ناو تووره گهی سهفه ر، بی دواکهوتن کهوته ریّگا. ریّگای گریّنوّبلی نهگرته به ر، به نکوو ئه و ریّگایه ی هه نبرارد، که لووتی پیّشانی ده دا: به رمو باشوور.

ئەمە ریّگاییّک بوو راستەوخۆ دەچوو بۆ ناپۆلی، بە دریّژایی دامیّنی چیاکانی تانیّرۆن، بە ناو چەمەکانی فراییّر و زیاگنیّ، ئەمە ریّگاییّکی خۆش بوو بۆ رۆیشتن. گریّنوی بە خیّرایی دەپۆیشت. کاتیّک شاری ئۆرۆبیا لە بەرزایی شاخەکان بە دەرکەوت، ھەستی خوّی راگرت، بونی ھەلّمژی، وەک بلیّی گەیشتبووەوە ھەلاتووەكان. كەمیّک دواتر گەیشتبووە ئاستی ئەوان. ئیّستا ئیتر بونی یەكە یەكەی دەكردن، تەنانەت بونی ئارەقی ئەسپەكانیشی دەكردن. ئەر پەری نیوە میلیّک لە لای روژئاواوە دوور بوون، تەواو وەكو ئەم لە شویّنیّکی ناو دارستانەكانی تانیّرون. بەرەو باشوور، بەرەو دەریا دەچوون.

کاتژمێر پێنجی دوای نیوه پوّ گرێنوی گهیشته شاری ناپوٚلی. چووه مێوانخانه که اننی خوارد و داوای شوێنێکی ههرزانی کرد. گوتی که شاگردێکی دهباغچییه و له شاری نیساوه هاتووه و بهره مارسێی دهچێت. گوتی به تهویلهش رازیه بهمجوّره له گوشه یه کی تهویله باری لی خست و پشووی دا. بونی کرد، که سی سواره که نزیک دهبوونه وه تهنها ئهوه ی پێویستی پی بوو، ئهوه بوو که هیشتان چاوه پوانیان بکات.

دوو کاتژمێر دواتر، که دنیا زوّر تاریک ببوو، گهیشتن. بن ئهوهی نهناسرینهوه جلوبهرگی خوّیان گوری. ئیستا دوو ژنه که جلوبهرگی رهشیان لهبهردا بوو، لهگهلّ سهرپوشیک، ریچ سهترهیه کی رهشی لهبهردا بوو. خوّی وه ک خانیک ناساند، گوتی که له کاستیلهوه دیّن و بهیانی دهیانهویّت بچن بوّ دورگهکانی لیّرین و گهره که خانه خوی مشووری بهلهمیّکییان بو بخوات، دهیانهویّت لهگهلّ شهبه قی بهیان سهفهر بکهن. پرسی که ئایا جگه لهمان میّوانی تر له میّوانخانه کهدا ههن؟ خانه خوی گوتی: ته نها شاگردیکی دهباغچی له نیساوه هاتووه، له تهویله دا خهوتووه.

ریچ ژنهکانی نارده ژوورهوه . خوّی چووه ناو تهویله که بوّ نهوه ی شتیّک له ناو باری سهر پشتی نهسپه کهی بهیننیّت، وه ک خوّی گوتی . له سهره تا شاگرده دهباغچییه کهی نه دوّزیه وه ، ناچار بوو فانوسیک له مهیته ره که وه ربگریّت . نه وجا دیتی شاگرده که له گوشه یه کی تهویله که له سهر چه رچه فیّکی کون پالکه و تووه ، سه ری به تووره گهی سه فه ره کهی کردووه و به قوولّی خهوی لی که و تووه . نه وه نده بی نموود و نابه رچاو دیار بوو، ماوه یه ک ریچ خهیالّی بو نه وه چوو، که نه و کوره وه ک نه بو و به بوو، ته نها تارمایی سینبه ره کهی له به لیّلی به

دەردەكەوت. ھەرچۆنى بوو رىچ لەوە دلنىا بوو كە ئەوە بوونەوەرىكى بى وەيەو بە ھىچ جۆرىك جىگەى ھىچ مەرسىدىك نىد، ئىتر بە ئەسىايى لىي دووركەوتەوە، نەبادا لە خەوى بكات، گەرايەوە ناو مىرانخانەكە.

نانی شیوانی لهگه ل کچه که ی له ژووره وه خوارد. پیشتر مهبهست و ئامانجی سهفهره که ی بی کچه که ی باس نه کردبوو، ئیستاش ههر باسی نه کرد، ههرچه نده کچه که ی داواشی لی کرد. پینی گوت که سبهینی بی باس ده کات، کچه که ی دلیده نیت، ههمووی بی به رژهوه ندی و به کات، کچه که ی دلیده نیت، ههمووی بی به رژهوه ندی و به خته وه ری دوار فرژی ئه وه .

دوای نانخواردن چهند دهستیک یاری کارتیان کرد و ریچ ههموو یارپیهکانی دۆړاند، چونکه ریچ له جیاتی تهمهشای کارتهکان بکات، بهردهوام تهمهشای رووی کچهکهی دهکرد، بق ئهوهی ئیلهام له جوانیهکهی وهریگریت. دهورویهری کاتژمیر نقی شهو کچهکهی برده ژووری خهوهکهی، که بهرامبهر ژوورهکهی خقی بوو، ماچی کرد و شهوباشی لی کرد، له دهرهوه دهرگاکهی کلیل دا. ئهوجا خقشی چووه سهر تهختی خهوهکهی.

به هرّی سهفه ری نه م روّژه و شه وی رابردوو به جاریّک خهسته و ماندوو ببوو، له هه مان کاتدا ههستی به خوشحالییّکی روّر ده کرد به و سهفه ره ی به نه وی که مترین خه م و په روّشی له دلّدا ههبیّت، بی هیچ سوّسه و گومانیّکی ناخوشی وه ک شه وانی رابردووی، که هه میشه له دوای چراکوژاندنه وه یه قهیان ده گرت و نازاریان ده دله خه ویان ده کرد، خه وی لی که وت، نووست، بی نهوه ی هیچ خه وییّک ببینیّت، بی پرخه، بی راچه نین، بی گرژیوونی ده ماره کانی، بی خو وه رگیّران و خو سووراندن، دوای ده میّکی دریّژ، نه وه یه که مین جار بوو ریچ ناوا نارام و قوول بخه ویّت.

له ههمان كاتدا بوو گريّنوى له جيّگهكهى له ناو تهويله ههستايهوه . ئهويش ههستى به ئاسوودهيى دهكرد و به به بهرهنجامى سهفهرهكهى خوّشحاڵ بوو، به تهواوى ههستى به تازهبوونهوهى خوّى دهكرد، ههرچهنده بوّ چركهيهكيش خهو نهچووبووه چاوى. كاتيّك ريچ هاته ناو تهويلهكه، بوّ پشكنين، خوّى وا پيّشاندا كه خهوتووه، بوّ ئهوهى خوّى بيّ وهى تر پيّشانبدات، لهو بيّ وهييهى كه بههوّى بوّنه سهرنجبرهكهى، ليّى بهديار دهكهوت. به پيّچهوانهى ريچ، ئهو به هوّى هيّزى لووتى روّر به وردى سهرنجى دليه ريچ، روّر چاك دهركى بهوه برد، كه گومان و پهروشى ريچ سهبارهت به بوونى ئهو له تهويله، نهماو لهبهينچوو.

به و جوّره هه ر دوو لایان به و دیتنه خیّرایه ی یه کتری، به نادروستی و دروستی، هه له و راست، له یه کتری دلّنیابوون و تیّگهیشتن که زیانیان بق یه کتری نیه، ئه وه ش بق گریّنوی شتیّکی باش بوو، چونکه ئه و بی وهییه رووکه شییه ی گریّنوی و بی زیانییه راستییه ی ریچ کاری گریّنویان ئاسان کردو، به پیچهوانه ش بق ریچ.

به شیّوه یه کی زوّر وهستایانه گریّنوی دهستی به کاره که ی کرد. تروره گه ی سه فه ره که ی کرده وه ، په روّکان و کریّمی چه وری و چه مچه ی لی ده رهیّنا، په روّکانی له سه ر رایه خه که ی راخست، ده ستی کرد به هه لسوونی چه وریه که له په پوّکه کان، ئه مه کاریّک بوو کاتی گه ره ک بوو، چونکه ده بووایه چینی چه ورییه که له هه ندی شویّن ئه ستوور و له هه ندی شویّن ته نک بیّت، به پیّی شویّنه کانی جه سته، په پوّ چه وره کانی دابه ش ده کرد و به جیاوازی چه وری تی هه له ده سوون. چونکه ده م و بن هه نگل، سنگ و ئه وره ت، پیّیه کان، پتر له لوولاق و پشت و ئانشک بوّن پیّشکه شده که ن ناوله پی ده ست پتر له پشته ده ست، برق پتر له برژانگ ... هند، بویه په پوری ئه و شویّنانه ده بووایه پتر چه وریان خرابایه سه ر. گریّنوی ویّنه یه کی روّشنی جه سته ی له به رچاو بوو، به م پیّیه ش په پوّچه وره کانی کی خرابایه سه ر. گریّنوی ویّنه یه کی روّشنی جه سته ی کاره که ی وه رده گرت، چونکه ئه مه کاریّکی هونه ری بوو، که بیر و ئه نیّشه و ده سته کانی پیّکه وه خه ریک ده بوون، سه ره پای چیّژی ئه و هونه ری بوو، که بیر و ئه نیّشه و ده سته کانی پیّکه وه خه ریک ده بوون، سه ره پای چیّژی ئه و دوائه نجامه ی که چاوه پوانی ده کرد.

 له جێگهی خوٚیان لا دهکهون. به لام بوٚ گواستنه وهی په پوٚکان چاره یه کی تری نه بوو. دوای ئه وه ی هه موو په پوٚکانی پێچایه وه، به شێوه یه که بتوانێت بی به ربه ست بتوانێت له بن هه نگلی خوٚی هه لٚیان بگرێت، چه مچه و مه قاس و کوتکه بچووکه که ی هه لٚگرت که له داری زهیتوون ساز کرابوو، بی چریه خوٚی گهیانده ده ره وه .

ههور بهری ئاسمانی گرتبوو. هیچ چراییک له میوانخانه که دا نه دهسووتا، تاکه تروسکه لهو تاریکه ئهنگوسته چاوه، تریسکه یه کی دووری که لووی کی روزاکی بوو، له لای روزهه لاته وه له فرّرت له سهره وهی ئیل سانت مارگریت، که پتر له میلیک دوور ده بوو، ده تگوت سهره ده درزییکی روزاکه که و تو ته سهر قوماشیکی پهش له که نداوه که هه ست به شنه باییکی بیهیز ده کرا، بونی ماسی لیوه ده هات. سه که کان خه و تبوون.

گریّنوی چووه لای دیواری دهرهوه ی خانووه که ، پهیژه یه دیوار هه لّپه ساردرابوو، دهستی راستی ئازاد بوو، دهستی راستی له سی پلیکه ی ژیّرهوه ی پهیژه که گیرکرد، سهرهوه ی پهیژه که ی به شانی راگرت، به م جرّره پهیژه کهی هه لگرت و به سهر حهوشه کهوه تا ژیّر پهنجه ره ی ژوره کهی به ریّکی جیّگیری کرد. پهنجه ره که نیوه کراوه بوو. به ئاسانی به سهر پهیژه که کهوت، وه ک ئهوه ی به سهر پلیکانه یه ک بکهویّت، زوّر ههستی به خوّشحالّی کرد، که لیّره له ناپوّلی جاریّکی تر بوّنی کچه که ی ده کرد. ئهگهر ئه مه له گراس بووایه، به پهنجه ره ی شیشبه ند و پاسهوانی زوّری کچه که یازه که ی زوّر سه ختتر ده بوو. ته نانه ت لیّره به ته نها نوستبوو، پیّوسیت نه بوو

پهنجهرهکهی پالداو کردیهوه، خشییه ناو ژوورهکه. پهروّکهکانی دانا، ئهوجا چووه لای تهختهخههکهی. بوّنی قرّی به سهر ههموو بوّنهکانی تری زال بوو، لهسهر زگ خهوتبوو، رووی کردبووه سهرینهکهی، گوشهی ئانشکیشی له دهم و چاوی خوّی ئالاندبوو، دهتگوت پشتهسهری خوّی به شیوهیهکی زوّر گونجاو بوّ لیّدانی کوتهکهدارهکهی ئامادهکردبوو.

لیّدانی کوتکهکه زرچه و تهپهیهکی تهپی لیّوه هات. زوّر رقی لهم تهپه بوو، ههر لهبهر ئهوه ی ئه و تهپهیه له و کاره کپو کپهیدا تاکه خشپهیهک بوو. تهنها به قرمساندنی ددانهکانی توانی بهرگهی ئه و خشپه قیّزهونه بگریّت، دوای ئهوه ی خشپهکه ش تیّپه پی، ماوهیه ک ههر به ددانی قرمساوی خوّی مایهوه و دهستیشی به کوته که کهوه شهته ک ببوو، وه ک ئهوه ی لهوه بترسیّت، تهپه که دیسان له شویّنیّکهوه به شیّوه ی دهنگدانهوه بگه پیّتهوه. به لاّم هیچ دهنگدانهوهیه کهپایهوه، به لّکه و کپی دووباره گهپایهوه ژووره که، تهنانه ترووره که هیّمن و کپتر بوو

له پیشوو، چونکه کچهکه دهستبهجی ههناسهی براو یهک ههناسهی تریشی نهدا. ههرکه شهته کی و رهقبوونی له شی خاوبووه وه، که ده کری وهک دهقیقه یه ک وهستانی یان جهسته شهته ککردن بن ریزائیگرتن لیکی بده ینهوه له شی به نهرمی و خاوی هاته وه باریه ک.

کوتهکهکهی داناو ئیتر نقوومی ناو کارهکهی بوو. یهکهمین جار پهرۆپییچراوهو دهقکراوهکانی لهیهکتری کردهوه، لهسهرخوّی ههموو پهروّکهکانی بهسهر کورسی و میزهکه بهرهوپشت پهرت کردن، به شیّوهیهک که رووه چهورهکهیان هیچیان بهرنهکهویّت. ئهوجا لیّفهکهی لهسهر لابرد. خوّی به بوّنی کچهکه له گووره نهبرد، که له پریّکدا زوّر به گهرمی به خهستی ژوورهکهی پر کرد. ئهو دهمیّک بوو بهو بوّنه ئاشنا ببوو، به لام دواتر کاتیّک ئهو بهراستی دهبیّته ماخوّی ئهو بوّنه، ئهوسا ههانی دهمیّت، ههانی دهمیریّت، ههانی دهمیریّت، ههانی دهمیریّت، تا بهو بوّنه مهست و گیژ دهبیّت. ئامانجی ئیستایی ئهوه بوو، تا دهریّت زوّرتر و زوّرتر ئهم بوّنه راویکات و کوّییکاتهوه، تا دهکریّ لیّ نهگهریّت پهرت و بلاّوببیّتهوهو به فیروّ بچیّت. ئیستا کاتی ئهوه بوو، ههموو زیهنی خوّی بوّ کارهکهی کوّبکاتهوهو خیّرا نهخشهکهی راپهریّینیّت.

به قهیچکردنیکی خیرا شهقیکی له کراسی خهوهکهی کرد، کراسهکهی لهبهرداکهند، پری دایه پهری چهورهکان و بهسهر جهستهی رووتیدا بلاویکردنهوه، ئهرجا جهستهکهی بهرزکردهوه، پهیی شویرپووهوهکانی سوراندنهوه ژیری، وهک پاقلاوه، کرتایی پهریرکانی له جهستهی ئالاند، ههر له پهنجهکانی پییهوه، تاکو ههنیهی پهریری لی ئالاند. تهنها قثی کهوتبووه دهرهوهی پهیریکانی مرمیاکه، به ساف و پوخت قثهکهی بریهو به شیوهی چهپکیک گریی داو، خستییه ناو کراسی خهوهکهی و پیچایهوه، دوا پهیری چهور که مابووهوه، له کهللهسهری کچهکهی ئالاند. دهستی به لیوارهکانی داهیناو دهستمالی کردن و به پالهپهستوی پهنجهکانی قایمی کردن، ئهزمایشیکی همهموو بهستهکهی کرد. هیچ درزیک، هیچ کونوچکهیهک، هیچ لوچیک، هیچ کهلینیکی تر نهما بوو، که بیزنی کچهکهی پی بیته دهرهوه، بهستهکهی زور به پوختی پیچابووهوه، هیچ کاریکی تر نهما بوو

قەنەڧەيەكى يەك نەڧەرى جلەكانى كچەكەى لەسەر بوو، جلەكانى ھەڵگرت و خستنيە سەر تەختەخەوەكە و لەسەر قەنەڧەكە دانيشت. بۆنى ناسكى كچە ھێشتان بە كراسە پەشە بەرىنەكەيەوە مابوو، كە تێكەڵى بۆنى كوليچە بە رازيانە ببوو، ئەو كوليچانەى كە بۆ رێگە خستبوويە گيرڧانى خۆى. گرێنوى قاچەكانى خۆى خستە سەر لێوارى تەختى خەوەكە، نزيكى قاچەكانى كچە، بە جلەكانى كچە خۆى داپۆشى و دەستى كرد بە خواردنى كوليچەكان. زۆر ماندوو

بوو، به لام نهیدهویست بخهویّت، چونکه نهدهبوو له کاتی کارکردندا بخهویّت، ئهگهریش کارکردنه که ههر چاوه پوانیکردن بووایه. بیری له و شهوانه کردهوه، که له کارگهکهی بالدین به کاری دلّوپاندن کاتی خوّی به سهر دهبرد: بیری له مهنجه لهکهی دلّوپاندن دهکردهوه، که چوّن وه ک ته نی رهش ببوو، له ئاگره بلیّسهداره که، ترپهی هیّمنی دلّوپهکان، که له ناو بوّپیه سارده کهوه تنوّک تنوّک ده پرژانه ناو شووشه کهی ژیرهوه. ده م نا ده م دهبووایه تهماشای ئاگره کهی کردبایه، ئاوی تری له مهنجه لهکه کردبایه، شووشه ی ئاوه دلّوپیّنراوه کهی بگوریبا، په پهگولهکانی بگوریبایه. لهگه ل مهنجه لهکه کردبایه، شووشهی ئاوه دلّوپیّنراوه کهی بگوریبا، په پهگولهکانی بگوریبایه. لهگه ل مهنوه شامانجی ئه و پاسهوانیه راپه پاندنی ئه و هموو کارانه نهبوو، که کهوتبوونه سهرشانی، بهلکوو ههمووی بو مهبهستی تایبه تی خوّی بوو. ئهموی ش لهم ژووره دا، که کاری بونمژین و بونگرتن به ریّگای چهوری به تهواوی سهربه خوّ دهرویشت به ریّوه، که لهوانه بوو ههموو ئهرمایشیّکی ناوه خت، یان سوورپاندن و دهستکاری کردنیّکی بوخچهی بونه که، زیانی بو کاره که دهبوو، ئا لیّره ش، وا ده هاته به رچاوی گریّنوی، که پاسه وانییه کهی شتیّکی گرنگه، نووستن دهبوو، ئا لیّره ش، وا ده هاته به رچاوی گریّنوی، که پاسه وانییه کهی شتیّکی گرنگه، نووستن ده بوری سه رکهوتنی لیّ بخاته مه ترسی.

ئەو بىر و ئەندىشانە بەرەو دوارۆژ نەدەچوون. ئەو بىرى لەو بۆنە نەدەكردەوە، كە دواى چەند سەعاتىكى تر، دەيدووريتەوە، بيرى لەو عەترە نەدەكرىدوە، كە لە تريفەبۆنى بيستوپيننج شۆخەكچ بەرھەمى دەھينىت، بیری له نهخشهکانی داهاتروی نهده کردهوه، بیری له بهختهوهری و سهرکهوتن نهده کردهوه نا، بیری له رابردووەكانى خۆى دەكردەوە . وەستگاكانى ژيانى رابردووى دەھيّنايەوە بەرچاوى خۆى، مالى مادام گايارد، بۆنى گەرمى دارە شىدارەكان، تا دەگەيشتە سەفەرى ئەمرۆى بەرەو نايۆلى، ئەو گوندە بۆن ماسىيە. گريمالى دەباغچى ھاتەوە بىر، جۆزىن بالدىن، گراف تايادە ئىسپىناس. بىرى لە شارى پارىس كردەوە، ھالاوى تیکه لمی ههزاران بون و بهرامهی، بیری له کچه قرسوورهکهی شهقامی ماری کردهوه، دهشته نازاد و کاکی به كاكىيەكان، شنەبايە نەرم و تەنكەكان، دارستانەكان. ھەرەۋەھاش بىرى لە يىرە شاخەكەي ئۆڤٽرنيە كردەۋە، به هیچ شیّرهیهک خوّی لهو بیرهوهریانه لانهدهدا، بیری ئهشکهوتهکهی خوّی کردهوه، له ههواکهی، که خالّی بوو له بۆنی مرۆڤ، بیری له خهونهکانیشی کردهوه، به خۆشییکی زۆرهوه بیری له ههموو ئهم شتانه کردهوه. به لني، كاتنك ئاوا بيرى له رابردوو دهكردهوه، وا دههاته بهرچاوي، كه ئهو مرؤڤنك بووه، بهختنكي تايبهتي ههبووه، راسته چارهنووسهکهی ئالۆز و پیچاوپیچ بووه، بهلام له کوتاییدا بهرهو راستهریگای هیناوه، بهرهو بهختهوهری، ئهگهر وا نهبووایه، چۆن بۆی دهکراو بۆی ههلدهکهوت، ئهمرۆ لهو ژووره تاریکهدا، له کهناری ئامانجى خۆى دابنيشنت، كه هەمىشە هيواى بۆ دەخواست؟ خۆ ئەگەر بە راستى بىرى لى بكاتەوە، ئەوا ئەو كەسىكى بە راستى بەختيار و بەختەوەرە!ھەژانىك كەوتە ھەناوى، ھەژانى ھەستكردن بە ملكەچى و سویاسگویی. "سویاست دهکهم" به هیواشی چریاندی: "سویاست دهکهم، جوّن یاتیست گرینوی، که تق ئاوايت، هەر وەكو خۆت!" ئاوا كەرتبووە ژير كاريگەرى خۆى. ئەوجا يېڵووەكانى چاوى خۆى قوچاند، نهک بۆ ئەوەى بخەوپت، بەلكوو بۆ ئەوەى بە تەواوى خۆى دەخىلى ئاشتى و ئاسوودەيى ئەم شەوە ييرۆزە بكات. دلى ير ببوو لە ئاشتى. نەك ھەر دلى، بەلكوو واى ھاتە بەرچاو، كە ئاشتى ھەموو دەوروبەرەكەى ير كردووه، بۆنى خەوى ئاسوودەى كارەكەرەكەى كرد، كە لە ژوورهکهی تهنیشتیان خهوتبوو، هی خهوی قوولی ئهنتون ریچ که لهو بهری رایهوهکه نووستبوو، بۆنى بۆرژانى خاوەن مێرانخانەكەو خزمەتكارەكانى كرد، ھى سەگەكان، ھى ولاخەكانى تەويلە، هي ههموو جيّگاكان و هي دهرياش. با وهستا بوو، ههموو لاييّک كپ و ئارام بوو. هيچ شتيّک نەبوو ئەو ئاشتىيە، ئەو ئارامىيە خەوشدار بكات.

تەنھا جارىك قاچى خۆى بەرەو تەنىشت چەماندەوە، بە ئاستەم پىنى بە قاچى لاورا كەوت. راستتر بلىنىن، نەك قاچى، بەلكوو تەنھا بە پەرۆكەكەى كە قاچى پى بەرگ كردبوو، چىنىكى تەنك چەورى لەژىرەوە بوو، كە بىزنى قاچەكانى ھەلمىرى بوو، بىزنە خىرشەكەى، بىزنە خىرشەكەى قاچى.

که بالندهکان کهوتنه جریواندن، واته کهمیّک بهر له بولیّلهی بهیان، گریّنوی ههستایهوه سهر پنیان، ئیتر کارهکهی تهواو کوّتایی هاتبوو. پهروّکهکانی له یهکتری کردنهوه، وهک پلاستهر له لهشه مردووهکهی کردنهوه. چهوریهکان به ئاسانی له پیّستهکه دهبوونهوه. تهنها له گوشهو کهلیّنهکان ههندی چهوری به لاشهکهوه دهمان، ئهوانیشی به چهمچهکهی لیّ دادهمالّی. له کوّتاییدا ههرچی پنته چهوریهکی پیّوهی مابوو، له تهوقی سهرییهوه تا پیّیهکانی ههمووی به ژیرکراسهکهی لاورا ئهوهنده جوان سپیهوه، تهنانهت ههرچی ورتکهچهورییکی ههلّوهریویش ههبوو، ههمووی لهسهر پیّستهکهی لهگهلّ سپیّنهوه پامالّی، بهمهش دوا تنوّک و دوا توّزی بوّنه خوّشهکهی کوّکردهوه. ئهوسا لای ئهو لاورا بهراستی مرد، ژاکاو، چورچ، وهک پاشماوهی یهری گولان.

به هێواشی له ئاستانهی پهنجهرهک ئاودیو بوو، دابهزیه سهر پهیژهکه، له دهرهوه دیسان باییّک ههڵی کردبوو، ئاسمانیش ساف ببوو، روّناکییّکی شینباوی توّخی رژاندبووه سهر ولّاتهکه.

نیو کاتژمیّر دواتر، کارهکهرهکه ئاگری له ئاگردانی ئاشبهزخانهی پی کرد. که چووه بهر دهرگا بق ئهوهی داری سووتان بهیّنیت، چاوی به پهیژهکه کهوت که به دیوارهکه ههلّواسرابوو، بهلّام هیّشتان کاتی رازان بوو، نهدهکرا، شتیّک لهم باره بهوٚنیّتهوه. کهمیّک دوای کاتژمیّر شهش، روٚژ شهبهقی دا. روٚژ به زهبهلاحی و به رهنگیّکی زیّرینی سوور له کهلّی نیّوان ههر دوو دوورگهی

لیّرین، لهسهر دهریا بهرز بووهوه. هیچ ههوریّک به بهری ئاسمانه وه نهبوو. روّژیّکی بههاری تیشکدار دهستی پیّکرد ژووره کهی ریچ به لای روّژاواوه بوو، کاتژمیّر حهوت واگا هات. ئهوه یه کهمین جاری بوو، دوای چهندین مانگان، که به پاستی بخهویّت و تیّر خهو ببیّت، پیچهوانهی عادهتی خوّی، ئهمپوّ چاره که کاتژمیّریّکی تریش خوّی له ناو جیّگادا گلمخاند، له ئاسوودهییان خوّی لیّکپاکییشاو باویی هاتی، گویّی خوّی له و خوره خوّشه گرت، که له ئاشپهزخانه کهوه دههات. که ههستایه وه و په نجهره ی ژووره کهی به گهوره یی کرده وه، چاوی به ئاووهه وای خوّشی ده ره وی که وت، بای تازه و بونخوشی بهیانی رژایه ژووره وه، دهنگی پیله کانی دهریا گهیشتنه گویّی، ئیتر زهوقیّکی بی سنوور خوّشی پهیداکرد، لیّوه کانی لوول کردو دهستی کرد به فیته فیت و منگه منگی گورانی کاتیّک جله کانی له به ده ده کرد، هیشتان ههر فیته فیتی بوو، ههر فیته ی لیّ ده دا، که ژووره که ی خوّی به جیّهی شت، به هه نگاوی گورج و گول له پاپه وه که وه خوّی گهیانده ده رگای ژووری کچه که ی، له ده رگاکه ی دا، نه بادا کچه که ی رابجفریّت، به لاّم کچه که ی، له ده رگاکه ی دا، دیسان به هیّواشی له ده رگاکه ی دا، نه بادا کچه که ی رابجفریّت، به لاّم هیچ ده نگیک نه بو و ریچ پیّکه نی، باش تیّکه پشت، که کچه که ی هیشتان خه وتووه .

لهسهرهخو کلیله که ی خسته کونی کیلونی دهرگاو بای دا، بهبی دهنگی، زوّر به هیّمنی، نهوه ک واگای بهیّنیّت، زوّر مهراقی بوو، که له خهودا بیبیّنیّت و به ماچ به واگای بهیّنیّت، جاریّکی تر، بوّ دوا جار، بهر لهوه ی به ناچاری بیداته دهستی پیاویّکی تر.

دەرگاكە بورەرە، چورە ژوررەرە، ھەتاوى رۆژەكە بە تەراوى كەرتە سەر دەموچاوى. دەتگوت ژوررەكە پر بورە لە زيوى تريسكەدار، ھەموو شتێك تيشكى دەدايەرە، ناچار بور، لەبەر ژانى چاوى، خورلەكێك چاوەكانى خۆى بنروقێنێت.

که چاوهکانی خوّی دیسان کردهوه، چاوی به لاورا کهوت، لهسهر جینگاکهی کهوتبوو، رووت و قووت و مردوو، سهری ساف تراشراو، سپی وهک بهفر. دهتگوت موّتهکهخهون دهبینیّت، ئهو موّتهخهونهی که له شهوی رابردوو له گراس دیتبووی و لهبیری چووبووهوه، ئیّستا ناواخنی خهونه زوّر ناخوشهکهی ههموو وهک بروسک هاتهوه خهیالّ. دیمهنهکه، تهواو کت و مت وهک خهونهکه بوو، بهلام ئهم جاره زوّر ساف و روّشنتر.

ههواڵی کوشتنی لاورا ریچ وه ک بروسک خیرا به ولاتی گراسدا بلاوبووهوه، وه ک نه وه بوو، که بلیّن "پاشا مرد!" یان "جهنگ هه لگیرسا!" یان "پیّگره کانی ده ریا دابه زینه که ناری ده ریا!" ترسیّکی سامناکی ئاوای هیّنا ئاراوه . له پریّک نه و ترسه ی که لهبیری خه لک چووبووه وه ، دیسان پهیدا بووه وه ، وه کو پیشوو، بیّزاری، تووپه ی گومانی هاروها جانه ، دلّه پاوکی وه ک نه خوّشییّکی درم هه موو که سیّکی گرته وه . خه لکه که که شه و داده هات له ماله کانیان ده مانه وه ، کچه کانی خوّیان له ماله وه به ند ده کردن، خوّیان له بوّسه ده نا، گومانییان له یه کتری ده کرد و ئیتر خه و نه ده چووه چاویان . هه موو که سیّک وا بیری ده کرده وه ، که دیسان وه ک جاری پیشوو، نه و تاوانکارییه دریژه ده کیشیّت و هه ره هه ته یه کینک ده بیته قوربانی . ده تگوت نیوسال کاتییان به ره و دواوه گه راند و ته و .

پتریش له نیوساڵ لهمهوبهر ترسهکه پهکی خهڵکی خستبوو، چونکه ئهو مهترسییه، که دهمیّک بوو خهڵک باوه پی به نهمانی هیّنا بوو، له پریّکی سهیر گه پایهوه، بهمه ههستی نهبوونی یارمهتی و بیّچارهیی له ناوخه ڵکدا بلّاوبووهوه، چونکه نزاو نهفره تکردنی قهشه سهرکهوتنی بهدهست نههیّنا! تهنانه تئهنترّن ریچ، ریچی مهزن، دهوڵهمهندترین هاوولاتی شارهکه، نویّنهری بهدهست نههیّنا! تهنانه تهنترّن ریچ، ریچی مهزن، دهوڵهمهندترین هاوولاتی شارهکه، نویّنهری دولّه تاییه و به دهسه لات، که ههموو تواناییکی لهبهر دهستدا بوو، توانای ئهوهی نهبیوو که تاقه مندالهکهی خوّی بپاریّزیّت! چونکه ئهو مروّکوره له پیروّزیی جوانیی لاورای شوّخ و شهنگ نهترسا بوو، که به پاستی له لای ههموو ئهوانهی دیبوویان پیروّز تهماشا دهکرا، به تاییه تئیستاکه دوای مردنی، ئیتر چ هیواییّک ههبوو بو خوّرزگارکردن لهو بکوره؛ ئهم بکوره له ئاهوّ دپنده تره وه چونکه پیاو دهیتوانی له دهستی ئاهوّ پا بکات، بهلّام نهیانده توانی له دهستی ئهم بکوره پابکهن، وهکو چارهنووسی ریچ، ئهمهی سهلماندبوو. دهبیّت ئهو بکوره خاوهنی بههره یه کی پابکهن، وهکو چارهنووسی ریچ، ئهمهی سهلماندبوو. دهبیّت ئهو بکوره خاوهنی بههره یه که تریان ئاموّرگاری دهکرد، که روو له کلّیسا بکهن و له خودا بپاریّنهوه، ههموو خاوهن پیشه یه بچیّته لای خان و وهستای خوّی، کلیلسازان با بچنه لای خودا بپاریّنهوه، ههموو خاوهن پیشه یه بچیّته لای خان و وهستای خوّی، کلیلسازان با بچنه لای ئالرّسیوسی پیاوچاک، تهونچیان بچنه لای کالرّسیوسی پیاوچاک، تهونچیان بچنه لای کالرّسیوسی پیاوچاک، تهونچیان بچنه لای

ئەنتۆنىۆسى پىاوچاك، عەترسازان بچنە لاى جۆزىنى مەزن. بەم جۆرە ھەموو ژن و كچەكانى خۆيان لەگەڵ خۆيان برد و پىكەرە دەستىيان كرد بە پارانەرە، خواردن و خەريان بردە ناو كلىسا، تەنانەت كە رۆژىش دەبورەرە، چىتر كلىسايان بەجىنەدەھىنىت، ئەر كۆمەللە ترساو و سەرلىنىشىنوارە، بارەرپان بەرە ھىنابرو، ئەگەر بىت و ئومىدى رزگاربرون ھىنىتان مابىت، ئەرا ھەر تەنھا لاى حەزرەتى مريەمە، بەر لە دەستى ئەر جانەرەرە رزگاريان دەبىت.

ئهو کهسانهی لهوان ژیرتر بوون له مالهکانیان مابوونهوه دهرگایان لهسهر خوّیان کلیلدابوو، چونکه جاری پیشوو دیبوویان که کلّیسا سهرکهوتنی بهدهستنه هیّنا بوو، ئهو گرووپانهی نهیّنیدار بوون، به پارهیه کی زوّر جادووبازیّکیان له گوّردوّنهوه هیّنابوو، خزیبوونه بنگهوه پیّکی بهردینی شاری گراس و نویّژیان بوّ ئههریمه دادهبهست، تا مهرایی بوّ ئههریمه ن بکه ن و وابهسته یی خوّیانی پیشانبده ن دیسان پیاوماقولان و پیاوه دیار و خانه دانه روّشنبیرهکان ریّوشویّنی زانستییان گرتهبه ر، مالهکانی خوّیان مهگنیّتیزاند، کچهکانی خوّیان هوییوّنوّتیزاند، بازنه ی بی دهنگییان له هریّهکاندا دابهست و ههولّی ئهویان دا، که به هیّزی پهیامیی ئهندیّشهیی ههموویان، پیّکهوه به شیّوازیکی تیّلیپاتی بکوژه که شاربه ده ر بکه ن ریّکخراوه کان خوّپیّشاندانیکی نزاخویّنی و سزاخویّنییان له گراسه وه تا ناپوّلی و له ناپوّلییه وه تا گراس ریّکخست. پیر و قهشه ی پیّنج دیّری شاره که نویژی بهرده وامییان دابهست، که بهرده وام سروودی ئاینییان تیّدا ده خویند، هیّنده ی نهبرد وای لیّ هات، له ههموو گوشه و کهناریکی شاره که شه و و روّژ دهنگی نزاو پارانه وه ده هات. وای لیّ هات، له ههموو گوشه و کهناریکی شاره که شه و و روّژ دهنگی نزاو پارانه وه ده هات. وای لیّ هات، نویکه ههموو کاریّک وهستا.

خه لکی شاری گراس، له جوّش و خروّشی بی کاری، وه ک بلّیی زوّر به بی سهبری، له هه لّیه ی قه ومانی کوشتنی کچیّکی تردا بوون، هیچ که سیّک گومانی له مه دا نهبوو، که نه مه هاکه رووده دات. هه ریه کیّک له وان له دلّی خوّیدا، نه و هه واله سامناکه ی پیشبینی ده کرد، تاکه نومیدیشان نه مه بوو، که خودی خوّیان به رنه که ون، به لکوو یه کیّکی تر به ربکه ویّت.

دەسەلاتدارانى شار، هى پارىزگاو هەرىمەكە، ئەمجارە خۆيان نەخستە داوى ئەو بارە پى لە ھاروھاجيەى خەلك. ئەوە جارى يەكەمىن بوو، لە دواى ئەوەى كە ئەو كچكوۋىيە پەيدا ببوو، ھاوكارى و پىكەوەكارىىكى پىزىەخشەو سوودبەخش لە نىوانى فەرمانبەر و بەرىنوەبەرانى شارەكانى گراس، دراگويگنان، تۆلۆن، لە نىوانى نوينەرانى دەوللەت و، پۆلىس و سوپاو ئەندامانى پەرلەمان و سوپاى دەريايى يىيادەبكرىت.

هۆی ئەو پێكەوەكاری و هاوكارىيەی دەسەڵتداران لە لايێک لە ترسی راپەرىنی سەرتاسەری گەل بوو، لە لايێکی تر ئەمە راستيێک بوو، كە لە دوای كوشتنی لاورا ریچ، خاڵێکی دیاری لاێكۆلىنەوە لە دەستدا ھەبوو، كە دەكرا ئيتر لەو خاڵەوە، بە شێوەيەكی نەخشەدار بكەونە دوای بكرژەكە. بكرژەكە بە چاو دىترا بوو، دەركەوتبوو، كە بكوژەكە شاگردێكی دەباغخانەيە، كە شەوی كوشتنی لاورا لە تەويلەكەی مێوانخانەی ناپۆلی بووەو بۆ بەيانىيەكەی گوم بووە، بى ئەوەی ھىچ شوونێک لە دوای خۆی بەجێبهێلێت. بە پێی قسەكانی خاوەنی مێوانخانه، هی مەيتەری تەويلە، ھەروەھا قسەكانی ریچ، كە ھەموو يەكييان دەگرتەوە، دەبووايە، بكوژ كابرايێكی بەژنكررتی بى نموودی چاكەت قاوەیی بىێت و توورەگەيەكی سەڧەری پى بىێت. ھەرچەندە ھەر سى گەواھىدەر نەياندەتوانی وەسڧی دەموچاوی، رەنگی قژی، زمانی بكەن، ئەوە نەبێت كە خاوەن مێوانخانەكە دەيگوت، ئەگەر ھەڵەی نەكردبێت، لە كاتی جووڵەو رۆپشتندا ھەندێک لەنگی و شەلی پێوە دىبار بېۋە، يان پێيێکی گۆچ بېێت.

به و یاداشت و ئاماژانه وه له نیوه روّژی کوشتنه که دوو تیپه پوّلیسی سواریی به ره و شاری مارسیّی که وتنه پشکنین بو دوزینه وه ی بکورژ. یه کیّکییان به دریّژایی که ناری ده دریاو، ئه وه ی تریان به ریّگاکانی ناوه وه ده دوروبه ری ناپوّلی له لایه ن خه لْکه وه خوّبه خشانه ده پشکنرا. دوو راسپیّردراوی دادگای گراس به ره و شاری نیسا چوون، بو ئه وه ی لیّکوّلینه وه له گه ل شاگردانی ده باغخانه کان دادگای گراس به ره و شاری نیسا چوون، بو ئه وه ی لیّکوّلینه وه له گه ل شاگردانی ده باغخانه کان بکه ن له به نده ره کان و ئه نتیب هه موو که شتییه کان ده پشکنران، هه موو ریّگا مه رزییه کان به ره و سافیّوین گیران، ده بووایه موسافیره کان ناسنامه ی خوّیان پیّشانبده ن بانگه وازنامه یه که وه سفی بکورژی تیّدا نووسرا بوو، بو نه و که سانه ی که خویّنده وارییان هه بوو، به هه موو ده روازه کانی شاره کانی گراس و فیّنس و گوردوّن و ده روازه ی کلیّسای لادیّکان هه لواسرا، روّژی سیّ جاران بانگه وازه که جارده درا، جا چونکه ده گورترا که بکورژه که پیّیه کی هه لواسرا، روّژی سی جاران بانگه وازه که ده یانگوت بکور خودی شه یتان خوّیه تی، نه مه ش هیّنده ی ترس و یشیّوی ده خسته ناو خه لک، وه که ده یانگوت بکور خودی شه یتان خوّیه تی، نه مه ش هیّنده ی ترس و یشیّوی ده خسته ناو خه لک، وه که به لگه یه کی به نرخیان ده ستکه وتبیّت.

دوای ئەوەی سەرۆکی دادگای گراس بانگەوازیکی لەسەر راسپارەدی ریچ بلاوکردەوە، کە ھەر کەسیکی ئاماۋەيەک بدۆزیتەوە بۆ گرتنی بکوژ، ئەوا خەلاتیکی پی دەبەخشریت کە كەمتر نەبیت لە دوو سەت لیرە، ئەوجا لەسەر زمانلیدانی خەلکی ھەندیک لە شاگردە دەباغچیەکانی شارەکانی گراس و ئۆپین و گۆردۆن گیران، یەکیک لەوان لە بەدبەختی خۆی بە راستی دەشەلی. لەگەل ئەوەی ئەو گومانلیکراوە بە ھۆی كۆمەلیک شاھید دەسەلماند، كە لە كاتی كوشتنی لاورا، لە شوینی تاواندا

نهبووه، به لام ههر خرایه بهر ئازار و ئهشکهنجه. ده روّر دوای کوشتنی لاورا، پاسهوانیکی شار، ئه و راندرویه که خواره وه که گهیانده نووسینگهی دادوه ره کان: "له نیوه پوّی ئه و روّره، ئه و، گابریل تالیاسکوّ، پاسهوانی سه ره کیی ده روازه که ی کوّرس، کاتیک وه کی روّرانی ئاسایی خه ریکی ئه رکی خوّی بوو، که سیّکی، که ئیستا دیّته وه بیری، وه ک ئه و وه سفانه ی ناو بانگه وازه که، قسه ی له گه ل کردووه، روّر به ته نگهتاوی و چه ندباره پرسیاری ئه و ریّگایه ی لی کردووه، که ئه و بهیانییه کاروانه که ی کوّنسولّی دووه م، ریچ، له کاتی به جیّه پیشتنی شار، گرتووتیه به ر. به لام چ ئه و کات و چ دواتر ئه و بایه خی به م رووداوه نه داوه، بیگومان هه رگیز به هیّزی بیری خوّی له وانه بو و نه توانیّت شیّوه ی ئه که سه به پیّنته وه بیری خوّی، ئه گه ر بهاتبا دویّنی به ریّکه و تدیسان چاوی به م که سه نه که و تبایه و که که به سه ر جاده ی لا گوف، له به بایه خیّکی پی نه دابوو، به لام دویّنی ئا لیّره، له شاری گراس، له سه ر جاده ی لاقف، له به ر دم کارگه که ی وه ستا دروّت و مادام ئه رنولف، کاتیک ده گه پایه وه ناو کارگه که ، ئه و که روّ ر به روّ شنی له کاتی روّیشتندا ده شه لی.

کاتژمیّریّک دواتر گریّنوی گیرا، خاوهن میّوانخانه کهی ناپوّلی و مهیته ری تهویله، که هیّنرابوون بو گراس، بق ئهوهی بزانن، گومانلیّکراوه که دهناسنه وه، یه کسه ر ناسیانه وه و گوتیان ئهمه یه شاگرده دهباغچییه که لای ئهوان خهوتووه: "ئهمه یه و که سی تر نیه، دهبیّت ئهوه ئه و بکوژه بیّت، که به دوایدا ده گهریّن، "

کارگهکهیان پشکنی، کرّختهکهی ناو باخهزهیتوونهکهیان پشکنی، ئهوهی پشت دیّری فرانسیزکا. له گرشهیهکدا، که به ئاستهم شاردرابوونهوه، پارچه ههڵزڕاوهکانی جلی خهو و ریّرکراس و قرّهسوورهکهی لاورا ریچیان دوّزییهوه. کاتیّک زهویهکهیان ههڵکرّلّی، جلوبهرگ و قری بیستوچوار کچهکهکهی تریش دهرکهوتن. ئهو کوته که داره ش دوّزرایهوه، که کچهکانی پی کورژرا بوو، توورهگه گرشهکهی سهفهریش دوّزرایهوه. بهلّگهکان زوّر بههیّز بوون. زهنگی کلیّساکانیان لیّ دا، سهروّکی دادگا بانگهوازی راگهیاند، که نزیکه دوای سالیّک ههول و پشکنین، تاوانباره کچکورژهکه دوّزرایهوه و گیرا، ئیستاکه دهستبهسهره.

له سهرهتادا خه لک باوه ریان به بانگه وازه که نه کرد. گوتیان ده یانه ویّت به م فیّله نه توانیی و بی به هره یی فرمانبه رانی ده ولّه ت بشارنه وه و مهترسی نا په زایی خه لکی پی دابمرکیّننه وه . خه لک هیشتان نه و کاتانه یان به باشی له یاد بوو، که ده یانگوت، بکوژه که روّیشتو وه بوّ شاری گریّنوّبل و گراسی به جیّهیّشتو وه . نه مجاره یان ترس قو ولّایی گیانی خه لکه که ی داخوری بوو.

تەنھا ئەو كاتەى كە بەلگەكانىيان لە مەيدانەكەى كلّىسا، لە بەردەم قشلّە، پىنشانى خەلّى دا، ئەوجا راى گشتى گۆرانى بەسەرداھات، بەلگەكان بريتى بوون لە جلوبەرگى بىستوپىنىچ كچ، لەگەل بىستوپىنىچ چەپكە قر، كە وەك داوەل لەبەردەم مەيدانەكەدا، بەرامبەر كلّىسا، بە رىيز بەسەر ستوونان ھەلىيانواسىيبوون.

سهدان خه لک ریزیان به ستبوو، به هه لهداوان به لای ئه و پیشانگای مهرگهدا ده چوون و ته ماشایان ده کرد. که سوکاری قوربانییه کان کاتیک جلوبه رگه کانییان ده ناسییه وه، زیپه یان لی هه لده ستاو له خی ده چوون، خه لکه که ی تریش، به شیکییان هه ربی خوشی و، به شیکییان بی نه وه که به ته واوی دلنیا ببن، داوایان ده کرد، که بکوژه که یان پیشان بده ن. ئه وه نده ی نه برد داخوازی دیتنی بکوژ زیادی کرد و بوو به هه رایه کی هه په شهدار له مه یدانه بچووکه که، ناچار سه ریکی دادگا بریاری دا، گرینوی له ژووری به ندیخانه که ی به پیننه ده ره وه و له په نجه ره ی نه ومی یه که می سه را، پیشانی خه لکی بده ن.

کاتیک گرینوی هاته بهردهم پهنجهرهکه، قیژهو ههراکه ههمووی کپ بوو. وهک ساتهوهختی نیوه پوّی روّژه گهرمهکانی هاوین، کاتیک که ههموو دهچنه دهرهوه، بوّ سهر میرگهکان، یان خوّیان دهخزیّننه بهر سیّبهری مالهکان، له پریّکدا خاموّشییّکی تهواو ئاوا مهیدانهکهی داگرت. نه دهنگی پیّییک، نه کوّخه یهک، نه دهنگی ههناسهدانیّک، نه چرپهیهک، هیچ نهدههاته گویّ. ماوهیهک ئاپوّره ی خهلکهکه ههمووی تهنها ببوون به چاوی زهق و دهمی به ش. که س نهیدهتوانی ئهوه باوه پیکات، که ئهو پیاوه بابرده له، نابووته، بچووکه، ئهو سیسهله، ئهو ریتهیه، ئهو سیرمهیه، ئهو چنهیه، ئهو هموو که هه بیچ چنهیه، ئهو هموو که هه بیچ په هیچ

شیّوه یه ک وه ک بکوژیّک نه ده هاته به رچاوان. راسته که س نه یده توانی بلّیت، چوّن چوّنی پیّشتر شیّوه ی بکوژه که یان، هی ئه و ئه هریمه نه یان، هی هینابووه به رچاوی خوّیان، به لام هه موویان له سه رئه وه هاو پا بوون، که هه رگیز بیریان بو ئه وه نه ده چوو، که ئه و بکوژه که سیکی ئاوا بابرده له بیّت! جا له گه ل ئه نوه شیّوه که شیّوه ی بکوژه که له گه ل ئه ندیّشه ی ئه وان نه ده گونجاو، وه کو خوّیان ده یانگوت، پیّشاندانه که ی کاریگه ری ئه وتوّی بو دلنیابوون و قناعه تهیّنانیان نه بووه، به لام به شیّوه یه کی دوودژ هه ر ته نها به هوّی جه سته ی ئه و مروّفه ی به رده م په نجه ره که دریگه رییکی راستییه، که ته نها ئه م و که سی تر نا، وه ک بکوژ خراوه ته به رچاویان، ئه وه کاریگه رییکی قناعه تهیّنی هه بوو. هه موو بیریان بو ئه وه چوو: قه ت نابیّت ئه مه راست بیّت! به لام له هه مان چرکه ساتدا، ده یانزانی، که هه رئه وه یه ده ده بیّت راستیی بیّت.

بیکومان، که پاسهوانه کان پیاویلکه کهیان دووباره راکیشایه وه تاریکی ژووره وه، کاتیک لهبهرچاویان ون بوو، چیتر دیار نهبوو، به لکوو ئهگهریش بۆ ماوه یه کی کورتیش بیت، ته نها وه ک بیره وهریه که میشکییاندا بوونی ههبوو، وه کی زاراوه یه کی خوبه بیره وهریه که میشکییاندا بوونی ههبوو، وه کی زاراوه یه چهپه لای بکوژ، ئه وجا سهرسو پرمانی ئاپو پره ی خه لکه که په ویه وه، مو له تی کاردانه وه یه گونجاو هاته پیشه وه: زاره کان که وتنه گه پان، هه زاران چاو دووباره ژیانه وه، ئه وسا تاکه توو پهی و هاواری تو له ته تهیه وه: "ده مانه ویت بیخه نه به درده ستمان!" خویان داده پچ پاند که په لاماری سه را بده ن، تا به ده سته کانی خوبان بیخنکینن، لیکی هه لبز پینن و پارچه پارچه ی بکه ن. پاسهوانه کان همه موو هه ولیکیان دا، ده روازه که ی دابخه ن و خه لکه که بو دواوه بگه پیننه وه. به په له گرینوی بردرایه وه ژووری به ندیخانه سه روزی دادگا ها ته به ده م په نجه دو و به لیننی به خه لک دا، که دادگاییکردن یکی خیراو نموونه یی به پیوه بیات داه گه ل ئه وه ش چه ندین سه عاتی پی چوو، تا دادگاییکردن یکی کرد و، چه ندین روژی پی چوو، تا شاره که ئارام بو وه وه .

جا به راستی دادگایی کردنی گرینوی یهگجار به خیرایی دهستی پیکرد، چونکه نهک ههر به نگهکان زوّر و روّشن بوون، به نکوو شکاتلیّکراو خوّشی له کاتی لیّکوّلینهوه، بی ئهوه ی نکوّلی لهو تاوانانه بکات که خرابووه پالی، دانی به ههموو شتیّک نا .

تەنھا لە پرسیاری ئەوەی كە چی پاڵی پێوە ناوە، كە بەم تاوانانە ھەڵبستێت، نەیدەتوانی ھیچ وەلامێكی قناعەتھێن بداتەوە . تەنھا ئەمەی دووبارە دەكردەوە، كە ئەو پێویستی بە كچەكان ھەبووە، لەبەر ئەوە كوشتوونی . بۆچی پێویستی بە كچەكان ھەبووە، مەبەستی لەوە چبوو، "پێویستی بە كچەكان ھەبووە"، لەمە بێ دەنگ دەبوو. بۆیە خرایە بەر ئەشكەنجەدان، چەندین سەعات سەرەو ژێر

به قاچهکانی هه لیانده واسی، به پهمپ حه وت شووشه ئاویان تی کرد، پییان له قالب دا، به لام هه مووی بی سوود بوو. وا ده هاته به رچاو، که هه ستی به ئازاری جه سته نه ده کرد، هیچ ناله نال و هاواریکی لی نه ده مات ده در، که پرسیاریان لی ده کرده وه، هه رئه وه نده ی ده گوت: "من پیویستیم به کچه کان هه بوو." دادوه ره کان گوتیان ئه مه نه خوشی ده روونی هه یه وازیان له ئه شکه نجه دانی هینا و بریاریان دا، چیتر لیکولینه وه ی له گه لادا نه که ن و دادگاییکردنه که بگه یه ننه کوتایی.

تاکه ریّگر له ریّگهی ئهمهدا که ههبوو، ههول و تهقهلای شارهوانی دراگوینان، که دادگای ناپوّلی کهوتبووه ئهویّ، ههروهها هی پهرلهمانی ئایکس، ههردوولایان ههولّیان دهدا، که دادوهریه که ببهنه لای خوّیان. بهلام دادوهری گراس ریّگهی نهدهدا، پرسهکهیان لهدهست دهربهیّنن، چونهک ئهوان بوون، که بکوژهکهیان گرتبوو، له سنووری حوکمی ئهواندا، زوّرینهی قوربانییهکان کوژرا بوون، ئهگهر بکوژهکهیان بر دادگاییّکی تر بناردبایه، دهکهوتنه بهر ههرهشهی توورهیی گهل. پیّریست بوو خویّنهکهی له گراس برژیّنریّت.

له ۱۵م نیسانی سالّی ۱۷٦٦ حوکمه که ده رچوو، له ژووری به ندیخانه دا بر شکاتلیّکراو خویندرایه وه: "پیّویسته له ماوه ی بیستوچوار سه عاتدا، شاگردی ده باغخانه جرّن پاتیست گریّنوی، بب ببریّته به رده م ده روازه ی کورسی شار، له وی روو له ئاسمان، به خاچیّکی دار ببه ستریّته وه، به زیندوویی دوازده جار به شیشی ئاسن لیّی بده ن، تا ئیسقانه کانی باسک و لاق و سمت و شانه کانی ورد و خاش ده بن، پاشان تا مردن به خاچه که وه هه لبواسریّت." به شیّوه یه کی ئاسایی، تاوانباران دوای وردوخاشکردنی ئیسقانه کانیان، وه ک به زه بی پیاهاتنه وه، به به نیّک ده خنکیندران، به لام به روشنی ئه مه یان به جه للاده که ی گریّنوی راگه یاند، ئه گه ریش گیانه لای مه رگی چه ندین روّژ بخایه نیّت. ئه وجاد ده بوایه لاشه که ی له گریستانی تاوانکاران بشاردرابایه وه و گریه که ی بی نیشان شویّنبرز بکریّت.

گریّنوی له بیستنی حوکمه که ی هیچ کاردانه وه یه کی پیّشان نه داو خوّی تیّک نه دا. فه رمانبه ری دادگا لیّی پرسی، که ئایا دوا ئاره زووی چیه . گریّنوی وه لاّمی دایه وه: "هیچ"، هه موو ئه و شتانه ی هه هه یه ، که پیّویستیه تی .

قەشەيەك چووە ژوورەكەى، تا گوێ لە دانپێدانان لە گوناھەكانى بگرێت و پەيڤەكانى پەشێمانى لێ وەربگرێت. بەڵام دواى چارەگە كاژێرێك ھاتە دەرەوە، بێ ئەوەى چى وەگير بكەوێت. مەحكومكراو كە گوێى لە ناوى يەزدان دەبوو، تەقەى سەرى دەھات، وەك ئەوەى ئەوە يەكەمين جارە ئەو ناوە ببيستێت، پاشان لەسەر تەختەكەى راكشاو يەكسەر رۆچۈوە ناو خەوێكى قووڵ. ھەموو قسەيەكى تر بۆ ئەو شتێكى بێ مانا بوو.

له ماوهی دوو روّژی دوایی خه لکیکی روّر هاتن بق ئهوهی له نزیکهوه ئهو بکوره بهناویانگه ببینن. ياسەوانەكان رېگايان دەدان كە لە دەرچەي ژوورەكەي تەماشاي بكەن، بۆ ھەر تەماشاكردنېك شەش سۆليان وەردەگرت. مسگەرىك كە دەپويست رەشنووسى نىگارىكى بۆ بكىشىد، دوو فرانكيان لى وەرگرت. بهلام ناواخنی نیگارهکهی پتر هیوابراوی پیّوه دیار بوو. مهچهکی دهست و پیّیهکانی بهندییهکه به زنجیر بەسترابوونەوە، تەواوى كاتەكە لەسەر تەختەكە راكشا بوو، نووستبوو. رووى خۆى لە ديوار كردبوو، هيچ كاردانەوەيەكى يێشاننەدەدا، كاتێک لە دەرگاكەيان دەدا يان ھاواريان دەكردێ. بە ھىچ شێوەيەک بۆ تەماشاوانەكان نەبوو يى بخەنە ناو ژوورەكەى، ھەرچەندە بە بەرتىل ھەوڭى زۆر دەدرا ياسەوانەكان دەستەمۆ بكەن، بەلام ياسەوانەكان نەدەويران ئەو فەرمانى قەدەغەكردنە ببەريّنن. ترسى ئەوە ھەبوو كە کهسیّک یان خزمیّکی کورژراوهکان له کاتیّکی ناوهختدا دهستی بق دریّرْ بکهن و بیکورژن. ههر بهو هۆيەشەوە قەدەغە بوو كە خواردنى بۆ بهينن. لەوانە بوو ژەهرخواردووى بكەن. تەواوى كاتى زىندانىيەكەى گرینوی تەنھا خواردنی ئاشیەزخانەی خزمەتكارانی كۆشكی قەشايەتی دەدرایی، ئەوش دەبووايە يیشتر سەركارى چاوديرانى زيندان خۆى ليى بخوات. خۆ له دوو رۆژى دوايى ھيچى نەخوارد. ھەر لەسەر ته خته که ی یا لکه وتبوی و نووستبوی. جار جار کاتیک زرهی زنجیره کانی ده هات، یاسه وانه که ی به خیرایی بەرەو دەرچەى دەرگاكەى دەچوو، قومێک ئاوى لە شووشە ئاوەكەى فردەكردو، خۆى دەھاويشتەوە سەر تەختەكەي و دەنووستەۋە . وا دەھاتە بەرچاو كە ئەو مرۆۋە ئەرەندە لە ژيانى خۆى بېزار و خەستە بورە، که چیتر نایهویت له و چهند کاریرهی دواییدا به واگایی ناگای له ژیان ببیت.

 چاپکردبوو، چەند دێوهرهو فرۆشيارانى دەستگێڕ روويان له شارهکه کردبوو، نانهواکان کوليچهيان له چەشنى وێنه بۆ ھەڵگرتن و بيرهوهرى برژاندوبوو.

وهستا پاپۆنی جهللاد، که چهند ساڵێک بوو هیچ تاوانبارێکی وردوخاش نهکردبوو، شیشهئاسنێکی برگه چوارگۆشهیی لای ئاسنگهر به پادان دابوو، به خۆو بهو ختورمه ئاسنه چووه مهیدانی قهسابخانه، تا لهسهر که لاکی گیانهوهران به خوتورمهکهی راهێنان بکات. ئهو بۆی ههبوو تهنها دوازده جار ئاسنهکهی رابوهشێنێت و بهو دوازده جاره به دڵنیاییهوه دوازده جومکه ورد و خاش بکاتن، بی ئهوهی بهشه گرنگهکانی جهسته، وهک سنگ و کهللهسهر زیانیان بهربکهوێت. ئهم کاره ورده، ههستیاری و دهسترهنگینیێکی زوری گهرهکه.

هاوولاتییان خویان بو نه رووداوه نامادهکردبوو، وهک نهوه ی خویان بو ناههنگیکی گهوره ناماده بیکه ماده بیکه ناماده کردبوو، وهک نهوه ی خویان بو ناههنگیکی گهوره ناماده بیکه بیکه بیکه کردبوو، پیاوان سه تره کانی خویان له توز داوه شاندبوو، رایانسپاردبوو جزمه کانیان وا بو بویه بیکه بیکه کردبوو، پیاوان سه تره کانی خویان له توز داوه شاندبوو، رایانسپاردبوو جزمه کانیان وا بو بویه بیکه بیریقینه وه نهوانه بی نیشان و مهدالیای سه ریازی و داموده زگاکانی ده وله تییان هه بوو، نهوانه بی پله بیله وه ستاییان هه بوو، نه وقاته کان، دادنووسه کان، سه روکی هاوبه ندییه کان، یان نهوانه بی نیشانیکی گرنگییان هه بوو، هه موو قاتی ره سمی خویان پوشی بوو، پله و خه ت و نیشان و زنجیر و مهدالیاو باروکی به پوره مه بیواداران بیریان له وه کرده وه که دواتر بو نویژکردن کوببنه وه شه بیتانیه برسته کان نویژگیکی سوپاسگویی شه پیتانانه بیکه ن، ناوداره ماگنیتناسه کان له میوانخانه کانی کابریس و فیلتویس و فونتمیشیل کوبوونه وه ده هیندران، له بازاره کان گولی رازانه وه ده هیندران، له ناوداره کابریس و کوری سروود مه شقییان ده کرد.

ریچ له مالهکهی خزیدا لهسهر شهقامی دۆریت خوّی مات کردبوو. ئه و حهزی دهکرد، ههموو ئامادهکارییّک بوّ روّژی ئیعدامکردنی بکور قهدهغهبکریّت، ئهو روّژهی خهلّک ناویان به "روّژی ئازادی" دهبرد. لای ئهو ئهمه ههراییّکی قیّزهوهن بوو، دووباره گهرانهوهی ترس و لهزر بوّ ناو خهلّکهکه، لای ئهو شتیّکی قیّزهوهن بوو، ئهو ئاههنگ و خوّشییهش لای ئهم روودانیّکی قیّزهوهن بوو. ههموو خهلکهکهی پیّکهوه قیّزهوهن دههاته بهرچاو. نهچوو بوّ دیدهنی پیشانگای بکور و قوربانییهکان له مهیدانی بهردهم کلّیسا، ههروههاش بوّ دادگایی کردنهکهشی نهچوو، بهشداری نهکرد له ههلهداوانه قیّزهونهکه بوّ تهماشاکردنی حوکمدراو له ژووری بهندیخانهکهی. بو ناسینهوهی قرّ و بهرگی کچهکهشی نهچوو، رایسپارد که دادگا بیانهینیّته مالهکهی، له مالهوهش به کورتی

قسه ی خوّی کرد و، تکای کرد، که ئهگهر دهکریّت وهک پاشماوهییّکی پیروّز شته کانی بو به جیّبهیّلن، ئه و داوایه شیبان جیّبه جیّ کرد. قر و جلوبه رگه که ی هه لّگرت بردنیه ژووره که ی لاورا، کراسه خه و پارچه پارچه کراوه که و به رگه کانی تری خسته سهر ته خته خه وه کهی، قرّه سووره که ی خسته سهر سهرینه که ی و له به رده م ته خته که دانیشت، ئیتر شه و و روّژ ژووره که ی به جیّ نه ده هیشت، وه ک ئه وه ی به و پاسه وانییه بی سووده، ئه و هه له قه ره بو و بکاته وه، که له شه وه که ی ناپوّلی به سه ریدا تیّپه پی. ئه وه نده پر ببوو له قیّزه ونی، قیّزی له هه موو دونیا ده بووه وه، قیّزی له خوّی ده بووه وه، که نه یده توانی بگرییّت.

قیزی له بکوژهکهش دهبووه وه . ئه و نهیده ویست جاریّکی تر وهک مروّقیّک بیبینیّت، به لکوو ته نها ئه و کاته ی که وهک قوربانیّیک سهردهبردریّت، دهیویست ته نها کاتیّک ئیعدام دهکریّت بیبینیّت، ئه و کاته ی دهیخه سه سه خاچه که و دوازده خوتورمه ی ئاسن له سه ر جه سته یدا زرچه ی دیت، ئه و کاته ی دهیخه نه سه ر خاچه که و دوازده خوتورمه ی ئاسن له سه ر جه بینی دیت، ئه وجا ده یه ویّت چاوی پی بکه ویّت، زوّر له نزیکه وه ش بیبینییّت. بوّیه جیّگه یه کی له ریزی پیشه وه برخوی گرتبوو و ای دانا بوو، کاتیّک که خه لکه که هه موو په رته ی لی ده که ن نه وجا چه ند سه عاتیّک دواتر بچیّته سه ر سه کوّ خویّناویه که و له ته نیشتی دابنیشیّت و پاسه وانی بگریّت، ئه گه ر پیّویست بوو، به دریّژایی روّژ، ته مه شای ناو چاوی بکوژی کچه که ی بکات، هه موو پیسایی خوّی رووبکاته ناو چاوه کانی، ئه وه ی له ناویا هه یه ، هه مووی وه ک تیزابی سووتیّنه ر برژیّنیّته سه ر گیانه لای مه رگی، تا ده توییّت ...

پاشان؟ پاشان چی؟ نەيدەزانی. رەنگە ئەوجا دەستبكاتەوە بە ژيانی ئاسايی خۆی، لەوانەيە ژتنک بهێنيت، لەوانەيە كورێكی ببێت، خۆ لەوانەشە ھەر ھيچ نەكات، لەوانەيە بمرێت. لای ئەو ھيچی گرنگ نەبوو، چ دەبوو با ببووبايە. ئەوەی بە شتێكی زۆر بێ مانا ھاتە بەرچاوی، كە بير لەمانە بكاتەوە، وەك ئەوەی بير لەوە بكاتەوە، كە لە دوای مەرگی خۆی چی بكات: ھيچ، بێگومان ھيچ، دەيتوانی له ئێستاوە، ئەوە بزانێت.

كاترثمير يينجي ئيواره كاتى ئيعدامكردنهكه بوو. بهياني زوو خهلك بق تهماشاكردن و بق جيْگاگرتن له مەيدانەكەدا كوۆپبونەوە. كورسى، تەختەيى، سەرىن، شەراب، خواردن و خواردنهوهیان بۆخۆیان و مندالهکانیان لهگهل خو هینابوو. دهوری نیوهرو خهلکی دیهاتهکان له ههموو لاینکهوه کومه ل کومه ل به شالاو دههاتن، مهیدانه کهی کورس جممهی دههات، دهرزیت هه لبهاویشتبایه بهر زهوی نهده کهوت، ئهوانهی تازه دههاتن، دهبووایه بهسهر لیوار و سه کوی دهم باخچه کانی ئهملاو ئهولای مهیدانه که و شهقامه کان هه لبگه رین و رووه و گرینوی جییه ک برخویان بدۆزنەرە . فرۆشگاكان ئەو رۆژە بازاريان گەرم بوو، دەيانخوارد، دەيانخواردەرە، بەزم و ھەرا بوو، دەتگوت ئاھەنگى سەرى ساللە. ھيندەى نەبرد ھەزاران كەس كوبوونەوە، يتر لە ژمارەى ئەو خەلكەي كە بۆ كەرنەۋالى شاژنى ياسەمىن كۆدەبنەوە، لە ھەموو ماجەراي ئىعدامكردنەكانى ييشووترى شارى گراس، خەلك يتر كۆببوونەوە. بى شومار خەلك كۆببوونەوە. بە درەختەكان هەڭگەرابوون، لەسەر دىوار و سەربانەكان لەسەر چىچكان دانىشتبوون، لەبەر ھەر يەنجەرەيەك دە كەس، دوازدەكەس قەرەپەستانئيان بوو، تەنھا چەقى مەيدانى كۆرس بە ھۆي پەرژيننگ ياريزرا بوو، ئەو چەقەش وەك كونتك لە ناو ئاپۆرەى خەلكەكە دەھاتە بەرچاو، تەنھا شوتنى سەكۆكەو شویّنی جهللاد خالّی مابووهوه، که ئهویش له چاو رووبهر و بارستهی ئهو ئایوّرهیه زوّر بچووک دەردەكەوت، دەتگوت ئامرازىكى ياريە، يان دەتگوت سەكۆپىكى شانۆگەرى لەيزتۆكانە. رىگايىكىش له مهیدانی ریشتهوه تا دهروازهی کورس و تا جادهی درویت خالی هیشترابووهوه .

کهمیّک دوای کاتژمیّر سیّ، وهستا پاپوّنی جهللاد و بهردهستهکانی دهرکهوتن. دهنگی چهپلّه بهرزبووهوه، بهردهستهکان خاچهکهیان هیّنایه سهر ساباتی ئیعدامکردن، خاچهکه له کاریتهی دار دروستکرابوو، خاچهکهیان له شویّنی خوّی و به بهرزی گونجاو لهسهر چوار میّزی دارتاشی دامهزراندو به بزمار توند قایمیان کرد. دارتاش و بهردهستهکانی جهللاد دهستیان بوّ ههر کاریّک دهبرد، له ئاپوّرهی خهلکهکهوه شهپهشهپی چهپلهلیّدان بهرز دهبووهوه، کاتیّکیش پاپوّن به خوّو به خوتورمه ئاسنینهکهی هاته مهیدان، له دهوری خاچهکه سوورایهوه، ههنگاوهکانی خوّی ئهندازه

گرت، جاریّک لهم لاو جاریّکی تر له لاکهی تر، شیشه ئاسنهکهی یهک دوو جار راهوشاند و تاقی کردهوه، ئیتر به جاریّک هوراو چهیلّهلیّدان دهنگی دایهوه.

کاتژمێر چوار سهکۆکانی تهماشاکردن ههمووی پپ بوون. پیاوماقوولانێکی زوّر هاتبوون، دوللهمهندهکان به خوّیان و نوّکهرهکانیان هاتبوون، گرانیان دهفروّشت، خانمانی شوّخ و جوان، شهبقه ی زهبهلاح، جلی چهمهنچقزی بریقهدار. تهواوی خانهدانهکانی ولاّت ههموو ئامادهبوون. پیاوانی ئهنجوومهن به خوّو به قات و کهرهواتهوه، که ههردوو کوّنسول له پیشهوهیان دهروّیشتن. ریچ بهرگێکی رهشی لهبهردا بوو، گورهوی پهش، شهبقه ی پهش. له پشتهوه ی پیاوانی ئهنجوومهن، فهرمانهبهرانی دهرگاکانی تری شارهوانیش به پیشپهوایهتی سهروکهکانی دادگا، یه ک به دوای یه کهوایه کی به به پیز هاتن. له دوای ههمووانهوه جهنابی قهشه لهسهر کهژاوهیه کی کراوه، به کهوایه کی درموشاوه ی رهنگ بنهوشهیی و کلاویکی سهوز هاته سهر سهکوّی تهماشاکردن. ئهوانه ی کلاویان لهسهر بوو، کلاودکهیان له سهری خوّیان کردهوه، ئیتر ئاههنگێکی گهوره بوو بو خوّی.

نزیکهی ده خوولهکی پی چوو هیچ شتیک رووی نهدا. گهورهپیاوان ههموو له شوینی دیاریکراوی خوّیان دانیشتن. خهلّک نقهی لیّره نهدهات، کهس هیچی نهدهخوارد، ههموو چاوهروانییان دهکرد. پاپوّن و بهردهستهکانی لهسهر سهکوّی ئیعدام وهستا بوون، دهتگوت به پیّج قایم کراون. روّژیّکی گهورهو زهرد بهرامبهر سهکوّکه لار ببووهوه، له حهوزه ئاوهکانی گراس باییّکی هوره دههات و بوّنی گولّه نارنجی بهو ناوهدا بلاودهکردهوه، دنیا زوّر گهرم بوو، به تایبهت به هوّی کپی و بیّ دهنگی نائاسایی خهلّکهکه.

نه دهکرا ئهو باره ئاوها سهقامگیر ببیّت، دهبووایه ئهو گرژییه دریژه نهکیشی و خاوببیتهوه، بی ئهوهی ههزاران هورا و ههراو قیژه قیژ بتهقیّتهوه، بی ئهوهی تهنگهتاوی قهرهپهستانی رووبدات، یان رووداویّکی تری جهماوهریی بقلیشیّتهوه، تهقه تهقی نالی ئهسپ و جیرهی چهرخی گالسکه خهلکی واگا هیّنا.

له جاده ی در نیته وه گالسکه یه کی داخراو هاته خواره وه ، جیّگه ی دانیشتنی دوو ریّز بوو، ئه مه گالسکه ی هه یته کان بوو. له ده روازه ی شار هاته ژوره وه که وته به رچاوان ، هه موو که سیّک له شوینی خوّیه وه ده دهات . بر ئه وه ی به به به به به به ده هات . بر ئه وه ی به شیّوه پوّلیسه کان به سه رکه و توویی تیّپه پ ببن ، چونکه ئه گه ر وایان نه کردبایه ، له وانه بوو نه توانن گیانی تاوانباره که بپاریّزن . ده نا ئه م جوّره هاتنه شتیکی ئاسایی نه بوو . به ندیخانه که هه ر پیّنج خوله ک له مه یدانی ریشت دوور ده بوو یان نه ده بوران ئه گه ر له به ره هو هو یک مه حکوم کراو خوله ک له مه یدانی ریشت دوور ده بوو یان نه ده بود ، جاران ئه گه ر له به ره هو یو که که مه کوم کراو

نهیتوانیبایه ئهم ریّگا کورته به پی ببریت، ئهوا به کهر و عارهبانهیه کی کراوه دهیانهیّنا. ههرگیز که س پیّشتر شتی وای نهدیبوو، مه حکومیّک به گالسکه ی داخراو و به یاوه ری خزمه تکاری پوّشته و ئه سپسواران بهیّنریّت بوّ مهیدانی ئیعدام.

سهره پای ئهوه ش هیچ پشیّوی و نائارامی نه که و ته ناو ئاپوّره ی خه لّکه که، به پیّچه وانه وه خه لّکه که دلّیان خوّش بوو، که به لای که م شتیّکیان بینی، هاتنی گالسکه که یان وه ک شیّوازیّکی سه رکه و تو هاته به رچاو، وه ک چوّن له شانو گهریی کدا، له ناکاویّک، دیمه نیّکی پیشتر لای خه لّک ناسراو، به شیّوازیّکی زوّر نوی پیشانبدریّت. ته نانه تر زوریان ئه و شیّوازه هیّنانه ی بکورژیان به شتیّکی شیاو و گونجاو زانی. تاوانباریّکی وا گه وره و سامناک و نائاسایی، پیّویستی به ره فتاری ئاوا تایبه ته نهده کرا وه ک ریّگریّکی ئاسایی، به زنجیرکراوی رابکی شریّته ناو مهیدان و له بن داران بکورژیّت. ئه و کاته هیچ شتیّکی سه رنجراکیّشی تیّدا نه ده بوو. که سیّک له سه رکوشنی نه رمونیانه وه راکیّشیت و بیخه بیخه بیخ به به ری بریّت.

گالسکهکه له نیوان سهکوّی ئیعدام و سهکوّی تهماشاوانان وهستا . خزمه تچییه کان به قه له مباز دابه زین ، گیره که یان لابرد و پهیژوکه که یان به ره و خواره وه راکیشا . گهوره ی پوّلیسه کان دابه زی، پاشان ئه فسه ریّکی پاسه وانی، دوای ئه وانیش گریّنوی . گریّنوی چاکه تیّکی شین و کراسیّکی سپی له به ردا بوو، گوره وییّکی ئاوریشمی سپی، پیّلاویّکی رهشی قه یتاندار . زنجیر نه کرا بوو، که س قوّلی نه گرتبو و . و که که سیّکی ئازاد له گالسکه که دابه زیه خواره وه .

پاش ئەمە شتێكى عەنتىكە قەوما، پەرچووێك روويدا، يان شتێكى وەك موعجيزە، واتە شتھايێك كە بۆ كەس رۆشن نەبوو، كەس تێى نەدەگەيشت، شتێكى نەبيستراو و باوەرپپێنەكراو، كە دواتر ھەموو ئەوانەى كە لەوێ بە چاوى خۆيان دىبوويان، ئەگەر روويان ھەبايە بىگێڕنەوە، وەك پەرچووێك باسيان لێوە دەكرد، چونكە ھەموو شەرمىيان دەكرد باسى ئەوە بكەن، كە ئەوانىش تێيدا بەشدار بوون.

شته که ئاوا بوو، ههزاران خه ڵکی کۆبووه وهی ناو مهیدانی کۆرس و سهرشه قام و بهرزاییه کانی ده وروبه ر، له پریّکدا ههستییان به شتیّکی نائاسایی کرد، ههستییان به وه کرد، که باوه ریّکی پر خورپه و هه ژیّن رژایه ناو ده روونیان، هاته خهیالییان، پیاوه بچووکه چاکه ت شینه که، ئه وه ی که له گالسکه که دابه زیه خوار، قعت ناکری و نابی کهسیّکی بکوژ بیّت. نه ک له به رئه وه گومانییان لهمه هه بووبیّت، که ئه مه خودی گرینوییه! چونکه دهیاندیت، که ئه مه همان ئه و که سه یه که چه ند روژ پیّشتر له مهیدانی کلیّسا، له به رپه به جه وینکه دیبوویان و ئه وه نده رقییان لی ببوو

که بهگرتنی خوّشحال ببوون، حهزیان کردبوو، ههنجن به ههنجنی بکهن. ههر ئهو کهسه بوو دوو روّز پیٚشتر، به بهلگهی روّشن و به دانپیدانانی خوّی، به پیّی یاسا حوکم درا. ئهوه ههر ئهو کهسه بوو، که چهند خولهکیّک پیٚشتر به مهراقهوه ئاواتهخوازی ئهوه بوون، که زوو بیهیّنن و بیبینن چوّن به دهستی جهللاد دهکوژریّت. هیچ گومان لهوهدا نهبوو، که ئهوه ههمان ئهو کهسه بوو.

به لام له گه ل ئه وه ش ئه وه ئه و که سه نه بوو، نابیت ئه مه ئه و بووبیت، نه ده کرا ئه و که سه کابراییکی بکوژ بیت. ئه و پیاوه که ئیستا له مهیدانه که ی ریشت وهستابوو، پر بوو له بی گوناهی. له م چاوتروکانه دا هه موو ئه وه یان ده زانی، هه ر له سه روّکی قه شانه وه تا ده گهیشته شه ربه تفرقشه کان، هه ر له گرافه وه تا ده گهیشته پاسه وانه کان، هه ر له سه روّکی دادگاوه تا ده گهیشته لاوه کانی سه رجاده.

پاپۆنی جەللادیش ئەمەی دەزانی. مستەكۆلەكانی كە بە توندی شیشەئاسنەكەیان گرتبوو، دەلەرزین. لە پریّک ھەستى بەوە كرد كە بازووە بەھیزەكانی خاوبوونەوەو داھیزران، ئەژنۆكانی شل بوون، دلّی ساف بووەوە وەک دلّی مندالل. تازە نەیدەتوانی ئەو شیشە بەرز بكاتەوەو رایبوەشیّنیّت، نا ھەرگیز لە ژیانی خوّیدا ناتوانیّت هیّزی ئەوە پەیدا بكات، ئەو شیشە ئاسنە لە پیاویّکی بچكۆلەی بی گوناهی ئاوا، بەرز بكاتەوە. پاپۆنی گەورە، پاپۆنی بەھیّز، ئەوەی ھاتە خەیالّی، ئەگەر بیّت و بیبەنە سەر سەكۆكە، ھەموو جەستەی دەلەرزیّت، ئەژنۆكانی شل دەبن، ناچار دەبیّت خوّی بە شیشە ئاسنە بكورۋەكەيەوە رابگریت، بو ئەوەی لە بی هیّزییان بەرنەبیّتەوە!

حالّی ههزاران پیاو و ژن و منداڵ و پیر لهم باشتر نهبوو، ئهوانهی لهوی کوبببوونهوه: داهیزران همووانی گرتبووهوه، وه ک کچیکی بچووک، که کهوتبیته داوی دلداره کهی. ههستیکی خوشهویستیی مهزن به سه ریاندا زال بوو، هه ستیک پر له ناسکیی، ئه شقیکی گهوره ی مندالانه، به لین، هه ر خوا بو خوی ده زانیت، نه یانده توانی و نه یانده ویست هیچ شتیک له دژی ئه شقی پیاوه پوخه بکوژه که بکه ن. ئه مه وه ک گریانیک بوو، که نه توانیت خوتی لی رزگار بکهیت، ئه مه وه ک گریانیک بوو، که ده میکی دریژ له ناو هه ناوی خوتدا به ندت کردبیت، له ناکاویک له زگتا هه لبقولیّت و به رزه فت نه کریت و همو و کرسپ و به رگرییک به شیوه یه په چوو، بتاوینیته وه و له به بینیان به ریت. خه لکه که ببوون به شله یه کی بین شیوه، ته نها شله یه کی و له ناو ئه ندییشه و روحی خویاندا توابوونه وه و، ببوون به شله یه کی بین شیوه، ته نها هه ستییان به دلّی خویان ده کرد، که وه ک بارسته یه کی نه وه ستیوه ناو ده روونییان ده له ریته وه می چ نیز، بو هه میشه، چاک یان خراپ ئه و دلّه ی خویان خستبووه ناو ده ستی ئه و یه یکیکییان، چ می چ نیز، بو هه میشه، چاک یان خراپ ئه و دلّه ی خویان خستبووه ناو ده ستی ئه و بیووکه چاکه ت شینه: هه مو و خوشییان ده ویست، هه مو و ناشقی ببوون.

چەندىن خولەک گرێنوى لەبەردەم دەرگەى كراوەى گالسكەكە بە ئاسوودەيى وەستا بوو، خۆى لە گوورە نەدەبرد. خزمەتكارەكەى تەنىشتى خۆى بۆ چەماندەوە، تا بارى كرنووش بۆ بردن، وەک چۆن لە رۆژھەلات، خەلك كرنووش بۆ سولتان يان بۆ خودا دەبەن ئاوا. لە بارى كرنووشىشدا ھەموو جەستەى دەلەرزى و دەھەۋايەوە، وەک ئەوەى بىيەويت ھىنشتان خۆى بچەمىنىتەوەو بە تەواوى خۆى بخاتە سەر زەوى و رۆچىتە ناو زەوى و بچىتە ۋىرىيەۋە. دەپەويست لە ھەستى خۆدەخىلكردن، ئەوەندە خۆى نقوومى ۋىر زەوى بكات، تا دەگاتە بەرەكەى ترى زەوى. ئەفسەرى پاسەوانەكان و سەرۆكى ياساولان و دوو زەلامە زەبەلاحەكەى ترى كە ئەركىيان ئەوە بوو، مەحكومكراو بگرن و بىيەنە سەر ساباتى خويناوى و بىيغەنە بەردەستى جەللاد، چىتر نەيانتوانى خۆيان بگرن و ئەو كارە رابپەرىنى، خۆيان خستە سەر زەوى و كەوتنە باوەشى يەكترى، خۆيان لىكترى كردەوەو، بى ماناو مەبەست باسكى خۆيان لەھەوا رادەوەشاند، دەستى خۆيان دەقوچاند، موچركىيان دەھاتى، دەموچاوى خۆيان گىزى دەكرد،

دیار بوو خه که دیار و ماقووله کانیش زور به ئاشکرا که وتبوونه ژیر کاریگهری ئه نهشه. ئه وانیش خورپه ی دلّی خوّیان ئازاد کرد. ههندیّک له ژنه کان که چاویان به گریّنوی که وت، مسته کوّله کانی خوّیان په ستایه ناو کوّشی خوّیان و له حه ژمه تان هه ناسه یان سوار بوو، ئه وانه ی تر، مسته کوّله کانی خوّیان په ستایه ناو کوّشی خوّیان و له حه ژمه تان هه ناسه یان سوار بوو، ئه وانه ی تر، له ئه شق و ئاره زوویان بو ئه و گهنجه قوّزه، که ئاوا ده هاته به رچاویان، ده ستییان کرد به گورانی بی ئاواز و له هوّش خوّیان چوون. ههندیّک له پیاوه کان، که له پیش ئه وان دانیشتبوون، له شویّنی خوّیان هه لَده به زین و داده به زین، مشه مشیان ده هات، ده ستی خوّیان توند به ده سکی شمشیره کانییان گرموّله کردبوو، ده تگوت ده یانه ویّت شمشیره کانیان راکیّشنه ده ره وه، رایانکیّشا بوون، دیسان پالّیان ده کرده وه و ده تگوت ده یانه ویّن کرده وه و کرته له کالانه کانه وه ده هات، ههندیّکی تر چاویان به ره و ئاسمان به رن ده کرده وه و ده سته کانیان بو نزا راده گرت، جه نابی قه شه، وه ک ئه وه ی رشانه وه ی بیّت، خوّی به بوریّک خستبووه سه ر ثه ژبوّکانی، کلّوه سه وزه که ی لار ببووه وه، دابیت، چونکه ده یدیت، وا له به ر چاوی هه مو و خه لکدا مو عجیزه یه کی روو ده دا، خودا به خودی دابیت، چونکه ده یدیت، وا له به ر چاوی هه مو و خه کدا مو عجیزه یه کی روو ده دا، خودا به خودی بکورژ دیار بوو —ئوّه خودایه، هه مان شت له سه ده ی همژده می روویدا. خودا چه نده مه زن بوو! نه و بیاوه ش چه نده بچووک و نابووت، نه و پیاوه فه رمانی ده رچوونی دا له ناینی کلّیسا، بی نه وه که وی که بیاوه ش چه نده بچووک و نابووت، نه و پیاوه فه رمانی ده رچوونی دا له ناینی کلّیسا، بی نه وه که وی

باوەرى پى ھەبىت، تەنھا بى ئارامكردنەوەى گەل! ئاى ئەوە چ كارىكى نارەوايە، چ باوەرىكى لاوازە! ئىستاش ئەوە خودايە، وا پەرچووىكى پىشاندەدات! ئەوە چ شەرمەزارىيكە، چ كەمايەتىيكى شىرىنە، چ بەزەيىكە، كە وەك قەشەى خودا، ئاوا موچركت بىتى.

خه لکی ئهملاو ئهولای پهرژینه که، ورده پتر بن شهرمانه، ههستی ناموّی خوّیان پیشانده دا، ئاره زووی خوّیان بهروی لا ده کرد. ئه و ههسته که له ده رکه وتنی گریّنوی به سه ریاندا زالّ بوو. ئه وه سه ره سه روتان هه سه روتان هه سه وه سه به هاوسوّزی و کاریگه ربی کردبوو، ئه وا ئیستا پر ببوو له ئه شق و هه وه س، ئه وهی دواتر که وته ئه شق و ئاره زووی، ئیتر خه ریکی حالگرتن بوو. هه موویان تیّک پرا، به هه موو توانای بیرکردنه وهیان، ئه و پیاوه چاکه تشینه یان وه ک جوانترین و سه رنجراکی شترین و ته واوترینی بوونه وه ران ده هاته به رچاو: ره به نه کانی دیّر، وه ک رزگار کار و فریادره س ده هاته به رچاویان، شه یتانپه رسته کان ده یانگوت ئه وه خوّیه تی شای تاریکیی، مونه وه ره که به رزترین بوونه وه ر ده یاندیت، کیژه لاوه کان وه ک شای ئه فسانه کان، پیاوان وه ک نموونه بیترین نیگاری خوّیان. هه مووشیان هه ستیبان به وه ده کرد، که ئه و پیاوه، شویّنه هه ستیاره کانی جه ستی نادیاری هه بوو بیّت و، هه ر ده ستیکی خست بیته سه ر ئه وره و سیره تی ئه و هه زاران ده ستی نادیاری هه بوو بیّت و، هه ر ده ستیکی خست بیته سه ر ئه وره و سیره تی ئه و هه زاران که سه و هه ستی هه وه س و خوّشیبان بجوّشینیت و، هه ر یه کیتکیان، چ پیاو، چ ژن، له ناو نه پینینیت رین ئه ندی شه یاد، که و تبنه نه و په که وه س .

له ئهنجامدا، نهخشهی ئیعدامکردنی چهپه لّترین تاوانکار له کاتی خوّیدا، گوّرا بو گهوره ترین ئاههنگی ههوه س و رابواردن، ئاههنگیک که جیهان له دوو سهده ی به رله هاتنی حهززره تی مه سیحه وه تا ئیّستا، به چاوی خوّی نه دیبوو: ژنانی خانه دان کراسه کانی خوّیان هه لّده زراند و به زریکاندنیّکی شیّتانه سنگی خوّیان والا ده کرد، به کراسی هه لکراوه وه له سهر زهوی راده کشانه سه رهوی، پیاوان به ته مهشای شیّتانه ساتمه یان ده کرد، ده که و تنه سهر میّرگی ئه و گوشته خرینه هه لخراوانه و به په نجه ی له در توکییانه وه، چووکی خوّیان له شه لواره کانیان ده رده هو تو ده توری به به به سته له کیّکی نادیار ره ق به ستووبوویان، به هه ناسه برکی و مشه مش له شویّنیّکیان راده کرد، جو له هه ر شویّنیّک بایه، گرنگ نه بوو، به ناجوری جووت ده بوون و ده په پین، پیاوی پیر له کچان، خولام له ژنی ئه وقات، مندالانی قوتابخانه له گه ل ره به نه کانی دیّر، ره به ن له گه ل بیناکار، هه مو و تیک کالابوون، چونی هات و چونی ریّکه و تی به به و له بونی شیرینی ئاره قه ی هه وه س،

له دهنگی ئاه و قیژه، له مشاندن و مراندن، له ههناسهبرکیّی ههزاران گیانهوهری مروّیی. ئهوه کهرنه قالنیکی گانبازی و گهلهگانی بی شهرمانهی دوّرهخیی بوو.

گرینوی لهو ناوه وهستا بوو ییده کهنی. ئهو خه لکهی که دهیاندیت، وایان دهزانی ئهوه ییکهنینی ئەشقە، ئەرە يۆكەنىنۆكى ياكى بى گوناھىي و خۆشەرىستىيەو، لە ھەمانكاتدا ئەرە يۆكەنىنە بە يێكەنىنە فرێودەركانى دونيا. بەلام لە راستىدا ئەوە يێكەنىن نەبوو، ئەوە زەردەيەكى ناشيرىنى مه کربازانه بوو، که وتبووه سهر لیّوه کانی، ئهوه ته واوی خوشحالّی و بیّباکییه کانی بوو که دەردەكەوتن. ئەو، جۆن ياتىست گرێنوى، كە لە بۆگەنترىن شوێنى جىھان بەبى بۆن لەدايكېبوو، لەناو زیل و پاشەرۆک و كەلاک سەرى ھەلدابوو، بى نازو خۆشەوپستى گەورە بېوو، ژیانیک بى گەرمى مرۆڤىي، تەنھا بەھۆى كەللەرەقى و ھێزى قێزەونى خۆى، نابووت، پوخە، كووړ، شەل، ناشیرین، دابراو، چهیهڵ، له ناوهوهو دهرهوهی، - لهگهڵ ئهوهش توانی خوّی لهبهر چاوی دونیا خۆشەويست بكات، خۆشەويستى چى؟ ئاشقى بېن! شەيداى بېن! ريزى لى بگرن! وەك خودا بییه رستن! ئەو توانى كاریکى خودایى ئافەرىدئاساى تەواو جیبهجى بكات. تریسکەى خودایى، كە بق مرۆۋەكانى تر، بۆ من، بۆ تۆ، نەخراوەتە بېشكە، ئەويش وەك تاكە كەسنىك لىي بېبەش كرابوو، توانی به کاریکی زرنگی بیّیایان ورد، بی کوّلدان، بهدهستی بهیّنیّت. یتر لهمهش! توانی به راستی خودي خۆي، له ناوهوه بيپكيت، تەنانەت ئەو له يرۆميتۆيسيش گەورەتر بوو. توانى تريفەيەك بۆ خۆى بئافريننىت، ترىفەيەكى تىشكدەرى كارىگەر، ترىفەيەك كە ھەرگىز مرۆۋنىكى تر نەبۆتە خاوەنى. ئەو ئەمەى لە ھێچ باوكێک و لە ھیچ دایكێک و له خودای له ھەموو كەس میهرەبانتریش بۆ نهماوهتهوه، ئهو ئهمهی تهنهاو تهنها له خودی خری وهرگرتووه. جا به راستی ئهو خودانی تایبهتی خۆی بوو، خوداییکی مەزنتر لەو خودایهی که بۆنی ناخوشیی بخووری لی دەھات، ئەوەی کلیسای كردبوو به مالّى خوّى. ئەوا قەشەپەك لەبەر دەمىدا چۆكى داداوه، لە خۆشىيان دەنووزېتەوەو دەپارىتەۋە. دەولەمەند و دەسەلاتداران، ئاغايان و خانمانى شۆخ و شاناز لە ھەژمەتان گيانى بۆ دەدەن، ھەموو خەلك، لە ھەر چوار دەورى، باوكان، دايكان، برايان، خوشكان، بۆ رێزگرتن لێى، بە ناوى ئەوھوھ يۆكەوھ جەژنى ئۆرگيا، جەژنى گەلەگان سازدەكەن. تەنھا بە ئاماۋەيەكى ئەو ھەموو تیکرا ئامادهن، واز له خودای خویان بهینن و ئهو، گرینوی مهزن، بیهرستن.

به ڵێ ئهو بوس ئه گرێنوی مهزن! که ئهمڕێ دەرکهتبوو. ئهمه ئهو بوو، وهک کهسێکی که ئهشقی ئهندێشهکانی خوّی بووبێت، ئهمرێ هاتبووه ئارا، کهسێک بوو به راستی له واقیم بوونی

هەبوو. لەم ساتەوەختەدا لە ناو خۆشترىن و گەورەترىن ئاھەنگى ژيانى خۆيدا دەژيا. كەچى ئەو ئاھەنگەش بۆ ئەو بووە شتىكى سامناك.

ئه و ئاهەنگەى بۆ بووه شتۆكى سامناك، چونكە نەيتوانى چركەيەكىش چۆژى لن وەربگرۆت. ھەر كە لە گالسكەكە دابەزى و پۆى نايە مەيدانە پى ھەتاوەكە، بە خۆ و بە بۆنى عەترەكەيەو، ئەو عەترەى لە ناوخەلكدا خۆشەويستى دەكرد، بۆنى ئەو عەترەى دوو سالى تەواو كارى لەسەر كردبوو، ئەو عەترەى بۆ ئەوەى بە دەستى بهۆنۆت، تەواى ژيانى خۆى رەنجى بۆ كۆشا بوو... لەو چركە ساتەدا كە بە چاوى خۆى دىتى و بۆنى كرد، ئەو عەترە چ كاريگەريۆكى بەرگەنەگىراوى ھەيەو چۆن خۆى بە تەلەكانى ھەواوە بلاودەكاتەوە، چۆن مرۆڧەكانى تى بە خۆيەوە گىرۆدە دەكات، ئا لەو چركەساتەدا دىسان تەواوى ھەستى كىنەو قۆزبوونەوەى لە مرۆڧەكان كەڧى كرد و ھەلچوو، ئاھەنگى خۆشىيەكەى لە بن و بۆتكەوە، لە رىشەوە دەركۆشا، بە جۆرۆك كە نەك ھەر ھەستى بە ھىچ شادىيكى نەكرد، بەلكوو كەمترىن چۆرى لى وەرنەگرت. چونكە ئەوەى ئەم بە دوايدا عەودال بوو، ئەوە بەزىنىڭكى بەرگەنەگىراو، چونكە ئەو خۆى مرۆڧەكانى خۆشنەدەرىست، بەلكوو رقى لۆيان بوو. لە بەزىنىڭكى بەرگەنەگىراو، چونكە ئەو خۆى مرۆڧەكانى خۆشنەدەرىست، بەلكوو تەنھا لە ناو رق و بېرىكدا تۆگەيشت، كە ئەو ھەرگىز بە خۆشەويستىي ئاسوودە نابۆت، بەلكوو تەنھا لە ناو رق و كىنەدا، تەنھا كاتۆك نەبىدى كە خەلكى رقيان لۆس بېرىخەدا، تەنھا كاتۆك نەبىدى كە خەلكى رقيان لۆس بېرتەدەرى ئەمىش رقى لەمان بېرتەۋە.

به لام ئه و رق و كينه ى كه ئه و بهرامبه رخه لكه كه هه ستى پئ دهكرد، هيچ دهنگدانه وه و كاردانه وه ى له لايه ن خه لكه كه وه به به وي كاردانه وه ى له لايه ن خه لكه كه وه نه بوو، له م چركه ساته دا، ئه و هه رچه ند پتر ئه وانى ده دايه تريفه ئه وه نه وان ئه شقى ئه و ده بوون و ده يانپه رست، چونكه ئه وان ته نها سه رنجييان ده دايه تريفه عه تراويه كه ى به درستن بوو. عه تراويه كه يه درستن بوو.

 و كينهى خۆى دەرببرپيبايه، ئەو دەيويست، جاريك، تەنها بۆ جاريك، بوونى واقيعيى ئەو، وەك ھەيە، رەچاو بكريّت، بەرامبەر كينەكانى، بەرامبەر ھەستى راستەقىنەى خۆى تەنها وەلاّميّك لە مرۆفیّك وەربگریّت.

به لام ئەمە ھىچى لى شىن نەبوو، نەتوانرا ئەمە بىتە دى. ئەوا ئەمپۆ ھەر ھىچ. چونكە ئەمپۆ ئەو خۆى بە باشترىن عەترى جىھان رووپۆش كردبوو، لە ژىپ ئەو رووپۆشە ئەو خاوەنى ھىچ دەموچاوىك نەبوو، لە ژىپ ئەو رووپۆشە ئەو ھىچ نەبوو، تەنھا بى بۆنىيەكى تەواو و ئەنگوستەچاو بوو. بۆيە لە ناكاو تىكچوو، ھەستى بەوە كرد دىسان تەمەكە دونيا دادەگرىت.

وهک ئهو کاتهی که له ئهشکهوتهکهیدا خهونی دیت، له ناوهندی چهقی ئهندیشهکانیدا به جاریّک له ناکاو تهم دونیای داگرت، تهمیّکی سامناک، تهمی بوّنی خودی خوّی، بوّنی بیّ بوّنی، چونکه ئهو هیچ بوّنی نهبوو، هیچ بوّنی لیّ نهدههات. وهکو ئهوسا ههستی به سهرهگیژی و ترسیّکی بیّ سنوور کرد، وای زانی بیّ چاره خهریکی خنکانه. به لام ئهمجارهیان وهک ئهوسا خهون نهبوو، به لکوو ئهمجاره واقیعیّکی رووت و ئاشکرا بوو. ئهمجاره وهک ئهوسا له ئهشکهوتیّک نهبوو به تهنها، به لکوو لهناو مهیدانیّکدا بهرامبهر ههزاران مروّق وهستابوو. ئهمجارهیان وهک ئهوسا فهریاد و هاوار به هانایهوه نایهت، تا واگای بهیّنیّت و له خهونه کهی رزگاری بکات، هیچ هه لاّتنیّک نایگهیهنیّتهوه ناو دونیا باش و گهرم و فریاره س. چونکه ئهمهی ئیستای خوّی دونیا بوو، ئهمهی نئیستای خوّی دونیا بوو، ئهمهی نئیستای خوّی درسیی بوو. ئهویش خوّی ههر ئاوای ویستبوو.

تهمه تاریک و سامناکه که نه نه اکاوی گیانییه وه ههر به رز ده بووه وه، له کاتیّکدا خه لّک له ههرچواری ده وری ئه ودا خه ریکی هاوار و موچ ک و هه ناسه برکی و مشهمشی په رین و رابواردن بوون. پیاویّک له ریزی پیشه وه ی سه کوّی ته ماشاکه ران قه له مبازیّکی داو به ته نگه تاوی به ره رووی هات، ئه وه ند به په له پرووزیّ، که شه بقه په شه که ی له سه رکه و ته خواره وه، که وا ره شه که ی نودی ده هات و ده شه کایه وه، ده تگوت قه له په هه ده نیشیّته سه ر مه یدانی ریشت، یان ده تگوت فریشته یه کی توّله ستینه . نه مه ریچ بوو.

گریّنوی بیری کردهوه، وا دیّت و دهمکورژیّت. ریچ تاکه کهسیّکه که به رووپوّشهکهی هه لّنافریّویّت. ئهو کهسیّکه هه لّناخه له تیّت. بوّنی کچهکهی به منهوه نووساوه. وه ک خویّنیّک که بکور ٔ ناشکرا بکات. دهبیّت ئه و من بناسیّته وه و بمکورژیّت. ئه و دهبیّت ئه م کاره بکات.

گریّنوی باوهشی خوّی بو کردهوه، بو ئهوهی ئهو فریشته له باوهش بکات که دابهزییه خوارهوه. ئهو بیری لهوه کردوه، ها که ئیستا نووکی خهنجهریّک، دمکی شمشیریّک، زرمهی دیّت و

ههموو رووپۆشه عهترییهکان و تهمه تاریکهکه دهبریّت و بهر سینهی دهکهویّت، سینهی شهق دهکات و دهچهقیّته ناوهندی دلّی ساردی، ئیتر نامریّت و دهگاته ئاوات، وا دهبینیّت شتیّک، شتکی تر، جیا له خوّی، خوّی دهگهییّنیّته دلّی! خهریک بوو ههست به رزگاری بوونیّک بکات.

بهلام ریچ له پریّکدا کهوته سهر سینهی، نهک وهک فریشته یه کی تولّه کار، به لّکوو وهک ریچ یّکی داهیّزراو، که دهپارایه وه و نزگرهی دههاتی، باوه شی خوّی له گریّنوی وه رهیّنا بوو، ده تگوت به چرنووک گرتوویه تی، وهک ئه وه ی ئه گهر وا نه کات، لهم ده ریای به خته وه رییه، شه پوّل ده بیات. چ خه نجه ریّکی فریاره س له ئارادا نه بوو، چ دمکه خه نجه ریّک نه چه قایه ناو دلّی، نه نه فره تیّک، نه هاوار و دهنگی کینه یه ک. له جیاتی ئه مه ریچ فره یّسک به سهر روومه ت و ده م و ده سته له رزیّکه کانی جرّگه له یان به ستبوو، له به رگریّنوی ده نووزایه وه: "بمبووره کوری! کوری خوّشه و رستم بمبووره!"

ئیتر له ناوهوه، دونیای لهبهر چاودا سپی بوو، دونیای دهرهوهشی وهک تهنی لهبهر چاو رهش داگه پا. تهمه پهنگ خواردووه که بوو به شلهیه کی هه لّچوو، ده تگوت شیریّکی کولاوهو که ف دهکات. که و ته به په لافاوی ئه و شله کولاوه، پاله په ستوییّکی به رگه نه گرتووی خسته سهر دیواره کانی ناوه وه ی جهسته ی، بی ئه وه ی بتوانیّت به ره و ده ره وه فیچقه بکات. دهیویست پابکات، له راهی خودا رابکات، به لام به ره و کوئ ... دهیویست شهق به ریّت، بته قیّت، بق ئه وه ی له ناو خوّیدا نه خنکیّت. تا له کوتایی چه مایه وه و که و ته خواره وه له هوش خوّی چوو.

کاتیک گرینوی واگا هات، لهسهر جیگهکهی لاورا که وتبوو. جلوبه رگ و قژه پیروزهکانی لاورا کوکرابوونه وه ، مومیک لهسهر میزی خهوه که داگیرسابوو. له پهنجه ره نیوه کراوهکه وه دهنگی هه راو به زمی شار ده هاته گویی. ئهنتون ریچ له تهنیشت ته ختی خهوه که لهسه ر کوڤلیک دانیشتبوو، پاسه وانی لی ده کرد. ده ستی گرینوی خستبووه ناو ده ستی خوی و ده ستی پی داده هیننا.

بهر لهوهی چاوهکانی خوّی بکاته وه، دهوروبه ره کهی خوّی ئه زمایشکرد. دونیای ناوه وه ئارام بوو. هیچ شتنیک چیتر نه ده جوّشا پالّی نه ده دا. دیسان شهوه سارده ئاساییه که بالّی کیشابووه سهر روّحی، ئه و شهوه سارده ی که ئه و پیّویستی پیّی هه بوو، بو ئه وه ی هوّشی خوّی پی سارد و ساف بکاته وه، تا روو له ده رهوه بکات: ئه و له ویّ، له ده رهوه، بوّنی عه تره کهی ده کرد. گورانیّک رووی دابوو. دم که بوّنه کان هه ندیّک بی هیّزتر ببوون، به شیّوه یه ک ئیستا دلّی نوّته کانی بوّنی لاورا زوّر جوانتر ده رده که وت، وه ک ئاگریّکی پروشکه داری نه رم و تاریک. هه ستی به دلّنیایی کرد. زانی که تا چه ند کاتژه یّریش که س توخنی ناکه ویّت و هیّرشی بو ناهیّنیّت، ئیتر چاوه کانی خوّی کرده وه.

ریچ تهماشای دهکرد. ئارهزوویّکی بی سنووری ئاسوودهیی له تهماشاکهی دهردهکهوت، پپ له ناسکیی و پیّکراویی قوولاییّکی گیّل و بوّشی خوّشهویستهکهی.

به زهردهخهنهوه به توندی دهستی گریّنوی گوشی و گوتی: "ئیتر ههموو شتیّک باش دهبیّت. دادگا حوکمهکهتی هه لوه شاندهوه، ههموو گهواهیده رهکان سویّندییان خوارده وه، تر ئازادی. چیت دهویّت، دهتوانیت بیکهیت. به لام من دهمهویّت، تو لای من بمیّنیته وه. من کچیکم لهده ستچوو، من دهمهویّت تو بکهم به کوپی خوّم. تو زوّر لهو ده چیت. وه ک ئه و جوانی، قدهکانت، دهمت، دهستت ... من ههموو کاته که دهستتم خستوّته ناو دهستی خوّم، دهستت وه ک دهستی ئه وه. کاتیّک تهمه شای چاوه کانی تو ده کهم، وه ک ئهوه یه من تهمه شای لاورا بکهم. تو برای ئه وی، من دهمه ویّت تو ببیت به کوپی من، ببیت به دوّستی من، ببیت به جیّگه ی شانازی من ببیت به میراتگرتی من نایا دایکوباوکت له ژیاندا ماون؟"

گریّنوی سهری خوّی لهقاند. دهموچاوی ریچ له خوّشییان وهک پوّپیتهی قهلهموون سوور ههلگهرا. "کهواته دهبیت به کوری من؟" به پچر پچری ئهمهی گوت و لهسهر کوقلهکهی ههستا، لهسهر روّخی تهخته که دانیشت و دهستهکهی تریشی خسته ناو دهستی خوّی و گوشی. "دهبیت؟ دهبیت؟ دهتهویّت من بیم به باوکت؟ هیچ مهلّین! قسه مهکه! توّ هیّشتان زوّر بی تاقهتی، توانای قسهکردنت نیه. تهنها سهر راوهشیّنه!"

گریّنوی سهری خوّی لهقاند. خوّشحالّی له ههموو کونوّچکهکانی دهموچاوی ریچ وهک ئارهقی سوور دهربوو، خوّی چهماندهوهو ناودهمی گریّنوی ماچ کرد.

"ئێستا بخهوه، کوڕه خێشهویستهکهم!" کاتێک خێی دیسان راست کردهوه ئهمهی ووت. "من پاسهوانیت لێ دهگرم، تا ئهو کاتهی خهوت لێ دهکهوێت." پاش ئهوهی ماوهیهکی درێژ به بێدهنگیی تهمهشای کرد وتی: "تێ، من زێر زێر بهختهوهر دهکهیت!"

گریّنوی گۆشه کانی دهمی خوّی به سووکی خسته سهر یه ک، وه ک چوّن به زهرده خه نه ته مه شای مروّقه کانی ده کرد ئاوا، پاشان چاوه کانی خوّی قوچاند. که میّک چاوه پروانی کرد، تا هه ناسه کانی ئارامتر و که میّک قوولّتر بوون، وه ک که سیّکی خه وتوو. هه ستی به ته مه شای خوّشه ویستیی ریچ ده کرد، که ته مه شای ده م و چاوی ئه می ده کرد. جاریّک هه ستی به وه کرد، که ریچ خوّی بوّ چه مانده وه، بوّ ئه وه ی بکات، به لام وازی له ماچه که هیّنا، نه بادا به واگای بهیّنیّت. تا له دوایی موه که فووی لی کراو، ریچ به ئه سپایی به سه ر نووکی په نجه کانییه وه له ژووره که چووه ده ره وه.

گریّنوی ههر به راکشاوی مایهوه، تا ئهو کاتهی نه له مالهکهو نه له شارهکه هیچ خوست و چرپهیهک نهما. کاتیّک که ههستایهوه، دونیا تاریک و روون ببوو. خوّی لهبهرکرد و له ژوورهکه هاته دهرهوه. به کپی رارهوهکهی بری، به کپی چووه خوارهوه، هوّلهکهی جیّهیّشت و چووه پیّشخانهکه.

لیّرهوه، بهسهرهوهی دوّلاییهکهی شاری گراسهوه، پیاو دهیتوانی شوورهکهی شار ببینیّت، خوّ ئهگهر ههوا ساف بووایه، تا دهم دهریا دهدیترا. بهلام له دهمهدا تهمیّکی تهنک دونیای داگرتبوو، پتر له هالاویّک دهچوو، بهسهر میّرگهکانهوه، ههروهها نُهو بوّن و بهرامهی که له ویّوه دههات، بوّنی کژوگیا، گولهترنج، دارگهز و، گولهباخ، نُهوهنده بی گهرد و سادهو پر نهوازش بوو، دهتگوت شوّردراونهتهوه. گریّنوی بهناو باخچهکهدا رهت بوو، بهسهر دیوارهکهدا ههلگهرا.

لەسەرەوە لاى مەيدانى كۆرس، بەر لەوەى بگاتە ئاقارە چۆلەكان، ناچار بوو، جارىكى تر روبەرووى ھالاوى مرۆقەكان ببىتەوە . تەواوى مەيدان و رۆخەكانى دەتگوت ئۆردوگايىكى زەبەلاحى ويرانبووى لەشكرىكە . ھەزاران كەسى داھىزراو و مەست و سەرخۆش بە بەزم و رابواردنى ئاھەنگى

شهوه که له م ناوه که و تبوون، هه ندیک رووت و قووت، هه ندیک نیوه رووت و نیوه له به ر، که ده تگوت خشیونه ته ژیر پارچه پی شاکیک. بی شه رابی ترشاو ده هات، هی تاره ق، تاره ق و مین پیسایی مندالان هه روه ها بی گرشتی سووتاو ده هات. لیره و له وی له ناو نه و هه زاران پرخه پرخه، تاهو نووزه ی خیشی، منگه منگ و هه روه هاش تریقه ی پیکه نین ده هات. له وانه ش بوو، هه ندیکییان هیشتان واگا بوون و، دوا تیلمی هی شی خییان له میشکی خییان خالی ده کرد. به لام که سیان گرینوییان نه دی، که به تاگایی، له هه مانکاتیشدا به خیرایی، وه ک نه وه ی به به او زه لکاویکدا ره ت به به به به رته وازه بو وانه دا ره ت ده بوو. نه وه ی که ده شی دیت، نه یده ناسییه وه به چونکه چیتر بینی لی نه ده ها وا به وو.

گەیشتە كۆتایی مەیدانی كۆرس، ریگهی گرینوبلی نهگرته بهر، بهرمو كابریس نهچوو، بهلكوو به به به به بهرینی بهناو میرگهكاندا رویشت، بهرمو روزئاوا، بی ئهومی تاقه جاریكیش تهماشای دموروبهرمكه بكات. كاتیک روز بهرز بووموه، روزیکی زهبه لاح، زهرد، گهرم، تیشهكانی دهتگوت دمرزین دهچهقنه گیانی مروف، ئهو كاته، ئهو دهمیک بوو لهبهر چاوان گوم ببوو.

خه لکی گراس واگا هاتن، ژانه سه ریکی توند میشکی داگیرکردبوون، ته نانه ته وانه ی نه شیان خواردبووه وه ژانه سه رگرتبوونی، ژانه سه ریکی قورسی وه ک قورقوشم، دل و گهده یان تیکچوو بوو، رشانه وه یان ده هاتی. له سه ر مه یدانه که ی کررس، له به ر تیشکی خور، جوتیاره چه له نگه کان له جلوبه رگه کانیان ده گه ران، که له شاگه شکه یی ناهه نگی گه له گان له به رخویانیان توو پهه لادابوون، خانمه ریزداره کان به دوای میرد و منداله کانیان ده گه ران، خه لکه که خویان له باوه ش و ناولنگی خه لکی نه ناس و بیانی ده رده هینا، ناشناو خرم و دراوسی و ژن و میرد، به شیوه یه کی نه گونجاو و په شوکاو و شه رمه رو به رووبه رووبه رووبه یووی یه کتری ده بوونه وه .

ئهو رووداوه بۆ زۆريان ئەوەندە ناجوور و ناخۆش و تاڵ بوو، كە بە تەواوى تێى نەدەگەيشتن و به هيچ شێوەيەك لەگەڵ بيركردنەوەو رەوشت و ئاكارى ئەوان نەدەگونجاو يەكى نەدەگرتەوە، بۆيەشە پڕ بە ماناى وشە، ھەر لەو چركەساتەى واگاھاتنەوەدا، ئەم رووداوەيان بە تەواوى لە مێشكى خۆيان سرپەوە، لەبەر ھەندێش بوو كە دواتر بەراستى نەياندەتوانى بيهێننەوە بيرى خۆيان. ئەوانەى تر، كە ئاوا دەسەلاتيان بەسەر ئەندامى ھەستپێكردن و زاكيرەيان زاڵ نەبوو، ھەوڵى ئەوەيان دەدا خۆيان نەبان بكەن و تەمەشاى شوێنێكى تر بكەن، گوێ لە شتێكى تر بگرن، بير لە شتێكى تر بكەنەوە، ئەوەش كارێكى ئاسان نەبوو، چونكە ھەتك و حەياچوونەكە زۆر بىلىدى دەدا زۆر گشتگر بوو. ئەوەى كەلوپەل و كەسوكارى خۆى دەدۆزىيەوە، ھەموو ھەوڵێكى دەدا

كەس نەيبىنىت بە خشپەو بە پەلە تىدەتەقاند، بەرەبەرى نىوەرىق مەيدانەكە چۆل وھۆل بوو، دەتگووت گەسكى لى درايە.

تەنها ئەوانەى كارى زۆر پێويستىيان ھەبوو، بەرەبەرى ئێوارە لە ماڵەكانيان ھاتنەدەرەوە بۆ شار، بۆ ئەوەى ئاتاجىيەكانيان جێبەجى بكەن. كاتێك رووبەپووى يەكترى دەبوون، سەربەرەو ژێر و بە ھەشتاوى سلاويان لێكترى دەكرد، تەنها باسى شتى لابەلايان دەكرد. ھىچ پەيڤێك لەبارەى رووداوەكانى رۆژى پێشوو و شەوى رابردوو نەدەبىسترا. ھەر دوێنى بوو كە ئەو خەڵكە ئاوا تەپ و بى شەرم و بى پەروا رەڧتاريان نوواند، ئێستاش ئاوا پې شەرم و پې حەيا بوون. ھەمووشيان ھەر وەسا بوون، چونكە ھەموويان گوناھبار بوون. ھەرگيز خەڵكى گراس وەك ئێستايان ئەوەندە لەگەڵ يەكترى نەرم و نيان نەببوون، دەتگوت ئێستا لەناو يەمۆدا دەژيان.

بیکومان، ههندیک بههری ئهرکی فهرمی دهزگاکانییان ناچار بوون راستهوخو خو به و رووداوه خهریک بکهن. بهردهوامی ژیانی گشتیی، خهوشدارنه کردنی یاساو نیزام، پیویستی بهوه ههبوو، که خیرا ههنگاو بهاویّن. ههر ئهو روزه، دوای نیوه پو ئهنجوومهنی شار کوبووهوه. ئاغایان، لهوانهش کونسولّی دووهم، واته ریچ، به بیدهنگی باوهشییان لهیهکتری وهرهیّنا، وهک ئهوهی بیانهویّت بهم ریّزلهیهکتری گرتنه ماناداره، خوّیان سهرلهنوی ریّکبخهنهوه. پاشان بی ئهوهی باس له رووداوه که بکهن، یان ناوی گریّنوی بهیّنن ههموو یهکدهنگ بریاریاندا، که "سهکوّی تهماشاوانان و ساباتی ئیعدامکردنه که له مهیدانه که هالبووهشیّننهوهو لای ببهن و مهیدانه که دوروبهری وهکو پیشوو پاک بکهنهوه و ریّکی بخهنهوه." برق ئهمه بریاری تهرخانکردنی سهت و شهست لیقرهیان دا.

له ههمان رۆژ له ناو سهرادا دەستەى دادگا دانىشتنى خۆى كرد، دادوەر بى قسە لەسەر بابەتەكە بريارى دا، "قەزىەى گ." وەك قەزىەيەكى كۆتاھاتوو رەچاودەكرىت، فايلەكەى دادەخرىت، بى ژمارە دەخرىت ئارشىف، فايلىكى نوى بۆ لىكۆلىنەوە لە بكوژە نەناسراوەكەى بىستوپىنچ كچەكە لە گراس دەكرىتەوە. ئەم فەرمانە بۆ لىكۆلەرەوەى پۆلىس نىردرا، تاكو بى دواكەوتى دەستبەكار ببىت.

ههر بۆ رۆژى دوايى لێكۆلەرەوەى پۆلىس سۆراغێكى دەستكەوت. لەسەر بنچىنەى گومانێكى رۆشن وەستا عەترسازەكەى جادەى لالۆڤ، دۆمىنىكۆ درۆت دەستگىر كرا، چونكە لە كۆختەكەى ئەوان بوو، كە تەواوى جلوبەرگ و قژى قوربانىيەكان دۆزرابوونەوە. دادوەرەكان بە نەھىكردنە سەرەتاييەكانى درۆت ھەڭنەخەلەتان. دواى ئەشكەنجەدانێكى چواردە سەعاتى دانى بە ھەموو شتێكى ناو، تەنانەت پارايەوە كە تادەكرێت زوو لە سێدارەى بدەن، ئەوە بوو چەند رۆرێك دواتر

داواکهی جینه جی کرا. له تاریکوروونی بهیانیدا، بی به زم و هه را، بی شانزی ئیعدام، بی سه کوی ته ماشاکردن، ته نها به ئاماده بوونی جه للاد و چه ند ئه ندامیکی ده سته ی دادگاو پزیشکیک و قه شه یه ک له سیداره یاندا. دوای ئه وه ی سه لمینزا که مردووه، پروتوکولی بی نووسراو بی دواکه و تنیزرا. به م جوره قه زیه که جیبه جی بوو.

ئیتر شاره که پرسه که یان به ته واوی له بیرخ و برده وه به جوریک چه ند روز یک دواتر ئه و موسافیرانه ی که ده هاتنه شاره که و له باره ی کچکوژه به ناوبانگه که ی گراس پرسیاریان ده کرد، تاکه که سیکی ماقوو لیان نه ده دیته وه زانیاریان پی ببه خشیت. هه بوو نه بوو، ته نها چه ند گیلیکی نه خوشخانه ی شاریتی نه بیت، که ناسرابوون به وه ی نه خوشی میشکیان هه یه به په رتاویان ده کرد، باسی ناهه نگیکی گه وره یان ده کرد که له مه یدانی کورس گیپ دراوه ، نه وان به ناچاری ژووره کانیان برخ چول کردوون.

زۆر به خێرایی ژیان به تهواوی باری ئاسایی خۆی وهرگرتهوه، خهڵکهکه چاڵاکانه کهوتنه کارکردن و، شهوان وهک جاران باش دهخهوتن، ئیتر کهوتبوونه دوای کارو سهودای خۆیان، وهک ههمیشه ئاو له بیر و کانیاوهکان ههڵدهقوڵاو قوړاو به کووچهکانهوه وهردهبوو، دیسان شارهکه به سادهیی و شاناز له لاپاڵی دهم دۆڵ و دامێنه بهپیتهکان وهستایهوه، رۆژ به گهرمی دهرکهوت، مانگی گوڵان زوو هات و، گوڵ چنین دهستی پێ کرد.

بەشى چوارەم

01

گرینوی ههر به شهو دهرویشت. وه ک سهره تای سه فه ره کهی، خوّی له شاره کان لا ده دا، له جاده کان دوور ده که و ته و که روزهه لاه هات له شویننیک پالده که و ته و ده خهوت، ئیواره هه لده ستایه وه و ده ستی به رویشتن ده کرده وه . هه رچی له ریّگا به چنگی که و تبا هه لی ده لووشی: گیا، کوارگ، گولّ، بالنده ی مرداربوو، کرم . به دریژایی ناوچه که رویشت، به هوّی به له میّکی دزراو له رووباری روّن له خوارووی ئورانج په پیه و دیو، به دریژایی رووباری ئاردیچه وه رویشت تا قوولایی ناوچه شاخاویه کانی کیتو و پاشان به ره و ئالییّر به ئاراسته ی باکوور.

له ئاوڤێرجینهوه له شاخی پلۆمب دوکانتالهوه نزیک بووهوه . گرێنوی له لای روٚژئاوایهوه شاخهکهی کهوته بهرچاو، شاخێکی گهوره، که لهبهر روٚناکی مانگهشهو رهنگی بوریکی زیویی دوردهکهوت . گرێنوی بوٚنی بایێکی فێنکی کرد، ئهو بوٚنه له شاخهکهوه دههات . به لام حهزی نهکرد بهرهو شاخهکه بچێت . چیتر غهریبی ژیانی ئهشکهوتهکهی نهدهکرد . چونکه پێشتر ئهوهی ئهزموون کردبوو، دهیزانی که کهڵکی ژیانی نیه، وهک ههموو ئهزموونهکانی تری ژیانی له ناو کوّمهڵگهی مروّقان . پیاو لیرهو لهوی دهخنکی . ئهو ههر نهیدهویست چیتر بژیت . ئهو دهیویست خوّی بگهیهنیّتهوه پاریس و لهوی به مریّت . ئهو نهوهی دهویست .

کاتیّک نا کاتیّک دهستی خوّی دهخسته سهر گیرفانی، شووشه بچووکه کهی دهخسته ناو دهستی خوّی، که عهتره کهی تیّدا بوو. شووشه که نزیکه هیّشتان پراو پر بوو. بوّ بهزمه کهی شاری گراس ته نها تنوّکیّکی لیّ به کارهیّنابوو. ئه وهی مابووه وه به شی ئه وهی ده کرد، که هه موو دونیای پی سیحراوی کردبایه. ئه گهر ئه و بیویستبایه، دهیتوانی وا بکات نه که هه ر ده هه زار، به لکوو سه دان هه زار که سی شاری پاریس ئاهه نگی بوّ بگیّرن و چه پلّه ی بوّ لیّ بده ن، یان دهیتوانی به پیاسه بچیّته فیّرسای تا پاشا پیّیه کانی ماچ بکات، دهیتوانی نامه یه کی عه تراوی بوّ پاپا بنووسی و خوّی وه که پیّغه مبه ریّکی نوی ده ربخات، دهیتوانی له کلیّسای نوّتردام له پیّش پاشاو قه یسه رخوّی بوّ یایه ی قه یسه رخوّی بوّ یایه ی قه یسه رخوّی کوری وه که خودای سه رزوی کی به بکات.

ئەگەر گرینوی بیویستبایه دەپتوانی ئەو شتانە ھەمووی بكات. ئەو دەسەلاتی ئەوەی ھەبوو. ئەو دەسەلاتە لەناو دەستى بوو، ئەوە دەسەلاتیک بوو بەھیزتر لە دەسەلاتی پارە، یان لە دەسەلاتی تیرۆر، یان لە دەسەلاتی مەرگ: دەسەلاتیکی بی پەروا، دەسەلاتیک کە بەرگری لی نەدەکرا: رژاندنی ئەشق و خۆشەویستی بۆ ناو دەروونی مرۆڤ. ئەو دەسەلاتە تەنھا توانای یەک شتی نەبوو: توانای ئەوەی نەبوو بتوانیت وا بکات، خودی خۆی بۆنی بیت. ئەگەرچی بە ھۆی عەترەکەی دەپتوانی خۆی لەبەرچاوی دونیا وەک خوداییک پیشانبدات، بەلام چونکە نەیدەتوانی وا بکات خۆی بۆنیکی بینیت، ھەرگیز نەیدەزانی، کە ئەو، خۆی چ کەسیکە، بۆیەشە فشەی بە دونیا دەھات، فشەی بە عەترەکەشی دەھات.

ئەو دەستەى كە خستبوويە سەر عەترەكەى، بۆننىكى ناسكى لىن دەھات، كە نزىكى لووتى خۆى دەكردەوەو بۆنى دەكرد، ئەندىشەيەكى ئازوردە بەسەريا زاڵ دەبوو، بۆ تاوىكى رۆيشتنى لە ياد دەچوو، دەوەستاو بۆنى دەكرد. بىرى دەكردەوە: كەس نازانىت، كە ئەو عەترە، بە راستى عەترىكى چەندە باشە. كەس نازانىت چەند باش دروستكراوه، ئەوان تەنها ھەست بە كارىگەرىيەكەى دەكەن، تەنانەت ناشزانن، كە ئەوە عەترىكە، كە كارىگەرى لەمان دەكات و سىحراوىيان دەكات. تاكە كەسىكى كە رۆژىك لە رۆژان بە جوانى بەو عەترە ئاشنا بووبىت، ئەوە ھەر منم، چونكە من خۆم ئافراندوومە، لە ھەمان كاتدا من تاكە كەسم، كە ناتوانىت سىحراويم بكات. من تاكە كەسم، كە بۆ ئەو عەترە مانايىكى نىه.

پاشان چیتر بیری لی نه کرده وه، چونکه توانای بیرکردنه وهی نه بوو، هه روه هاش گهیشتبووه ئۆرلیّیانس.

له لای شاری سولی له روباری لۆیری په پههه ، رۆژیک دواتر بۆنی شاری پاریس گهیشته لووتی . له ۲۰ی حوزهیرانی ۱۷٦۷ کاتژمیر شهشی بهیانی به جاده ی سانت جاکدا هاته ناو یاریس .

رۆژەكە گەرمى كرد، بووە گەرمترين رۆژى ئەو ساللە. ھەزاران چەشنە بۆنى بۆگەن لە شارەكە ھەلادەستا، دەتگوت لە ھەزاران كوانى كۆمكردووى تەقيوەوە سەرچاوە دەگرن. ھىچ بايۆك ھەلاى نەدەكرد. ھۆشتان نەببوو بە نيوەپۆ، سەوزەى سەر مۆزەكانى بازاپ ھەمووى سىس ببوون. گۆشت و ماسىيەكان بۆگەن ببوون. ھەوايۆكى ناخۆش لە ناو كووچەكان پەنگاوى خواردبووەوە. وا دەھاتە بەرچاو، كە رووبارىش وەستا بۆت و چىتر نەپوات، بەلكوو خەرىكى قەتىسمان و بۆگەنبوون ببۆت. ئەم رۆژە وەك ئەو رۆژە بوو، كە گرۆنوى تۆيدا لە دايكېبوو.

به کهناری دهسته راستی پردی پۆنت نویف، په پیهوه و به ره و هۆلهکان و گۆپستانی ئینۆسۆم چوو. له ناو تاقهکانی ئیسکوپروسکهکان، به دریّژایی شهقامی ئۆفیر چووه خوارهوه. ئاقاری قهبرستانهکه کهوتبووه به ردهمی، دهتگوت مهیدانی جهنگه و بۆمباباران کراوه، قۆرت قۆرت، پر درز و کهلیّن، ههمووی به گۆپ داپۆشراو، کهللهسه و هیسکوپرووسک له و ناوه کهوتبوو، نه درهختیّک، نه لاسکه گیاییک، هیچی لی نه روا بوو، بریتی بوو له قومهتیکی کهلهکهبووی مهرگ.

هیچ مرۆقیکی زیندوو نەدەدیترا. بۆگەنی لاشەكان ئەوەندە ناخۆش بوو، تەنانەت گۆرھەللكەنەكانیش ئەو ناوەیان جیهیشتبوو، ئەوان دوای رۆژئاوابوون دەگەرانەوە، بۆ ئەوەی لەبەر رۆناكى مەشخەلە ئاگر گۆر بۆ مردووەكانی رۆژی دواتر ھەلبكەنن.

درەنگ، دواى نيوەشەو، ئەوكاتەى گۆرھەڭكەنەكان ئەرێيان بەجێدەھێشت، ئەوجا ئەو ناوە پر دەبوو لە جروجامشت، دز، بكوژ، چەقۆكێش، سۆزانى، ياخى، بەرەڵلا، چەورەو شەللاتى. ئاگرێكى بچووك بۆ چێشتلێنان و پەرتكردنى بۆنى بۆگەن، دەكرايەوە.

لهسهرهتا کاتیک گرینوی له تاقهکانهوه هات و تیکه لی به و مروقانه بوو، به وان هه ر سه رنجیشیان نهدایی بی کوسپ له باگرهکه نزیک بووه وه ک به وهی یه کیک بیت له وان. به لام دواتر دهیانگوت و دهیانگیرایه وه هه بی و نه بیت، ده بیت به و که سه جنوکه، فرشته، یان شتیکی ناسروشتیی تر بووبیت. چونکه هه میشه کاتیک بیانییک لییان نزیک ده بووه وه، به وان زور به هه ستییارییه وه کاردانه وه یان پیشانده دا.

به لام پیاوه بچووکه چاکهت شینه که له پریّکدا پهیدا بوو، وه ک نهوه ی که له زهویه وه هاتبیّته دهره وه، شووشه یه کی بچووکی له ده ستدا بوو، سه ری شووشه که ی کرده وه . نهوه یه که مین شت بوو،

که ههموو بهبیریان ده هاته وه: کهسیک لیره وهستا بوو، سهری شووشه یه کی کرده وه . پاشان ناواخنی شووشه که ی به خزی داکرد، به جاریک بووه یه کی بارچه جوانیی، ده تگوت ناگریکی تیشکداره .

بۆ ماوه ی خوله کێک، به هۆی ترس و حه په سان که مێک خۆیان لێ دوور خسته وه . به لام له هه مان چرکه ساتدا، هه ستییان به وه کرد، که خۆلێکێشانه وه که یان گۆڕا بۆ خۆ لێ نزیکخستنه وه، ترس و حه په سانه که یان گۆڕا بۆ خه ز و خۆشه ویستی، به جارێک واقیان وږ مابوو. هه ستییان کرد که به ره و ئه و مرۆفرشته یه راکێش ده کرێن. هێزێکی به هێزی هه لٚمژین له و فریشته وه ده رده چوو، شه پۆلێکی به هێز به ره و ئه و کێشیان ده کات، هیچ مرۆفێک به رگه ی به رگریکردنی نه بوو، که سیش نهیده ویست دژی ئه م هێزه به رگری بکات، چونکه ئه وه هێزی ویست و ئیراده بوو، به و ئاراسته پاڵی ییده دونای: به ره و ئه و .

ههموو بازنهییی له دهوری کۆبوونهوه، بیست، سی کهسێک دهبوون، ورده ورده بازنهکهیان تهسک دهکردهوه، زوو وای لی هات، ئیتر له بازنهکه جێگهی ههمووان نهدهبووهوه، دهستیان به قهرهپهستانی کرد، به پالهپهستو دهیانویست جێگهی خوّیان بکهنهوه، ههر یهکێکیان دهیویست له هممووان پتر له چهقی بازنهکه نزیک ببیّتهوه.

پاشان له ناکاویّک نه یانتونی چیتر دانبه خوّدابگرن، پهتی شهرمیان پچپا، بازنه که چهقییه ناو یه ک. خوّیان خسته سهر فریشته که، کهوتنه سهری، خستییانه سهر زهوی. ههموو ده یانویست خوّی بگهیهننی، ههموو ده یانویست پارچهیه ک، بالوّکهیه ک، په په مهموو ده یانویست پارچهیه ک، بالوّکهیه ک، په په مهموو ده یان پپوشکیّکی ئه و نووره جوانه یان به ربکهویّت. جلوبه رگه که یان لیّکهه لزپاند، پرچییان له بندا ده رهیّنا، پیسته یان له به درا داکه ند، لیکیان هه لزپاند، به چنگ و به ددان که و تبوونه سهر گوشته که ی، وه ک میّگه لی که متیاران که و تبوونه سهری.

بهلام جهستهیه کی ئاوای مروّف چیره، بهئاسانی پارچه پارچه نابیّت، تهنانه ت ئهو ئهسپانه ی له کاریّکی ئاوا به کارده هیّنریّن، زوّر خهسته دهبن. برّیه ههر زوو دمکه خهنجهر چهخماخهیان دا، چهقین و ههلّیانزراند، تهور و سیکارد بهسهر جومگهکانیه وه زرچه و کرتهیان هات و چوونه خواره وه، قرچهیان له ئیسقانه کانه وه ههلّساند. له کاتیّکی که مدا فریشته که کرایه سی پارچه، ههر ئهندامیّکی ئه و چه ته گهلهکومه ککاره پارچه یه کی بو خوّی راکیّشا، که وتبوونه ژیر جله وی ههلّچوونی غهریزه ی شههوه ت و ههوه سبازییان، ههرکه س کشاوه پاش و پارچه که ی خوّی ههلّلووشی. ته نها کاترمیّریّک دواتر، جرّن یاتیست گریّنوی له هه موو شویّنیّکی سهر زهوی گوم بوو.

پاشتر، کاتیک ورهی ئەوهیان هاتەوه بەر تەمەشای یەکتری بکەن، لە سەرەتا بە دزه، پاشان بە ئاشکرا، ناچاربوون دەست بە پیکەنین بکەن. یەگجار شاییان بە خۆیان دەھات، بەوەی بۆ یەکەمین جار بوو لە ژیانیاندا، شتیکییان لە خوشەویستیدا بە ئەنجام گەیاندبوو.

(پەندى كوردى: لە خۆشەويستى، ھۆسكيان ورد كرد لە پۆستى).

كۆتايى: له ۱۹.۰۱.۲۰۱۰ له وەرگيرانى ئەو رۆمانە بوومەوە . بەرلين .

ڧەرھەنگۆك

ئازارھێن، ئازاردەر	ئازورده
جییی داکردنی مهر و بزن له دهمی سهرمادا	ئاغەل
تاعوون	ئاھۆ
تەماشاى قوربانگە بكە!	ئەلتار
واته رووت، به لام له كوردهواريده مهبهست له ئهورهت	ئەورەت
ئەندامى مێينەى ژنە	
ئەو ئامىرە موسىقا گەورانەى كە لە كلىساكان مۆسىقاى پى	ئۆرگل
لێ دەدەن.	
كالباس، گوشتى له رێخۆلەكراو.	باسترمه
خنک. خنکدار، شویننیک بونی ناخوش بیت و توکسجینی کهم	بركدار
بێت	
ئايسكريم. شير يان ئاوى بەستوو.	بەستەنى
كراوه	بەش
Balsam, Terpentin	بەلسەم يان بالسام:
Benzoe	بەنزۆل
به تهنگهتاوی، به خیرایی	به ههشتاوی
زەوى تۆنەكراو.	بەيار
بەرمىل	بوشكه
تاریکوروون، سەرەتای سىپىدەی بەيان	بولێڵه
خوداییک بووه له میتولوژیای یونانیی کون. که به ئافرینهری	پرۆم <u>ن</u> تۆي <i>س</i>
مرۆڤ و گیانەوەرەكانى تر ناسراوە .	
تۆقلە	پفکه
تانۆكىك، كە بە چەند چىنەدارىكى چر، يان پنچكىكى چر	پەرچى <i>ن</i>
وهک مورتک، چاندرابێت.	
هه لامهت	پەسيو
نابووت	پوخ
بوودهڵه، وورد و لاواز	پووتەلە
ئەو كارانەى پەيوەنديان بە پۆست ھەيە، ناردن و وەرگرتن.	پۆستكار <i>ى</i>

Pipette بۆرپەكى شووشەى چىلكەيى بارىكە، لە	پیپێت
تاقیگهکان شلهی یی له کهمولهیهکهوه بو کهمولهیهکی تر	
دهگوازنهوه، به پێی تنوٚک و پهکه <i>ی</i> پێويست.	
ئەو ھۆلانەى كە بى پىروان لەسەر گلاس نەخشكراون.	پێۅەرھێؚڶ
کاتیک مانگ دهکهویته نیوانی روّژ و زهوی، لا تاریکهکهی	تاریکهمانگ
مانگ دهکهوییته لای زهوی. پیچهوانهی مانگه شهوی تهواو.	
جیاوازه لهگهٔ ل مانگگیران. له مانگگیراندا، سیّبهری زهوی	
دەكەويىتە سەر مانگ.	
تەعمىد، لە ئاو ھەڭكىشان كە ئەركىكى ئاينىيە. لە ئاينى	ئاومۆر
کریستی کاتیک مندال له دایک دهبیت له کلیسا له ئاوی	
ھەلدەكىشن نزىكە رىتوالىكى ئاواش لاى ئىزدىيەكان ھەيەو	
مندال له ئاوی پیرۆزی ئاومۆر (تەعمىد) دەكەن.	
رەشايى نىشتووى دوكەل.	تەنى
يارچه	تيلم
پەردەى پەر پەرى ئاسۆيى، كە زۆرجار لە مىتالى سووك	جال ۆزى <i>ن</i>
دروست دهکریّت و وهک دهرابهی دوکانهکان بن سهرهوه	
هەڭدەكىشىرىن و دەچنەوە بار يەكترى.	
Konzenrtat: شلەپەك كە ماددە بنەپەتەكەى	چړاو
(جەوھەرەكەى) بە رێژەيەكى چڕ تێدا بێت. پەيتەى شلەيەك بەر	
له رۆنكردنهوه .	
جۆرە سىكاردىكى شىوەكەوانەييە لە چەشنى قاچەكانى	چەقۆى لانكىي
بیّشکهی مندالان سازکراوهو دوو دهسکی لهملاو لهولا ههیه.	(بێشکەیی):
سەيرى سىرەت بكە	چووک
ناكەس بەچە، ھىچ	چنه
قوماشی به سیم چنراو، که ههموو رهنگیک بریقه بداتهوه.	چەمەنچقز
كاتيب عەدل	دادنووس
چیلکهیهکه، بق دهقکردنی کاغهز و کارتقن بهکار دیّت.	داردەق
دەرداوى ئەندامى زايندەى سەگلاو (Castoreum) .	دەردا <i>وى</i> سەگلاو
بوكى دەريا كە لەدەست ئەپۆلۆ رايكرد بوو بە درەختى دەريا	دەننە: Daphne
(ئەفسانەى يۆنانى) ئەو گوڭەو درەختەكەى بە ناوى ئەو ئەفسانە	

c1 :- 1
راجفراند
زاماکیی
زیوانیی
سايەدبوون
سۆل
سيرەت
شاژنی یاسهمین
شتۆراكس
شەونمەى دەريا
شۆرە
شيشبهند
شێمانه
فهلامهرز
ڤێکتۆرياو پارما
قەيچكردن
قوربانگه
قوڵه
قوڵه قۆمەت

ناوى هۆگنۆتەكانە، ئەوانەى لە چاكسازى ئاينى موسيحى لە	كاميساردەكان
سەدەى حەقدەم دايانە پاڵ رێڧۆرمىستەكان	
وێڔان	كاول
سايەوانى سەر فرۆشگاكان	كەپەنگ
، زەرەك، مورروى كارەبا Bernsteim:	کهرما <i>ن</i>
قارچک	کوارگ
رهحهتى	کوفک
:Tuberose گرڵێکی سپييه له چهشنی کوفک	كوفكهگوڵ
(رەھەتى)	
کۆتکە دار، يان کورسى بى پشتۆک: تەختۆکە	كوڨل
تامانی جێگهی بهرخ و کار	کۆز
کیسهیه کی بچووکه مادده ی بۆنداری تی دهکریت، دهخریته	كيسەبۆن
ناو کانتۆرى جلوبەرگ، بۆ بۆنخۆشى.	
(سێڤن) ناوچەيەكى شاخاوى خوارووى فەرەنسايە.	كێڨڹ
فين، خوو.	گەشكە
قرنه	گەنە
Genista, Ginster	گوڵەترنج
گەنم يان ھەر شتێک، پر بە دەستى مرۆڤ، گۆڵمێک گەنم،	گۆڵم
واته چنگێک گهنم.	
له ناو جیّگا خن گلمخاندن: له ناو جیّگا مانهوه دوای	گڵمخاندن
واگاهاتن.	
ساردۆنىيا: Geranium	گیانوسک
به ئێتانۆل دەگوترێت C2H6O	گیانی شهراب
ئەو زەويەى بۆ تۆكردن و كۆلان مەرزەكانى دىيار دەكرىيت.	لات
لاڤێندل، لاله	لهوهند
لەيستۆك، كەرەسەو ئامرازى يارى مندالان	لەيزتۆك
زەمقىكى رەنگ زەردە، لە درەختىكى ناوچەگەرمەكان	لۆك
وهردهگیریّت.	
يەكەيەكى پارەى زيوەى فەرەنسى بووە لە سەدەى نۆيەم تا	ليڤره

هه ژده م به کارهێنراوه .	
موړِ Myrrhe، چهسپێکه له درهختی مایره (موړ) دێته	مايره
دەرەوم، لە بەرھەمھينانى بۆن و ھەتوانى بۆنخۆش بەكارديت.	
پێوهر، کێشان، ئەندازه: "هەموو شت به خوێ خوێش به	مەن
مهن!" (نهک به مهعنا، که به ههڵه دهگوترێت)	
مۆتەكەخەون، خەونى كابوسىيى، خەونى زۆر سامناك.	مۆتەخەون
Zibet: جۆرە مىسكۆكە، زېدى پشىلە، لە عەرەبىيەوە	میسکی پشیله
وەرگىراوە، دەرھاويشتەى گلاندىكى كۆمى پشىلەيە، پشىلە	
شویّنی حوکمرانی خوّی پیّ نیشان دهکات، ئهگهر ئهو	
دەرھاويشتە رۆن بكرێتەوە، بۆنێكى خۆشى لى دێت، لە	
عەترسازىدا بەكار دێت و، مىسكى لێ ساز دەكرێت. بەڵام لە	
رۆژگارى ئەمرۆدا، بە شىيوەيەكىگشتى تەنھا ھى دەستكرد،	
به کاردێِت.	
يەرپوت، سىس، ژاكاو، خەمبار، بى زەوق.	نموود (بێ نموود)
ھاوچەشىن، ھاويەك.	هاوقهران
گوٽ <i>Hyacinthus</i>	ھاس
بریتییه له کانتوپیکی بی دهرگا، تاق تاق، زهخیرهی تیا	ھەرزاڭە
ھەڭدەگىرىٚت، يان كەرەسى متبەقى تى دەكرىٚت.	
واده، پەيمان.	ھەرى
تەويّل، نێوچەوان	هەنيە
گره، بای گەرم.	هوره
پۆلىس	هەيتە
فيربوو	هينبوو
كێشكچى، پاسەوان	ياساوڵ
	·
تەنئك، كە لە چاو دەوروبەرەكەى خۆى زاڵ و بەرچاو و بى	يەكانە
وينه دەربكەويت، بۆ نموونه قەلاى ھەولىد تەنىكى يەكانەيە لە	
۔ شار <i>ی</i> هەوڵێر (دۆمینانت).	
قوړاو، چلپاو	زێڵڷ
ئەو رووەكەيە كە گوش ى گەنم و جۆ لە رىشالەكانى	دي <u> </u>

دهچندرێ.	
بزووتنه وه یه کی فکری و شیوه ئاینی داخراو بوون له سهده ی	ماورهرهكان
حەقدەم لە ئەوروپادا سەرى ھەلدا، گۆرپىنەوەو تەواوكارى زانست	
و ئەزموونى پىشەگەرى يەكىك بوو لە ئامانجەكانى. ماورەر، بە	
ئەلمانى واتە وەستاى دىواردروستكردن.	
وەك ھى ھاونىشتمانيانى ئاسايى، ئەھلى	مرکی
(Kupferstecher) بەو پىشەگەرانە گوتراۋە كە لەسەر	مسگەر
منتال به زۆرى لەسەر مس نەخش و نىگاريان ھەلكۆلىوە.	
مسگەرەكانى كوردستان و رۆژھەلاتى ناوەراستىش لەسەر سىنى و	
مەنجەڵ و كەرەسەكانى تر پشەييكى نزيكە لەو بابەت بە ئەنجام	
دەگەيەنن، بۆيە ئەو وشەيەمان بۆ ھەڭبۋارد.	

له بهرههمه کانی وهرگیر:

ئەو بەر ھەمانەى لەشتوەى كتتب و نامىلكە بلاوكر اونەتەوە:

- ١- چيلكهسووره، له ئەفسانەكانى كوردەوارى، ١٩٩٦ بەرلىن. بنكەي چاپەمنى سەكۆ.
- ۲- کیکور، چارهنووسی دوو مندال، له عمرهبی و فارسییهوه، ۱۹۹۷ بهرلین بنکهی چایهمه نی سه کق .
- ۳- دایکی هملهبجه. چیروّک، (به کوردی و به ئهلمانی) بهرلین ۲۰۰۲، مهلههندی ئاوهدانی کوردستان.
 - ٤- کرۆنۆلۆ (یای ئەربیلا له ئەلمانىيەو ، وەرگیردراو ، ١٩٩٥ بەرلین بنکهی سەكۆ .
 (چاپی یەكەم) ، ٢٠١٢ بنکهی بلاو کردنهو ، یوی (چاپی دووهم)
 - کاروانسه راکانی روز هه لات، له نامانبیه و مرگیر در اوه، ۲۰۰۲ سلیمانی، بنکه ی سهر دهم.
 ۲- به خته و مری، له نامانبیه و و مرگیر در اوه، ۲۰۰۱ سلیمانی، و مزار متی روشنبیری.
- ۷- دوارو ژی مه حکومیک/ قُیکتور هو گو، له ئه امانییه وه و مرگیر در اوه، ۲۰۰۲ سایمانی. ۸- شه تره نج، نو قایت، شتیفان تسفایک، له ئه امانییه وه و مرگیر در اوه، ۲۰۰۲ سایمانی، و مزاره تی رو شنبیری.
- ٩- پرۆگرامه کانی پارتی سۆسیالدیم وکراتی ئهلمانیا. له ئهلمانییه و هرگیردراوه، ۲۰۰۸ سلیمانی.